

การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทย

นางสาวกัณฑ์หทัย เกษชุมพล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

MESSAGE PRESENTATION IN THAI MOVIE TRAILERS FOR MARKETING
PROMOTION

Miss Kanhathai Ketchumpol

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts (Communication Arts) Program in Public Relations

Department of Public Relations

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2010

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริม
การตลาดภาพยนตร์ไทย

โดย

นางสาว กิ่งดีหทัย เกษชุมพล

สาขาวิชา

การประชาสัมพันธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ รุ่งนภา พิตรปรีชา

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทสาขานิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ รุ่งนภา พิตรปรีชา)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร. ศรัณย์ธร ศศิธนากรแก้ว)

กันต์หทัย เกษชุมพล : การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดของภาพยนตร์ไทย (Message Presentation in Thai Movie Trailers for Marketing Promotion) อ.ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ รุ่งนภา พิตรปรีชา, 500 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ทั้งหมด 3 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาการนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดของภาพยนตร์ไทย 2) เพื่อศึกษาการใช้สารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดของภาพยนตร์ไทย และ 3) เพื่อศึกษาลักษณะเด่นร่วมกันในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดของภาพยนตร์ไทยแต่ละประเภทของภาพยนตร์ โดยการวิเคราะห์เนื้อหาในตัวอย่างภาพยนตร์ไทยที่ทำรายได้สูงสุดในประเทศไทย จำนวน 50 เรื่อง ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่เข้าฉายในปี พ.ศ. 2540 – 2553 ทั้งสิ้น โดยตัวอย่างภาพยนตร์กลุ่มตัวแบบนี้จะแบ่งได้เป็น 6 ประเภทของภาพยนตร์ ได้แก่ ภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ ภาพยนตร์บู๊ ภาพยนตร์ตลก ภาพยนตร์รักวัยรุ่น ภาพยนตร์ผีสยองขวัญ และภาพยนตร์แอนิเมชัน การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้กรอบแนวคิดองค์ประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์ การเล่าเรื่องในภาพยนตร์และการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่ใช้ภาพที่สามารถเล่าเรื่องได้และแสดงความโดดเด่นที่ต่างจากภาพยนตร์เรื่องอื่น ส่วนที่เป็นเสียงใช้เสียงพูดประกอบดนตรีหรือเพลง เทคนิคการตัดตรงเป็นที่นิยมที่สุด และใช้การเล่าเรื่องด้วยภาพและเสียงพูดประกอบดนตรีหรือเพลง 2) ประเด็นหลักที่ใช้การสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจคือ ด้านเรื่องราวที่สามารถดึงดูดใจได้ โดยใช้กลอุบายโดยใช้อารมณ์ การนำเสนอชื่อนักแสดงที่ความสามารถ นักแสดงและผู้กำกับภาพยนตร์ที่เคยมีชื่อเสียงเฉพาะประเภทของภาพยนตร์นั้นๆ และ 3) ลักษณะเด่นของตัวอย่างภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์คือการนำเสนอภาพฉากที่ยิ่งใหญ่สมจริงและการใช้เทคนิคพิเศษ ภาพยนตร์บู๊คือการใช้ภาพฉากแอ็คชั่นและความสามารถในการต่อสู้ของนักแสดง ภาพยนตร์ตลกคือการนำเสนอมุขตลก ฉากตลก และการนำเสนอนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียง ภาพยนตร์รักวัยรุ่นคือการนำเสนอประเด็นเรื่องราวที่โดนใจ ภาพยนตร์ผีสยองขวัญคือการนำเสนอภาพฉากของความน่ากลัว และภาพยนตร์แอนิเมชันคือการนำเสนอภาพสีสันสดใส สมจริง และเรื่องราวสนุกสนานในแนวแฟนตาซี

ภาควิชาการประชาสัมพันธ์.....ลายมือชื่อ.....
 สาขาวิชา.....การประชาสัมพันธ์.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
 ปีการศึกษา.....2553.....

5284652628 : MAJOR PUBLIC RELATIONS

KEYWORDS : TRAILER/THAI MOVIE/MESSAGE PRESENTAION/MARKETING
PROMOTION/PUBLIC RELATIONS

KANHATHAI KETCHUMPOL : MESSAGE PRESENTATION IN THAI MOVIE
TRAILERS FOR MARKETING PROMOTION. THESIS ADVISOR : Assoc. Prof.
Rungnapar Pitpreecha, 500 pp.

The objectives of this research are as follows: 1) To study the presentation of message in Thai movie trailers for marketing promotion 2) To study the use of persuasive message in Thai movie trailers for marketing promotion and 3) To study the similarity of Thai movie trailers in each genre of movies. The research method relies on content analysis of 50 movie trailers which can categorize into 6 genres: historical, action, comedy, romantic-comedy, horror and animation. The analysis based upon 3 concepts: element of movie trailer, film narrative and message design for public relations.

The results of this research are as follows : 1) Visual part is a consist of storytelling scene and outstanding scene of the movie, audio part is the use of dialogue and music for sounds, cut technique is the most popular in editing technique and narration part is a use of vision and dialogue along with music. 2) Persuasive message in movie trailer created by 3 factors of content and structure of message; drama, message appeal, presentation of famous actor or director. 3) similarity of historical movie trailers are presentation of spectacle scene and special effect, similarity of action movie trailers are presentation of action scene and capability of actor, similarity of comedy movie trailers are the use of funny scene and presentation of comedian actor or director, the similarity of romantic-comedy movie trailers is presentation of romantic scene, similarity of horror movie trailer is presentation of horror scene and similarity of animation movie trailer is presentation of spectacle scene in fantasy.

Department : Public Relations..... Student's Signature

Field of Study : Public Relations..... Advisor's Signature

Academic Year : 2010.....

กิตติกรรมประกาศ

“การทำวิทยานิพนธ์ที่นี้ไม่สนุกเหมือนที่คุณทำละครวิทยานิพนธ์ตอนปริญญาตรีหรอกนะ และการรับสมัครวิธีพิเศษนี้ต้องการที่จะคัดคนที่สามารถทำวิทยานิพนธ์ได้ในระดับดีมาก เพราะฉะนั้นจะต้องมีความตั้งใจจริง ไม่ใช่มาเรียนเพื่อเอาวุฒิการศึกษาเฉยๆ” หนูยังจำคำพูดของ อาจารย์พนมในวันสัมภาษณ์เข้าเรียนที่นี้ได้ดี และนำมาเตือนสติทุกครั้งที่เกิดใจเกเร วันนี้หนูอยากจะบอกอาจารย์ว่าหนูทำได้แล้วค่ะ

ในวันสัมภาษณ์ คุณอาจารย์ทั้ง 3 ท่านพยายามโน้มน้าวใจให้ฉันคิดดีๆว่าจะเรียนไหนแน่ หรือบินไปด้วยเรียนไปด้วย งานกลุ่มเยอะ และโดดเรียนก็ไม่ได้นะ วันนั้นฉันได้แต่พยักหน้าหงึกๆ แต่ก็ยังยืนยันที่จะเรียนที่นี้อยู่ดี อาจารย์ทั้งหลายคงต้องเริ่มกุมขมับที่ต้องจำใจรับเด็กดื้อคนนี้เข้าเรียน หนึ่งในคณะกรรมการวันนั้นคือรองศาสตราจารย์ รุ่งนภา พิตรปรีชา ผู้ซึ่งในที่สุดแล้วได้กรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาให้ฉัน ฉันยังจำคำพูดของครูในวันทีไปขอให้อาจารย์เป็นที่ปรึกษาได้ดี ครูบอกว่า “เธอทำให้ครูเปลี่ยนทัศนคติที่มีกับแอร์ที่มาเรียนที่นี้” (และย้ำว่าอย่าไปบอกใครนะ) อยากจะบอกครูว่าเพราะคำพูดนี้ทำให้หนูมีกำลังใจก้าวเดินต่อไป แม้มันจะยากลำบากเหลือเกิน ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์กับผู้ที่เป็นยิ่งกว่าที่ปรึกษา ถ้าไม่ได้ครูหนูคงเรียนไม่จบแน่ๆ

ขอขอบคุณการบินไทยบริษัทที่รัก สำหรับงานที่ดี ประสบการณ์มากมายในชีวิตและโอกาสที่ทำให้ฉันได้เรียนปริญญาโท ขอขอบคุณแจลเวย์ที่ให้ประสบการณ์การทำงานและเวลาร่างนอนดูหนังจนหลงรักการดูหนัง ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่อาร์รุ่นสุดท้ายทุกคนที่ร่วมหัวจมท้ายตบตีกันมาจนถึงวันสุดท้าย ขอขอบคุณเพื่อนอักษรละครที่คอยพูดจาภาษาเดียวกันทำให้ฉันรู้สึกว่าได้ประหลาดอยู่คนเดียวบนโลก ขอขอบคุณมังก็้ครูวี่ที่เข้าใจในยามที่ห่างหาย กันกันจะกลับไปเฮฮาด้วยโน้มน้าวใจ ขอขอบคุณวราเพื่อนรักที่สุด แม้ว่าจะไม่ได้มีส่วนร่วมอะไรแต่ฉันอยากให้อยู่ในทุกช่วงชีวิต ขอขอบคุณพีเง้งสำหรับความรักและกำลังใจที่มีให้เสมอไม่เคยขาดและขอบคุณที่คอยรองรับอารมณ์ที่แปรปรวนตลอดเวลาโดยไม่เคยบ่น ขอขอบคุณกิกน้องสาวตัวอ้วนที่ทำหน้าที่จีบได้เป็นอย่างดี ขอขอบคุณเฮียวินที่ให้ยืมใช้แมคบุ๊ก ขอขอบคุณป้าที่ช่วยให้ประหยัดค่าปิ่นสี และขอบคุณม้าม้าที่สอนให้รู้จักคำว่าอดทนและเป็นตัวของตัวเองในวันนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณระบบการเขียนวิทยานิพนธ์ที่ให้โอกาสเขียนขอบคุณทุกคนบนโลก อยากจะบอกว่ากิตติกรรมประกาศหน้านี้เป็นหน้าที่เขียนสนุกและมีความสุขในการเขียนที่สุดในการเขียนวิทยานิพนธ์ 500 หน้านี้

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
	บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
	กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
	สารบัญ.....	ช
	สารบัญตาราง.....	ฉ
	สารบัญแผนภาพ.....	ญ
	สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่		
1	บทนำ.....	1
	ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	ปัญหำนำของการวิจัย.....	8
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
	ขอบเขตของการวิจัย.....	9
	นิยามศัพท์.....	9
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
 2	 แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	 11
	แนวคิดเกี่ยวกับประเภทของภาพยนตร์.....	11
	แนวคิดการเล่าเรื่องในภาพยนตร์.....	15
	แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารและการสร้างสารในภาพยนตร์.....	31
	แนวคิดการประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์.....	50
	แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา.....	58
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	63
 3	 ระเบียบวิธีการวิจัย.....	 67
	ขอบเขตการวิจัย.....	67

บทที่	หน้า
แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา.....	67
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	75
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
การนำเสนอข้อมูล.....	78
4 ผลการวิจัย.....	79
ประเด็นที่ 1 วิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์.....	79
ประเด็นที่ 2 วิเคราะห์การใช้สารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์.....	361
ประเด็นที่ 3 วิเคราะห์ลักษณะเด่นร่วมกันในตัวอย่างภาพยนตร์แต่ละประเภท.....	465
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	472
สรุปผลการวิจัย.....	472
อภิปรายผลการวิจัย.....	486
ข้อจำกัดในงานวิจัย.....	494
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต.....	494
รายการอ้างอิง.....	495
ประวัติผู้เขียน.....	500

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	Summary of Focalisation.....	22
2.2	เทคนิคการถ่ายภาพ.....	24
3.3	รายละเอียดของภาพยนตร์ที่ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างเรียงตามลำดับรายได้.....	70
3.2	ภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์.....	72
3.3	ภาพยนตร์บู๊.....	72
3.4	ภาพยนตร์ตลก.....	73
3.5	ภาพยนตร์รักวัยรุ่น.....	74
3.6	ภาพยนตร์ผีของขวัญ.....	74
3.7	ภาพยนตร์แอนิเมชัน.....	74
4.1	ส่วนที่เป็นภาพในตัวอย่างภาพยนตร์แต่ละประเภทของภาพยนตร์.....	352
4.2	เทคนิคการถ่ายภาพและลักษณะภาพในตัวอย่างภาพยนตร์.....	353
4.3	ส่วนที่เป็นเสียงในตัวอย่างภาพยนตร์แต่ละประเภทของภาพยนตร์.....	355
4.4	ตารางเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาสาระและสารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่าง ภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์.....	452
4.5	ตารางเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาสาระและสารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่าง ภาพยนตร์บู๊.....	453
4.6	ตารางเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาสาระและสารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่าง ภาพยนตร์ตลก.....	455
4.7	ตารางเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาสาระและสารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่าง ภาพยนตร์รักวัยรุ่น.....	460
4.8	ตารางเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาสาระและสารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่าง ภาพยนตร์ผีของขวัญ.....	462
4.9	ตารางเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาสาระและสารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่าง ภาพยนตร์แอนิเมชัน.....	464

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
1.1 จำนวนภาพยนตร์ไทยที่ผลิตและเข้าฉายในโรงภาพยนตร์ ตั้งแต่ปี 2534-2552.....	1
1.2 อันดับรายได้ภาพยนตร์ที่เข้าฉายในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2552.....	3
2.1 การเล่าเรื่องในภาพยนตร์.....	18
2.2 Restricted and Omniscient Narration.....	20
4.1 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องสุริโยไท.....	80
4.2 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 1	84
4.3 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 2	89
4.4 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องบางระจัน.....	93
4.5 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องต้มยำกุ้ง.....	97
4.6 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องมือปืน/โลก/พระ/จัน.....	101
4.7 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่ององค์บาก.....	107
4.8 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่ององค์บาก 2.....	110
4.9 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง2499 อันธพาลครองเมือง.....	114
4.10 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องซ็อกโกแลต.....	118
4.11 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องหลวงพี่เท่ง.....	123
4.12 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องแหยมยโสธร.....	129
4.13 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องแสบสนิทศิษย์ส่ายหน้า.....	133
4.14 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องโหม่งเท่งนักเลงภูเขาทอง.....	138
4.15 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องสารະແນ់ห่าวเป็ง.....	143
4.16 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องวงศ์คำเหลา.....	149
4.17 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องบอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม 2.....	155
4.18 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องเท่งโหน่งคนมาหาเสีย.....	160
4.19 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องแหยมยโสธร 2.....	164

แผนภาพที่	หน้า
4.20 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องเมลันรททอมยยกลื้อ.....	170
4.21 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องหลวงพี่เท่ง 2 รุ่นฮาริวรย.....	176
4.22 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องบอดีการ์ดหน้าเหลี่ยม.....	182
4.23 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องผีหัวขาด.....	186
4.24 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องแจ๋ว.....	194
4.25 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องสตรีเหล็ก 2.....	199
4.26 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องพยัคฆ์ร้ายสายหน้า.....	203
4.27 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องโปงลางสะดั่ง ลำซิ่งสายหน้า.....	207
4.28 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องตัดสู้ฟูต.....	211
4.29 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องสวรรค์แนลิลลื้อ.....	218
4.30 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องโกยเถอะโยม.....	223
4.31 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องมนต์เพลงลูกทุ่งเอฟเอ็ม.....	229
4.32 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องตุ๊กกี้เจ้าหญิงขายกบ.....	235
4.33 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องรถไฟฟ้ามหานคร.....	240
4.34 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องแฟนฉัน.....	247
4.35 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องกวน มีน ไฮ.....	253
4.36 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง 32 ถันวา.....	259
4.37 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิท.....	267
4.38 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น.....	273
4.39 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องสิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่ารัก.....	279
4.40 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องสายลับจับบ้านเล็ก.....	285
4.41 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง Season Change.....	291
4.42 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนางนาก.....	298
4.43 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องซัดเตอร์กตติวิญญาน.....	303
4.44 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง 5 แพร่ง.....	307

แผนภาพที่	หน้า	
4.45	ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องผีสามบาท.....	316
4.46	ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง 4 แพร่ง.....	320
4.47	ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องบุปผาราตรี เฟส 2.....	329
4.48	ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องแฝด.....	335
4.49	ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องก้านกล้วย.....	341
4.50	ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องก้านกล้วย 2	346
4.51	รูปแบบการใช้เทคนิคการตัดต่อในตัวอย่างภาพยนตร์.....	357
4.52	รูปแบบการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์.....	359
5.1	ลำดับการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์.....	480
5.2	แนวทางการนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อส่งเสริมการตลาด ภาพยนตร์ไทย.....	491
5.3	แนวทางการนำเสนอเนื้อหาสารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อส่งเสริม การตลาดภาพยนตร์ไทย.....	493

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 ภาพตัวอย่างช่อง YouTube ของ GTH2004.....	7
1.2 ภาพตัวอย่างช่อง YouTube ของ SahamongkolFilmInt.....	7

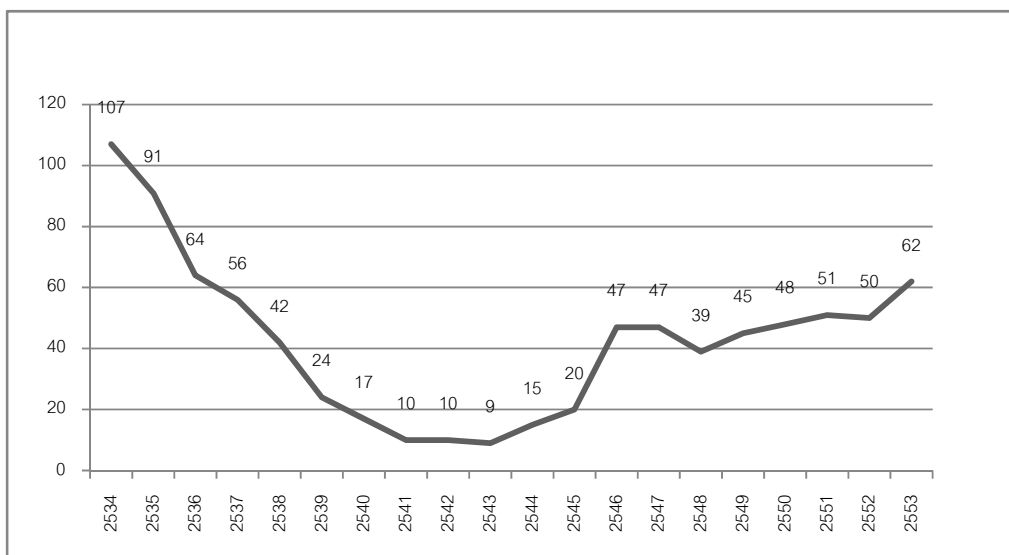
บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในอดีตที่ผ่านมาวงการภาพยนตร์ไทยเคยมีความเจริญรุ่งเรืองเป็นอย่างยิ่ง ประเทศไทยเคยมีการสร้างภาพยนตร์ไทยถึงปีละ 200-300 เรื่องต่อปี และติดอันดับ 1 ใน 10 ของประเทศที่มีการผลิตภาพยนตร์มากที่สุด แต่หลังจากกระแสความนิยมของภาพยนตร์ฟอร์มใหญ่จากต่างประเทศ เช่น ภาพยนตร์ฮอลลีวูดได้เข้ามาตีตลาดภาพยนตร์ในประเทศไทย ประกอบกับทัศนคติในเชิงลบกับภาพยนตร์ไทย อันเนื่องมาจากการวิจารณ์ว่าเนื้อหาและรูปแบบของภาพยนตร์มักไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง เมื่อเทียบกับภาพยนตร์ต่างประเทศ ภาพยนตร์ไทยจึงถูกมองว่าไม่น่าประทับใจเท่าใดนัก (กำจร หลุยยะพงศ์ และ สมสุข หินวิมาน, 2552) ทำให้วงการภาพยนตร์ไทยลดความนิยมลงเรื่อยๆ โดยมีจุดเริ่มต้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 เป็นต้นมา

แผนภาพที่ 1.1: จำนวนภาพยนตร์ไทยที่ผลิตและเข้าฉายในโรงภาพยนตร์ ตั้งแต่ปี 2534-2552

ที่มา: สมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ, ตุลาคม 2553

ในปี พ.ศ. 2543 นับเป็นจุดต่ำสุดของวงการภาพยนตร์ไทย มีภาพยนตร์ไทยผลิตออกมาเพียงแค่ 9 เรื่อง โดยมีรายได้เพียง 500 ล้านบาทต่อปี แต่ในปีถัดมาภาพยนตร์ไทยกลับสามารถทำรายได้ก้าวกระโดดไปเป็น 1,300 ล้านบาท ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นศักราชใหม่ของภาพยนตร์ไทยหลังจากภาวะซบเซาของทีกินเวลายาวนานและยังถือเป็นจุดเริ่มต้นกระแสภาพยนตร์ไทยในตลาดโลกเช่นกัน โดยภาพยนตร์ไทย 6 เรื่องที่เข้าฉายในปี พ.ศ. 2544 อันได้แก่ โกลด์คลับ, สุริโยไท, จันดารา, บางระจัน, ขวัญเรียม และ 14 ตุลา สงครามประชาชน ได้กระแสตอบรับอย่างดีจากเทศกาลนานาชาติเช่นเดียวกับที่ภาพยนตร์เรื่องนางนากเคยได้รับจากในเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติในปี พ.ศ. 2542

ด้วยมูลค่าตลาดของภาพยนตร์ไทยในปี พ.ศ. 2544 ซึ่งมากกว่า 1,200 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 40 ของมูลค่าตลาดภาพยนตร์รวมของประเทศที่มีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 3,000 ล้านบาท (Positioning Magazine, 2548) ทำให้แนวโน้มต่อมาของการสร้างภาพยนตร์ไทยมีพัฒนาการก้าวหน้าขึ้นตามลำดับ โดยจำนวนผลผลิตที่มากขึ้น ตั้งแต่ปี 2545 จนถึงปัจจุบัน ทั้งเรื่องการลงทุนสร้าง บทภาพยนตร์ และปัจจัยอื่นๆ ที่จะทำให้ได้รับความนิยมได้ถูกปรับปรุงอย่างเป็นระบบ และมีแนวโน้มการเติบโตของตลาดภาพยนตร์ไทยสูงขึ้นเรื่อยๆ ดังจะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ. 2553 นี้ มีการผลิตภาพยนตร์ไทยเข้าฉายในโรงภาพยนตร์สูงถึง 62 เรื่อง ซึ่งเป็นจำนวนที่มากที่สุดในรอบ 16 ปี

ปัจจุบันมีภาพยนตร์ไทยคุณภาพเข้าฉายปีละหลายสิบเรื่องและได้รับความนิยมไม่แพ้ภาพยนตร์ต่างประเทศ โดยในปี พ.ศ. 2552 แม้จะมีภาพยนตร์ฟอร์มยักษ์จากต่างประเทศเข้าฉายในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก แต่ภาพยนตร์ไทยทำรายได้ได้อย่างมากมายมหาศาล และมีภาพยนตร์ไทยที่สามารถติด 20 อันดับภาพยนตร์ที่ทำรายได้มากที่สุดในประเทศไทยประจำปี พ.ศ. 2552 จำนวนถึง 8 เรื่องด้วยกัน

แผนภาพที่ 1.2: อันดับรายได้ภาพยนตร์ที่เข้าฉายในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2552

Rank	Movie Title	Distributor	Gross	Release
1	Avatar	Fox	\$8,414,866	12/17
2	2012	Sony	\$6,434,846	11/12
3	Transformers: Revenge of the Fallen	UIP	\$6,034,198	6/23
4	Rodfifa Mahanather (BTS: Bangkok's Traffic Love Story)	GMM Tai Hub	\$4,364,408	10/15
5	Harry Potter and the Half Blood Prince	WB	\$4,154,286	7/16
6	Ha phraeng (Phobia 2)	GMM Tai Hub	\$3,329,253	9/9
7	32 than va (32 December)	M	\$3,177,714	12/31
8	Terminator Salvation: The Future Begins	Sony	\$2,878,708	5/28
9	The Twilight Saga: New Moon	Mongkol Major	\$2,738,805	11/19
10	Fast and Furious	UIP	\$2,674,203	4/2
11	Wong Kham Lao	Mongkol Films	\$2,651,027	7/1
12	Saranae Haw Peng	Mongkol Films	\$2,648,133	4/30
13	G.I. Joe	UIP	\$2,380,237	8/6
14	Yam yasothon 2	Mongkol Films	\$2,347,215	12/3
15	X-Men Origins: Wolverine	Fox	\$2,345,940	4/29
16	Khan Kluay 2	n/a	\$2,215,815	3/26
17	Underworld: Rise of the Lycans	Sony	\$1,816,412	2/5
18	Hor Taew Tak Hake-Kra-Jerng (Oh My Ghosts!)	Phranakorn	\$1,685,783	10/1
19	Night at the Museum: Battle of the Smithsonian	Fox	\$1,677,754	5/21
20	Up	Disney	\$1,499,887	6/11

ที่มา: Boxofficejojo (2009). *Thai Yearly boxoffice*. วันที่เข้าถึงข้อมูล 22 พฤศจิกายน 2553, แหล่งที่มา <http://boxofficejojo.com/intl/thailand/yearly/>

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันภาพยนตร์ไทยได้รับความนิยมสูงขึ้นและได้รับการยอมรับจากผู้ชมภาพยนตร์ทั้งไทยและต่างชาติ ในส่วนของความสำเร็จของภาพยนตร์ ซึ่งหมายถึง ยอดรายได้ (Box-office Success) นั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับตัวภาพยนตร์ที่มีคุณภาพมากขึ้น เนื่องจากพัฒนาการด้านความสามารถในการสร้างภาพยนตร์ ฝีมือการกำกับ การแสดง ความสามารถทางการแสดงของนักแสดง และบทภาพยนตร์ที่ดีแล้วนั้น การส่งเสริมการตลาดของภาพยนตร์ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ภาพยนตร์เป็นที่รู้จักและผู้ชมได้รับรู้ถึงคุณค่าของภาพยนตร์นั้นๆ อีกด้วย

ดังจะกล่าวได้ว่าแม้ว่าภาพยนตร์จะมีคุณภาพเพียงใด แต่หากขาดการส่งเสริมการตลาดที่ดีก็ คงไม่สามารถสร้างแรงจูงใจให้คนเข้ามาชมภาพยนตร์ที่ดีนั้นได้ ทั้งนี้เพราะการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์เป็นการสร้างให้ผู้ชมเป้าหมายเกิดความรู้สึกว่าภาพยนตร์เรื่องนั้นมีความพิเศษมากกว่าภาพยนตร์เรื่องอื่นๆ ที่เป็นคู่แข่งในตลาด (Kahn, 1994) ดังที่เห็นได้จากความสำเร็จของภาพยนตร์ไทยเรื่อง “สุริโยไท” ส่วนหนึ่งก็มาจากแรงจูงใจที่ผู้ชมภาพยนตร์ได้เห็นจากการประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2544)

รักसानต์ วิวัฒน์สินอุดม (2548) กล่าวว่า การส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จ คือ การให้ข้อมูลข่าวสารที่ชัดเจน สื่อต่างๆ จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารไปยังผู้บริโภค โรงภาพยนตร์จัดเป็นสถานที่ที่ประกอบด้วยสื่อที่มีประสิทธิภาพสูงนานาชนิด ในการสื่อสารกับผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ตรงจุดที่สุด ดังนั้นผู้ประกอบการโรงภาพยนตร์จึงไม่ละเลยการใช้สื่อ ณ โรงภาพยนตร์ ร่วมกับการใช้สื่อประเภทอื่นๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

นอกจากนั้นคงต้องยอมรับว่าตัวอย่างภาพยนตร์ (Movie Trailer) นั้นเป็นสื่อเพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ชนิดหนึ่งที่มีประสิทธิภาพสูงในการสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการชมภาพยนตร์เนื่องจากผู้ชมภาพยนตร์จะได้รับชมตัวอย่างภาพยนตร์ที่จะเข้าฉายในเดือนถัดไปทุกครั้ง ก่อนรับชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ และบริเวณหน้าโรงภาพยนตร์

สิริมา เกตุเยี่ยม (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยการสื่อสารการตลาดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกชมภาพยนตร์ไทย พบว่า ปัจจัยด้านการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ภาพยนต์ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมภาพยนตร์ไทยสูงสุด คือ ตัวอย่างภาพยนตร์ที่ฉายในโรงภาพยนตร์และในรายการโทรทัศน์ ซึ่งมีอิทธิพลสูงกว่าการโฆษณาทางโทรทัศน์และโฆษณาทางหนังสือพิมพ์อีกด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิรฤดา พจนพิสุทธิ (2539) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาพยนตร์ กับการตัดสินใจชมภาพยนตร์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร และได้พบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีการตัดสินใจชมภาพยนตร์จากการชมตัวอย่างภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์มากที่สุด รองลงมาคือ การตัดสินใจชมภาพยนตร์จากการฟังคำแนะนำของเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิด

ดังนั้นการออกแบบและการนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์จึงจำเป็นต้องมีความน่าสนใจ และสามารถดึงดูดใจกลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์ประเภทนั้นๆ ให้สนใจที่จะเข้าชมภาพยนตร์ นอกจากนี้ปัจจุบันสื่อใหม่ เช่นสื่ออินเทอร์เน็ตยังเอื้ออำนวยให้สามารถพบเห็นสื่อประชาสัมพันธ์รูปแบบนี้ได้ง่ายขึ้น เนื่องจากการเผยแพร่ตัวอย่างภาพยนตร์อย่างเป็นทางการ (Office Trailer) จากบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ตามเว็บไซต์ต่างๆ ที่อนุญาตให้ผู้รับสารนำตัวอย่างภาพยนตร์นั้นๆ ไปเผยแพร่ต่อตามบล็อก เว็บไซต์ส่วนตัว หรือเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Media) ต่างๆ ได้ ซึ่งถือเป็นการแพร่กระจายของข่าวที่ดีอีกด้วย

สถิติจากเว็บไซต์ Alexa (2010) พบว่าเว็บไซต์ยอดนิยม 20 อันดับของประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นเว็บไซต์ประเภทวาไรตี้และเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งในขณะที่เว็บไซต์ประเภทวาไรตี้ เช่น สนุก ดอทคอม ยูทูบ และเอ็มไทย เป็นเว็บไซต์แหล่งข้อมูล ข่าวสาร รวมไปถึงคลิปวิดีโอจากที่ต่างๆ และเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook จะเป็นแหล่งในการส่งต่อข้อมูลต่างๆ จากเว็บไซต์วาไรตี้ดังกล่าวได้เป็นอย่างดี ตามที่ Keenan & Shiri (2552) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมหลักของผู้ใช้เว็บไซต์ Facebook คือการเข้าไปเยี่ยมชมรูปภาพ และไฟล์วิดีโอของเพื่อนๆ ในเครือข่าย

Top 20 Website in Thailand

1. Google.co.th	6. Yahoo.com	11. hi5.com	16. Kapook.com
2. Facebook.com	7. Sanook.com	12. Mthai.com	17. 4shared.com
3. Google.com	8. Blogger.com	13. Wikipedia.com	18. MediaFire.com
4. YouTube.com	9. MSN.com	14. Amazon.com	19. Twitter.com
5. Windows Live	10. Pantip.com	15. Manageronline	20. Dek-d.com

ที่มา: Alexa. (2010). *Top Sites in Thailand*. วันที่เข้าถึงข้อมูล 22 พฤศจิกายน 2553, แหล่งที่มา <http://www.alexa.com/topsites/countries/TH>

เว็บไซต์ YouTube เป็นอีกช่องทางหนึ่งในการเผยแพร่ตัวอย่างภาพยนตร์อย่างเป็นทางการ (Official Trailer) จากบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ เช่น GTH2004 เป็นช่องของบริษัทจีเอ็มเอ็มไทยฮับ จำกัด, SahamongkolFilmInt เป็นช่องของสหมงคลฟิล์ม จำกัด เป็นต้น โดยในเว็บเพจนี้จะสามารถอัปโหลดวิดีโอคลิปต่างๆ เพื่อการประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ได้ เช่น ตัวอย่างภาพยนตร์ เพลงประกอบภาพยนตร์ เบื้องหลังการถ่ายทำ คลิปสัมภาษณ์นักแสดง เป็นต้น โดยที่คลิปวิดีโอตัวอย่างภาพยนตร์มีจำนวนผู้ชมมากกว่าคลิปวิดีโออื่นๆ

คลิปวิดีโอที่บริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์นำมาเผยแพร่ในเว็บไซต์ YouTube นั้น ได้รับการอนุญาตให้ผู้ชมสามารถไปเผยแพร่ต่อได้เพื่อเป็นการช่วยประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารไปในตัว

รูปภาพที่ 1.1: ภาพตัวอย่างช่อง YouTube ของ GTH2004

ที่มา: YouTube (2010). *GTH2004*. วันที่เข้าถึงข้อมูลวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553, แหล่งที่มา <http://www.youtube.com/user/GTH2004>

รูปภาพที่ 1.2: ภาพตัวอย่างช่อง YouTube ของ SahamongkolFilmInt

ที่มา: YouTube (2010). *SahamongkolFilmInt*. วันที่เข้าถึงข้อมูลวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553, แหล่งที่มา <http://www.youtube.com/user/SahamongkolFilmInt>

กรณีภาพยนตร์เรื่อง รถไฟฟ้ามาหานะเธอ (2552) ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จด้านรายได้สูงสุดของบริษัทจีเอ็มเอ็มไทยฮับ จำกัด ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการส่งเสริมการตลาดที่มีประสิทธิภาพ และตัวอย่างภาพยนตร์ที่น่าสนใจ เห็นได้จากจำนวนผู้ชมคลิปวิดีโอตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ในเว็บไซต์ YouTube มีจำนวนสูงถึง 2.07 ล้านการเข้าชม ทำให้หลังจากนั้นบริษัทผลิตภาพยนตร์ต่างๆ จึงหันมาให้ความสนใจการเผยแพร่คลิปวิดีโอตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ในเว็บไซต์ YouTube ก่อนภาพยนตร์เข้าฉายมากขึ้นเรื่อยๆ และล่าสุดภาพยนตร์เรื่องกวน มึน โฮ (2553) และสิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่ารัก (2553) เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของตัวอย่างภาพยนตร์ที่มีจำนวนผู้เข้าชมสูงถึง 2.77 และ 2.03 ล้านการเข้าชมตามลำดับ (YouTube, 2010) และแน่นอนว่าภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องนี้ยังประสบความสำเร็จทางด้านรายได้อีกด้วย

จากการศึกษาพฤติกรรมกรรมการชมภาพยนตร์ไทยและ การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ความนิยมในเว็บไซต์วาไรตี้และเว็บไซต์ YouTube ซึ่งมีส่วนช่วยในการเผยแพร่กระจายสื่อเพื่อการส่งเสริมการตลาดประเภทตัวอย่างภาพยนตร์ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ยิ่งทำให้เห็นว่าในด้านการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ จึงควรที่จะให้ความสำคัญกับการผลิตตัวอย่างภาพยนตร์ให้มีความน่าสนใจและ

มีประสิทธิภาพในการโน้มน้าวใจมากที่สุด เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์
 ดังนั้นจึงเป็นที่น่าสนใจว่าที่ผ่านมาภาพยนตร์ไทยที่ประสบความสำเร็จในด้านรายได้นั้น มีการใช้การ
 นำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทยอย่างไรบ้าง จึง
 สามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้รับสารต้องการเข้าชมภาพยนตร์ไทยเรื่องนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี

ปัญหาคำวิจัย

1. การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทยที่
 ประสบความสำเร็จในด้านรายได้เป็นอย่างไรบ้าง
2. การใช้สารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์
 ไทยที่ประสบความสำเร็จในด้านรายได้เป็นอย่างไรบ้าง
3. การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทยที่
 ประสบความสำเร็จในด้านรายได้ในแต่ละประเภทของภาพยนตร์มีลักษณะเด่นร่วมกัน
 หรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาด
 ภาพยนตร์ไทย
2. เพื่อศึกษาการใช้สารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาด
 ภาพยนตร์ไทย
3. เพื่อศึกษาลักษณะเด่นร่วมกันในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์
 ไทยแต่ละประเภทของภาพยนตร์

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาด โดยศึกษาจากตัวอย่างของภาพยนตร์ไทยที่ทำรายได้สูงสุดในประเทศไทย อันดับ 1-50 อ้างอิงจากเว็บไซต์ Siamzone.com และทำการตรวจสอบความถูกต้องจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ซึ่งทุกเรื่องเป็นภาพยนตร์ไทยที่เข้าฉายในโรงภาพยนตร์ระหว่างปี พ.ศ. 2540 – 2553 ทั้งหมด

นิยามคำศัพท์

ภาพยนตร์ไทย หมายถึง ภาพยนตร์ที่สร้างโดยบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ในประเทศไทยเพื่อเข้าฉายในโรงภาพยนตร์ในประเทศไทย

ตัวอย่างภาพยนตร์ (Movie Trailer) หมายถึง ตัวอย่างของภาพยนตร์ที่นำมาฉายในโรงภาพยนตร์ บริเวณหน้าโรงภาพยนตร์ สื่อมวลชน เว็บไซต์ และสื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์ต่างๆ ซึ่งนำมาเผยแพร่ก่อนภาพยนตร์เข้าฉายประมาณ 2 เดือน เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้ชมเกิดความสนใจและต้องการชมภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ มีความยาวประมาณ 1.30 – 5 นาที โดยจะนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับภาพยนตร์เรื่องนั้นพอสังเขป พร้อมทั้งให้ข้อมูลที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชม เช่น รายชื่อนักแสดง ผู้กำกับ การแสดง รางวัลที่เคยได้รับ และอื่นๆ โดยตัวอย่างภาพยนตร์ที่ยกมาศึกษานี้จะไม่รวมถึงภาพยนตร์แนะนำ (Teaser) ที่มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้ชม ซึ่งมีความยาวไม่เกิน 90 วินาที

ประเภทของภาพยนตร์ (Genre) หมายถึง การจำแนกภาพยนตร์ออกเป็นประเภทตามลักษณะเนื้อหาและรูปแบบของภาพยนตร์ โดยประเภทของภาพยนตร์ไทยที่ทำรายได้ติดอันดับ 1-50 อันดับสูงสุดในประเทศไทยที่จะนำมาศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งได้เป็น 6 ประเภทด้วยกัน ได้แก่ ภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ ภาพยนตร์

- บู๊ ภาพยนตร์ตลก ภาพยนตร์รักวัยรุ่น ภาพยนตร์ผีสยองขวัญ และภาพยนตร์แอนิเมชัน
- สตอรี่บอร์ด (Storyboard) คือการเขียนกรอบภาพแสดงเรื่องราวที่สมบูรณ์ของภาพยนตร์หรือหนังแต่ละเรื่อง โดยมีการแสดงรายละเอียดที่จะปรากฏในแต่ละฉากหรือแต่ละกรอบ เช่น ข้อความ ภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียงดนตรี เสียงพูด และแต่ละอย่างนั้นมีลำดับของการปรากฏ ว่าอะไรจะปรากฏขึ้นก่อน หลัง อะไรจะปรากฏพร้อมกัน เป็นการออกแบบอย่างละเอียดในแต่ละกรอบก่อนที่จะลงมือสร้างแอนิเมชันหรือภาพยนตร์ขึ้นมาจริงๆ
- การนำเสนอเนื้อหาสาร (Message Presentation) หมายถึง รูปแบบการนำเสนอข้อมูลและเรื่องราวเกี่ยวกับภาพยนตร์ทั้งหมดในตัวอย่างภาพยนตร์ ซึ่งหมายถึงการลำดับเรื่องราว การลำดับภาพ ข้อความที่ปรากฏ เสียงและดนตรีประกอบที่นำเสนอในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทย
- สารเพื่อการโน้มน้าวใจ (Persuasive Message) หมายถึง สารที่มีจุดประสงค์เพื่อที่จะชักจูงใจเปลี่ยนแปลงความเชื่อ ทศนคติหรือพฤติกรรม โดยการใช้การโน้มน้าวใจผ่านการถ่ายทอดของแหล่งสารไปยังผู้รับสาร ซึ่งผู้ถูกโน้มน้าวใจมีเสรีภาพที่จะเลือกว่าจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการออกแบบสารเพื่อการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ของภาพยนตร์ไทย
2. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการผลิตสื่อการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ไทยที่มีประสิทธิภาพ
3. เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการใช้พัฒนางานการภาพยนตร์ไทยให้เกิดความนิยมแพร่หลายมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง “การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทย” ใช้แนวคิดและทฤษฎีเพื่อเป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับประเภทของภาพยนตร์
2. แนวคิดการเล่าเรื่องในภาพยนตร์
3. แนวคิดการสื่อสารและการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ
4. แนวคิดการประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์
5. แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้จะนำเสนอรายละเอียดของแต่ละแนวคิดและทฤษฎีดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับประเภทของภาพยนตร์

Warren Buckland (2008) กล่าวว่า การแบ่งประเภทของภาพยนตร์ (Genre Film) คือ ผลผลิตของการผลิตภาพยนตร์จำนวนมากของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในฮอลลีวูด การศึกษาเรื่องประเภทของภาพยนตร์จะให้ความสำคัญกับความคล้ายคลึงกันที่ปรากฏในกลุ่มของภาพยนตร์ ซึ่งเป็นการศึกษาในมุมกว้างเพื่อที่จะจัดกลุ่มภาพยนตร์ที่มีพื้นฐานเหมือนกัน

Louis Giannetti (2008) กล่าวว่า ฌองส์ (Genres) คือประเภทเฉพาะของภาพยนตร์ เช่น ภาพยนตร์สงคราม (War Picture), ภาพยนตร์แก๊งค์สเตอร์ (Gangster Film), นิยายวิทยาศาสตร์ (Science Fiction) และอื่นๆ ซึ่งมีอีกหลายร้อยประเภทด้วยกัน โดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่นที่ภาพยนตร์แทบทุกเรื่องสามารถจัดเข้าเป็นฌองส์ได้หมด ประเภทของภาพยนตร์นี้สามารถแบ่งได้ตามลักษณะสไตล์ที่นิยมในเรื่อง สาระสำคัญ และคุณค่า นอกจากนั้นแล้วการแบ่งประเภทภาพยนตร์ยังทำให้ง่ายต่อการศึกษาและจัดการเนื้อหาเรื่องราวของภาพยนตร์

ประเภทของภาพยนตร์หลายประเภทเป็นการจัดประเภทตามการเจาะจงผู้ชมเฉพาะกลุ่ม เช่น ภาพยนตร์ประเภท Coming-of-age มักจะเจาะจงผู้ชมในวัยรุ่น ภาพยนตร์ประเภทบู๊แอ็คชั่น ผจญภัย มักจะเน้นที่กิจกรรมของผู้ชายทั้งหมด ส่วนกลุ่มผู้ชมเพศหญิงมักจะนิยมภาพยนตร์ประเภทรักโรแมนติก และนอกจากนั้นในภาพยนตร์ประเภทที่มุ่งเน้นที่กลุ่มผู้ชมเพศหญิง ผู้ชายมักมีลักษณะเหมือนๆ กัน คือมักจะเป็นเสาหลักในครอบครัว เห็นผู้หญิงเป็นที่ระบายอารมณ์ทางเพศ หรือพูดถึงเรื่องการเมืองชายอื่น เป็นต้น (Louis Giannetti, 2008)

กำจร หลุยยะพงศ์ และ สมสุข หินวิมาน (2552) กล่าวถึงการแบ่งประเภทของภาพยนตร์ไว้ว่า ประเภทของภาพยนตร์ หรือ ฌองส์ (Genres) ซึ่งเป็นคำสั้นๆ มาจากภาษาฝรั่งเศส หมายถึงงานศิลปะด้านหนังสือ ภาพวาด แต่งการภาพยนตร์นำมาใช้สำหรับการจัดประเภทที่เหมือนกันด้วยเนื้อหาของเรื่องหรือลักษณะการนำเสนอที่คล้ายคลึงกัน จัดเข้าเป็นกลุ่มหมวดหมู่ของภาพยนตร์ โดยนักทฤษฎี หรือนักวิเคราะห์ ที่เห็นพ้องต้องกัน “ฌองส์” ในภาพยนตร์บันเทิงทั่วไป ได้แก่ ประเภทน่ากลัวสยองขวัญ (Horror) ลึกลับสอບสวน (Suspense) ตลก (Comedy) นักเลง อันธพาล เจ้าพ่อ (Gangster) จินตนาการ (Fantasy) วิทยาศาสตร์ (Sci-fi) เคาบอย (Western) ชีวิต (Drama) และความรัก (Romance) เป็นต้น ส่วนภาพยนตร์ไทยประเภทต่างๆ ที่แบ่งตามเกณฑ์พิจารณาของชมรมวิจารณ์บันเทิง โดยทั่วไปแล้ว แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ หนังตลก หนังบู๊ หนังชีวิต หนังผี หนังโป๊

ในขณะที่ รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม (2532) ระบุว่าภาพยนตร์สามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ได้ 7 ประเภท ดังนี้

1. ภาพยนตร์ประเภทต่อสู้ บู๊ แอ็คชั่น หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเน้นหนักไปทางการต่อสู้ปราบปราม มีเหตุการณ์ที่สร้างความตื่นเต้น หรือการสร้างสถานการณ์แห่งวีรบุรุษในสงคราม มักมีการดึงดูดผู้ชมภาพยนตร์ด้วยการใช้เทคนิคการถ่ายทำแบบภาพเคลื่อนไหวฉับพลัน หรือใช้อาวุธสงครามมาประกอบฉาก เช่นระเบิด จรวดนำวิถี รถถัง เป็นต้น
2. ภาพยนตร์ตลกขบขัน หมายถึง ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายหลักคือ เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกสนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียดด้วยบทตลกต่างๆ ของผู้แสดง

3. ภาพยนตร์แนวสืบสวนสอบสวน หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีเนื้อเรื่องเชิงลึกลับ ซ่อนเงื่อน ให้มีการติดตามค้นหาคำตอบ และเหตุผล

4. ภาพยนตร์แนวชีวิตโคกเศร้า หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีเนื้อเรื่องเน้นหนักทางด้าน การดำเนินชีวิตของคนในสังคมสะท้อนปัญหาสังคมโดยอาจจะมีวิธีการนำเสนอออกมาในหลายรูปแบบ เช่น เกี่ยวกับความรักที่ขมขื่น ปัญหาสังคมและครอบครัวที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน หรือในอดีต

5. ภาพยนตร์แนววิทยาศาสตร์ หมายถึง ภาพยนตร์ที่นำเอาเรื่องเกี่ยวกับการใช้หลักการ หรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์มาใช้เป็นส่วนสำคัญในการดำเนินเรื่อง

6. ภาพยนตร์รักโรแมนติก หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก ความอบอุ่น โดยอาจจะมีเนื้อเรื่องผสมผสานระหว่างความฝันกับความเป็นจริง สร้างความรู้สึกร่วมแห่งความทรงจำ

7. ภาพยนตร์แนวสยองขวัญ หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความลึกลับ ซ่อนเร้น น่าสะพรึงกลัว ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความลึกลับ ภูต ผี ปีศาจ

นิภาพร เนียมแสง (2537) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “พัฒนาการ "ภาษาโปสเตอร์" ในโปสเตอร์ ภาพยนตร์ไทย: วิเคราะห์รูปแบบการนำเสนอและเนื้อหา ระหว่างปี พ.ศ.2500-2534” พบว่า ภาพยนตร์ไทยนั้น สามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ได้แก่

1. ภาพยนตร์แนวบู๊ ซึ่งจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับการต่อสู้ การผจญภัย หรือการแสดงความกล้าหาญของเพศชายในรูปแบบของการต่อสู้แบบต่างๆ และมักจะจบลงด้วยชัยชนะ หรือความสำเร็จของพระเอก ผู้ซึ่งเป็นฝ่ายธรรมะที่มักจะเอาชนะฝ่ายอธรรมได้ทุกครั้ง

2. ภาพยนตร์แนวชีวิต ซึ่งจะมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิต ความรัก ความโศกเศร้า การฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ในการดำเนินชีวิต หรืออาจมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับครอบครัว เป็นต้น

3. ภาพยนตร์แนวตลก ซึ่งส่วนใหญ่จะนำเสนอเรื่องราวต่างๆ ในลักษณะที่ชวนหัว ขบขัน และสนุกสนานรื่นเริง

4. ภาพยนตร์แนวผี-สยองขวัญ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องความน่าสะพรึงกลัวของสิ่งที่มองไม่เห็น อาจเกี่ยวข้องกับไสยศาสตร์ ภูตผีปีศาจ หรือเรื่องราวที่สลับซับซ้อน นำตื่นเต้นเป็นต้น

5. ภาพยนตร์แนวไป่ จะมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ การเฝ้าของของอารมณ์ โดยมากมักจะเป็น ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม และจัดฉายเฉพาะที่เท่านั้น

นอกจากนั้นแล้ว ยังมีภาพยนตร์อีกหลายประเภทที่ปรากฏอยู่ที่มีลักษณะที่เป็นประเภทชัดเจนและมีลักษณะร่วมกับประเภทอื่น ตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์สายลับ ภาพยนตร์สงคราม ภาพยนตร์ฟิล์มสั้น ภาพยนตร์ชีวประวัติ ภาพยนตร์ลึกลับตื่นเต้น ภาพยนตร์เขย่าขวัญ ภาพยนตร์ประวัติศาสตร์ ภาพยนตร์สืบสวน และภาพยนตร์ต่อสู้คดีในศาล เป็นต้น

Warren Buckland (2008) กล่าวว่าเนื่องจากเส้นแบ่งของการแบ่งประเภทภาพยนตร์นั้นไม่ชัดเจนพอ และนอกจากนั้นประเภทของภาพยนตร์ยังไม่หยุดนิ่งแต่มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงได้เสมอ ทำให้ภาพยนตร์ประเภทหนึ่งสามารถมีลักษณะร่วมกันกับประเภทอื่นๆ ได้มากกว่าหนึ่งประเภทอีกด้วย ตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์ร้องเพลงเคาบอย (Singing Cowboy) สามารถจัดเป็นประเภทภาพยนตร์เพลง (Musical) และภาพยนตร์เคาบอย (Western) ได้ทั้งสองประเภท

จึงเป็นเรื่องปกติหากว่า ภาพยนตร์หลายประเภทมีลักษณะร่วมกัน หรือมีความคล้ายคลึงกันมาก เช่น ภาพยนตร์สยองขวัญ กับภาพยนตร์เขย่าขวัญ และภาพยนตร์ลึกลับตื่นเต้น ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความหายนะกับภาพยนตร์ต่อสู้เพื่อรอดชีวิต ภาพยนตร์สงครามกับภาพยนตร์ผจญภัย และภาพยนตร์นิยายวิทยาศาสตร์กับภาพยนตร์จินตนาการ และ ถ้าหากว่า ภาพยนตร์เรื่องหนึ่งจะมีลักษณะคาบเกี่ยวอยู่หลายประเภท ภาพยนตร์เรื่องหนึ่งอาจเป็น ภาพยนตร์สยองขวัญ ในขณะที่เดียวกัน ก็มีลักษณะของภาพยนตร์นิยายวิทยาศาสตร์อยู่ด้วย แต่โดยทั่วไปแล้วภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง มักอยู่ในประเภทใดประเภทหนึ่งเพียงประเภทเดียว เมื่อพิจารณาลักษณะเด่นที่สุดที่ปรากฏ

โดยในการวิจัยครั้งนี้จะใช้แนวคิดการแบ่งประเภทของภาพยนตร์เพื่อประกอบการพิจารณารูปแบบการนำเสนอเนื้อหาสารของตัวอย่างภาพยนตร์แบ่งตามประเภทของภาพยนตร์

โดยมีการปรับประเภทของภาพยนตร์ให้เฉพาะเจาะจงและเหมาะสมกับตัวอย่างภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถอธิบายลักษณะเด่นของตัวอย่างภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างนั้นๆ ได้อย่างดีที่สุด

2. แนวคิดการเล่าเรื่องในภาพยนตร์

Warren Buckland (2008) กล่าวว่า iva การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ไม่ได้เป็นเพียงแต่ชุดเหตุการณ์มาเรียงต่อกัน แต่แต่ละชุดของเหตุการณ์ต่างๆ จะมีความเกี่ยวเนื่องกันในเชิงเหตุและผล ถ้าหากเป็นการเล่าเรื่องที่ยึดหลักของความเป็นเหตุเป็นผล เหตุการณ์การหนึ่งในเรื่องจะเป็นผลมาจากเหตุการณ์ก่อนหน้านั้น และเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเพราะเหตุการณ์ก่อนหน้านั้นเอง

ตัวอย่างเช่น

ช็อต A: ภาพผู้ชายถือปืนชี้ออกมาทางนอกจอ และยิงปืน

ช็อต B: ภาพผู้ชายอีกคนหนึ่งนอนล้มลงกับพื้น

ในการตัดต่อภาพทั้งสองช็อตเข้าด้วยกัน หากตัดต่อให้ช็อต B ฉายขึ้นหลังช็อต A ในทันที ผู้ชมจะเข้าใจได้ว่าเหตุการณ์ในช็อต A เป็นสาเหตุของเหตุการณ์ในช็อต B แต่ถ้าหากสลับตำแหน่ง โดยตัดต่อให้ช็อต B: ภาพผู้ชายนอนล้มลง แล้วถึงตามด้วยช็อต A: ภาพผู้ชายอีกคนหนึ่งยิงปืน ความเป็นเหตุเป็นผลของสองช็อตนี้ก็ทำให้ผู้ชมยากที่จะเข้าใจได้ว่าผู้ชายที่ยิงปืนเป็นคนทำให้ผู้ชายอีกคนหนึ่งล้มลง

เช่นเดียวกับกับฉากแต่ละฉากในภาพยนตร์ที่มีการเล่าเรื่องตามหลักเหตุและผล การเรียงเรียงฉากจะเรียงต่อกันตามความเป็นเหตุเป็นผลกัน แต่อย่างไรก็ตามช็อตและฉากในภาพยนตร์ทั้งหมดไม่จำเป็นที่จะต้องเรียงตามความเป็นเหตุเป็นผลเสมอไป เช่น ภาพผู้ชายคนหนึ่งจูงสุนัข ฉายตามด้วยภาพใกล้ๆ ของสุนัข ในกรณีนี้ถ้าเรียงภาพสลับกัน ความหมายของการเล่าเรื่องจะไม่มี ความเปลี่ยนแปลง เนื่องจากทั้งสองภาพไม่ได้เชื่อมต่อกันด้วยความเป็นเหตุเป็นผล ช็อตเช่นนี้จะเรียกว่าเป็นการอธิบาย (Descriptive) ไม่ใช่การบรรยาย (Narrative)

นอกจากนั้นเหตุการณ์ต่างๆ ในเรื่องยังไม่จำเป็นต้องเรียงต่อกันเป็นเส้นตรง หรือเรียงตามลำดับเวลาที่เกิดขึ้นก่อนหลัง ถึงแม้ว่าการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะเป็นการเล่าเรื่องตามลำดับเวลาของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่อย่างไรก็ตามภาพยนตร์บางเรื่อง เช่นภาพยนตร์ที่มีการเล่าย้อนอดีต (Flashback) จะไม่เล่าเรื่องตามลำดับเวลา เหตุการณ์ต่างๆ จะไม่ได้เรียงต่อกันเป็นเส้นตรง ซึ่งเป็นเทคนิคที่ทำให้เรื่องราวดูซับซ้อนและน่าฉงนมากยิ่งขึ้น

Louis Giannetti (2008) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ว่า กระบวนทัศน์การเล่าเรื่องแบบคลาสสิก (The Classical Paradigm) เป็นแนวทางการเล่าเรื่องที่นิยมใช้ในภาพยนตร์ตั้งแต่ในยุคนปี 1910 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยการเล่าเรื่องจะเริ่มจากปมขัดแย้ง (Crisis) ของตัวเอก (Protagonist) และคู่ปรปักษ์ (Antagonist) โดยเรื่องจะทำให้ผู้ชมอยากทราบว่าตัวเอกจะทำอย่างไรให้ได้ในสิ่งที่ต้องการ ในขณะที่มีต้องฝ่าฟันความขัดแย้งในใจ (Conflict) จนเกิดการตัดสินใจกระทำต่างๆ (Action) จนกระทั่งความขัดแย้งมาถึงจุดสูงสุด (Climax) ที่ตัวเอกและคู่ปรปักษ์ปะทะกันจนในที่สุดมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ชนะ

รักसानต์ วิวัฒน์สินอุดม (2546) กล่าวว่า บทภาพยนตร์เป็นรูปแบบหนึ่งของการเล่าเรื่องที่มีปัจจัยสำคัญเดียวกันคือประกอบด้วยแก่นเรื่อง (Theme) โครงเรื่อง (plot) การแสดง (drama) ความขัดแย้ง (Conflict) จุดสูงสุด (Climax) บทสรุปของเรื่อง (resolution) และบทพูด (dialogue)

E.M. Foster นักประพันธ์ชาวอังกฤษ (A Room with a View) ได้ให้ความหมายของโครงเรื่อง (plot) ไว้คือ เป็นการเล่าเรื่องที่มีประเด็นต่างๆ ที่ช่วยทำให้การเล่าได้ผลคือ ความขัดแย้ง ความทนทุกข์ทรมาน การค้นพบความพลิกผัน ความตึงเครียด และความประทับใจ เป็นต้น ซึ่งประเด็นเหล่านี้จะช่วยเร่งเร้าความกระหายอยากรู้ให้กับคนดู คนฟังและพาไปสู่จุดหมายปลายทางของเรื่องได้เช่นเดียวกับภาพยนตร์ ถ้าหากขาดความชัดเจนของโครงเรื่องภาพยนตร์นั้นก็ไร้ทิศทางและเป้าหมาย ของเนื้อหาก็คจะเป็นเพียงแค่ลำดับของเหตุการณ์หนึ่งเท่านั้นที่ไม่สามารถพาคนดู บรรลุเป้าหมายอย่างหนึ่งอย่างใดได้ (รักसानต์ วิวัฒน์สินอุดม, 2546)

กล่าวโดยสรุป โครงเรื่อง (Plot) คือ ลักษณะชุดของเหตุการณ์ทั้งหมดในเรื่องที่ร้อยเรียงกัน และดำเนินไปตั้งแต่ต้นจนจบ โดยรวบรวมจากปฏิกิริยาของตัวละคร และเรื่องราวมากมายจาก

ความขัดแย้ง รวมทั้งบทสรุปวบยอด ภาพยนตร์เรื่องหนึ่งสามารถมีโครงเรื่องเดียวหรือมีโครงเรื่องย่อยที่สำคัญรองลงมาแทรกอยู่ได้ซึ่งโดยปกติจะมีการลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่

1) การเริ่มเรื่อง (Exposition) การเริ่มเรื่องเป็นการชักจูงความสนใจให้ติดตามเรื่องราว มีการแนะนำตัวละคร แนะนำฉาก หรือสถานที่ อาจมีการเปิดประเด็นปัญหา หรือเผยปมขัดแย้ง เพื่อให้เรื่องชวนติดตาม การเริ่มเรื่องไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับเหตุการณ์ โดยอาจเริ่มเรื่องจากตอนกลางเรื่อง หรือเล่าย้อนจากตอนท้ายเรื่องไปหาต้นเรื่องก็ได้

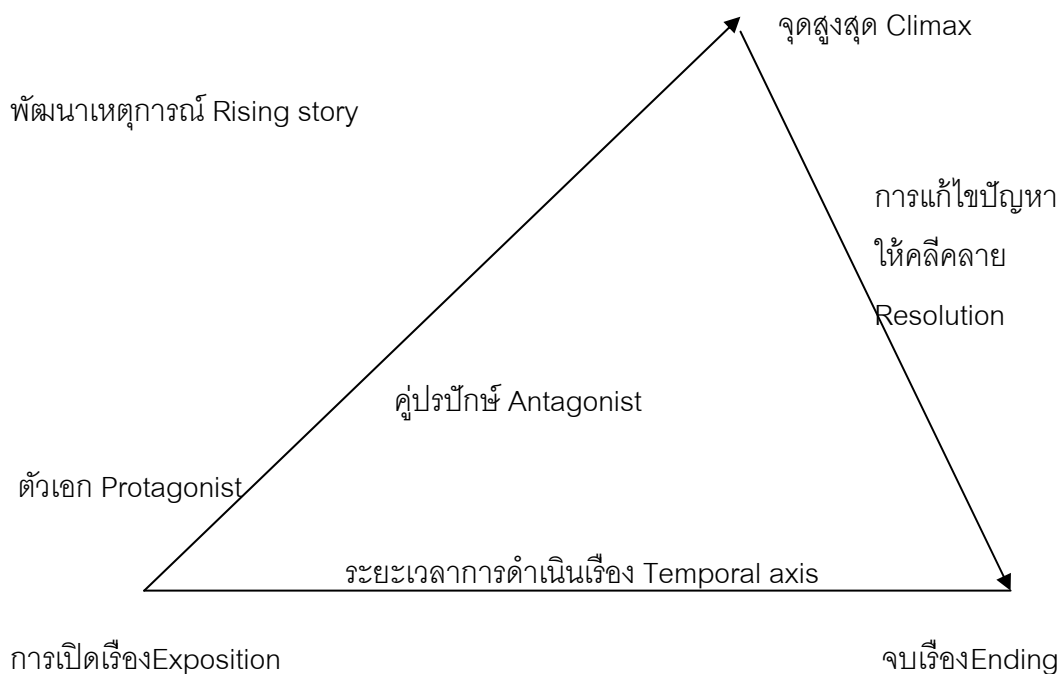
2) การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) คือการที่เรื่องราวดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง และสมเหตุสมผล ปมปัญหา หรือข้อขัดแย้งเริ่มทวีความเข้มข้นเรื่อยๆ ตัวละครอาจมีความลำบากใจ และสถานการณ์ก็อยู่ในช่วงยุ่งยาก

3) จุดสูงสุด (Climax) จะเกิดขึ้นเมื่อเรื่องราวกำลังถึงจุดแตกหัก และตัวละครอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจ

4) ภาวะคลี่คลาย (Falling Action) คือสภาพหลังจากที่จุดวิกฤติได้ผ่านพ้นไปแล้ว เงื่อนงำ และประเด็นปัญหาได้รับการเปิดเผย หรือข้อขัดแย้งได้รับการขจัดออกไป

5) การยุติของเรื่องราว (Ending) คือการสิ้นสุดของเรื่องราวทั้งหมด การจบอาจหมายถึงความสูญเสีย อาจจบแบบมีความสุข หรือทิ้งท้ายไว้ให้ขบคิดก็ได้ สำหรับคุณสมบัติข้อหนึ่งที่เป็นคุณสมบัติโดยตรงของภาพยนตร์ในเชิงศิลปะการละครได้แก่ ภาพยนตร์ที่เรื่องเดินไปข้างหน้า (forward movement) โดยเรื่องจะเดินในลีลาช้าหรือเร็วก็ได้แต่ต้องเดินไปข้างหน้าเรื่อยๆ เรื่องราวจะพัฒนาไปเป็นลำดับไม่ย่ำอยู่กับที่เพราะจะทำให้ผู้ชมรู้สึกเบื่อได้แม้ในบางเรื่องจะมีการเล่าย้อนอดีต (flash back) ไปมามากมาย หากเนื้อหาของเรื่องมุ่งไปข้างหน้าก็ถือว่าภาพยนตร์เรื่องนั้นมีคุณสมบัติที่ดีข้อหนึ่ง โดยภาพยนตร์เรื่องหนึ่งสามารถมีโครงเรื่องเดียวหรือมีโครงเรื่องย่อยที่สำคัญรองลงมาแทรกอยู่ได้

แผนภาพที่ 2.1: การเล่าเรื่องในภาพยนตร์

ที่มา : Louis Giannetti. *Understanding Movie*. (2008:376)

มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of View)

มุมมองในการเล่าเรื่อง คือ การมองเหตุการณ์ การเข้าใจพฤติกรรมของตัวละครในเรื่อง ผ่านสายตาของตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง หรือหมายถึงการที่ผู้เล่ามองเหตุการณ์จากวงใกล้ชิด หรือจากวงนอกในระยะห่างๆ ซึ่งแต่ละมุมมองก็จะมีที่น่าเชื่อถือต่างกัน มุมมองในการเล่าเรื่อง มีความสำคัญต่อการเล่าเรื่องอย่างยิ่งเพราะมันจะส่งผลต่อความรู้สึกของผู้ชม และมีผลต่อการชักจูงอารมณ์ของผู้เสพเรื่องเล่าซึ่งจุดยืนพื้นฐานในการเล่าเรื่องของภาพยนตร์

Lousi Gainnetti (2008) ได้แบ่งมุมมองการเล่าเรื่องในภาพยนตร์เป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. เล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่หนึ่ง (The First –Person Narrator) คือการเล่าเรื่องที่ตัวละครที่เป็นตัวเอกของเรื่องเป็นผู้เล่าเรื่องเอง ข้อสังเกตก็คือภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องด้วยมุมมองประเภทนี้คือจะปรากฏคำว่า “ฉัน” หรือ “ผม” อยู่เสมอ ข้อดีของการเล่าเรื่องชนิดนี้คือความรู้สึก

ใกล้ชิดกับเหตุการณ์เนื่องจากว่าตัวละครหลักเป็นผู้เล่าเรื่องเอง พบการเล่าเรื่องชนิดนี้พบบ่อยใน ภาพยนตร์นักสืบ และภาพยนตร์อัตชีวประวัติ

2. การเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน (The Omniscient) คือการเล่าเรื่องที่ไม่มีข้อจำกัดสามารถ หยั่งรู้จิตใจของตัวละครทุกตัว สามารถย้ายเหตุการณ์ สถานที่ และข้ามพ้นข้อจำกัดด้านเวลา สามารถย้อนอดีต ก้าวไปในอนาคต และสามารถสำรวจความคิดฝันของตัวละครได้อย่างไร้ ขอบเขต การเล่าเรื่องชนิดนี้เป็นการเล่าเรื่องที่ภาพยนตร์ใช้บ่อยที่สุด

3. เล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่สาม (The Third-Person Narrator) คือการเล่าเรื่องจาก มุมมองของตัวละครตัวเดียว โดยผู้ชมจะรับรู้เรื่องราวจากการที่ผู้เล่ากล่าวถึงตัวละครตัวอื่น เหตุการณ์อื่นที่ตัวผู้เล่าพบเห็นหรือเกี่ยวพันด้วย ซึ่งจะต่างจากการเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่ หนึ่งตรงที่ตัวละครจะไม่ได้เป็นผู้เล่าเรื่องให้ผู้ชมรับรู้โดยตรง แต่ผู้ชมจะต้องตีความหมายเองจาก การกระทำและการตอบสนองต่างๆ ของตัวละครนั้น

4. การเล่าเรื่องจากมุมมองที่เป็นกลาง (The Objective) เป็นมุมมองที่ผู้สร้างพยายามให้ เกิดความเป็นกลาง ปราศจากอคติในการนำเสนอ ดังนั้นการเล่าเรื่องชนิดนี้ทำให้ไม่สามารถเข้าถึง ตัวละครได้อย่างลึกซึ้ง เพราะเป็นการเล่าจากวงนอก เป็นการสังเกต หรือรายงานเหตุการณ์ โดย ให้ผู้ชมตัดสินเรื่องราวเอง ผู้สร้างมักไม่ใช้กล้องมุมสูง หรือใช้ฟิลเตอร์เพื่อปรุงแต่งภาพ เนื่องจาก จะทำให้ภาพยนตร์ขาดความสมจริง มักพบการเล่าเรื่องชนิดนี้ในภาพยนตร์ข่าวสารคดี รวมทั้ง ภาพยนตร์แนวสมจริง

นอกจากนั้นในด้านมุมมองในการเล่าเรื่อง Warren Buckland (2008) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ชม ภาพยนตร์ไม่สามารถรับรู้เรื่องราวโดยตรง หากแต่จะรับรู้เรื่องราวผ่านการบรรยาย (Narration) ซึ่ง หมายถึงมุมมองของผู้บรรยายที่จะนำเสนอเรื่องนั้นสู่ผู้ชม โดยการบรรยายภาพยนตร์แบ่งได้เป็น 2 ประเภทดังต่อไปนี้

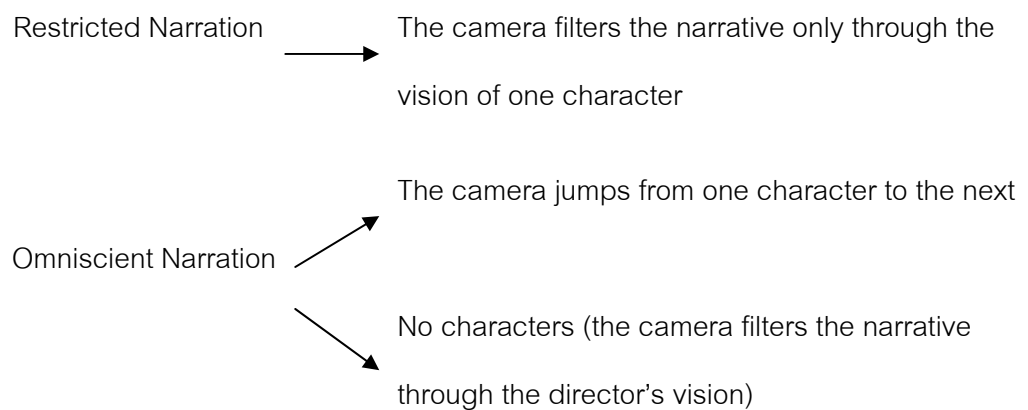
1. การบรรยายแบบมีข้อจำกัด (Restricted Narration) จะนำเสนอเรื่องราวของ ภาพยนตร์ผ่านตัวละครที่เฉพาะเจาะจงเพียงคนเดียวเท่านั้น โดยผู้ชมจะรับรู้เรื่องต่างๆ ในมุมมอง ของตัวละครนั้นหรือตามประสบการณ์ของตัวละครนั้นเท่านั้น คล้ายกับว่าการบรรยายแบบ มีข้อจำกัดนี้ มีฉากกันให้ผู้ชมรับรู้เรื่องที่เล่าอย่างจำกัดเพียงบางเหตุการณ์เท่านั้น การบรรยาย

แบบนี้เป็นที่นิยมใช้ในภาพยนตร์ประเภทสืบสวนสอบสวน ซึ่งกล้องจะถูกติดอยู่กับตัวนักสืบตลอดเวลา ดังนั้นเรื่องราวทั้งเรื่องจะถูกเล่าจากในมุมมองของตัวนักสืบเอง

2. การบรรยายแบบรอบรู้ (Omniscient Narration) กล้องจะสามารถไปติดตามเรื่องราวของตัวละครใดก็ได้ ดังนั้นผู้ชมจะสามารถรับรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นได้มากกว่าตัวละครทั้งหมดในเรื่อง คล้ายกับว่าเป็นมุมมองจากหน้าต่างโอบใหญ่ที่ให้ผู้ชมมองเห็นในมุมกว้างในเหตุการณ์ต่างๆ

อย่างไรก็ตาม บางครั้งในการบรรยายแบบรอบรู้ กล้องจะไม่ผูกติดกับตัวละครตัวใดในเรื่องเลย ในกรณีนี้การบรรยายเรื่องจะถูกควบคุมโดยผู้ที่ยืนนอกเรื่องราว เช่น ผู้กำกับภาพยนตร์ เป็นต้น นอกจากนี้แล้วภาพยนตร์หลายต่อหลายเรื่องยังมีการใช้การบรรยายทั้งสองประเภทสลับกันไปด้วย

แผนภาพที่ 2.2: Restricted and Omniscient Narration

ที่มา: Warren Buckland. *Film studies*. (2008:45)

ในขณะที่ Helen Fulton (2005) ใช้คำว่า 'Focalisation' หมายถึงมุมมองในการเล่าเรื่อง (Viewpoint) ว่าเป็นการเล่าเรื่องจากที่ใด หรือเป็นการวางตำแหน่งของเสียงบรรยาย ซึ่งสามารถเป็นเสียงของตัวละครในเรื่องหรือไม่ก็ได้ โดยที่จะทำหน้าที่บอกเล่าว่าเกิดอะไรขึ้นในโลกของภาพยนตร์ และเสียงบรรยายจะเป็นตัวบ่งถึงสถานที่ที่ของผู้บรรยายว่าอยู่ภายในหรือภายนอกโลกของภาพยนตร์

1. Extradiegetic Narrator คือ ผู้บรรยายที่สามารถมองเห็นเรื่องราวจากทั้งภายในและภายนอกโลกของภาพยนตร์

2. Homodiegetic Narrator คือ ผู้บรรยายที่เสมือนเป็นหนึ่งในตัวละครในเรื่อง ซึ่งเป็นผู้รู้หรือมีอำนาจมากกว่าหรือน้อยกว่าตัวละครอื่นๆ ก็ได้

3. Heterodiegetic Narrator คือ ผู้บรรยายที่เป็นตัวละครในเรื่องที่เล่าเรื่องอีกเรื่องนอกเหนือจากเรื่องหลัก

ตารางที่ 2.1: Summary of Focalisation

Focalization	Extradiegetic narration (outside the diegesis)	Homodiegetic narration (character in diegesis)	Heterodiegetic narration (extradiegetic story told within diegesis)
External Observation of characters, no privileged knowledge	External third Person narration; Camera in film; Documentary Voice-over	First-person narration	Character located externally to extradiegetic story
Internal Perspective of characters is known	'Omniscient' third person narrator; Film voice-over; 'straight to camera' narration	First person direct speech; handheld camera	Character located internally to extradiegetic story
Fixed Events seen from one perspectives	Single narrator or fixed camera	First person narration; privileging of one viewpoint	One character narrating an extradiegetic story
Variable Different events	More than one narrative voice or	Viewpoints of different characters	A number of extradiegetic stories

seen from different perspective	camera angle	are foregrounded	recounted by different characters
Multiple Same event seen from different perspectives	Different narrative voice represented; same filmic event repeated form different angles	Several characters give versions of same event	Different characters narrate same extradiegetic story

ที่มา: Helen Fulton. *Narrative and Media*. (2005:115)

เสียงในภาพยนตร์ (Sound)

Helen Fulton (2005) ได้แบ่งประเภทเสียงในภาพยนตร์ไว้เป็น 2 ประเภทคือ

1) เสียงที่ปรากฏภายในโลกของภาพยนตร์ (Diegetic Sounds) คือสิ่งที่เป็นจริงในโลกภาพยนตร์ และตัวละครสามารถได้ยินเสียงนั้น เช่น บทสนทนา เสียงประกอบ (Sound Effects) และเสียงแวดล้อม (Ambient Noise)

ในขณะที่บทสนทนาจะเป็นเสียงหลักในการดำเนินเรื่อง เสมือนเป็นตัวสื่อความหมายหลักที่จะบ่งชี้ถึงความสัมพันธ์ของตัวละครและทัศนคติที่มีต่อกัน เสียงประกอบและเสียงแวดล้อมจะเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมให้ความหมายในเชิงสัญลักษณ์ชัดเจนขึ้น

2) เสียงที่มาจากภายนอกโลกของภาพยนตร์ (Non-Diegetic Sounds) เสียงนี้ตัวละครจะไม่ได้ยิน ซึ่งได้แก่ เพลงประกอบภาพยนตร์ (Soundtrack) และ เสียงบรรยาย (Voice-Overs)

นอกจากนั้นเสียงยังเป็นปัจจัยสำคัญของความต่อเนื่องในการเล่าเรื่อง โดยที่เสียงจะช่วยเชื่อมต่อกันแต่ละฉากเข้าด้วยกัน หรือแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงสถานที่หรือเปลี่ยนอารมณ์อย่างฉับพลันนั่นเอง

เทคนิคการถ่ายภาพ (Camera Techniques)

Helen Fulton (2005) ได้นำเสนอลักษณะของการถ่ายภาพและความหมายไว้ดังนี้

ตารางที่ 2.2: เทคนิคการถ่ายภาพ

	ลักษณะ	ความหมาย
มุมมองกล้อง	สูง (มองขึ้น)	พลัง อำนาจ
	ต่ำ (มองลง)	ทำให้ต่ำต้อย
	ระดับสายตา	เท่าเทียม
ระยะห่างของภาพ	ใกล้มาก (Big close-up)	เน้นอารมณ์
	ใกล้ (Close-up)	เน้นความใกล้ชิด
	ภาพปานกลาง (Medium shot)	เน้นการเข้าไปเกี่ยวข้องกับ
	ภาพไกล (Long shot)	มีระยะห่าง หรือระยะทางไกล
เลนส์	มุมกว้าง (Wide angle)	เน้นความเข้มข้นของเรื่องราว
	ธรรมดา	ความจริงตามเรื่อง
	ระยะไกล (Telephoto)	แอบ หลบซ่อน ซุ่มดู
การเคลื่อนไหวของกล้อง	แพน (Pan) การถ่ายภาพแบบ	สภาพแวดล้อม
	กวาดภาพในแนวราบโดยที่กล้องติด	
	อยู่กับที่	
	แทรกกิ่ง (Tracking) การถ่ายภาพ	การเข้าไปเกี่ยวข้องกับ การเดิน
	โดยที่กล้องวิ่งตามราง	
	ทิลท์ (Tilt) ติดตามการเคลื่อนไหวใน	เน้นความเข้มข้นของเรื่องหรือ
	แนวตั้ง ขึ้นและลง	ความตลกขบขัน
	เครน (Crane) ภาพมุมสูงเคลื่อน	การเปิดเรื่องหรือตอนจบของ
ภาพอย่างรวดเร็วออกจากหรือเข้าไป	เรื่อง	
ที่สิ่งนั้นๆ		
แฮนด์เฮลด์ (Handheld)	การมีส่วนร่วม	
ซูมเข้า (Zoom In)	เน้นการเฝ้าดูเป็นพิเศษ	
ซูมออก (Zoom out)	ความเกี่ยวพันของสิ่งนั้นกับ	
	บริบทแวดล้อม	

โฟกัส	Sharp focus	การรอคอยอย่างคาดหวัง
	Soft focus	สร้างอารมณ์ ภาพในความคิด
	Selective focus	มีความสำคัญ
แสง	สว่างมาก	ปัจจุบัน อารมณ์ในแง่บวก
	แสงน้อย	ความไม่แน่นอน อารมณ์ในแง่ลบ
	Back lighting	ให้ความสำคัญมาก
	Fill (ใกล้เคียงกับแสงธรรมชาติที่สุด)	ความจริงในเรื่อง

ที่มา : Helen Fulton. *Narrative and Media*. (2005:116)

การตัดต่อ (Editing)

การตัดต่อเป็นกลยุทธ์ในการสร้างความต่อเนื่องของภาพยนตร์ที่สำคัญที่สุด โครงสร้างของภาพยนตร์คือชุดของช็อตภาพ (shot) ที่นำมาเรียงต่อกัน โดยที่แต่ละช็อตแสดงถึง 'เวลาขณะนั้น' ดังนั้นความยาวของแต่ละช็อตและการตัดต่อเรียบเรียงช็อต จึงเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดแนวทางของเรื่องและลำดับเวลาของเรื่อง หรือที่เรียกว่าเวลาในจอ (Screen time) การจัดเรียงลำดับช็อตทำให้เกิดเป็นโครงเรื่อง (Plot) ที่จะจัดรูปร่างและควบคุมการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ (Helen Fulton, 2005)

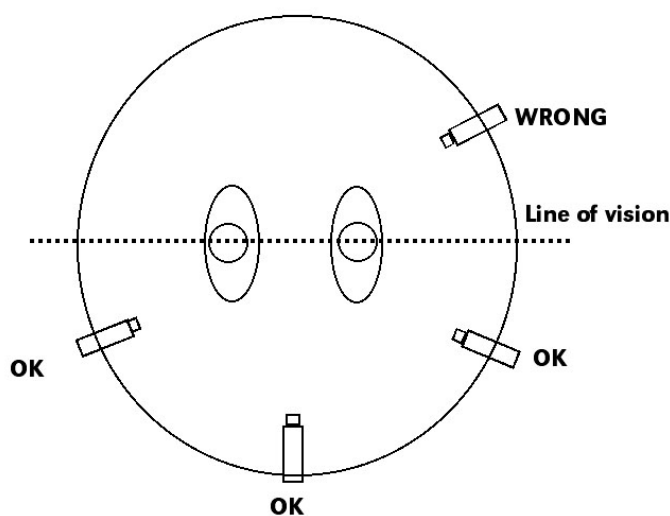
Bordinwell and Thompson (1979) ได้สรุปเกี่ยวกับรูปแบบการตัดต่อภาพยนตร์ตามธรรมเนียมปฏิบัติไว้ดังต่อไปนี้

1. ช็อตปูเรื่อง (Establishing shot) ส่วนใหญ่เป็นช็อตภาพไกล (Long shot) ที่ให้ผู้ชมปรับตัวรับการเริ่มต้นของเรื่อง หรือสำรวจตำแหน่งของตัวละครต่างและสิ่งของต่างๆ เพื่อที่จะเข้าใจได้ว่าเหตุการณ์เกิดขึ้นที่ใด เมืองหลวงหรือต่างจังหวัด ในตัวเมืองหรือชนบท เกี่ยวกับคนรวยหรือคนจน และอื่นๆ

2. ช็อตเตรียมเปลี่ยนแปลง (Re-establishing shot) มักเป็นช็อตภาพไกล (Long shot) หรือภาพในมุมกว้าง (Wide shot) เป็นการเตรียมผู้ชมหลังจากชุดของช็อตภาพขนาดกลาง (Medium shot) และภาพใกล้ (Close-up shot) เช่นในระหว่างบทสนทนา และยังใช้ในตอนที่ตัวละครมีการเคลื่อนไหวเข้าหาหรือออกไปจากกันและกัน

3. กฎ 180 องศา (The 180-degree rule) ตามกฎ 180 องศา กล้องจะต้องอยู่ในแกนเส้นตรงด้านเดียวโดยที่โดยที่จะถ่ายจากด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่งของจอ แต่ไม่ข้ามแกนเส้นตรงเป็นเทคนิคที่ช่วยให้ผู้ชมไม่สับสนว่าตัวละครแต่ละตัวอยู่ที่ตรงไหนของสถานที่และอยู่ข้างใดของตัวละครอื่นๆ

แผนภาพที่ 2.3: The 180-degree rule

ที่มา: Tom Barrance (2001). *Making your film make sense*.

4. กฎ 30 องศา (The thirty-degree rule) เมื่อกำลังเปลี่ยนตำแหน่งจากช็อตหนึ่งไปอีกช็อตหนึ่ง ผู้ชมจะมองเห็นเพียงว่าภาพนั้นเปลี่ยนทันที (Jump) นอกเสียจากว่ามุมของการเปลี่ยนตำแหน่งนั้นกว้างไม่พอ ผู้ชมจะเห็นเป็นภาพสะดุด (Jump cut) ดังนั้นตามหลักแล้วกล้องจะต้องเปลี่ยนตำแหน่งทำมุมอย่างน้อย 30 องศาในการถ่ายภาพของสิ่งๆ เดียวกัน เพื่อหลีกเลี่ยงความแปลกแยกของภาพ ตัวอย่างเช่น ภาพใกล้ของใบหน้าเต็มควรตามด้วยภาพของภาพใบหน้าคนเดียวกัน

5. ช็อตแทนสายตา (Eye-line match) คือการที่ผู้ชมมองเห็นภาพตามอย่างที่ตัวละครมองเห็น โดยภาพจะเริ่มจากที่ตัวละครมองที่บางสิ่งบางอย่างออกมาทางนอกจอ จากนั้นภาพจึงตัดไปที่สิ่งของหรือบุคคลที่ตัวละครนั้นมองอยู่ ตัวอย่างเช่น ผู้ชายคนหนึ่งมองออกมานอกจอไปทางซ้าย จากนั้นภาพจึงตัดไปเป็นภาพโทรทัศน์ที่เขาดูอยู่

6. ซ็อตตรงข้าม (Shot/reverse shot) มักใช้ในการเล่าการสนทนาระหว่างตัวละคร โดยการที่ตัวละครตัวหนึ่งมองออกมาจากจอ จากนั้นภาพจึงตัดไปเป็นตัวละครอีกตัวหนึ่งมองมายังตัวละครตัวแรก และเนื่องจากภาพแสดงให้เห็นว่าตัวละครทั้งสองอยู่ในทิศทางตรงข้ามกัน จึงเข้าใจได้ว่าทั้งคู่กำลังมองกันและกันอยู่

7. ตัดช่วงเหตุการณ์ (Cut on action) เป็นการตัดภาพจากฉากหนึ่งไปอีกฉากหนึ่งโดยที่ความจริงแล้วมีเหตุการณ์อื่นเกิดขึ้นระหว่างฉาก 2 ฉากนั้น แต่เป็นที่เข้าใจได้หรือเดาได้ว่าลำดับเรื่องเป็นอย่างไร เช่น ภาพตัวละครกำลังจอดรถ และจากนั้นภาพจึงตัดไปเป็นตัวละครนั้นอยู่ในเข้าไปอยู่บ้านแล้ว แม้ไม่มีภาพที่ตัวละครเดินลงจากรถ เปิดประตูเข้าบ้าน แต่ผู้ชมก็สามารถเข้าใจได้และไม่ทันที่จะคิดถึงว่าตัวละครเดินเข้าบ้านอย่างไร

นอกจากนี้ Thomas H. Bivins (2006) ยังได้กล่าวถึงเทคนิคการตัดต่อลำดับภาพที่มีความสำคัญในการสร้างผลเชิงจิตวิทยาให้แก่ภาพยนตร์ คือ เทคนิคในการเชื่อมต่อภาพแต่ละภาพเข้าด้วยกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การตัดตรง (Cut) เป็นการเปลี่ยนภาพจากภาพหนึ่งไปอีกภาพหนึ่งอย่างรวดเร็ว เช่น เปลี่ยนจากภาพนาย ก. เป็นภาพนาย ข. ซึ่งสนทนากันอยู่ในฉากเดียวกัน หรือเปลี่ยนขนาดภาพจากภาพไกลของตัวบ้านมาเป็นภาพใกล้ของประตูเพื่อนำเข้าสู่เรื่องราว เทคนิคการ Cut ช่วยสร้างความตื่นเต้นเร้าใจ และความรวดเร็วฉับไวให้กับเรื่องราว

2. การซ้อนเปลี่ยนภาพ (Dissolve) คือการทำให้ภาพจางซ้อนกัน หรือการเปลี่ยนภาพจากภาพหนึ่งไปเป็นอีกภาพหนึ่งโดยมีช่วงเวลาของการทับซ้อนกัน

3. การกวาดภาพ (Wipe) เป็นเทคนิคพิเศษที่ภาพหนึ่งจะถูกกวาดออกไปจากหน้าจอและถูกแทนที่ด้วยภาพอีกภาพหนึ่ง เทคนิคนี้เป็นที่นิยมมากในยุคหนังเงียบและภาพยนตร์พจกัญภัยในยุคปี 1930 และ 1940

4. การจาง (Fade) การที่ภาพจะค่อยๆ ปรากฏชัดขึ้นจากหน้าจอสีดำ เพื่อให้ในการเปิดฉาก (Fade In) และปิดฉาก (Fade Out)

เทคนิคการสร้างภาพพิเศษ (Special effect)

รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม (2546) กล่าวว่า เทคนิคการสร้างภาพพิเศษในภาพยนตร์สามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ประเภทหลักๆ คือ ภาพพิเศษจากกล้อง การสร้างภาพพิเศษจากการพิมพ์ฟิล์ม ภาพพิเศษจากดิจิตอล การสร้างหุ่นจำลอง และการสร้างภาพพิเศษในฉากถ่ายทำ

1. ภาพพิเศษจากกล้อง (Camera Effects) เช่น เทคนิคการถ่ายภาพเร็ว ภาพช้า (Fast and Slow Motion) และเทคนิคการถ่ายทีละเฟรม (Single-Frame) หรือแอนิเมชัน ภาพยนตร์ถ่ายภาพด้วยอัตราความเร็วที่เกิน 24 เฟรมต่อวินาที เช่น 32, 48 และ 64 เฟรมต่อวินาที ทำให้เกิดภาพช้าเมื่อฉายด้วยความเร็วมาตรฐาน ที่ 24 เฟรมต่อวินาที และถ้าถ่ายด้วยอัตราความเร็วที่น้อยกว่า 24 เฟรมต่อวินาที เช่น 18, 12 เฟรมต่อวินาที ทำให้เกิดภาพเร็ว เนื่องจากการเปลี่ยนความเร็วของภาพในกล้องถ่ายภาพยนตร์บางตัวสามารถทำภาพจางเข้า จางออก (Fade in/out) การซ้อนภาพ (Superimposition) การถ่ายภาพย้อนกลับแฉ็คชั่น (Reversemotion) ในกล้องวิดีโอ สามารถติดตั้งตัวควบคุมการสร้างภาพพิเศษ ที่คล้ายคลึงกับกล้องถ่ายภาพยนตร์ เช่น การจางภาพและการถ่ายภาพช้าได้ เช่นเดียวกัน

2. การสร้างภาพพิเศษจากการพิมพ์ฟิล์ม (Optical Film Effects) การสร้างภาพพิเศษครอบคลุมถึงขั้นตอนการพิมพ์ เทคนิคการซ้อนฟิล์มกันและการถ่ายภาพซ้อน ภาพจากฟิล์มที่ฉายหรือการซ้อนภาพจากภาพสะท้อนในกระจก หรือซ้อนจากเทคนิคการถ่ายทีละเฟรม (Single-frame) ซึ่งหลักพื้นฐานของการพิมพ์ฟิล์มประกอบด้วยกล้องและเครื่องฉายภาพยนตร์ โดยที่อุปกรณ์ทั้งสองหันหน้าเข้าหากันให้เลนส์ของกล้องถ่ายภาพยนตร์ปรับระยะคมชัดที่ภาพจากเครื่องฉาย ในขั้นตอนการพิมพ์ฟิล์มมักใช้การเร่งความเร็วการถ่ายในซีควนส์ภาพช้าโดยการบับนทีทุกเฟรมจากฟิล์มต้นฉบับ ส่วนการถ่ายภาพซ้อนภาพจากฟิล์มที่ฉายเป็นการรวมการพิมพ์ฟิล์มกับภาพแอนิเมชัน โดยการใช้เครื่องฉายภาพยนตร์กับแทนถ่ายภาพยนตร์แอนิเมชันให้ภาพจาก Live Action ฉายด้านล่างของแผ่นเขียนแผ่นเซลเพื่อให้สีของชื่อตัวหนังสือหรือตัวการ์ตูนไปรวมกันกับ Live Action

3. การสร้างภาพพิเศษจากดิจิตอลสามารถแบ่งได้เป็น 5 ประเภท คือ Transition คือการเชื่อมต่อที่เปลี่ยนจากข้อตหนึ่งแล้วแทนที่ด้วยข้อตอื่น Fade หมายถึงการเปลี่ยนข้อตและ

Superimpositions, Keys และ Mattes คือการรวมข้อตเข้าด้วยกันมากกว่าหนึ่งข้อตที่ปรากฏพร้อมกันภายในเฟรมเดียวกัน ภาพซ้อนที่มีหลายชั้นสามารถรวมกันกลายเป็นภาพเดี่ยวประกอบกัน ส่วน Morphing เป็นเทคนิคภาพพิเศษ สำหรับเปลี่ยนรูปร่าง รูปทรงและหน้าตาโดยผ่านทางดิจิตอลเป็นโลกของจินตนาการที่สร้างสรรค์ อาจใช้หุ่นจำลองสำหรับฉากหนังประวัติศาสตร์ หรือภาพยนตร์ในอนาคตที่ไม่มีอยู่จริงหรือยังไม่เคยปรากฏที่ใดมาก่อน

4. การใช้หุ่นจำลอง โดยปกติการถ่ายแอ็คชั่นเข้ากับหุ่นจำลอง กล้องภาพยนตร์จะบันทึกแอ็คชั่นเป็นภาพซ้ำเพื่อปรับความแตกต่างความสัมพันธ์ของอัตราส่วนเวลาระหว่างเท้าตัวจริงกับสภาพแวดล้อมของหุ่นจำลอง การเคลื่อนไหวต้องถูกลดลงตามสัดส่วนกับอัตราส่วนของหุ่นจำลองที่ถูกลดส่วนลงสำหรับแบบหรือหุ่นจำลอง เมื่อนำมารวมกับแอนิเมชันที่ถ่ายที่ละเฟรมเช่นเดียวกับ Matting การซ้อนภาพเข้าด้วยกันด้วยวิธีกันภาพเป็นสีดำลงบนเฟรมในฟิล์มที่ต้องการซ้อนภาพเข้าไป และ Keying Effects คือ การแทนข้อตหนึ่งด้วยข้อตอื่นๆ โดยการใช้เทคนิค Chroma Key ที่สามารถใส่วัตถุอื่นๆ เช่น ยานอวกาศ กำลังบินหรือเพื่อสร้างภาพในอีกหนึ่งศตวรรษข้างหน้า โดยการนำเอาหุ่นจำลองตึกอาคารที่ออกแบบใหม่ยุคอนาคตไปซ้อนกับสถานที่ที่มีอยู่จริง

5. ส่วนการสร้างภาพพิเศษในฉากถ่ายทำ เช่น เทคนิค ลมพายุ หมอกควัน ฝน หิมะ ไฟระเบิด และการยิงกระสุนปืน เทคนิคการสร้างภาพประเภทนี้ต้องใช้มืออาชีพที่ได้รับการฝึกฝนมาเพราะสามารถเป็นอันตรายต่อผู้แสดงและทีมงานได้ เป็นเทคนิคที่คล้ายกับเทคนิคอื่นๆ ที่เพิ่มอารมณ์ความรู้สึก และสร้างความสนใจและตื่นเต้นให้กับผู้ชมภาพยนตร์ได้ (Gorham Kindem and Robert Musburger, 2001)

การกำกับภาพ

การกำกับภาพเป็นสิ่งหนึ่งของการจัดวางองค์ประกอบในกรอบภาพของภาพยนตร์ ซึ่งมีพื้นฐานสำหรับการจัดวางองค์ประกอบของภาพในงานศิลปะทั่วไป ที่ประกอบด้วย เช่น เอกภาพ (Unity), ความสมดุล (Balance), ความกลมกลืน (Harmony), ความสัมพันธ์ (Coherence) และ ความหลากหลาย (Variety) เป็นต้น (รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม, 2546)

มัทนี รัตนิน (2546) กล่าวถึงองค์ประกอบที่ดีของการกำกับภาพที่ดี ว่าควรมีลักษณะ ดังนี้ คือ

1. เป็นธรรมชาติ การจัดวางตัวละครควรทำตามลักษณะและพฤติกรรมธรรมชาติของมนุษย์ในชีวิตจริง ซึ่งขึ้นกับแรงจูงใจหรือแรงผลักดัน (Motivation) ตัวอย่างเช่น องค์ประกอบของคนในสวนสาธารณะ จะต่างจากองค์ประกอบของคนในห้องรับแขก คนที่นิสัยไม่ถูกกัน จะจัดวางตัวเองอยู่ในตำแหน่งต่างจากคนที่ชอบพอกัน คนแก่จะอยู่ในตำแหน่งร่างกาย (Body Position) ต่างจากคนหนุ่มสาวหรือเด็กคนที่มีบุคลิกเกร็ง จะอยู่ในอิริยาบถต่างจากพวกที่ทำตัวสบายๆ เปิดเผยว่าเรจ ผู้กำกับการแสดงจะต้องคำนึงถึงความเป็นจริงตามธรรมชาติเป็นอันดับแรก

2. มีความหมาย แสดงสถานการณ์หรือเหตุการณ์ เรื่องราวบางอย่าง เรียกว่า Picturization ตัวอย่างเช่น ภาพอาจารย์นั่งบนแท่น มีสานุศิษย์นั่งล้อมรอบมองดูอาจารย์ หรือ กษัตริย์ยื่นประกาศแก่ราษฎร หรือประชาชนยื่นประท้วงรัฐบาล หรือสมาชิกในครอบครัวนั่งและยืนชุมนุมในงานศพ มีทนายเฒ่าเข้ามาที่ประตูเพื่ออ่านพินัยกรรม ทุกคนหันไปจับตาดูทนายคนนั้น โดยไม่ต้องมีบทพูด ผู้ชมก็สามารถจะเดาเหตุการณ์หรือเรื่องราวในละครตอนนั้นได้จาก องค์ประกอบเหล่านี้

3. แสดงความรู้สึกและอารมณ์ คือ การจัดวางตัวละคร และท่าทางที่แสดงออกของตัวละครแต่ละตัว จะบ่งบอกถึงความรู้สึกและอารมณ์ในฉาก ทั้งนี้ ผู้กำกับการแสดงจะต้องบอกให้นักแสดงรู้ถึงอารมณ์และความรู้สึกในหน่วยนั้นให้ชัดเจน ตัวอย่างเช่น ในข้อ 2 ให้สานุศิษย์เกองกั้วอาจารย์และนั่งตัวหด หรือให้รู้สึกรักใคร่บูชาอาจารย์เป็นเทพเจ้ามองดูด้วยความศรัทธาอย่างเต็มล้น หรือให้กษัตริย์ยื่นประกาศแก่ราษฎรนั้นขึ้นครองอย่างไม่เป็นธรรม มีท่าทางข่มขู่แสดงอำนาจที่ไม่ชอบธรรม หรือให้ประชาชนที่มาประท้วงรัฐบาลส่วนหนึ่งมีความเดือดร้อนจริงแต่อีกส่วนหนึ่งได้รับสินจ้างรางวัลมาประท้วงการแสดงออกและการรวมกลุ่มจะต่างกัน หรือในฉากงานศพ ให้สมาชิกส่วนใหญ่ไม่รักผู้ตาย แต่อยากมาฟังพินัยกรรม เพราะความโลภ ต้องการจะได้มรดก

4. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร ในองค์ประกอบของคนหมู่มา จะมึบางคนที่เป็นจุดสนใจ มีความสำคัญและบทบาทมากกว่าผู้อื่นเช่น ตัวอาจารย์ที่นั่งแท่น กษัตริย์ หัวหน้าพวก

ประท้วง ทนายที่เข้ามาอ่านพินัยกรรม ตัวละครอื่นที่อยู่ในองค์ประกอบจะเข้ากลุ่มกันตามลักษณะความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน หรืออาจอยู่แยกกัน ดังที่กล่าวมาแล้ว

องค์ประกอบของภาพยนตร์ตัวอย่าง

ในด้านองค์ประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์นั้น พนิดา สมภพกุลเวช (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “บทบาทของภาพยนตร์ตัวอย่างในการนำเสนอเพื่อการโน้มน้าวใจ” พบว่า ตัวอย่างภาพยนตร์มีองค์ประกอบดังนี้คือ

1. ส่วนที่เป็นภาพ ได้แก่
 - 1) ฉากที่เลือกตัดตอนมา โดยจะนำเสนอจุดขายในลักษณะแตกต่างกันไปตามประเภทของภาพยนตร์
 - 2) ตัวอักษร มีหน้าที่ 6 ประการด้วยกัน ได้แก่
 - นำเสนอชื่อภาพยนตร์
 - ส่วนประกอบในการดำเนินเรื่อง
 - คำโฆษณา
 - นำเสนอจุดขายที่เป็นบุคคล
 - กำหนดฉายภาพยนตร์
 - เชิญชวนให้ผู้ชมมีส่วนร่วมร่วมกับภาพยนตร์
2. ส่วนที่เป็นเสียง
 - 1) เสียงบรรยาย มีหน้าที่ 4 ประการ ดังนี้
 - เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินเรื่อง
 - นำเสนอจุดขายที่เป็นบุคคล
 - กำหนดฉาย
 - เชิญชวนให้ผู้ชมมีส่วนร่วมกับเนื้อหาในภาพยนตร์
 - 2) เสียงประกอบ
 - หยิบยกโดยตรงจากฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์
 - เสียงที่สร้างขึ้นใหม่ที่ช่วยสร้างความหมายให้กับฉาก

3) เพลงและดนตรีประกอบ ที่มีจังหวะและท่วงทำนองสอดคล้องกับจังหวะการตัดต่อและเนื้อหาของฉาก

การศึกษาเรื่องการเล่าเรื่องในภาพยนตร์และเทคนิคต่างๆ สำหรับภาพยนตร์มีความสำคัญอย่างยิ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดเหล่านี้เพื่อเป็นกรอบการวิจัยในประเด็นวิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อจำแนกองค์ประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์ตามโครงสร้างการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ และช่วยในการวิเคราะห์เพิ่มเติมในด้านการใช้เทคนิคต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

3. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารและการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ

Simons (1986) สรุปความหมายของการโน้มน้าวใจว่า หมายถึง การสื่อสารของมนุษย์ที่สร้างขึ้นเพื่อให้มีอิทธิพลเหนือผู้อื่น โดยการเปลี่ยนความเชื่อ ค่านิยม หรือทัศนคติ

Erwin P. Bettinghaus (1994) ได้กล่าวว่าการโน้มน้าวใจว่าเป็นรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลคนเดียวต้องการที่จะตอบสนองเฉพาะจากบุคคลคนเดียวหรือมากกว่า และมีความตั้งใจที่จะได้รับการตอบสนองผ่านการสื่อสารซึ่งเกิดขึ้นเมื่อบุคคลสองคนหรือมากกว่าเห็นด้วยกับการให้ความร่วมมือในการสื่อสารที่พยายามจะเข้าถึงการเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจและกระทำ โดยสรุปแล้วการโน้มน้าวใจมีลักษณะดังนี้

1. ผู้โน้มน้าวใจมีความตั้งใจที่จะมีอิทธิพลบางประการเหนือผู้ถูกโน้มน้าวใจ
2. โดยปกติผู้ถูกโน้มน้าวใจจะมีทางเลือกมากกว่าหนึ่ง และผู้โน้มน้าวใจจะพยายามชักจูงผู้ถูกโน้มน้าวใจให้ยอมรับทางเลือกที่ตนเสนอ
3. สิ่งที่ผู้โน้มน้าวใจต้องการ คือ การเปลี่ยนแปลง หรือ การสร้าง หรือการดำรงไว้ซึ่งความคิดเห็น ทัศนคติ ค่านิยม และความเชื่อของผู้ถูกโน้มน้าวใจ ซึ่งจะส่งผลต่อปัจจัยอื่นอันได้แก่ อารมณ์ พฤติกรรม เป็นต้น

ดังนั้นเพื่อให้สามารถประสบความสำเร็จในการโน้มน้าวใจผู้รับสารนั้นจึงต้องรู้ถึงความต้องการพื้นฐานของผู้รับสารนั้นๆ ก่อนจึงจะสามารถเข้าใจและโน้มน้าวใจให้ถูกต้องและตรงตามความต้องการของผู้รับสาร ความต้องการของมนุษย์ (Human Needs) ตามทัศนะของ Maslow (1970) กล่าวไว้ว่า ความต้องการของมนุษย์สามารถแบ่งออกได้เป็นขั้นๆ จากขั้นต่ำสุด คือความต้องการทางสรีระและขั้นสูงสุดคือความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ซึ่งสามารถเรียงตามลำดับความต้องการได้ดังนี้

1. ความต้องการทางสรีระ (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นแรกหรือขั้นพื้นฐานที่สุดของมนุษย์ อันได้แก่ความต้องการด้านปัจจัยสี่ของมนุษย์ : ความต้องการอากาศหายใจ อาหาร น้ำ การสืบพันธุ์ ที่อยู่อาศัยสำหรับพักผ่อน การออกกำลังกาย การหลีกเลี่ยงภัยอันตรายที่จะเกิดกับร่างกาย การสร้างสภาวะ สมดุลให้เกิดขึ้นกับสิ่งรอบข้าง มนุษย์จะตอบสนองความต้องการนี้ก่อนจึงจะสนใจในความต้องการขั้นสูงขึ้นไป

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) มนุษย์ต้องการโลกซึ่งมีระเบียบทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปตามระบบ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยทันใดโดยไม่ได้คาดคิดนั้นเป็นสิ่งที่มนุษย์หลีกเลี่ยง ดังนั้นมนุษย์จึงต้องการความปลอดภัยในการทำงาน ความมั่นคงในสวัสดิภาพความเป็นอยู่ของตนเป็นต้น

3. ความต้องการความรักและการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ (Belongingness and Love Needs) เป็นความต้องการขั้นที่ 3 ที่เกิดขึ้นหลังจากที่มนุษย์ได้เข้าร่วมสังคมกับมนุษย์อื่นๆ มนุษย์ต้องการความรัก (Love needs) และความต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ (Belonging) เช่น ต้องการที่จะรักผู้อื่นและต้องการให้ผู้อื่นรักตนเองเช่นกัน ต้องการให้เป็นที่ยอมรับ (Acceptance) ในหมู่เพื่อนฝูง ต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ ต้องการมีความรู้สึกว่าเป็นสมาชิกคนหนึ่งของสถาบันหรือองค์การที่ตนสังกัดอยู่

4. ความต้องการความมีชื่อเสียงและได้รับการยกย่องนับถือในวงสังคม (Esteem Needs) เป็นความต้องการลำดับที่ 4 ต่อมาของมนุษย์ มนุษย์ชอบที่จะมีความเคารพในตนเอง ให้เกียรติตนเองและในขณะเดียวกันก็ความต้องการมีชื่อเสียงและได้รับความยกย่องนับถือจากผู้อื่น

ต้องการให้คนอื่นตระหนักในความสำคัญของเขารวมทั้งต้องการความเชื่อมั่นในตนเองและความเป็นผู้นำ

5. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จและเป็นตัวของตัวเอง (Self-actualization) ความต้องการลำดับที่ 5 ต่อมาของมนุษย์ซึ่งเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ซึ่งแม้ว่ามนุษย์จะสมประสงค์ในความต้องการทั้งหลายแล้วแต่มนุษย์ยังมีความปรารถนาที่จะเป็นอย่างที่ตนเองได้ฝันไว้ ต้องการที่จะประสบความสำเร็จ (Self-fulfillment) ต้องการเข้าใจและเป็นตัวของตัวเองอย่างถ่องแท้ (Self-realization)

เมื่อผู้ส่งสารทราบถึงความต้องการลำดับต่างๆของผู้รับสารแล้วจะช่วยทำให้ผู้ส่งสารสามารถจับประเด็นในการโน้มน้าวใจผู้รับสารได้ ซึ่งในการโน้มน้าวใจนั้นมีขั้นตอนต่างๆตามทฤษฎีการจูงใจ (The Motivated Sequence) ของ Monroe (1975) กล่าวคือขั้นตอนของการจูงใจหรือโน้มน้าวใจนั้นมีลำดับขั้นของการจูงใจผู้รับสารอยู่ 5 ขั้นตอน เพื่อให้ผู้รับสารยอมรับในสิ่งที่ผู้ส่งสารเสนอ ซึ่งมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นสร้างความสนใจ (Attention) เป็นการสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นในตัวผู้รับสาร โดยการจัดเรียงเรียงสารเพื่อเรียกความสนใจจากผู้รับสาร
2. ขั้นสร้างความต้องการ (Need) เป็นการกระตุ้นให้ผู้รับสารเกิดความรู้สึกว่าสิ่งที่ผู้ส่งสารโน้มน้าวใจเป็นสิ่งที่เขาต้องการและอยากจะทำ
3. ขั้นตอบสนองความต้องการ (Satisfaction) เป็นขั้นที่ผู้รับสารรู้สึกว่าจะต้องทำตามสิ่งที่ผู้ส่งสารโน้มน้าวใจเพื่อตอบสนองความต้องการและความพอใจของผู้รับสาร
4. ขั้นบรรยายให้ผู้รับสารเห็นภาพชัดเจน (Visualization) เป็นขั้นที่ผู้ส่งสารใช้สารหรือสัญลักษณ์ในการสร้างจินตนาการให้ผู้รับสารเห็นภาพ เป็นการกระตุ้นให้ผู้รับสารตัดสินใจลงมือปฏิบัติ
5. ขั้นการกระทำ (Action) ขั้นนี้เป็นขั้นสุดท้ายที่ผู้รับสารเชื่อหรือลงมือปฏิบัติตามที่ผู้ส่งสารโน้มน้าวใจทั้งนี้ผลของการโน้มน้าวใจนั้น เราสามารถจะมองได้จากสภาพของบุคคลเดิมที่ได้เปลี่ยนทัศนคติ สามารถจะสังเกตเห็นได้จากการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ ความรู้สึกและพฤติกรรม

ข้อพิจารณาในการสื่อสารโน้มน้าวใจ

ในการทำการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจนั้น จำเป็นที่ผู้สื่อสารต้องคำนึงถึงข้อพิจารณาต่อไปนี้ เพื่อให้การโน้มน้าวใจบรรลุวัตถุประสงค์ได้เร็วขึ้น (กรรณิการ์ อัสวตรเดชา, 2550)

1. วัตถุประสงค์ในการโน้มน้าวใจ การโน้มน้าวใจจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย จำเป็นต้องมีวัตถุประสงค์ระบุไว้อย่างแจ่มชัดเพื่อ

1.1 ให้เกิดความเป็นเอกภาพ มีการเน้น การย้ำ การกระตุ้น การซ้ำ ได้อย่างต่อเนื่อง

1.2 ทำให้ผู้สื่อสารสามารถเลือกใช้ช่องทางและช่องทางการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

1.3 สามารถติดตามผลการดำเนินงานโดยมีการประเมินผลเป็นระยะตามต้องการ

รวมทั้งพิจารณาถึงปฏิกิริยาสะท้อนกลับแล้วนำมาปรับปรุงการสื่อสารครั้งใหม่ต่อไป

1.4 เป็นแนวทางและเป้าหมายในการดำเนินงาน ถือเป็นสิ่งจูงใจสำหรับผู้ทำการสื่อสาร

1.5 ทำให้ผู้รับสารสามารถรับรู้ วิเคราะห์และประเมินสาร เพื่อการโน้มน้าวใจได้ถูกต้อง

2. การถือผู้รับสารเป็นศูนย์กลางในการโน้มน้าวใจ ผู้รับสารสำคัญมากสำหรับการโน้มน้าวใจ ต้องมีการวิเคราะห์อย่างแน่ชัดว่าผู้รับสารคือใคร เป็นอย่างไร มีประสบการณ์ การรับรู้ ค่านิยม ความเชื่อ ทศนคติ และระบบสังคม วัฒนธรรมอย่างไร เราจะไม่สามารถโน้มน้าวใจผู้รับสารได้เลย หากไม่ทำการวิเคราะห์ผู้รับสารอย่างแจ่มแจ้ง และถือผู้รับสารเป็นศูนย์กลางในการเตรียมสารที่ถูกต้องเหมาะสม

3. กระบวนการโน้มน้าวใจ การโน้มน้าวใจเป็นการสื่อสารรูปแบบหนึ่งซึ่งเป็นกระบวนการ เพราะมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง ดำเนินกิจกรรมต่อเนื่อง ไม่มีจุดเริ่มต้น ไม่มีจุดสิ้นสุด กระบวนการโน้มน้าวใจประกอบด้วย

3.1 มีวัตถุประสงค์ตั้งไว้เด่นชัด

3.2 วิเคราะห์ผู้รับสารอย่างถ่องแท้ เพื่อทำการเตรียมสาร

3.3 การเลือกสื่อ หรือช่องทางส่งสารของผู้รับสาร

3.4 ผู้รับสารถอดรหัสของสาร และตีความสาร

3.5 การมีปฏิริยาตอบสนอง

โดยกระบวนการโน้มน้าวใจจะเกี่ยวข้องกับหลักจิตวิทยา คือ การโน้มน้าวใจจะเป็นไปได้ต่อเมื่อผู้รับสารมีความตั้งใจรับสารนั้น ในการสื่อสารมีการใช้สัญลักษณ์ที่เห็นได้และฟังได้ เพื่อให้สารง่ายแก่การเข้าใจ อีกทั้งสารนั้นสามารถเฝ้าความต้องการและความจำเป็นของผู้รับสาร และที่สำคัญสารนั้นให้การตอบสนองผู้รับสารได้ตามที่ต้องการ

4. ข้อจำกัดของการโน้มน้าวใจ

4.1 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรม อาจใช้เวลานานกว่าจะมองเห็นผล

4.2 การโน้มน้าวใจขึ้นอยู่กับทักษะของผู้ส่งสาร

4.3 การโน้มน้าวใจต้องมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

4.4 มีช่องว่างระหว่างทักษะของผู้ส่งสาร และความสามารถในการตอบสนองของผู้รับสาร บางครั้งผู้รับสารอยากจะทำตาม แต่สถานะแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย

4.5 การโน้มน้าวใจในปัจจุบันนิยมมีมากอย่างกว้างขวาง ผู้รับสารไม่พร้อมที่จะรับหรือได้รับ แต่ไม่เชื่อไม่ทำตาม ซึ่งเป็นสิทธิของผู้รับสารในการตัดสินใจ

5. องค์ประกอบทางจิตวิทยาในการโน้มน้าวใจ ผู้สื่อสารโน้มน้าวใจ ต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบทางด้านจิตวิทยาของบุคคลในเรื่องความสนใจและการรับรู้ของผู้รับสาร โดยสังเกตการเปิดรับของบุคคลด้วยอวัยวะสัมผัสต่างๆ อันได้แก่ การเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การลิ้มรส และการสัมผัส กระบวนการรับรู้ซึ่งจะแปลความหมายของสิ่งที่ได้สัมผัส ถ้าคนเราไม่สนใจ ไม่เปิดรับ การสื่อสารจะไม่เกิดขึ้น และจะไม่มีกรรับรู้สิ่งใดเลย

Rosenberg and Hovland (1960) กล่าวว่าผลของการโน้มน้าวใจจะรวมทัศนคติและความเชื่อไว้เมื่อมีการตอบสนอง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวผู้รับสารจะเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้และสำนึก การเปลี่ยนแปลงด้านอารมณ์และความรู้สึก การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

1. การเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้และจิตสำนึก (Concept, Awareness) หรือการเปลี่ยนแปลงความคิดรวบยอด ความเชื่อที่เรามีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คุณค่าที่เราให้ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือความเชื่ออย่างใดอย่างหนึ่งและโลกทัศน์รอบตัวเรา ปกติการเปลี่ยนแปลงในการรับรู้และ

สำนึกแสดงออกให้เห็นได้ทางวาจาซึ่งผู้รับสารแสดงออกมาหลังจากที่ได้รับฟังสาร โนมน์าวใจไป แล้ว แต่อย่างไรก็ดี การเปลี่ยนแปลงในการรู้ ความคิดรวบยอดหรือ โลกทัศน์อาจจะไม่เกิดขึ้น ในทันทีแต่จะเกิดเพราะได้ข้อมูลเพิ่มขึ้นจากการพูดคุยหลังจากนั้น เราอาจสังเกตได้ว่า ผู้ส่งสารที่ โนมน์าวใจอาจจะไม่สามารถทำให้ผู้รับสารถึงขั้นลงมือปฏิบัติได้ แต่อาจทำให้ผู้รับสาร เปลี่ยนแปลงในด้านความรู้และจิตสำนึก ความคิดรวบยอดหรือการรับรู้ได้ และการเปลี่ยนแปลง เช่นนี้ก็พื้นฐานในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในภายภาคหน้าเมื่อได้รับสารโนมนำใจต่อไป

2. การเปลี่ยนแปลงอารมณ์ความรู้สึก (Affection) เป็นการเปลี่ยนแปลงที่แสดงออกได้ โดยการหัวเราะ ร้องไห้ ขนหัวลุก ฯลฯ ซึ่งสังเกตและวัดการได้ตอบจากวาจาหรืออากัปภิกขัยของผู้รับสารด้วยตนเอง

3. การเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม หมายถึงการเปลี่ยนแปลงการกระทำที่สามารถเห็นได้ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนี้เป็นไปได้ค่อนข้างยาก ในการสังเกตการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม จะสังเกตได้จากวาละการกระทำของผู้รับสาร อย่างไรก็ตามไม่ว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นจะ เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นการรับรู้ อิทธิพลเหนือความชอบหรือการเปลี่ยนแปลง การกระทำที่ดี ทั้งหมดนี้ไม่สามารถจะแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจนนัก คือในบางครั้งคนเราก็ อาจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากหลายสาเหตุ แต่สิ่งที่แน่นอนก็คือการเปลี่ยนแปลง ทั้งหลายนั้นมีจุดเริ่มมาจากการเปลี่ยนทัศนคติของผู้รับสารในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และความยากง่าย ของเรื่องที่ต้องการสื่อสารก็มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเช่นกัน นอกจากนี้ในบางครั้งการเปลี่ยนแปลง ก็อาจไม่เกิดขึ้นในทันทีทันใด ต้องอาศัยระยะเวลาในการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้ สื่อสารที่จะต้องวางแผนการโนมนำใจอย่างรอบคอบเพื่อให้ได้ผลตามที่ต้องการ

การสื่อสารเพื่อการโนมนำใจจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ (อ้างจาก อรรถวรรณ ปิณฑน์โอวาท, 2537)

1. เมื่อมองจากภายนอกของผู้รับสาร องค์ประกอบในการโนมนำใจมี 4 ประการ คือ

1.1 ความแตกต่างภายในผู้ส่งสาร เนื่องจากปัจจัยภายในของผู้ส่งสารแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ซึ่งหมายถึง มีความน่าเชื่อถือ อำนาจทางสังคม บทบาททางสังคม สัมพันธภาพ

กับผู้รับสาร และ ลักษณะทางประชากรอื่นๆ เช่น อายุ เพศ อาชีพ แตกต่างกันไป จึงทำให้ผู้ส่งสารแต่ละคนมีความสามารถในการโน้มน้าวใจได้ต่างกัน

1.2 ความแตกต่างภายในสาร สารแต่ละชิ้นจะมีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นความแตกต่างในหัวข้อเนื้อหาของสารลักษณะของการโน้มน้าวใจที่ใช้ การจัดเรียบเรียงสาร ข้อโต้แย้ง ภาษา ตลอดจนลักษณะของท่วงทำนองลีลา ซึ่งทำให้สารแต่ละชิ้นสามารถโน้มน้าวใจได้แตกต่างกันไปด้วย

1.3 ความแตกต่างของสื่อ เมื่อเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลเปรียบเทียบกับการสื่อสารโดยผ่านสื่อ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ความสามารถในการโน้มน้าวใจของสารจะแตกต่างกัน

1.4 ความแตกต่างภายในสภาพการณ์ สภาพการณ์ที่มีบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือขาดบุคคลหนึ่งบุคคลใด เช่น การโน้มน้าวใจให้บริจาคเงิน โดยมีสื่อมวลชนคอยถ่ายภาพรายล้อม อาจจะเป็นตัวเร้าบวกในการโน้มน้าวใจก็เป็นได้

2. สำหรับตัวผู้รับสารเอง การที่ผู้รับสารคนหนึ่งๆ จะมีความละเอียดอ่อน (Susceptible) ต่อการถูกโน้มน้าวเพียงใด อาจพิจารณาได้จาก

2.1 ลักษณะของประชากร ได้แก่ เพศ อายุ เชื้อชาติ การศึกษา อาชีพ

2.2 ทรรศนะ และทัศนคติ

2.3 ความรู้ ซึ่งผู้รับสารมีเกี่ยวกับสารนั้นๆ

2.4 ลักษณะด้านอารมณ์

2.5 ความสำคัญที่ผู้รับสารให้แก่หัวข้อหนึ่งๆ

2.6 วิธีการที่ผู้รับสารรับรู้สภาพการณ์หนึ่งๆ

กล่าวสรุปได้ว่า การโน้มน้าวใจเป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ อารมณ์ ความรู้สึก และพฤติกรรม ซึ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่จะต้องศึกษาองค์ประกอบต่างๆ ของผู้ส่งสารและผู้รับสาร ความสัมพันธ์ของข้อความที่ต้องการสื่อสารหรือสาร ความรู้และความคิดตลอดจนพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน

ด้านแนวคิดจิตวิทยาในการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ James, A. Bayton ได้แบ่งเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ไว้ว่า ประกอบด้วยส่วนประกอบสำคัญ 3 ประการ

1. การจูงใจ (Motivation) ซึ่งหมายถึง การผลักดันความมุ่งประสงค์หรือความต้องการต่างๆ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของสิ่งที่ตามมา คือพฤติกรรม

2. ความเข้าใจ (Cognitive) ซึ่งหมายถึง เรื่องราวที่เกี่ยวกับการรวมตัวของมโนภาพ หรือความนึกคิดจากสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้ คือ ความเข้าใจจากการรับรู้ (Perception) การจดจำ (Memory) การใช้ดุลยพินิจ (Judging) การคิด (Thinking)

3. การเรียนรู้ (Learning) ซึ่งหมายถึงพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปตามกาลเวลาอันสืบเนื่องมาจากสภาพการกระตุ้นจากภายนอก (External Stimulus Condition)

สารและการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ

เบอโล (Berlo, 1960) กล่าวว่า สาร (Message) เป็นผลผลิตของผู้ส่งสาร ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ

1. รหัสสาร (Message Code) ได้แก่ กลุ่มของสัญลักษณ์ซึ่งสามารถจะนำมาจัดโครงสร้างให้มีความหมายที่ผู้รับสารเข้าใจได้ ทั้งนี้ การที่รหัสสารจะเกิดขึ้นได้ ต้องมีส่วนประกอบและกระบวนการในการเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ส่วนประกอบเหล่านี้มีความหมายขึ้นมา โดยส่วนประกอบเหล่านี้ได้รับการเรียบเรียงอย่างเป็นระบบให้อยู่ในลักษณะที่มีความหมาย

2. เนื้อหาสาร (Message Content) คือ ส่วนประกอบในตัวสารที่ผู้ส่งสารใช้เพื่อการถ่ายทอดสาระ ข้อมูล หรือเจตนาของตน

3. การจัดสาร (Message Treatment) คือ การพิจารณาเลือกสาร จัดโครงสร้างรหัสและเนื้อหาสาร ซึ่งกระทำโดยผู้ส่งสารในการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ ผู้ส่งสารจำเป็นต้องสามารถถ่ายทอดความคิดออกมาในรูปแบบที่ผู้รับสารเข้าใจได้ ดังนั้น ในการส่งสารไปยังผู้รับสาร ผู้ส่งสารจะต้องคำนึงถึงความสามารถในการรับสารของผู้รับสาร โดยคำนึงถึงความยากง่ายของผู้รับสารในการตีความสารของตน สารที่ส่งไปจะต้องไม่มีความซับซ้อนคลุมเครือ และต้องมีการจัดลำดับเรื่องราวอย่างเป็นระเบียบ

การจัดเรียงเรียงสาร (Message Organization)

Bettinghaus (1980) กล่าวว่า วิธีการจัดเรียงเรียงสารเพื่อการโน้มน้าวใจที่มีประสิทธิภาพ คือ การจัดเรียงเรียงสารในแบบแผนที่ผู้รับสารคุ้นเคย โดยมีวิธีการจัดเรียงเรียงสารแบบต่างๆ คือ

1. จัดเรียงเรียงตามตำแหน่งพื้นที่ (Spatial or Geographic Organization) ได้แก่ การเรียงเรียงองค์ประกอบของสารโดยอาศัยตำแหน่งพื้นที่ของสิ่งที่กล่าวถึงเป็นเกณฑ์

2. จัดเรียงเรียงตามลำดับเวลา (Chronological or Historical Organization) หรือการเรียงเรียงโดยอ้างถึงสภาพการณ์ที่เป็นมาในอดีต แล้วนำไปสู่การคาดการณ์หรือการหาแนวทางปฏิบัติที่จะเกิดขึ้นต่อไป

3. จัดเรียงเรียงโดยแบ่งเป็นหัวข้อ (Topic Organization) มักทำโดยหยิบยกประเด็นหลักของสารขึ้นมาเขียนในรูปแบบของวลีหรือประโยคคำถาม อันจะทำให้ประเด็นชัดเจนมากขึ้น

4. จัดเรียงเรียงโดยวิธีการนิรนัย (Deduction) เป็นการให้เหตุผลตามหลักตรรกวิทยาโดยเริ่มจากการกล่าวถึงสถานการณ์ทั่วไปที่เกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขหนึ่งๆ จากนั้น จึงเสนอสถานการณ์เฉพาะที่ต้องการกล่าวถึง ซึ่งเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขเดียวกัน เมื่อใช้หลักตรรกวิทยาก็จะสรุปได้ว่าสถานการณ์เฉพาะนั้นจะต้องเป็นไปในแนวทางเดียวกับสถานการณ์ทั่วไปด้วย

5. จัดเรียงเรียงโดยวิธีการอุปนัย (Induction) เป็นการเสนอสารโดยยกตัวอย่างสถานการณ์ที่มีลักษณะเดียวกันหลายๆอย่าง แล้วจึงสรุปถึงสถานการณ์เฉพาะที่ต้องการกล่าวถึงว่าจะต้องเป็นไปในลักษณะเดียวกันกับตัวอย่างที่ได้ยกขึ้นมา

6. จัดเรียงเรียงโดยอาศัยหลักทางจิตวิทยาของมอนโร (Monroe) เป็นการจัดองค์ประกอบของสาร ซึ่งควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของลำดับขั้นแห่งการจูงใจ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ขั้น ได้แก่ ขั้นความตั้งใจ (Attention) ขั้นความต้องการ (Need) ขั้นการตอบสนองของความต้องการ (Satisfaction) ขั้นการบรรยายให้เห็นภาพชัด (Visualization) และขั้นการกระทำ (Action) ความสำเร็จของแต่ละขั้นจะนำไปสู่สภาพจิตใจในระดับขั้นต่อไป

7. จัดเรียงเรียงโดยอาศัยวิธีเสนอปัญหาและวิธีแก้ไข เป็นรูปแบบที่คนทั่วไปคุ้นเคยและใช้กันมาก โดยขั้นแรกผู้ส่งสารต้องเสนอภาพหรือธรรมชาติของปัญหา ก่อน แล้วจึงเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา

8. จัดเรียงเรียงโดยอาศัยลำดับเหตุผล เป็นรูปแบบที่นิยมใช้กันมาก โดยไม่เป็นเพียงแต่การกล่าวถึงปัญหาเท่านั้น แต่ยังลึกเข้าถึงสาเหตุของปัญหาด้วย เป็นสถานการณ์ที่ผู้ส่งสารใช้เพื่อจะบอกว่าอะไรเป็นสาเหตุของผล

9. จัดเรียงเรียงโดยวิธีของทูลมิน (Toulmin) เป็นการแสดงเหตุผลหรือโต้แย้งจากหลักฐานชิ้นหนึ่งหรือข้อเท็จจริงชิ้นหนึ่ง โยงไปยังข้อสรุปโดยใช้ข้อสนับสนุน และบทขยายการจัดเรียงเรียงสารที่ไม่เป็นระเบียบ และความคลุมเครือของการสื่อสารเป็นสาเหตุทำให้การสื่อสารมีอุปสรรค นอกจากนี้ สารที่มีลักษณะขัดกับระบบความคิด ความเชื่อ และค่านิยมของผู้รับสารก็เป็นสาเหตุทำให้การสื่อสารมีอุปสรรคเช่นกัน ดังนั้น สารที่สอดคล้องกับความคิด ความเชื่อ และค่านิยมของคนในวัฒนธรรมนั้น ก็จะส่งผลให้การสื่อสารเกิดประสิทธิผลทั้งนี้ เพราะผู้รับสารมักจะแสวงหาข่าวสารที่มาสันับสนุนทัศนคติและความเชื่อที่มีอยู่ก่อนแล้วและจะไม่แสวงหาข่าวสารที่ขัดแย้งกับทัศนคติและความเชื่อของตนในการเตรียมสาร หลังจากที่ผู้ส่งสารเลือกแล้วว่าจะมีวิธีการจัดเรียงเรียงสารอย่างไรผู้ส่งสารต้องคิดถึงกลองใจสาร (Message Appeals) ที่จะต้องใช้ โดยอาจจะใช้ ความกลัว รางวัล หรือการร่ำอารมณ์ เป็นต้น

การจัดลำดับสาร (Order of Message)

สารทุกเรื่องย่อมมีข้อมูลต่างๆ หลายส่วนประกอบรวมกันเพื่อสนับสนุนข้อสรุปของเรื่องนั้น ผู้สื่อสารต้องตัดสินใจวางข้อมูลในตำแหน่งที่เหมาะสม เพราะการจัดอันดับแบบหนึ่งอาจให้ผลทางการโน้มน้าวใจมากกว่าอีกแบบหนึ่ง (กรรณิการ์ อัครวทรเดชา, 2550)

นักวิชาการได้แบ่งลักษณะการจัดสาระสำคัญของเรื่องที่จะสื่อสารไว้ เป็น 3 แบบดังนี้

1. จัดให้สาระสำคัญอยู่ตอนท้ายของข้อความทั้งหมด (Climax Order)

2. จัดให้สาระสำคัญอยู่ตอนต้นของข้อความทั้งหมด (Anticlimax Order)
3. จัดให้สาระสำคัญอยู่ตอนกลางของข้อความทั้งหมด (Pyramidal Order)

นักวิจัยเรียกผลของสารว่า Primary Effect ถ้าสาระที่จัดไว้ตอนต้น ของสารมีประสิทธิภาพมากที่สุด และเรียกผลของสารว่า Recency Effect ถ้าสาระที่จัดไว้ตอนท้ายของสารมีประสิทธิภาพมากที่สุด Lund, Jersild, Knowler ได้ทำการวิจัย พบว่า การวิจัยล้วนสนับสนุน Primary Effect ทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม การวิจัยในรุ่นแรกๆ เหล่านี้ไม่สอดคล้องกับการวิจัยโดยฮอฟแลนด์และคณะ จากการศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม หนึ่งกลุ่มในสามกลุ่มแสดง Primary Effect และสองกลุ่มแสดง Recency Effect เพียงเล็กน้อย แต่ฮอฟแลนด์ใช้การสื่อสารด้วยการเขียนในการทดลอง การศึกษาที่สมบูรณ์ที่สุดคือ การศึกษาโดย Gulley and Berlo ซึ่งใช้การจัดสารแบบ Climax, Anticlimax และ Pyramid ในวาทะเพื่อโน้มน้าวใจ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการจัดแบบ Climax และ Anticlimax ดีกว่าการจัดแบบ Pyramid แต่การจัดแบบ Climax และ Anticlimax ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการโน้มน้าวใจ

Rosnow and Robinson ได้ทำการศึกษาพบว่าเนื้อหาที่มีหลายทรรศนะขัดแย้งกันอยู่ เนื้อหาที่น่าสนใจมาก เนื้อหาที่ผู้รับสารคุ้นเคย และเนื้อหาที่ผู้รับสารให้ความสำคัญน้อยควรมีการจัดลำดับข้อมูลแบบ Anticlimax นั่นคือ เอาสาระสำคัญขึ้นมาไว้ตอนต้น ในทางกลับกัน เนื้อหาที่ไม่น่าสนใจ เนื้อหาที่ผู้รับสารไม่คุ้นเคย และเนื้อหาที่ผู้รับสารเห็นว่าสำคัญมาก ควรมีการจัดแบบ Climax

กล่าวโดยสรุปจะเห็นว่า ยังไม่กฎเกณฑ์ตายตัวว่า เราควรจะจัดลำดับสารอย่างไรแต่พอจะกล่าวได้ว่า ตัวแปรที่เป็นตัวกำหนดการจัดเนื้อหาของสาร คือ ลักษณะของเนื้อหา ทักษะสติเดิมต่อเนื้อหานั้นๆ ของผู้รับสาร ความเกี่ยวข้องของเนื้อหากับผู้รับสาร สภาพความสนใจของผู้รับสารในขณะหนึ่งๆ ล้วนเป็นตัวกำหนดการจัดลำดับสารทั้งสิ้น

กลจุใจในสาร (Message Appeals)

กลจุใจในสารเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์ที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ ผู้ส่งสารอาจจะใช้ความกลัว รางวัล หรือการเร้าอารมณ์แบบอื่น ความแตกต่างที่สำคัญยิ่งระหว่างสารที่มุ่งให้ข้อมูลกับสารที่มุ่งโน้มน้าวใจ คือ สารประเภทหลังจะเน้นที่กลจุใจ (อรวรรณ ปิลาณโธวาท, 2537)

การโน้มน้าวใจจะได้ผลดียิ่งขึ้นถ้ามีจุดจุดใจที่ผู้รับสารสามารถเชื่อมโยงได้กับกรอบอ้างอิงของตัวเอง กลจุใจที่ใช้กันทั่วไปได้แก่

1. กลจุใจโดยใช้ความกลัว (Fear Appeal) นักวิจัยค้นพบว่า ระดับของการใช้ความกลัวแปรไปทางเดียวกับความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร นั่นคือ ถ้าผู้ส่งสารมีความน่าเชื่อถือสูงเขาสามารถใช้ความกลัวในระดับสูงมาโน้มน้าวใจ ถ้าผู้ส่งสารมีความน่าเชื่อถือต่ำผู้ส่งสารสามารถใช้ความกลัวในระดับต่ำมาโน้มน้าวใจ

2. กลจุใจใช้อารมณ์ (Emotional Appeal) นักวิจัยชาวตะวันตกได้ทำการทดลองและพบว่า สารที่ใช้อารมณ์จะโน้มน้าวใจมากกว่าสารที่ไม่ได้ใช้อารมณ์ ตามปกติการโน้มน้าวใจโดยใช้อารมณ์จะมีวิธีการดังต่อไปนี้

2.1 การใช้ภาษาที่เจืออารมณ์เพื่อบรรยายสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใด

2.2 การเชื่อมโยงความคิดที่เราเสนอใหม่กับความคิดเก่า ความคิดเก่าบางอย่างเป็นที่ชื่นชอบ ความคิดเก่าบางอย่างเป็นที่รังเกียจเด็ดฉันท้ ถ้าผู้ส่งสารสามารถเชื่อมโยงความคิดใหม่นี้ได้กับความคิดเก่า ก็อาจจะจุใจทางอารมณ์ให้ผู้รับสารคล้อยตามได้

2.3 การเชื่อมโยงความคิดที่เสนอเข้ากับอวัจนสารที่สามารถเร้าอารมณ์ได้

2.4 การทำให้วัจนสารและอวัจนสารสอดคล้องกันโดยผู้ส่งสาร กรณีนี้เป็นกรณีพิเศษสำหรับการพูด ถ้าผู้พูดพูดเรื่องที่ต้องใช้อารมณ์เข้าเจือปน ผู้พูดต้องมีอากัปกริยาท่าทางน้ำเสียงประกอบด้วย ผู้ฟังจึงจะคล้อยตาม

3. การจุใจโดยใช้ความโกรธ (Anger Appeal) วิธีนี้ผู้ส่งสารสร้างความโกรธ ความคับข้องใจแก่ผู้รับสารแล้วจึงเขียนหรือพูดเพื่อลดหรือเพิ่มความเครียดแก่ผู้รับสารและวิธีแก้ไข

4. กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน (Humorous Appeal) วิธีนี้โน้มน้าวใจโดยลดความเครียด อาจทำได้โดยวิธีเขียนประชดแดกดัน

5. กลจูงใจโดยใช้รางวัล (Rewards as Appeal) ปกติแล้วสารที่ตอบสนองความต้องการของผู้รับสาร จะประสบความสำเร็จมากกว่าสารที่ไม่ได้ให้คำสัญญาสิ่งใดกับคนฟัง ยิ่งสารมีรางวัลหรือสิ่งตอบแทนมาก ก็จะมีเรียกร้องความสนใจหรือจูงใจคนฟังได้มาก

6. กลจูงใจโดยใช้แรงจูงใจ (Motivation Appeal) แท้ที่จริงแล้วกลจูงใจทุกชนิดที่กล่าวมาแล้วถือเป็นแรงจูงใจ แต่มีแรงจูงใจบางอย่างที่มนุษย์เรียนรู้เมื่อมีประสบการณ์ผ่านเข้ามาในชีวิต แรงจูงใจเหล่านี้ได้แก่ ความรักชาติ ความรักในเพื่อนมนุษย์ ศาสนาและค่านิยมต่าง ๆ

การสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ (Persuasive Message Design)

การออกแบบสาร (Message design) คือ ขั้นตอนการนำข้อมูลที่ได้มาคัดเลือกและกำหนดรูปแบบการนำเสนอให้เหมาะสมกับผู้รับสาร ถือได้ว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญอย่างยิ่งในการควบคุมข่าวสารมิให้เพี้ยนไป ตลอดจนจนเป็นการช่วยให้สารสามารถทะลุทะลวงเข้าไปสู่ความเข้าใจของผู้รับสารได้ชัดเจน (กาญจนา แก้วเทพ, 2551)

Wilcox (2005) กล่าวว่าในการวางแผนการสร้างสารที่ใช้ในการสื่อสารจะต้องตัดสินใจว่าสารหลัก (Key Message) ที่ต้องการจะส่งออกไปนั้นคืออะไร และต้องการให้ผู้รับสารคิดอย่างไร เชื่ออย่างไร และปฏิบัติอย่างไร ดังนั้นผู้สร้างสารจึงจำเป็นต้องรวบรวมหลักฐานและข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และความเชื่อปัจจุบันของผู้รับสาร เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือความคิดเห็น โดยการทำการวิจัยหรือการสำรวจ

โดยที่สารจะต้องมีความเป็นไปได้อ้างอิงได้ มีความเป็นจริง และสามารถนำมาโน้มน้าวใจได้ นอกจากนี้สารจะต้องมีความชัดเจน และเข้าใจได้ในคำหรือวลีที่คุ้นเคย โดยสิ่งที่สำคัญที่สุดคือจะต้องสามารถทำให้ผู้รับสารประจักษ์ว่าความคิดที่นำเสนอเป็นประโยชน์ต่อผู้รับสาร

หนังสือ “Public Relations Writing and Media Technique” ของ Dennis L. Wilcox (2005) ได้กล่าวถึงวิธีการเขียนเพื่อการโน้มน้าวใจ ซึ่งมีปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience Analysis)

สารหนึ่งๆ จะต้องสามารถเข้ากันได้กับค่านิยมกลุ่มและความเชื่อของกลุ่มนั้นๆ ตัวอย่างเช่น กลุ่มผู้ใช้รถยนต์จะสนใจสารที่เกี่ยวกับการลดมลพิษจากรถยนต์และการโดยสารรถขนส่งมวลชน ก็ต่อเมื่อสารระบุถึงอัตราค่าน้ำมันที่เพิ่มขึ้นและอัตราการจราจรติดขัดที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี

การระบุทัศนคติและค่านิยมของกลุ่มเพื่อที่จะสร้างสารที่มีประสิทธิภาพนี้เรียกว่า Channeling ซึ่งเป็นเทคนิคที่จดจำความเชื่อของผู้รับสารโดยรวม และสาเหตุเฉพาะเจาะจงที่ทำให้เกิดการกระทำตามความสนใจส่วนบุคคลของกลุ่มผู้รับสาร เช่นตัวอย่างที่ยกมา การกระตุ้นกลุ่มเป้าหมายให้มีส่วนร่วมในการลดมลพิษจากรถยนต์หรือการโดยสารรถขนส่งมวลชน จะสามารถโน้มน้าวใจให้เกิดการกระทำได้มากกว่าการโน้มน้าวใจให้ร่วมรณรงค์รักษาสิ่งแวดล้อมโดยรวม เป็นต้น

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ (Source Credibility)

สารจะมีความน่าเชื่อถือมากขึ้นหากสารนั้นมาจากแหล่งสารที่น่าเชื่อถือ ดังจะเห็นได้ว่าการเขียนที่ต้องการได้รับความเชื่อถือจะมีการอ้างอิงข้อมูลและอ้างคำพูดจากบุคคลที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านนั้นๆ ซึ่งปัจจัยหลักของความน่าเชื่อถือมีทั้งหมด 3 ปัจจัย คือ ความเชี่ยวชาญ (Expertness) ความจริงใจ (Sincerity) และบารมี (Charisma) โดยตามทฤษฎีแล้วแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือจะมีคุณสมบัติครบทั้ง 3 ปัจจัยนี้

นอกจากนั้นในด้านความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร จากการทดลองของ Whitehead (1968) ได้ค้นพบว่าความน่าเชื่อถือมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 องค์ประกอบคือ ความน่าไว้วางใจ (Trustworthiness), ความเป็นมืออาชีพ (Professionalism), ความกระตือรือร้น (Dynamism) และ

ความเป็นกลาง (Objectivity) ซึ่งองค์ประกอบเกี่ยวกับความน่าไว้วางใจ (Trustworthiness) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด

Singletary (1976) ให้นักศึกษาปริญญาตรี 90 คน อธิบายว่าแหล่งข่าวที่น่าเชื่อถือควรมีลักษณะเช่นใดและให้นักศึกษาอีก 181 คนจำแนกคำอธิบายเหล่านั้นให้ตรงกับความหมายของความน่าเชื่อถือ จากนั้นจึงคำนวณคะแนนโดยใช้วิธี factor analyze ได้องค์ประกอบของความน่าเชื่อถือ 6 ประการที่มีคะแนนสูงที่สุดคือ ความรอบรู้ (Knowledge ability), ความน่าดึงดูด (Attraction), ความน่าไว้วางใจ (trustworthiness), ความชัดเจน (articulation), ความเป็นศัตรู (hostility) และ ความแน่นอน (stability)

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ (Appeal of Self-interest)

นักประชาสัมพันธ์จะต้องคำนึงถึงสิ่งที่คุณรับสารต้องการที่จะรู้อยู่เสมอ ตัวอย่างเช่น การเขียนข่าวเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหารชนิดใหม่ สารที่ส่งให้กับโรงงานผลิตและสารที่ส่งให้กับผู้บริโภคย่อมต่างกัน โดยสารที่ส่งให้กับโรงงานผลิตอาจเน้นที่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การจัดจำหน่าย ผลการวิจัยตลาดว่าผู้บริโภคมีความต้องการผลิตภัณฑ์นี้อย่างไร ในขณะที่ผู้บริโภคต้องการได้รับสารข้อมูลเกี่ยวกับคุณค่าทางอาหารของผลิตภัณฑ์ ความสะดวกในการหาซื้อ ราคา และผลิตภัณฑ์นี้ดีกว่าผลิตภัณฑ์อื่นอย่างไร เป็นต้น

4. ความชัดเจนของสาร (Clarity of the Message)

การสื่อสารจะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้หากผู้รับสารไม่เข้าใจเนื้อหาสาร ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะสร้างสารที่เหมาะสมกับลักษณะของผู้รับสารในด้านของตัวสารและโครงสร้างสาร และจะต้องสามารถอ่านได้อย่างชัดเจน โดยตามปกติแล้ว งานเขียนควรมีจำนวนพยางค์ประมาณ 140-150 พยางค์ ต่อ 100 คำ และประโยคหนึ่งควรมีความยาวประมาณ 17 คำ ซึ่งเป็นจำนวนคำที่ใช้ในหนังสือพิมพ์และนิตยสารรายสัปดาห์ เช่น นิตยสาร Time

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม (Timing and Context)

ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารมักกล่าวว่าจังหวะคือทุกสิ่งทุกอย่าง เนื่องจากสารจะต้องถูกส่งไปในเวลาที่เหมาะสม ถ้าหากสารนั้นไปถึงผู้รับสารเร็วเกินไป ผู้รับสารอาจจะยังไม่พร้อมหรือยังไม่ได้คำนึงถึงเรื่องนั้นๆ เช่น ในเดือนเมษายนจะไม่เสนอขายถึงอุปกรณ์เล่นสกีแต่จะเสนอขายในเดือนตุลาคมซึ่งเป็นช่วงเวลาของการเล่นสกี ข้อมูลการซื้อหุ้นลดหย่อนภาษีจะได้รับความสนใจในเดือนมีนาคม ถ้านำข้อมูลมาเผยแพร่หลังจากนั้นจะไม่ได้ได้รับความสนใจ เช่นเดียวกับข้อมูลเรื่องมะเร็งต่อมลูกหมากจะได้รับความสนใจจากผู้ชายวัยกลางคนอยู่เสมอ

6. สัญลักษณ์ สโลแกน และตัวย่อ (Symbols, Slogans and Acronyms)

เครื่องหมายกาชาด (The Red Cross) เป็นที่รู้จักดีในฐานะองค์กรพิทักษ์ชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สัญลักษณ์กาชาดเป็นที่จดจำได้และเข้าใจได้ว่าเกี่ยวข้องกับกาช่วยเหลือจากองค์กรกาชาด มีหลายสัญลักษณ์ที่โด่งดังเป็นที่รู้จักทั่วไปทั่วโลก ดังนั้นการสร้างสัญลักษณ์จึงเปรียบเหมือนการสร้างตราสินค้า (Branding) ซึ่งองค์กรต่างๆ ให้ความสำคัญกับการสร้างสัญลักษณ์ที่สามารถแสดงถึงคุณภาพและความน่าเชื่อถือในใจผู้บริโภค

สโลแกน (Slogans) สามารถจูงใจได้สูง เนื่องจากคำขวัญนำเสนอแนวคิดหลักที่ประกอบไปด้วยถ้อยคำที่น่าจดจำและคล้องจองกัน

ตัวย่อ (Acronyms) การใช้ตัวย่ออาจจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวก็ได้ ในบางครั้งการใช้ตัวย่ออาจมีประโยชน์อย่างมากในการสร้างการจดจำ เช่น NOW ย่อมาจาก the National Organization for Women เนื่องจากสร้างมาอ่านออกเสียงเป็นคำได้และจดจำได้ง่าย และสื่อถึงการที่ผู้หญิงต้องการที่ความเท่าเทียมกันเดี๋ยวนี้ (NOW)

7. ความหมายของภาษา (Semantics)

ในด้านของความหมายของภาษา สามารถแบ่งได้เป็นความหมายนัยตรง หรือความหมายตามพจนานุกรม และความหมายนัยประหวัด (Connotative Meaning) ซึ่งเป็นความหมายที่จะแตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล กลุ่มคน หรือสังคมต่างๆ ตัวอย่างเช่น คำว่า Gay มี

ความหมายตามพจนานุกรมว่า สดใสร่าเริง เบิกบาน สำราญ แต่ในความหมายในประหวัต Gay หมายถึง เกย์หรือบุคคลรักร่วมเพศ

ดังนั้นในการเขียนเพื่อการโน้มน้าวใจและเพื่อที่จะอิทธิพลต่อความคิดของผู้รับสาร ผู้สร้างสารจะต้องคำนึงถึงความหมายของภาษา เพื่อป้องกันความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นอันเป็นผลให้การโน้มน้าวใจล้มเหลวได้

8. เสนอแนะให้กระทำ (Suggestions for Action)

การเขียนเพื่อการโน้มน้าวใจจำเป็นจะต้องให้ข้อมูลว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไร และจะต้องเป็นคำแนะนำที่สามารถกระทำได้จริง ตัวอย่างเช่นการรณรงค์ให้ประหยัดพลังงานจะต้องเสนอข้อมูลวิธีการปฏิบัติเพื่อเป็นการประหยัดพลังงาน และข้อมูลคำแนะนำจะต้องเป็นสิ่งที่ทำได้ง่าย เช่น เปิดแอร์ที่ 25 องศา ปิดแอร์ช่วงพักกลางวัน ปิดไฟเมื่อไม่ได้ใช้ เป็นต้น

9. เนื้อหาและโครงสร้างสาร (Content and Structure)

ในการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ หากสามารถอธิบายสารที่ต้องการจะสื่อสารได้อย่าง ชัดแจ้งเท่าไรยิ่งเป็นผลดีต่อการโน้มน้าวใจเท่านั้น ยิ่งสามารถทำให้เห็นภาพได้ สารนั้นจะยิ่งสร้าง การโน้มน้าวใจได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นเพื่อที่จะสร้างสารที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นจึงได้ยกเทคนิคเพิ่มเติม ในการสร้างสารดังต่อไปนี้

1) การสร้างตำนาน หรือเรื่องราว (Drama) การนำประเด็นมาผูกโยงเป็นเรื่องราว เป็นวิธีการที่นักหนังสือพิมพ์นิยมใช้เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้อ่าน ซึ่งนักประชาสัมพันธ์ก็สามารถดึง เทคนิควิธีการนี้มาใช้ได้เช่นกัน เช่น การนำเสนอเรื่องราวชีวิตของผู้ป่วยเอดส์ หรือมะเร็ง เพื่อโน้มน้าวให้เกิดการบริจาคเงินช่วยเหลือ

2) ตัวเลขสถิติ (Statistics) ตัวเลขสถิติมีผลต่อกระทบต่อผู้อ่านโดยตรงในด้านความ น่าสนใจ และความน่าเชื่อถือของสารที่นำเสนอ เช่น การออกกฎหมายควบคุมการพกปืน ได้มีการ ยกตัวเลขสถิติที่น่ากลัวมาโน้มน้าวใจผู้อ่าน เช่น ในอเมริกามีเด็กถูกฆ่าด้วยปืน 13 คน ต่อวัน

3) การสำรวจสถิติ (Surveys and Polls) สาธารณชนและสื่อมวลชนล้วนแต่ให้ความสนใจในผลสำรวจความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ ดังนั้นนักประชาสัมพันธ์จึงนิยมใช้ตัวเลขเหล่านี้ในสร้างการรับรู้ ดึงดูดความสนใจของสาธารณชน และสนับสนุนความน่าเชื่อถือในองค์กร หรือผลิตภัณฑ์ของตน เช่น 4 ใน 5 ของหมอแนะนำให้ใช้ A , ร้อยละ 65 ของประชากรลงคะแนนเสียงให้นาย A

4) การยกตัวอย่าง (Example) การยกตัวอย่างในงานเขียนจะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจแนวคิดต่างๆที่กล่าวไว้ได้ง่ายยิ่งขึ้น เช่น การแข่งขันของอุตสาหกรรมรถไฟ กับริบบรรทุกได้มีการยกประโยคโน้มน้าวใจให้เห็นถึงควมมีประสิทธิภาพในการใช้น้ำมันของรถไฟว่า รถไฟสามารถบรรทุกสินค้าได้ 400 ตัน/เที่ยว ซึ่งทำให้ประหยัดน้ำมันมากกว่าการวิ่งด้วยรถบรรทุก

5) การอ้างอิงผู้ใช้สินค้า (Testimonial) การอ้างอิงผู้ใช้สินค้าจะมีความน่าเชื่อถือมาก เช่น The Washington Post's รายงานว่า ประธานาธิบดีคลินตันชอบแฮมเบอร์เกอร์มังสวิรัตติ ของร้าน Boca Burger Company ซึ่งทำให้ยอดขายของร้านพุ่งขึ้นทันทีทันใด

6) การใช้ผู้มีชื่อเสียงมากล่าวสนับสนุน (Endorsements) เป็นการใช้อุบายที่ผู้มีชื่อเสียง ซึ่งอาจเป็นดารา นักร้อง นักกีฬา พิธีกร นักการเมือง ฯลฯ มากล่าวรับรองคุณภาพสินค้า

7) การดึงดูดด้วยอารมณ์ (Emotion Appeals) คือ การสร้างสารโน้มน้าวใจ ที่ใช้ภาษาที่สามารถจูงใจคนอ่าน ให้เกิดอารมณ์คล้อยตาม เช่น จดหมายรณรงค์ให้อนุรักษ์ธรรมชาติจาก UNICEF ที่กล่าวถึงผลกระทบร้ายแรงจากธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลง

Roxane Salyer Lilofs (1991) กล่าวถึงการดึงดูดด้วยอารมณ์ว่าอารมณ์หลักๆ ที่นำมาใช้ในการโน้มน้าวใจมีอยู่ด้วยกัน 5 ชนิด ได้แก่

1) ความกลัว (Fear) ถือเป็นอารมณ์ที่นำมาใช้ในการโน้มน้าวใจได้ประสบความสำเร็จสูงสุด โดยการนำเสนอผลลัพธ์ในทางลบถ้าหากไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ

2) อารมณ์ขัน (Humor) โดยการใช้อารมณ์ขันในการโน้มน้าวใจจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับมุมมองของผู้รับสารที่มีต่อชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร

3) ความโกรธ (Anger) ในการโน้มน้ำหนักบางครั้งสามารถนำอารมณ์โกรธมาใช้ในหัวเรื่องเฉพาะหรือในบางโอกาสที่ต้องการให้ผู้รับสารกระทำการเนื่องจากเกิดความโกรธ เช่น ในการเลือกตั้ง ผู้ลงสมัครอาจนำมาใช้ในการหาเสียงเพื่อให้ผู้รับสารไม่เลือกฝ่ายตรงข้าม หรือลงคะแนนเสียงต่อต้านสิ่งที่ตรงกันข้ามกับความคิดเห็นเป็นต้น

4) ความสงสาร (Pity) เช่น การโน้มน้ำหนักในการบริจาคเงินเพื่อระดมทุนต่างๆ จะใช้ความน่าสงสารมาเป็นจุดดึงดูดใจให้ผู้รับสารเข้าร่วมโครงการหรือบริจาค

5) ความรัก (Love) เป็นอารมณ์ที่ตรงกันข้ามกับความสงสาร (Pity) ซึ่งการตัดสินใจในการกระทำอันเนื่องมาจากความรักจะเกิดขึ้นจากความซาบซึ้งใจ (Schmaltzy)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะนำแนวคิดการสื่อสารเพื่อการโน้มน้ำหนักและการสร้างสารเพื่อการโน้มน้ำหนัก มาประกอบการวิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์ว่ามีการใช้หลักการโน้มน้ำหนักผู้รับสารอย่างไรบ้างจึงสามารถทำให้ภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ ประสบความสำเร็จในด้านรายได้

นอกจากนั้น เพื่อศึกษาสารในภาพยนตร์ตัวอย่าง จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาเกี่ยวกับการสร้างสารสำหรับสื่อภาพยนตร์โดยเฉพาะ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะเพิ่มเติมจากการสร้างสารเพื่อการโน้มน้ำหนักในสื่ออื่นๆ ดังนี้

การสร้างสารสำหรับสื่อภาพยนตร์

Thomas H. Bivins (2006) กล่าวว่า การเขียนสำหรับสื่อโทรทัศน์และภาพยนตร์ เป็นการเขียนสำหรับ “ตา” และ “หู” ซึ่งหมายถึงจะต้องสามารถวาดภาพได้ว่าสิ่งที่ต้องการให้ผู้รับสารมองเห็นคืออะไร จากนั้นจึงนำภาพนั้นมาเขียนลงบนกระดาษ ภาพที่วาดขึ้นนั้นจะต้องสามารถทำให้เป็นรูปธรรมว่าสามารถสร้างให้ออกมาเป็นภาพยนตร์ได้อย่างไร

Doug Newsom and Jim Haynes (2008) ได้กล่าวถึงการออกแบบสารสำหรับสื่อโทรทัศน์ วิดีทัศน์ ภาพยนตร์ และอินเทอร์เน็ต ไว้ว่าการออกแบบสารสำหรับสื่อโทรทัศน์เริ่มจาก

การพัฒนาสตอรี่บอร์ด (Storyboard) เนื่องจากสตอรี่บอร์ดจะแสดงการลำดับภาพของฉากหลักของเรื่อง บทพูดและบทบรรยาย (Script) จะปรากฏอยู่ด้านล่างหรือภายในกรอบแต่ละกรอบของสตอรี่บอร์ด ซึ่งทำให้ง่ายต่อการเชื่อมโยงภาพและเสียงเข้าด้วยกัน

ในการเขียนบทภาพยนตร์ ผู้กำกับสามารถกำหนดเกี่ยวกับการถ่ายทำในแต่ละช็อตและวางแผนการเล่าเรื่องได้จากการเขียนแผนผังพื้น (Floor plan) การถ่ายทำเป็นภาพร่างจากมุมสูงด้านบน ที่มองมาจากเพดานของฉากที่จะถ่ายทำแล้วกำหนดตำแหน่งกล้อง รวมถึงตำแหน่งกล้องที่เคลื่อนที่ด้วยการเขียนแผนผังนี้ทำให้ตากล้องรู้ตำแหน่งกล้องและไฟที่วางด้วย นอกจากนี้ เพื่อให้ได้องค์ประกอบภาพที่ดีที่สุด และยังช่วยให้ผู้กำกับได้มองเห็นภาพและวางแผนการถ่ายทำได้ว่า จะถ่ายคลุมน้อยๆ และจะแตกช็อตออกไปกี่ช็อต

การเขียนบทภาพก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ผู้กำกับใช้เตรียมการถ่ายทำเป็นการเขียนภาพร่างเป็นช่วงๆ เหมือนหนังสือการ์ตูน ทำให้รู้ว่าในฉากหนึ่งจะมีกี่ช็อตและอะไรบ้าง บทภาพหรือสตอรี่บอร์ด เหมาะกับหนังแอ็คชั่นและหนังที่ต้องใช้ภาพพิเศษ (Special Effect) เพราะช่วยในเรื่องของการตรวจสอบ ความต่อเนื่อง โดยมีการเขียนเป็นลำดับรายการของช็อตที่จะถ่ายทำไว้ด้วย (รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม, 2546)

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงจะศึกษาประเด็นการนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์และนำเสนอออกมาในรูปแบบสตอรี่บอร์ดจากภาพที่ตัดมาจากตัวอย่างภาพยนตร์จริง เพื่อความเข้าใจที่ง่ายและดียิ่งขึ้น

4. แนวคิดการประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์

สมาคมการประชาสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ให้คำจำกัดความของการประชาสัมพันธ์ว่าเป็นงานด้านการจัดการที่มีลักษณะวางแผนไว้ล่วงหน้า และต่อเนื่องที่สถาบันของรัฐหรือเอกชนก็ตามทำขึ้นเพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง หรืออาจเกี่ยวข้องมีความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจ และสนับสนุนสถาบันเหล่านั้น โดยประเมินค่าประชาคมดีเกี่ยวกับสถาบันนั้น เพื่อที่จะปรับปรุงนโยบายและ

วิธีการของสถาบันนั้นๆ ให้เกิดการร่วมมือที่ดี และให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน โดนการให้ข่าวสารที่กว้างขวาง และมีการวางแผนล่วงหน้า (กรรณิการ์ อัครดรเดชา, 2544)

การประชาสัมพันธ์ คือการกระทำทั้งสิ้น ทั้งหลาย ทั้งปวง ที่เกิดจากการวางแผนล่วงหน้า ในการที่จะสร้างความเข้าใจกับสาธารณชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อก่อให้เกิดทัศนคติที่ดี ภาพพจน์ที่ดี อันจะนำไปสู่สัมพันธภาพที่ดีระหว่างหน่วยงานและสาธารณชนที่เกี่ยวข้อง ก่อให้เกิดการสนับสนุน และความร่วมมือกันเป็นอย่างดี (เสรี วงษ์มณฑา, 2541)

ในขณะที่ Scott M. Cutlip, Alen H. Center และ Glen M. Bloom (1999) ได้ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์ไว้ว่า การประชาสัมพันธ์เป็นหน้าที่ทางการบริหารที่จะสร้างและรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างหน่วยงานและประชาชนกลุ่มต่างๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อความสำเร็จ หรือล้มเหลวของหน่วยงาน

กระบวนการดำเนินงานประชาสัมพันธ์

Friederich (1975) สรุปขั้นตอนในกระบวนการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การแสวงหาข้อมูล (Fact-Finding and Research) เป็นขั้นตอนแรกสำหรับการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ กล่าวคือ เป็นการค้นคว้าหาข้อมูล หรือข้อเท็จจริงต่างๆ ที่จะเป็นประโยชน์ในการวางแผนงานประชาสัมพันธ์ รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อองค์กรด้วย เพื่อจะได้ทราบถึงทัศนคติของผู้รับสาร หรือกลุ่มเป้าหมาย รวมไปถึงความเข้าใจ และการสนับสนุนของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อองค์กร

2. การกำหนดนโยบาย และงานแผนงานประชาสัมพันธ์ (Policy Establishment and Program Planning) เป็นการนำเอาทัศนคติ ความคิดเห็นของประชาชนที่ค้นคว้ารวบรวมมาได้ มาพิจารณาวางแผนกำหนดนโยบายขององค์กร เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์อย่างถูกต้อง ทิศทาง และเหมาะสม

3. การสื่อสาร (Communication) เมื่อได้มีการวางแผนแล้ว ก็จะปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ไปยังประชาชนกลุ่มเป้าหมาย โดยอาศัยวิธีการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ตามสถานการณ์ และกลุ่มเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

4. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินผลและวัดประสิทธิผลของการประชาสัมพันธ์ หรือกิจกรรมที่ได้ดำเนินการไป เพื่อให้พนักงานประชาสัมพันธ์ได้ทราบว่า การปฏิบัติงานของตนเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้ในแผนการประชาสัมพันธ์หรือไม่ เพียงไร

ข้อมูลทั้ง 4 นี้สามารถหมุนวนกลับมาเพื่อนำไปเป็นแผนปฏิบัติการกำหนดกิจกรรมได้อีก การดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์ จึงเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนละเอียดอ่อนในการตรวจสอบอย่างดี การกำหนดขั้นตอนทั้ง 4 ไว้ก็เพื่อให้การดำเนินงานมีความต่อเนื่องในการทำงานที่อาศัยการสื่อสารเป็นสำคัญ

Cutlip, Center and Broom (1999) ได้แบ่งกระบวนการประชาสัมพันธ์ออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวิจัย – การรับฟัง (Research – Listening) เป็นขั้นตอนแรกของการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ซึ่งเป็นการหาข้อมูล ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาที่องค์กรกำลังเผชิญอยู่ เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการดำเนินงานประชาสัมพันธ์

2. การวางแผน – การตัดสินใจ (Planning – Decision Making) เป็นการนำเอาข้อมูลที่รวบรวมได้จากการวิจัย และรับฟังมาพิจารณาประกอบการวางแผน กำหนดนโยบาย และโครงการต่างๆ ตลอดจนการตัดสินใจใช้กลยุทธ์ในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์

3. การสื่อสาร (Communication) เป็นขั้นตอนของการปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้ โดยใช้เครื่องมือ เทคนิค และกลยุทธ์ทางการสื่อสารในการเผยแพร่ข่าวสาร

4. การประเมินผล (Evaluation) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ โดยมุ่งที่จะติดตามว่างานประชาสัมพันธ์ที่ได้ทำไปนั้นให้ผลดีมามากน้อยเพียงใด

การประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์

พรสิทธิ์ พัฒนานนุรักษ์ (2551) ได้ให้คำจำกัดความการประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ไว้ว่า คือ การออกข่าวอย่างต่อเนื่องในเชิงสร้างสรรค์เพื่อรายงานความก้าวหน้าอย่างมีประเด็นสาระ ย่อมส่งผลต่อความเตรียมพร้อมของผู้ชม อันเป็นการสร้างกระแสความต้องการได้เป็นอย่างดี โดยการประชาสัมพันธ์เปรียบเสมือน “ทัพหน้า” ของการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่ผลิตหรือ สร้างขึ้น ซึ่งถือเป็นการ “ปั้นหน้าหนัง” ให้เป็น “หนังฟอร์มยักษ์” ได้เฉกเช่นเดียวกัน ดังเช่น ภาพยนตร์เรื่องสุริโยไทที่มีการนำเสนอก้าวเป็นระยะๆ เพื่อปลุกกระแสให้เกิดความต้องการดู ภาพยนตร์ในแต่ละแง่มุมมองที่มีการนำเสนอก้าว เช่น การบ่งบอกว่าเป็นการกำกับภาพยนตร์ของ หลายผู้กำกับภาพยนตร์ หรือการบ่งบอกว่าการเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉากอย่างพิถีพิถัน เป็นต้น ก็จะทำให้ผู้ชมเกิดความอยากรู้ว่าเมื่อภาพยนตร์ออกฉายแล้วจะเป็นอย่างไร หรือการให้ ดาราไปแสดง “โซว์คิวบู๊” ของภาพยนตร์เรื่องต้มยำกุ้งเพื่อกระตุ้นเร้าในการจัดจำหน่ายภาพยนตร์ เป็นระยะๆ ก่อนการถ่ายทำเสร็จในแต่ละประเทศที่จะนำภาพยนตร์เข้าฉาย ย่อมส่งผลต่อการ เผยแพร่ข่าวสารผ่านสื่อมวลชนผู้รับสารได้กว้างขวางยิ่งขึ้น อันเป็นการกระตุ้นเร้าได้เป็นอย่างดี เพื่อให้เตรียมพร้อมเมื่อภาพยนตร์เข้าสู่โรงภาพยนตร์

การส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์

Zufryden และ Fred (1996) อธิบายถึงวงจรชีวิตของภาพยนตร์ว่า มีความแตกต่างจาก วงจรสินค้าทั่วไป คือจะมีวงจรชีวิตสั้นกว่า และอาจยาวนานเพียงไม่กี่สัปดาห์ เนื่องจากปัจจัย แวดล้อมและประสบการณ์ของผู้ชมภาพยนตร์ มีลักษณะความเกี่ยวพันสูง (High Involvement) ซึ่งส่งผลต่อการทำการตลาดภาพยนตร์ ดังที่ Avrich (1997) ได้กล่าวไว้ว่า ในการทำการตลาด ภาพยนตร์นั้น นักการตลาดจำเป็นต้องสร้างตราสินค้าให้ได้ภายในช่วงระยะเวลาที่สั้นที่สุดเท่าที่จะ เป็นไปได้ นั่นเป็นเพราะภาพยนตร์เป็นสินค้า ที่มีวงจรชีวิตที่ไม่แน่นอน

ประทวน ดิถียนต์ (2545) กล่าวว่า ชันแนะนำเป็นช่วงเวลาที่สำคัญ หากภาพยนตร์ทำ รายได้ไม่ดีในช่วงสัปดาห์แรกของการเปิดตัว ก็อาจถูกโรงภาพยนตร์ในฐานะช่องทางกาจัด

จำหน่าย ถอนออกจากโปรแกรมการขาย หรือลดรอบขายทันทีในสัปดาห์ถัดไป ซึ่งภาพยนตร์แต่ละเรื่องจะมีวงจรชีวิตไม่เท่ากัน บางเรื่องก็สามารถอยู่ได้เพียง 7 วัน ก็ออกจากตลาด บางเรื่องก็สามารถ อยู่ในตลาดได้นานถึง 3 เดือน แต่ส่วนใหญ่ภาพยนตร์ในประเทศไทยจะมีวงจรชีวิตราว 1 – 2 เดือน

สิริภา เกตุเยี่ยม (2545) ได้สรุปไว้ในการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยการสื่อสารการตลาดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเลือกชมภาพยนตร์ไทย” ว่า การเผยแพร่ภาพยนตร์เป็นกิจกรรมส่งเสริมการตลาด เป็นการเผยแพร่ข่าวสารเพื่อให้เกิดความตระหนัก รับรู้ ตลอดจนจูงใจให้ประชาชนเกิดความสนใจและตัดสินใจเลือกชมภาพยนตร์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง การส่งเสริมการตลาดเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าการสื่อสารการตลาด มีอยู่ 4 วิธีคือ

1. การโฆษณา หมายถึง การสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความคิด (Idea) สินค้า (Goods) หรือบริการ (Services) ผ่านสื่อต่างๆที่ไม่ใช่ตัวบุคคล (Non-personal) โดยต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซื้อสื่อโฆษณา นอกจากนี้ในการโฆษณาต้องมีการระบุผู้โฆษณาด้วย

2. การขายโดยพนักงาน หมายถึงวิธีการเสนอขายสินค้าหรือบริการโดยใช้สื่อบุคคล ซึ่งได้แก่ พนักงานไปพบปะเจรจากับลูกค้าแบบเผชิญหน้า (Face to face) ลักษณะการพบปะอาจเป็นการพบปะระหว่างบุคคลต่อบุคคล หรือบุคคลต่อกลุ่มลูกค้าหลายคน ตัวอย่างในวงการภาพยนตร์เช่น การเสนอขายภาพยนตร์ในระหว่างที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์นานาชาติ การนำเรื่องย่อไปเสนอขายแก่สายนั่งก่อนจะสร้างภาพยนตร์ เป็นต้น

3. การส่งเสริมการขาย เป็นวิธีการกระตุ้นการซื้อของผู้บริโภคและส่งเสริมประสิทธิภาพการขายของพนักงาน หรือตัวแทนจำหน่ายเป็นกิจกรรม เช่น การแสดงสินค้า การลดราคา การแจกของชำร่วย การจับฉลากชิงโชค การส่งเสริมการขายในวงการภาพยนตร์ ได้แก่ การจัดให้ดารานำแสดงพบปะกับผู้ชมตามโรงภาพยนตร์ต่างๆ การแจกรูปดาราร การถ่ายรูปกับดาราร เป็นต้น

4. การประชาสัมพันธ์ หมายถึง การสร้างข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าและบริการรวมถึงสร้างภาพพจน์ขององค์การธุรกิจนั้น เพื่อให้ผู้บริโภคมีทัศนคติที่ดี และมีความเชื่อถือต่อสินค้า และต่อ

องค์กรธุรกิจ วิธีการประชาสัมพันธ์ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซื้อสื่อ ตัวอย่างในการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ การส่งข่าว และรูปภาพไปลงหนังสือพิมพ์

ผู้บริหารด้านการตลาดของบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ จะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารการตลาดเป็นอย่างดี นับตั้งแต่เข้าใจองค์ประกอบของกระบวนการสื่อสาร ตลอดจนวิธีการสร้างข่าวสารให้เป็นที่น่าเชื่อถือ

ในการส่งเสริมการตลาดหรือการเผยแพร่ภาพยนตร์นั้น นิยมใช้วิธีการทั้ง 4 ผสมผสานกัน การใช้วิธีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์จะเป็นประจำเพื่อเผยแพร่ข่าวสารผ่านสื่อมวลชนไปยังประชาชน การขายโดยพนักงาน จะเป็นวิธีการเฉพาะที่ผู้บริหารของบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ใช้เพื่อพบปะเจรจากับเจ้าของโรงภาพยนตร์ ส่วนวิธีการส่งเสริมการขาย เช่น การแจกของขวัญ แจกของรางวัลแก่ผู้เข้าชมภาพยนตร์ รวมทั้งการจัดการแสดงดนตรีก่อนฉายภาพยนตร์รอบปฐมฤกษ์ การจัดให้มีการพบปะกับดารานำแสดง

เครื่องมือของการส่งเสริมการตลาด

ตามแนวความคิดการสื่อสารการตลาดแบบดั้งเดิมนั้น ส่วนใหญ่มักเลือกใช้การโฆษณาการขายโดยใช้บุคคล การส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ การตลาดทางตรง และการจัดกิจกรรมพิเศษ แต่การใช้เครื่องมือแต่ละประเภทนั้น จะต้องเป็นอิสระต่อกัน ซึ่งควรเลือกใช้ตามความจำเป็นในแต่ละสถานการณ์ ซึ่งการเลือกใช้แต่ละเครื่องมือหนึ่งจะมีจุดมุ่งหมายทางการตลาดที่แตกต่างกัน ซึ่งขั้นตอนการสื่อสารการตลาดของแต่ละเครื่องมือที่แยกจากกันนั้น ทำให้เกิดลักษณะดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายของแต่ละเครื่องมือการสื่อสารการตลาดแตกต่างกัน
2. วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของแต่ละเครื่องมือการสื่อสารการตลาดแตกต่างกัน

3. กลยุทธ์และกลวิธีของแต่ละเครื่องมือการสื่อสารการตลาดแตกต่างกันและแยกออกจากกัน ซึ่งในบางครั้งทำให้เกิดความไม่สอดคล้องในการใช้เครื่องมือการสื่อสารการตลาด (Schultz et al., 1994)

วัตถุประสงค์ของการเผยแพร่และการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์

ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นและจัดฉายอยู่ตามโรงภาพยนตร์ส่วนมากเป็นภาพยนตร์บันเทิง และเป็นธุรกิจที่หวังผลกำไร ดังนั้น การส่งเสริมหรือการเผยแพร่จึงมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการจัดจำหน่ายเพื่อให้ประชาชนเกิดการบริโภคมากขึ้น เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว มีอยู่ด้วยกัน 4 ประการคือ

1. เพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสาร
2. เพื่อโน้มน้าวหรือชักจูงใจ
3. เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
4. เพื่อเตือนความจำ

ผู้บริหารด้านการตลาดควรดำเนินการเผยแพร่ข่าวสารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทั้ง 4 ประการ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ในขั้นแรกที่สินค้าหรือบริการเข้าสู่ตลาด จะต้องมีการเผยแพร่ข่าวสารโดยใช้ วิธีแจ้งข่าวสาร (Informative Promotion) เพราะตามปกติคนจะไม่ซื้อสินค้าหรือบริการที่ไม่รู้จักมาก่อน จนกว่าจะได้ทราบว่า ผลិតภักณ์นั้นคืออะไร มีประโยชน์สำหรับตัวเขาอย่างไร การแจ้งข้อมูลข่าวสารต่างๆ ให้ผู้บริโภคได้ทราบในขั้นตอนนี้ก็เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และเป็นการกระตุ้นในเบื้องต้นเพื่อให้เกิดความต้องการและสามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบในการตัดสินใจซื้อสินค้า ในกรณีของภาพยนตร์บริษัทผู้สร้างภาพยนตร์จะให้ข่าวสารผ่านสื่อมวลชน เพื่อแจ้งให้ประชาชนได้ทราบว่าจะสร้างภาพยนตร์เรื่องอะไร เนื้อเรื่องย่อเป็นอย่างไร จากบทประพันธ์ของใครใครเป็นผู้กำกับ ใครเป็นดารานำแสดง ใช้ทุนในการสร้างมากน้อยเพียงใด เพื่อให้ประชาชนเกิดความตื่นตัวสนใจที่จะชมภาพยนตร์เรื่องนั้น

2. ในขั้นที่สินค้าเข้าสู่ตลาดแล้ว จะเปลี่ยนไปใช้ยุทธวิธีในการส่งเสริมการตลาดใหม่ โดยการให้ข่าวสารที่มีลักษณะหว่านล้อมหรือชักจูงให้มีการตัดสินใจซื้อสินค้ามากขึ้น (Persuasive Promotion) ใช้รูปแบบของข่าวสารที่กระตุ้น เร่งเร้า และเพิ่มความถี่ในการเผยแพร่ข่าวสารมากขึ้น ซึ่งตัวอย่างของภาพยนตร์ (Trailer) อยู่ในระยะเวลาที่ภาพยนตร์สร้างเสร็จแล้วจะเข้าฉายในโรงภาพยนตร์และในระยะเวลาที่เข้าฉายต้นโปรแกรม ควรใช้วิธีการโฆษณาชักจูงใจ กระตุ้นหรือเร่งเร้าให้คนเกิดความต้องการที่จะดูภาพยนตร์มากขึ้นด้วยการใช้วิธีการสร้างเนื้อหาแปลกใหม่ที่จะทำให้เกิดความตื่นเต้น เร้าอารมณ์ เน้นจุดเด่นของภาพยนตร์เรื่องนั้นให้มากขึ้น บอกวันฉาย และโรงภาพยนตร์ที่จะฉายนอกจากนี้ยังต้องเพิ่มความถี่ในการเผยแพร่ข่าวสารผ่านสื่อต่างๆอีกด้วย

3. ในขั้นที่สินค้าติดตลาด หรือถ้าจะเปรียบเทียบกับภาพยนตร์ก็คือในขณะที่ยังภาพยนตร์เข้าฉายระยะหนึ่ง การให้ข่าวสารในลักษณะจูงใจก็ยังคงดำเนินต่อไป โดยจะใช้การกระตุ้นด้วยการเผยแพร่ภาพยนตร์แนะนำ หรือ ตัวอย่างภาพยนตร์ขนาดสั้น (Teaser) เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม

4. ถึงแม้ว่าระยะเวลาในการฉายภาพยนตร์หรือในช่วงที่ภาพยนตร์เรื่องหนึ่งๆ เข้าสู่ตลาดจะเป็นระยะเวลาสั้นๆ แต่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของข่าวสาร เพื่อการเผยแพร่อย่างรวดเร็ว ในช่วงระยะหลังหรือปลายโปรแกรม ตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์เรื่องหนึ่งมีกำหนดเข้าฉายหนึ่งเดือน เมื่อฉายไปประมาณ 2 สัปดาห์ การโฆษณาจะต้องลดระดับความเข้มข้นลงไปสู่ระดับของการให้ข่าวสารในเชิงย้ำเตือนความจำ (Reminder Promotion) เพื่อให้ประชาชนจำได้ว่าภาพยนตร์เรื่องนั้นยังคงฉายอยู่และจะฉายจนถึงเมื่อไร เพื่อว่าผู้ที่ยังไม่ได้ดูจะได้ตัดสินใจวัตถุประสงค์ของการเผยแพร่รวมทั้งวิธีการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวมาแล้ว มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ E.K. Strong ซึ่งได้พัฒนาแนวความคิดที่เรียกว่า AIDA ประกอบด้วยคำย่อของคำต่อไปนี้

A = Attention (ต้องตาหรือสะดุดตา)

I = Interest (สนใจ)

D = Desire (ต้องการ)

A = Action (กระทำ)

ตามแนวความคิดนี้ ผู้บริหารการตลาดจะต้องดำเนินการในขั้นแรกของการเผยแพร่ คือ การใช้วิธีการต่างๆ เช่น การใช้คำพูด ภาพ ตัวหนังสือ แสง เสียง ความเคลื่อนไหวต่างๆ ที่มีลักษณะเด่นชัด เพื่อให้เกิดความต้องตา ต้องใจ หรือสะดุดตาผู้พบเห็น เมื่อสะดุดตาแล้วก็จะเกิดความสนใจ ในขั้นนี้ จะต้องใช้เทคนิคพิเศษต่างๆ ที่จะกระตุ้นให้แสดงความต้องการออกมา และในที่สุดก็จะเกิดการกระทำหรือพฤติกรรมตามที่ผู้ผลิตสินค้าต้องการนั่นคือการตัดสินใจซื้อ แนวคิด AIDA นี้ เป็นแนวคิดที่นิยมใช้เป็นหลักในการบริหารงานเผยแพร่ข่าวสารการตลาด

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการศึกษาเฉพาะตัวอย่างภาพยนตร์อย่างเป็นทางการ (Official Trailer) ที่บริษัทผู้สร้างภาพยนตร์เผยแพร่ในช่วงก่อนภาพยนตร์เข้าฉาย และระยะที่ภาพยนตร์เข้าฉายช่วงต้นโปรแกรมเท่านั้น โดยจะไม่ทำการศึกษาภาพยนตร์ตัวอย่างขนาดสั้น (Teaser) ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นให้เกิดการกระทำภายหลังการประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ในช่วงต้น และตัวอย่างภาพยนตร์ในช่วงย้ำเตือนความจำ (Reminder Promotion) ที่มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของข่าวสารในช่วงปลายโปรแกรมเข้าฉาย

5. แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นระเบียบวิธีวิจัยประเภทหนึ่งที่นิยมใช้ในการวิจัยการสื่อสาร มีลักษณะผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) สามารถศึกษาวิเคราะห์ไปยังผู้ส่งสาร ตลอดจนผลและปฏิกิริยาของผู้รับสารด้วย

ปาริชาติ สถาปิตานนท์ (2550) ให้ความหมายการวิเคราะห์เนื้อหาว่าเป็นระเบียบวิธีวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับสาร โดยมุ่งเน้นหาข้อสรุป และการตีความเกี่ยวกับคุณลักษณะต่างๆ ของสาร ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร บริบทในการสื่อสาร พฤติกรรมทางสังคมที่สะท้อนผ่านสาร ตลอดจนเพื่อทำสอบสมมติฐานต่างๆ ที่กล่าวไว้ในทฤษฎี

Barcus (1959) การวิเคราะห์เนื้อหาหมายถึง การวิเคราะห์ด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์ (The Scientific Analysis) ของเนื้อหาทางการสื่อสารมวลชน

อรนุช เลิศจรรยาภักษ์ (2524) นิยามการวิเคราะห์เนื้อหาว่าคือ การวิเคราะห์ให้เห็น ประจักษ์สำรวจเนื้อหาซึ่งแฝงอยู่กับเครื่องมือสื่อสารโดยการจัดประเภท จัดทำตารางและหาค่า จากสัญลักษณ์และใจความเพื่อทราบถึงความหมายและผลกระทบ

เกษม ศิริสัมพันธ์ (2507) นิยามการวิเคราะห์เนื้อหาว่าเป็นวิธีการวิจัยในทางสังคมศาสตร์ ชนิดหนึ่ง เป็นวิธีการวิจัยสื่อสารมวลชนชนิดหนึ่ง มุ่งเฉพาะถึงเนื้อหาของการสื่อสารมวลชน จะเป็นหนังสือพิมพ์ นิตยสาร รายการวิทยุหรือโทรทัศน์ ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบเปรียบเทียบข้อมูลเพื่อ แสดงถึงแนวโน้มของการสื่อสารมวลชน

สุภางค์ จันทวานิช (2542) กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารอาจทำได้ทั้งโดยวิธีการเชิง ปริมาณ และวิธีการเชิงคุณภาพ วิธีการเชิงปริมาณคือ การทำให้ข้อมูลเอกสาร ได้แก่ ถ้อยคำ ประโยคหรือใจความในเอกสารเป็นจำนวนที่วัดได้ แล้วแจกแจงจำนวนของถ้อยคำ ประโยค หรือ ใจความเหล่านั้น วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเช่นนี้ที่รู้จักกันดีคือ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ส่วนวิธีการเชิงคุณภาพคือ การตีความสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (Induction) จากเอกสารดังกล่าว ประกอบกับเอกสารอื่นๆ โดยอาจมีการแบ่งประเภทตามเนื้อหาของเอกสารแล้วเปรียบเทียบเนื้อหา ประเภทต่างๆ กันด้วยก็ได้

การวิเคราะห์เนื้อหา คือ เทคนิคการวิจัยที่พยายามจะบรรยายเนื้อหาของข้อความหรือ เอกสาร โดยใช้วิธีการเชิงปริมาณอย่างเป็นระบบ และเน้นสภาพวัตถุวิสัย (Objectivity) การ บรรยายนี้เน้นที่เนื้อหาตามที่ปรากฏในข้อความ พิจารณาจากเนื้อหาโดยผู้วิจัยไม่มีอคติ หรือ ความรู้สึกของตัวเองเข้าไปพัวพัน ไม่เน้นการตีความหรือหาความหมายที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังหรือ ความหมายระหว่างบรรทัด สำหรับนักวิจัยบางคนถือว่าการวิเคราะห์เนื้อหาอาจไม่จำเป็นต้องเป็น วิธีการเชิงปริมาณก็ได้ เพียงแต่ให้การระบุคุณลักษณะเฉพาะของข้อความหรือสารจะเป็นอย่างมี ระบบและเป็นสภาพวัตถุวิสัยในการวิจัยทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยเฉพาะในสาขาที่ มีการใช้ข้อมูลเอกสารเช่น ประวัติศาสตร์ โบราณคดี วรรณคดี ภาษา นิเทศศาสตร์ การวิเคราะห์

เนื้อหาที่มีบทบาทเด่นในการช่วยบรรยายหรือแยกแยะสาระ (message) ของข้อความที่ศึกษา อาจกล่าวโดยย่อว่าในเอกสาร หรือตัวบทที่จะวิเคราะห์นั้นมียุทธศาสตร์ประกอบหลักๆ 6 ประการ ได้แก่ (สุภางศ์ จันทวานิช, 2542)

1. แหล่งที่มาของข้อความหรือสาระ ได้แก่ ผู้สื่อ (Source / sender)
2. กระบวนการใส่ความหมายของสาระ (Encoding Process)
3. ตัวสาระหรือข้อความ (Message)
4. วิธีถ่ายทอดสารไปยังผู้อื่น (Channel of transmission)
5. ผู้รับสาร (Detector)
6. กระบวนการถอดความหมายของสาร (Decoding Process)

ในกรอบแนวคิดนี้ ตัวสารหรือข้อความเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นวิธีการวิจัยที่สามารถช่วยวิเคราะห์ตัวสารหรือข้อความที่ถูกสื่อได้เป็นอย่างดี

เกษม ศิริสัมพันธ์ (2507) กล่าวถึงจุดประสงค์และคุณประโยชน์ของการวิเคราะห์เนื้อหา ดังนี้

1. เพื่อทราบแนวโน้มและระดับของการสื่อสารมวลชน การวิเคราะห์เนื้อหาอาจแสดงผลเป็นทำนองเปรียบเทียบให้เห็นถึงแนวโน้มและระดับการปฏิบัติหน้าที่ของสื่อสารมวลชน ผลของการวิเคราะห์เนื้อหาอย่างอมชอมชี้ให้เห็นถึงคุณภาพและปริมาณของเนื้อหาที่ถ่ายทอดไปสู่ประชาชน
2. เพื่อเปรียบเทียบแนวโน้มและระดับของเนื้อหาของสื่อสารมวลชนระหว่างประเทศ (การตรวจสอบวิเคราะห์เนื้อหาของสื่อสารมวลชนโดยนำข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาของสื่อสารมวลชนของแต่ละประเทศมาเปรียบเทียบ จึงอาจอนุมานให้เห็นถึงระดับของการแลกเปลี่ยนข่าวสารและความคิดเห็น เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ)
3. เพื่อทราบระดับความต้องการของประชาชนผู้ใช้สื่อมวลชนเนื้อหาของสื่อมวลชนดำเนินไปตามกฎของการเสนอและสนองเมื่อประชาชนมีความต้องการเนื้อหาของสื่อมวลชนประเภทใด ชนิดใด ผู้ดำเนินการจัดทำย่อมต้องสนองความต้องการของประชาชน

4. เพื่อทราบ “แบบแผนวัฒนธรรม” (Cultural Pattern) ของสังคมปัจจุบัน วัฒนธรรมคือ กรอบหรือแนวแห่งพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม สื่อมวลชนเป็นสื่อติดต่อเข้าถึงมวลชน จึงเป็นตัว จักรสำคัญในการกำหนดแนวโน้มทางวัฒนธรรมมวลชน ดังนั้น การตรวจสอบเนื้อหาของ สื่อสารมวลชนจึงเป็นทางหนึ่งซึ่งนักสังคมศาสตร์สามารถกำหนดเรียนรู้ “แบบแผนวัฒนธรรม” ของสังคมได้

5. เพื่อทราบแนวความคิดเห็นของสื่อสารมวลชนในฐานะเป็นแหล่งกลางในการแสดง ความคิดเห็น (ในปัญหาอันเกี่ยวพันกับผลประโยชน์อันเป็นส่วนรวมของสังคม)

6. เพื่อตรวจสอบการโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda)

Krippendorff (1980, อ้างถึงใน กนกวรรณ นະนะกร, 2542) อธิบายเกี่ยวกับกระบวนการ ในการวิเคราะห์เนื้อหาว่าประกอบด้วย

1. กระบวนการข้อมูล (Data Making Process) คือ ข้อมูลเป็นหน่วยหนึ่งของข่าวสาร ซึ่ง บันทึกลงอยู่ในสื่อที่มีความคงทนถาวร เป็นการทำให้ข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบหนึ่งเพื่อให้ตรงกับ วัตถุประสงค์ของการวิจัย ในการวิเคราะห์เนื้อหาจะนำเอาข่าวสารที่ไม่มีโครงสร้างทางภาษา ชัดเจนทำให้อยู่ในรูปแบบของการวิเคราะห์ ข้อมูลที่ได้มาจะต้องเป็นตัวแทนที่ดีของปรากฏการณ์ โดย

1.1. เรื่องที่สนใจศึกษาต้องแยกเป็นหน่วยในการวิเคราะห์ (Unitizing)

1.2. จำนวนหน่วยที่จะบันทึกต้องผ่านการสุ่มตัวอย่าง (Sampling) อย่างมีระบบ

1.3. หน่วยทุกหน่วยต้องมีการลงรหัสให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถวิเคราะห์ได้

2. การเปลี่ยนแปลงข้อมูล (Data Reduction) คือ การจัดทำข้อมูลให้อยู่ในลักษณะที่ สามารถนำมาใช้กับคอมพิวเตอร์ได้

3. การอนุมานข้อมูล (Inference) คือ การพิจารณาข้อมูลอย่างมีเหตุผล ซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับ การใช้สถิติ และต้องทำอย่างมีความเที่ยงตรง

4. การวิเคราะห์ (Analysis) คือ กระบวนการในการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่สังเกตได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือมีการพรรณนาผลของการวิเคราะห์ชัดเจน

ขั้นตอนในการวิเคราะห์เนื้อหา

สุภางค์ จันทวานิช (2542) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการวิเคราะห์เนื้อหาไว้ดังต่อไปนี้

1. ตั้งกฎเกณฑ์ ผู้วิจัยต้องตั้งกฎเกณฑ์ขึ้นสำหรับการคัดเลือกเอกสารและหัวข้อที่จะทำการวิเคราะห์

2. วางเค้าโครงของข้อมูล โดยการทำรายชื่อคำหรือข้อความในเอกสารที่จะถูกนำมาวิเคราะห์ แล้วแบ่งไว้เป็นประเภท (Categories) เพื่อช่วยให้การวิเคราะห์มีความสม่ำเสมอ ซึ่งผู้วิเคราะห์สามารถตัดสินใจว่าจะดึงคำหรือข้อความใดออกจากเอกสารหรือตัวบท (Text) และจะทิ้งคำหรือข้อความใดออกไป

3. บริบท (Context) เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยต้องคำนึงถึง ผู้วิจัยควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเอกสารที่นำมาวิเคราะห์ เพื่อให้การวิเคราะห์เป็นไปอย่างลึกซึ้ง การพิจารณาเอกสารในสภาพที่เป็นองค์ประกอบจึงเป็นสิ่งจำเป็น การบรรยายคุณลักษณะเฉพาะของเนื้อหาโดยไม่โยงไปสู่ลักษณะของเอกสารของผู้ส่งสารและผู้รับสารจะทำให้ผลการวิเคราะห์มีคุณค่าน้อย แต่ถ้าได้มีการเปรียบเทียบคุณลักษณะของเนื้อหาเข้ากับบริบทของเอกสาร และมีการโยงคุณลักษณะดังกล่าวเข้ากับกรอบแนวคิดทฤษฎีที่เหมาะสมที่ผู้วิจัยเลือกมาเปรียบเทียบ จะทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลมีความกว้างขึ้น และนำไปสู่การอ้างอิงใช้กับข้อมูลอื่นๆ ได้

4. โดยปกติการวิเคราะห์เนื้อหาจะกระทำกับเนื้อหาตามทีปรากฏ (Manifest Content) ในเอกสารมากกว่ากระทำกับเนื้อหาที่ซ่อนอยู่ (Latent Content) การวัดความถี่ของคำหรือข้อความในเอกสารก็หมายถึงคำหรือข้อความที่มีอยู่ ไม่ใช่คำหรือข้อความที่ผู้วิจัยตีความได้ การตีความข้อความจะกระทำในอีกขั้นตอนหนึ่งภายหลังเมื่อผู้วิจัยจะสรุปข้อมูล

การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นวิธีการวิจัยหลักที่ใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทย เพื่อทราบถึงรูปแบบและความโดดเด่นและลักษณะเด่นร่วมกันของตัวอย่างภาพยนตร์ประเภทต่างๆ

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จุฑาภา ยศสุนทรากุล (2543) ศึกษาเรื่องการสื่อสารการตลาดภาพยนตร์อเมริกันของบริษัทผู้จัดจำหน่ายภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงกระบวนการขั้นตอนในการวางแผนการสื่อสารการตลาด ความสัมพันธ์ที่มีกับตัวสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ และรูปแบบและวิธีการของตัวสื่อที่เผยแพร่ภาพยนตร์อเมริกัน โดยทำการศึกษาจากภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องทาร์ซาน ผลการศึกษาพบว่า การวางแผนการตลาดภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องทาร์ซาน ในส่วนของการศึกษารูปแบบ วิธีการ เนื้อหาของตัวสื่อพบว่า การสื่อสารการตลาดมีการใช้สื่อในการเผยแพร่ 2 ประเภทคือ การใช้สื่อมวลชน ได้แก่ นิตยสาร โทรทัศน์ วิทยุ และการไม่ใช้สื่อมวลชน ได้แก่ การใช้ผลิตภัณฑ์เป็นสื่อ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายบริเวณโรงภาพยนตร์ การให้สัมปทาน และอื่นๆ

ทรงพล วงษ์คนดี (2543) ศึกษาเรื่องพัฒนาการของกระแสนิยมภาพยนตร์เรื่องบางระจัน และปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดกระแสนิยมในสังคม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการ รูปแบบของกระแสนิยม รวมทั้งปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดกระแสนิยมภาพยนตร์เรื่อง “บางระจัน” ผลการวิจัยพบว่ากระแสนิยมภาพยนตร์เรื่องบางระจัน ถูกจุดขึ้นโดยฝ่ายการตลาด และฝ่ายประชาสัมพันธ์ของฟิล์มบางกอก ซึ่งได้วางแผนในการประสานงานความร่วมมือกับพันธมิตร ประกอบด้วย โรงภาพยนตร์ องค์กรธุรกิจ สื่อมวลชน และองค์กรที่ดำเนินกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ ทำให้เกิดประสิทธิภาพในกระบวนการทำประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์เรื่องบางระจัน โดยปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดกระแสนิยม ประกอบด้วย ปัจจัยภายใน ได้แก่ การนำเสนอภาพที่น่าตื่นตาตื่นใจ และปัจจัยเสริม ได้แก่ เนื้อหาที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ส่วนปัจจัยภายนอก ประกอบด้วยปัจจัยหลัก ได้แก่ การวางแผนการตลาดและกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ ส่วนปัจจัยเสริม ได้แก่ สื่อมวลชนและบริษัททางสังคม

ทรงศิริ พันธุ์เสวี (2540) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์รูปแบบและเนื้อหาของโฆษณาเพื่อการประชาสัมพันธ์ ประเภทส่งเสริมสังคมทางสื่อโทรทัศน์ (พ.ศ.2535-2539) การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะรูปแบบ เนื้อหา และวิธีการนำเสนอโฆษณา เพื่อการประชาสัมพันธ์ประเภทส่งเสริมสังคมทางสื่อโทรทัศน์ ผลการศึกษาพบว่า การนำเสนอผ่านภาพยนตร์โฆษณาเพื่อการ

ประชาสัมพันธ์ ประเภทส่งเสริมสังคม มีการนำวิธีการนำเสนอหลากหลายรูปแบบมาประกอบกัน โดย "การเปรียบเทียบ" และ "การใช้ความสะเทือนอารมณ์" มีอัตราการนำเสนอสูงมากที่สุด ด้านการนำเสนอแนวคิดหลัก และเนื้อหาที่มีความเด่นชัดในแนวคิดหลักด้าน "การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ พลังงาน และสิ่งแวดล้อม" และด้าน "การคมนาคม/การจราจร" ตลอดจนด้าน "ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว" และภาพยนตร์โฆษณาเพื่อการประชาสัมพันธ์ ประเภทส่งเสริมสังคม ที่ทำการศึกษาใช้เกณฑ์ระดับของภาษาที่แตกต่างกัน โดยมีการใช้ระดับภาษาถึงแบบแผนจำนวนมากที่สุด รองลงมา สามารถจัดแบ่งได้เป็นระดับภาษาปาก และภาษาแบบแผน ตามลำดับ ในด้านการนำเสนอภาพหลักในภาพยนตร์โฆษณามีการนำเสนอ โดยการใช้ผู้แสดงที่เป็น "ภาพคน" มากที่สุด รองลงมา มีการใช้ "ภาพการ์ตูน" ซึ่งเลียนแบบหรือถ่ายทอดความเป็นคน นอกจากนี้ มีการใช้ "ภาพทิวทัศน์" บ้าง ซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก

พนิดา สมภพกุลเวช (2544) ศึกษาเรื่องบทบาทของภาพยนตร์ตัวอย่างในการนำเสนอเพื่อโน้มน้าวใจ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงลักษณะของส่วนประกอบและบทบาทของแต่ละส่วนในภาพยนตร์ตัวอย่าง เพื่อเข้าใจถึงจุดขายของภาพยนตร์ที่นำเสนอผ่านภาพยนตร์ตัวอย่าง รวมถึงวิธีการนำเสนอภาพยนตร์ตัวอย่างเพื่อให้สามารถโน้มน้าวใจผู้ชมได้ และเพื่อทราบถึงความใกล้เคียงและสอดคล้องของการเลือกประเด็นเพื่อโน้มน้าวใจในภาพยนตร์ตัวอย่างของภาพยนตร์ ผลการวิจัยพบว่า ภาพยนตร์ตัวอย่างมีส่วนประกอบหลัก 2 ส่วน ได้แก่ส่วนที่เป็นภาพซึ่งประกอบด้วยฉากที่เลือกตัดตอนมาซึ่งมีความแตกต่างไปตามประเภทของภาพยนตร์และเนื้อหาของภาพยนตร์แต่ละเรื่องและตัวอักษรซึ่งจะมีรูปแบบสอดคล้องกับเนื้อหาภาพยนตร์ และส่วนที่เป็นเสียง ประกอบด้วย เสียงบรรยาย เสียงประกอบ และเพลงหรือดนตรีประกอบ โดยส่วนประกอบทั้งภาพและเสียงจะมีความสอดคล้องกับประเภทของภาพยนตร์ และสร้างความโดดเด่นของเนื้อหาภาพยนตร์แต่ละเรื่อง เป็นการสื่อสารการตลาดจุดขายที่สร้างความแตกต่างของภาพยนตร์เรื่องนั้นจากเรื่องอื่น และพบว่าจุดขายที่นำเสนอในภาพยนตร์ตัวอย่างแบ่งออกได้เป็นจุดขายที่เป็นบุคคลและจุดขายที่มาจากตัวภาพยนตร์ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบอีกว่าภาพที่ปรากฏในภาพยนตร์ตัวอย่างและภาพยนตร์เรื่องเต็มมีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน

ระวีวรรณ นุชนาคา (2551) ศึกษาเรื่องแนวทางการประชาสัมพันธ์การตลาดหนังสือไทย เพื่อให้เกิดกระแสนิยมและความเหมาะสมเชิงจรรยาบรรณวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการประชาสัมพันธ์ของตลาดหนังสือไทยเริ่มจากการทำให้เกิดกระแสนิยม ด้วยการสร้างประเด็นกระตุ้นความน่าสะพรึงกลัวผ่านหนังสือพิมพ์ เว็บไซต์ และ รายการโทรทัศน์ที่เป็นที่นิยม ต่อจากนั้นมีการสร้างสถานการณ์ในที่สาธารณะเพื่อสร้างกระแสให้สังคมเกิดความตื่นกลัว รวมถึงการดำเนินการส่งเสริมการตลาด ในด้านการศึกษาเรื่องความเหมาะสมเชิงจรรยาบรรณวิชาชีพ พบว่า การประชาสัมพันธ์หนังสือไทยควรคำนึงถึงผลกระทบต่อประชาชนและสังคมไทย และยึดหลักการทำงานด้วยความจริงใจต่อหน้าที่ มีความพอดี ไม่หวังผลประโยชน์ส่วนตน และไม่แทรกแซงการทำงานของสื่อมวลชน เพื่อเป็นการยกระดับวิชาชีพของนักประชาสัมพันธ์

วิชา สันทนาประสิทธิ์. (2543) ศึกษาเรื่องการนำเสนอภาพความเป็นชายในภาพยนตร์ไทยระหว่างปี พ.ศ. 2541-2542 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจถึงภาพความเป็นชายที่ถูกนำเสนอในภาพยนตร์ไทย และปฏิสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงในภาพยนตร์เรื่องเดียวกัน ที่แสดงให้เห็นถึงการสานต่อแนวคิดและอุดมการณ์ทางสังคมเกี่ยวกับเรื่องบทบาททางเพศผ่านเนื้อหาของภาพยนตร์ ผลการวิจัย พบว่าภาพยนตร์มีส่วนในการนำเสนอภาพความเป็นชายผ่านเนื้อหาของตัวภาพยนตร์เอง โดยแบ่งออกได้เป็นสองลักษณะ คือ ความเป็นชายแบบเก่าที่นำเสนอภาพความเป็นชายที่เป็นไปตามค่านิยมกระแสหลัก และความเป็นชายแบบใหม่ คือภาพของผู้ชายที่เป็นการผสมผสานระหว่างภาพความเป็นชายตามค่านิยมกระแสหลัก กับความเป็นชายแบบใหม่ที่มีความอ่อนไหว ในส่วนของกรณีวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างชาย และหญิงในภาพยนตร์เรื่องเดียวกัน ผลที่ได้พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงในภาพยนตร์ มักจะสะท้อนความหมายที่ไม่เท่าเทียมกันในเชิงอำนาจ ซึ่งก็เป็นไปตามกระแสหลักของสังคมที่ให้ความสำคัญกับผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ในขณะที่ผู้ชายถูกนำเสนอในลักษณะของผู้นำ เป็นคนเข้มแข็งกล้าหาญ ผู้หญิงมักถูกนำเสนอในลักษณะตรงกันข้าม คือมักเป็นผู้ตาม และเป็นผู้ที่ต้องอยู่ในการคุ้มครองป้องกันจากผู้ชายเสมอๆ ลักษณะดังกล่าวนี้ เป็นไปตามกระแสค่านิยมของสังคมที่ถืออำนาจผู้ชายเป็นใหญ่นั่นเอง

สิริภา เกตุเยี่ยม (2545) ศึกษาเรื่องปัจจัยการสื่อสารการตลาดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกชมภาพยนตร์ไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์การสื่อสารการตลาดของภาพยนตร์ไทย ปัจจัยการสื่อสารการตลาดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกชมภาพยนตร์ไทย และพฤติกรรมการชมภาพยนตร์ไทยของผู้บริโภค ผลวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลค่อนข้างมากต่อพฤติกรรมการชมภาพยนตร์ไทยได้แก่ ปัจจัยด้านองค์ประกอบภาพยนตร์และปัจจัยด้านการโฆษณา ปัจจัยด้านองค์ประกอบภาพยนตร์ที่มีอิทธิพลมากที่สุดได้แก่ความแปลกใหม่ของภาพยนตร์ ปัจจัยด้านโฆษณาได้แก่ตัวอย่างภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ได้แก่ตัวอย่างภาพยนตร์ทางโทรทัศน์ ปัจจัยด้านการส่งเสริมการขาย ได้แก่ การแจกของแถมเมื่อซื้อบัตรชมภาพยนตร์ ปัจจัยด้านกิจกรรมสื่อสารการตลาด ได้แก่ ภาพจากภาพยนตร์ที่ปรากฏบนสินค้าอื่นๆ ส่วนปัจจัยบุคคลได้แก่ คำแนะนำของเพื่อน

อัญญลักษณ์ บัวศรี (2549) ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เพื่อการตลาดของภาพยนตร์แอนิเมชันไทย ผลการวิจัยพบว่า การประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์แอนิเมชันไทยมีวัตถุประสงค์ในการสร้างการรับรู้และความรักในตัวการ์ตูนแอนิเมชันเป็นหลัก โดยที่สื่อบุคคลมีอิทธิพลต่อลักษณะการตัดสินใจแบบได้รับอิทธิพลจากผู้อื่นบางส่วนมากกว่ากลุ่มที่ตัดสินใจเอง และสื่อ ณ โรงภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อกลุ่มตัวอย่างอายุ 10-19 ปี มากกว่ากลุ่มอายุ 30 ปี และพบว่าการประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์แอนิเมชันแตกต่างจากภาพยนตร์ทั่วไป โดยจะเน้นการสร้างความรู้จักและความรักในตัวละคร ใช้เวลาในการทำการประชาสัมพันธ์ยาวนาน มีกลุ่มเป้าหมายที่กว้าง ครอบคลุมตั้งแต่เด็กจนถึงผู้ใหญ่ กลยุทธ์และกลวิธีทางการประชาสัมพันธ์ที่ใช้มีความหลากหลาย และมีบทบาทสำคัญในการสร้างความรู้จักและความรักในภาพยนตร์แอนิเมชันไทยมากกว่าโฆษณา

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทย” นี้ เป็นการศึกษาวิจัยในลักษณะ “การวิจัยเชิงคุณภาพ” ที่เป็นการค้นหาความเป็นจริง ซึ่งสะท้อนผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ เพื่อที่จะอธิบายรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาสารของตัวอย่างภาพยนตร์ โดยใช้เทคนิคแบบการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) รวมไปถึงการอธิบายด้วยแนวคิด และทฤษฎีต่างๆ ซึ่งวิธีการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ขอบเขตการวิจัย
2. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา
3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. การนำเสนอข้อมูล

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาด โดยศึกษาจากตัวอย่างของภาพยนตร์ไทยที่ทำรายได้สูงสุดในประเทศไทย อันดับ 1-50 อ้างอิงจากเว็บไซต์ Siamzone.com และทำการตรวจสอบความถูกต้องจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ซึ่งทุกเรื่องเป็นภาพยนตร์ไทยที่เข้าฉายในโรงภาพยนตร์ระหว่างปี พ.ศ. 2540 – 2553 ทั้งหมด

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งประเภทของแหล่งข้อมูล ไว้ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร แหล่งข้อมูลประเภทเอกสารนี้ ได้แก่เอกสารต่างๆ ที่มีข้อมูล หรือประเด็นศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ แนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการโน้มน้าวใจ และบทบาทของภาพยนตร์ตัวอย่างในการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์นอกจากนี้ยังรวมไปถึงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์เรื่องต่างๆ ที่นำมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยนี้ด้วย ซึ่งข้อมูลดังกล่าว พบได้ทั้งจากในหนังสือ งานวิจัย นิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ และเอกสารสิ่งพิมพ์อื่นๆ โดยผู้วิจัยค้นคว้าได้จากห้องสมุดทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย

2. แหล่งข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับรายละเอียดเบื้องต้นของภาพยนตร์จากเว็บไซต์ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์ และข้อมูลสถิติด้านรายได้ของภาพยนตร์จากเว็บไซต์ Siamzone.com และค้นหาข้อมูลจากเว็บไซต์อื่นๆ เพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล ได้แก่ Wikipedia.com, Thainationalfilm.com และ Boxofficemojo.com

3. แหล่งข้อมูลตัวอย่างภาพยนตร์ แหล่งข้อมูลประเภทวิดีโอคลิปของตัวอย่างภาพยนตร์นี้ได้เก็บรวบรวมโดยการ ดาวน์โหลดจากเว็บไซต์ที่มีผู้นำตัวอย่างภาพยนตร์อย่างเป็นทางการ (Official Trailer) ของภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างมาเผยแพร่ อันได้แก่ เว็บไซต์ YouTube.com และเว็บไซต์ Mthai.com และเก็บรวบรวมจากตัวอย่างภาพยนตร์ในวีซีดี หรือดีวีดีที่มีตัวอย่างภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากร “ตัวอย่างภาพยนตร์” ซึ่งผู้วิจัยจะทำการศึกษานั้น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีเลือกสุ่มตัวอย่างแบบคัดสรร (Selective Sampling) โดยผู้วิจัยได้ทำการเลือกภาพยนตร์ไทย ที่ทำรายได้สูงสุดในประเทศไทย 50 อันดับ ซึ่งทุกเรื่องเข้าฉายในโรงภาพยนตร์ระหว่างปี พ.ศ. 2540 ถึง พ.ศ. 2553 เนื่องจากปัจจัยทางด้านรายได้ของภาพยนตร์สามารถเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของภาพยนตร์ และการส่งเสริมการตลาดของภาพยนตร์ได้เป็นอย่างดี

ในจำนวนภาพยนตร์ไทยที่ทำรายได้สูงสุดของประเทศไทย 50 อันดับ สามารถนำมาจัดแบ่งตามประเภทของภาพยนตร์ออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่

1) ภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ เรื่องราว เหตุการณ์ หรือบุคคลในประวัติศาสตร์ มีจำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ สุริโยไท ตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 1 ตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 2 และบางระจัน

2) ภาพยนตร์บู๊ หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเน้นหนักไปทางการต่อสู้ปราบปราม มีเหตุการณ์ที่สร้างความตื่นเต้น หรือการสร้างสถานการณ์แห่งวีรบุรุษในสงคราม มีจำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ ต้มยำกุ้ง มือปืน/โลก/พระ/จัน องค์บาก องค์บาก 2 2499 อัมพพานครองเมือง และ ซ็อกโกแลต

3) ภาพยนตร์ตลก หมายถึง ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายหลักคือ เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกสนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียดด้วยบทตลกต่างๆ ของผู้แสดง มีจำนวน 22 เรื่อง ได้แก่ หลวงพี่เท่ง แหยมยโสธร แสบสนิทศิษย์ส่ายหน้า โห่งเท่งนักเลงภูเขาทอง สาระแนหัวเป็ง วงศ์คำเหลา บอดีการ์ดหน้าเหลี่ยม 2 เท่งโห่งคนมาหาเสีย แหยมยโสธร 2 เมล์นรก หมวยยกล้อ หลวง พี่เท่ง 2 รุ่นฮาร์วีย์ บอดีการ์ดหน้าเหลี่ยม ผีหัวขาด แจ๋ว สตรีเหล็ก 2 พยัคฆ์ร้ายส่ายหน้า ไปกลางสะดิ่งลำซิ่งส่ายหน้า ตัดสู้ฟุด สาระแนลิบลิ้อ โกยเถอะโยม มนต์เพลงลูกทุ่งเอฟเอ็ม และ ตู๊กก็เจ้าหญิงชายกบ

4) ภาพยนตร์รักวัยรุ่น หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก ความอบอุ่น โดยอาจจะมีเนื้อเรื่องผสมผสานระหว่างความฝันกับความเป็นจริง ซึ่งมักนำเสนอเรื่องราวในช่วงวัยรุ่น และผู้ชมกลุ่มเป้าหมายอยู่ในช่วงวัยรุ่น มีจำนวน 9 เรื่อง ได้แก่ รถไฟฟ้ามาหานะเธอ แฟนฉัน กวนมึน โฮ 32 ธันวาคม เพื่อนสนิท ปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น สิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่ารัก สายลับจับบ้านเล็ก และ Season Change

5) ภาพยนตร์ผีสยองขวัญ หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความลึกลับ ซ่อนเร้นน่าสะพรึงกลัว ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความลึกลับ ภูต ผี ปีศาจ มีจำนวน 7 เรื่อง ได้แก่ นางนาก ชัตเตอร์กดติดวิญญาณ ห้าแพร่ง ผีสามบาท สีแพร่ง บุปผาราตรี เฟส 2 และ ผัด

6) ภาพยนตร์แอนิเมชัน หรือภาพยนตร์การ์ตูน มีจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ ก้านกล้วย และ ก้านกล้วย 2

ตารางที่ 3.1: รายละเอียดของภาพยนตร์ที่ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างเรียงตามลำดับ
รายได้

ลำดับที่	ชื่อภาพยนตร์	ประเภทของ ภาพยนตร์	ปีที่เข้า ฉาย	รายได้ (ล้านบาท)
1	สุริโยไท	อิงประวัติศาสตร์	2544	550
2	ตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 1	อิงประวัติศาสตร์	2550	219.06
3	ตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 2	อิงประวัติศาสตร์	2550	216.87
4	ต้มยำกุ้ง	บู๊	2548	183.35
5	บางระจัน	อิงประวัติศาสตร์	2544	151
6	นางนาก	ผีสยองขวัญ	2542	149.60
7	หลวงพี่เท่ง	ตลก	2548	141.86
8	รถไฟฟ้ามาหานะเธอ	รักวัยรุ่น	2552	138.63
9	แฟนฉัน	รักวัยรุ่น	2546	137.30
10	กวน มึน โฮ	รักวัยรุ่น	2553	131.90
11	มือปืน/โลก/พระ/จัน	บู๊	2544	123
12	ซัดเตอร์กิดติดิวิญญูณ	ผีสยองขวัญ	2547	109.98
13	ห้าแพร่ง	ผีสยองขวัญ	2552	109.41
14	แหยมยโสธร	ตลก	2548	99.13
15	องค์บาก	บู๊	2546	99
16	32 ธันวา	รักวัยรุ่น	2552	97.92
17	องค์บาก 2	บู๊	2551	97.44
18	สเปสไนท์ศิษย์สายหน้า	ตลก	2549	94.18
19	ก้านกล้วย	แอนิเมชัน	2549	93.63

20	โหม่งเท่ง นักเลงภูเขาทอง	ตลก	2549	90.12
21	ผีสามบาท	ผีสยองขวัญ	2544	90
22	สาระแนหัวคว้าง	ตลก	2552	88.14
23	วงศัคค้ำเหลา	ตลก	2552	86.31
24	บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม 2	ตลก	2550	83.90
25	เพื่อนสนิท	รักวัยรุ่น	2548	81.35
26	ปิดเทอมใหญ่หัวใจวัยรุ่น	รักวัยรุ่น	2551	80.60
27	สิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่ารัก	รักวัยรุ่น	2553	80
28	เท่งโหม่ง คนมาหาเฮีย	ตลก	2550	79.68
29	แหยมยโสธร 2	ตลก	2552	79.42
30	เมล์นรก หมวยยกล้อ	ตลก	2550	78.51
31	หลวงพี่เท่ง 2 รุ่นฮาร่ำรวย	ตลก	2551	78.35
32	สี่แพร่ง	ผีสยองขวัญ	2551	77.36
33	2499 อันทพาลครองเมือง	บู๊	2540	75
34	บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม	ตลก	2547	74.40
35	ก้านกล้วย 2	แอนิเมชัน	2552	73.38
36	ผีหัวขาด	ตลก	2545	73
37	บุปผาราตรี เฟส 2	ผีสยองขวัญ	2548	72.23
38	แจ๋ว	ตลก	2547	71.37
39	สตรีเหล็ก 2	ตลก	2546	71.10
40	พยัคฆ์ร้ายสายหน้า	ตลก	2548	70.33
41	โปงลางสะดิง ลำซิ่งสายหน้า	ตลก	2550	68.83
42	สายลับจับบ้านเล็ก	รักวัยรุ่น	2550	67.03
43	ตัดสู้ฟุด	ตลก	2550	67.03
44	สาระแนสิบล้อ	ตลก	2553	67

45	Season Change	รักวัยรุ่น	2549	66.88
46	โกยเถอะโยม	ตลก	2549	66.20
47	มนต์เพลงลูกทุ่งเอฟเอ็ม	ตลก	2545	65.60
48	ซ็อกโกแลต	บู๊	2551	64.05
49	ตุ๊กกี้เจ้าหญิงชายกบ	ตลก	2553	63
50	แฝด	ผีสยองขวัญ	2550	62.18

สามารถจำแนกตามประเภทของภาพยนตร์และลำดับตามรายได้ของภาพยนตร์ได้ดังนี้

ตารางที่ 3.2: ภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ จำนวน 4 เรื่อง

ลำดับที่	ชื่อภาพยนตร์	รายได้ (ล้านบาท)
1	สุริโยไท	550
2	ตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 1	219.06
3	ตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 2	216.87
4	บางระจัน	151

ตารางที่ 3.3: ภาพยนตร์บู๊ จำนวน 6 เรื่อง

ลำดับที่	ชื่อภาพยนตร์	รายได้ (ล้านบาท)
1	ต้มยำกุ้ง	183.35
2	มือปืน/โลก/พระ/จัน	123
3	องค์บาก	99
4	องค์บาก 2	97.44
5	2499 อันธพาลครองเมือง	75
6	ซ็อกโกแลต	64.05

ตารางที่ 3.4: ภาพยนตร์ตลก จำนวน 22 เรื่อง

ลำดับที่	ชื่อภาพยนตร์	รายได้ (ล้านบาท)
1	หลวงพี่เท่ง	141.86
2	แหยมยโสธร	99.13
3	เสบสนนพิเศษย์สายหน้า	94.18
4	โหม่งเท่งนักเลงภูเขาทอง	90.12
5	สวระแห่หัวเป้ง	88.14
6	วงศัค้ำเหลา	86.31
7	บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม 2	83.90
8	เท่งโหม่งคนมาหาเฮีย	79.68
9	แหยมยโสธร 2	79.42
10	เมล์นรกหมวยยกล้อ	78.51
11	หลวงพี่เท่ง 2 รุ่งฮารำรวย	78.35
12	บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม	74.40
13	ผีหัวขาด	73
14	แจ๋ว	71.37
15	สตรีเหล็ก 2	71.10
16	พยัคฆ์ร้ายสายหน้า	70.33
17	โปงลางสะดิง ลำซิ่งสายหน้า	68.83
18	ตัดสู้ฟุด	67.03
19	สวระแห่สิบล้อ	67
20	โกยเถอะโยม	66.20
21	มนต์เพลงลูกทุ่งเอฟเอ็ม	65.60
22	ตุ๊กกี้เจ้าหญิงขायกบ	63

ตารางที่ 3.5: ภาพยนตร์รักวัยรุ่น จำนวน 9 เรื่อง

ลำดับที่	ชื่อภาพยนตร์	รายได้ (ล้านบาท)
1	รถไฟฟ้ามาหานะเธอ	138.63
2	แฟนฉัน	137.30
3	กวน มึน โฮ	131.90
4	32 ธันวา	97.92
5	เพื่อนสนิท	81.35
6	ปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น	80.60
7	สิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่ารัก	80
8	สายลับจับบ้านเล็ก	67.03
9	Season Change	66.88

ตารางที่ 3.6: ภาพยนตร์ผีสยองขวัญ จำนวน 7 เรื่อง

ลำดับที่	ชื่อภาพยนตร์	รายได้ (ล้านบาท)
1	นางนาก	149.60
2	ซัดเตอร์กิดคดีวิญญาณ	109.98
3	ห้าแพรง	109.41
4	ผีสามบาท	90
5	สี่แพรง	77.36
6	บุปผาราตรี เฟส 2	72.23
7	แฝด	62.18

ตารางที่ 3.7: ภาพยนตร์แอนิเมชัน จำนวน 2 เรื่อง

ลำดับที่	ชื่อภาพยนตร์	รายได้ (ล้านบาท)
1	ก้านกล้วย	93.63
2	ก้านกล้วย 2	73.38

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้แบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 3 ขั้นตอน กล่าวคือ

ขั้นตอนที่ 1 เก็บรวบรวมเอกสาร งานวิจัย และข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการตลาด การสื่อสารและการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ การเล่าเรื่องในภาพยนตร์และเทคนิคการถ่ายภาพ เพื่อนำมาสร้างเป็นกรอบในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 เก็บรวบรวมตัวอย่างภาพยนตร์ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลภายในขอบเขตระยะเวลา 2 เดือน คือตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2553 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2554 โดยข้อมูลตัวอย่างภาพยนตร์ที่ใช้คือ ภาพยนตร์ไทยที่สามารถทำรายได้สูงสุดในประเทศไทย 50 อันดับ ซึ่งทั้งหมดเป็นภาพยนตร์ไทยที่เข้าฉายตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 จนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2553

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยจะนำข้อมูลตัวอย่างภาพยนตร์และเอกสาร งานวิจัยมาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูลในเดือนกุมภาพันธ์และ มีนาคม พ.ศ. 2554

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เรื่อง “การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาด ภาพยนตร์ไทย” นี้ จะใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) มาทำการวิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาสารจากตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อค้นหาความจริงและบทสรุปจากภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่าง เพื่อค้นหาว่า การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาด ภาพยนตร์ไทยที่ประสบความสำเร็จในด้านรายได้เป็นอย่างไร มีการใช้สารเพื่อการโน้มน้าวใจอย่างไรบ้าง และตัวอย่างภาพยนตร์เหล่านั้นมีลักษณะเด่นใดๆ ร่วมกันหรือไม่ อย่างไร โดยจะทำการวิเคราะห์เนื้อหาสารตามประเภทของภาพยนตร์ โดยมีการแบ่งเป็นประเด็นการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 วิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์ โดยจะศึกษาวิธีการแบ่งส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์จากงานวิจัยเรื่อง “บทบาทของภาพยนตร์ตัวอย่างในการ

นำเสนอเพื่อให้น่าสนใจ” ของ พนิดา สมภพกุลเวช (2544) ประกอบกับแนวคิดเรื่องเสียงในภาพยนตร์ของ Helen Fulton (2005) และการศึกษาเรื่องการตัดต่อภาพของ Thomas H. Bivins (2006) มาเป็นกรอบการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ส่วนที่ภาพ
 - 1) ฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์
 - 2) ฉากที่เพิ่มจากเนื้อเรื่องในภาพยนตร์
 - 3) ตัวอักษร
2. ส่วนที่เป็นเสียง
 - 1) เสียงพูด (Dialog)
 - 2) เสียงประกอบ (Sound Effects)
 - 3) ดนตรีประกอบ (Music)
 - 4) เพลงประกอบ (Soundtrack)
 - 5) เสียงบรรยาย (Voice-Overs)
3. การตัดต่อ
 - 1) การตัดตรง (Cut)
 - 2) การซ้อนเปลี่ยนภาพ (Dissolve)
 - 3) การกวาดภาพ (Wipe)
 - 4) การจาง (Fade)

โดยการนำเสนอจะนำเสนอโดยการเขียนเป็นสตอรี่บอร์ด (Storyboard) จากภาพจริงในภาพยนตร์ตัวอย่างแต่ละเรื่องออกเป็นกรอบภาพที่ระบุพร้อมเสียงประกอบตามการลำดับภาพและการลำดับเรื่องราว

นอกจากนั้นยังได้ศึกษาเรื่องเล่าเรื่องในภาพยนตร์ของ Louise Giannetti (2008) และเทคนิคการถ่ายภาพของ Helen Fulton (2005) เพื่อประกอบการวิเคราะห์ในแง่เทคนิคการถ่ายภาพในภาพยนตร์ตัวอย่าง เพื่อวิเคราะห์ด้านการเล่าเรื่องและเทคนิคการถ่ายภาพที่มีผลต่อการนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์ให้มีความน่าสนใจ โดยในส่วนการวิเคราะห์นี้จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

ประเด็นที่ 2 วิเคราะห์เนื้อหาสารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์ โดยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) จากกรอบแนวคิดการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ ของ Dennis L. Wilcox (2005) ประกอบกับแนวคิดเรื่องกลอุบายในสาร ซึ่งสามารถแบ่งหัวข้อการวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย (Target Audience)
2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ (Source Credibility)
3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ (Appeal of Self-interest)
4. ความชัดเจนของสาร (Clarity of the Message)
5. จังหวะและบริบทแวดล้อม (Timing and Context)
6. สัญลักษณ์ (Symbols, Slogans and Acronyms)
7. การใช้ภาษา (Semantics)
8. เสนอแนะให้กระทำ (Suggestions for Action)
9. เนื้อความและโครงสร้างสาร (Content and Structure)
 - 1) การสร้างตำนาน หรือเรื่องราว (Drama)
 - 2) ตัวเลขสถิติ (Statistics)
 - 3) การสำรวจสถิติ (Surveys and Polls)
 - 4) การยกตัวอย่าง (Example)
 - 5) การอ้างอิงผู้ใช้สินค้า (Testimonial)
 - 6) การใช้ผู้มีชื่อเสียงมากล่าวสนับสนุน (Endorsements)
 - 7) การใช้กลอุบายในในสาร (Message Appeals)
 - กลอุบายโดยใช้ความกลัว (Fear Appeal)
 - กลอุบายใช้อารมณ์ (Emotion Appeals)
 - กลอุบายใช้ความโกรธ (Anger Appeal)
 - กลอุบายใช้อารมณ์ขัน (Humorous Appeal)
 - กลอุบายใช้รางวัล (Rewards as Appeal)
 - กลอุบายใช้แรงจูงใจ (Motivation Appeal)

ประเด็นที่ 3 วิเคราะห์ลักษณะเด่นร่วมกันของตัวอย่างภาพยนตร์ในแต่ละประเภทของภาพยนตร์ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลต่อจากผลการศึกษาที่ได้จากการศึกษาในประเด็นที่ 1 และประเด็นที่ 2 โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

การนำเสนอข้อมูล

ในการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดที่นำเสนอไว้ข้างต้น โดยจะเป็นการนำเสนอข้อมูลในลักษณะของการบรรยายผลการศึกษิตตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้

การนำเสนอข้อมูลผลการวิจัยจะแบ่งออกเป็น 2 บทคือ

1) บทที่ 4 นำเสนอข้อมูลการวิเคราะห์เนื้อหาทั้ง 3 ประเด็น โดยแยกการนำเสนอออกเป็นทีละประเด็น ซึ่งการนำเสนอข้อมูลการวิเคราะห์ในแต่ละประเด็นจะเรียงลำดับตามประเภทของภาพยนตร์ คือ ภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ ภาพยนตร์บู๊ ภาพยนตร์ตลก ภาพยนตร์รักวัยรุ่น ภาพยนตร์ ภาพยนตร์ผีสยองขวัญ ภาพยนตร์แอนิเมชัน ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นที่ 1 นำเสนอการวิเคราะห์ประเด็นการนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่งภาพยนตร์ทีละเรื่องโดยเรียงลำดับการนำเสนอตามประเภทของภาพยนตร์ โดยนำเสนอในรูปแบบสตอรี่บอร์ด (Storyboard) ซึ่งระบุภาพ เสียง และเทคนิคการตัดต่อ ตามลำดับเวลาในเรื่อง ประกอบกับนำเสนอข้อมูลการวิเคราะห์ผลในแง่โครงสร้างการเล่าเรื่องและเทคนิคการถ่ายภาพ

ประเด็นที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ประเด็นเนื้อหาสารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่งภาพยนตร์ทีละเรื่องโดยเรียงตามประเภทของภาพยนตร์

ประเด็นที่ 3 นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลประเด็นลักษณะร่วมกันของตัวอย่างภาพยนตร์แต่ละประเภท โดยทำการนำเสนอทีละประเภทของภาพยนตร์

2) บทที่ 5 นำเสนอการสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล รวมทั้งนำเสนอข้อจำกัดในการวิจัย และข้อเสนอแนะในการวิจัยในอนาคต

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทย” นี้ ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ประเด็นได้แก่ ประเด็นการวิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์ ประเด็นการวิเคราะห์เนื้อหาสารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์ และประเด็นการวิเคราะห์ลักษณะเด่นร่วมกันของตัวอย่างภาพยนตร์ในแต่ละประเภทของภาพยนตร์ โดยได้ผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 วิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์

การนำเสนอการวิเคราะห์ประเด็นการนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์ที่ละเอียดเรื่องเรียงลำดับการนำเสนอตามประเภทของภาพยนตร์ โดยจะนำเสนอในรูปแบบของแผนภาพ (storyboard) ที่มีการระบุส่วนที่เป็นเสียงและการเทคนิคการตัดต่อไว้ได้กรอบภาพของแต่ละช็อตภาพ ทั้งนี้ส่วนที่เป็นเสียงจะได้แก่ เสียงพูด เสียงดนตรีประกอบ เสียงเพลงประกอบ และเสียงประกอบ และเทคนิคการตัดต่อ ได้แก่ การตัดตรง การจาง การกวาดภาพและการซ้อนเปลี่ยนภาพ

หลังจากการแจกแจงส่วนประกอบเนื้อหาสารของตัวอย่างภาพยนตร์แล้ว จะทำการสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลทีละเรื่องในส่วนท้ายของแผนภาพส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์ โดยจะเป็นสรุปในด้านของส่วนที่เป็นภาพ ส่วนที่เป็นเสียง เทคนิคการตัดต่อและการเล่าเรื่องของตัวอย่างภาพยนตร์

โดยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ในประเด็นการวิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์ทีละประเภทดังต่อไปนี้

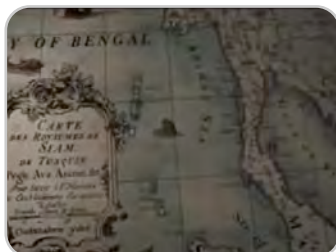
ภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์

1. สุริโยไท

แผนภาพที่ 4.1: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องสุริโยไท

ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ยิ่งใหญ่
ตัดต่อ: การจาง

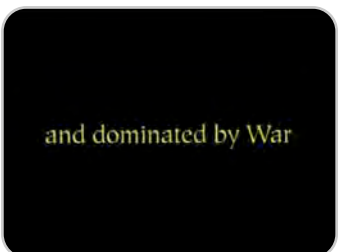
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

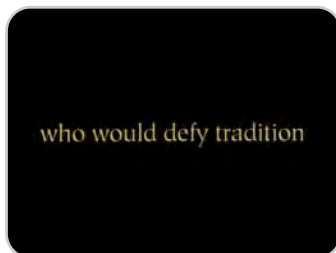
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ซ้อนเปลี่ยนภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

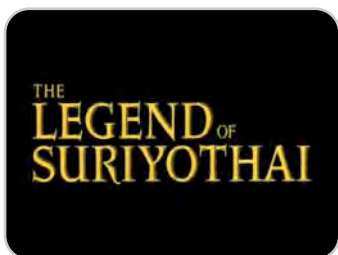
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ช็อนเปลี่ยนภาพ

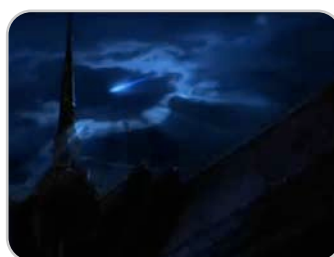
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ช็อนเปลี่ยนภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ช็อนเปลี่ยนภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ช็อนเปลี่ยนภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ช็อนเปลี่ยนภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ช็อนเปลี่ยนภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ช็อนเปลี่ยนภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยฉากที่ตัดตอนมาส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ตามส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย ซึ่งลักษณะของภาพที่ตัดตอนมาจะเป็นภาพไกลของฉากที่บ่งบอกสถานที่และฉากในสมรภูมิรบ และภาพใกล้ของตัวละคร นอกจากนี้ส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ข้อความโน้มน้าวใจ ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์และชื่อภาพยนตร์อีกด้วย

ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงดนตรีประกอบเป็นหลัก โดยจะเป็นดนตรีที่ให้ความรู้สึกยิ่งใหญ่และให้ความรู้สึกเร้าใจไปในตัว และดนตรีประกอบนี้จะมีการเพิ่มความเร้าใจมากขึ้นในช่วงกลางของตัวอย่างภาพยนตร์ประกอบภาพฉากสู้รบในสมรภูมิ และใช้ดนตรีประกอบที่แสดงถึงความยิ่งใหญ่อีกครั้งในช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์ที่เป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญของพระศรีสุริโยไท นอกจากนี้แล้วในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้จะไม่มีการใช้เสียงพูดหรือเสียงบรรยายใดๆ ประกอบอีกเลย

เทคนิคการตัดต่อมีการใช้การตัดต่อหลายรูปแบบด้วยกัน โดยในช่วงต้นของส่วนที่เป็นชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์จะเป็นการตัดต่อแบบการตัดตรง และหลังจากนั้นจะใช้การตัดต่อแบบการจางออกหมดจนเห็นเป็นข้อตภาพมืดก่อนที่ภาพต่อไปจะจางเข้า และการตัดต่อจะเปลี่ยนเป็นการใช้การตัดตรงในช่วงกลางของตัวอย่างภาพยนตร์ที่เรื่องราวมีความเข้มข้นขึ้นเนื่องจากเป็นเรื่องราวในสมรภูมิรบ และในช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์หลังจากนำเสนอชื่อภาพยนตร์แล้วจะใช้เทคนิคการตัดต่อแบบการซ้อนเปลี่ยนภาพ

การเล่าเรื่องของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องสุริโยไทนี้ เริ่มจากการนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ จากนั้นจึงเป็นส่วนของภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายซึ่งเป็นส่วนเรื่องราวหลักของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ โดยการดำเนินเรื่องจะดำเนินด้วยส่วนที่เป็นภาพและเสียงดนตรีประกอบเท่านั้น โดยที่ไม่มีการใช้เสียงพูดหรือเสียงบรรยายอื่นใดเลย ในช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์จะนำเสนอชื่อภาพยนตร์ และชุดภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ ข้อความโน้มน้าวใจ ภาพฉากความยิ่งใหญ่และนำเสนอชื่อภาพยนตร์อีกครั้งพร้อมชื่อผู้กำกับภาพยนตร์

2. ตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช

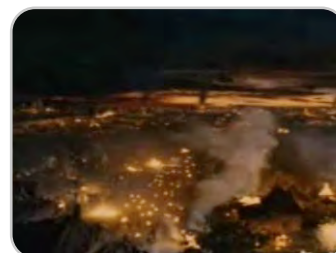
V แผนภาพที่ 4.2: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 1

ดนตรีประกอบ: แสดงความยิ่งใหญ่
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: เสียงไฟไหม้
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: เสียงลูกไฟ
ตัดต่อ: การจาง

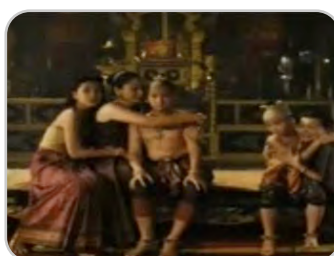
เสียงประกอบ: เสียงไฟไหม้
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: เสียงลูกไฟ
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ฉันทะเจ้าใจ
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ข้าขอสาบานต่อพระรัตนตรัยและเทวดาฟ้าดินว่า ข้าบุเรงนองกะยอদিনนรธา
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

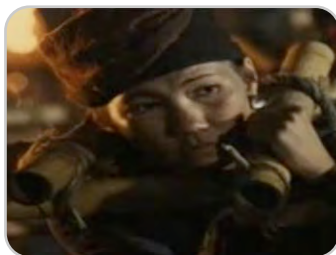

เสียงพูด: จะขอชุบเลี้ยงพระองค์ดำประดุจบุตรของข้าเอง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หากวันใดข้าผิดคำสาบานแล้วไซ้ ขอให้เดีมีอันเป็นไป

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไม่ว่าจะคนหรือสัตว์ก็รักที่จะได้อิสราภาพด้วยกันทั้งนั้น

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ก่อนที่จะได้รับอิสรภาพ มันก็ต้องสู้

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: 15 ปีที่ต้องก้มหน้าทำทุกอย่างที่หงสาสั่งมา

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: บัดนี้..
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

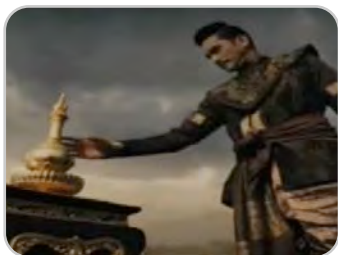
เสียงพูด: ได้เวลาที่โยรยาจะประกาศเอกราชและเรียกคืนความเป็นไทแล้ว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

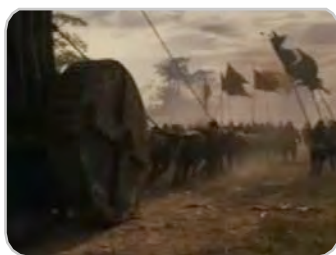
เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แม้ว่าจะต้องแลกด้วยเลือดและชีวิตก็ต้องยอม
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงลากเกวียน
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะเร้าใจ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงระเบิด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นับแต่นี้ข้าจะนอนตาย
ตาหลับ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เพราะข้าและบ้าน
เมืองของข้า จะคืนคงความเป็น
ไทยแล้ว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: บัดนี้
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: บารมีของพระองค์
เพิ่มพูนถึงที่พระจักรพรรดิราชแล้ว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จงนำเครื่องศาสตราทั้ง
หลายนี้ ไปใช้เพื่อประโยชน์ใน
ราชการอโยธยาเถิด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงระเบิด
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: จังหวะช้าๆ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: เสียงลูกไฟ
ประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

จากส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์จะเห็นได้ว่าส่วนที่เป็นภาพจะตัดสลับระหว่างภาพที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์และตัวอักษรบรรยาย นอกจากนั้นยังมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรอันได้แก่ ชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ และกำหนดการฉายภาพยนตร์

ในขณะที่ส่วนที่เป็นเสียงจะเป็นเสียงประกอบและดนตรีประกอบ โดยเสียงประกอบจะเน้นที่การใช้เสียงกลองและฉิ่งในจังหวะซ้ำๆ ที่สร้างความรู้สึกเศร้า หดหู่ และอีกเหิมไปในคราวเดียวกัน ในขณะที่เสียงดนตรีประกอบในช่วงต้นจะเป็นดนตรีที่ให้ความรู้สึกเศร้าและหดหู่ แต่ในช่วงหลังเสียงดนตรีประกอบที่มีมาตลอดตั้งแต่ต้นได้เปลี่ยนเป็นเสียงดนตรีที่มีจังหวะเร้าใจ และผสมผสานกับเสียงประกอบที่ใช้เป็นเสียงระเบิด เข้ากับส่วนเรื่องราวที่เป็นฉากตัดตอนมาจากภาพยนตร์ ในการใช้เสียงพูดของตัวละครมีลักษณะพิเศษคือใช้ประกอบฉากที่หลายๆ ฉากที่บอกเล่าเรื่องราวที่ตัวละครนั้นพูด จากนั้นจึงเป็นให้เห็นฉากที่ตรงกับเสียงพูดในตอนท้าย

สำหรับเทคนิคการตัดต่อในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้จะเห็นได้ว่าในช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์จะเป็นการบรรยายภาพเหตุการณ์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษร ซึ่งในช่วงนี้เทคนิคการตัดต่อที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นการจาง โดยลักษณะเด่นของการใช้เทคนิคการจางในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือการจางออกทั้งหมด จึงจะเห็นเป็นข้อที่มีดสนิทก่อนชั่วคราวก่อนที่ภาพข้อต่อต่อไปจะจางเข้า นอกจากนั้นในส่วนที่เป็นตัวอักษรก่อนที่ภาพจะจางเข้าจะมีภาพเปลวไฟลูกโซนและจางออกเป็นภาพตัวอักษรบรรยายซึ่งเป็นภาพที่เพิ่มเข้ามาจากในเนื้อเรื่องของภาพยนตร์ ในขณะที่ช่วงหลังที่อารมณ์ของเรื่องเริ่มเข้มข้นมากขึ้น เทคนิคการตัดต่อที่ใช้จึงเป็นการตัดตรง ซึ่งจะเสริมกับภาพเหตุการณ์ที่น่าตื่นเต้นและเสียงประกอบที่เร้าใจได้อย่างต่อเนื่องมากขึ้น

นอกจากนั้นในด้านเทคนิคการถ่ายภาพ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับสงคราม กษัตริย์ และความยิ่งใหญ่ ดังนั้นในส่วนของภาพสงครามที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ส่วนใหญ่จึงเป็นภาพที่ใช้เทคนิคการถ่ายภาพไกล โดยจะมีการใช้การเคลื่อนไหวของกล้องแบบแพน กวาดภาพหรือซูมภาพออกเพื่อเห็นภาพในมุมกว้างมากขึ้นเพื่อให้เห็นความยิ่งใหญ่อลังการของการถ่ายทำ ความทุ่มทุนสร้าง และความคุ้มค่าที่เข้าชมภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นต้น และในส่วนของภาพแสดงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครต่างๆ ภาพที่ตัดตอนมาส่วนใหญ่จะเป็นภาพที่ใช้เทคนิคการถ่ายทำแบบใกล้เพื่อแสดงให้เห็นถึงอารมณ์ที่ชัดเจน และรู้สึกถึงความอึดอัดใจหรือความยากลำบากใจของตัวละคร

ในส่วนของการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์จะเริ่มต้นด้วยชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ จากนั้นจึงเป็นส่วนของภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ตัดสลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย แล้วจึงเข้าสู่เรื่องราวหลักที่จะเป็นชุดภาพที่ดำเนินเรื่องด้วยเสียงพูดของตัวละคร และปิดท้ายด้วยการนำเสนอชื่อภาพยนตร์ ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ ข้อความโน้มน้าวใจ และแจ้งกำหนดการเข้าฉายของภาพยนตร์

3. ตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช 2

V แผนภาพที่ 4.3: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 2

ดนตรีประกอบ: แสดงความยิ่งใหญ่
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

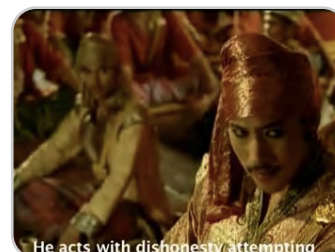
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

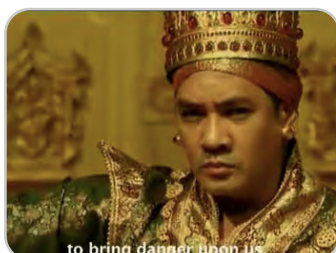
เสียงพูด: ด้วยพระเจ้าหงสาวดี
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: มิได้ตั้งอยู่ในครอง
สุจริตมิตรภาพขัตติยาประเพณี
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ประพฤติการทุจริต
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: คิดจักทำภัยอันอันตราย
แก่เรา
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: นับแต่นี้ไปเบื้องหน้า
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: กรุงพระมหานครศรี
อยุธยา
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: กับเมืองหงสาวดี
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ขาดจากกันแต่วันนี้ไป
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ทรายเท่ากัลปาวสาน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: จังหะเร้าใจ
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: เสียงระเบิด
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: เสียงระเบิด
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: เสียงระเบิด
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: เสียงระเบิด
ตัดต่อ: ตัดตรง

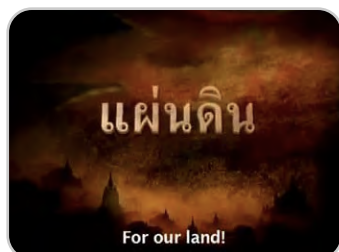
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: เสียงระเบิด
ตัดต่อ: ตัดตรง

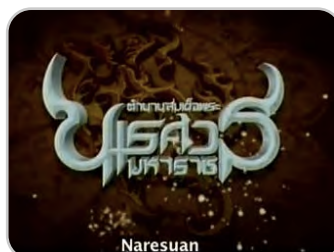
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

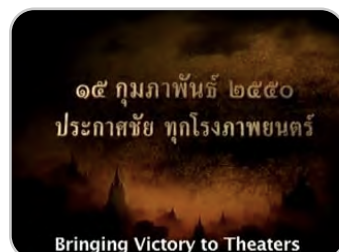
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: เสียงระเบิด
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: เสียงระเบิด
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงกลอง
ตัดต่อ: การวาง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ โดยภาพส่วนใหญ่จะเน้นภาพสงครามและความเสียหายที่เกิดขึ้น และมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษร ได้แก่ ชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ กำหนดการฉาย และในตอนท้ายมีการใช้ตัวอักษรบรรยายเพื่อขึ้นระหว่างฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์

ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงประกอบ เช่น เสียงกลองและเสียงระเบิด มีการใช้ดนตรีประกอบตั้งแต่ต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ไปจนจบ แต่ในช่วงท้ายเมื่อเหตุการณ์เข้มข้นขึ้นดนตรีประกอบที่มีมาแต่ต้นในลักษณะดนตรีจังหวะเร็วและหนัก ได้เปลี่ยนเป็นดนตรีจังหวะเร้าใจ นอกจากนี้มีการใช้เสียงพูดของตัวละครสมเด็จพระนเรศวรมหาราชเพื่อประกอบการบรรยายฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์

ในด้านเทคนิคการตัดต่อในช่วงต้นไปจนถึงตอนกลางของตัวอย่างภาพยนตร์และในส่วนที่เป็นตัวอักษรตัดสลับกับฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์จะใช้เทคนิคการตัดต่อแบบการจาง โดยให้การจางออกจนเกิดเป็นภาพมืดสนิทช่วงหนึ่งก่อนที่ภาพช็อตต่อมาจะจางเข้า ในขณะที่ในช่วงที่ดนตรีประกอบเปลี่ยนเป็นจังหวะเร้าใจและฉากที่ตัดตอนมาเป็นภาพที่เกี่ยวกับการทำสงครามต่อสู้กัน เทคนิคการตัดต่อจะเปลี่ยนเป็นใช้การตัดตรง

ในด้านเทคนิคการถ่ายภาพ เช่นเดียวกับตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 1 ภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะเป็นภาพสงครามที่ใช้เทคนิคการถ่ายภาพจากมุมกว้าง โดยจะมีการใช้การเคลื่อนไหวของกล้องแบบแพน กวาดภาพหรือซูมภาพออกเพื่อเห็นภาพในมุมกว้างมากขึ้น และในส่วนของภาพแสดงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครต่างๆ ภาพที่ตัดตอนมาส่วนใหญ่จะเป็นภาพที่ใช้เทคนิคการถ่ายทำแบบใกล้

ในส่วนของการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์จะเริ่มต้นด้วยชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ จากนั้นจึงเข้าสู่เรื่องราวหลักที่จะเป็นชุดภาพที่ดำเนินเรื่องด้วยเสียงพูดของตัวละคร และในช่วงท้ายจะเป็นชุดภาพตัดสลับกันโดยมีดนตรีประกอบในจังหวะเร้าใจ และปิดท้ายด้วยชุดภาพตัดสลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษร การนำเสนอชื่อภาพยนตร์ และแจ้งกำหนดการเข้าฉายของภาพยนตร์

4. บางระจัน

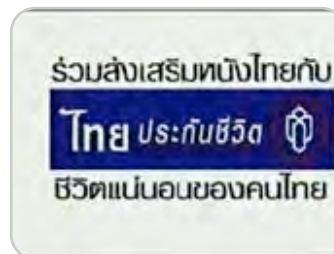
แผนภาพที่ 4.4: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องบางระจัน

ตัดต่อ: การจาง

ตัดต่อ: การจาง

ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ไร่ใจ

ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

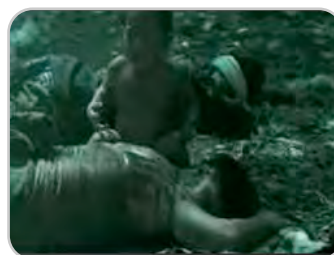
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

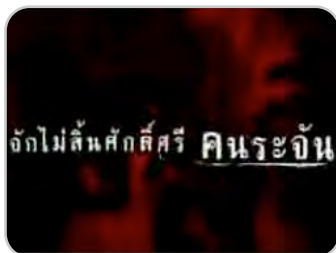

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: สรรพศตวรรษพินาศสารุฑ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

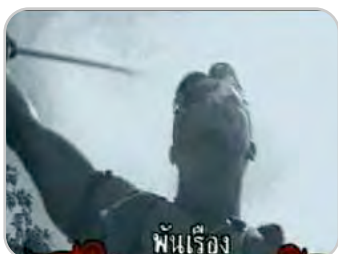
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

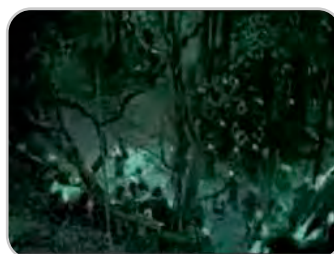
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

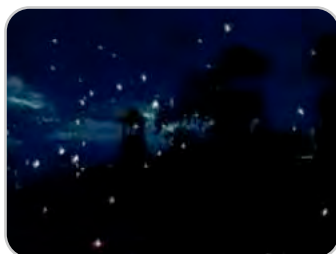
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

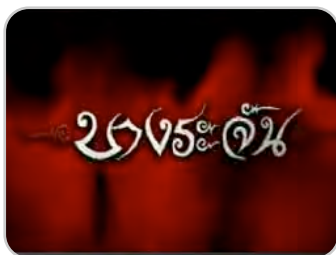
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

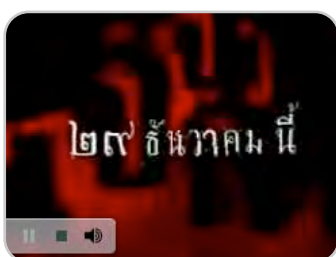
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยฉากที่ตัดตอนมาส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ตามคำบรรยาย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นฉากสู้รบในสมรภูมিরบของชาวบ้านบางระจันที่ลักษณะของภาพจะเป็นภาพในมุมมองกว้างให้เห็นภาพรวมของการสู้รบและความเข้มข้นของการต่อสู้ โดยจะมีการใช้ภาพใกล้ในการแนะนำตัวละครซึ่งจะมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรชื่อตัวละครปะติดกับภาพที่ตัดตอนมาจากในภาพยนตร์ นอกจากนี้ยังมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายสลับกับภาพ และใช้นำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อผู้กำกับ ผู้ควบคุมงานสร้างและกำหนดการฉายอีกด้วย สำหรับเทคนิคการตัดต่อจะใช้เป็นการตัดตรงแทบทั้งหมด โดยมีการใช้การจางในตอนต้นของตัวอย่างภาพยนตร์และในช่วงที่อารมณ์ของเรื่องเป็นไปอย่างช้าๆ

ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงดนตรีประกอบในจังหวะเร็วใจตลอดทั้งตัวอย่างภาพยนตร์ โดยที่ไม่มีการใช้เสียงบรรยาย และมีการใช้เสียงพูดของตัวละครน้อยมาก และไม่ได้มีส่วนในการเล่าเรื่องเท่าใดนัก ดังนั้นเสียงส่วนใหญ่จะเป็นเสียงดนตรีประกอบและเสียงแวดล้อมที่ติดมาในฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์เช่นเสียงสู้รบ ฟันดาบ และเสียงให้ร้องนั่นเอง

การเล่าเรื่องเริ่มจากการนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ และตามด้วยส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายสลับกับภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ ซึ่งในช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์จะมีการเล่าเรื่องโดยใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายแทรกระหว่างชุดฉากการต่อสู้ ซึ่งมีส่วนในการเล่าเรื่องเกริ่น จากนั้นจึงเป็นช่วงแนะนำตัวละครโดยใช้ภาพตัวละครที่ปะติดส่วนที่เป็นตัวอักษรแนะนำชื่อตัวละคร จากนั้นในช่วงกลางและท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์จะใช้ภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ตัดสลับกันประกอบกับดนตรีในจังหวะเร้าใจ และปิดท้ายด้วยส่วนที่เป็นตัวอักษรแนะนำชื่อภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้ควบคุมงานสร้างและกำหนดการฉาย

ภาพยนตร์บู๊

1. ต้มยำกุ้ง

แผนภาพที่ 4.05: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องต้มยำกุ้ง

เสียงพูด: ทหารจตุรงค์บาททั้งสี่
เป็นนักรบประจำแต่ละเท้าของช้างศึก
เป็นทหารที่เก่งกล้ามาก
ดนตรีประกอบ: ยิ่งใหญ่
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: เวลาดาบหลุดมือ จะใช้
วิชาต่อสู้ด้วยมือเปล่า
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ซ้อนเปลี่ยนภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

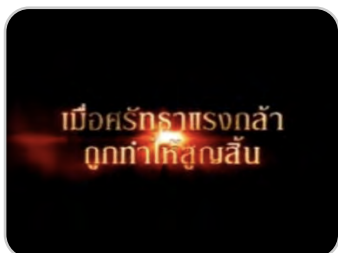
เสียงพูด: ถ้าวันหนึ่งพ่อมีโอกาส
นำพ่อใหญ่ขึ้นถวายต่อองค์
ในหลวงละก็
ดนตรีประกอบ: จังหวะช้าๆ
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: จะถือว่าเป็นว่าเป็น
วาสนาอันสูงสุดในชีวิตของพ่อเลย
จะได้ไม่เสียที่เกิดมาในตระกูล
ของทหารจตุรงค์บาท
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ซ้อนเปลี่ยนภาพ

ดนตรีประกอบ: จังหวะเร้าใจ
ตัดต่อ: การจาง

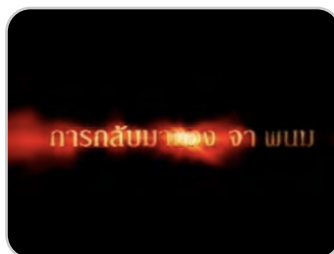
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) ย้ำก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

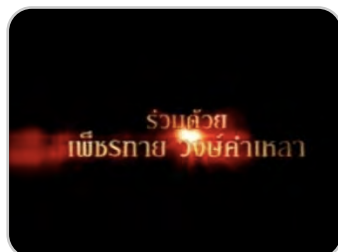
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

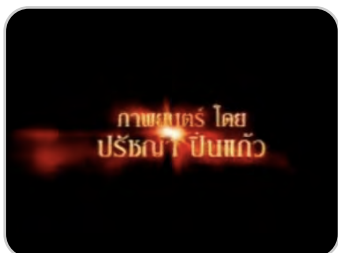
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: ระเบิด
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: เฮลิคอปเตอร์
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงบรรยาย: And this is the main Asian's market in downtown city
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: Most of the people here are Asian. You know? Chinese Thai Vietnam. Oh oh and Laos.
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยในช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ฉากที่ตัดตอนมาส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่สามารถสร้างอารมณ์ได้ตามคำบรรยายและเสียงบรรยาย และในช่วงหลังจะเป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงศิลปะการต่อสู้เฉพาะตัวของจา พนม นอกจากนี้ส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อผู้กำกับ และกำหนดการฉายอีกด้วย ในด้านเทคนิคการถ่ายภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพใกล้ของใบหน้าตัวละคร และภาพไกลในภาพของฉากต่อสู้ที่เน้นให้เห็นภาพรวมของท่าทางการต่อสู้ต่างๆ

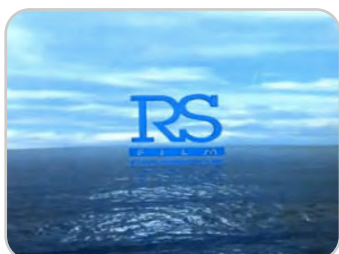
ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงพูดของตัวละครที่แสดงเป็นพ่อของพระเอก โดยใช้เสียงพูดเป็นเสียงบรรยายเรื่องราวที่ไม่ตรงกับภาพที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ แต่สามารถสร้างอารมณ์ที่ตรงกับเรื่องได้ นอกเหนือจากนั้นจะเป็นการใช้เสียงดนตรีประกอบแสดงความรู้สึกยิ่งใหญ่ของเรื่องในช่วงต้น จากนั้นจึงมีจังหวะที่ช้าลงในช่วงที่อารมณ์ของเรื่องเป็นไปอย่างช้าๆ และเปลี่ยนเป็นจังหวะเร้าใจในช่วงที่ฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์เป็นภาพตัดสลับของฉากต่อสู้ที่เร้าใจ นอกจากนี้จะมีการใช้เสียงประกอบตามสถานการณ์ของเรื่องราว อันได้แก่ เสียงที่เกิดจากการต่อสู้นั่นเอง

สำหรับเทคนิคการตัดต่อส่วนใหญ่จะใช้การตัดต่อแบบการจางในส่วนที่เป็นตัวอักษร และใช้เทคนิคการจางและการซ้อนเปลี่ยนภาพในช่วงที่อารมณ์ของเรื่องเป็นไปอย่างช้าๆ และใช้เทคนิคการตัดตรงในช่วงที่จังหวะของเรื่องมีความตื่นเต้นเร้าใจ คือในฉากต่อสู้นั่นเอง

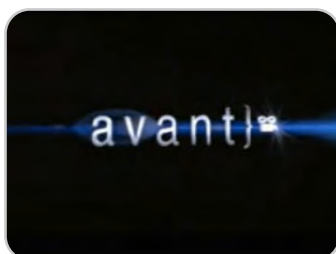
การเล่าเรื่องเริ่มจากภาพที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์พร้อมกับเสียงพูดของตัวละครที่ทำหน้าที่เป็นเสียงบรรยาย จากนั้นจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ต่อเนื่องด้วยส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย แล้วจึงเข้าสู่ช่วงที่เป็นภาพฉากการต่อสู้ที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ประกอบกับเสียงดนตรีประกอบที่เร้าใจ จนในช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์จะใช้ตัวอักษรบรรยายตัดสลับกับส่วนที่เป็นภาพเพื่อเป็นการแนะนำนักแสดงและผู้กำกับภาพยนตร์ จากนั้นจึงนำเสนอชื่อภาพยนตร์ และฉากที่มีบทพูดภาษาอังกฤษของหมา จมูก และปิดท้ายด้วยการบอกวันเข้าฉาย

2. มือปืน/โลก/พระ/จัน

แผนภาพที่ 4.6 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องมือปืน/โลก/พระ/จัน

ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะเทคโนโลยี
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

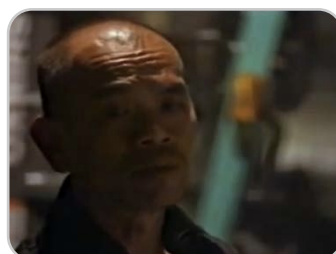
เสียงพูด: ฆ่าตำรวจนี่มันก็ยากอยู่แล้ววะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

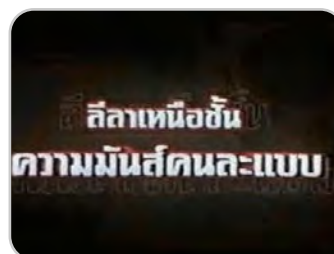
เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

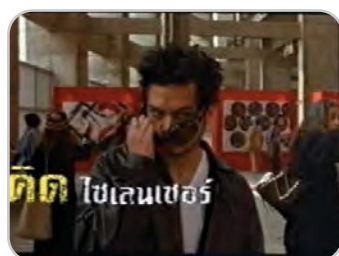
เสียงพูด: นี่เล่นตำรวจเอกเลยหรอ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผมคนเดียวคงทำไม่ไหวหรอ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะรีดคแอนดรีล
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: เสียงปืน
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

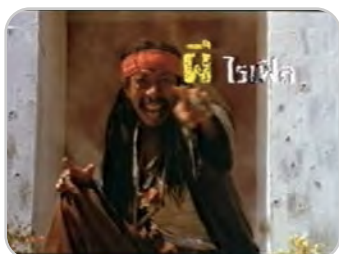
เสียงพูด: มายเนมอีส์เอลวิสๆ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: โน้ มิ่งชื่อเอ๋อ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) ฮีป
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ถ้าจะคุยกับมัน ต้องคุย
ภาษาอังกฤษ พูดเป็นรีเปล่า
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ดิสอีส์อะบูค
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ดิสอีตอะบูค, แปลว่า อะไร, มันคือดินสอ, ฤษ ยางลบ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงระเบิด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กูบอกให้มึงไปตามเป่ ทำทราย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไม่ใช่เป่เป็นควาย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อ้าว มีเป่ทำทรายด้วย หรือครับ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงระเบิด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

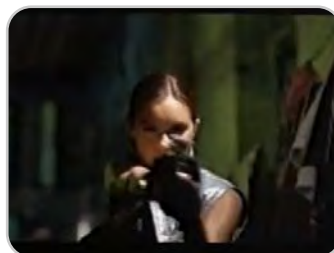
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงระเบิด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงระเบิด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: so do you got a girlfriend?

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: I don't like farang, Why?

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ถ้าคิดจะอยู่วงการนี้ละก็ รู้จักกันดีมีสัมมาคารวะบ้าง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อย่าเข้ามานะ ไม่งั้นตัว
ประกันตาย

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพียงทาย วงศ์คำเหล่า
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ศรีสุทธา กลิ่นมาลี
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

พงษ์ศักดิ์ พงษ์สุวรรณ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เทพ โพธิ์งาม
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

สมชาย เข็มกลัด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงยิงลูกปืนยาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

Z

Z ส่วนที่เป็นภาพจะส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์โดยเฉพาะฉากบู๊ ฉากต่อสู้ ยิงปืน ฉากระเบิดและขึ้นด้วยฉากตลกบ้าง สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย ระบุชื่อบริษัท ผู้ผลิตภาพยนตร์ และชื่อเรื่อง โดยมีการใช้ฉากที่เพิ่มเข้ามาจากภาพยนตร์คือการแนะนำตัวละครที่ใช้ฉากจากในภาพยนตร์มาปะติดส่วนที่เป็นตัวอักษรเพื่อใช้แนะนำฉายาและความสามารถของตัวละคร เช่นเดียวกับในตอนที่ฉายที่ใช้แนะนำรายชื่อนักแสดง

Z ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้ดนตรีประกอบตั้งแต่ต้นตัวอย่างภาพยนตร์ไปจนจบ โดยมีการลดระดับเสียงหรือเงียบลงไปในช่วงที่มีบทสนทนาหรือเสียงประกอบเช่นเสียงระเบิด ดนตรีประกอบที่ใช้ตอนช่วงเริ่มตัวอย่างภาพยนตร์จะเป็นดนตรีจังหวะเทคโนโลยี ประกอบเพียง 2 ฉากในส่วนที่เป็นตัวอักษรเริ่มเรื่อง หลังจากนั้นจึงเปลี่ยนเป็นจังหวะร็อคแอนด์โรลไปตลอดจนจบตัวอย่างภาพยนตร์ นอกจากนั้นจะเป็นเสียงพูดของตัวละครที่ไม่ได้บ่งบอกเรื่องราวเท่าใดนัก เพียงแต่เน้นบทสนทนาที่ตลกๆ ของนักแสดงตลก

ในด้านเทคนิคการตัดต่อจะใช้เทคนิคการตัดตรงทั้งหมด และสำหรับเทคนิคการถ่ายภาพส่วนใหญ่ใช้ภาพขนาดกลางสำหรับฉากที่มีตัวละคร 1-2 คน และในฉากบู๊จะใช้การเทคนิคถ่ายภาพแบบภาพไกลให้เห็นภาพระเบิดหรือการต่อสู้กันนั่นเอง

การเล่าเรื่องของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้จะเริ่มจากการนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ จากนั้นจึงใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรสลับกับส่วนที่เป็นภาพในช่วงเกริ่นเรื่อง แล้วจึงเข้าสู่เรื่องราวหลักที่จะใช้ส่วนที่เป็นภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ตัดสลับกับภาพที่ตัดปะกับส่วนที่เป็นตัวอักษรเพื่อแนะนำตัวละคร โดยตลอดทั้งเรื่องจะใช้ภาพประกอบกับเสียงดนตรีประกอบและปิดท้ายด้วยการนำเสนอชื่อภาพยนตร์

3. องค์บาก

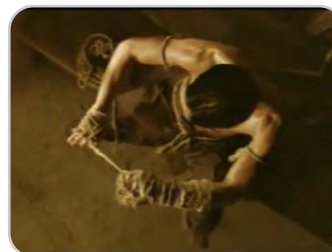
แผนภาพที่ 4.07: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่ององค์บาก

ดนตรีประกอบ: กลองและปี่
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ซ้อนเปลี่ยนภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: ฟ่ำผ่า
ตัดต่อ: กวาดภาพ

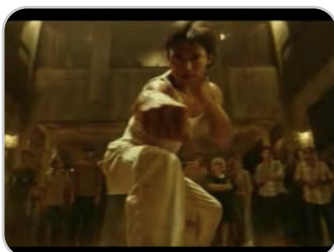
เสียงพูด: fuck muay thai
ตัดต่อ: ตัดตรง

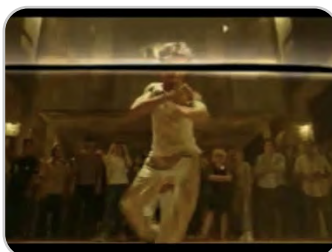
ดนตรีประกอบ: จังหวะเร้าใจ
ตัดต่อ: ตัดตรง

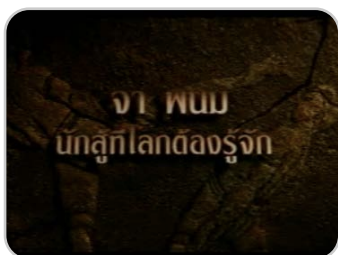
เสียงประกอบ: ฟ่ำผ่า
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ฟ้าผ่า
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

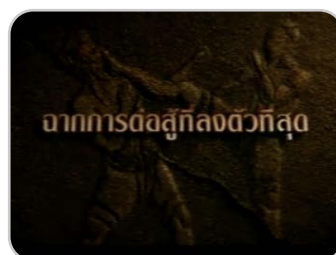
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

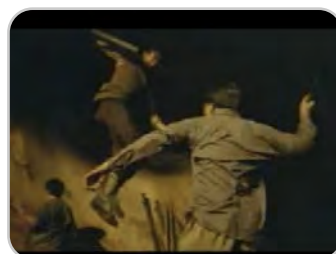
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ฟ้าผ่า
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

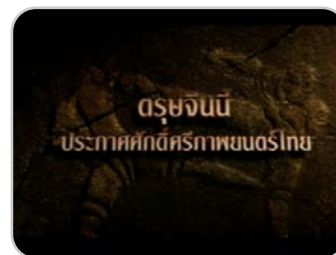
เสียงประกอบ: ฟ้าผ่า
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงประกอบ: ฟ้าผ่า
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงประกอบ: ฟ้าผ่า
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงประกอบ: ฟ้าผ่า
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ โดยส่วนใหญ่จะเป็นภาพไกลของฉากที่แสดงให้เห็นการต่อสู้และโชว์เทคนิคการต่อสู้ต่างๆ ตามแบบฉบับของจา พนม และมีการใช้ภาพใกล้เฉพาะช็อตภาพแนะนำตัวละครหลักที่นำแสดงโดยจา พนม ทั้งนี้ฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ไม่ได้มีลักษณะที่เล่าเรื่องหรือบอกเล่าเหตุการณ์เท่าใดนักเพราะเป็นฉากที่เน้นการต่อสู้และเทคนิคการต่อสู้เท่านั้น นอกจากนี้ยังมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยข้อความบรรยายจะไม่ได้เน้นการบรรยายเหตุการณ์แต่จะเน้นบรรยายถึงฉากการต่อสู้ และส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อนักแสดง และกำหนดการฉายอีกด้วย

ส่วนที่เป็นเสียงที่เด่นคือการใช้เสียงดนตรีประกอบ โดยในช่วงแรกจะใช้เสียงดนตรีในจังหวะของกลองและปี่ให้อารมณ์แบบดนตรีไทย ประกอบช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ที่เป็นฉากที่แสดงให้เห็นศิลปะการต่อสู้แบบไทย จากนั้นจึงเปลี่ยนเป็นดนตรีในจังหวะเร้าใจประกอบฉากที่โชว์เทคนิคการต่อสู้ไปตลอดจนจบตัวอย่างภาพยนตร์ นอกจากนี้ยังมีการใช้เสียงประกอบโดยใช้เสียงฟ้าผ่าประกอบในส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย ส่วนการใช้เสียงพูดของตัวละคร มีเพียงการใช้เสียงพูดตรงตามฉากที่ตัดต่อมาเพียง 2 ฉากเท่านั้น และไม่มีการใช้เสียงบรรยายจากภายนอกหรือจากตัวละครในเรื่องแม้แต่บ่อย

เทคนิคการตัดต่อมีการใช้การตัดต่อในช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์จะมีการใช้การตัดต่อแบบการจางและการซ้อนเปลี่ยนภาพ แต่ภาพหลังที่ดนตรีประกอบเปลี่ยนเป็นจังหวะเร้าใจการตัดต่อจึงเปลี่ยนเป็นการตัดตรงแทบทั้งหมด เว้นเพียงแต่ช็อตภาพของส่วนที่เป็นตัวอักษรที่จะใช้เทคนิคการตัดต่อแบบการจาง

ในส่วนของการเล่าเรื่องเริ่มจากการแนะนำชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ตามด้วยภาพที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์สลับกับข้อความบรรยาย โดยการเรียงลำดับเรื่องจะไม่ได้เรียงตามลำดับเหตุการณ์ก่อนหลังแต่จัดเป็นชุดเหตุการณ์ที่สามารถแสดงเทคนิคการต่อสู้ที่ทำได้ยาก ประกอบกับคำบรรยายที่สอดคล้องกับภาพ จนในช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์จะเน้นการใช้คำบรรยายที่นำเสนอให้เห็นถึงความสามารถของจา พนม และปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์และกำหนดการฉาย

4. องค์กรภาค 2

แผนภาพที่ 4.08: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่ององค์กรภาค 2

ดนตรีประกอบ: จังหวะกลอง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ซ้อนเปลี่ยนภาพ

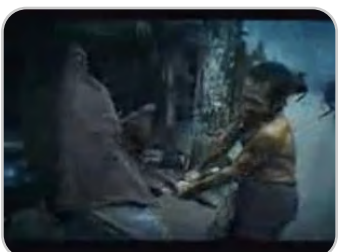
เสียงพูด: คนต่อไป
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

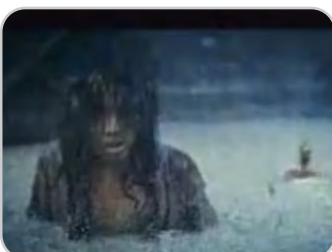
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ทันทีที่เห็นโลก
ตะวันออกกว้างใหญ่เพียงใด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงบรรยาย: สุรพसानมิตรู
แห่งตะวันออกก็ยิ่งใหญ่เพียงนั้น
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

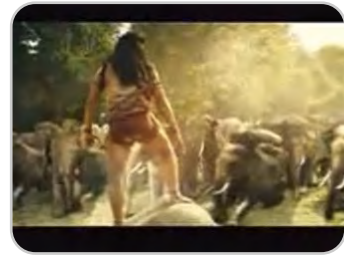
เสียงบรรยาย: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ซ้อนเปลี่ยนภาพ

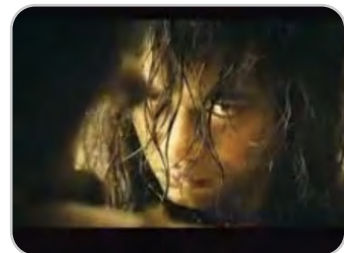
เสียงบรรยาย: จงจำไว้เมื่อใดที่
โดยราหมอบคลาน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: เมื่อใดที่สิ้นเสียง
คนสถุน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

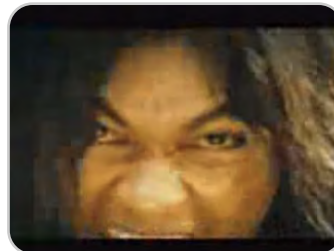
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงบรรยาย: เอกบุรุษจะปรากฏ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ทุกศาสตร์ยุทธจะ
รวมเป็นหนึ่งเดียว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

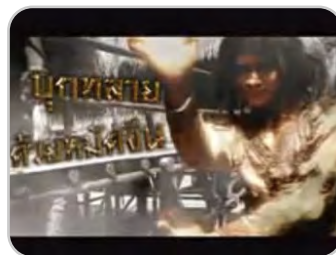
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

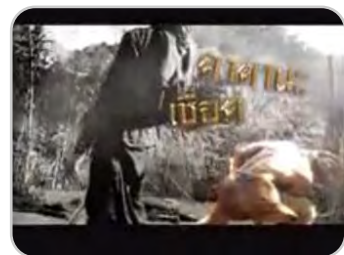
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

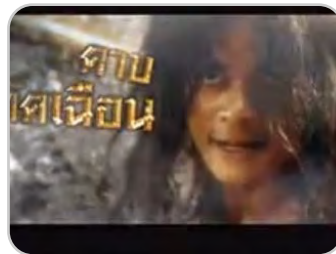
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

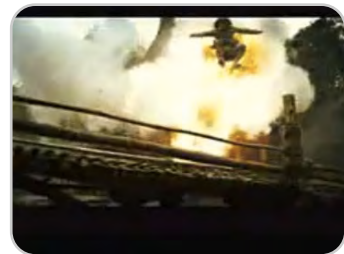
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

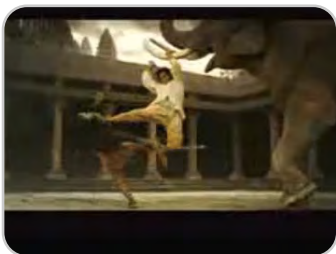
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

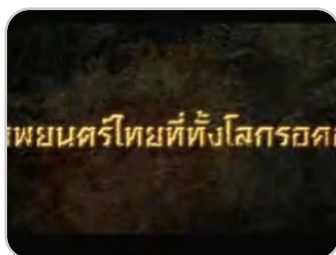
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

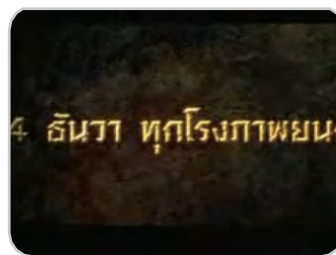
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

Z ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ โดยส่วนใหญ่จะเป็นภาพไกลของฉากที่แสดงให้เห็นการต่อสู้และโชว์เทคนิคการต่อสู้ต่างๆ ตามแบบฉบับของจาว พนม และมีการใช้ภาพใกล้มากในภาพของตัวละครเอก ในช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์จะเป็นภาพที่สามารถเล่าเรื่องราวได้และแสดงให้เห็นเทคนิคการต่อสู้ไปในตัว ในขณะที่ตั้งแต่ช่วงกลางไปจนจบตัวอย่างภาพยนตร์จะเป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ที่ไม่ได้มีลักษณะที่เล่าเรื่องหรือบอกเล่าเหตุการณ์เท่าใดนักเพราะเป็นฉากที่เน้นการต่อสู้และเทคนิคการต่อสู้เท่านั้น โดยจะมีการแทรกส่วนที่เป็นตัวอักษรเพื่อแนะนำชื่อทำการต่อสู้ที่ละท่า นอกจากนั้นยังมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อนักแสดง และกำหนดการฉายอีกด้วย

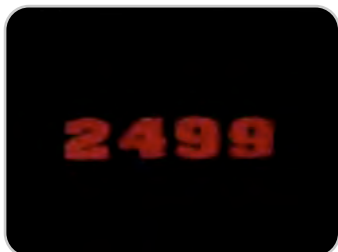
ส่วนที่เป็นเสียงที่เด่นคือการใช้เสียงดนตรีประกอบ โดยในช่วงแรกจะใช้เสียงดนตรีในจังหวะของกลองประกอบช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ที่เป็นฉากที่แสดงการเล่าเหตุการณ์ความ เป็นมาของเนื้อเรื่อง จากนั้นจึงเปลี่ยนเป็นดนตรีในจังหวะเร้าใจประกอบฉากที่โชว์เทคนิคการต่อสู้ไปตลอดจนจบตัวอย่างภาพยนตร์ นอกจากนั้นยังมีการใช้เสียงบรรยายเป็นส่วนในการบรรยายเรื่องราว โดยมีการใช้เสียงพูดของตัวละครเพียงครั้งเดียวในช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์เท่านั้น

เทคนิคการตัดต่อส่วนใหญ่จะใช้เทคนิคการตัดต่อแบบการตัดตรง ในฉากต่อสู้ แต่มีการใช้การจางและการซ้อนเปลี่ยนภาพบ้างในช่วงต้นและช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์ที่จังหวะและอารมณ์ของเรื่องจะเป็นไปอย่างช้าๆ

ในส่วนของการเล่าเรื่องเริ่มจากการแนะนำชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ตามด้วยภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สอดคล้องไปกับเสียงบรรยาย โดยการเรียงลำดับเรื่องในช่วงแรกจะเรียงตามลำดับเหตุการณ์แบบเล่าสาเหตุของเรื่อง ในขณะที่หลังจากนั้นจะจัดเป็นเรียงชุดเหตุการณ์ที่สามารถแสดงเทคนิคการต่อสู้ที่ทำได้ยาก ประกอบกับคำบรรยายที่เป็นการแนะนำชื่อทำการต่อสู้เหล่านั้น และปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์ ชื่อนักแสดงและกำหนดการฉาย

5. 2499 อันธพาลครองเมือง

แผนภาพที่ 4.09: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง 2499 อันธพาลครองเมือง

ดนตรีประกอบ: จังหวะเร้าใจ
ตัดต่อ: การจาง

เสียงบรรยาย: เรากำลังจะนำชีวิต
สุดของความคะนองของคน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ซ้อนเปลี่ยนภาพ

เสียงบรรยาย: เมื่อปี 2499 สู
สายตาคุณ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ซ้อนเปลี่ยนภาพ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: นี่คือน่าหนึ่ง
บันทึก
ดนตรีประกอบ: เร้าใจ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: นักเลงวัยรุ่นที่เปิด
ให้คุณเห็น
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: เป็นบทเรียน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ฟ้าผ่า
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: ฟ้าผ่า
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: ฟ้าผ่า
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: ฟ้าผ่า
ตัดต่อ: การจาง

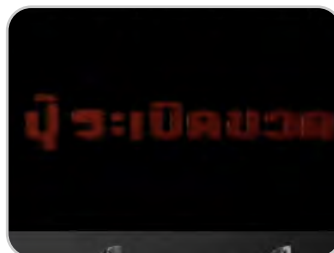
เสียงประกอบ: ฟ้าผ่า
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: ฟ้าผ่า
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: ฟ้าผ่า
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: ฟ้าผ่า
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: ฟ้าผ่า
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: ฟ้าผ่า
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: ฟ้าผ่า
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: เร้าใจ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: เร้าใจ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

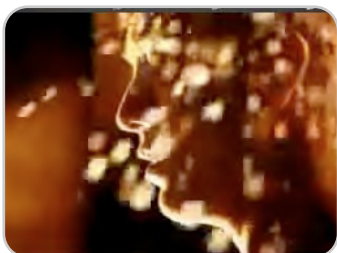
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

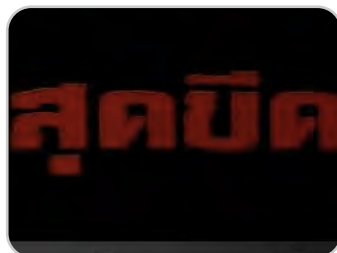
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

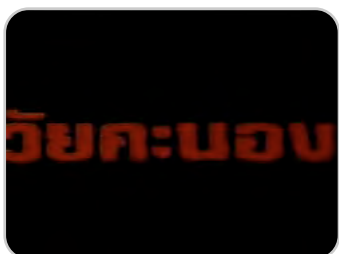
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

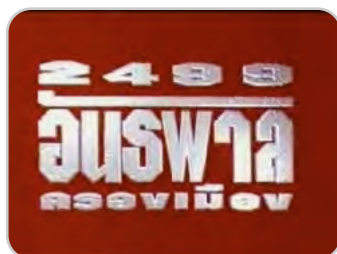
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: 2499 อันวาลครองเมือง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยฉากที่ตัดต่อมาส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ตามคำบรรยาย และเสียงบรรยาย นอกจากนั้นยังมีการแทรกฉากที่เพิ่มเข้ามาจากในภาพยนตร์เป็นภาพสีชาวดำของตัวละครหลักในเรื่องเพิ่มเข้ามาเพื่อชี้แนะตัวละครสลับกับส่วนที่เป็นอักษรบรรยายแนะนำชื่อตัวละคร นอกจากนั้นส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ และกำหนดการฉายอีกด้วย ในด้านเทคนิคการถ่ายภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพขนาดไกลในฉากแอ็คชั่นซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาพนักเลงตีกัน และใช้ภาพใกล้ในส่วนแนะนำตัวละคร

ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงบรรยายในตอนต้นและตอนท้ายในชื่อภาพของชื่อภาพยนตร์ โดยไม่มีการใช้เสียงพูดของตัวละครเลยแม้แต่น้อย แต่จะให้เป็นเสียงดนตรีประกอบในจังหวะเร้าใจประกอบภาพที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ และเน้นที่เสียงประกอบระหว่างเปลี่ยนภาพ โดยเฉพาะเสียงประกอบในชื่อภาพส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย

เทคนิคการตัดต่อในตอนต้นจะมีการใช้การจางและการซ้อนเปลี่ยนภาพประกอบในช่วงที่มีการใช้เสียงบรรยายเหตุการณ์ และใช้การจางในช่วงแนะนำตัวละครที่เป็นการตัดสลับระหว่างภาพที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ ภาพที่เพิ่มเข้ามาจากในภาพยนตร์และส่วนที่เป็นตัวอักษร และจะใช้เทคนิคการตัดตรงในช่วงหลังที่เป็นการตัดต่อชุดเหตุการณ์ในฉากนักเลงตีกัน ประกอบกับเพลงจังหวะเร้าใจ

การเล่าเรื่องเริ่มจากส่วนที่เป็นตัวอักษรตัดสลับกับภาพที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ จากนั้นจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ แล้วจึงเข้าสู่ช่วงที่เป็นการใช้เสียงบรรยายประกอบกับภาพที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์เป็นช่วงเกริ่นเรื่อง จากนั้นจึงเข้าสู่ช่วงแนะนำตัวละคร ต่อด้วยชุดฉากเหตุการณ์ต่อสู้ของกลุ่มนักเลงที่มีการใช้ข้อความบรรยายตัดสลับในช่วงท้าย แล้วจึงปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์และกำหนดการฉาย

6. ช็อคโกแลต

แผนภาพที่ 4.10: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องช็อคโกแลต

เสียงพูด: เจ็บที่สุด
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: คือการเป็นไอ้โง่
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ยิงปืน
ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ซ้ำๆ
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: มีดกรีด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: (ร้อง) ใ้ย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: เสียงกลอง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: เสียงกลอง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: เสียงกลอง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: เสียงกลอง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: เสียงกลอง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: หมอตรวจดูแล้วนะครับ
คิดว่าเขาน่าจะมีปัญหาด้านการ
พัฒนาสมอง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

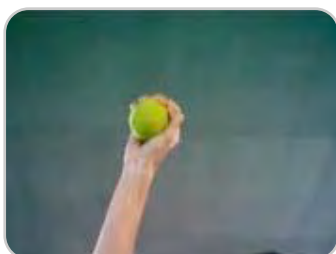
เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: แมลงวัน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ขว้างบอล
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ขว้างบอล
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ขว้างบอล
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ขว้างบอล
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ขว้างบอล
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: เสียงต๋อู่ในทีวี
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ไร้ใจ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

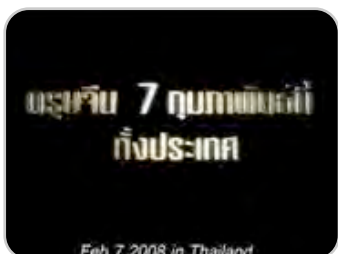
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ โดยส่วนใหญ่ในช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์จะเป็นภาพใกล้ในส่วนของการเล่าเรื่องของตัวละครเอก ในขณะที่ช่วงหลังจะเป็นภาพไกลของฉากที่แสดงให้เห็นการต่อสู้และใช้เทคนิคการต่อสู้ยากๆ ในช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์จะเป็นภาพที่สามารถเล่าเรื่องราวได้และแสดงให้เห็นเทคนิคการต่อสู้ไปในตัว ในขณะที่ตั้งแต่ช่วงกลางไปจนจบตัวอย่างภาพยนตร์จะเป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ที่ไม่ได้มีลักษณะที่เล่าเรื่องหรือบอกเล่าเหตุการณ์เท่าใดนักเพราะเป็นฉากที่เน้นการต่อสู้และเทคนิคการต่อสู้เท่านั้น โดยจะมีการแทรกส่วนที่เป็นตัวอักษรเพื่อแนะนำชื่อทำการต่อสู้ที่ละท่า และยังมี

ฉากที่เพิ่มมาจากภาพยนตร์ได้แก่ฉากเบื้องหลังการถ่ายทำที่มีการแสดงให้เห็นว่าการต่อสู้ทั้งหมดนั้นเป็นการเล่นจริงไม่ใช่ตัวแสดงแทนและมีการบาดเจ็บจริง นอกจากนี้ยังมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายเรื่องราว นำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อนักแสดง และกำหนดการฉายอีกด้วย

ส่วนที่เป็นเสียงที่เด่นคือการใช้เสียงดนตรีประกอบ แม้ว่าในตอนเริ่มของตัวอย่างภาพยนตร์จะใช้เสียงบรรยายเริ่มต้น แต่หลังจากนั้นจะเป็นการใช้ดนตรีประกอบตลอดเรื่อง โดยในช่วงแรกจะใช้เสียงดนตรีในจังหวะช้าๆ และจะเริ่มมีความเร็วใจขึ้นมากในช่วงที่เป็นฉากต่อสู้ และจะใช้ดนตรีในจังหวะเร็วใจนี้ตลอดไปจนจบตัวอย่างภาพยนตร์ สำหรับการใส่เสียงพูดของตัวละครนั้นมีการใช้เสียงพูดที่ไม่ตรงตามฉากที่ตัดตอนมาแต่สามารถใช้บรรยายภาพที่ตัดตอนมาได้

เทคนิคการตัดต่อส่วนใหญ่จะใช้เทคนิคการตัดต่อแบบการตัดตรง ในฉากต่อสู้ แต่มีการใช้การจางบ้างในช่วงต้นและช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์และในส่วนที่เป็นตัวอักษรที่จังหวะและอารมณ์ของเรื่องจะเป็นไปอย่างช้าๆ

ในส่วนของการเล่าเรื่องเริ่มจากภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สอดคล้องไปกับเสียงบรรยาย และเสียงประกอบตามเหตุการณ์โดยยังไม่มีการใช้ดนตรีประกอบ จากนั้นก่อนเข้าสู่เรื่องราวหลักจะเป็นการนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ แล้วจึงเล่าเรื่องด้วยภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ประกอบกับเสียงดนตรีประกอบ โดยการเรียงลำดับเรื่องในช่วงแรกจะเรียงตามลำดับเหตุการณ์แบบเล่าสาเหตุของเรื่อง ในขณะที่หลังจากนั้นจะจัดเป็นเรียงชุดเหตุการณ์ที่สามารถแสดงเทคนิคการต่อสู้ที่ทำได้ยาก ประกอบกับคำบรรยายที่เป็นการแนะนำชื่อทำการต่อสู้เหล่านั้นและปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์ ชื่อนักแสดงและกำหนดการฉาย

ภาพยนตร์ตลก

1. หลวงพี่เท่ง

! แผนภาพที่ 4.11: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องหลวงพี่เท่ง

เสียงพูด: (ร้อง) โห..
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) โห..
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) ฮือ...
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) โห..ฮึ โห.....
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) ฮือ.....
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ประกอบงาน
แต่งงานและงานศพผสมกัน
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ถอยไป, ทำไมพี่ต้องถอย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: โยมหยุดกันก่อน บัดไร
เรื่องเล็กๆ น้อยๆ แค่นี้ไม่น่าจะ
สามัคคีกันเลย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ขอทางอาตมาสัก
หน่อยได้มั๊ย ไกลเพลแล้ว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพุด: ดีใจจังเลยนะครับที่ทาง
เจ้าคณะอำเภอเขาสงฆ์หลวงพินทุม
ไฟแรงมาจำวัดที่นี่
ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพุด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพุด: บุญกุศลมันไม่เห็นกัน
ชาตินี้ไชยมนะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพุด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพุด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพุด: หมูจะกัดหูฉันแล้ว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพุด: อู๋โยม ผิดๆ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงพลิกตัว
อักษร
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพุด: นิมนต์ครับ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงปิดประตูรถ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หลวงพี่ ตายแล้ว หลวงพี่ หลวงพี่อยู่ไหนเนี่ย

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผมว่าหลวงพี่อย่างเพิ่งออกบิณฑบาตรเลยครับ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไม่มีใครเขาใส่บาตรกันหรอกครับ, พวกเขาไปไหนกัน

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ก็ไปในที่ที่เขาศรัทธามากกว่าวัดนะครับหลวงพี่

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงเจ้าเข้าทรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จิ้งหะฮะ

สนุกสนาน

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ทุกคนที่อยู่ในวัดนี้ต้องมีเคราะห์แน่นอน

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะ
สนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ตำรวจมา
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: บาทเดียวมึงยังอุตสาหกรรม
อีกนะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ก๊อหงส์มันทำอ้วหมดตัว
เดียว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อะอะอะไรก็หงส์แดงๆ
ทำไมโยมไม่คิดถึงอาเซนอด
เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้องหวาดกลัว)
ดนตรีประกอบ: น่ากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

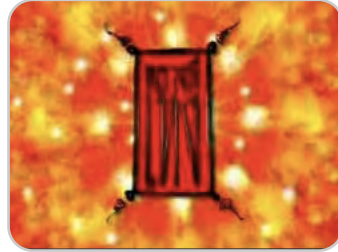
เสียงพูด: ตรงหน้าต่างๆ, กลัวไปได้
โยม หลอนนะเราเนีย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงน่าตกใจ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) เฮ้ย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เคารวะที่กรรมมันเกิดจากการกระทำ ทำดียอมได้ดีเป็นสิ่งตอบแทน

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ถ้าปลูกขุ่นเราก็จะได้ลูกขุ่น

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หลวงพี่ ตอนนั้นก็ปลูกข้าวเขียว ทำไม่ได้ถึงงอกละครีบ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงพลิกตัวอักษร

ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพมีการใช้ฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์โดยไม่เน้นที่ภาพท่าทางตลกๆ ของตัวละครเท่าใดนัก แต่เน้นนำเสนอฉากที่บอกเล่าเรื่องราวตลกๆ แม้ตัวละครจะไม่ได้ทำท่าทางตลกก็ตาม และส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายสลับกับภาพ นอกจากนั้นยังมีการบอกข้อมูลชื่อบริษัท ผู้ผลิตภาพยนตร์และชื่อเรื่อง เช่นเดียวกับภาพยนตร์ตัวอย่างเรื่องอื่นๆ แต่มีการเพิ่มข้อมูลชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ ซึ่งในที่นี้คือไนต์ เชิญยิ้ม

ส่วนที่เป็นเสียงส่วนใหญ่จะเป็นเสียงพูดของตัวละครทั้งที่ตรงตามฉากที่ตัดตอนมา และบางครั้งใช้เสียงพูดประกอบหลายๆ ฉากที่เกี่ยวข้องกับบทพูดนั้นจากนั้นจึงตัดไปที่ฉากที่ตรงกับเสียงพูดนั้นๆ เนื่องจากเป็นภาพยนตร์แนวตลกจึงเน้นที่ความตลกของบทสนทนาและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และมีการใช้เสียงประกอบและดนตรีประกอบในจังหวะตลกๆ สอดคล้องกับเรื่องราวในฉาก

เทคนิคการตัดต่อทั้งหมดเป็นการตัดตรง ส่วนในด้านของเทคนิคการถ่ายภาพมีการใช้เทคนิคการถ่ายภาพที่หลากหลาย อันได้แก่ภาพมุมกว้างในฉากต้นๆ ที่แสดงให้เห็นจำนวนคน

และความสับสนวุ่นวายของ 2 ขบวนการแท้ที่ทะเลาะกัน ภาพขนาดกลางในฉากที่เป็นบทสนทนากลุ่ม 2-3 คน และมีการใช้ภาพใกล้ในฉากที่เน้นสีหน้าหรือท่าทางที่ตลกๆ

การเล่าเรื่องจะเริ่มจากการนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ จากนั้นในช่วงเกริ่นเรื่อง จะเป็นชุดฉากตลก จากนั้นจึงใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายเพื่อแบ่งประเภทเรื่องราวที่จะนำเสนอ โดยสลับกับชุดฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ที่ตรงกับคำบรรยาย แล้วจึงปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์ ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์พร้อมข้อความรับประกันความตลก ฉากตลกอีก 1 ฉาก และ กำหนดการขาย

2. แหยม ยโสธร

! แผนภาพที่ 4.12: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องแหยม ยโสธร

เสียงพูด: กู๊ๆ กู๊ ทายซิผู้ใดเอ๋ย
ตัดต่อ: ตัดตรง

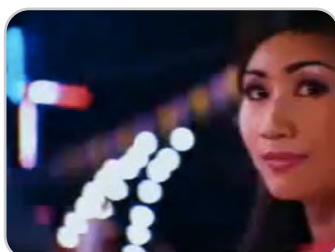
เสียงพูด: ปลาตีน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: สโนไวท์, ป๊อแมน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เห็นหมา
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะหมอลำ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อ้ายแหยมได้แล้ว
ปลาตุ๊กๆ
เพลงประกอบ: โจ๊ะ จะ จะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

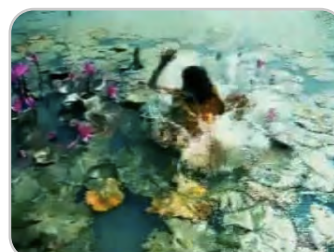
เสียงพูด: ต่อเนื่อง
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ปลาตุ๊กฟอมิ่งหรอ ปลาตุ๊ก
กู เอามือออก
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อ้ายแหยม ดอกบัวงาม
งาม เจียวอยากได้ อยากได้หนู
อยากได้ๆ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

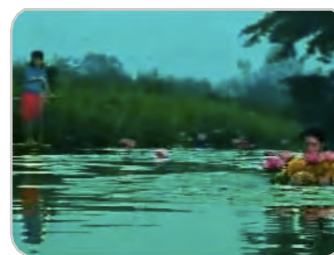
เสียงพูด: (ร้อง) อ้าก
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มันล่ะ อยากได้ก็เด็ด
เอา จักดอกก็เด็ดเอา
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เก็บมาอีกๆ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

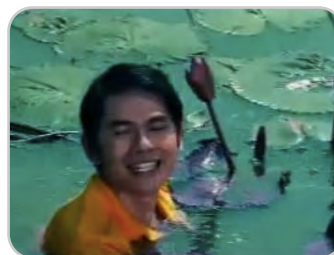

เสียงพูด: เป็นดอกนี่บ่จะ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: บ่แม่น อัยพิทอง คนอ
หยิ่งหน้าตาก็ดี เป็นหยิ่งคือช่าง
ชั่วช่างใจจั่งซี

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

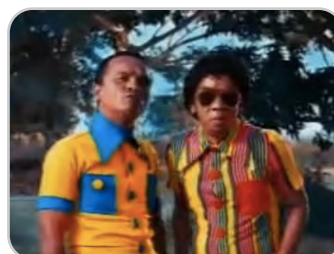

เสียงพูด: เป็นหยิ่งน้องสร้อยคือ
เว้าหมาๆ จั่งซีละจ้า

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: บักทอง, มิ่งบ่เซ็ด, มิ่งก็อู้
ว่า, ลูกฟัก, ซอบพอกกับ, น้องสร้อย,
มิ่งยัง, สะเออะ, มานัดเจอ, กับน้อง
สร้อย

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มิ่งจะให้ลูกฟัก, โกรธ
เกลียด

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไปกว่านี้, เดียวสิหา, ว่า
กูปเต๋อน, เข้าใจ, สันตั้น, บักสัด

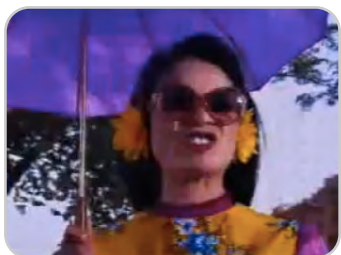
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หลวงพ่อครับ ยี่มตั้งค์
200 ครับ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จิ้งหะตลก
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์โดยเน้นที่ฉากที่มีสถานการณ์ตลกๆ ของทั้งสองคู่พระนาง ที่เป็นคู่พระเอกนางเอกหน้าตาดีและคู่ตลกพระนางของหม่ำ จ๊กมิก และเจนเน็ต เขียว ตัดสลับในเหตุการณ์เดียวกันเป็นคู่ขนาน ส่วนที่เป็นตัวอักษรได้แก่ตัวอักษรบรรยายตัดสลับกับภาพที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ ชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อเรื่อง ชื่อนักแสดงและผู้กำกับ ซึ่งในที่นี้คือหม่ำ จ๊กมิก และข้อความที่เพิ่มเข้ามาเพื่อโน้มน้าวใจ

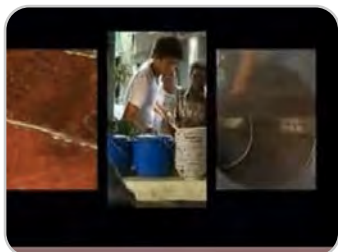
ส่วนที่เป็นเสียงส่วนใหญ่จะเป็นเสียงพูดของตัวละครตรงตามฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ โดยเสียงพูดของตัวละครจะเป็นภาษาไทยอีสาน นอกจากนั้นยังมีการใช้เสียงดนตรีจากเพลงประกอบในจังหวัดสุพรรณของเพลงหมอลำ ชื่อเพลง โจ๊ะ จะ จะ ของทิดเซียง เสียงเสน่ห์ ในช่วงดนตรีตั้งแต่เริ่มต้นเพลง และเข้าท่อนเนื้อร้องเพียงเสียงคลอเบาๆ เป็นเสียงเพลงประกอบไปตลอดตั้งแต่ต้นจนจบตัวอย่างภาพยนตร์ และสอดแทรกไปด้วยเสียงประกอบที่ทำให้จังหวะตลกในจังหวะที่เหมาะสม

ในด้านเทคนิคการตัดต่อจะใช้การตัดตรงแทบทั้งหมด เว้นแต่ในส่วนที่เป็นตัวอักษรบอกชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์และชื่อเรื่องจะใช้เทคนิคการตัดต่อแบบกวาดภาพ ส่วนเทคนิคด้านการถ่ายภาพส่วนใหญ่จะใช้ภาพขนาดกลางและภาพไกล เนื่องจากเป็นภาพที่นำเสนอเน้นที่สถานการณ์และบทสนทนาที่เกิดขึ้นมากกว่าสีหน้าและอารมณ์ของตัวละคร

ในส่วนของการเล่าเรื่องเริ่มจากชุดฉากตลกที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ แล้วจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ จากนั้นจึงใช้ส่วนที่เป็นภาพประกอบกับเสียงพูดของตัวละคร สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรเสริมเรื่อง โดยตลอดเรื่องราวจะมีการใช้เพลงประกอบไปด้วยอย่างต่อเนื่องและปิดท้ายด้วยชื่อนักแสดงนำ ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ฉากตลกอีก 1 ฉากและนำเสนอชื่อภาพยนตร์อีกครั้ง

3. แสບสนิทศิษย์สายหน้า

แผนภาพที่ 4.13: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องแสบสนิทศิษย์สายหน้า

ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ระฆังมวดย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไอ้หนัดก๊วยตี้ยวซามนึ่ง
ไมซิ่นไม้ดับไม้เปื่อยไม้เอ็นไม้แตก
แล้วไอ้สัด
ตัดต่อ: กวาดภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ระฆังมวดย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ระฆังมวดย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ตะปลัก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ทีวีดับ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผมไม่อยากมีเรื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แต่กูอยากมี
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จั๊นอย่าหาว่ารังแกกัน
เลยนะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ระฆังมวย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มึงยังขาดบุคลิกที่
ภาษาอังกฤษเรียกว่า conductor
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: เอ๊ย character
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ถ้ามึงโดนหมัดคู่ต่อสู้
มึงหลบไม่ทันแล้วนะ ยิมให้มัน
มันจะได้ไม่รู้
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: โดนบ๊ีบ ยิม
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ช่วยหน่อยนะครับ
สนับสนุนหน่อยนะครับ
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: ลี้อจะไม่ดื่มอะไรหน่อย
หรือ มีน้ำอะไรบ้างครับ, มีน้ำแดง
กับน้ำส้ม, น้ำส้มไม่เอาครับ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อะ เหล็กไหล
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: ฟันก็ไม่เข้า
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แทงก็ไม่ทะเลดู ถ้ามีงไม่
เชื่อแทงมาเลย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: มีดแทง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เดียวกูมา, ไปไหนอะ,
ไปทำแผล
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ตั้งแต่ฉันรู้จักกับพวกพี่
มาเนี่ยนะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ดูเหมือนว่าชีวิตฉันจะดี
ขึ้นเรื่อยๆ เลยวะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ระฆังมวย
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะ
สนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มึงไปต่อมันเยอะนี่หว่า
ดูมันดีโดนไปเปาะเดียวหน้าแม่ง
ปูดแล้ว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กูเป็นต่อหรือ ชัดขนาด
นั้นเลยหรือ, ชัดมาก
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ระฆังมวย
ดนตรีประกอบ: จังหวะซึ้งๆ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฟังนี้มีกระต่ายตัวผู้
เกาะนี้มีกระต่ายตัวเมีย ทำยังไง
กระต่ายตัวผู้ถึงจะข้ามไปหา
กระต่ายตัวเมียได้
ตัดต่อ: ตัดตรง

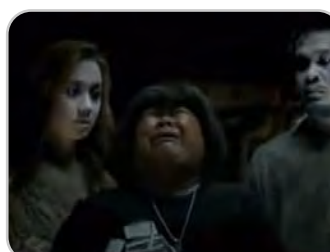
เสียงพูด: กระต่ายตัวผู้มันก็เดินๆ
ๆ ข้ามไปหากระต่ายตัวเมียไง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เซียร์มวย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ซี่ยังไม่รอด
ดนตรีประกอบ: น่ากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไข่เหี้ย ไปอยู่กับเมียไป,
เรียกกูหรือ, จะมาทำเหี้ยอะไรตั้ง
สองตัวสามตัว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ระฆังมวย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ระฆังมวย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์โดยจะเป็นภาพที่สามารถบอกเรื่องราว และภาพที่นำเสนอเหตุการณ์ตลก โดยใช้ภาพขนาดกลางและภาพใกล้ และมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายสำหรับบรรยายเหตุการณ์และใช้สำหรับนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ กำหนดการฉาย และชื่อผู้กำกับภาพยนตร์อีกด้วย

ส่วนที่เป็นเสียงส่วนใหญ่จะใช้เสียงพูดของตัวละครตรงตามฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ซึ่งจะเป็นช่วงที่มีบทสนทนาตลกหรือเล่นมุขตลก และใช้ดนตรีประกอบในจังหวะสนุกสนานประกอบตลอดแทบทั้งตัวอย่างภาพยนตร์ แต่ดนตรีประกอบจะเงียบลงเมื่อมีการใช้มุขตลก นอกจากนี้ยังมีการใช้เสียงประกอบที่ให้จังหวะตลกอยู่เรื่อยๆ ตลอดเรื่องราว และมีการใช้ดนตรีประกอบจังหวะอื่นๆ ในช่วงที่เป็นเรื่องราวความรักของพระเอกและนางเอง และใช้ดนตรีประกอบจังหวะน่ากลัวในฉากเรื่องผีในช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์

ในด้านเทคนิคการตัดต่อใช้เป็นการตัดตรงแทบทั้งตัวอย่างของภาพยนตร์ เนื่องจากฉากที่ตัดตอนมาส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่ต่อเนื่องในเวลาเดียวกัน จึงมีการใช้การกวาดภาพตัดต่อชื่อภาพในช่วงที่เปลี่ยนฉากหรือเปลี่ยนเวลาของเรื่องเท่านั้น

ในส่วนของการเล่าเรื่องเริ่มจากส่วนที่เป็นภาพที่บอกเล่าเรื่องราวของพระเอก โดยใช้ส่วนที่เป็นอักษรบรรยายด้วย จากนั้นจึงแนะนำชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ แล้วจึงเข้าสู่เรื่องราวหลัก ในส่วนนี้ส่วนใหญ่จะใช้ภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์มาต่อดิกัน และใช้ตัวอักษรบรรยายบ้างเล็กน้อย โดยการเล่าเรื่องราวจะเป็นไปตามบทพูดของตัวละครต่างๆ โดยไม่มีการใช้เสียงบรรยายจากภายนอกหรือตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง จากนั้นจึงปิดท้ายด้วยการบอกชื่อภาพยนตร์ และนำเสนอฉากผีตลกๆ ที่ดูไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวที่นำเสนอมาทั้งหมด และจบลงด้วยบอกกำหนดการฉายและชื่อผู้กำกับภาพยนตร์

4. โหม่งเท่งนักเลงภูเขาทอง

แผนภาพที่ 4.14: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องโหม่งเท่งนักเลงภูเขาทอง

ดนตรีประกอบ: ดนตรีไทย
เสียงประกอบ: फिल्मฉายหนัง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: फिल्मฉายหนัง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: फिल्मฉายหนัง แตรรถ
ตัดต่อ: ซ้อนเปลี่ยนภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แอ็คชั่น
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ของต่างชาติเนี่ย มันกำลังทำลายวัฒนธรรมของเรา
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ดนตรีไทยเบ็กรอง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กูจะไปดูหนัง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เรื่องของมึง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แผนเราจะเริ่มจากตรงนี้
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เราจะมาทางเรือ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จากนั้นทุกคนแยกย้ายกัน
ขึ้นฝั่ง แผนเนี่ยจะต้องสำเร็จ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฮัลโหล 123
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ภาษาอังกฤษมั่วๆ)
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

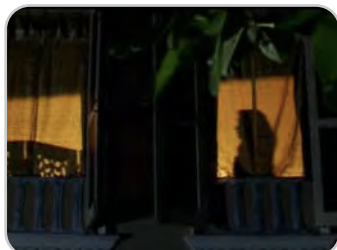
เสียงพูด: เขามาทำไม, กรีดเลือด
สาบาน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มันต้องอย่างนี้ กล้าปาว
นี่ไง (ร้อง) อ้าก หมอ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จั้วหะตลก, ยิง
ปืน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มึงจะยิงทำไมวะ, ปืนมัน
ลั่น, ลั่นมันก็ลั่นนัดเดียวดิ, แล้วอีก
สองนัดอะ, หลั่นลั่น
เสียงประกอบ: จั้วหะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ตื่นเต้น
ตัดต่อ: ตัดตรง

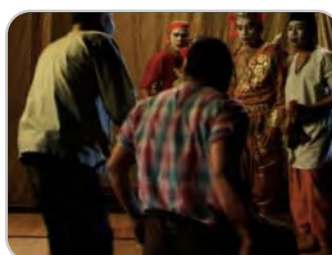
เสียงพูด: แบบโรงหนังใหม่
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วพวกนี่เกลียด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: คงต้องย้ายนะขอรับ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ภูเขาทองเป็นพยาน ภู
จะระรานให้สาสม
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ถ้างานนี้ทำไม่สำเร็จ ไม่
ต้องเรียกกว่านักเลงภูเขาทอง, เฮ้ย
ลือพูดเสร็จยังวะ ชิบหาย พ่อมึงทำ
ถนนหรือ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มีอะไรไอ้แปะ, เข้า มี
อะไร กูมีมีดใจ, เฮ้ย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ตื่นเต้น
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อ่าวเฮ้ย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จับพวกมาลัยให้มัน
แน่นๆ, เออเนะ รู้แล้วเนะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: เครื่องบิน
ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มองอะไรเฮ้ย ถ้ามองอะไร, มาสมัครเป็นนักแสดงภาพยนตร์

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เรื่องนี้ไม่เหมาะกับมิ่ง รอเรื่องหน้า, เรื่องไรครับ, ฝันกร่อย

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไปชะ กูบอกให้ไป

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไปดิเฮ้ย

เสียงประกอบ: ยิงปืน

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ยิงปืน

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: รถชน, ห้า, รถชน, รถชนพอมิ่ง เค้เรียกกรรราง, มิ่งจะตกลงอะไรนักหนาเนี่ย, เข้ากูคนตกลง มิ่งจะมาอะไรกับกูแล้ว

เสียงประกอบ: รถชน

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

เสียงประกอบ: ฟิล์มฉายหนัง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยฉากที่ตัดต่อมาส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ตามคำบรรยาย และเสียงบรรยาย และยังเป็นฉากที่เน้นฉากที่มีบทสนทนาตลกของนักแสดงนำ นอกจากนั้นยังมีการใช้ฉากที่เพิ่มเข้ามาจากในภาพยนตร์เป็นฉากสำหรับเล่นมุขตลกโดยการใช้นำ จ๊กมกนักแสดงตลกที่ไม่ได้มีบทบาทในภาพยนตร์เรื่องนี้ แต่นำมาเสนอไว้ในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อความตลกเท่านั้น นอกจากนั้นส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ และกำหนดการฉายอีกด้วย ในด้านเทคนิคการถ่ายภาพจะใช้เป็นภาพไกลของภาพที่ใช้แสดงสถานที่ และภาพปานกลางทั้งในภาพที่มีตัวละครตัวเดียวหรือมากกว่านั้นก็ตาม โดยจะเน้นภาพที่มีตัวละครมากกว่า 1 คนที่เน้นฉากที่มีบทสนทนาและแสดงให้เห็นองค์ประกอบของฉากโดยรวมมากกว่าการใช้ภาพใกล้ของตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง

ส่วนที่เป็นเสียงส่วนใหญ่จะเป็นเสียงพูดของตัวละครที่ใช้ในการดำเนินเรื่องและโดยส่วนใหญ่จะเป็นเสียงในฉากที่มีบทพูดตลกๆ นอกจากนั้นยังมีการใช้ดนตรีประกอบในจังหวะของคนตรีไทยในช่วงเริ่มต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ จากนั้นจึงใช้ดนตรีประกอบจังหวะสนุกสนานประกอบไปตลอดตัวอย่างภาพยนตร์ ประกอบกับการใช้เสียงประกอบในจังหวะตลกในจังหวะที่เหมาะสม

เทคนิคการตัดต่อมีการใช้การตัดต่อหลายรูปแบบด้วยกัน โดยขึ้นอยู่กับอารมณ์ของเรื่องราวที่ตัดต่อมาตอนนั้นๆ โดยส่วนใหญ่จะเป็นเทคนิคการตัดต่อแบบตัดตรง แต่อย่างไรก็ตามจะมีการใช้การซ้อนเปลี่ยนภาพ และการกวาดภาพบ้างเล็กน้อยในช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ในจังหวะที่มีการเปลี่ยนเวลาในช่วงที่เป็นฉากตลก

การเล่าเรื่องเริ่มจากนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ แล้วจึงเข้าสู่ช่วงที่เป็นการตัดสลับระหว่างภาพที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์และส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายในการแบ่งชุดเหตุการณ์ของภาพที่ตัดต่อมานำเสนอ โดยจะเป็นฉากที่แสดงให้เห็นบทสนทนาตลกของตัวละคร จนในช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์จะมีการใช้ฉากที่เพิ่มมาจากภาพยนตร์ และปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์ ฉากตลกอีก 1 ฉาก และบอกวันเข้าฉาย

5. สารระแนหัวเป้ง

แผนภาพที่ 4.15: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องสารระแนหัวเป้ง

ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

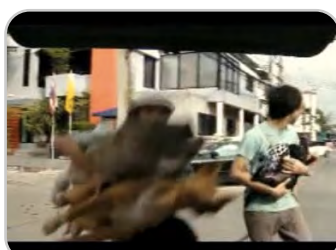
เสียงพูด: ทำงานวันแรก 7 โมง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

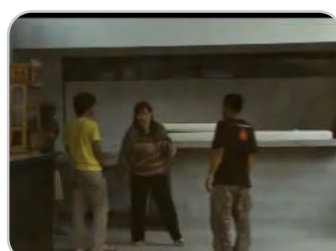
เสียงพูด: คุณต้องตื่นเลยตี 3 ตี 4
คุณต้องมาเลย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

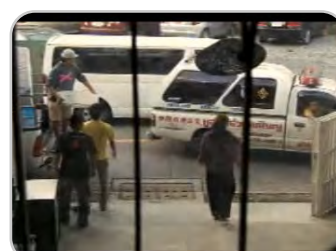
เสียงพูด: ระเบียบเค้าเยอะมาก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ที่เมื่อเข้าบอกว่าจะย้าย
มาไซ้มย อ้อ เอาของลงได้เลยคะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: รถหวอ
เสียงพูด: จอดนี้เลยคะ ที่จะมา...
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: บ้านนี้ไร้เปล่า ศพที่ว่า
ผูกคอ อะไรเนี่ย

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กลัวผีหรือ เดียวเรียก
พระมาทำบุญให้ก็ได้

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

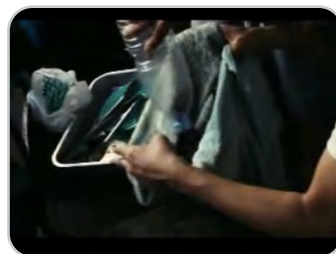
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

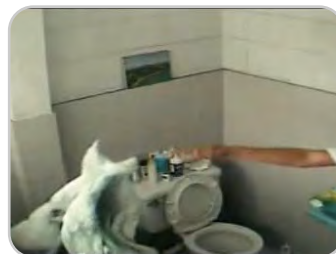
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผ้าเช็ดตัวจะได้แอบไวไว

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) อ้าก

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: สตาร์บัคกับหลังเลนส์

ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: ก็ต้องไปคิดมาเลยว่า

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จะแก๊งคนเหล่านี้ยังไง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: วิทยาลัยทำไมมึงต้องเล่น
จริงจังขนาดนี้ด้วย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะเร้าใจ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มันมาทำเทปสี่พีอะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เอาหมวดพี่แฉิดกลับมา
ให้ทีมงานเราให้ได้
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

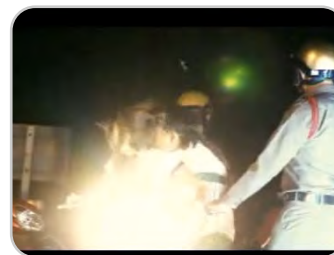
เสียงพูด: กระตุกหมวดดูสื่อได้นี้
ถือว่ามึงสุดยอดในโลกนี้
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หยุตเลย เดียวกยูยงนะ
เสียงประกอบ: ยิงปืน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ยิงปืน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: นากลัว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: คุณไปด้วยกินไปด้วยเลย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผมไม่มีตั้งค์จ่าย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

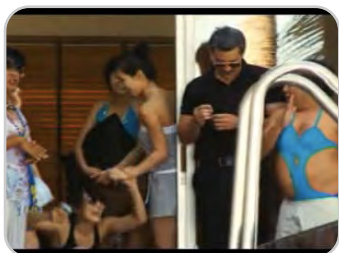
เสียงพูด: กูก็ไม่มี
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

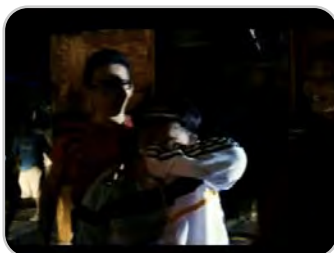
เสียงพูด: อ้าว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

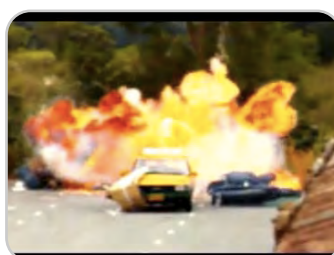
เสียงพูด: อ้าวเฮ้ย เป็นไรร้องทำไม
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

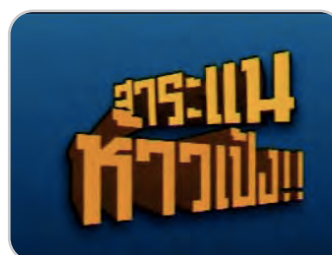
ดนตรีประกอบ: รำใจ
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: เฮ้ยถึงแก๊ส
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เฮ้ย จอดๆๆๆ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฮาระแน
ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไม่ต้องเลย ไม่ต้องมา
ฮาระแนกับกูเลย ฮาระแนเหี้ยไร
ล่ะ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ให้อหैयाมีระเบิดด้วย ชับ
ใกล้ๆ ด้วย, ขอโทษพี่, ไม่ต้อง
ขอโทษกูเลย

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กูไม่แตก กูไม่กินของมึง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แต่เสี่ยเจียงเขา..., เสี่ย
เจียงเป็นพ่อกูไซ้มัย จักกูได้ทุก
อย่างเลยไซ้มัย

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กูไม่ใช่แจ๊ส กูอ้าง
ดนตรีประกอบ: น่ากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อ้างยังไม่ตาย, มึงแรง
ไปมัยเนี่ย

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยฉากที่ตัดต่อมาส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ตามคำบรรยาย และเสียงพูดของตัวละคร นอกจากนี้ยังมีการแทรกฉากที่เพิ่มเข้ามาจากในภาพยนตร์โดยการนำภาพที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์มาปะติดด้วยส่วนที่เป็นตัวอักษรเพื่อแนะนำตัวละคร นอกจากนี้ส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ และกำหนดการฉายอีกด้วย ในด้านเทคนิคการถ่ายภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพขนาดกลาง และภาพใกล้ ซึ่งในช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์จะเป็นภาพที่ให้ลักษณะเหมือนการแอบถ่าย

ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงพูดของตัวละครตรงตามฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์เป็นตัวดำเนินเรื่อง ประกอบกับการใช้ดนตรีประกอบในจังหวะสนุกสนานและเร้าใจประกอบไปตลอดเรื่องโดยขึ้นอยู่กับอารมณ์ของเรื่องราวในฉากนั้นๆ นอกจากนี้ยังมีการใช้เสียงประกอบในจังหวะตลก จังหวะน่ากลัว เสียงปืนและเสียงระเบิด ตรงตามสถานการณ์ในช่องนั้นๆ

เทคนิคการตัดต่อส่วนใหญ่จะใช้เทคนิคการตัดต่อแบบการตัดตรง แต่จะมีการใช้เทคนิคการตัดต่อแบบการกวาดภาพบ้างในชื่อตภาพที่มีการเปลี่ยนอารมณ์หรือเปลี่ยนเวลา

การเล่าเรื่องเริ่มจากการนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ จากนั้นจึงเป็นชุดภาพที่แสดงให้เห็นถึงการแอบถ่าย และเฉลยด้วยส่วนที่เป็นอักษรบรรยาย แล้วจึงเข้าสู่เรื่องราวหลัก โดยเรื่องราวหลักจะแบ่งออกเป็น 3 ตอนใหญ่ๆ ด้วยกัน คือชุดเหตุการณ์แก๊งดาราทั้ง 3 คน โดยจะเรียงลำดับเหตุการณ์เป็นที่ละชุดเหตุการณ์ และใช้ส่วนที่เป็นเพิ่มจากในภาพยนตร์ที่ใช้สำหรับแนะนำตัวละครเป็นตัวแบ่งชุดเรื่องราวของแต่ละคน จนในช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์จะแสดงชื่อภาพยนตร์ ตัดสลับกับเหตุการณ์แก๊งดาราคคนสุดท้าย และจบลงด้วยฉากเล่นมุขตลกของโก๊ะตี๋

6. วงษ์คำเหลา

แผนภาพที่ 4.16: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องวงษ์คำเหลา

เพลงประกอบ: ฝ้ายคอยความหวัง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

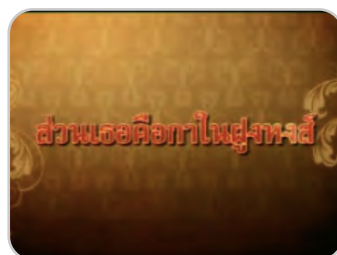
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

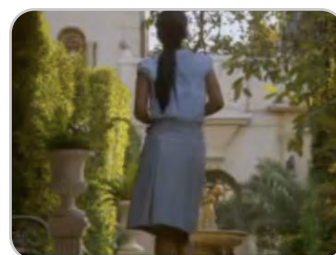
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: เฮี้ย จ่ายค่าแท็กซี่มา 197 บาท
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

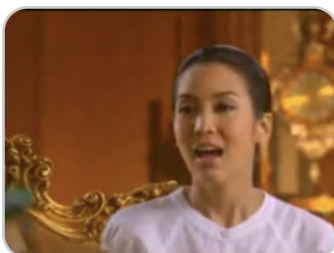

เสียงพูด: บ้านนี้เรามีภูมิระเบียบ อย่าไปเดินสู่มสู่มห้า สู่มเจ็ดสู่มแปด
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: Do you like pop music?

ดนตรีประกอบ: ทำนองเปียโน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: No, I like ปอยฟ้า

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เสียงอีสาน?

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เสียงอีสาน..จังซีมันต้องถอนๆ มันชองล่องแซ่งแล่ง

เพลงประกอบ: มันต้องถอน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เอ เอ็น ที อ่านว่า, แอ็นท์

ดนตรีประกอบ: ทำนองเปียโน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: บี อี เอ อาร์ อ่านว่า, แบ..หมี..หมา

เสียงประกอบ: เสียงตบ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: น้องผมเป็นไงบ้างครับ, เก่งขึ้นมากเลยคะ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: นี่หนูมาใหม่หรือ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไซค์ะ มาใหม่คะ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ลุยเลยดีกว่า, ท่านปู่ทำอะไรคะ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

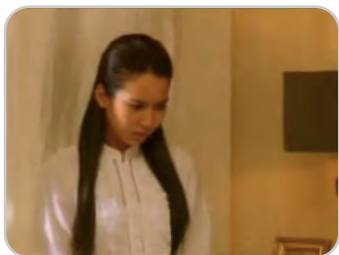
เสียงพูด: พลอยรู้ทันท่านปู่

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ้วย

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อู๋ย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

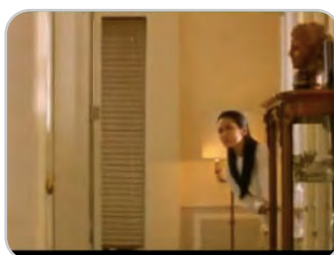
เพลงประกอบ: ฝากคอยความหวัง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้องเพลง) หากว่าน้องไม่เคยรู้ว่า ผู้ใดมาแอบรักมันหมาย

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นมคะ ตึกข้างโน้นเนี่ย ใครอยู่หรรคคะ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พี่ชายจูเนียร์เองครับ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: มันท้ารีเปล่าคนขับรถบ้านนี้ ไฟแดงมันจอด ไฟเขียวมันผ่า

ดนตรีประกอบ: ทำนองเปียโน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไฟแดงแกจอดทำไม ไอ้ มะเร็งระยะสุดท้าย ไอ้เห็บหมา ไอ้ รกจิ้งจก ไอ้ขีหมาแห้ง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นี่หรือ ครูคนใหม่ของจูเนียร์ ดูท่าทางไม่เบาเนะเรา

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แกอย่าคิดนะว่าจะรอดไปได้

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อีเตี้ย ใส่ชะขาวแปดเลยนะ เดียวเอานมหนีบหน้าเลย

เสียงประกอบ: จังหวะตลก

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

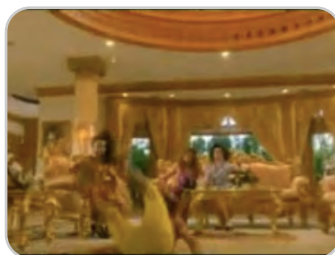
ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: คุณหญิงแพรวขา, ทางนี้

เสียงประกอบ: จังหวะตลก

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฉันไม่เชื่อฝีมือพวกแกหรอก ไหนลองซ้อมให้ดูสิ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงต้อย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ออกจากบ้านนี้ไปซะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พี่หนูแพรวคะ เลือด
อะไรกันคะ สงสัยจะมีปัญหาเกี่ยวกับ
โพรงจมูก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แทงข้างหลังทะเลถึง
หัวใจเลยทีเดียวนะ นางฟ้ากับคางคก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พี่ชายเพชรคะ ฟรุ้งนี่
หญิงนูชว่างเราไปดูหนังกันมั๊ยคะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หนังสือหรรษา, หนังสือคัมภีร์,
ทำไมไม่ดูกระจุกกระจิกหญิงนูช พี่ว่า
น่ากลัวกว่าอีก

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยลักษณะภาพจะมีโทนสีเหลืองทองเช่นเดียวกับส่วนที่เป็นตัวอักษร ฉากที่ตัดตอนมาส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ และมีสถานการณ์ตลกควบคู่ไปด้วยเช่นกัน นอกจากนั้นส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ กำหนดการฉายและข้อความโน้มน้าวใจอีกด้วย

ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงดนตรีและเพลงประกอบตลอดทั้งตัวอย่างภาพยนตร์ โดยตั้งแต่เริ่มต้นตัวอย่างภาพยนตร์จะใช้เพลงเฝ้าคอยความหวัง ในช่วงที่เป็นทำนองดนตรีตอนต้น และนำเพลงนี้มาใช้ประกอบอีกครั้งในตอนท้ายที่ร้องว่า “หากว่าน้องไม่เคยรู้ว่า ผู้ใดมาแอบรักมันหมาย จงใช้สายตาหันมารอบกาย จะเจอชายที่เขารอคอย” ประกอบในช่วงที่เรื่องราวเกี่ยวกับความรักของพระเอกและนางเอก และในช่วงเนื้อเรื่องส่วนใหญ่จะใช้ดนตรีประกอบเป็นเสียงเปียโนและดนตรีจังหวะสนุกสนาน โดยมีการแทรกเพลงมันต้องถอน ของปอยฝ้ายเสียงอีสานในช่วงที่จูเนียร์ร้องเพลงนี้ขึ้นมา นอกจากนั้นยังมีการใช้เสียงพูดของตัวละครที่ตรงกับฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นบทสนทนาตลกๆ และใช้เสียงประกอบในจังหวะตลกด้วยเช่นกัน

ในด้านเทคนิคการตัดต่อในช่วงต้นและในชื่อของส่วนที่เป็นตัวอักษรจะใช้เทคนิคการตัดต่อแบบการจาง ในขณะที่ในส่วนฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์หรือส่วนที่เป็นเรื่องราวนั้นจะใช้การตัดต่อแบบตัดตรงทั้งสิ้น

ในส่วนการลำดับเรื่องและการเล่าเรื่อง เริ่มต้นจากการนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ต่อเนื่องด้วยอักษรบรรยายสลับกับชื่อภาพ จากนั้นเมื่อเริ่มเข้าสู่ช่วงที่ใช้บทสนทนาเป็นตัวดำเนินเรื่อง ส่วนที่เป็นอักษรบรรยายจึงลดน้อยลง และมีบทบาทในการบรรยายโดยใช้แบ่งประเภทชุดเหตุการณ์ ปิดท้ายด้วยการบอกชื่อภาพยนตร์ ฉากตลกอีกหนึ่งฉาก ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ และกำหนดการฉาย

7. บอดีการ์ดหน้าเหลี่ยม 2

แผนภาพที่ 4.17: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องบอดีการ์ดหน้าเหลี่ยม 2

เสียงพูด: จ๊ะเอ๋
ตัดต่อ: การจาง

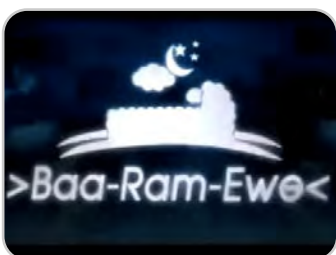
เสียงพูด: โหงวเฮ้งดินะไ่คนนี้
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หน้าตาดีนะมึงเนีย มา
นี่ๆ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะเร้าใจ
ตัดต่อ: กวาดภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เจ้าหน้าที่พิเศษหน่วย
ต่อต้านการก่อการร้าย รัฐบาล
หนองหวายหลิม
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะตกลง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงโทรศัพท์
เสียงพูด: หูแตกบ่นั่นล่ะ โทรศัพท์
ดังคือปรับ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: ปืนลูกโมรีเปล่าพี่, ไม่ใช่
มึงยิงปืนรีเปล่าเนี่ย, บัดโธ่พี่
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วก็ปลดเชฟ, เชฟคือ
ไรพี่, มึงยิงปืนรีเปล่าเนี่ย, บัดโธ่
พี่
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไปแล้วสมองมัน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ระเบิด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ระเบิด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จ๊ะเอ๋ ผู้ใดเอ่ย, กวนตีน
ละ เขามีมือออก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มึงเห็นป้ เสื้อผ้ากอง
เต็มบ้านเต็มเมืองอยู่นี่ ไปซั๊กเดียว
นี่ สิเอาเรื่องกูป, กะละมั่งอยู่ไต่
ตัดต่อ: ตัดตรง

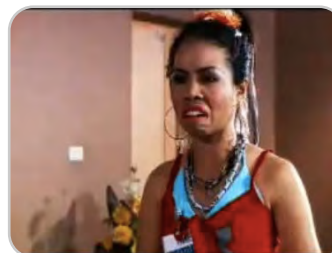
เสียงพูด: อะฮึย...
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

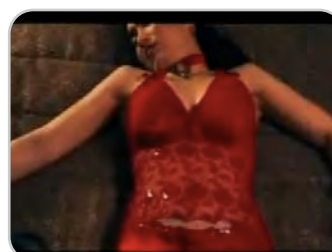
เสียงพูด: แฮ่ ไม่ได้กินดับเด็กมานานแล้ว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไม่กินตีนด้วยหรรอครับ
เสียงประกอบ: จังหวะตกลง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เนินสมบูรณ์ คงไม่ละนะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เรามั่นคนรักครอบครัวจะไปหาเหมือนไอ้เท่งไอ้โหน่งไม่ละทำไมได้
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะเป็นฉากบู๊สลับกับฉากตลก โดยฉากบู๊จะใช้การถ่ายภาพแบบใกล้เพื่อให้เห็นสภาพแวดล้อมและฉากแอ็คชั่นทั้งหลาย ในขณะที่ฉากตลกส่วนใหญ่จะใช้ภาพปานกลางเน้นที่บุคคลที่กำลังสนทนากันอยู่ โดยมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายขึ้นระหว่างฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์เรื่อยๆ แต่เป็นเพียงการบรรยายโดยรวม ไม่ได้แบ่งประเภทเหตุการณ์ตามคำบรรยายแต่อย่างใด และนอกจากนั้นยังมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรในการนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อนักแสดงนำและผู้กำกับภาพยนตร์ และกำหนดการขายอีกด้วย

ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงส่วนใหญ่จะใช้เสียงดนตรีประกอบในจังหวะเร็วเป็นหลักโดยจะมีประกอบอยู่ตลอดทั้งตัวอย่างภาพยนตร์ตั้งแต่ต้นจนจบ โดยจะเจ็บบเสียงลงในช่วงที่มีบทพูดของตัวละคร และจะดังขึ้นมาอีกครั้งหลังจากตัวละครพูดจบ และยังมีการสอดแทรกเสียงประกอบตรงตามฉากที่ตัดต่อมา เช่นเสียงระเบิด และเสียงให้จังหวะตลกในช่วงจังหวะตลกด้วยเช่นกัน

เทคนิคการตัดต่อในช่วงแรกจะมีการใช้เทคนิคการตัดต่อในหลายรูปแบบอันได้แก่ การจาง การตัดตรง และการกวาดภาพ แต่หลังจากการแนะนำบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์แล้ว การตัดต่อจะใช้เป็นการตัดตรงทั้งหมด

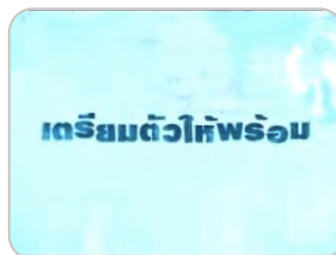
การเล่าเรื่องเริ่มจากฉากตลก 1 ฉากจากภาพที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ จากนั้นจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ แล้วจึงเข้าสู่ช่วงที่เนื้อเรื่องซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ภาพที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ในฉากบู๊และฉากตลกเป็นตัวดำเนินเรื่อง ประกอบกับดนตรีประกอบและเสียงพูดของตัวละครที่ตรงตามฉากที่ตัดต่อมาเป็นครั้งคราว ปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์ ฉากตลกอีก 1 ฉาก แสดงชื่อนักแสดงและผู้กำกับภาพยนตร์ และบอกกำหนดการขาย

เพลงประกอบ: โดน
ตัดต่อ: ตัดตรง

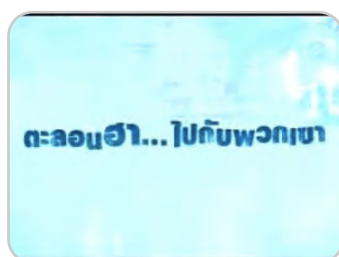
เพลงประกอบ: ต่อเนือง
ตัดต่อ: ตัดตรง

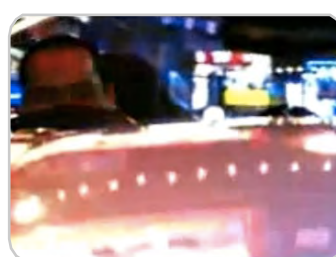
เพลงประกอบ: ต่อเนือง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนือง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนือง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนือง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนือง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนือง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนือง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนือง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนือง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนือง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อู๋ย...
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไปๆ, มึงปล่อยกูหรือ มึง
จะบ้าหรือ, อู๋ว เขาเรียกคนเดียว
เขาทำอย่างไร เขาชวนคนเดียว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: โอ้โฮ มึงคิดได้ยังไงเนี่ย
เรียกคนเดียว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ภาษาต่างชาติ), อะไร
วะโตเป็นควายพูดไทยไม่รู้เรื่องอีก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กลืนตัวมันแรง ตบให้
หน้าหงายเลย ดำจริงๆ
ตัดต่อ: ตัดตรง

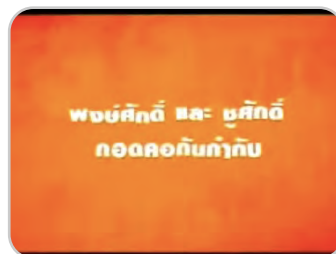
เสียงพูด: กูเคยว่ามึงม้าย เสียกาย
ที่กูพูดไทยไม่ได้ ไม่งั้นกูจะดำมึง
ให้เสียคน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไอ้ชาติหมา ไอ้ชาติชั่ว
ไอ้ทุเรศ มองหาพ่อมึงหรือ
เสียงประกอบ: จิ้งหะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

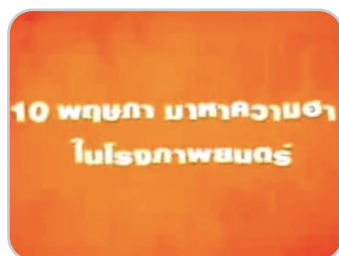
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ใครอะ อ้อ...
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยฉากที่ตัดต่อมาส่วนใหญ่จะเป็นชุดฉากที่มีสถานการณ์ตลกและบทสนทนาที่ตลกๆ โดยส่วนที่เป็นตัวอักษรไม่ใช่เพื่อบรรยายเรื่องราว แต่ใช้เพื่อเป็นข้อความโน้มน้าวใจให้มาชมการแสดงของนักแสดงนำทั้งสองอันได้แก่เก่งและโหน่ง 3 ซ่า โดยลักษณะการถ่ายภาพของภาพที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์จะเป็นภาพปานกลางเน้นฉากที่มีตัวละครหลักทั้ง 2 คน ในสถานการณ์ตลกๆ นอกจากนั้นส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อนักแสดงและผู้กำกับ และกำหนดการฉายอีกด้วย

ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงประกอบตามสถานการณ์และเสียงให้จังหวะตลกเป็นหลัก และใช้เสียงพูดของตัวละครในการดำเนินเรื่อง ผสมผสานกับการใช้เพลงประกอบ ได้แก่ เพลงโดน ของไทเทเนียม ในตอนที่ร้องว่า “เด็ยบี้ด ดีด เด็ยว บี้ด ดีด เด็ยบี้ดโดน เด็ยบี้ด ดีด เด็ยว บี้ด ดีด เด็ยบี้ดโดน เด็ยวบี้ดโดนหอก ทำมากวน เด็ยบี้ดโยนออก เด็ยบี้ดโดนกรอก ทำมายวน เด็ยบี้ดโดนกอด” ในช่วงหลังจากชุดฉากตลกฉากแรก จากนั้นจึงเจ็บบเสียงลง และใช้เสียงพูดของตัวละครเป็นตัวดำเนินเรื่อง ซึ่งเพลงประกอบนี้จะกลับมาอีกครั้งในช่วงปิดท้ายตัวอย่างภาพยนตร์ประกอบในช่วงแนะนำชื่อภาพยนตร์ไปจนจบตัวอย่างภาพยนตร์

เทคนิคการตัดต่อแทบทั้งตัวอย่างภาพยนตร์จะใช้การตัดตรง มีเพียงข้อตภาพเดียวเท่านั้นที่ใช้เทคนิคการตัดต่อแบบการกวาดภาพ ซึ่งเป็นข้อตภาพที่อยู่ในช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์ โดยใช้ในการเฉลยชื่อจริงของผู้กำกับว่าคือเก่งกับโหน่งนั่นเอง

การเล่าเรื่องเริ่มจากการแนะนำชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ตามด้วยชุดฉากตลก 1 ฉาก หลังจากนั้นจึงเป็นส่วนที่เป็นภาพตัดสลับกับอักษรบรรยาย โดยเหตุการณ์ทั้งหมดของตัวอย่างภาพยนตร์จะแบ่งเป็นชุดเหตุการณ์ใหญ่ๆ 3 เหตุการณ์ด้วยกัน ในแต่ละชุดเหตุการณ์จะเรียงลำดับเรื่องตามเวลาดำเนินเรื่อง แต่การนำทั้ง 3 ชุดเหตุการณ์มาต่อกันนั้น ไม่ได้คำนึงถึงระยะเวลาที่เกิดเหตุการณ์แต่อย่างใด ในช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์จะนำเสนอชื่อภาพยนตร์ ชื่อผู้กำกับ ภาพยนตร์ซึ่งเฉลยว่าเป็นเก่งและโหน่ง และกำหนดการฉายเป็นการปิดท้าย

9. แหยม ยโสธร 2

แผนภาพที่ 4.19: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องแหยม ยโสธร 2

เสียงบรรยาย: ภาพยนตร์ยอดเยี่ยมเทศกาลหนังเมืองคานท์
ดนตรีประกอบ: ยิ่งใหญ่
ตัดต่อ: การจาง

เสียงบรรยาย: ภาพยนตร์ยอดเยี่ยมเทศกาลหนังเบอร์ลิน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงบรรยาย: ภาพยนตร์ยอดเยี่ยมเทศกาลหนังซันแดนซ์
ดนตรีประกอบ: ยิ่งใหญ่
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ทั้งหมดเนีย ยังไม่เคยได้
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงบรรยาย: แต่ได้ใจคนดู
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: ขอสามช่า
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: โ๊ะะ จะ จะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เฮ้ยๆ อ่าหานี้
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ตราบใดที่มีภูเป็นกำนัน
อยู่นี้ ยโสธรจะไม่มีการพนัน
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

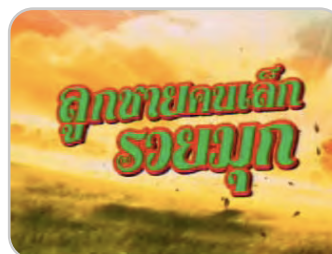
เสียงพูด: ปีหน้าจะครบ 35 แล้ว
แมนี่คุณข้างยิม
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แหม่นคะ, ระวังปีหน้า
จะได้รับอุบัติเหตุ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แต่อย่าไปรับนะ ถ้ารับ
แล้วจะเกิดอุบัติเหตุทันที, ห้ามรับ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ตั้งใจทำงานกันนะครับ
มันจะได้เสร็จเร็วๆ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อย่าอู้ เพราะเราไม่ใช่
คนเหนือ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: บ้านกำนันแหม่มไปทาง
ไหนเนีย, เลี้ยวซ้าย แล้วก็เลี้ยว
ซ้าย, ซ้ายอีก, แล้วก็เลี้ยวซ้าย
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แว้ เอ๊ย แว้
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

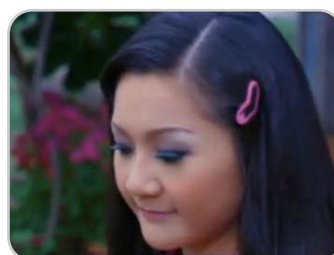
เสียงพูด: เห็นน้องบ่
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: บ่เห็นเด้อจ๊ะ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะช้าๆ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มันงามบ่คือต้องดีโลว์
เสียงประกอบ: จังหวะตกลง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: โจ๊ะ จะ จะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

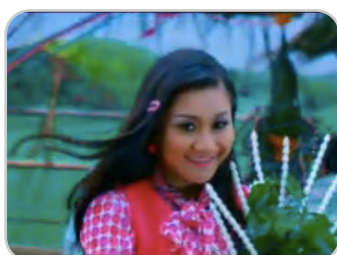

เสียงพูด: หัวดีศรีรับท่านปลัด
ศรีรับ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: น้ำคะคุณปลัด
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: คุณปลัดศรีรับ น้าอยู่ข้าง
ล่าง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อยากรู้เป็นขี้ตาคุณแหว่จั่ง
เลยศรีรับ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ทำไมล่ะคะ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ก็จะได้อยู่ในสายตากคุณ
แวบ้างใจครับ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เหมือนกันครับผมอยาก
เป็นสันตัน จะได้ถือเป่าตากคนบ้าง
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ได้ข่าวมาว่าพักนี้เสีย
หยอง
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

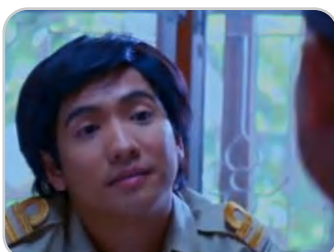
เสียงพูด: มันมาเริ่มปั่นเปียนอยู่
แถวหมู่บ้านเรา แถวยโสธรเนีย
ครับ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ททางการเขาสั่งมาครับผม
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ททางกาญจนบุรีเกี่ยว
อะไรกับยโสธรครับ
เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เป็นตลกเปล่าครับเนีย,
ไม่ได้เป็นครับ
ตัดต่อ: ตัดตรง

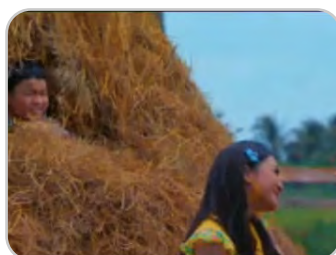
เสียงพูด: ถ้าไม่ได้เป็นตลก อย่า
ตลกครับผม
เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ลูกชายคุณทำลูกสาว
ผมท้อง ลูกชายคุณแย่มาก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เป็นไปไม่ได้ ลูกผมมัน
เป็นง่อย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

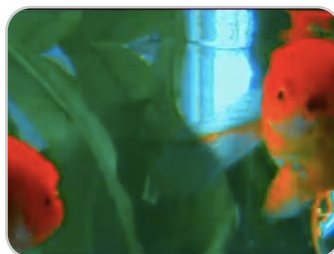
เสียงพูด: ผมเข้าผิดหลัง
เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กำหนดเสียงปลาทอง
ด้วยหรรค์ครับ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เลี้ยงไว้เถอะครับ
ปลาทอง เวลาใครมาเกาะเกาะ
ลูกสาว ปลาทองมันด่าแทนผมนะ
ครับ, ปลาทองเนียหรรค์ครับ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ดูปากมันสิครับ, พ่อ
มึงๆ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ยังไงขอตัวกลับก่อน
ครับ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฟ่อมิ่งๆๆ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ โดยจะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ตามคำบรรยายและส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่นำเสนอเหตุการณ์ตลกๆ และฉากที่มีบทสนทนาตลกๆ ลักษณะของภาพจะเป็นภาพขนาดกลางและภาพไกลในฉากที่ต้องการให้เห็นสภาพแวดล้อม นอกจากนั้นส่วนที่เป็นภาพของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ยังมีลักษณะเด่นคือมีการใช้ฉากที่เพิ่มมาจากในภาพยนตร์ตั้งแต่ต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ อันได้แก่ ฉะนั้นรางวัลที่ได้รับ และการนำฉากจากตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องแหยม ยโสธร ภาค 1 มาใช้ในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ด้วย และมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรสำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อนักแสดง และกำหนดการฉายอีกด้วย

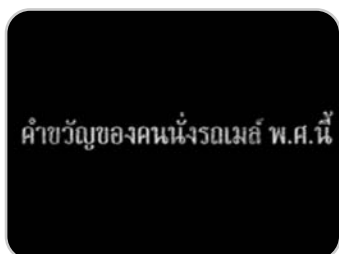
ส่วนที่เป็นเสียงที่เด่นชัดคือเพลงประกอบภาพยนตร์ที่มีการใช้เพลงโ๊ะ โ๊ะ โ๊ะ ของทิดเซียง เสียงเสน่ห์ ซึ่งเป็นเพลงเดียวกับที่ใช้ในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ในภาค 1 มาประกอบตั้งแต่ช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ที่เป็นฉากนำมาจากภาพยนตร์ในภาค 1 เรื่อยไปจนจบตัวอย่างภาพยนตร์ โดยจะมีการลดระดับเสียงหรือเจียบลงเมื่อมีบทสนทนาของตัวละคร นอกจากนั้นจะเป็นเสียงพูดของตัวละครโดยส่วนมากจะเป็นบทพูดในฉากที่แสดงความตลกและเล่นมุข โดยจะมีการใช้เสียงประกอบในจังหวะตลกอยู่ตลอดเวลาเรื่องราว

ในด้านเทคนิคการตัดต่อจะมีการใช้การตัดต่อที่หลากหลาย ในช่วงต้นจะมีการใช้การจางในส่วนที่เป็นฉากรางวัลที่ได้รับ และมีการใช้การกวาดภาพในส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายหลังจากฉากรางวัลและหลังจากนั้นการตัดต่อทั้งตัวอย่างภาพยนตร์จะใช้เป็นการตัดตรงทั้งหมด

ในด้านการเล่าเรื่องเริ่มจากการแนะนำรางวัลที่ได้รับด้วยฉากที่เพิ่มจากในภาพยนตร์ และเฉลยว่าเป็นเรื่องล้อเล่น จากนั้นจึงใช้ภาพจากตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องเดียวกันในภาค 1 ก่อนแล้วจึงเข้าสู่เรื่องราวหลัก ในส่วนนี้จะมีการใช้ภาพตัดสลับกับข้อความบรรยายเป็นครั้งคราว แต่โดยหลักแล้วจะให้บทพูดของตัวละครเป็นตัวดำเนินเรื่อง และปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์ ฉากตลกอีก 1 ฉากและกำหนดการฉาย

! 11. เมลันรทหมายยกล้อ

! แผนภาพที่ 4.21 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องเมลันรทหมายยกล้อ

ดนตรีประกอบ: จังหวะ
สนุกสนาน
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: เสียงออก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

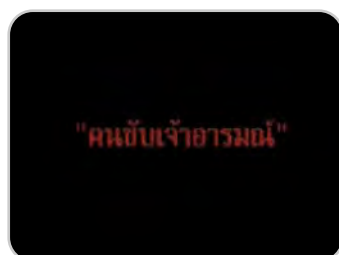
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: เสียงออก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: เสียงรถเบรก
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: เสียงรถ
เบรก, กระจกแตก
เสียงพูด: (ร้อง) ไฉย...
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ใ้ช้ขีบหาย กูอยากจะรู้หนักมึงขับภาษาอะไรของมึงเนี่ย มึงก็เหมือนกันอีตุ๊ดเนี่ย ยืนสะตืดสะตึงอยู่นั่นละ กูอยากจะรู้หนักมึงทำอะไรของมึงเนี่ย

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เป็นไรอีแก่ ค่ำสถาบันแม่กูหรือ มึงว่าใครตุ๊ด แน่จริงมึงลงมาต่อยกับกูข้างล่างมา ลงมาเลย

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กูล้างรีปาวๆ ไม่ลงเนี่ยตุ๊ดเลยเนเนี่ย

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไม่ต้องมาเสี...

เสียงประกอบ: เสียงสาดน้ำ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แม่ง..ไม่จบ ใ้สัศวร ไม่จบ

ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงรถเบรก

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เมิงเอากับกูไ้มั้ย เจียบทำไม ใ้ไ้ลัน มึงเจียบทำไม, (ร้องเพลง) เมื่อไรจะค้ำหนอ..., ร้องเพลงหาพ่อมึงหรือ, ไม่ใช่กลัวว่าเจียบ

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน

ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: มึงอะตัวตันเหตุเดี่ย มึงอะไม่ยอมจอดรถให้เขาลงตั้งแต่แรก

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

เสียงประกอบ: เสียงที่ปั้ดน้ำฝน, เสียงป่อย

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กูลงไปแล้วใครจะขับละเอามั้ย ให้จอดเลยเอามั้ย ทุกคนเอามั้ย

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

เสียงประกอบ: เสียงที่ปั้ดน้ำฝน, เสียงป่อย

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ตะโกน) หยุด
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: เสียงที่ปิดน้ำฝน,
เสียงป๊อปปี้
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ใครเถียง กูยิง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงตด
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ใครตดวะเนี่ย ใครตด
เหม็นแฉะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: สุดสวยไม่ได้ตั้งใจเน้อ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงตด
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เอ้ยกระเป๋ายังปิ่นเลย
ดนตรีประกอบ: จังหวะ
สนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มึงจะบ้าหรือ กูไม่ใช่จา
พนม
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ช่วยด้วย
เสียงประกอบ: เสียงสาดน้ำ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: เสียงหวอรถ
ตำรวจ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เหี้ยแล้วม้ยี้นน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อ้อ ไม่ใช่เหี้ย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มันเป็นด่านตำรวจ มา
คอยจับคนที่ถือปืนบนรถเมล์นะ
ไอ้อ้วน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กูรู้แล้ว เหี้ย จอดๆ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไอ้อ้วนนี่ไม่ต้องห่วง
จอดเนี่ย ตำรวจมันไม่ให้ไปหรอก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กูหมายถึงให้จอดก่อน
ด่าน อีควาย บ้านมิ่งกินหญ้าขน
ปาวเนี่ย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เลี้ยวนะรอด
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อู๊ยยตาย มีที่เลี้ยงด้วย
หรือวะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (กรีด) ว้าย..
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงรถเบรก
ดนตรีประกอบ: จังหวะ
สนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จอดดิวะ บอกให้จอด,
จอดยั้งใจ, ก็เหยียบเบรกสิ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วเบรกมันอยู่ไหนล่ะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เอ้า
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อยากจอดนักใช้มัย
อยากจอดนักก็มาขับเลย
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะ
สนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: เสียงปิ่น
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: เสียงรถชนโครม
ตัดต่อ: ตัดตรง

ในช่วงแรกส่วนที่เป็นภาพจะเป็นตัวอักษรตัดสลับกับภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ โดยใช้เทคนิคการตัดต่อการจางออกจนมืดสนิทก่อนที่ภาพซื้ดต่อไปจะจางเข้า และส่วนที่เป็นเสียงจะเป็นเสียงดนตรีประกอบที่มีจังหวะสนุกสนานประกอบกับเสียงประกอบที่ทำให้เกิดจังหวะตลก

ในขณะที่ในช่วงกลางของตัวอย่างภาพยนตร์จะเป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ โดยเลือกฉากที่มีการใส่มุขตลก หรือมีสถานการณ์ตลกๆ มานำเสนอ ซึ่งมีการใช้ดนตรีประกอบจังหวะสนุกสนานประกอบไปตลอดเรื่อง และดนตรีจะลดระดับเสียงลงหรือเงียบไปในช่วงที่เน้นบทสนทนาตลกๆ หรือมีเสียงประกอบในจังหวะตลกเข้ามาแทนที่ ในช่วงกลางนี้เทคนิคการตัดต่อที่ใช้จะเป็นการตัดตรง เนื่องจากเป็นภาพเหตุการณ์หลายๆ เหตุการณ์ที่นำมาต่อดิดกันอย่างหลวมๆ มีความต่อเนื่องกันบ้างเล็กน้อย แต่เน้นที่ความตลกของแต่ละเหตุการณ์มากกว่า จึงใช้การตัดตรงเพื่อความรวดเร็วและต่อเนื่องในด้านอารมณ์ นอกจากนี้ยังมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรตัดสลับกับภาพตัวละครในเหตุการณ์ต่างๆ ในเนื้อเรื่อง เพื่อเป็นการแนะนำตัวละคร

ในช่วงท้ายจะเป็นช่วงหลังชุดภาพฉากตลกๆ ทั้งหมด จะมีการตัดสลับภาพจากฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์และส่วนที่เป็นตัวอักษร เพื่อให้ข้อมูลการเข้าฉากของภาพยนตร์ และ

ข้อความโน้มน้าวใจ จากนั้นจึงปิดท้ายด้วยฉากเล่นมุขตลกอีก 1 ฉาก และใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษร เพื่อบอกวันเข้าฉายเป็นการปิดท้าย ในส่วนนี้ส่วนที่เป็นเสียงที่ใช้มาตั้งแต่ต้นของตัวอย่าง ภาพยนตร์ก็ยังคงใช้ต่อเนื่องเรื่อยมาประกอบกับเสียงประกอบตามสถานการณ์เช่นเดียวกับทุกช่วง ของตัวอย่างภาพยนตร์ทั้งเรื่องสำหรับด้านเทคนิคการตัดต่อก็ยังคงใช้การตัดตรง เพื่อความจับใจ ของภาพที่ต่อเนื่องกัน

ลักษณะการถ่ายภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพใกล้เพราะเน้นที่บทสนทนาของตัวละคร และฉากที่เกิดเหตุการณ์ขึ้นคือบนรถเมล์ที่วิ่งไปเรื่อยๆ ดังนั้นเราจึงเห็นวิวทัศนียภาพด้านนอกรถ เคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา มีการตัดสลับกับภาพเหตุการณ์ด้านนอกรถบ้างตามสถานการณ์ โดย ภาพด้านนอกส่วนใหญ่จะใช้ภาพไกลเพื่อให้เห็นสถานการณ์โดยรอบ

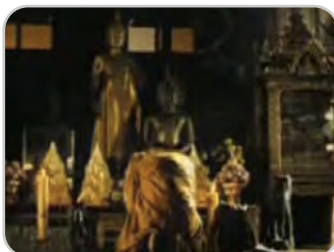
ในส่วนของการเล่าเรื่องจะเริ่มจากส่วนที่เป็นตัวอักษรเสริมเรื่อง ตัดสลับกับภาพที่ สอดคล้องกับข้อความ และชุดฉากเริ่มเรื่อง จากนั้นจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ แล้วจึง เข้าสู่ช่วงแนะนำตัวละครที่ใช้ภาพตัดปะกับตัวอักษรสลับกับภาพฉากที่นำเสนอลักษณะนิสัยของ ตัวละคร โดยในช่วงกลางถึงช่วงท้ายเรื่องจะเป็นชุดเหตุการณ์ที่มีความวุ่นวายประกอบกับบทพูด ตลกๆ ของตัวละคร และปิดท้ายด้วย ข้อความโน้มน้าวใจ กำหนดการฉาย และชื่อภาพยนตร์

11. หลวงพี่เท่ง 2 รุ่นสารำรววย

แผนภาพที่ 4.21: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องหลวงพี่เท่ง 2 รุ่นสารำรววย

ดนตรีประกอบ: ยิ่งใหญ่
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: มันเป็นอาการไม่ใช่
อาตมาไม่ได้สันดาน
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: ไม่ได้รำคาญไม่ได้
พบพานไม่ใช่องค์การ หรือกรรม
ทบวง ทับวงไหนๆ ไม่ว่าจะแก่หรือ
เด็ก ลูกเด็กเล็กแดง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผิวมันผิวแห้งก็ฟังกันได้
ตบตีฟ้อแม็กกลายเป็นเปรต ใคร
ชอบฟังอาตมาเทศขอให้ยกมือขึ้น
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: สาธุ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: What's up man.
ตัดต่อ: ซ้อนเปลี่ยนภาพ

เสียงพูด: นมัสการครับหลวงลุง,
หลวงพี่

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จะมาบอกว่า สีกไม่สีก
ไม่สีกไม่สีก บอกๆ บวชแค่ 9 วัน

ดนตรีประกอบ: แร็ป
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นี่ก็ปาไปปีกับ 9 เดือน

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: หรือหลวงพี่คงจะ
เลอะเลือน ขวบปีเก่าเดือนนี้กว่า
บวชเก้าวัน, พอๆ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

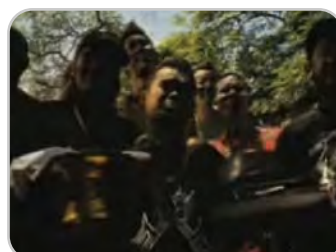
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: โยมทรงพระรอแล้ว

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เต็มๆ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: อาตมาไม่รู้สิ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อาตมาเจอละ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นี่แหละรถพระธรรม

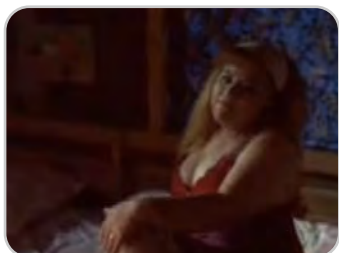
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จ้ะกุขอความช่วยเหลือ
มึงหน่อยได้มั๊ย

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เวลาที่อยู่กับผัวกูแล้ว..

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

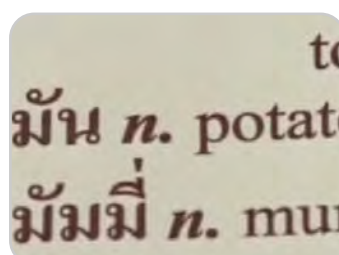
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เกิดมันส์ขึ้นมาแล้วกู
ต้องพูดว่าไงวะ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มันก็แปลว่าโปเตโต้

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

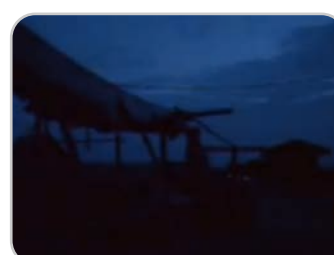
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: โปเตโต้ๆ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

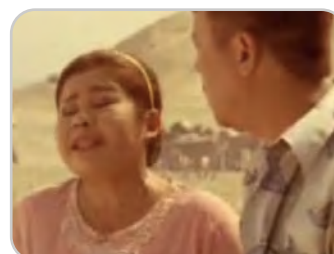
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มึงให้พระไว้ผมยาว จะ
ให้พระเป็นแอดคาราบาวหรือไง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

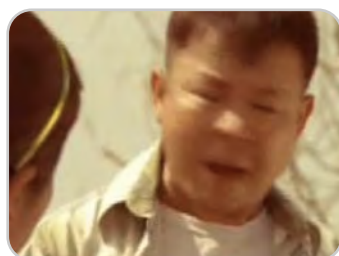
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วทำไมโกนแล้วไม่ใช่
ตุ้มหู

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อ้าว พระนะเว่ยไม่ใช่
โหน่งซ่าซ่าซ่า

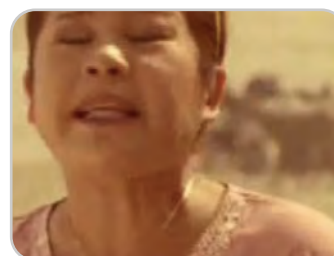
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

เสียงพูด: ไม่ใช่โหน่งซ่าซ่า..

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

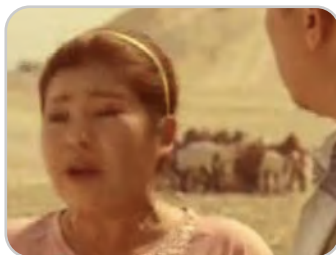
เสียงพูด: แล้วไอ้โหน่งไม่ใช่พระ
แล้วมันโกนหัวทำไม

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

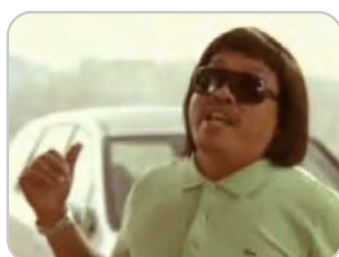
เสียงพูด: มันเป็นตลกไป
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ยังพึ่งพระโกนหัวภูก็ยื่น
ขำนะสิ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: คือผมออกรถมาใหม่
ครับ อยากจะให้หลวงพ่อช่วยเจิม
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
เสียงพูด: เก็บไว้สักอาทิตย์หนึ่ง
ก่อนแล้วค่อยล้างออกละ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
เสียงพูด: คนเรานี้มันงมงายจริงๆ
นะ มัวแต่ไปเจิมรถ ผมจะอาบน้ำแค่
หัวไหล่พอ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผมว่าเดี๋ยวไม่ต้องแวะ
แล้วปริ่มขนาดนี้, หลวงพี่นิมนต์
ทางนี้ก่อน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หลวงพี่เท่งสบายดีมั๊ย,
หลวงพี่เท่งไปทิเบต
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไปทิเบต แล้วเร็ว
ทางยาวจะถึงมั๊ยเนี่ย ฮือๆ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อีหนูเอาผลไม้มาใส่
บาตรหน่อย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มาแล้วจ้า มะพร้าว
น้ำหอมจะพอ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อาวุวะโนสุซซังพลัง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: สาธุ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยฉากที่ตัดตอนมาส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ตามคำบรรยาย และเป็นฉากที่สามารถโชว์บทสนทนาและมุขตลกได้ นอกจากนี้ยังมีการแทรกฉากที่เพิ่มเข้ามาจากในภาพยนตร์โดยการนำภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์มาปะติดด้วยส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายเพื่อบรรยายเหตุการณ์ตามภาพ นอกจากนี้ส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อผู้กำกับ ชื่อนักแสดง และกำหนดการฉายอีกด้วย ในด้านเทคนิคการถ่ายภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพใกล้ในภาพที่มีตัวละครตัวเดียวและภาพปานกลางในภาพที่มีตัวละครเป็นกลุ่ม

! ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงพูดของตัวละครเป็นเสียงหลักในการดำเนินเรื่อง ประกอบกับการใช้ดนตรีประกอบแสดงความยิ่งใหญ่ น่าเลื่อมใสในช่วงต้นและมีการใช้ดนตรีในจังหวะแร็ป ประกอบการร้องแร็ปของโยมที่มาเยี่ยมหลวงพี่ในช่วงเริ่มต้นเรื่องราวหลัก และนอกจากนั้นยังมีการใช้เพลงประกอบชื่อเพลงอาตมาไม่รู้สิของโจอี้ บอย เป็นเพลงประกอบหลักซึ่งจะเริ่มประกอบในตัวอย่างภาพยนตร์ตั้งแต่หลวงพี่โจอี้เริ่มย้ายไปวัดใหม่ ในช่วงที่ร้องว่า “อาตมาไม่รู้สิ อาตมาไม่รู้สิ อาตมาไม่รู้สิ อาตมาไม่รู้สิ” เรื่อยไปจนจบตัวอย่างภาพยนตร์ โดยจะลดระดับเสียงหรือเงียบเสียงลงในช่วงที่มีบทพูดของตัวละคร

ในด้านเทคนิคการตัดต่อในช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์จะใช้การตัดต่อแบบการจาง แต่หลังจากเมื่อเข้าสู่เรื่องราวหลักแล้วเทคนิคการตัดต่อจะเปลี่ยนเป็นการตัดตรงแทบทั้งหมด โดยจะมีการใช้การซ้อนเปลี่ยนภาพและและการกวาดภาพบ้างเล็กน้อยขึ้นอยู่กับอารมณ์ของเรื่องหรือช่วยให้เรื่องราวต่อเนื่องมากขึ้น

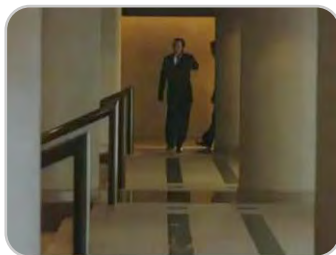
สำหรับการเล่าเรื่องและการลำดับเรื่องราวเริ่มจากการนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ และเข้าสู่ช่วงเกริ่นนำที่ใช้ภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์เรื่องหลวงพี่เท่งในภาคแรก ตัดสลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย และภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ในภาคนี้ แล้วจึงเข้าสู่ช่วงเรื่องราวหลักจะใช้เป็นภาพชุดเหตุการณ์ โดยมีส่วนที่เป็นอักษรบรรยายขึ้นแต่ละชุดเหตุการณ์ ที่ตรงตามคำบรรยาย จากนั้นจึงปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์ ฉากตลกอีก 1 ฉาก เสนอชื่อผู้กำกับ ภาพยนตร์และกำหนดการฉาย

12. บอด้การ์ดหน้าเหลี่ยม

แผนภาพที่ 4.22: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องบอด้การ์ดหน้าเหลี่ยม

ดนตรีประกอบ: แอ็คชั่น
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

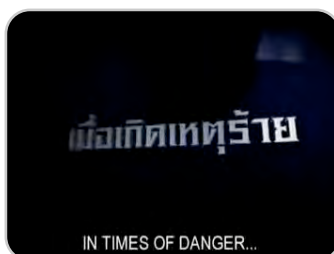
เสียงพูด: ชายชกลมันกำลังออกจากตึกนี้

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฝากบอกอาทิตย์ด้วย จับมาเป็นๆ นะ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะเร้าใจ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ยิงปืน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ยิงปืน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

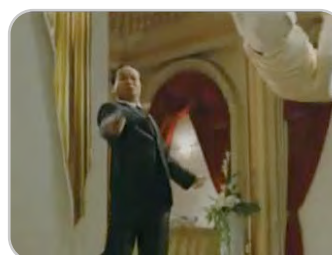
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

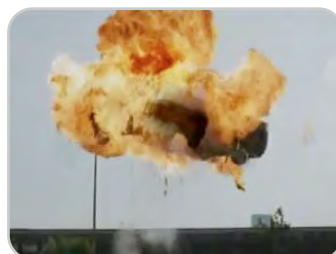
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ยิงปืน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ระเบิด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

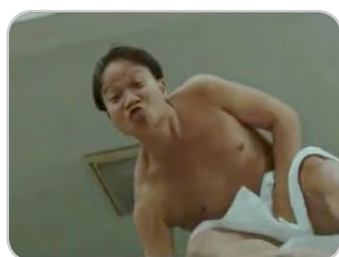
เสียงพูด: ขอบใจนะไอน้อง, บ่
เป็นหยิ่งครึบท่านห้าแหล
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: คนละเรื่องแล้วไอ้เหี้ย
เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

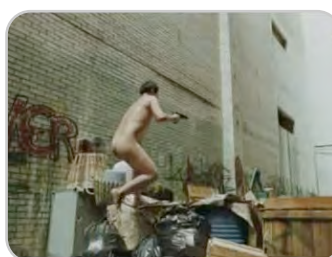
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

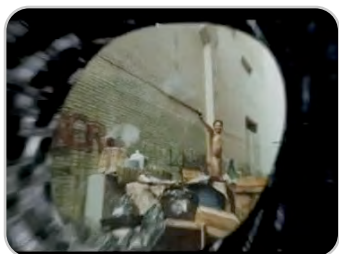
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ยิงปืน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ยิงปืน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้จะใช้ส่วนที่เป็นภาพเป็นตัวเล่าเรื่อง โดยที่ใช้ส่วนที่เป็นเสียงน้อยมาก โดยส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย ซึ่งฉากที่ตัดตอนมาส่วนใหญ่จะเป็นฉากบู๊ต่อสู้ ที่ไม่ได้เน้นการเล่าเรื่องเท่าใดนัก โดยที่ลักษณะการถ่ายภาพจะเป็นภาพไกลและภาพปานกลางเป็นส่วนมากเพื่อที่จะแสดงให้เห็นฉากแอ็คชั่น ฉากระเบิด อย่างไรก็ตามยังมีการสอดแทรกฉากตลกในตอนท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์อีกด้วย นอกจากนี้ส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีกรใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ นักแสดงนำและกำหนดการฉาย และสำหรับ

เทคนิคการตัดต่อของภาพยนตร์ตัวอย่างเรื่องนี้จะใช้เป็นเทคนิคการตัดตรงทั้งหมด

ส่วนที่เป็นเสียงโดยหลักแล้วจะใช้เสียงดนตรีประกอบเป็นเสียงหลัก และมีการใช้เสียงพูดของตัวละครน้อยมาก มีเพียงในช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์และในช่วงท้ายที่เป็นฉากตลก จะมีการใช้เสียงพูดในบทสนทนาที่แสดงความตลก สำหรับเสียงดนตรีประกอบที่ใช้ในตอนต้นจะเป็นดนตรีในจังหวะของภาพยนตร์แอ็คชั่น จากนั้นเมื่อเข้าสู่เรื่องราวหลักที่เป็นภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์เป็นภาพบู๊แอ็คชั่นทั้งหมด ดนตรีประกอบที่ใช้จะมีจังหวะที่เร้าใจมากขึ้น พร้อมทั้งมีการใช้เสียงประกอบจำพวกเสียงปืนและเสียงระเบิดประกอบอยู่ตลอดเรื่องราว และเสียงประกอบในจังหวะตลกในฉากตลกด้วยเช่นกัน

การเล่าเรื่องเริ่มจากส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายสลับกับภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ ก่อนที่จะนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ จากนั้นจึงเข้าสู่เรื่องราวหลักที่จะใช้ภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์และตัวอักษรบรรยายเล่าเรื่องราวทั้งหมด โดยไม่มีการใช้เสียงบรรยายและแทบไม่ใช้เสียงพูดของตัวละครเลย มีเพียงในช่วงท้ายของเรื่องราวหลักก่อนที่จะนำเสนอชื่อภาพยนตร์ จะมีฉากที่แสดงบทพูดตลกของจา พนมและหมา จ๊กมิก เท่านั้น และปิดท้ายด้วยฉากแอ็คชั่นแบบตลกๆ อีก 1 ฉาก นำเสนอชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ นักแสดงนำ และกำหนดการฉาย

13. ผีหัวขาด

แผนภาพที่ 4.23: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องผีหัวขาด

ดนตรีประกอบ: เศร้า
ตัดต่อ: ตัดตรง

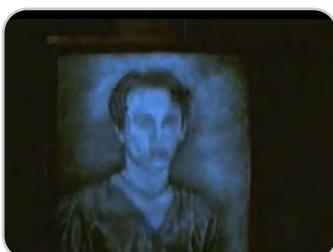
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

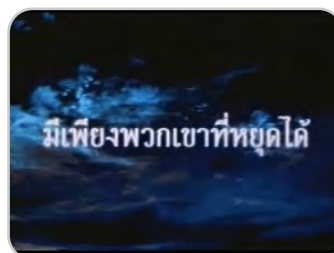
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: นากิ้ว
เสียงประกอบ: ฟาผ่า
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ทำไมเป็นนี้ล่ะอาจารย์,
ซึบหายแล้วกูทองคาถาผีटना
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เอ๊ย หนืออะไรกันวะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: สนุกสนาน
เสียงประกอบ: ฟ้าผ่า
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เอ๊ย กูก็เจอนี้เง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: ฟ้าผ่า
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: โชคดีนะพวกมึง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: คนอย่างกูถ้ากูไม่ไป
ไม่ใช่ลุงเพลิน กูย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

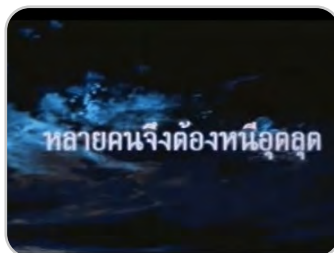
เสียงพูด: มาสิจ๊ะ, (ร้อง) อ้าก...
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: ฟ้าผ้า
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อาจารย์ครับ ฟ้าไฉ่เดียวกำลังอาละวาด

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

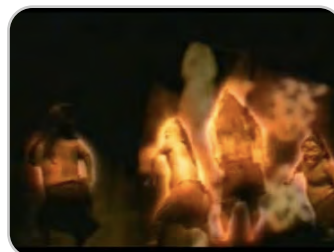
เสียงพูด: อย่างนี้ต้องใช้วิชาสี่กุมารแล้วล่ะ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

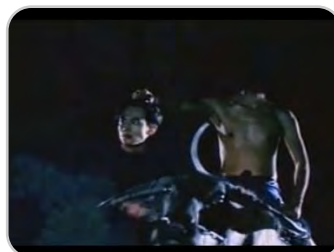
เสียงพูด: สี่กุมาร สี่กุมารๆ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไม่อยากเชื่ออาจารย์ เสกคางคกได้

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไปซิเอาตัวรอดกันก่อน

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

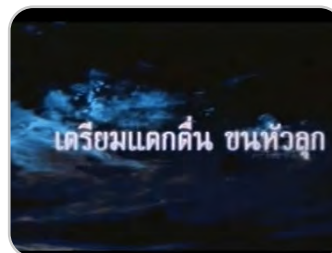
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เคลียร์พื้นที่ ได้เลยลูกพี่
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

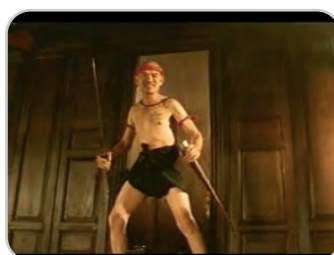

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: ฟ่ำผ่า
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: โธ่ ไข้บ้าเอ๊ย อาจารย์ยังไม่ตาย

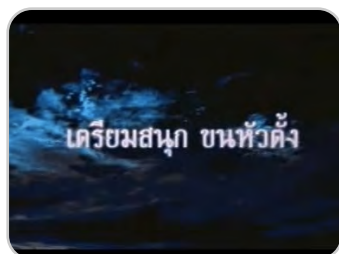
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ตายแน่ไอ้พวกมึง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: ฟ่ำผ่า
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อู๋ย อาตมาไปละ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: ฟ่ำผ่า
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไหนอะ ไม่เห็นมีเลย มีที่ไหนอะ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มี

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) อ้าก...

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

เสียงประกอบ: ฟ้าม่า

ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยฉากที่ตัดตอนมาจะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ตรงกับส่วนที่เป็นอักษรบรรยาย แต่ส่วนใหญ่แล้วจะเน้นฉากที่นำเสนอนักแสดงตลกที่มีอยู่ค้ำคั่งในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งเรื่องราวส่วนใหญ่ของฉากที่ตัดตอนมาจะมีเรื่องราวเกี่ยวกับความซุกมุนวุ่นวายและหนีผีซึ่งเน้นไปที่ความตลกของสถานการณ์มากกว่าความน่ากลัว นอกจากนี้ส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ และกำหนดการฉายอีกด้วย

ส่วนที่เป็นเสียงในตอนต้นจะใช้ดนตรีประกอบที่ให้อารมณ์เศร้าในช่วงที่เป็นเรื่องราวความรักก่อนตายของตัวละครผีหัวขาด แต่หลังจากนั้นเสียงดนตรีประกอบจะเปลี่ยนเป็นดนตรีจังหวะเร้าใจประกอบเรื่องราวซุกมุนวุ่นวายไปตลอดจนจบตัวอย่างภาพยนตร์ นอกจากนี้ยังมีการใช้ส่วนที่เป็นเสียงพูดของตัวละครเพื่อดำเนินเรื่องราวบ้าง แต่โดยมากและจะเป็นเสียงพูดตรงตามฉากที่ตัดตอนมาแต่ไม่ได้เล่าเรื่องราวใดๆ

ในด้านเทคนิคการตัดต่อในช่วงแรกส่วนที่เป็นตัวอักษรจะการใช้การตัดต่อแบบการจางและส่วนที่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์จะใช้เป็นการตัดตรงทั้งหมด รวมทั้งส่วนที่เป็นตัว

อักษรในช่วงที่เรื่องราวประกอบดนตรีจังหวะเร้าใจในช่วงกลางจนจบตัวอย่างภาพยนตร์ด้วยเช่นกัน

สำหรับการลำดับเรื่องและการเล่าเรื่อง เริ่มต้นจากส่วนที่เป็นภาพและตัวอักษร บรรยายเรื่องราวก่อนตายของผีหัวขาด จากนั้นจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ และเข้าเรื่องราวหลักที่เป็นเรื่องของเหล่าหมอผีที่แสดงโดยดาราดกทั้งหลาย การปราบผี การหนีผี โดยใช้ภาพตัดสลับกับข้อความบรรยายที่แบ่งเรื่องราวอย่างหลวมๆ และปิดท้ายด้วยการบอกชื่อภาพยนตร์ และกำหนดการฉาย

14. แจ๋ว

แผนภาพที่ 4.24: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องแจ๋ว

เพลงประกอบ: แจ๋วสู้ตาย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) อ้าย...
เสียงประกอบ: แตรรถยนต์
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: สวัสดิ์คะ หนูชื่อ
แวว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: เป็นคนใช้มาจากภาคอีสาน
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ต่อเนื่อง
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: เอ็งงานอยู่บ้าน
คุณนายหมาดำ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เรียกฉันว่ามาดามนะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หมาดำ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ส่วนไอ้ฉวนนี้เป็น
เอี้ยยหนูคะ ชื่อจิม
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ต่อเนื่อง
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: คนนี้ชื่อจิมคือ
กัน
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ตายละ ฉันทั้งสองจิม
แหละ
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงประกอบ: สำลัก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จิมตัวใหญ่ เอ็นว่าจิมใหญ่

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นั่งมีมันดำ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เอ็นมันว่าจิมดำตีบคะ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จิมใหญ่ จิมดำ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จิมดำมาจ่ายค่ากับข้าว
ก่อน, อ้อจิมดำ

ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: (หัวเราะ)

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ซื่อจิมดำหรร

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จิมดำๆ มานี้

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: คนนี้เป็นกระเหรี่ยง มาจากพม่า

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ซื่อชะเวเมียตะนา

เสียงประกอบ: เสียงระเบิด

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: วันๆ ได้แต่วิ่งหนี
ลูกระเบิด

เสียงประกอบ: เสียงระเบิด

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: พอมาอยู่เมืองไทย

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เลยเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น'แคท'

เสียงบรรยาย: เลยเปลี่ยนชื่อใหม่เป็นแคท

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แคทแมคอินทอธนะไม่ใช่สิ่งลึซ

ตัดต่อ: ตัดตรง

หนูเอนี้เป็นแจ๋วเสียงของ

เสียงบรรยาย: หนูเอนี้เป็นแจ๋วเสียงของ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ฉายาของเธอคือ...

เสียงบรรยาย: ฉายาของเธอคือ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่งคุณผู้ชายให้สูญพันธุ์

เสียงบรรยาย: ส่งคุณผู้ชายให้สูญพันธุ์

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

พวกคุณๆ รู้ไหมคะ

เสียงบรรยาย: พวกคุณๆ รู้ป่ะคะ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ว่าคนใช้อย่างพวกหนูนี้

เสียงบรรยาย: ว่าคนใช้อย่างพวกหนูนี้

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

กำลังจะได้ทำงาน เพื่อชาติ

เสียงบรรยาย: กำลังจะได้เสียดงานเพื่อชาติ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ช่วยเป็นสายลับให้ฉันหน่อย

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เขาวานให้หนูเป็นสายลับ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ออกลิฟท์
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงเตะ เสียง
พูด: ถีบกุ๊กทำไมวะ, มันเตือนว่า
ลิฟท์เต็มต้องเอาคนออก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

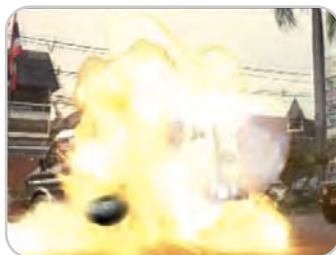
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงระเบิด
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ออดรตไฟฟ้า
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เต็มที่ทุกทีเลย
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพแทบทั้งหมดจะเป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ โดยเป็นภาพที่สามารถบอกเรื่องราวและแนะนำลักษณะนิสัยของตัวละครได้ ภาพที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นภาพขนาดกลางและภาพไกลที่แสดงให้เห็นองค์ประกอบภาพ โดยจะมีการใช้ภาพใกล้เล็กน้อยในช็อตที่ต้องการแสดงให้เห็นถึงอารมณ์ของตัวละครหรือหน้าตาท่าทางที่ตลก สำหรับส่วนที่เป็นตัวอักษร มีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายเพียงเล็กน้อยในตอนท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์ และใช้สำหรับบอกชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ และชื่อภาพยนตร์เท่านั้น โดย ในด้านเทคนิคการตัดต่อใช้เป็นการตัดตรงทั้งหมด

ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงเพลงประกอบของเพลงแจ๊สผู้ตาย มาประกอบตลอดตัวอย่างภาพยนตร์ โดยจะลดระดับเสียงหรือเจียบลงในช่วงที่มีบทพูดของตัวละครในฉากที่ตัดตอนมา และเสียงหลักอีกเสียงหนึ่งก็คือเสียงบรรยายของนางเอกหรือ “แหว” ที่บรรยายเหตุการณ์และแนะนำตัวละครอื่นๆ ทั้งหมด ประกอบกับเสียงบทสนทนาของตัวละครอื่นๆ ตรงตามฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ นอกจากนี้ยังมีการใช้เสียงประกอบตรงตามสถานการณ์และให้จังหวะตลกอีกด้วย เช่นเสียงออดลิฟท์ และเสียงออดปิดประตูไฟฟ้า

ในด้านการเล่าเรื่องเริ่มต้นจากการใช้ภาพการทำงานของคนรับใช้ประจำบ้านซึ่งเป็นภาพที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ประกอบกับเพลงประกอบที่ใช้การตัดต่อให้ภาพและเพลงเข้าจังหวะในการเปลี่ยนภาพกัน จากนั้นจึงตัดเข้าแนะนำชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ หลังจากนั้นจะเริ่มใช้เสียงบรรยายของนางเอกบรรยายประกอบภาพเรื่อยไปจนถึงช่วงกลางที่เรื่องราวเริ่มเข้าสู่การเป็นสายลับและฉากบู๊เสียงบรรยายจะหายไปเหลือเพียงแต่เสียงเพลงประกอบและเสียงประกอบเท่านั้น ในช่วงท้ายจะมีใช้ตัวอักษรบรรยายตัดสลับกับภาพที่ตรงกับคำบรรยาย และปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์และฉากตลกอีก 1 ฉาก

15. สตรีเหล็ก 2

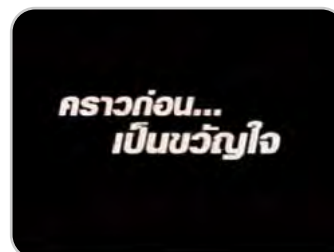
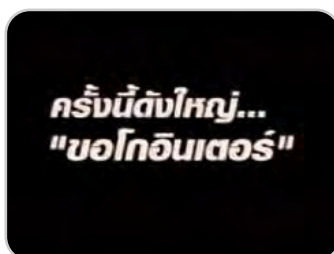
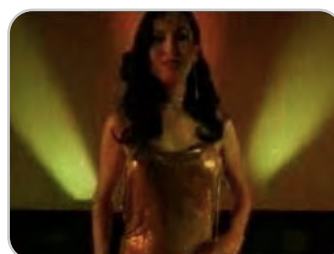
แผนภาพที่ 4.25: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องสตรีเหล็ก 2

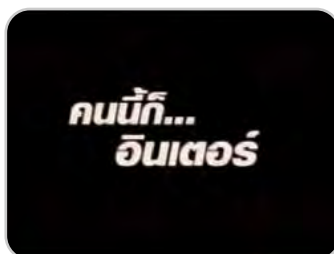
ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: กวาดภาพ

ดนตรีประกอบ: จังหวะเร้าใจ
ตัดต่อ: ตัดตรงดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจางดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรงเสียงพูด: ร้องเพลงจีน
เพลงประกอบ: เพลงจีน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไม่น่าเชื่อเลยนะ ว่าทีมสตรีเหล็กจะได้มาลงเล่นถึงต่างประเทศ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรงเสียงประกอบ: ตัวอักษร
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้องเพลง) สวัสดิ์ดีค่าพ่อแม่พี่น้อง

เพลงประกอบ: I will survive
ตัดต่อ: ตัดตรงเสียงพูด: สตรีเหล็ก, ลู่วิ่ง
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรงเสียงพูด: มากันก็โต, มากัน 9 โต, ตัวผู้ก็โต ตัวเมียก็โต, ตัวผู้ 1 โต นอกนั้นบ่เมียบ่ผู้เจ้า
ตัดต่อ: ตัดตรงเสียงพูด: ไฟไหม้ (ร้อง) อ้าก
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

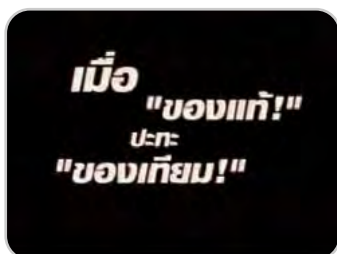
เสียงพูด: (ร้อง) เฮ้ย
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หรือจะหันมาไฟโปรตีน
จากถั่วคะ
เสียงประกอบ: หัวเราะ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: สตรีเหล็กดีแต่แต่
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะเร้าใจ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ทีมนี้สุดยอดเนี่ย ไม่มีทาง
ชนะมันได้หรอก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: บอกชาวเลนนะครับว่า
ใครตัวจริงเสียงจริงครับ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

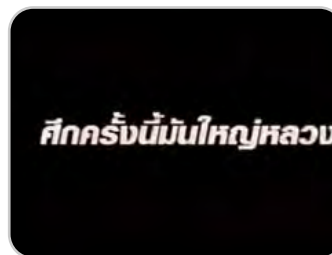
เสียงพูด: ทางนั้นบอกให้เรียกทีม
สตรีเหล็ก 2 เลยนะคะ แล้วครูจะ
ว่ายังไงคะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) อ้า
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) อ้าย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มาเทียบลูกกับชั้นหรือ
ยะ เดียวโดนดี

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อีรภพูน คอยดูนะ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

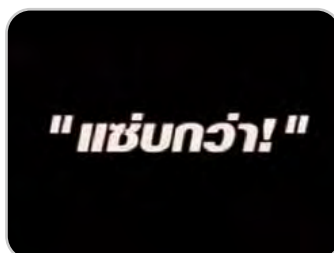
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: สตรีเหล็ก, เฮ้

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

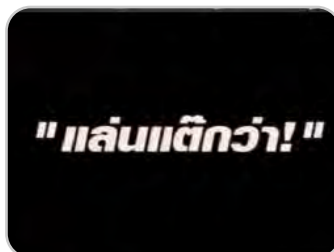
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: สวยๆ เลิศสะแมนตั้งสี่
เลิศสะแมนแดน

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

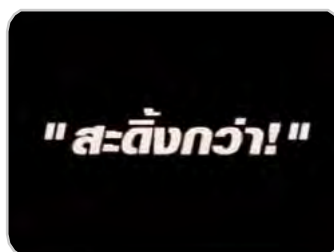
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มันไม่สวยแต่อร่อยยะ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ โดยจะเป็นภาพปานกลางที่มีตัวละครหลายคนอยู่ในฉาก และจะมีการใช้ภาพใกล้ของตัวละครเดี่ยวบ้างเล็กน้อย ซึ่งภาพส่วนใหญ่ที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์จะเป็นภาพที่สามารถเล่าเรื่องได้ตามคำบรรยายและเสียงพูดของตัวละคร และเป็นฉากที่มีบทสนทนา นอกจากนั้นยังมีการใช้ภาพที่เพิ่มมาจากในภาพยนตร์เพื่อเพิ่มความสนุกสนานของตัวอย่างภาพยนตร์อีกด้วย สำหรับส่วนที่เป็นตัวอักษรยังใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อเรื่อง และกำหนดการฉาย

ส่วนที่เป็นเสียงส่วนใหญ่จะเป็นเสียงพูดของตัวละครตรงตามฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ และมีการใช้เสียงเพลงประกอบเพลงจีน และเพลง I will survive ในตอนต้นประกอบฉากร้องคาราโอเกะ โดยที่หลังจากนั้นจะมีการใช้เสียงดนตรีประกอบในจังหวะสนุกสนานประกอบไปจนจบตัวอย่างภาพยนตร์

สำหรับการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้จะเริ่มต้นจากการแนะนำชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ จากนั้นจึงเล่าเรื่องด้วยการตัดสลับระหว่างภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ที่แบ่งประเภทของเหตุการณ์ตามตัวอักษรบรรยาย และปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์และกำหนดการฉาย

16. พยัคฆ์ร้ายสายหน้า

แผนภาพที่ 4.26: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องพยัคฆ์ร้ายสายหน้า

เสียงพูด: โอ้ย
ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กะหนึ่หนึ่ละสิ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กูจะหนีไปไหน กูก็อยู่ที่นี้
กูเคยไปไหน กูไปไหนกูก็หลง, มึง
ไม่ได้ต้องเลยกูจะเอาเงินคืน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เมื่อตะกี้กูเห็นอยู่แหงนะ,
มึงเห็นแดงๆ ไซ้มีย, เออ, นนไม่ไซ้
แบงค์ ไซ้กู มึงเชื่อกูมั้ย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) กร๊าด
เสียงประกอบ: ระเบิด
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มองอะไร
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เป็นเฮี้ยไรวะนั่น, หน้ากู
เหมือนแม่มึงหรือ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: อนาถกะเทยระเบิด
และกลางกรุง
เสียงประกอบ: ระเบิด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงบรรยาย: ตำรวจแห่งชาติ
ความทาคณแก๊ง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงบรรยาย: ก๊วกฤติ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: คุณหมอค่ะ นั่งคะ เสียเวลาไปเยอะแล้วคะ, เหน็บกิน มันยังไม่อยากนั่ง
เสียงประกอบ: กลืนน้ำลาย, จังหวะหัวใจเต้น
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: หมอคือหมอพันธ์
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ซายัง, ยังไม่ซา, ซายัง, ไม่ซาเลย, ไอ้ย
เสียงประกอบ: ตบหัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แรงเหมือนกันเนอะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: คุณหมอ เบา ๆ นะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: หมอจิ้มจอมผ้า
เสียงพูด: (ร้อง) วิวาย
เสียงประกอบ: เครื่องเลื่อย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ถ้าไม่รีบผ่าตัดตอนนี้คะ คนไข้ต้องได้ตั้งแตกตายแน่ๆ เลยคะ, (ร้อง)
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อู๋ดีจังเลยเนี่ย ต่อไปรู้มั๊ย คุณอนาคตจะต้องเป็นพยาบาล พยาบาลที่ยิ่งใหญ่ จะชื่อดังก้องโลก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: หมอเทพมุ่นลีลา
เสียงประกอบ: เครื่องเช็คหัวใจ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: แพทย์สภามุนิติ ส่งหมอมือดี
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงบรรยาย: ร่วมหลักสูตรมือปราบ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: เอานี้ บัตรตำรวจ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: เมื่อปฏิบัติกรถูก
ซ้อมแผน

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: พวกเราต้องปล้น

เสียงประกอบ: จังหวะตลก

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ปล้น, และที่ไหนล่ะ, คี
ออกล่ะ, ซี้จะออกและหรอ, คีออก
แล้วๆ ซี้พอมั่งสิ

ดนตรีประกอบ: ทำนองเพลงเหนือ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: หมอใจจะเอ๊ะ

เสียงพูด: ยิงแม่งให้ไล่แตกเลย

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อย่ามาขวางทางกูนะ
เดี๋ยวจะโดนอาคมเข้าตัวซะเปล่าๆ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ร่ายคาถา (ภาษามั่วๆ),
ปะติเต เป็นหมอผีหรอ, เดียวเสก
หนึ่งความเข้าท้องเลย

เสียงประกอบ: ตบหัว

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: หมอผีอกัท

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผมจะไม่ยอมให้มีใคร
เสียชีวิตจากเหตุการณ์ระเบิดอีก

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วก็กลายเป็น บีม

เสียงประกอบ: ยิงปืน

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อย่างเงี้ยมันหาไม่เจอ
แน่ๆ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ช่วยด้วย

เสียงประกอบ: เขย่าลูกกรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มันเป็นใครกันวะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: พยัคฆ์ร้ายลายหน้า
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไม่อยากเอาเรื่องกับพวกมึงเลย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อย่า อย่าตบผม, ทำไม, 3 คนมันไม่ยอมหรือ, ยอม
เสียงประกอบ: ตบหัว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ปฏิบัติการสะท้านความฮาที่พยัคฆ์ร้ายต้องลายหน้า ชาวประชาต้องหงายหลัง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ โดยจะเน้นภาพที่มีบทสนทนาตลก และสามารถชี้แนะนำลักษณะของตัวละครได้ โดยภาพส่วนใหญ่จะใช้ภาพปานกลาง และนอกจากนั้นยังมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรในการบรรยายและแนะนำตัวละครโดยปะติดกับส่วนที่เป็นภาพตัดตอนมาจากภาพยนตร์

ส่วนที่เป็นเสียงส่วนใหญ่จะเป็นเสียงพูดของตัวละครในบทสนทนาตลกๆ และมีการใช้ดนตรีประกอบในจังหวะสนุกสนานตลอดทั้งตัวอย่างภาพยนตร์ โดยจะมีการเปลี่ยนไปใช้ดนตรีในจังหวะเพลงเหนือในช่วงที่แนะนำตัวละครจอมโจรจะเอ๊ะ นอกจากนั้นจะเป็นการใช้เสียงประกอบในจังหวะตลกและเสียงประกอบตามสถานการณ์

สำหรับการเล่าเรื่องในภาพยนตร์เรื่องนี้จะเป็นการเล่าเรื่องที่เริ่มจากการแนะนำชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ฉากตลกเริ่มเรื่อง จากนั้นจึงเป็นการตัดสลับระหว่างตัวอักษรบรรยายและฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการแนะนำตัวละครและลักษณะนิสัยของตัวละคร จากนั้นในช่วงท้ายจึงเป็นการตัดสลับของภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์โดยใช้ภาพที่สามารถเล่าเหตุการณ์ในสถานการณ์ตลกได้จากภาพ จากนั้นจึงปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์ และฉากตลกเป็นฉากสุดท้าย

17. โปงกลางสะดิ่งลำซิ่งสายหน้า

แผนภาพที่ 4.27: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง โปงกลางสะดิ่งลำซิ่งสายหน้า

ดนตรีประกอบ: น้ากลัว
ตัดต่อ: การจาง

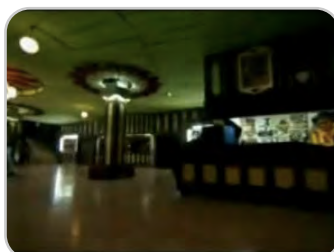
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

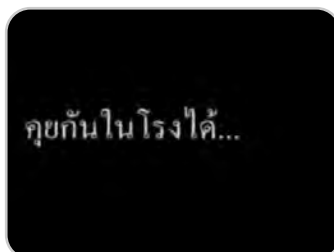
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

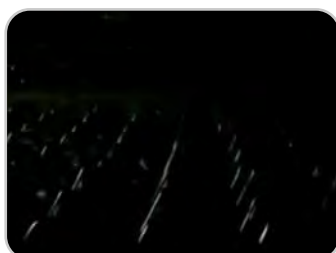
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

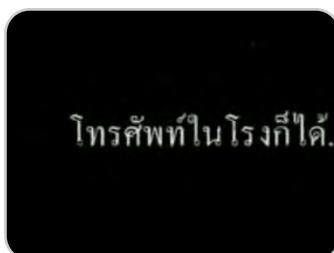
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

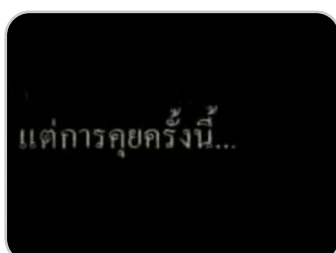
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

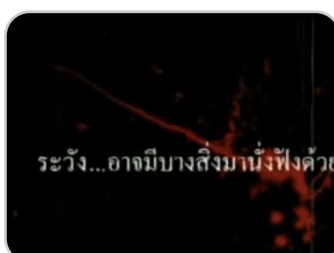
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: จังหะน้ากลัว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: คงเป็นธรรดวันนะ เขา
อยากจะคุย มึงคุยหน่อยได้มั้ย, กู
ไม่มีอะไรจะคุยกับมันมึงเข้าใจมั้ย,
กูนะเข้าใจ กูนะเป็นคนกลาง ซู่อยู่
ได้กูกำลังเคลียร์ให้
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไม่มีผีแน่นอน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) กรีด
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไหนมึงบอกไอเคไ้, กู
ไม่ได้บอกไอเค กูบอกว่ามื่ออยู่ 3
ตัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นี่ขนาดกูยังไม่ออก
สตาร์ทนะเนี่ย, สุดซอยชะแล้ว
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เป็นไรไปอีกล่ะ, เรื่อง
มันยาวครับพี่ ที่มีเวลาฟังหรือ, ถ้า
ยาวกูไม่ฟัง, งั้นผมจะเล่าให้ฟัง,
คือผมกับแฟนพี่ อีก 5 วันจะถึงวัน
เกิดผมแล้วพี่
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ออย่าบอกนะมึงเกิด 11
กรกฎา, ถูก, วันเดียวกับกูเลยนะ
นั่น, มึงตกฟากตอนกี่โมง, 6 โมง
เช้า, เป๊ะเลยนะนั่น
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ออย่าบอกนะมึงเกิดปีจอ,
ปีจอครับ, นิ่งงหมาทั้งคู่
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ในช่วงแรกส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยจะใช้ภาพปานกลางของสถานที่ในลักษณะภาพที่ดูน่ากลัว ในขณะที่ตั้งแต่ช่วงกลางไปจนจบตัวอย่างภาพยนตร์จะภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์จะเป็นภาพที่มีเหตุการณ์ตลก และบทสนทนาตลกๆ ภาพที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นภาพปานกลางของกลุ่มคนในสถานการณ์หนึ่งๆ โดยเน้นไปที่ฉากโดนผีหลอก สำหรับตัวอักษรบรรยายก็เช่นกัน ในช่วงแรกจะใช้ตัวหนังสือสีขาวพื้นดำให้บรรยากาศน่ากลัว แต่เมื่อเรื่องราวเปลี่ยนแปลงไปเป็นอารมณ์ตลกส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายจึงเปลี่ยนเป็นป้ายไฟสีชมพู นอกจากนั้นส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ และกำหนดการฉายอีกด้วย

ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงดนตรีประกอบและเสียงประกอบในจังหวะน่ากลัว ประกอบในช่วงต้น จากนั้นจึงเปลี่ยนเป็นดนตรีประกอบจังหวะสนุกสนานและใช้จบตัวอย่างภาพยนตร์โดยจะเจียบเสียงลงเมื่อมีเสียงพูดของตัวละคร ในส่วนของเสียงพูดจะเป็นเสียงของตัว

ละครที่ตรงตามฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ ซึ่งทั้งหมดจะเป็นเสียงพูดในเหตุการณ์ที่มีความตลก และบทสนทนาตลกๆ โดยจะมีการใช้เสียงประกอบในจังหวะตลกสอดแทรกอยู่ตลอดเรื่องราว

เทคนิคการตัดต่อในช่วงต้นจะใช้เทคนิคการจางทั้งหมด แต่ภายหลังที่เข้าเป็นเรื่องราวตลกแล้วเทคนิคการตัดต่อจะใช้เป็นการตัดตรงทั้งหมดเรื่อยไปจนจบตัวอย่างภาพยนตร์

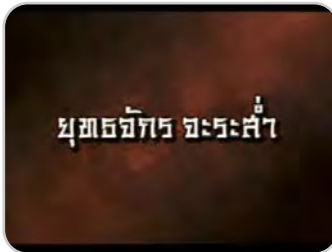
การเล่าเรื่องเริ่มจากการแนะนำชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ตามด้วยภาพและคำบรรยายในลักษณะน่ากลัวเสมือนเป็นภาพยนตร์ประเภทผีสยองขวัญ จากนั้นจึงตัดภาพไปเป็นฉากตลก และคำบรรยายว่าเป็นภาพยนตร์ตลก จากนั้นจึงนำเสนอชุดฉากตลก 1 ฉาก และปิดท้ายด้วยการนำเสนอชื่อภาพยนตร์ สลับด้วยฉากตลกอีก 1 ฉากและบอกกำหนดการฉายเป็นการปิดท้าย

18. ตัดสู้ฟู๊ด

แผนภาพที่ 4.28: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องตัดสู้ฟู๊ด

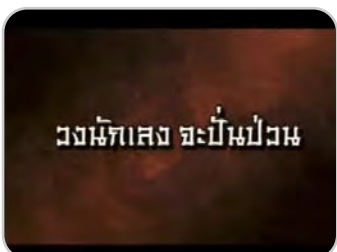
ดนตรีประกอบ: ยิ่งใหญ่
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

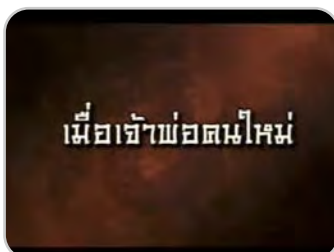
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

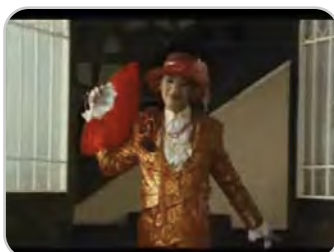
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: เกิดมาเป็นตัดสู้ฟู๊ด
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: กุจะทำยังไงให้เป็นตุ๊ตที่มีความพิริวไหวอย่างพวกมึง
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: ช่วยกุน้อยเถอะ ใจกูรัก
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: การจะเป็นกระเทยเนี่ย
นะ ปากนี่เป็นอาวุธได้
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฟุ้งกวนะ อีควาย ทูเรศ
จัญไร ช่างยิ้ม อีรูตุดตัน อีเหยย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อีสัก เก่งเหยี่ไรละ กวน
สันตั้นไรละ เดียวเอาต้นถีบหน้าอี
ครวก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อาให้ก็หมดสภาพไป
คนละ
ดนตรีประกอบ: หนึ่งจีน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วมันเกี่ยวอะไรกับ
เทียนละ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แกก็ต้องเป็นหัวหน้า
แก๊งมั่งกรทอง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ถ้าแกเล็กเป็นตุ๊ด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) อ้า....
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เทียน อาเชื่อว่าแกทำได้
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: และก็ได้ดีชะด้วย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เริ่มแรกก็หลุดเลยนะ อี
จัญไร
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะซ้ำๆ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: อาแพย แก๊งตรอก
โรงเจ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฝรั่งเศสครึ่งปี, ฝรั่งเศส
แบบนี้เขาไม่เรียกฝรั่งเศส เขา
เรียกฝรั่งเศส

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วฝรั่งเศสกับฝรั่งเศส
อะโรมันกว่า, ฝรั่งเศสมันกว่า ฝรั่งเศส
มันจะผาด

เสียงประกอบ: จังหวะตกลง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: กวนตีนละ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไอ้เพยมันบ้า อยู่ดีๆ มัน
ก็บุกเข้ามาในบ้าน ยิงพ่อแกไม่
เลียง มันยิงจนกระสุนหมดปลอก,
เปลี่ยนกระสุนใหม่แล้วยิงเข้าไปที่
เดิม

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วไมพ่อไม่ตาย, พ่อ
แกไปตลาด

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: เสินปอ แก๊งประตู่ผี
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มึงไปบอกไอ้ปอว่ากูต๋อย
ท๋องมึงมีไรมัย
เสียงประกอบ: เสียงต๋อย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กูถามว่ามันทำอะไรกับ
มึง ถ้ามึงพูดไม่ออกก็ทำท่าทางให้
กูดูก็ได้
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงประกอบ: เสียงต๋อย, สำลัก
ตัดต่อ: ตัดตรง

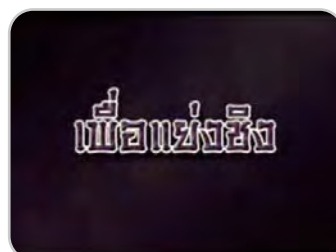
เสียงพูด: ทั้งเดินปอแล้วก็อาเพย,
ลื้อจะกินไ้จ๊กมัยคะคุณหนู, มันทั้ง
คู่อยากจะคุมตลาดของแก๊งเรา,
เดี๋ยวเจ้าสามไปลวงหมี่มาให้แล้ว
กัน, แต่อย่าไว้ใจ, ตกลงเอาอะไร
คะ, ถ้าเหลืออดก็ยิงแม่งเลย, ยิง
ใครคะ, ยิงมึงแหละไอ้ห้า
เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: กวาดภาพ

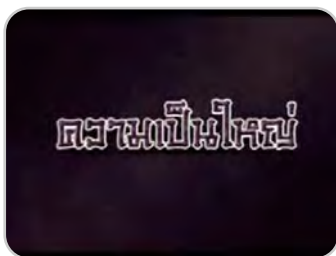
เพลงประกอบ: เกิดมาเป็นต๋อผู้
พูด
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: โซวี่มวณนารีให้ดูหน่อย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงจ๊อด
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ตัดสูฟุต
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้องเพลงจีน)
เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ตามสบาย ไม่บอกใคร
หรือก เดี่ยวจะเสียมาถึงกู
เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ที่มีทั้งภาพไกล ภาพปานกลางและภาพใกล้ประกอบกันไป สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายเหตุการณ์ และมีการใช้ภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ปะติดกับส่วนที่เป็นตัวอักษรเพื่อแนะนำตัวละคร นอกจากนี้ส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ กำหนดการฉายและชื่อผู้กำกับภาพยนตร์อีกด้วย

ส่วนที่เป็นเสียงในช่วงแรกที่ปูเรื่องราวเกี่ยวกับเจ้าพ่อมีการใช้ดนตรีประกอบในจังหวะแสดงความยิ่งใหญ่ และจากนั้นเมื่อเฉลยว่าเจ้าพ่อเป็นตุ๊ดจึงเปลี่ยนเป็นเพลงประกอบชื่อเพลงเกิดมาเป็นตุ๊ดสู้ฟุด ในช่วงที่เป็นทำนองดนตรีต้นเพลง โดยที่เพลงนี้จะใช้ประกอบไปเกือบตลอดตัวอย่างภาพยนตร์ เพียงแต่จะลดระดับเสียงลงเมื่ออยู่ในช่วงที่มีเสียงพูดของตัวละคร เสียงพูดของตัวละครจะตรงตามฉากที่ตัดตอนมาและเสียงพูดนี้ใช้เป็นเสียงหลักในการเล่าเรื่องราวและสอดแทรกมุกตลก ในช่วงที่ตัวอักษรบรรยายข้อความว่า “ต้องขับเคี่ยว” เพลงประกอบที่มีมาตลอดทั้งตัวอย่างภาพยนตร์จะเริ่มเข้าสู่ท่อนที่ร้องว่า “เกิดมาเป็นตุ๊ดสู้ฟุด ไม่ได้เป็นตุ๊ดจำไว้ให้ดี” จากนั้นในช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์มีการเปลี่ยนเพลงประกอบเป็นเพลงตุ๊ดสู้ฟุดของตึก ซีโร่ ตั้งแต่วิวทัศน์ที่เป็นตัวอักษรบรรยายว่า “ยักษ์ทะจุด สะท้าน” ไปจนจบตัวอย่างภาพยนตร์ และนอกจาก

นั้นตลอดทั้งตัวอย่างภาพยนตร์ยังมีการใช้เสียงประกอบเพื่อให้จังหวะตกในช่วงที่เกิดเหตุการณ์ ตลกๆ

ในด้านเทคนิคการตัดต่อในช่วงต้นที่เป็นการปูพื้นเรื่องราวเจ้าพ่อจะใช้เทคนิคการจาง จากนั้นเมื่อเข้าสู่เรื่องราวหลักจะใช้เป็นการกวาดภาพ และช็อตหลังจากนั้นจะใช้เป็นการตัดตรง เกือบทั้งหมด นอกจากนี้ยังมีการใช้การกวาดภาพในช็อตที่ตัดทอนคำพูดในฉากนั้นๆ จากฉาก เหตุการณ์จริงในภาพยนตร์

การเล่าเรื่องเริ่มจากการปูพื้นเรื่องของวงการเจ้าพ่อที่ทำให้ดูน่าเกรงขาม ด้วยภาพสลับ กับตัวอักษรบรรยายและเสียงดนตรีประกอบที่ดูขรึม แล้วจึงเปลี่ยนอารมณ์ของเรื่องเป็นเรื่องเบา สมองด้วยข้อความว่าเจ้าพ่อคนใหม่เป็นตุ๊ด จากนั้นจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ และใช้ ฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์มาเป็นส่วนเล่าเรื่องต่อจากนี้ อันได้แก่ เล่าเรื่องว่าพระเอกเป็นตุ๊ด ไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับวงการนักเลง และเหตุผลที่ทำให้ต้องกลายมาเป็นเจ้าพ่อ การฝึกฝนการเป็นเจ้า พ่อ จากนั้นจึงเริ่มแนะนำตัวละครอื่นๆ ที่เป็นเจ้าพ่อแก๊งอื่นๆ แล้วจึงเล่าเรื่องการต่อสู้เพื่อแย่งชิง ความเป็นใหญ่โดยใช้ภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์มาร้อยเรียงกัน และปิดท้ายด้วยกำหนดการ ฉายและชื่อผู้กำกับภาพยนตร์

19. สารระแนสลิปล้อ

แผนภาพที่ 4.29 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องสารระแนสลิปล้อ

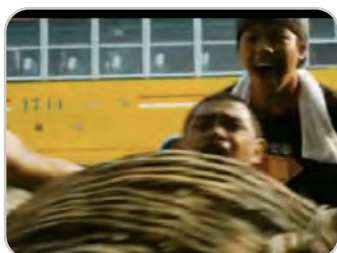
เสียงพูด: ฮัลโหลหนึ่งสอง
เอาเดียนะครับ (ร้องเพลงเสียง
เพี้ยน) เมื่อไรจะมีใคร ใครสักคนที่เป็น
ของเรา เมื่อไรจะมีใครใครสัก
คนนะที่รักเรา เท่านั้น ที่ต้องการ ขอ
เกินไปตรงไหน..
ตัดต่อ: ตัดตรง

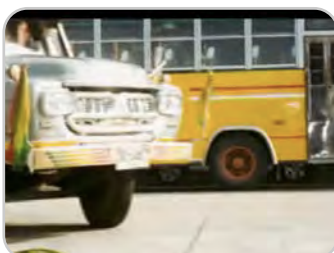
เสียงพูด: (สำคัญ) เฮ้ยๆ มึงดู พี่เขา
ตัดต่อ: ตัดตรง

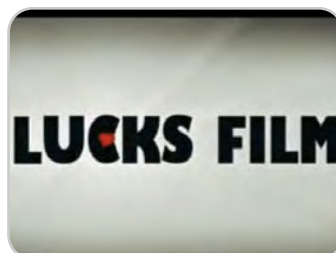
เสียงบรรยาย: สหมงคลฟิล์ม
อินเตอร์เนชั่นแนล
เสียงประกอบ: พิ้ว
ดนตรีประกอบ: จังหวะ
สนุกสนาน
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงบรรยาย: ต่อเนื่อง
เสียงพูด: (ร้อง) อ้าก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

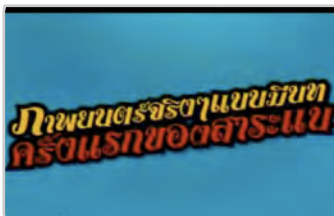
เสียงบรรยาย: และ
เสียงประกอบ: เสียงเครื่องยนต์รถ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ลักส์ฟิล์ม เสนอ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงรถชนวุ่นวาย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ภาพยนตร์จริง
แบบมีบท
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ครั้งแรกของสารระแน
เสียงประกอบ: เสียงแก้วแตก รถ
เบรค
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ดาราู้ตัวล่วงหน้า แต่...

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ปล่อยมุขฮาๆกัน สุดๆ จนน..

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ดารายังหลุดซ้ำ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

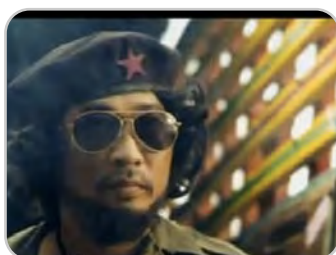
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฟังนะ ปิดเทอม เอกจะ ต้องไปอยู่กับน้ำเซ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฝากหน่อยนะ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

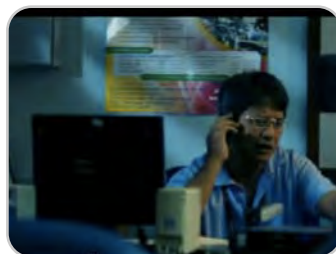
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เพราะพี่ไม่อยากจะให้มัน กลายเป็น...

เสียงประกอบ: เสียงผู้ชายวิ๊ดวิ๊ด

ตัดต่อ: ตัดตรง

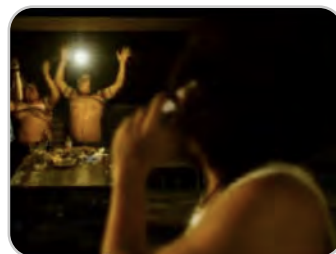
เสียงพูด: เหมือนอย่างที่เราคิด

ตัดต่อ: ตัดตรง

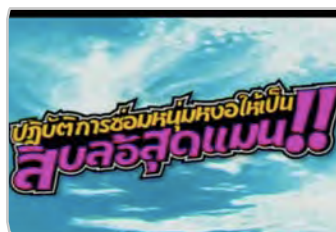
เสียงพูด: ผมรับประกันเลยนะ ถ้า พี่ต้องการฝึกความเป็นลูกผู้ชาย พี่ ต้องมาที่นี่

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: รัว เย้ๆๆ

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะเร้าใจ

ตัดต่อ: ตัด

เสียงพูด: (กรีด) อ้าย...

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงตี เสียง กระทับเท้า

ดนตรีประกอบ: จังหวะนุ่มๆ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฟาดไม่ยั้ง พ่อมึงเป็นถึงตำรวจหรือไอ้สัตว์

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

เสียงพูด: ถ้าตกใจแล้วร้องกรี๊ดอะไรก็ ทุเรศ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงหม้อตก

เสียงพูด: (กรีด) อ้าย... แหก, ต้องร้องกรี๊ดแบบนี้ แมนโครต, จำไว้ นะ..

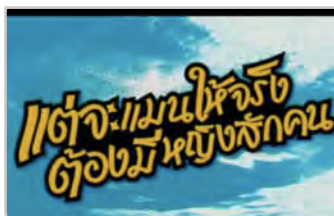
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงหม้อตก

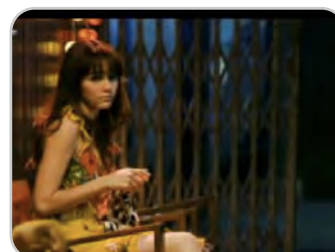
เสียงพูด: (ตะโกน) เฮ้ย อะไรวะ (หัวเราะ) เห็นปะ ต้องแบบนี้ละเว้ย

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: เพลงห้องสุดท้าย

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัด

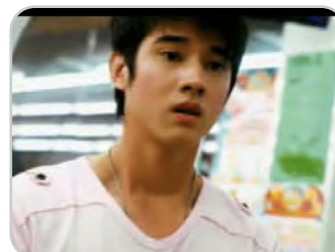
เสียงพูด: กูเอา, เฮ้ยๆ ไอ้เอก, ผมเอาอะ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: เพลงห้องสุดท้าย

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงเคาะขาเทียม

เสียงพูด: ไปโดนอะไรมา

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ก็..ลืบล้อขนนะพี่

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

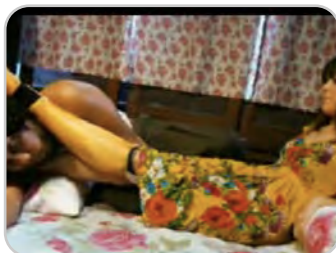

ดนตรีประกอบ: จังหวะเร้าใจ

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มิ่งต้องรักพีเซให้มากๆ นะ กูรักเขามาก, มิ่งมีอะไรมา พิสูจน์, กูจะกรีดเลือดให้มิ่งดู ใส่ใน เหล้าให้มิ่งแฉก ถ้ามิ่งไม่แฉกกูจะ กรีดหน้ามิ่ง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พีเซ กูรักมิ่งนะ, ถ้ามิ่งรัก กูจริง มิ่งจะกรีดแขนกูทำเหี้ยอะไร (ทุกคนหัวเราะ)
เสียงประกอบ: เสียงฉาบ

เสียงบรรยาย: สารแนสลิปส์
ดนตรีประกอบ: จังหวะเร้าใจ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (กรีด) อ้าก..., ภาพยนตร์อะไรนะโยม (หัวเราะ)
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะ สนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

! ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ในช่วงที่มีสถานการณ์ตลกๆ และฉากเพิ่มจากเนื้อเรื่องภาพยนตร์ ซึ่งได้แก่ฉากเบื้องหลังที่ดารานักแสดงหัวเราะมุขตลกๆ ต่างๆ นอกจากนั้นยังมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรเพื่อบรรยายสลับภาพเพื่อบอกเล่าเรื่องราวเป็นชุดเหตุการณ์อย่างคร่าวๆ แต่โดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการตัดตอนฉากจริงจากในภาพยนตร์ที่มีการเล่นมุขตลกสไตล์ของทีมนาสระแนเพื่อดึงดูดผู้ชมที่ชื่นชอบแนวทางนี้

ส่วนที่เป็นเสียง มีการใช้เสียงบรรยายจากบุคคลภายนอกในตอนต้นของตัวอย่าง ภาพยนตร์ เน้นว่าเป็นภาพยนตร์ของทีมีสาระแนที่มีการเขียนบทจริงๆ เป็นครั้งแรก ซึ่งแตกต่างจากภาพยนตร์เรื่องสาระแนหัวปึงเป็นภาพยนตร์เรื่องแรกของทีมีสาระแน นอกจากนั้นแล้วส่วนที่เป็นเสียงส่วนใหญ่จะเป็นเสียงพูดของตัวละครตรงตามฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ เพื่อแสดงบทพูดที่ตลกขบขัน และมีการแสดงให้เห็นถึงมุขตลกที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ที่เกิดขึ้นเองนอกบท

นอกจากนั้นยังมีการใช้เสียงประกอบที่เข้ากับสถานการณ์และให้จังหวะตลก ใช้เสียงดนตรีประกอบในจังหวะสนุกสนานและเร้าใจเป็นดนตรีประกอบตลอดทั้งเรื่อง รวมทั้งยังมีการใช้เพลงห้องสุดท้ายประกอบในตอนท้ายเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเอกทั้งสองตกหลุมรักผู้หญิง โดยใช้เนื้อเพลงช่วงที่ร้องว่า “ผมมาตามหาผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งอีกฝั่งนั้นเธอ...คุณจำได้ไหม หรือใครช่วยตามอยากได้ถามพบเพียงเห็นหน้า ก็จะไม่ อบอุ่นใจ”

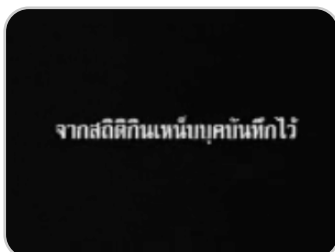
เทคนิคการตัดต่อที่ใช้แทบจะทั้งหมดเป็นการตัดตรง มีเพียงตอนต้นเรื่องที่ใช้การกวาดภาพเพื่อเปลี่ยนจากชุดฉากเหตุการณ์แรกเข้าสู่ส่วนที่เป็นตัวอักษรนำเสนอว่าเป็นภาพยนตร์ของสหมงคลฟิล์มเท่านั้น

! ในด้านเทคนิคการถ่ายภาพ ภาพที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นภาพปานกลางสลับกับภาพใกล้ ซึ่งภาพกว้างส่วนใหญ่จะเป็นภาพการสนทนากลุ่มของตัวละครที่อยู่ในสถานการณ์และบทสนทนาที่ตลกขบขัน เพื่อให้เห็นสภาพแวดล้อมและเห็นกลุ่มคนทั้งหมดในเหตุการณ์ ส่วนภาพใกล้จะใช้ในตอนเน้นอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร หรือหน้าตลกๆ ของนักแสดง

ในส่วนของการเล่าเรื่อง เป็นการเล่าเรื่องจากบุคคลภายนอกโดยผ่านเสียงบรรยาย และส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายชุดเหตุการณ์ แต่อย่างไรก็ตาม มีอยู่หลายฉากที่ตัวละคร หลุดออกจากบทและมองออกมาที่คนดูแล้วหัวเราะ ซึ่งจะเรียกได้ว่าการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้มีโครงเรื่องใหญ่อย่างคร่าวๆ แต่เน้นการนำเสนอลักษณะพิเศษของทีมีสาระแนมากกว่าที่จะเน้นเรื่องราว โดยการลำดับเรื่องจะเริ่มจากฉากตลก แล้วจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ จากนั้นจึงเป็นชุดภาพฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ ฉากที่เพิ่มมาจากเนื้อเรื่องในภาพยนตร์ สลับกับส่วนที่เป็นอักษรบรรยายแบ่งประเภทเรื่องราว และปิดท้ายด้วยชื่อเรื่องและกำหนดการฉาย

20. โกลิเอะโยม

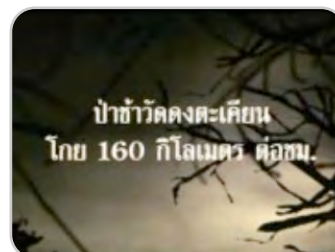
แผนภาพที่ 4.30: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องโกลิเอะโยม

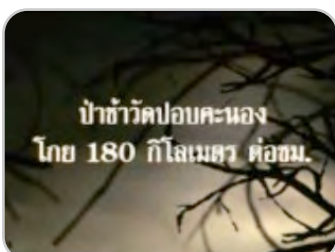
ดนตรีประกอบ: น้ากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

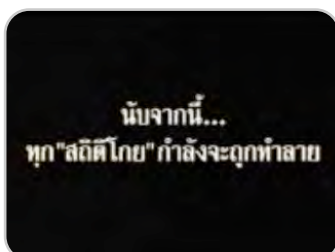
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เลิฟยูอยู่แล้ว โห้ไว้ใจ
หน่อยดี
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: น้ากลัว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เฮ้ย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เด็กที่ไหนจะน่าสงสาร
จอดรับหนอยดี

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เด็กห้าที่ไหนจะอยู่ทุก
ศาลา, จอดกูบอกให้จอด

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไม่จอดกูจะหนีได้ยังไง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กูว่ามันซึกจะไปกันใหญ่
แล้วนะเว่ย

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

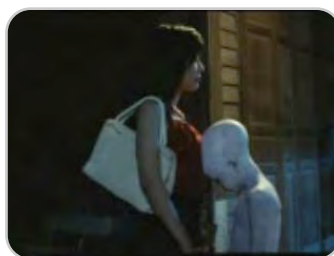
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

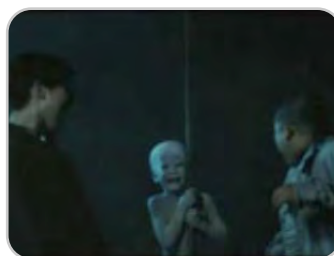
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พวกชาวบ้านเขามารวม
ตัวกันเต็มศาลาเลยครับหลวงพ่อ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มันซึกจะหนักข้อขึ้นทุก
วันแล้วนะเนี่ย

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: เร้าใจ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

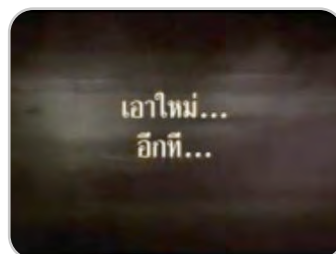
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

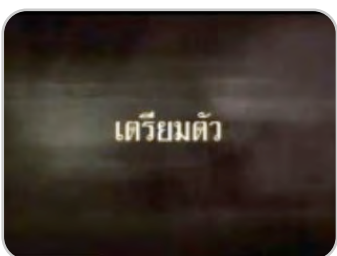
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วหน้าที่ถูกหวงพอ
ต้องถางมัยครับ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: กลอง
ตัดต่อ: ตัดตรง

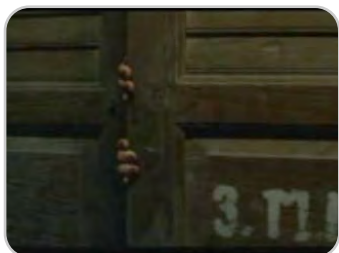
เสียงประกอบ: กลอง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: กลอง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: กรีด
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นึกๆได้ควย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มึงก็รู้ว่ากูจะปิดประตู
แล้วเอานิวมาจ่อทำไม ไร้พาย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วมึงละ มาเป็นเพื่อน
ใคร

เสียงประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มาเป็นเพื่อนไอ้นี้ เกาะ
ทำไมรู้จักกันหรือ

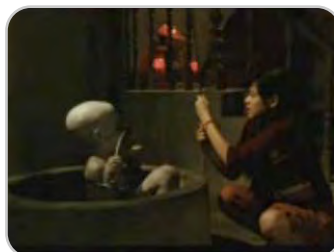
เสียงประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: โภยเถอะโยม
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ขนแซนสแตนอัฟ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

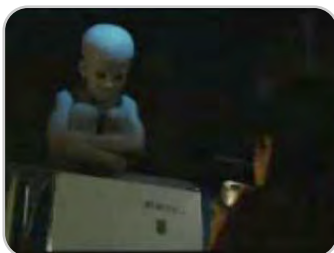
เสียงพูด: แกทำอย่างนี้รู้มัยว่า
ชาวบ้านเขาจะเกลียดแก ชักก็
เกลียดแก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้องไห้)
ตัดต่อ: ตัดตรง

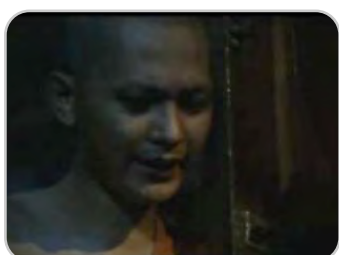
เสียงพูด: เหม็นชิบหาย
ตัดต่อ: ตัดตรง

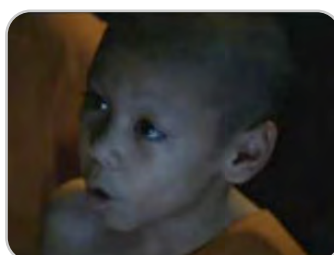
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ว่าไงเนร
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผมสองคนนอนด้วย
ครับ
ตัดต่อ: ตัดตรง

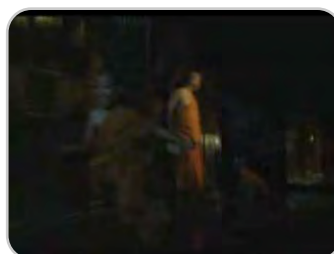
เสียงประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เณรมาทันก็องค์นี้ละ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผีที่ไหนมีจริงกันวะ ถ้า
เป็นผีเด็กกูจะตะให้คว่า ถ้าเป็นผี
ผู้หญิงกูจะจับปล่า
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เมื่อคืนผมก็พูดแบบนี้
แล้วผมก็เจอ
เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยฉากที่ตัดตอนมาส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ตามคำบรรยาย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่มีเหตุการณ์ตลกถึงแม้ว่าจะเป็นฉากที่ออกมาหลอกลอนชาวบ้าน แต่จะเน้นที่ความตลกมากกว่าความน่ากลัว ซึ่งเห็นได้จากภาพลักษณะของเด็กที่เลียนแบบมาจากภาพยนตร์ผีเงาหลี้ออกมาในลักษณะล้อเลียนมากกว่าความน่ากลัว นอกจากนี้ส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อผู้กำกับ และกำหนดการฉายอีกด้วย ในด้านเทคนิคการถ่ายภาพในภาพผีส่วนใหญ่จะใช้ภาพใกล้ ในขณะที่ภาพที่เป็นหมู่คณะจะใช้ภาพไกลและภาพปานกลาง สำหรับเทคนิคการตัดต่อจะใช้เป็นการตัดตรงทั้งหมด

ส่วนที่เป็นเสียงจะใช้เสียงพูดของตัวละครตรงตามฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ เป็นตัวดำเนินเรื่อง ประกอบกับการใช้เสียงเพลงประกอบในจังหวะน่ากลัวในตอนต้น แล้วจึงเปลี่ยนเป็นเสียงดนตรีจังหวะสนุกสนานและจังหวะเร้าใจ นอกจากนี้ยังมีการใช้เสียงประกอบในจังหวะน่ากลัวและจังหวะตลกอีกด้วย

การเล่าเรื่องเริ่มจากชุดของส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย ต่อด้วยฉากตลกหนึ่งฉาก แล้วจึงเข้าสู่การนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย จากนั้นจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ แล้วจึงเข้าสู่ช่วงที่เป็นเนื้อเรื่องหลักที่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ โดยมีการตัดสลับกับอักษรบรรยายบ้าง ปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์ ฉากตลกอีก 1 ฉาก แสดงชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ และบอกวันเข้าฉาย

21. มนต์เพลงลูกทุ่งเอฟเอ็ม

แผนภาพที่ 4.31: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องมนต์เพลงลูกทุ่งเอฟเอ็ม

เพลงประกอบ: ตีงนัง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นันใครนะจำ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

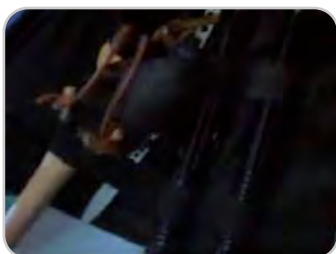
เสียงพูด: ผมจะออกไปดูหน่อย
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นี่คือการปล้น
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จากการติดตามอย่างใกล้ชิด ทำให้ผมมั่นใจว่ามันคือโจรพันหน้า แต่มันชอบออกปล้นตอนที่เจ้าของร้านเปิดเพลงลูกทุ่ง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ตอนปล้นร้านทองใช้หน้านี้
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

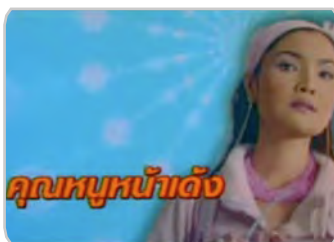
เสียงพูด: ตอนปล้นธนาคารใช้หน้านี้
เพลงประกอบ: ปกเมี่ยมมาด้วยหรือ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: ตอนปล้นร้านส้มตำใช้หน้านี้
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ตอนปล้นร้านของเล่นใช้หน้านี้
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วมันเปลี่ยนหน้าเก่งได้ขนาดนี้ เราจะไปตามจับมันได้ที่ไหน
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผมรู้ครับว่าจะไปตามจับได้ที่ไหน ที่ไหนมีเพลงลูกทุ่งและมีเงิน
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ที่นั่นต้องมี
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: โจรพันหน้า
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: งั้น เอรารถที่เร็วที่สุดไปส่งผมละกัน
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จะมีใครอีกล่ะถ้าไม่ใช่ผม

เพลงประกอบ: มอเตอร์ไซด์หัวง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เฮ้ยใจรพินหน้านี้หว่า
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: หมากัด
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เอามาเป็นโครงการพิเศษนะครีบ ว่าแต่ว่าเงินจำนวนนี้เป็นเงินสักเท่าไรครีบ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หนึ่งล้านบาทครีบ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เฮ้
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จะเป็นตายร้ายดียังไง
ฉันจะต้องไปประกวดร้องเพลงให้ได้

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฉันจะต้องเป็นนักร้องที่
โด่งดังมีชื่อเสียงให้ได้

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไม่นะคะคืนด้วย

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เอาไปสิ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: บทสวดมนต์

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ให้ฝนหยุดก่อนมัย

ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ถ้าผมไม่ไปประกวดก็
ไม่รู้จะเอาเงินที่ไหนมาซ่อมโบสถ์

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ล้าไย

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: คุณล้าไย

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อย่ามาเรียกฉันว่าบ้าน
นอกนะยะ อย่างฉันเค้าเรียกว่าคน
ชนบทยะ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ฮัดเซี้ยที่รัก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หยุดนะไอ้โจรพัน..
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หน้า
เสียงประกอบ: เสียงว้าวร้อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: หมากัด
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยฉากที่ตัดตอนมาส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ตามคำบรรยาย และเสียงบรรยาย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการแนะนำตัวละครที่น่าแสดงโดยนักร้องลูกทุ่งชื่อดัง นอกจากนั้นยังมีการแทรกฉากที่เพิ่มเข้ามาจากในภาพยนตร์โดยการนำภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์มาปะติดด้วยส่วนที่เป็นตัวอักษรเพื่อแนะนำตัวละคร นอกจากนั้นส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อผู้กำกับ กำหนดการฉายและข้อความโน้มน้าวใจอีกด้วย ในด้านเทคนิคการถ่ายภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพขนาดกลาง และใช้ภาพใกล้ในส่วนแนะนำตัวละคร โดยในส่วนของเทคนิคการตัดต่อจะทำการตัดตรงทั้งหมด

ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงเพลงประกอบเป็นหลักโดยเลือกใช้เพลงลูกทุ่งจากนักร้อง ลูกทุ่งเจ้าของเพลงที่เป็นนักแสดงในเรื่องนี้ อันได้แก่เพลงดิงนัง ของรุ่ง สุริยา เพลงพกเมียมาด้วย หรอ ของดาว มยุรี เพลงหมากัด ของเอกชัย ศรีวิชัย และเพลงฮัดเซี้ยที่รัก ของจิ้งหรีดขาว เป็น เพลงประกอบภาพยนตร์ตามลำดับตั้งแต่ต้นตัวอย่างภาพยนตร์จนจบ โดยจะลดระดับเสียงลงเมื่อ มีบทพูดของตัวละคร นอกจากนี้ยังมีการใช้เสียงพูดของตัวละครตรงตามฉากที่ตัดตอนมาจาก ภาพยนตร์เป็นตัวดำเนินเรื่องโดยไม่มีการใช้เสียงบรรยายจากภาพยนตร์อีกแม้แต่บ่อย

การเล่าเรื่องเริ่มจากการนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ต่อด้วยส่วนที่เป็นตัวอักษร บรรยาย และชุดภาพที่เล่าเกริ่นเรื่อง จากนั้นจึงเป็นส่วนของการแนะนำตัวละครที่ใช้ภาพที่ตัดตอน มาจากภาพยนตร์ ภาพที่เพิ่มเข้ามาจากในภาพยนตร์ สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยจะ ใช้เสียงพูดของตัวละครเอกเป็นตัวดำเนินเรื่อง และปิดท้ายด้วยชุดของส่วนที่เป็นอักษรในมน้าวใจ ชื่อภาพยนตร์ ฉากตลกอีก 1 ฉาก และบอกวันเข้าฉายภาพยนตร์

22. ตู๊กกี้เจ้าหญิงชายกบ

แผนภาพที่ 4.32: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องตู๊กกี้เจ้าหญิงชายกบ

ดนตรีประกอบ: แฟนตาซี
ตัดต่อ: ตัดตรง

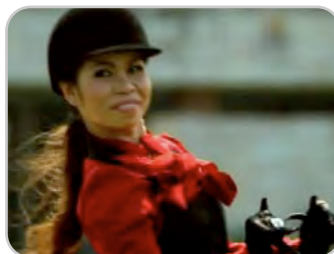
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ตู๊กกี้ๆ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ตู๊กกี้ๆ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

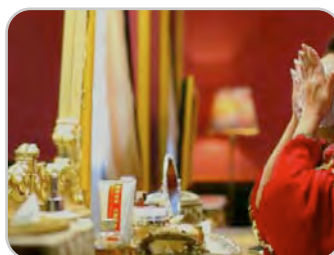
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มีแต่คนว่าซีเหร์ไม่มีใครรัก
ตัดต่อ: ตัดตรง

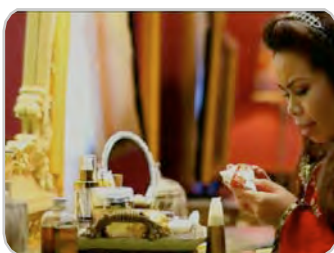
ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไม่สวดยให้มันรู้ไป
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

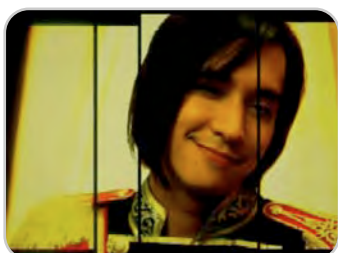
เสียงพูด: e.y.e.s
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อีเยต
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

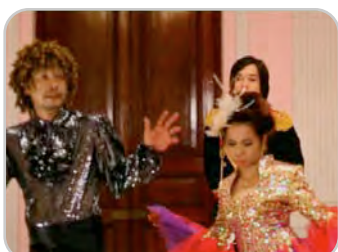
เสียงพูด: ผมเป็นหัวหน้าองครักษ์
ครับ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เอียนี่มันแคร้ายนี่นา
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แครอท ไปทำเหยื่อไรแค
รายรถติดจะตายห้า
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ขาช้ายไปก่อน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เสย เอาให้สุดๆ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จำเป็นมั้ยะว่ากางเกง
จะต้องรัด, มันจะได้เห็นสรีระครับ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ห้ามเถียงครู
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

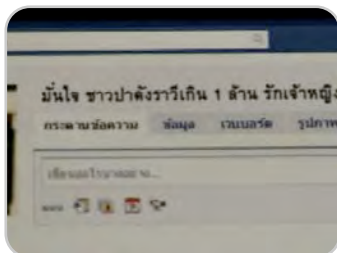
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เฟสบุค
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

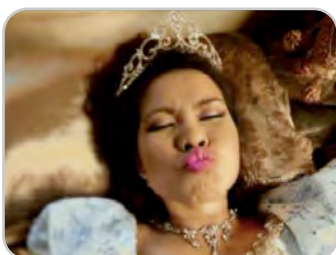
เสียงพูด: มันใจ ชาวป่าผิงวารีเกิน 1 ล้าน รักเจ้าหญิง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผีนตั้นะครับเจ้าหญิง
ของผม
ดนตรีประกอบ: ชิ่ง
ตัดต่อ: ตัดตรง

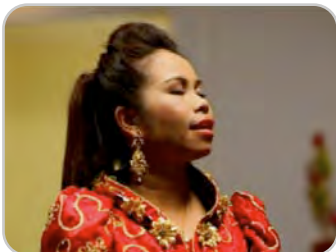
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เจ้าหญิงผมมาที่นี้พร้อม
กับความหวังของคนทั้งประเทศ
พวกเขาพร้อมที่จะเสียสละให้กับ
เจ้าหญิง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

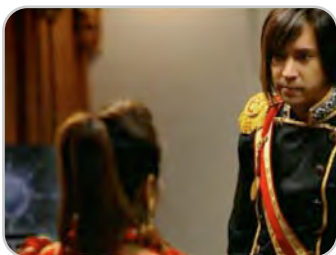
เสียงพูด: ไม่เป็นไร ฉันชินแล้วละ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: คุณเคยเห็นใจผมบ้างมั๊ย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

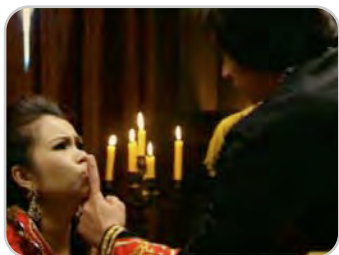
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

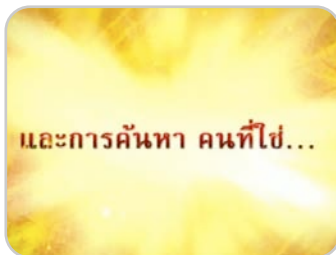
เสียงพูด: ต่อไปผมจะไม่ช่วยคุณ
อีกแล้ว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

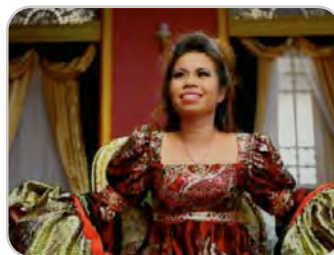
เสียงพูด: คิดเอาไว้ว่าใช่ต้องใช่
แน่ๆ มันเป็นเรื่องที่พูดยากต้องให้
เธอแก้
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: หวานใจ
ตัดต่อ: ตัดตรง

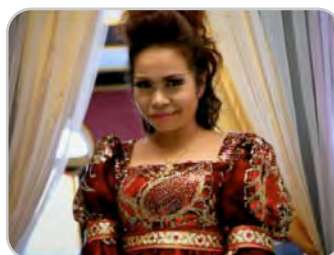
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ทำไมหัวใจเต้นดังจัง
ครับ
ตัดต่อ: ตัดตรง

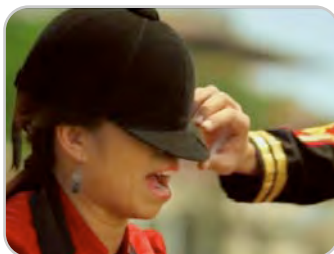
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ใครปิดไฟ, หมวกครับ
หมวกบังตา
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หมวกนะมันบังตา แต่
ความรักไม่เคยบังใจ
เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยฉากที่ตัดตอนมาส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวและเป็นฉากที่มีบทสนทนาตลกๆ ซึ่งจะเน้นการใช้ภาพใกล้เพื่อเห็นสีหน้าท่าทางตลกของตัวละครได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะตัวละครหลัก นอกจากนั้นส่วนที่เป็นตัวอักษรมีหน้าที่ในการบรรยายและยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ และกำหนดการฉายอีกด้วย โดยเทคนิคการตัดต่อที่ใช้ทั้งหมดจะเป็นเทคนิคการตัดต่อแบบการตัดตรง

ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงจะเน้นที่เสียงบทพูดของตัวละครตรงตามฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ โดยจะเป็นฉากที่มีการเล่นมุขตลกอยู่ตลอดเรื่องราวที่ตัดตอนมา นอกจากนั้นยังจะมีการประกอบกับเสียงประกอบในจังหวะตลก และดนตรีประกอบในแนวแฟนตาซีในตอนต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ ดนตรีจังหวะสนุกสนานและซึ้ง โดยขึ้นอยู่กับอารมณ์ของเรื่องราวในตอนที่ใช้มา

การเล่าเรื่องเริ่มจากส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายตัดสลับกับภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ จากนั้นจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ แล้วจึงเข้าสู่เรื่องราวหลักที่ส่วนนี้จะให้ภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์เป็นส่วนใหญ่ และดำเนินเรื่องด้วยเสียงพูดของตัวละครที่จะเป็นบทพูดที่มีความตลกสนุกสนาน โดยจะมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายตัดสลับบ้างเล็กน้อย และปิดท้ายตัวอย่างภาพยนตร์ด้วยชื่อภาพยนตร์ ฉากตลกอีก 1 ฉากและบอกกำหนดการฉาย

ภาพยนตร์รักวัยรุ่น

1. รถไฟฟ้ามาหานะเธอ

แผนภาพที่ 4.33: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องรถไฟฟ้ามาหานะเธอ

เสียงพูด: คนนี้มาแรง
สัญญาตญาณบอก พี่ก้อง
เพลงประกอบ: สัญชาติญาณบอก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พี่ใจ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เหมยลู้ถ้าป่าแกมรู้ว่า
แกบ้าผู้ชายแบบนัรับรอง
ตัดต่อ: ตัดตรง

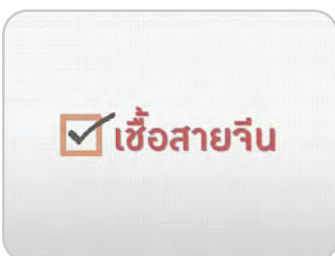
เสียงพูด: บ้านแตก
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

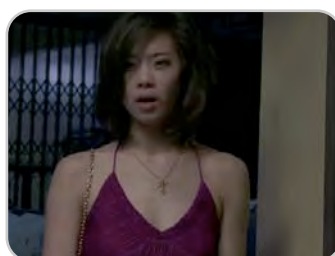
เสียงบรรยาย: เธอคนนี้ชื่อเหมยลี่
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: เช็อสายจิ้น
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ภาษาจีน)
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

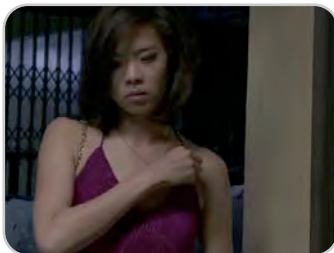
เสียงพูด: อามาเขาพูดอะไรนะแม่
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อาม่าแกบอกว่ นมแกมันก็ไม่ค่อยมี

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

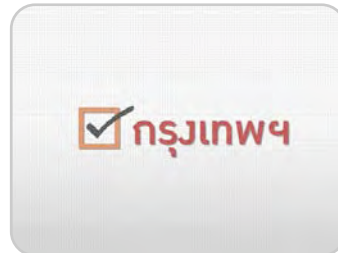
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วยังจะแต่งตัวไปอย่างนี้อีก

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ภูมิลำเนา เป็นคนกรุงเทพฯโดยกำเนิด

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

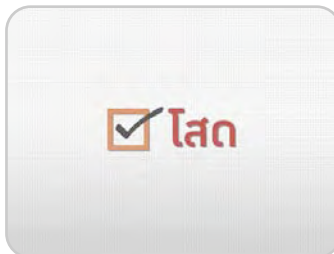
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: สถานภาพใสด

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แหมๆๆ จำพี่เขาไม่ได้หรือ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เอาอาลีไปเป็นเมียหะ อ้ออายุจะ 30 แล้วยังซิงอยู่เลย

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

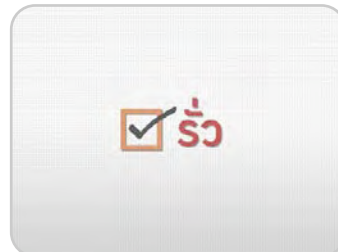
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: สำลั๊กน้ำ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: งานอดิเรก รั่ว

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไปโดนอะไรมาเนี่ย,
ไวน์

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เท่าไร, 4, แก้ว, ขวด

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เฮ้ย ลี กลับบ้านเหอะ
พวกกูอยากกลับไปฉลอง
วาเลนไทน์กับผัววะ

ตัดต่อ: ตัดตรง

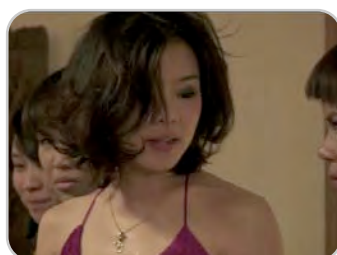
เสียงพูด: นี่เพื่อนมึงแต่งงานทั้งที
นะเว่ยจะรีบกลับไปไหน

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มึงไม่เคยมีแฟนมึงไม่
เข้าใจพวกกูหรอก

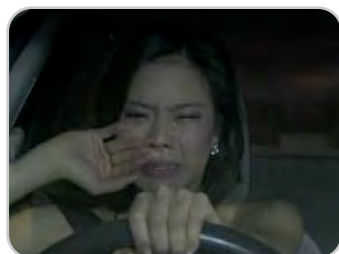
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ก็กูดูแต่กับพวกมึงนี่ไง
ถึงไม่มีใครมาจีบ

เพลงประกอบ: โปรดส่งใครมารัก
ฉันที

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ฉันทงา

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

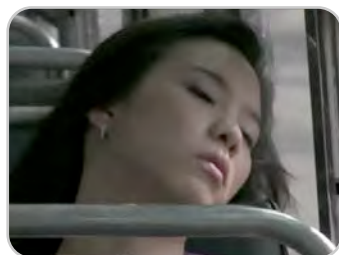
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ฉันทกินข้าวคนเดียวมา 2
เดือนแล้ว

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แหม ก็บอกให้หาแฟน
สักคน

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พี่ทำงานอะไรอะคะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ทำไมต้องทำตอนดึกๆ
ด้วยอะ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผมเป็นวิศวกรครับ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ยังไงก็ต้องเก่งเลขอะดิ
ว่างๆ มาสอนการบ้านเพลินได้ปะ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พี่จบบัญชีมา การบ้าน
เพลินพี่ก็สอนได้
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: โหนแม่บอกว่าจีบผู้ชาย
ก่อนมันน่าเกลียดไง, หรือฉันเคย
พูดด้วยหรือ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

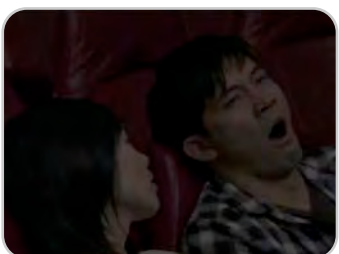
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ถ้ามีแฟนแล้ว
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: เขาไม่ว่างมากินข้าวกับ
เราเลย
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ไม่มีเวลาไปไหนมาไหนกับเรา

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: จะมีแฟนไปทำไมวะ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

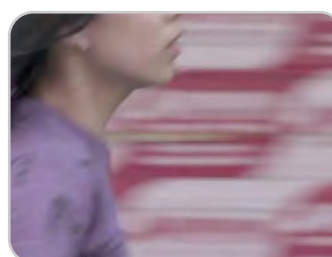
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

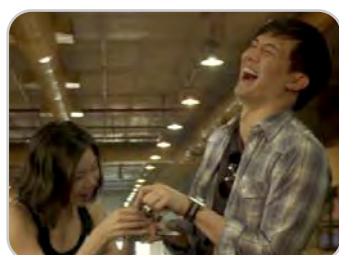
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ถ่ายแล้วหรือ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เฮ้ย น่าเกลียดมาก ลบเลยๆ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: แก้วแตก

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยฉากที่ตัดตอนมาส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ตามคำบรรยาย และเสียงบรรยาย และภาพที่ตรงกับเสียงพูดของตัวละคร นอกจากนี้ยังมีการแทรกฉากที่เพิ่มเข้ามาจากในภาพยนตร์โดยการนำภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์มาปะติดด้วยส่วนที่เป็นตัวอักษร เพื่อแนะนำตัวละคร นอกจากนี้ส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อผู้กำกับ และกำหนดการฉายอีกด้วย ในด้านเทคนิคการถ่ายภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพขนาดกลาง ในฉากที่มีตัวละครมากกว่า 1 คน และใช้ภาพใกล้ในภาพที่มีตัวละครตัวเดียวที่เน้นสีหน้าและอารมณ์ของตัวละคร

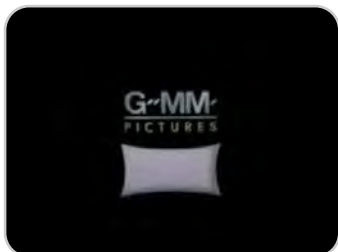
ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงบรรยายจากภายนอกในช่วงต้น และมีการใช้เสียงพูดของตัวละครที่ตรงตามฉากที่ตัดตอนมาและไม่ตรงตามฉากที่ตัดตอนมาแต่สามารถบรรยายภาพที่เกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ในช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ยังมีการใช้เสียงดนตรีประกอบในจังหวะสนุกสนานและใช้เพลงโปรดส่งใครมารักฉันที ตั้งแต่ฉากที่พระเอกปรากฏตัวครั้งแรกในตัวอย่างภาพยนตร์ ในตอนที่ร้องว่า “จะต้องเหงากันอีกนานไหม ต้องนั่งถอนใจอีกกี่ครั้ง จะต้องพบเจอกับรักที่ผิดหวัง ก็คงถึงพอใจ โปรด ส่งใครมารักฉันที อยู่อย่างนี้มันหนาวเกินไป อยากจะรู้รักแท้มันเป็นเช่นไร มีจริงใช่ไหม โปรดส่งใครมาเป็นคู่กัน ที่ไม่ทำให้ฉันเดียวดาย ช่วยมาทำให้ฉันเข้าใจ และได้รักใครกับเขาสักครั้ง คอยปลอบตัวเองว่ามีสักวัน ที่เจอคนที่เขาจริงใจ ยังคอยบอกตัวเองว่าต้องมีสักวัน แต่ว่ามันก็ไม่รู้เมื่อไหร่” ประกอบไปจนจบตัวอย่างภาพยนตร์ โดยจะลดระดับเสียงหรือเงียบเสียงไปในช่วงที่มีบทพูดของตัวละคร

เทคนิคการตัดต่อมีการใช้การตัดต่อแบบตัดตรงแทบทั้งตัวอย่างภาพยนตร์ มีเพียงช่วงที่จังหวะของเรื่องอยู่ในอารมณ์เศร้าช่วงนั้นที่การตัดต่อจะใช้แบบการจาง

การเล่าเรื่องเริ่มจากภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ฉากหนึ่ง จากนั้นจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ แล้วจึงเข้าสู่ช่วงที่เป็นการใช้เสียงบรรยายภาพผสมกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย จากนั้นจึงเล่าเรื่องด้วยภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ที่มีเสียงพูดของตัวละครตรงตามฉากที่ตัดตอนมา และในช่วงท้ายก่อนจะเป็นชุดภาพตัดสลับกันไปพร้อมทั้งเสียงเพลงประกอบ และปิดท้ายด้วยภาพตัดสลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย นำเสนอชื่อภาพยนตร์ ฉากพระเอกกับนางเอกอีก 1 ฉาก และบอกกำหนดการฉาย

1. แฟนฉัน

แผนภาพที่ 4.34: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องแฟนฉัน

เพลงประกอบ: ป่ากะปู้ กู้ี้จู้
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: สวัสดีครับ ผมชื่อ
เจี๊ยบ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ส่วนเธอคนนี้ เด็ก
ผมเอง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ต่อเนื่อง
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: เอ้ย ไม่ใช่ครับ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: เธอเป็นคู่มือต่าง
หาก
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: เธอชื่อน้อยหน้า
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: เราโตมาด้วยกัน
บ้านก็อยู่ติดกัน
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: เราจึงสนิทกันยิ่ง
กว่าใคร
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: และขอแนะนำ
แก๊งของผม
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: คุณพ่อขา ต้องจัดการอีดาวพระศุกร์นะคะ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มหายาไม่ยอมๆ นะคะ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: นี่ก็แก๊งของผม
เพลงประกอบ: กระบี่ไร้เทียมทาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: แบบภาพยนตร์กำลังภายใน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: แบบภาพยนตร์กำลังภายใน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: แบบภาพยนตร์กำลังภายใน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ใครนะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: แต่มันไม่ให้ผมเข้า
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หนูไม่ให้มึงเล่นเว้ย
เพลงประกอบ: ป้ากะปู้ ภู่อีสู่
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: แกรมยังชอบหาเรื่อง
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อย่าลืมหิ้วข้าวกลางวันสิคะ, พ่อเร็วๆ เดียวหนูไปโรงเรียนไม่ทัน
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไล้บ้ำ อ้วนก็อ้วนดำก็ดำ ยังอยากเป็นผู้หญิงอีก
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ถึงแม่หนูจะอ้วนดำหนูก็ยังรักของหนูนะ อ้วนดำๆ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ป้ากะปู้
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หนูไม่ได้เป็นแฟนกับน้อยหน้าเว้ย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไม่ได้เป็นแฟนก็ต้องเมียดิวะ อีนมใหญ่เมียดิวๆ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: โดนตอย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไม่เจ็บตัวแมงไม่รู้สิ
 คุย ให้อภัยบอยเบาๆ ดี
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: แฟนฉัน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เจ็บตื่นได้แล้ว จะนอน
 ไปถึงไหน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงนาฬิกาปลุก
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

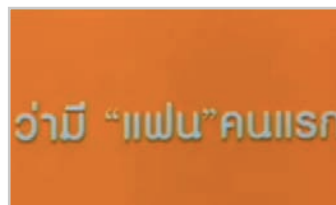
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

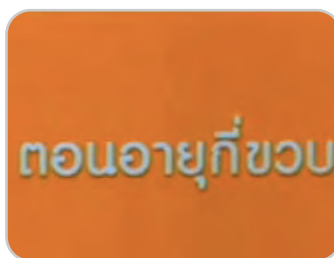
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

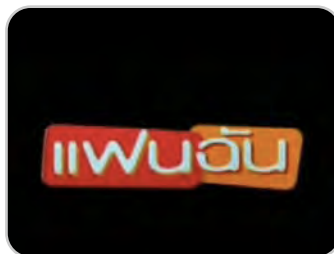
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

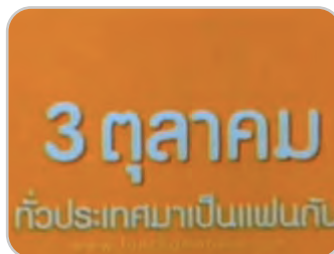
เสียงพูด: เล่นพ่อแม่ลูกกันเถอะ
นะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แต่พี่ต้องเป็นแม่นะ, ฉัน
หนูขอเป็นแม่ด้วย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นี่ขี้แยที่ไหนเขามีแม่
กัน 2 คน, ไม่เป็นไรหนูเป็นเมีย
น้อยก็ได้
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ป้าป๊านู
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยมีการแทรกฉากที่เพิ่มเข้ามาจากในภาพยนตร์โดยการนำภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์มาปะติดด้วยส่วนที่เป็นตัวอักษรเพื่อแนะนำตัวละคร นอกจากนั้นส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ และกำหนดการฉายอีกด้วย

ส่วนที่เป็นเสียงที่เด่นชัดคือเพลงประกอบภาพยนตร์ที่มีการใช้เพลงหลายเพลงมาประกอบตัวอย่างภาพยนตร์ และมีการใช้เพลงเดียวกันใน 2 เวอร์ชันประกอบด้วย ได้แก่ การใช้เพลงป่ากะปู้ซึ่งฉบับเดิมของวงเพื่อน โดยใช้เพียงตอนต้นของเพลงที่มีเป็นช่วงของดนตรีและมีเนื้อร้องเพียง “หน่อนอยหน่อนอย นอยหน่อนอยหน่อนอย นอยหน่อนอยหน่อนอย” ใช้ประกอบช่วงที่เป็นเรื่องราววีรกรรมของแก๊งเด็กผู้ชายหลังจากที่พระเอกเข้าร่วมแก๊งด้วยแล้ว และเพลงในฉบับใหม่ของดาจิม ซึ่งเปลี่ยนไปใช้ชื่อเพลงว่า ป่ากะปู้ กู้จู้ โดยจะใช้เพียงท่อนที่เป็นดนตรีในตอนต้นของเพลงประกอบในตอนต้นและตอนท้ายสุดของตัวอย่างภาพยนตร์ นอกจากนั้นยังมีการใช้เพลงประกอบภาพยนตร์กำลังภายในเรื่องกระบี่ไร้เทียมทาน ตั้งแต่เริ่มต้นเพลง จะถึงท่อนที่ร้องว่า “โต๊ะใจยันโปว โท๊ะใจยันโปว เหม่งห้วนใจ..” ประกอบตอนที่แก๊งเด็กผู้ชายกำลังเล่นเป็นจอมยุทธ์ และในช่องท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์ที่มีเป็นเรื่องราวของพระเอกและนางเอก ไปจนจบตัวอย่างภาพยนตร์ มีการใช้เพลงแฟนฉันของวงชาติรี ในท่อนที่ร้องว่า “ภูมิใจฉันได้เธอมา จะถนอมกัลล่อมเธอ ยามมอง ช่างซึ่งเลิศเลอ ยามเธอ ไปรยยิ้มให้มา แก้มเธอแดงหน้า หน้า เจ็ดนาฬิกา รีบมาเล่าเรียน ใจยังหมุนเวียน ถึงเรียนลับสน ชอบคิดกังวล ไม่พินเรื่องเธอ นี่ไงเพื่อนเกลอ รูปเธอแฟนฉัน” นอกจากนั้นยังมีการใช้เสียงพูดของตัวละครที่ตรงกับฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์และมีการใช้เสียงบรรยายซึ่งเป็นเสียงของพระเอก หรือ เจ๊ียบ ซึ่งเป็นผู้บรรยายเหตุการณ์ต่างๆ เองทั้งหมด

ในด้านเทคนิคการตัดต่อใช้เป็นการตัดตรงทั้งหมด ส่วนเทคนิคการถ่ายภาพส่วนใหญ่จะใช้ภาพปานกลาง เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นภาพของตัวละครกลุ่มหรือคู่ แต่ก็มีการใช้ภาพใกล้บ้างในกรณีที่เน้นอารมณ์ของตัวละครเดี่ยวๆ

การเล่าเรื่องเริ่มจากชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ จากนั้นจึงใช้ภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์เล่าเรื่องประกอบกับเสียงบรรยายของตัวละครเอก จากนั้นในส่วนของเรื่องราวหลักจะมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรตัดสลับภาพบ้าง แต่โดยหลักแล้วจะใช้เสียงพูดและเพลงประกอบเป็นตัวดำเนินเรื่อง ในช่วงท้ายจะเป็นส่วนที่เป็นอักษรสลับภาพ นำเสนอชื่อเรื่อง ฉากนำรัก 1 ฉากและบอกกำหนดการฉาย

3. กวนมินโฮ

แผนภาพที่ 4.35: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องกวนมินโฮ

เสียงพูด: ดังๆ นะ 1 2 3 กิมจิ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ที่เกาหลีเขาเชื่อกันว่า
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ถ้าใครได้มาคล้อง
กุญแจหอคอยนำชาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วโยนลูกกุญแจทิ้งไป
คูรักคูนั้นก็ไม่มีใครมาพากเขา
ออกจากกันได้ค่ะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: โยนเลย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: โยนไปไม่โดนคนข้าง
ล่างเขาหรอ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ตามรอยละครอีกแล้ว
ใช้มัยเนย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ได้ประเทศนี้ถ้ามันไม่มี
ละครแล้วจะมีอะไรให้เที่ยวมัยเนย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นื่องๆ ถ่ายรูปให้หน่อย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ครึ่งตัวดีกว่า
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เอานะ 1 2 3
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ขอบคุณมากนะคะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: และแล้วเราก็มาถึงร้าน
คอฟฟี่ปรีนแล้วนะคะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: กาแฟมาแล้ว
ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ในที่สุดเราก็ได้มาชิม
ถึงที่ค่ะ เขียวร้อน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นี่คุณตามฉันทำไม
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผมเพิ่งมาเมืองนอกครั้งแรก
ให้ผมไปด้วยเหอะ ผมไม่รู้จัก
ใครแล้วจริงๆ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เราสองคนไม่ต้องรู้จักชื่อ กันดีกว่า
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ทำไมล่ะ, ถ้าเรารู้จัก กันฉันก็ต้องมานั่งแคร่คุณ จะพูด อะไรกันก็ไม่ได้
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ออ้อันก็แปลว่าผมจะพูด อะไรกับคุณก็ได้ ไม่โกรธด้วย อี หนวด หูทาง นมแบน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ตัวหนาขาสั้นตูดใหญ่ ศอกดำเข้าด้านหน้าบานยังกับลิง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: โกรธปะ,ไม่โกรธ, เออ หนูก็ดีวะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

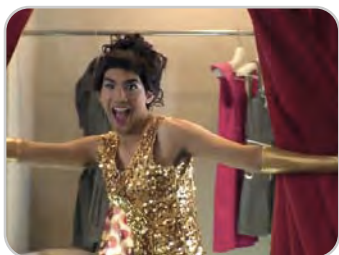
เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไปกันเลย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

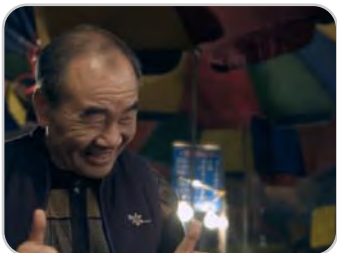
เสียงพูด: อยู่เมืองนอกเราจะทำ อะไร จะพูดอะไรก็ได้ ไม่เชื่อคอยดู นะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฮัลโหลลุง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อาหารร้านลุงรสชาติ เขียวมาก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จะใช้ห้องน้ำหรือ แป๊ป
นึ่งนะเดี๋ยวขอเยียวก่อน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ยินดีที่ไม่รู้จัก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: คุณจะรักฉันได้อย่างไร
เราไม่รู้จักกันด้วยซ้ำ ชื่อฉันคุณยังไม่รู้เลย

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผมรู้แค่เวลาอยู่กับคุณ
ผมแม่งโคตรมีความสุข ยิ่งงี้เขา
เรียกว่ารักกรีปเล่า

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

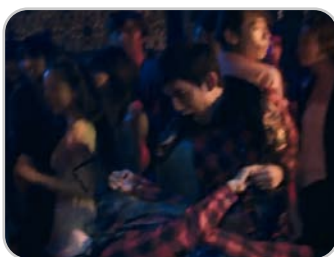
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: you like Jajamian?
tell your wife to cook.
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: no, not wife.
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยฉากที่ตัดตอนมาส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ตามตัวอักษรบรรยาย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นฉากเรื่องราวการเดินทางและความรักระหว่างพระเอกและนางเอก นอกจากนี้ส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อผู้กำกับ ข้อความโน้มน้าวใจและกำหนดการขายอีกด้วย ในด้านเทคนิคการถ่ายภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพใกล้ของตัวละครเดี่ยวในบทสนทนาและใช้ภาพปานกลางในภาพที่ต้องการให้เห็นองค์ประกอบรวมของฉาก

ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงบทพูดของตัวละครเป็นหลัก โดยจะใช้เสียงพูดตรงตามฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ ประกอบกับการใช้ดนตรีประกอบในจังหวะสนุกสนานในช่วงต้นจนถึงช่วงกลางของตัวอย่างภาพยนตร์ และในช่วงหลังที่เป็นเรื่องราวความรักของพระเอกและนางเอกจะใช้เพลงประกอบชื่อเพลงยีนดีที่ไม่รู้จักของ 25hours ตั้งแต่ท่อนที่เป็นทำนองเริ่มต้น เพลงจนถึงท่อนที่ร้องว่า “ยีนดีที่ไม่รู้จัก ไม่รู้จัก แค่ว่ารักก็พอใจ แค่ว่าไม่รู้จัก ไม่รู้จักรักเราก็ไม่ได้” ได้น้อยลงจริงไหมแค่นี้เธอใกล้ๆ มันก็ใช่ ที่สุดแล้ว” ประกอบไปจนจบตัวอย่างภาพยนตร์ โดยจะมีช่วงที่เจียบเสียงลงในบทสนทนาบอกรักของพระเอกและในช่วงฉากตลกก่อนจบตัวอย่างภาพยนตร์เท่านั้น

เทคนิคการตัดต่อส่วนใหญ่จะใช้เทคนิคการตัดตรงแทบทั้งหมด โดยจะมีใช้การกวาดภาพเพียงครั้งเดียวในช่วงที่เปลี่ยนอารมณ์ของเรื่องและมีจังหวะตลก

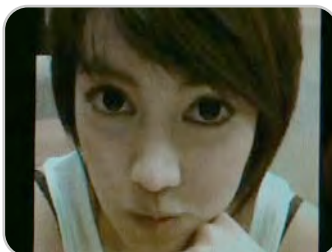
การเล่าเรื่องเริ่มจากการเกริ่นสถานที่เรื่องโดยชุดภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ จากนั้นจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ แล้วจึงเข้าสู่ช่วงแนะนำตัวละครที่ใช้ตัวอักษรบรรยายและชุดภาพของตัวละครพระเอกและนางเอกที่ละคนตามลำดับ ต่อด้วยชุดภาพที่ตรงกับตัวอักษรบรรยายอีก 3 ชุดภาพใหญ่ๆ และปิดท้ายด้วยการตัดสลับระหว่างภาพกับข้อความบรรยายเป็นส่วนสรุป และ นำเสนอชื่อภาพยนตร์ ฉากตลกน่ารักๆ อีก 1 ฉาก ข้อความโน้มน้าวใจ และกำหนดการขาย

4. 32 ธันวาคม

แผนภาพที่ 4.36: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง 32 ธันวาคม

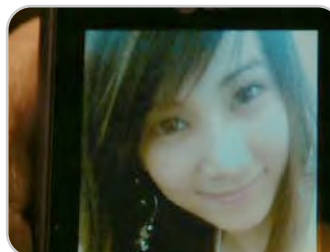

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ใครละนั่น

ตัดต่อ: ตัดตรง

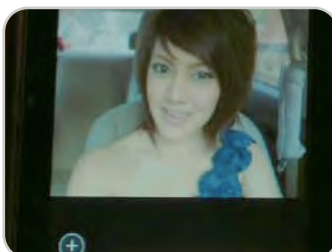
เสียงพูด: อู้หู

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อืม

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เอ้

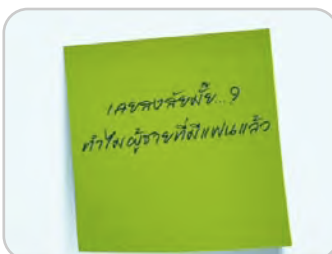
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มึงไม่ได้มีผู้หญิงคน
เดียวจริงๆ นี่หว่า

ตัดต่อ: ตัดตรง

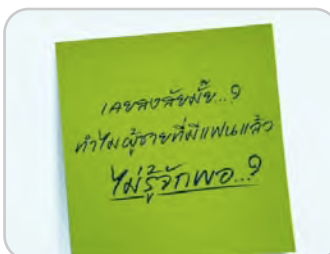
เสียงพูด: เจ้าชู้เหมือนกันนี่หว่า,
ครับ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: เราชักกัน

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผมยังไม่อยากมีแฟน
ใหม่

ตัดต่อ: ตัดตรง

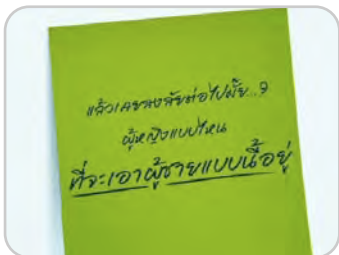
เสียงพูด: กูไม่ได้จะให้มึงมีแฟน
ใหม่ แต่กูให้มึงมีแฟนเพิ่ม

ตัดต่อ: กวาดภาพ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

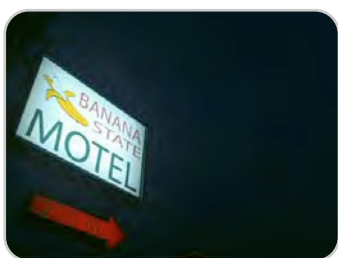
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เราลองไปเดทกันมั๊ยนุ่น
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เดทคืออะไร
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: ขี้ยหนังอะไรอะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มียาบีนี้, รู้จักมียาบี
ด้วยหรอ, ชื่อญี่ปุ่นก็มีไมก็ชื่อ
หรอก ก็มีมียาบี อาไออะไรยังงี้
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อาไออีกี่มาหรอ
เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มีเบียร์แต่ไม่มีที่เปิดอะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เปิดขวด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ขี้ยเปิดได้ด้วย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พาฉันมาที่นี่แล้วมาหลับเนี่ยนะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไซลิ ฉันนะมันไม่เซ็กซี่
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (หัวเราะ)
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พี่ไม่ต้องมาละเมอใส่ฉันเลยนะ จะบอกอะไรไว้เลยว่าฉันนะ ก็ไม่ได้อยากทำตัวเรียบร้อยนักหรอก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หืม
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฉันนะก็อยากซ่า อยากแรด อยากหัวเราะเสียงดังๆ
เฮอะๆๆ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เฮ้ย หัวเราะสันตตีนอะไรวะ
เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พี่ตอดทำไมทำแบบนี้
ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แต่ก่อนฉันก็คิดว่าผู้ชายหล่อๆ นิสัยบดี ถึงได้เลือกผู้ชายหน้าเหี้ยๆ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แต่บัดเดี๋ยวนี้ ปໍได้พิสูจน์ให้ฉันเห็นละ ว่าผู้ชายหน้าเหี้ยๆ ก็เหี้ยได้เหมือนกัน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เสียใจ, ฮานี้ต้องเสียใจ, ตกกลางจะฮาหรือจะเสียใจ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฮาแปลว่าฉัน ฉันเสียใจ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ตายแม่เลย, เฮ้ยอย่า
ดนตรีประกอบ: ซึ้งๆ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อัม ฉันรักแกอะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: โทรศัพท์
เสียงพูด: ตี๋อดโทรมา, จะรับมั้ย, ไม่
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มีหยิ่ง อยู่กับใคร ผู้ชาย
ที่ไหนบมี กระเทยข้างห้อง
เสียงประกอบ: จังหวะตกลง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เน็ต ทำเสียงกระเทยให้
หน่อยดี
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กลับก่อนนะฮึดอก
เสียงประกอบ: จังหวะตกลง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พี่เน็ตทำไมพี่ไม่ไปลอง
สูท
ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พี่เน็ตกินยาบ้างปาว
เนีย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พี่เน็ตแล้วกางเกงใน
คราวหลังใส่ด้านเดียวก็พอไม่ต้อง
กลับ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วโรงบาลโทรมาบ้าง
ปะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

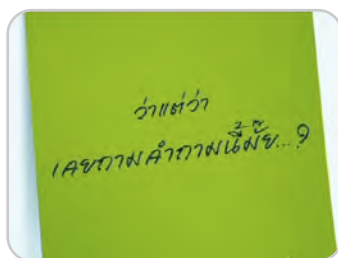
เสียงพูด: ไม่ได้โทร
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วทำไมเขาไม่โทร
ทำไมต้องทำเสียงรำคาญด้วยล่ะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฮั่นแนมาเต็ม อารมณ์
ล้นๆ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ชิ่ง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มันไม่เกี่ยวกับว่าใครจะเอา
มึงอยู่
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มันไม่เกี่ยวกับว่ามึงอยาก
อยู่กับใคร
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: และใครอยากอยู่กับมึง
เข้าใจมั๊ย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

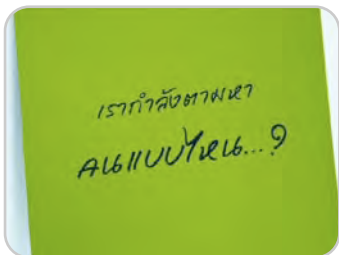
เสียงพูด: ไปสิ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไปบอกรักมัน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

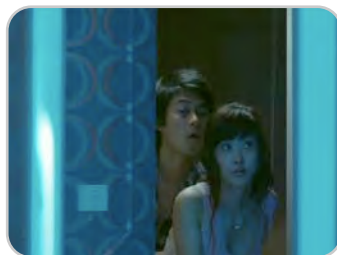
เพลงประกอบ: เราชักกัน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

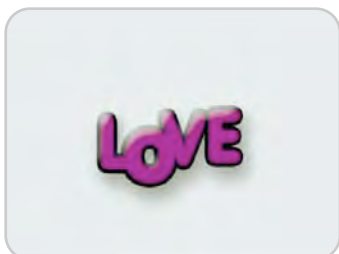
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

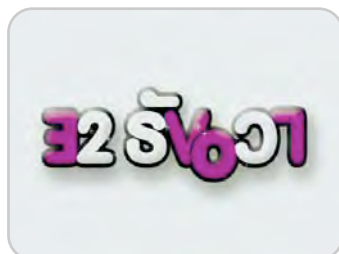
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ถ้าเกิดเรามองจ้องเข้าไป
ในนี้ดีๆ นะ เราจะเจอคนที่คุณรัก
ดนตรีประกอบ: ซิ่ง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กลับตาแล้วนับ 1 2
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

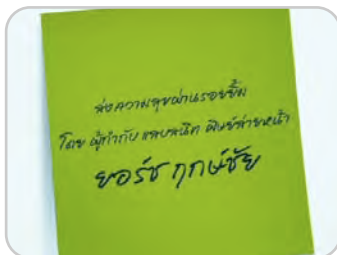
เสียงพูด: 3
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

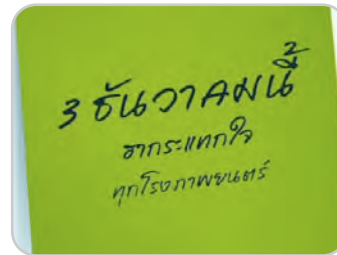
เสียงพูด: ชัดเลยอะดิ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เสียว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: เราชักกัน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยฉากที่ตัดตอนมาส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ตามคำบรรยาย และเป็นฉากที่มีบทสนทนาตลกๆ นอกจากนี้ยังมีการแทรกฉากที่เพิ่มเข้ามาจากในภาพยนตร์ โดยการนำภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์มาปะติดด้วยส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายเพื่อบรรยายลักษณะตัวละคร นอกจากนี้ส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อผู้กำกับ และกำหนดการฉายอีกด้วย ในด้านเทคนิคการถ่ายภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพใกล้เน้นที่ตัวละครในช็อตภาพที่มีตัวละครตัวเดียว และในช็อตภาพที่มีตัวละครมากกว่า 1 คนจะใช้ภาพปานกลาง โดยเทคนิคการตัดต่อที่ใช้จะเป็นเทคนิคการตัดตรงทั้งหมด

ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงดนตรีและเพลงประกอบที่หลากหลาย คือดนตรีประกอบในจังหวะซึ้งๆ และจังหวะสนุกสนานสลับกันไปขึ้นอยู่กับอารมณ์ของเรื่อง และมีการใช้เพลงประกอบชื่อเพลงเรารักกันในช่วงทำนองเพลงตอนต้นประกอบตั้งแต่ช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ และกลับมาใช้อีกครั้งในช่วงที่ร้องว่า “คงเป็นเพราะ คงเป็นเพราะ คงเป็นเพราะเรารักกัน จะขอบคุณสวรรค์ฉันทีใด เรารักกัน จะมีเธอมีฉันเสมอไป เรารักกัน” ตั้งแต่ช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์ที่พระเอกเริ่มวิ่งตามนางเอกไปจนจบตัวอย่างภาพยนตร์ โดยจะมีการเปลี่ยนไปใช้ดนตรีประกอบในจังหวะซึ้งๆ ในช่วงฉากก่อนจบก่อนที่จะเปลี่ยนกลับมาเป็นเพลงเดิมจนจบ นอกจากนี้ยังมีการใช้เสียงพูดของตัวละครตรงตามฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์และไม่ตรงตามฉากที่ตัดตอนมาแต่สามารถใช้บรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อีกด้วย

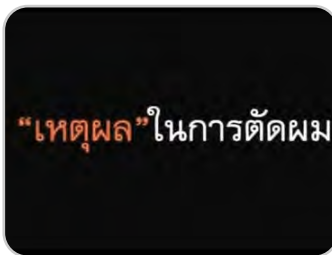
การเล่าเรื่องเริ่มจากภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย จากนั้นจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ แล้วจึงเข้าสู่การเล่าเรื่องหลังที่ใช้ข้อความบรรยายเป็นตัวแบ่งชุดเหตุการณ์ซึ่งใช้ภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ในฉากที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับประเภทของผู้หญิง 3 ประเภท โดยนำเสนอทีละประเภทและขมวดในตอนท้ายว่าคนแบบไหนคือที่ตามหา จากนั้นจึงปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์ ฉากน่ารักของพระเอกนางเอกอีก 1 ฉาก ชื่อผู้กำกับ และผลงานที่ผ่านมาและบอกกำหนดการฉาย

5. เพื่อนสนิท

แผนภาพที่ 4.37: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิท

เสียงประกอบ: เสียงฉีดน้ำ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เรียบร้อยแล้วครับ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: แม่เรียกผมว่าหมู
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไข้อย่อยออกมาแล้ว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: แต่เพื่อน ๆ มัน
เรียกผมว่าไอ้ไข้อย่อย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เขาบอกว่าผู้ชายที่แม่
เรื่องมากอะ ตอนเด็ก ๆ ชอบจับ
เจี๊วเล่น, ทะลึ่ง อีบ้า
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อีไม่เอาลูก
เสียงประกอบ: จังหวะตลก
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงบรรยาย: เพื่อนผมคนนั้นชื่อ
ดากานดา
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: ดากานดา
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: เราซึ่กันมาก เรา
กินด้วยกัน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงบรรยาย: นอนด้วยกัน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงบรรยาย: เดินด้วยกัน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: เมาดูด้วยกัน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงบรรยาย: และซึ่ด้วยกัน
เพลงประกอบ: บุษเพสันนิวาต
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงบรรยาย: แต่ผมซึ่คนเดียว
นะครับ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: แกนี่เพื่อนฉัน
ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: โอ้ นี่ใช่ย่อย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หัวดีครับ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พาเพื่อนฉันไปหัดขี่
มอเตอร์ไซค์หน่อยดิ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: โอ๊ยๆ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เปะให้หน่อยดิ ตรงนี้
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: และผมก็โชคดี
มาก

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงเรือชน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วยังต้องใส่เสื้อเกล้า
ครับ
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงบรรยาย: ที่ได้รู้จักกับเพื่อน
อีกคน

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เราชื่อนุ่นนะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: เธอน่ารัก เพื่อน
เธอก็คนนี้น่ารัก

เสียงพูด: โถๆ สมองกระทบ
กระทบเพื่อนมาหรอจะพอลิงน้อย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: มา อย่างนี้ต้อง
ผายปอด

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ทำไรอะ, อ้อวาดรูป
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ก็วาดรูปก็ก็ได้ เพราะพี
เนียไม่ต้องร่าง สวยทุกมุม ร้อนฉ่า
ทุกองศาเลย
ตัดต่อ: กวาดภาพ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: น่ารักจัง แพนหรร
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เพื่อนครับเพื่อน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ซ่างไม่รู้เลย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: แต่ถึงเพื่อนทางนี้
จะน่ารักมาก

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงบรรยาย: แต่ผมก็ยังคิดถึง
เพื่อนอีกคนอยู่ดี

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงบรรยาย: แต่คงจะเป็น
ความคิดถึงแค่ข้างเดียว

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ถ้าแกอยากให้ฉันไป
ไกลๆ นะเว่ย ก็บอกมาเลย ไม่ต้อง
ทำถึงขนาดนี้

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ดากานดา
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ฉันทักแก้วะ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยฉากที่ตัดตอนมาส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ตามคำบรรยาย และเสียงบรรยาย นอกจากนั้นยังมีการแทรกฉากที่เพิ่มเข้ามาจากในภาพยนตร์โดยการนำภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์มาปะติดด้วยส่วนที่เป็นตัวอักษรเพื่อแนะนำตัวละคร นอกจากนั้นส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อผู้กำกับ และกำหนดการฉายอีกด้วย ในด้านเทคนิคการถ่ายภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพขนาดกลางทั้งในภาพที่มีตัวละครตัวเดียวหรือมากกว่านั้นก็ตาม โดยจะเน้นที่การจัดองค์ประกอบของภาพมากกว่าการใช้ภาพใกล้แสดงอารมณ์ของตัวละคร ส่วนโทนสีที่ใช้จะมีสีในโทนอบอุ่น โดยแบ่งเป็นสองช่วงคือช่วงต้นที่เป็นเรื่องราวของดากานดา จะใช้สีอบอุ่นในโทนของสีเหลืองส้ม และในช่วงหลังที่เป็นเรื่องราวของนุ้ย จะใช้สีในโทนอบอุ่นเช่นกัน แต่จะสว่างกว่าในช่วงแรก คือจะมีโทนสีฟ้า

ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงตัวละครเอก “หุม” เป็นเสียงบรรยายหลัก และใช้เสียงพูดของตัวละครต่างๆ ตรงตามฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ ประกอบกับการใช้ดนตรีประกอบในจังหวะสนุกสนาน ส่วนในช่วงหลังของตัวอย่างภาพยนตร์จะใช้เพลงซางไม่รู้เลย ของบอย พีชเมคเกอร์ ตั้งแต่ช่วงต้นที่เป็นทำนองดนตรีจนถึงช่วงที่ร้องว่า “ซางไม่รู้อะไรบ้างเลย ในความคุ้นเคยกันอยู่ มันแฝงอะไรบางอย่างที่มากกว่านั้น ซางไม่รู้อะไรบ้างเลย ว่าเพื่อนคนหนึ่งมันแอบมันคิดอะไรไปไกล กว่าเพื่อนกัน ” ประกอบตั้งแต่ตอนที่เรื่องราวเกี่ยวกับความรักของพระเอกที่มีต่อนางเอกทั้ง 2 คน

เทคนิคการตัดต่อมีการใช้การตัดต่อหลายรูปแบบด้วยกัน โดยขึ้นอยู่กับอารมณ์ของเรื่องราวที่ตัดตอนมาตอนนั้นๆ โดยที่ในช่วงต้นจะใช้การตัดตรงและการกวาดภาพเป็นส่วนใหญ่ในช่วงที่เป็นการเล่าเรื่องราวสนุกสนานปนมุขตลกที่เน้นความรวดเร็วและความต่อเนื่องของช็อตภาพ ในขณะที่ช่วงหลังจะใช้การจางและการซ้อนเปลี่ยนภาพมากกว่าในการตัดต่อฉากที่เน้นความนุ่มนวลของการเล่าเรื่องราวที่ให้อารมณ์เกี่ยวกับความรัก

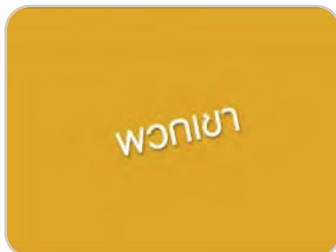
การเล่าเรื่องเริ่มจากภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย จากนั้นจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ แล้วจึงเข้าสู่ช่วงที่เป็นการใช้เสียงบรรยายโดยพระเอกเป็นผู้บรรยาย ประกอบกับเสียงพูดของตัวละครอื่นๆ ตรงตามฉาก บรรยายเรื่องราวไปพร้อมกับฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ จนในช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์จะเน้นการใช้เพลงประกอบกับฉากที่ตัดตอนมาและส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย แสดงชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ บอกวันเข้าฉายและคำขวัญของเรื่อง

6. ปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น

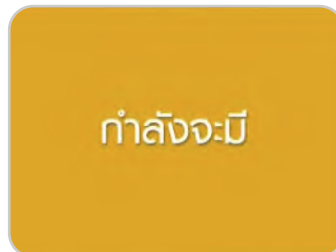
แผนภาพที่ 4.38: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น

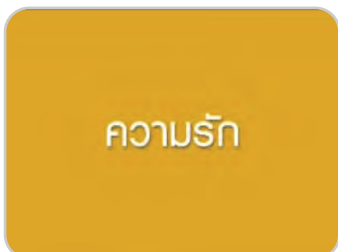
ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

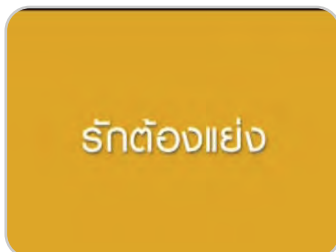
เสียงพูด: ปิดเทอมแล้วว๊วย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

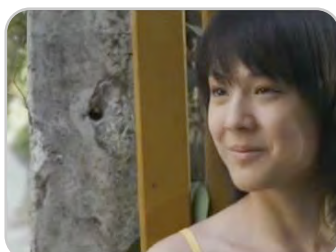
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: พุกกับไมค์ใช้มัย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จุ้นมึงกับกูแฟร์ๆ มาจับ
กันคนละวัน มึงวันคู กูวันคิ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นันไฉ่ลิ่ง นีก็ลิ่ง, ลิ่ง
อะไร, ลิ่งจี้กๆ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: มอเตอร์ไซด์คันนี้ซื้อมาได้คนเดียว รับเฉพาะคนรู้ใจ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ไอเล็ก

ซีซี

ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

รักนักร้อง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) กร๊าด

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พี่ตีตี้คะ มาเมืองไทยครั้งแรกรู้สึกเป็นยังไงบ้างคะ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ใครว่าเขามาครั้งแรกล่ะ เขามาสมุยกับเสม็ดไปแล้วยะ

ตัดต่อ: ตัดตรง

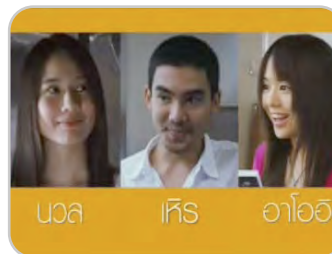
เสียงพูด: นี่ยัยไอเล็ก ฉันถามพี่ตีตี้นะไม่ได้ถามแก

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วแกถามภาษาไทยแล้วพี่เขาจะฟังออกมั้ยละ อีโง่

ตัดต่อ: ตัดตรง

บวส

ไคร

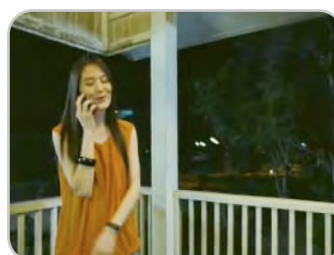
อาไอ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

รักนอกใจ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อยู่ไหนแล้วรออยู่นะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อยู่ประจวบแล้ว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: What's your name?
ตัดต่อ: ตัดตรง

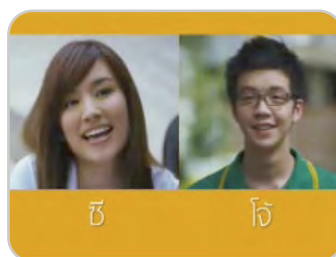
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อ้อ อ้อๆ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อาไออิ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ใจ คีนนี้มีปาร์ตี้ฉลอง
สอบเสร็จสนใจปาว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

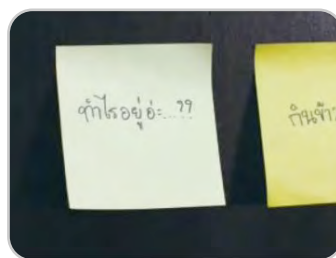
เสียงพูด: ูกำลังมีความรักวะ,
ใครเป็นผู้หญิงที่โชคดีคนนั้นวะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฮัลโหล
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ซีหรว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ทำไรอยู่อะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ขี้ขู่
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หรอ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เราซื้อข้าวหลามมาฝาก,
อะไรของแกอะใจไม่เอา
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ใจอย่าทำแบบนี้เลยวะ
ฉันว่ามันไม่เวิร์คหรอ
ตัดต่อ: ตัดตรง

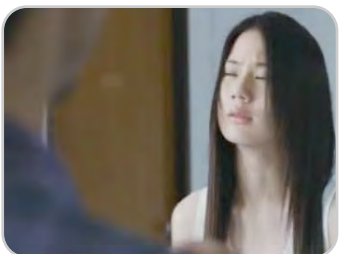
เพลงประกอบ: อย่างน้อย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

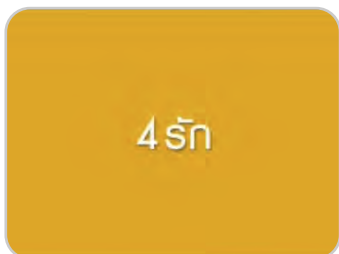
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นี่มึงโกงกูอีกแล้วหรอวะ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

4 รุ่บ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กูไม่มีสิทธิ กูไม่ใช่พระเอก
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

กับเรื่องวุ่น
ของหัวใจ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: Why don't you go
with me?
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

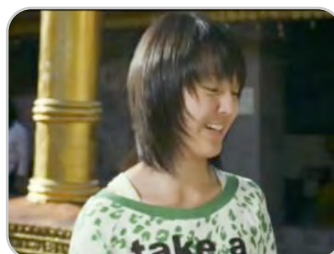
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ภาพยนตร์โดย
“ทรงยศ สุขมากอนันต์”

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นานาขอเบอร์เธอหน่อย
ดี
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เขามือถือมาสิ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: โทรมาจีบทุกวันเลยได้
ปะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฉันมีลูกมีผ้าแล้วนะยะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เฮ้ย อีแกที่ไหนเนีย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยฉากที่ตัดตอนมาส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวน่ารักๆ ของหนุ่มสาวทั้ง 4 ช่วงอายุ และเล่าเรื่องได้ตามคำบรรยายและเป็นฉากที่มีเสียงตรงกับภาพที่ตัดตอนมา นอกจากนั้นยังมีการแทรกฉากที่เพิ่มเข้ามาจากในภาพยนตร์โดยการนำภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์มาปะติดด้วยส่วนที่เป็นตัวอักษรเพื่อแนะนำตัวละคร นอกจากนั้นส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อผู้กำกับ และกำหนดการฉายอีกด้วย ในด้านเทคนิคการถ่ายภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพใกล้ของตัวละครที่ละตัว และใช้ภาพปานกลางในภาพที่มีตัวละครกลุ่ม โดยเทคนิคการตัดต่อจะใช้เทคนิคการตัดต่อแบบการตัดตรงทั้งหมด

ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงดนตรีประกอบในจังหวะสนุกสนานตลอดเรื่องราว และมีการใช้เพลงประกอบคือเพลงอย่างน้อยของวงบิกแอส เป็นเพลงประกอบตั้งแต่ช่วงกลางของตัวอย่างภาพยนตร์ไปจนจบ โดยใช้เพลงในท่อนที่ร้องว่า “อาจจะเหนื่อยบางครั้ง อาจจะเจ็บบางที แต่ก็ยิ้มได้เรื่อยมา อาจจะต้องผิดหวังก็ไม่ใช่ไร อย่างน้อยฉันเคยได้รักเธอ รักด้วยการไม่หวังอะไร ก็รู้ตัวเองก็ยังไม่ใช่ ไม่ต้องการอะไรทั้งนั้น อย่างน้อยฉันได้เรียนรู้ ได้เข้าใจ ทุกนาทีที่ฉันมีเธอรักคือความสุขที่ยิ่งใหญ่ และมีความหมายมากมายจริงๆ” นอกจากนั้นยังมีการใช้เสียงพูดของตัวละครตรงตามฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์เป็นส่วนสำคัญในการเล่าเรื่องราวอีกด้วย

การเล่าเรื่องเริ่มจากส่วนที่เป็นตัวอักษรตัดสลับกับภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ จากนั้นจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ แล้วจึงเข้าสู่เรื่องราวหลักที่จะแบ่งเป็น 4 เรื่อง โดยจะเรียบเรียงลำดับเรื่องราวเล่าทีละเรื่อง โดยใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายและส่วนแนะนำตัวละครเป็นตัวขึ้นระหว่างเรื่องราวแต่ละเรื่อง เมื่อจบเรื่องราวทั้งสี่เรื่องแล้วจึงเป็นช่วงของการสรุปที่นำภาพจากทั้งสี่เรื่องมาตัดสลับกับอักษรบรรยาย ปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์ ฉากน่ารักๆ อีก 1 ฉาก ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ และกำหนดการฉาย

7. สิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่ารัก

แผนภาพที่ 4.39 ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องสิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่ารัก

เสียงพูด: พี่ๆ ม.4 ที่เข้ามาใหม่ปีนี้
เท่ห์ๆ ทั้งนั้นเลย
ตัดต่อ: ตัด

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัด

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัด

เสียงพูด: ไซ่ พี่อะไรดีเน้อ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อ้าย
ตัดต่อ: ตัดตรง

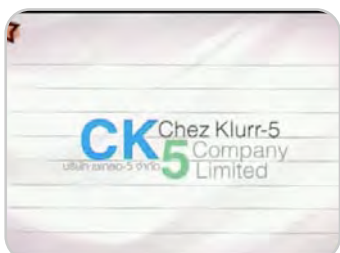
เสียงพูด: มะม่วงมัย
ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัด

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: หน้าตาอย่างพวกพี่น้ำ
อะนะ ไม่มีใครเขาจะอยากคบ
ด้วยหรอก
ตัดต่อ: ตัดตรง

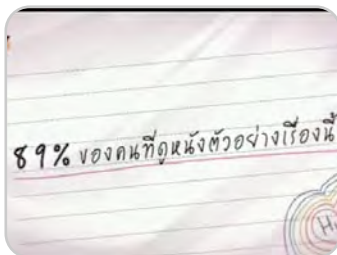

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

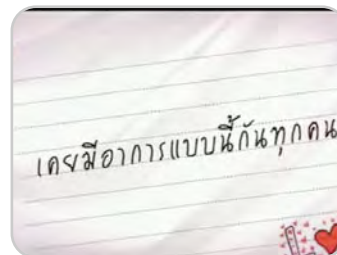

เสียง: เราไปเดินอยู่กับเขาแล้ว
เขาหาว่าเราแย่งซีน

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: อ้อที่ชวนมาร้านนี้ทุกวัน
เพราะงี้เอง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พิไซน

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

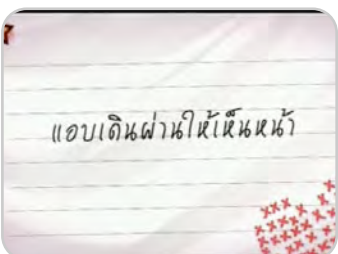
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: การจาง

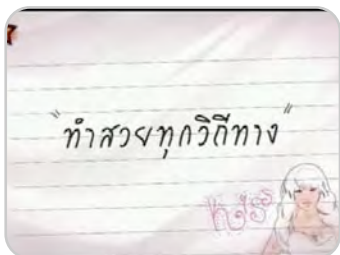
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

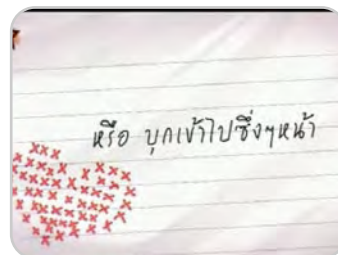
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: พี่โซนหล่อ น้ำก็ต้องสวย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดต่อ

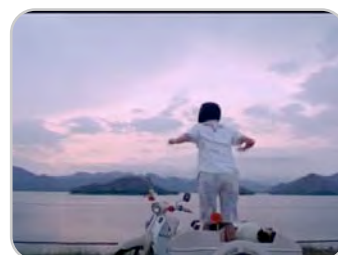
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: พลาสเตอร์ยาคะ หายไวไวนะคะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: น้ำ ขอบใจนะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เฮ้ พี่โซนรู้จักชื่อเราด้วย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: งั้นเธอเล่นเป็นสโนไวท์แล้วกัน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หนูเนี่ยนะคะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วพี่จะรอดูพวกเราวันงานโรงเรียนนะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
เพลงประกอบ: สักวันฉันจะดีพอ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ครูอินไม่สบายหรือเปล่าครับ, อินต่อให้ใครบางคนนะคะ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

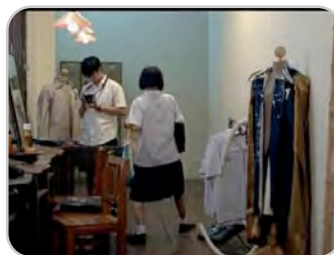
เสียงพูด: ครูอินต่อให้เยอะไปหรือเปล่าคะ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

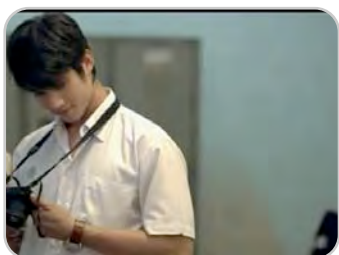
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

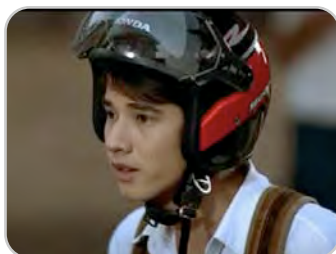
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต้องทำให้พี่ไซนไปส่ง
นำให้ได้ โรแมนติกสุดๆ เลย
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

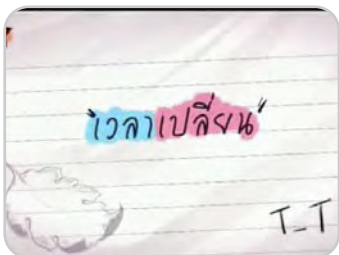
เสียงพูด: โ้ยย สะดุดเมื่อกี้สงสัย
ขาจะแพลง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เดี่ยวพี่ไปส่ง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: โ้ยโห ดรามามาสุดๆ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: สักวันฉันจะดีพอ
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

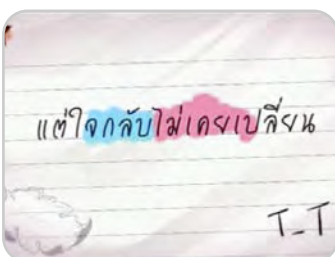

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กฎามมิ่งจริงๆ มิ่งชอบ
น่าหรือเปลววะ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

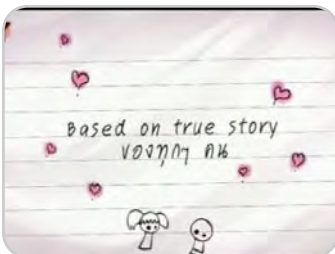
เสียงพูด: มาไกลถึงขนาดนี้แล้วก็
ต้องสู้ให้ถึงที่สุดสิ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: น่าอาจจะไม่ได้เจอที่
เขาตลอดชีวิตนะ จะไม่ทำอะไร
เลยหรอ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: อะ เพื่อนฝากมาให้

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

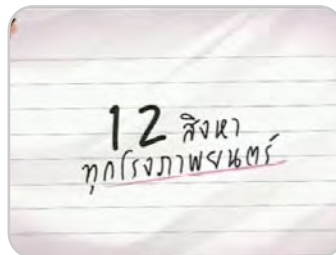
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

จากส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์จะเห็นได้ว่าส่วนที่เป็นภาพจะแบ่งได้เป็นส่วนที่เป็นตัวอักษรและฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ สำหรับส่วนที่เป็นเสียงส่วนใหญ่จะเป็นเสียงพูดของตัวละครในฉากนั้นๆ ตรงตามฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ มีการใช้เสียงประกอบที่ให้อารมณ์ในจังหวะที่เหมาะสม นอกจากนั้นยังมีการใช้เสียงดนตรีประกอบในจังหวะสนุกสนานเกือบตลอดทั้งเรื่อง โดยยกเว้นในช่วงที่เป็นคำพูดสำคัญๆ ของตัวละคร เพื่อเน้นให้ผู้ชมฟังที่เสียงพูดมากกว่าเสียงดนตรีประกอบ และในตอนท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์ยังมีการใช้เพลงประกอบเป็นเสียงประกอบหลักสลับกับเสียงพูดของตัวละครบ้าง โดยที่เสียงเพลงประกอบจะลดระดับเสียงลงในช่วงที่มีเสียงพูด ซึ่งเพลงประกอบที่ใช้คือเพลงสักวันฉันจะดีพอของบอดีส์แลมในตอนที่ร้องว่า “อยากดีพอ ให้เธอได้มั่นใจ แต่ที่พอมิ ก็แค่ท้วๆ ไป ยังไงก็จริงจัง ก็ขอทำทุกทางสุดหัวใจ ทำดีให้เท่าที่คิดไว้ อยากให้เราคู่กันฉันก็เลยแค่ขอให้..” ประกอบตอนที่เรื่องราวเริ่มให้เห็นถึงความหวังในความรักของนางเอกที่มีต่อพระเอก และ ในตอนที่ร้องว่า “เธออย่าเพิ่งไปบอกรักใคร รอฉันได้หรือไม่ วันทีฉันจะดีพอ อยากจะขอเวลาได้ไหมเธอ ก็แค่อยากให้เรารักกัน ฉันต้องทำให้ได้ คงมีสักวัน แค่อย่าเผลอไปมีใคร ยังไงก็รอกันหน่อยยังงี้ก็ยังจะยืนยัน อยากให้เราได้คู่กัน ฉันก็เลยจะขอให้เธอ (ให้เธอช่วยรอกันหน่อย ให้เธอช่วยรอฉันได้หรือเปล่า)” ประกอบในตอนท้ายเรื่องที่นางเอกเริ่มเปลี่ยนแปลงเป็นสาวสวยและมีเพื่อนของพระเอกมาจีบ โดยที่เพลงประกอบตอนนี้จะมีประกอบไปกับเรื่องราวจนจบตัวอย่างภาพยนตร์

ในด้านเทคนิคการตัดต่อในส่วนที่เป็นภาพฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะใช้เทคนิคการตัดตรงและส่วนที่เป็นตัวอักษรจะใช้เทคนิคการตัดต่อแบบการจาง

ลักษณะภาพส่วนใหญ่เป็นการใช้ภาพแบบใกล้ เน้นที่การถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร และเพื่อนำเสนอที่ตัวนักแสดงที่มีชื่อเสียงที่สามารถดึงดูดผู้ชมได้อันได้แก่ มาริโอ เมารู และ ตู๊กกี้ นอกจากนั้นภาพแบบใกล้ยังสามารถนำเสนอความน่ารักของนางเอกหน้าใหม่ซึ่งก็เป็นจุดขายของภาพยนตร์เรื่องนี้เช่นกัน

ในส่วนของการเล่าเรื่องจะเริ่มจากชุดฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ จากนั้นจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ แล้วจึงเข้าสู่เรื่องราวหลัก ที่มีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายเป็นตัวแบ่งประเภทเรื่องราวของฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ โดยมีการใช้เสียงพูดและเพลงประกอบเป็นหลักในการดำเนินเรื่อง ปิดท้ายด้วยชื่อเรื่อง ภาพพระเอกและนางเอก และบอกกำหนดการฉาย

8. สายลับจับบ้านเล็ก

แผนภาพที่ 4.40: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องสายลับจับบ้านเล็ก

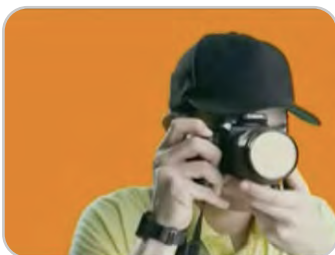
เสียงบรรยาย: หากคุณกำลังสงสัย
ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ซ้อนเปลี่ยนภาพ

เสียงบรรยาย: ว่าแฟนนอกใจ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ซ้อนเปลี่ยนภาพ

เสียงบรรยาย: เรียกใช้เขาสิครับ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ซ้อนเปลี่ยนภาพ

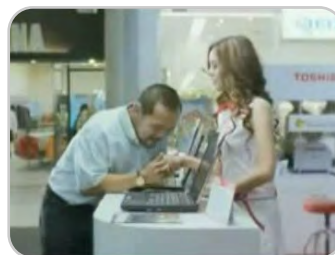
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: เสียงชัตเตอร์
ตัดต่อ: ซ้อนเปลี่ยนภาพ

เสียงประกอบ: แนะนำตัว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ซ้อนเปลี่ยนภาพ

เสียงพูด: ผมว่าสามีคุณพีมีเมีย
น้อยซีวี่
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

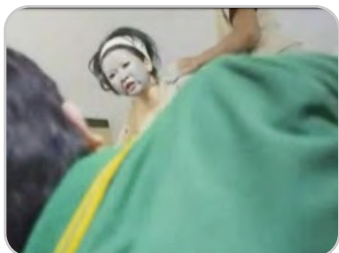
เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: คุณพีลองคิดดูดิ ตอน
คุณพีไม่อยู่ อ๊ะๆ เลย ต้มๆ สบาย
ตัวทุกวัน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) อีäk... เหี้ย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พวกเมียน้อยนี่มันเหี้ย
จริงๆ เลยนะครับ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะ
สนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กฎเหล็กของนักสืบ ข้อ
ที่ 1. ห้ามทำงานให้เมียน้อย ข้อที่
2. ห้ามหลงเสน่ห์เป้าหมาย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผมพร้อมที่จะผจญภัย
ในโลกของนักสืบแล้วครับ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: แนะนำตัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หลับตาทำไมวะ กลัวนอน
ไม่หลับวะพี่ เดียวภาพมันติดตา
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
เสียงประกอบ: แนะนำตัว
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ผู้หญิงอย่างฤทัย ใครได้
ไปเป็นเมีย โคตรโชคดีเลย ใ้ย ไม่
พูดแล้ว ถึงก่อนมีสิทธิ์ก่อนด้วย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฉลาดวะ ขอ 2 มือได้
ปะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ตอนหมาลุกขึ้น
เสียงพูด: อู๋หุ เจ็งวะ เกาไซติ เกาไซ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: แนะนำตัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: แนะนำตัว
ดนตรีประกอบ: จังหวะกลอง
 สนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง, ภาพกวาดเข้าที่
 ละคน

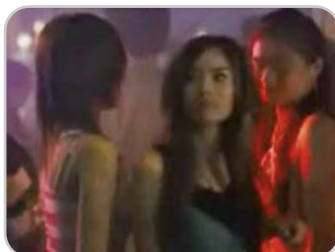
เสียงพูด: แก่ไปถ่ายรูปมันมาเลย
 นะ ฉันจะได้ยิงไม่ผิดตัว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผู้หญิงอะไรที่น้ำป่น
 แค่นี้ก็เสียจริตขึ้นสมองแล้ว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

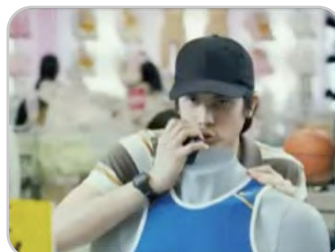
เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผมเม่งเห็นแล้วอยาก
 แหกกฎข้อสอง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

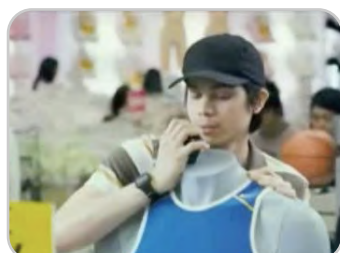
เสียงพูด: หลงรักเป้าหมาย ผิดมัย
 ะพี
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เป้าหมายหยุดดูชุดชั้น
 ใน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นีนแหละ สีส้มพูนายนีน
 ตะขอหลังคืนทรง คัพดี เยี่ยม เวิร์ค
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: สวย น่ารัก อู๋ย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) เฮ้ย
ดนตรีประกอบ: จังหวะกลอง
 สนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นีแกเป็นนักสืบหรือ
 บาบกรรม, ใครกันแน่บาป คุณนีน
 แหละ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ผู้หญิงอะไรซื้อน้ำปั่น
เอ้อ ฟังดูแล้วก็น่ารักเหมือนกันนะ
เนี่ย

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เธอต้องชอบแน่ๆ เลย
มีอัจฉริยะ คอยดูนะ 1 2 3 นี้

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: เพลงคนของเธอ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พี่ทำแบบนี้พี่ไม่กลัวผิด
กฎหรอก

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ช่างกูหะอะมึง แจ็คมึง
จะเข้าใจเว้ย ถ้ามึงเคยรักใครสัก
คน

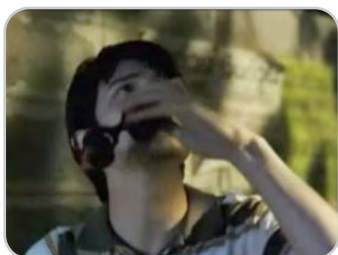
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

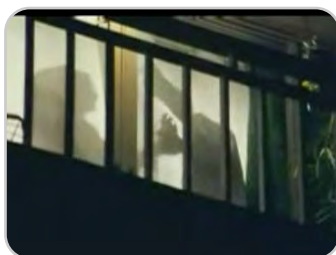
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

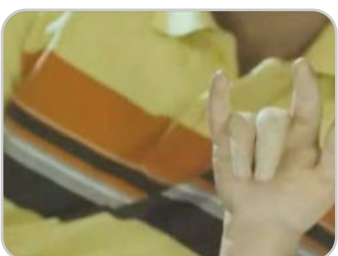
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

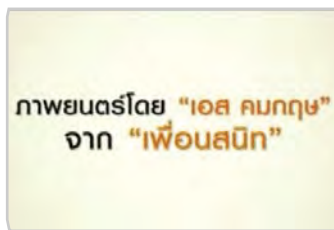
เสียงพูด: นี่ทำแบบนี้ได้ด้วยนะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้เริ่มต้นด้วยส่วนที่เป็นตัวอักษรและฉากที่เพิ่มจากเนื้อเรื่องในภาพยนตร์ โดยใช้เป็นส่วนที่แนะนำตัวละครพระเอกของเรื่องที่มีอาชีพเป็นนักสืบ โดยการตัดต่อในช่วงต้นนี้ใช้การกวาดภาพ โดยใช้รูปแวนขยายเป็นตัวกวาดภาพอักษรให้เปลี่ยนไปให้สอดคล้องไปโดยส่วนที่เป็นภาพหลังจากนั้นจะเป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ ตัดสลับกับตัวอักษรบรรยายเพื่อชี้แนะนำตัวละครอีก 3 ตัว หลังจากนั้นจะเป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ทั้งหมด

ส่วนที่เป็นเสียงในช่วงต้นที่ใช้แนะนำตัวละครพระเอก มีการใช้เสียงบรรยายตามตัวอักษรบรรยายที่ปรากฏ โดยเสียงส่วนใหญ่ที่ใช้คือเสียงบทสนทนาของตัวละคร และมีการใช้ดนตรีประกอบในจังหวะสนุกสนานตลอดตั้งแต่ต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ไปกระทั่งจนถึงฉากที่พระเอกได้พบกับนางเอกเป็นครั้งแรกในตัวอย่างภาพยนตร์ เสียงดนตรีประกอบจังหวะสนุกสนานจึงได้เงียบลง และเปลี่ยนเป็นดนตรีจากเพลงคนของเธอ ของจ๊ะจ๋า คีดี ปานพุ่ม ซึ่งเป็นดนตรีในจังหวะเศร้า และใช้เพลงนี้ในตอนที่ร้องว่า “ไม่ว่าเธอจะเคยเป็นใคร จะผ่านอะไรมา ขอจงอย่าเป็นกังวล นี่คือคนของเธอ ไม่ว่ามันจะเกิดอะไร ต่อจากนี้ไป ฉันจะอยู่ดูแลเธอ ด้วยคำว่ารักด้วยใจ” เป็นเพลงประกอบต่อเนื่องไปตั้งแต่ฉากที่พระเอกแอบดูนางเอกอยู่ในห้องนอนกับอาสาสมัครจับตัวตัวอย่างภาพยนตร์

ในด้านเทคนิคการตัดต่อนอกจากช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ที่ใช้เทคนิคการตัดต่อแบบกวาดภาพแล้วในข้อต่ออื่นๆ ทั้งหมดจะใช้การตัดต่อแบบการตัดตรงทั้งสิ้น มีเพียงข้อต่อเดียวที่พูดถึงการหลงรักเป้าหมาย การตัดต่อในข้อต่อนั้นจะให้เป็นการกวาดภาพจากด้านบนลงล่าง เพื่อเน้นให้ความสำคัญกับเนื้อเรื่อง

เทคนิคการถ่ายภาพ ภาพที่ตัดมาจากภาพยนตร์และนำมานำเสนอในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ส่วนใหญ่จะใช้ภาพกว้างในช่วงที่เป็นบทสนทนายระหว่างตัวละครกลุ่มหนึ่งๆ หรือเป็นภาพในช่วงที่พระเอกติดตามสืบเรื่องราวของนางเอก และมีการใช้ภาพใกล้ในฉากที่เป็นการแนะนำตัวละคร และในฉากที่ต้องการแสดงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร

การเล่าเรื่องเริ่มจากเสียงบรรยายประกอบส่วนที่เป็นตัวอักษรสลับกับภาพที่ตัดตอนมาจากมีภาพยนตร์ จากนั้นจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ และเข้าสู่เรื่องราวหลักซึ่งมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรตัดปะกับภาพเพื่อใช้แนะนำตัวละครสลับกับภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยของตัวละครนั้นๆ แล้วเข้าสู่เรื่องราวของพระเอกและนางเอกที่จะใช้ภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ประกอบเสียงพูดและเพลงประกอบ และปิดท้ายด้วย ชื่อเรื่อง ฉากน่ารักอีก 1 ฉาก นำเสนอชื่อผู้กำกับภาพยนตร์และบอกกำหนดการฉาย

9. Seasons Change

แผนภาพที่ 4.41: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง Seasons Change

ดนตรีประกอบ: เพลงชาติไทย
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: Four seasons
(Spring)
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ใครๆ ก็คิดว่าผม
รักดนตรี
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แนใจแล้วนะว่าอยาก
เป็นนักดนตรี
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

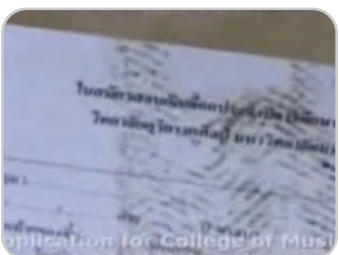
เสียงพูด: แน่ใจครับ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ไม่จริงหรือก ผมโกหก
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: จริงๆ แล้วผมแอบตามเธอมา
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงบรรยาย: เธอไม่รู้ตัวหรือครับว่าผมชอบเธอ ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเรามาจากโรงเรียนเดียวกัน
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: เธอมาจากโรงเรียนอะไรหรือ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

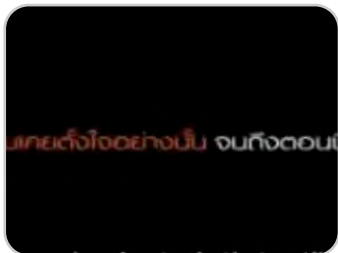
เสียงพูด: จากดินทร์ครับ, โรงเรียนเดียวกับเราเลย ทำไมเราไม่เคยเห็นเธอเลยล่ะ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงบรรยาย: 3 ปีมาแล้วที่ผมแอบชอบเธอ คราวนี้ล่ะครับที่ผมจะต้องรู้จักเธออย่างจริงๆ จังๆ ซะที
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ผมเคยตั้งใจอย่างนั้น จนถึง...

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: การจาง

เสียงบรรยาย: ตอนนั้น

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: แล้วเธอชื่ออะไร

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ชื่ออ้อม

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อ้อมสุนิสาหรือ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พียดา, เอ้ย จริงดี

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ซีซาร์ป๊ะ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

เสียงประกอบ: เสียงเคาะแก้ว

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จีคะ, ให้อ้อให้

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: เธอเก่งทฤษฎี แต่เล่นอะไรก็เพี้ยน

เสียงประกอบ: เล่นไวโอลินเพี้ยน

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงฉาบ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: เธอบ้าๆ บอๆ
เสียงประกอบ: เสียงฉาบ เสียงกลอง
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: แต่ก็น่ารักดี
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ตอนนั้นเธอทั้งสองคนทำให้ผมซึกเริ่มไม่แน่ใจ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

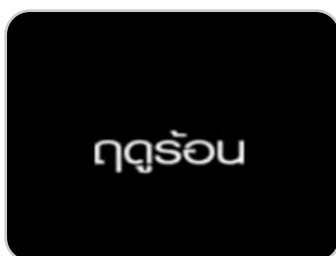
เสียงบรรยาย: ต่อเนื่อง
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: มึงชอบหรือ ถ้ามึงชอบก็ลุยเลยดิวะ เล่นของสูงเลยนะมึง
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: เล่นของสูง
ตัดต่อ: การจาง

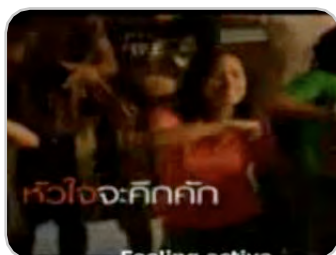
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

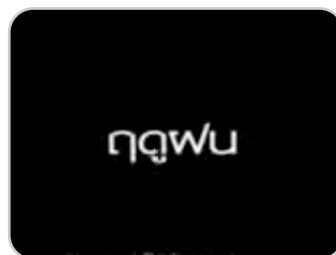
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฟันเริ่มลงเม็ดแล้วละ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นิดลมเอาร่มมาอีกแล้ว
หรือ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ทำไมป้อมมายืนตรงนี้
ละ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: (แซว) แหม
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

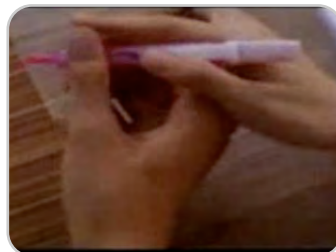
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: เอาจน้ไปใช้ปะ
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

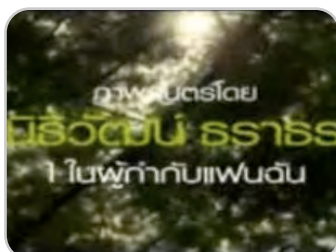
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: นึกว่ารักคนตรี ที่แท้ก็ตามผู้หญิงมา
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ที่สามารถบอกเล่าเรื่องราวได้ตามคำบรรยายและสลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย ภาพที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นภาพใกล้ สำหรับภาพที่เป็นทิวทัศน์บอกสถานที่ และภาพขนาดกลางในฉากที่มีตัวละคร 2 คน และภาพใกล้ในฉากที่มีตัวละครเพียงตัวเดียว โทนสีของเรื่องจะเป็นสีเขียวเหลือง แต่ในส่วนที่เป็นตัวอักษรจะใช้พื้นหลังสีดำตัดกับตัวอักษรสีขาวและแดง ยกเว้นส่วนที่ใช้สำหรับนำเสนอชื่อ ชื่อภาพยนตร์ และกำหนดการฉาย

ส่วนที่เป็นเสียงที่เด่นชัดคือเพลงประกอบภาพยนตร์ที่ส่วนใหญ่จะเป็นเพลงคลาสสิก และดนตรีประกอบที่เกิดจากเครื่องดนตรีคลาสสิก ตั้งแต่เริ่มต้นตัวอย่างภาพยนตร์จะเป็นดนตรีของเพลงชาติไทยที่บรรเลงด้วยเครื่องดนตรีคลาสสิก และเปลี่ยนเป็นเพลง 4 Seasons (Spring) ของ Vivaldi ในช่วงกลางของตัวอย่างภาพยนตร์ และเมื่อเรื่องราวมาถึงช่องฤดูร้อนและฤดูฝน เพลงที่ใช้ประกอบจึงเปลี่ยนเป็นเพลงเล่นของสูงของวงบิกแอส ในตอนที่ร้องว่า “รู้ว่าเสียงแต่คงต้องขอลอง รู้ว่าเหนื่อยถ้าอยากได้ของที่อยู่สูง ยังไงจะขอลองดูสักที” และใช้ท่อน “ได้เกิดมาเจอเธอทั้งที ไม่ว่าจะยังไงก็ลองดี สัก วัน อยากรักก็ต้องเสี่ยง ไม่อยากให้เธอเป็นเพียงภาพในความฝัน ลำบากลำบากไม่สนใจ ตะเกียกตะกายสักเพียงใดก็ดีกว่าปล่อยเธอไปจากฉัน ตกหลุมรักจริงๆ รักเธอจริงๆ เธอคงไม่ว่ากัน” ประกอบตั้งแต่ช่วงฤดูหนาวไปจนจบตัวอย่างภาพยนตร์

นอกจากนั้นยังมีการใช้เสียงพูดของตัวละครที่ตรงกับฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ และมีการใช้เสียงบรรยายซึ่งเป็นเสียงของพระเอก หรือ “บ๊อม” ซึ่งเป็นผู้บรรยายเหตุการณ์ต่างๆ เองทั้งหมด

ในด้านเทคนิคการตัดต่อส่วนใหญ่จะใช้เทคนิคการตัดตรงและการจาง โดยส่วนที่เป็นอักษรบรรยายจะใช้การจาง ในขณะที่ภาพตัดตอนมาจากภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะใช้การตัดตรง ยกเว้นในช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์ที่เน้นอารมณ์ความรักของเรื่องจะใช้เทคนิคการจางไปจนจบตัวอย่างภาพยนตร์

การเล่าเรื่องเริ่มจากการใช้ดนตรีประกอบก่อนที่จะเข้าส่วนที่เป็นภาพตัดตอนมาจากภาพยนตร์ ส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายสถานที่และจิ้งนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ จากนั้นจึงเข้าสู่เรื่องหลักที่จะบรรยายเรื่องด้วยเสียงบรรยายในมุมมองของพระเอก หรือ “บ๊อม” และมีการใช้เสียงพูดของตัวละครอื่นๆ ในฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้น นอกจากนั้นยังมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรเป็นตัวแบ่งช่วงเหตุการณ์เป็นฤดูตั้งแต่ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว โดยภาพที่ตัดตอนมาจะสอดคล้องกับคำบรรยาย และปิดท้ายตัวอย่างภาพยนตร์ด้วยการบอกชื่อเรื่อง ชื่อผู้กำกับ และกำหนดการฉาย

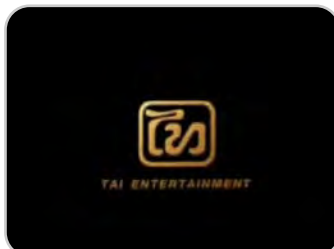
ภาพยนตร์ผีสยองขวัญ

1. นางนาก

แผนภาพที่ 4.42: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนางนาก

ตัดต่อ: การจาง

ตัดต่อ: การจาง

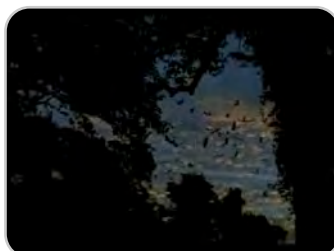
เสียงประกอบ: เสียงกลอง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ตามผัว

ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

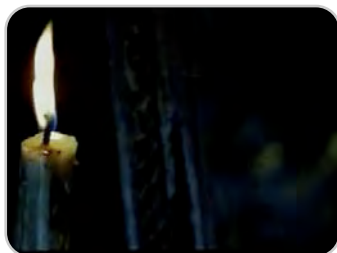
ตัดต่อ: การซ้อนเปลี่ยนภาพ

เสียงประกอบ: เสียงกลอง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: การจาง

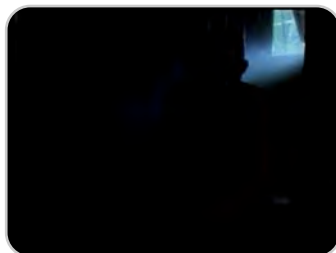
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ทำน้ำ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ซ้อนเปลี่ยนภาพ

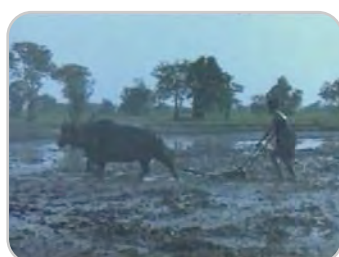
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การซ้อนเปลี่ยนภาพ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การซ้อนเปลี่ยนภาพ

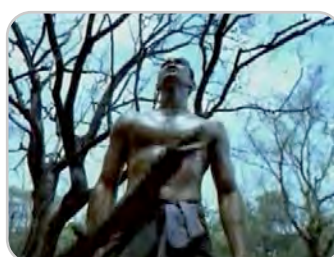
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การซ้อนเปลี่ยนภาพ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การซ้อนเปลี่ยนภาพ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การซ้อนเปลี่ยนภาพ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การซ้อนเปลี่ยนภาพ

เสียงประกอบ: เสียงไฟไหม้
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การซ้อนเปลี่ยนภาพ

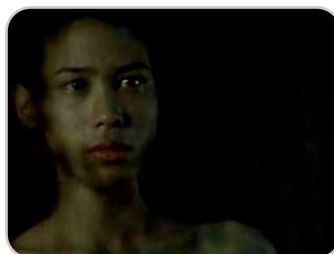
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การซ้อนเปลี่ยนภาพ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การซ้อนเปลี่ยนภาพ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การซ้อนเปลี่ยนภาพ

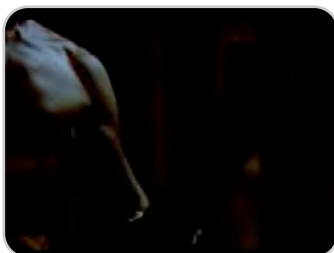
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การซ้อนเปลี่ยนภาพ

เสียงประกอบ: เสียงกระจกแตก
ตัดต่อ: ตัดตรง

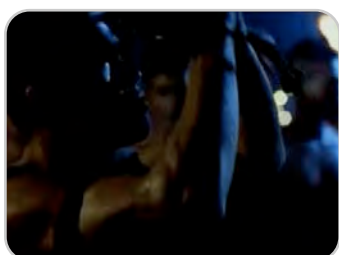
เพลงประกอบ: สู้
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การซ้อนเปลี่ยนภาพ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

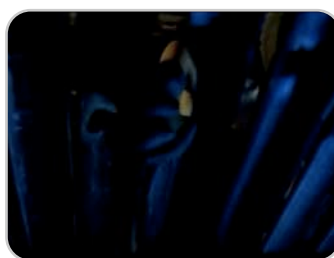
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การซ้อนเปลี่ยนภาพ

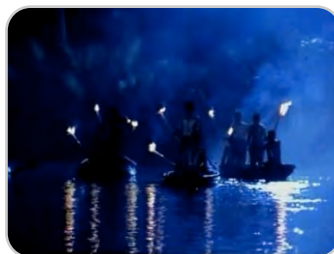
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การซ้อนเปลี่ยนภาพ

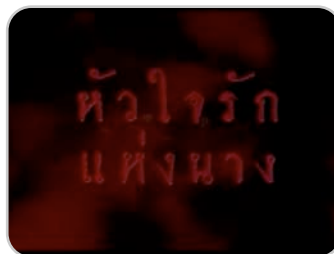
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การซ้อนเปลี่ยนภาพ

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การซ้อนเปลี่ยนภาพ

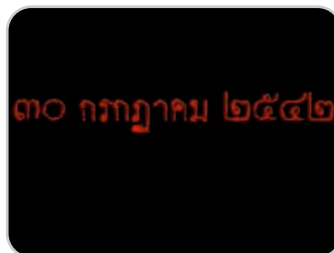
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: วัดโบสถ์
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เห็นได้ชัดว่าตัวอย่างของภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้ส่วนที่เป็นภาพฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์และตัวอักษรบรรยายเป็นส่วนที่ใช้เล่าเรื่อง ประกอบกับเสียงเพลงประกอบที่ทำขึ้นเพื่อภาพยนตร์เรื่องนี้โดยเฉพาะ โดยที่ไม่มีการใช้เสียงพูดหรือเสียงบรรยายเลย

MM ส่วนที่เป็นภาพที่คัดเลือกมานำเสนอส่วนใหญ่จะเป็นภาพที่แสดงให้เห็นบรรยายภาคที่วังเวงและน่ากลัว โดยไม่เน้นที่ภาพของบุคคลเท่าใดนัก ดังนั้นเทคนิคการถ่ายภาพที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นภาพไกลเน้นองค์ประกอบของภาพให้เล่าเรื่องได้เองโดยไม่ต้องใช้เสียงบรรยาย และมีการใช้ภาพใกล้มากขึ้นที่เน้นรายละเอียดของภาพ

MM ส่วนที่เป็นเสียงที่เด่นชัดคือเพลงประกอบภาพยนตร์ที่ใช้เพลงบรรเลงที่แต่งขึ้นมาเพื่อประกอบภาพยนตร์เรื่องนางนากโดยเฉพาะ อันได้แก่เพลงตามผัว ซึ่งเป็นเพลงที่มีทำนองในจังหวะช้าๆ ใช้ประกอบตอนต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ในช่วงที่ภาพเล่าถึงการตายของนางนาก จากนั้นจึงใช้เพลงทำนองซึ่งเป็นเพลงจังหวะเศร้าหดหู่น่ากลัวไปในคราวเดียวกัน โดยใช้เล่าถึงชีวิตความรักของนางนากและพ่อมาก และใช้เพลงสู้ซึ่งมีจังหวะเร้าใจในช่วงท้ายที่พ่อมากรู้แล้วว่านางนากตายแล้ว และนางนากเริ่มออกหลอกหลอนผู้คน

ในด้านเทคนิคการตัดต่อมีการใช้เทคนิคการตัดต่อที่หลากหลายโดยขึ้นอยู่กับอารมณ์ของภาพ เพลงประกอบและเรื่องราว โดยในช่วงต้นส่วนใหญ่จะใช้การจางและการซ้อนเปลี่ยนภาพประกอบเรื่องราวที่ดำเนินไปอย่างช้าๆ ในขณะที่ในช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์จะมีการตัดตรงในส่วนที่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์และใช้การจางในส่วนที่เป็นตัวอักษร

การเล่าเรื่องและการลำดับเรื่องเริ่มจากนำเสนอชื่อผู้ผลิตภาพยนตร์ จากนั้นจึงใช้ภาพเป็นตัวเล่าเรื่องราวหลัก โดยใช้เพลงประกอบเป็นตัวแบ่งอารมณ์ของเรื่อง มีการใช้ตัวอักษรบรรยายในช่วงหลังของตัวอย่างภาพยนตร์เพียงเล็กน้อย และปิดท้ายด้วยชื่อเรื่องและกำหนดการฉาย

2. ชัตเตอร์กตติวิญญาน

แผนภาพที่ 4.43: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องชัตเตอร์กตติวิญญาน

เพลงประกอบ: หมั่นคอย
ดูแลและรักษาดวงใจ
ตัดต่อ: การจาง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

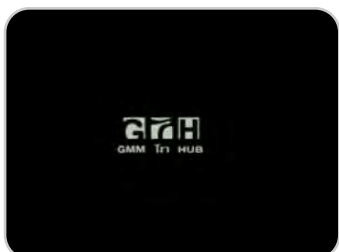
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: เทปยืด
ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

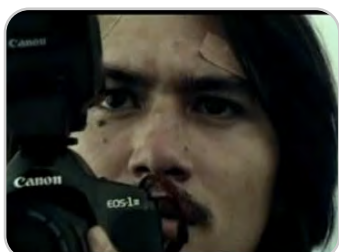
ตัดต่อ: ตัดตรง ขึ้นทีละตัว

เสียงประกอบ: เฟลชกล้อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: กวาดภาพ

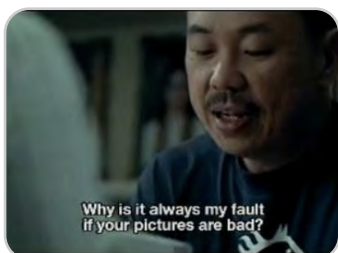
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เครื่องพีเป็นโรปะเนีย
ตัดต่อ: กวาดภาพ

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ให้อีหั้นนี้ ถ่ายดีก็มึงเก่ง
ถ่ายเสียก็ว่ากูล้างไม่ดี

ดนตรีประกอบ: นากลัว

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เทน ดูรูปนี้ดี

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: คุณจะเชื่อรีเปล่า ผมไม่รู้
นะ ให้อีพวกเนี่ย มันมักจะ
เกี่ยวข้องกับเจ้าของรูปด้วยกันทั้งนั้น

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

เสียงประกอบ: กล้องถ่ายรูป

ตัดต่อ: ตัดตรง

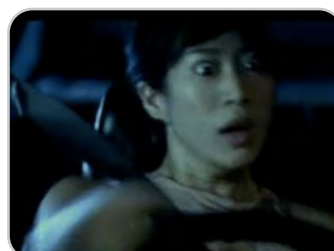
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

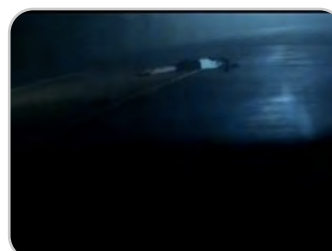
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

เสียงประกอบ: เสียงรถหักหลบ

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: กลองรัว

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: คุณลองคิดดูสิ คนที่ตาย
ไปแล้ว ทำไมยังต้องกลับมาให้เห็น

เสียงประกอบ: แพลชกล้อง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

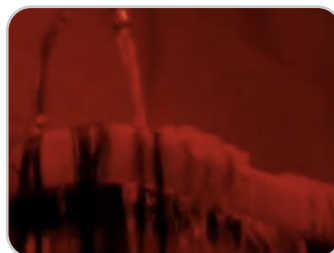
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นี่ทุกคนก็ตายหมดแล้ว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

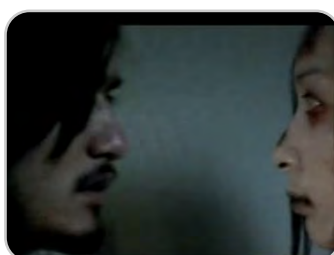
เสียงพูด: ผมคงเป็นคนต่อไป
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

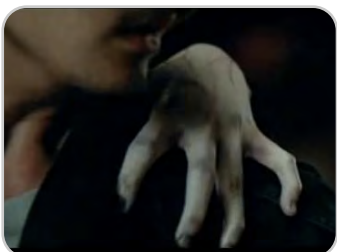
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ความน่าสนใจของมัน
ไม่ใช่แค่เงาแปลกๆ ในรูปเท่านั้น
หรอกนะ แต่มันอยู่ที่เรื่องราวในรูป
มากกว่า

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: นากลับ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์โดยจะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ นอกจากนั้นยังมีการแทรกฉากที่เพิ่มเข้ามาจากในภาพยนตร์โดยจะเป็นภาพตัวอย่างภาพถ่ายติดวิญญาณมาเป็นตัวอย่างให้เห็น ในด้านเทคนิคการถ่ายภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพใกล้ของตัวละคร และภาพของภาพถ่ายที่เน้นให้มองเห็นภาพวิญญาณในภาพถ่ายนั้นๆ และมีการใช้ภาพขนาดกลางในฉากที่ต้องการให้เห็นองค์ประกอบโดยรวมของฉาก โดยภาพโดยรวมของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้จะเป็นภาพที่ใช้แสงน้อยแม้ในเวลาของเรื่องจะเป็นเวลากลางวัน เพื่อสร้างบรรยากาศความน่ากลัวที่มีอยู่ตลอดทั้งเรื่อง

ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงพูดของตัวละครตรงตามฉากที่ตัดต่อมาเป็นเสียงหลักในการดำเนินเรื่อง ประกอบกับการใช้ดนตรีประกอบในจังหวะน่ากลัว และเพลงประกอบชื่อเพลงหมั่นคอยดูแลและรักษาดวงใจประกอบในตอนเริ่มต้นของตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อบ่งบอกเรื่องราวเกี่ยวกับความหลังก่อนที่จะตัดเข้าเรื่องราวอันน่ากลัว นอกจากนั้นยังมีการใช้เสียงประกอบน่ากลัวประกอบในจังหวะที่ต้องการสร้างให้เกิดความตกใจอีกด้วย

เทคนิคการตัดต่อส่วนใหญ่จะใช้เทคนิคการตัดตรงเพื่อความต่อเนื่องของอารมณ์ของเรื่อง โดยในตอนต้นจะมีการใช้เทคนิคการจางในตอนเริ่มต้นตัวอย่างภาพยนตร์เท่านั้น และมีการใช้การกวาดภาพครึ่งหนึ่งในตอนที่เปลี่ยนเวลาของเรื่องราวในช่วงต้น

การเล่าเรื่องเริ่มจากภาพที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ซึ่งเป็นภาพฉากจากในอดีต จากนั้นจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ แล้วจึงเข้าสู่ช่วงเวลาปัจจุบันที่ใช้ภาพฉากเดียวกันกับฉากเริ่มต้นตัวอย่างภาพยนตร์เพียงแต่เปลี่ยนเวลาไปและเริ่มเข้าสู่เรื่องราวของภาพวิญญาณที่ติดมาในภาพถ่าย จากนั้นเรื่องราวหลักจะเป็นภาพฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์เล่าเรื่องราวโดยผ่านเสียงพูดของตัวละครตรงตามฉากที่ตัดต่อมาเป็นหลัก จนถึงช่วงท้ายของภาพยนตร์ที่ใช้ชุดภาพประกอบดนตรีประกอบที่น่ากลัวและเสียงประกอบที่สร้างความน่ากลัวและน่าตกใจ และปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์ แลฉากที่ประกอบบทพูดของตัวละครอีกหนึ่งฉาก และตัดเป็นภาพผีที่น่าตกใจ

3. ห้าแพรง

แผนภาพที่ 4.44: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องห้าแพรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะนำกลัว
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: โทษนะครับ ผมขอห้อง
เดี่ยวไปไม่ใช่หรอครับ
เสียงประกอบ: เสียงเครื่องช่วย
หายใจ
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ห้องนี้ก็เหมือนห้อง
เดี่ยวละคะ
เสียงประกอบ: เสียงเครื่องช่วย
หายใจ
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: คุณลุงแกไม่รู้เรื่องอะไรแล้วล่ะคะ

เสียงประกอบ: เสียงเครื่องช่วยหายใจ

ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ที่แกยังมีชีวิตอยู่ได้ ก็เพราะเครื่องช่วยหายใจ

เสียงประกอบ: เสียงเครื่องช่วยหายใจ

ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: เสียงเครื่องช่วยหายใจ

ต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: น้ากลัว

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) เฮ้ย

ต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

เสียงประกอบ: น้ากลัว

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

เสียงประกอบ: น้ากลัว

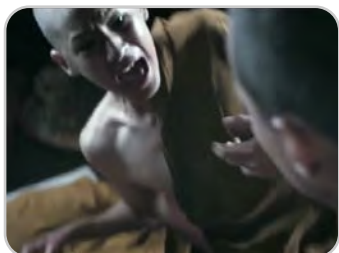
ตัดต่อ: ตัดตรง

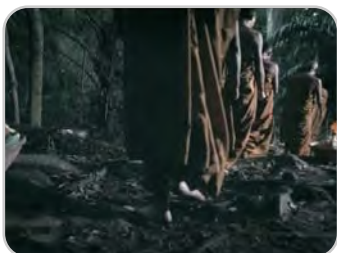
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

เสียงประกอบ: น้ากลัว

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เณร
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: น้ากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: หนูอยู่ที่นี่ไม่มีใครหาหนู
เจอหรือกลูก
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: เดี่ยวพอเรื่องเงียบ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วแม่จะกลับมารับหนู
นะ
ตัดต่อ: การจาง

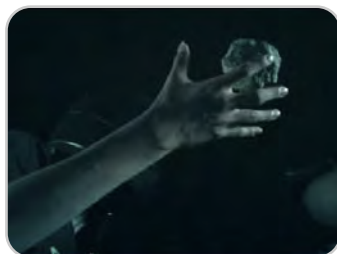
ดนตรีประกอบ: น้ากลัว
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ความผิดบางอย่างเมื่อ
มันเกิดแล้ว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: มันยากเกินจะแก้
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

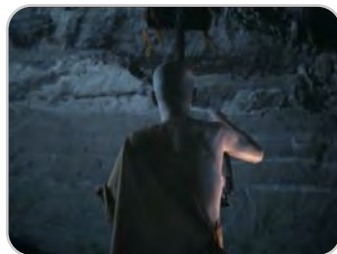
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: พี่รู้ว่าเณรรู้ดี
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

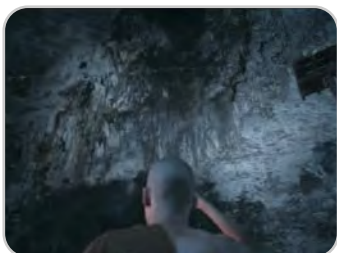
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

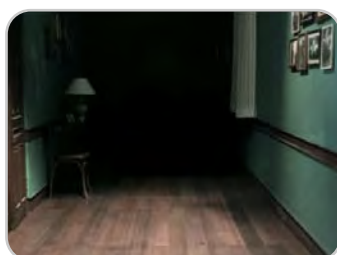
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แอ็คชั่น
ตัดต่อ: การจาง

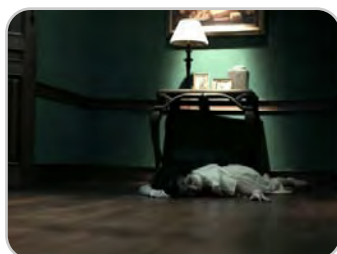
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: คัท
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: อ้าวเฮ้ย เปิดไฟสิ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: พี่คะให้หนูกลับไปถ่าย
ต่อเถอะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ผมเสียใจด้วยนะครับ
คนไข้เสียชีวิตแล้ว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฮัลโหลไอ้ซิน น้องเกิด
ตายแล้ววะ, มึงว่าไงนะ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) ว้าย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: แตรรถยนต์
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: Where you go
ดนตรีประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: Bangkok
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไปหะพี อย่าไปรับ
เลย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: น้ากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: น้ากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: น้ากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

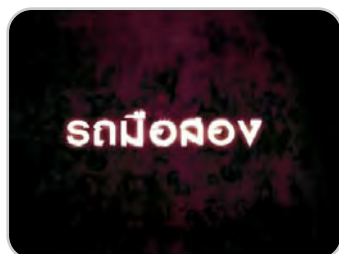
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: น้ากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไหนบอกกรรไม่เคยชนง
ตัดต่อ: ตัดตรง

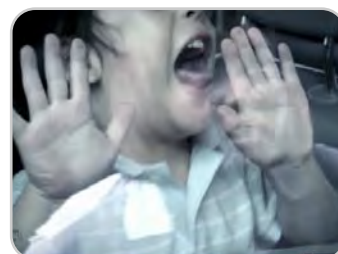
เสียงพูด: โทหกกันซัดๆ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: น้ากลัว
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: น้ากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: เตยอยุ่ไหนลูก แม่จะกลับแล้วนะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: เสียงเด็กร้อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: นรกกลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

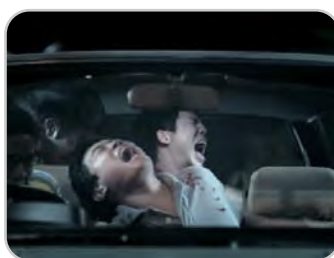
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

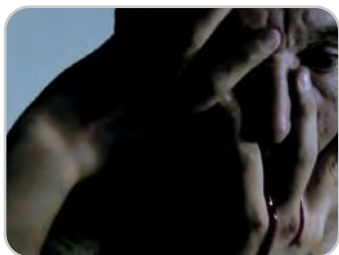
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

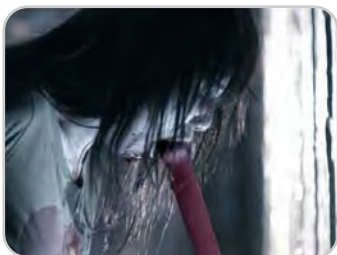
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

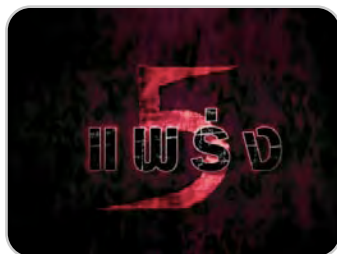
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงพูด: (ร้อง) กรีด
ตัดต่อ: ตัดต่อ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

M ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ทั้ง 5 เรื่อง การถ่ายภาพจะแตกต่างกันไปตามเนื้อเรื่องของแต่ละเรื่อง เรื่องแรกจะเน้นที่ภาพใกล้ของสีหน้าท่าทางของพระเอก และภาพปานกลางที่แสดงให้เห็นสภาพแวดล้อมในห้อง เรื่องที่สอง จะใช้ภาพใกล้และภาพปานกลางเช่นกันแต่จะเน้นภาพที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ เรื่องที่สามจะใช้ภาพที่เล่าเรื่องราวได้ตามสถานการณ์และเรียงลำดับตามเวลาที่เกิดขึ้น โดยภาพตัวละครจะใช้ภาพใกล้ ในขณะที่ภาพที่บอกสถานที่จะใช้ภาพปานกลาง เรื่องที่สี่ส่วนใหญ่ใช้ภาพปานกลางและภาพใกล้ที่เน้นให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวและสภาพแวดล้อมโดยรวม เรื่องที่ห้าใช้ภาพปานกลางและภาพใกล้ที่บอกเล่าเรื่องราวหลวมๆ แต่เน้นที่ภาพน่าตกใจกลัวมากกว่า

นอกจากนั้นทั้งห้าเรื่องจะมีการใช้การตัดสลับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายในตอนท้ายของแต่ละเรื่อง รวมทั้งในช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์จะใช้ส่วนที่เป็นภาพจากทุกเรื่องตัดสลับกับอักษรบรรยาย และมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรในการนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์และกำหนดการฉาย

ส่วนที่เป็นเสียงที่ใช้ตลอดในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือดนตรีประกอบในจังหวะที่ทำให้ความรู้สึกน่ากลัวและเสียงประกอบจังหวะน่ากลัวและน่าตกใจ นอกจากนี้จะมีการใช้เสียงพูดของตัวละครที่ตรงและไม่ตรงตามฉากที่ตัดตอนมาแต่สามารถบรรยายเหตุการณ์ตามภาพของฉากที่ตัดตอนมาได้

ในด้านเทคนิคการตัดต่อส่วนใหญ่จะใช้การจางและการตัดตรง โดยในช่วงที่ต้องการให้เกิดความรู้สึกน่ากลัวและส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายจะใช้การจาง ในขณะที่ในช่วงที่ต้องการให้เหตุการณ์ต่อเนื่องและในช่วงที่ต้องการให้เกิดความตกใจกลัวจะใช้เทคนิคการตัดตรง

การเล่าเรื่องและการลำดับเรื่องจะเริ่มต้นด้วยชื่อตภาพตัวอย่างจากทั้ง 5 เรื่องตัดสลับกับข้อความบรรยายว่า “แนใจหรือว่าความกลัวจบลงแล้ว” แล้วจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ จากนั้นจึงเข้าเรื่องราวหลัก โดยจะแบ่งการเล่าเรื่องราวของทั้ง 5 เรื่องออกเป็นทีละเรื่อง โดยทุกเรื่องจะใช้ภาพเป็นตัวเล่าเรื่องและใช้อักษรบรรยายเป็นตัวสรุปในคำถามว่า “แนใจหรือ” ในตอนท้าย หลังจากนำเสนอครบทั้ง 5 เรื่องแล้ว จึงทำการสรุปโดยใช้ภาพจากทุกเรื่องตัดสลับกับส่วนที่เป็นอักษรบรรยายและแนะนำผู้กำกับภาพยนตร์และผลงานที่ผ่านมา ปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์และกำหนดการฉาย

4. ฝึสามบาท

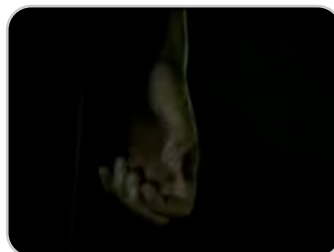
แผนภาพที่ 4.45: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องฝึสามบาท

ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: เพลงสวดนรกแล้ว
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

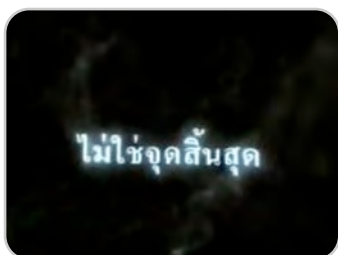
เสียงบรรยาย: คุณอยากรู้ไหม
ว่าคนเราตายแล้วไปไหน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงบรรยาย: ถ้าผมบอกว่ามัน
ยังวนเวียนอยู่รอบๆ ตัวเรา คุณจะ
เชื่อผมมั๊ย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

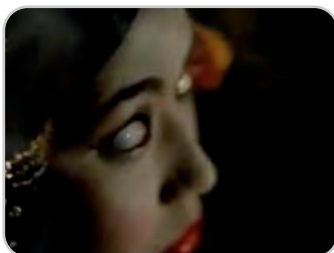
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: นากลัว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

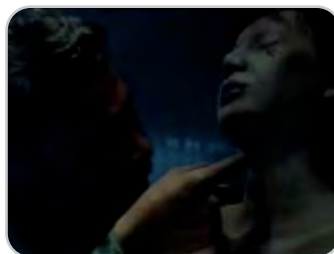
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

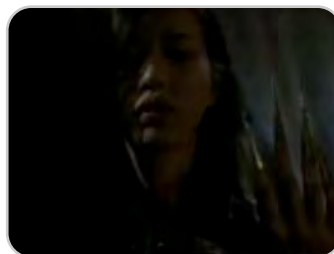
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

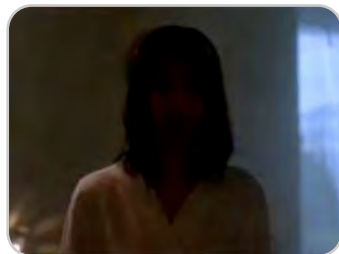
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

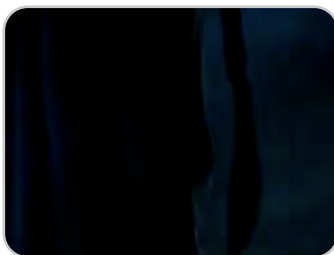
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

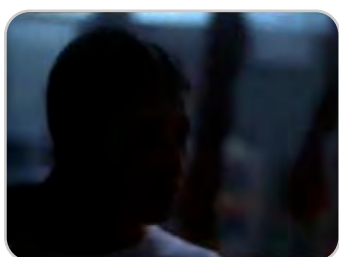
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

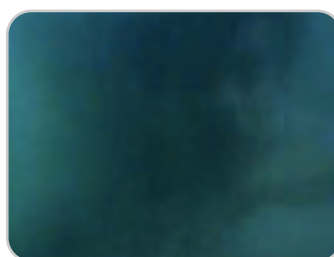
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

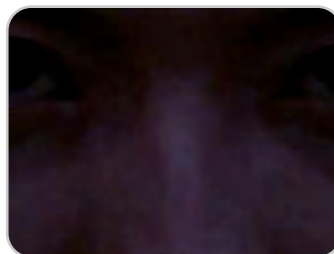
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

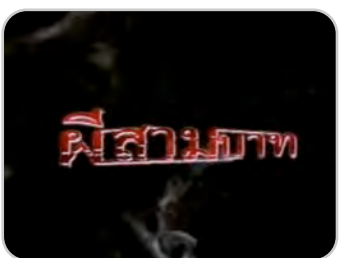
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

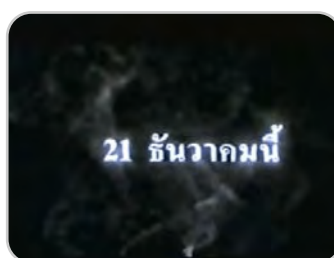
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: นากลิ้ว
ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: การจาง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยฉากที่ตัดตอนมาส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่มีความน่าสะพรึงกลัวและสามารถเล่าเรื่องราวได้บ้าง เพียงแต่ไม่เน้นที่การเล่าเรื่องราวในลักษณะเหตุการณ์จะเน้นที่ภาพน่ากลัวมากกว่า ภาพที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นภาพใกล้และใช้แสงน้อยทำให้มีลักษณะเหมือนอยู่ในที่มืด นอกจากนี้ส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ และกำหนดการฉายอีกด้วย

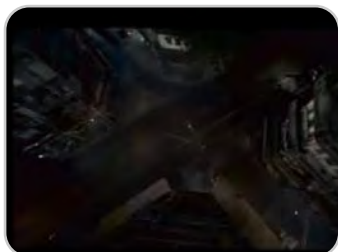
ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงตัวละครหลักเป็นเสียงบรรยายในตอนต้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น และหลังจากนั้นจะใช้เสียงดนตรีประกอบในจังหวะที่ทำให้ความรู้สึกน่ากลัวผสมกับเสียงบทสวดมนต์ประกอบตลอดทั้งตัวอย่างภาพยนตร์ โดยที่จะเพิ่มจังหวะเร้าใจและเข้มข้นขึ้นเมื่อภาพเริ่มตัดต่ออย่างรวดเร็วขึ้น ส่วนในด้านเสียงพูดของตัวละครนั้น ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีการใช้เสียงพูดของตัวละครเลยแม้แต่เล็กน้อย แต่จะมีการใช้เสียงประกอบในจังหวะน่ากลัวในฉากที่ต้องการให้เกิดความกลัวหรือน่าตกใจ

เทคนิคการตัดต่อมีการใช้เทคนิคการตัดต่อแบบการจางในช่วงต้นที่เป็นช่วงเกริ่นเรื่อง ส่วนช่วงกลางเรื่องจะใช้การจางอย่างรวดเร็วประกอบภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ ที่ตัดสลับอย่างรวดเร็วแต่ยังคงทำให้เห็นรอยต่อระหว่างภาพ ในขณะที่ช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์จะใช้เทคนิคการตัดตรงเพื่ออารมณ์ที่ต่อเนื่องเร้าใจมากยิ่งขึ้น

การเล่าเรื่องเริ่มจากการนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ จากนั้นในช่วงเกริ่นเรื่องจะใช้ภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย ประกอบกับเสียงบรรยาย แล้วจึงเข้าสู่ช่วงเนื้อเรื่องหลังที่ส่วนนี้จะใช้เป็นภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ทั้งหมดมาตัดต่อ ประกอบกับเสียงดนตรีประกอบในจังหวะน่ากลัวไปจนถึงตัวอย่างภาพยนตร์ และปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์ ชื่อตภาพที่สร้างความน่าสะพรึงกลัวอีก 1 ชื่อ และแจ้งกำหนดการฉาย

5. สีแพรง

แผนภาพที่ 4.46: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องสีแพรง

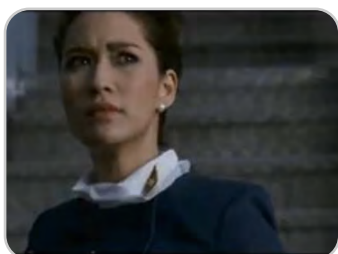
ดนตรีประกอบ: จังหวะน่ากลัว
ตัดต่อ: การจาง

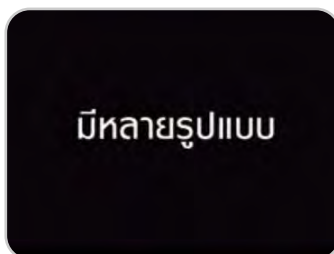
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

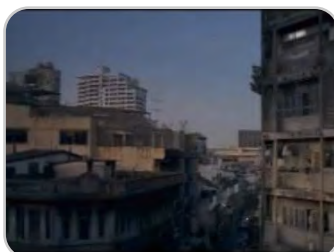
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

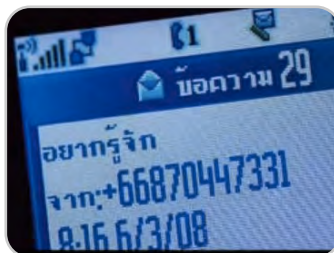
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: โทรศัพท์สั้น
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

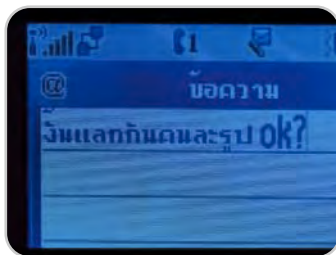
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: โทรศัพท์สั้น
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

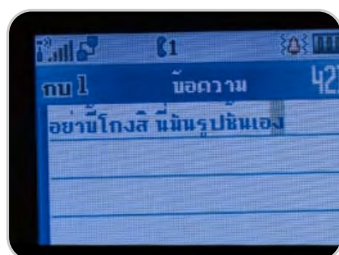
เสียงประกอบ: เสียงซัดเตอร์
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

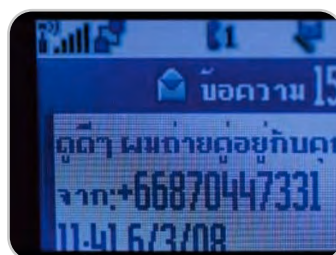
เสียงประกอบ: พิมพ์ข้อความ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

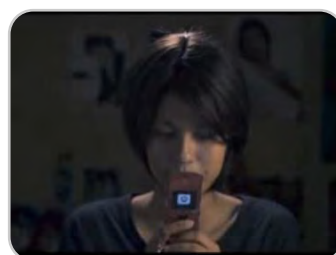
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: พิมพ์ข้อความ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

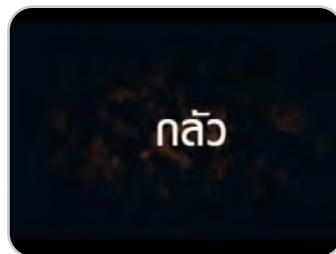
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

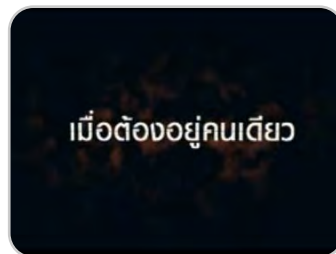
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

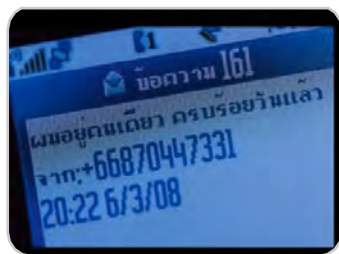
ดนตรีประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

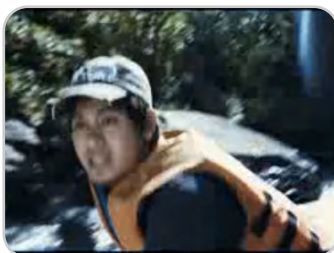
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: เคาะประตู
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้องอย่างสนุกสนาน)
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นั่งลงเดี๋ยวเร็วคว่า
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เฮ้ยๆ เขี่ยแล้ว
ตัดต่อ: ตัดตรง

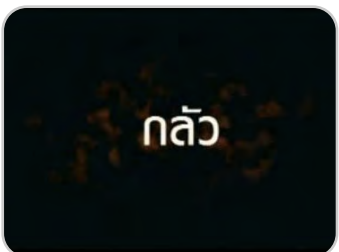
ดนตรีประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: การจาง

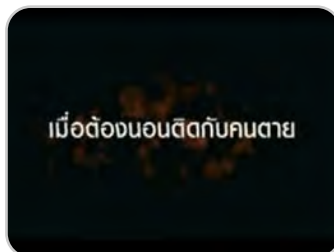
เสียงพูด: ไข่เอมันบอกว่า ถ้ามัน
ตาย
ดนตรีประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: การจาง

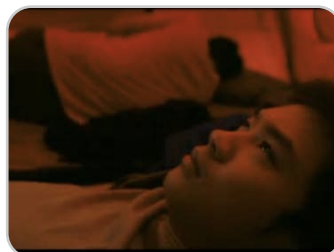
เสียงพูด: มันจะมาหลอกคนนอน
กลางกอง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: มึงคิดอย่างที่คุณคิดปาว
วะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ถ้าไข่เอมันตายไปแล้ว
ล่ะ แล้วในคืนที่ใครล่ะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: เสียงไอ
เสียงพูด: เอมิ่งเป็นไรวะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: นากลัว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ขณะนี้ศพได้ถูกลำเลียงขึ้นเครื่องแล้ว

ตัดต่อ: การจาง

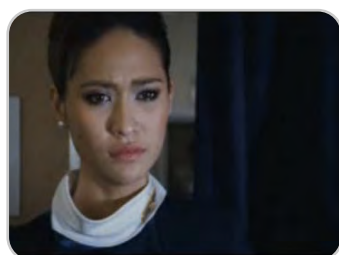
เสียงพูด: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: พี่หาคนแทนไม่ได้แล้วจริงๆ

ตัดต่อ: การจาง

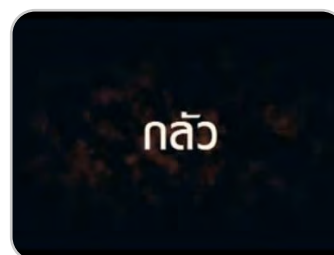
เสียงพูด: สงสัยแกต้องบินคนเดียวแล้วล่ะ

ตัดต่อ: การจาง

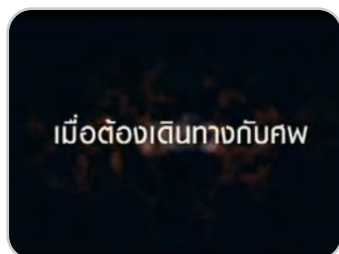
เสียงประกอบ: เสียงเครื่องบิน

ตัดต่อ: การจาง

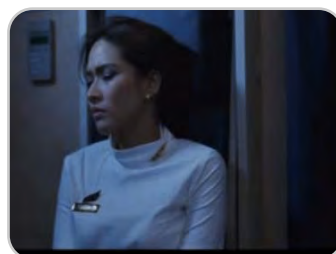
ดนตรีประกอบ: น่ากลัว

ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: น่ากลัว

ตัดต่อ: การจาง

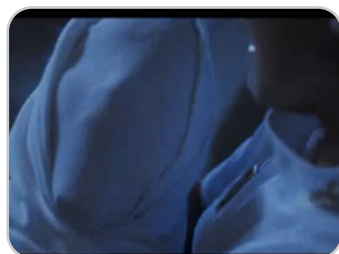
ดนตรีประกอบ: น่ากลัว

ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: น่ากลัว

ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: (ร้อง) กรีด

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: น่ากลัว

เสียงประกอบ: เปิดประตู

ตัดต่อ: ตัดตรง

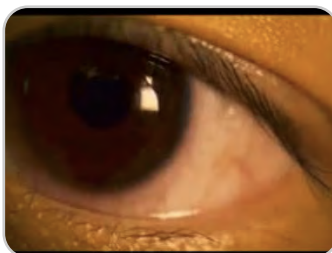
เสียงพูด: มีปัญหาอะไรจะไร้ไส้สปีหรือ, มึงจะเอาไข่เปล่า

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

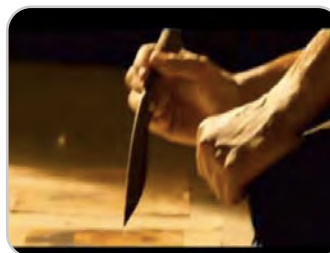
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

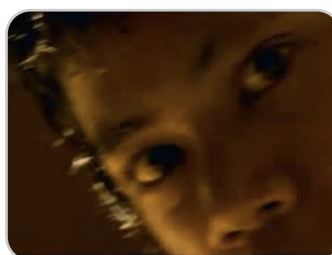
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ใครมองตามึงเอามันไป
ให้หมด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ถ้าใครสบตาคนตายเข้า
ชะตาจะขาดทันที
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: รู้สึกว่ามันจะเขียน
ประมาณว่ากูเห็นมึงแล้วอะไร
ประมาณนี้
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กูเห็นมึงแล้ว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พวกมึงมองเหยไรกันวะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

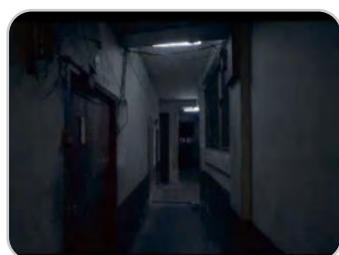
เสียงประกอบ: เสียงของหล่น
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) กรีด
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ร่ำใจ
ตัดต่อ: การจาง

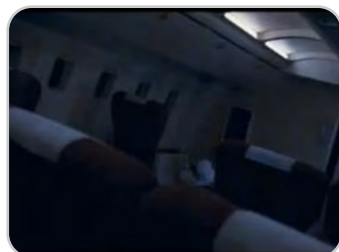
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: เสียงไฟดับ
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

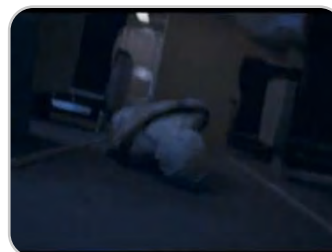
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

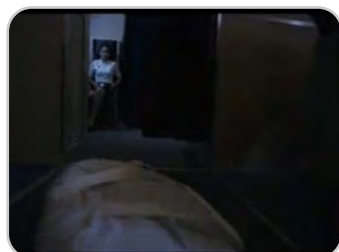
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: ศพกลิ้ง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: ศพกลิ้ง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

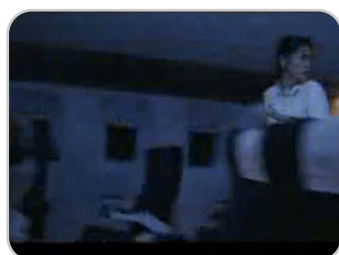
เพลงประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เราไม่ได้ตั้งใจ เราขอโทษ
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

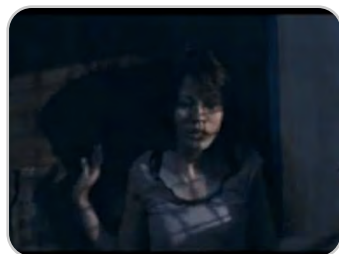
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

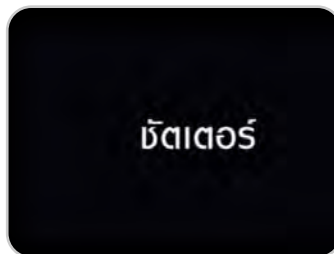
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

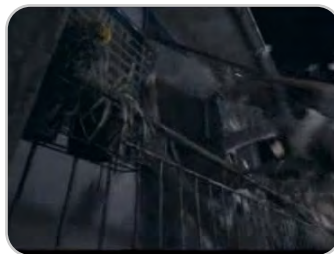
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เสียงระเบิด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

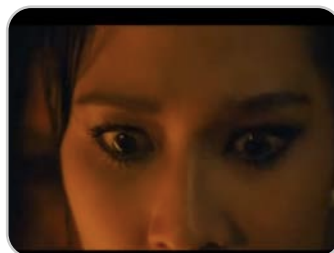
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

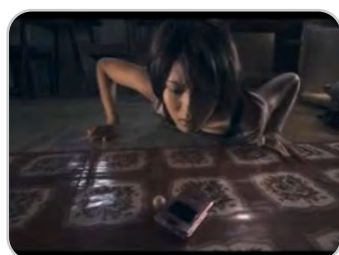
เสียงประกอบ: รถชน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

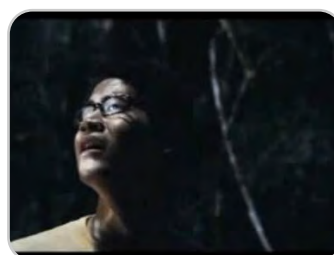
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
เสียงพูด: (ร้อง) กรีด
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ทั้ง 4 เรื่อง การถ่ายภาพจะแตกต่างกันไปตามเนื้อเรื่องของแต่ละเรื่อง เรื่องแรกจะเน้นที่ภาพใกล้และภาพใกล้มาก เป็นภาพนางเอกตัดสลับกับภาพจอโทรศัพท์มือถือโดยไม่มีการใช้เสียงพูดหรือเสียงบรรยาย แต่ใช้ภาพและเสียงประกอบเป็นตัวเล่าเรื่อง เรื่องที่สอง จะใช้ภาพที่สามารถเล่าเรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์ โดยให้ภาพขนาดปานกลางเป็นส่วนใหญ่ เรื่องที่สามจะใช้ภาพใกล้ในส่วนของภาพแสดงอารมณ์ของนางเอกตัดสลับกับภาพเหตุการณ์แวดล้อมที่ใช้ภาพไกล เรื่องที่สี่ ส่วนใหญ่ใช้ภาพใกล้และภาพใกล้มาก และใช้ภาพที่เน้นเหตุการณ์และการดำเนินเรื่อง โดยทั้งสี่เรื่องจะมีการใช้การตัดสลับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายในตอนท้ายของแต่ละเรื่อง นอกจากนั้นส่วนที่เป็นตัวอักษรยังใช้ในการนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ และในช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์จะใช้ส่วนที่เป็นภาพจากทุกเรื่องตัดสลับกับอักษรบรรยาย และนำเสนอผู้กำกับภาพยนตร์ ผลงานของผู้กำกับภาพยนตร์ และกำหนดการฉาย

ส่วนที่เป็นเสียงที่ใช้ตลอดในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือดนตรีประกอบในจังหวะที่ทำให้ความรู้สึกน่ากลัวและเสียงประกอบจังหวะน่าตกใจ นอกจากนั้นจะมีการใช้เสียงพูดของตัวละครที่อาจไม่ตรงตามฉากที่ตัดตอนมาแต่สามารถบรรยายเหตุการณ์ตามภาพของฉากที่ตัดตอนมาได้ ยกเว้นในเรื่องแรกที่ไม่มีการใช้เสียงพูดของตัวละครเลย

ในด้านเทคนิคการตัดต่อส่วนใหญ่จะใช้การจางและการตัดตรง โดยในช่วงที่ต้องการให้เกิดความรู้สึกน่ากลัวจะใช้การจาง ในขณะที่ในช่วงที่ต้องการให้เหตุการณ์ต่อเนื่องและในช่วงที่ต้องการให้เกิดความตกใจกลัวจะใช้เทคนิคการตัดตรง

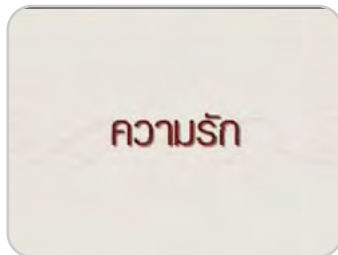
การเล่าเรื่องและการลำดับเรื่องจะเริ่มต้นด้วยชื่อภาพตัวอย่างจากทั้ง 4 เรื่องตัดสลับกับข้อความบรรยายว่าด้วยความกลัว แล้วจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ จากนั้นจึงเข้าเรื่องราวหลัก โดยจะแบ่งการเล่าเรื่องราวของทั้ง 4 เรื่องออกเป็นทีละเรื่อง โดยทุกเรื่องจะใช้ภาพเป็นตัวเล่าเรื่องและใช้อักษรบรรยายเป็นตัวสรุปลักษณะของความกลัวในตอนท้าย หลังจากนำเสนอครบทั้ง 4 เรื่องแล้ว จึงทำการสรุปโดยใช้ภาพจากทุกเรื่องตัดสลับกับส่วนที่เป็นอักษรบรรยาย และแนะนำผู้กำกับภาพยนตร์และผลงานที่ผ่านมา ปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์และกำหนดการฉาย

6. นุปผาราตรีเฟส 2

แผนภาพที่ 4.47: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนุปผาราตรีเฟส 2

ดนตรีประกอบ: ชิ่งๆ
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

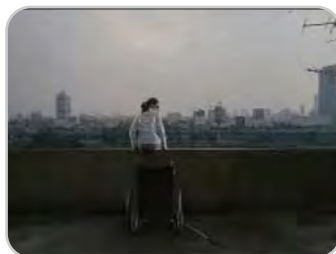
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: อย่าเลยครับ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

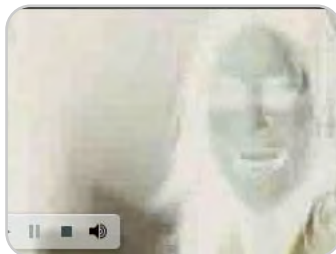
เสียงประกอบ: น้ากลัว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

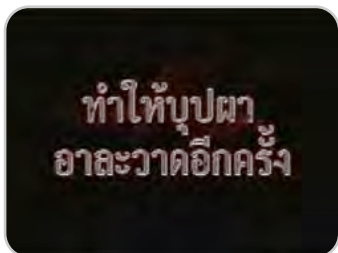
ดนตรีประกอบ: น้ากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: โททท
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: (ร้อง) กรีด
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: (ร้อง) กรีด
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: (ร้อง) กรีด
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: (ร้อง) กรีด
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: บ้านของพี่ทำนาๆ ปลูก
ข้าวทุกเมื่อ
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

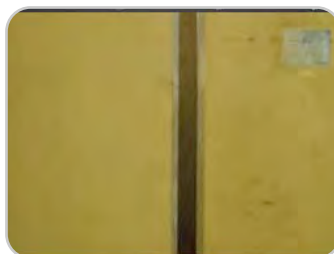
เสียงพูด: จำกลัวไฉ้มัยเนี่ย
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: น้องก็ทำนาเกลือ ชาย
เกลือไว้แลกข้าวกิน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: บ้านของพี่อยู่ที่กาฬสินธุ์
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ลิฟต์เปิด
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: น่ากลัว
ตัดต่อ: การจาง

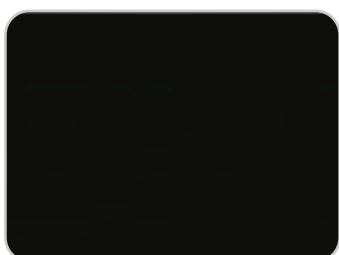
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

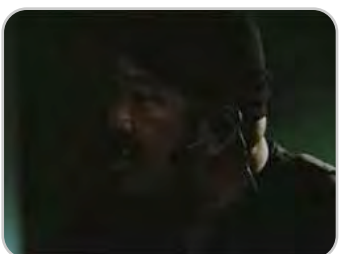
เสียงพูด: (ร้อง) กรีด
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เฮ้ย
ดนตรีประกอบ: จังหวะสนุกสนาน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จำมาคนเดียวเลยหรือ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

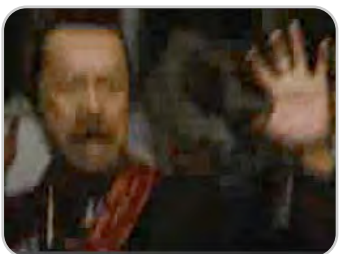
เสียงพูด: มึงเชื่อเรื่องผีด้วยหรือวะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) กรีด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด
เสียงประกอบ: เสียงประตูเปิด
ตัดต่อ: กวาดภาพ

เสียงพูด: (ร้อง) กรีด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เดียวจะไปไหน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

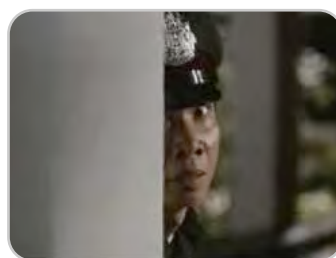
เสียงพูด: ไปหาแม่แล้ว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

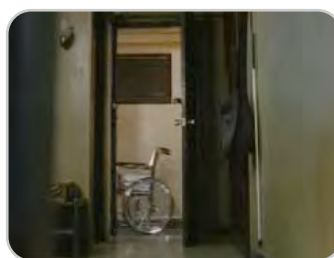
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แก่อีกแล้วหรอ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ข้าวสารเสกมา
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

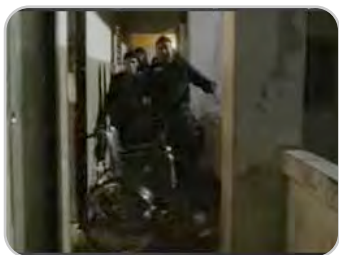
เสียงพูด: เหนามาทำเหี้ยไร
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

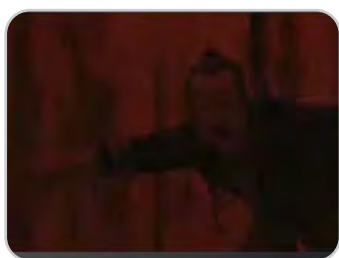
เสียงพูด: ผีหลอก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มึงทำเหี้ยไรกับกู
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: (ร้อง) กวี๊ด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เสียงไรวะไอ้แก
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ก็เสียงหัวใจมันบอกอาจ
ไม่ค่อยพอแต่ฉันก็ยังมีใจว่า
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ โดยฉากที่ตัดต่อมาจากส่วนใหญ่มักจะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่มีความน่ากลัว น่าตกใจ และฉากที่มีบทสนทนาตลก ในขณะที่ส่วนที่เป็นตัวอักษรจะเป็นตัวอักษรบรรยายในช่วงต้นที่นำมาตัดสลับกับฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ นอกจากนี้ส่วนที่เป็นตัวอักษรมักจะมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อผู้กำกับ และกำหนดการฉายอีกด้วย ลักษณะการถ่ายภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพปานกลางในฉากที่มีตัวละครเป็นกลุ่ม และใช้ภาพใกล้เช่นในภาพผี นูปผาเป็นต้น

ส่วนที่เป็นเสียงมีการใช้เสียงดนตรีประกอบในหลายจังหวะผสมกันไป โดยในช่วงต้นจะเป็นดนตรีจังหวะซึ่งประกอบการเล่นเรื่องราวของความรัก จากนั้นจึงใช้ดนตรีจังหวะน่ากลัวประกอบเรื่องของนูปผา และใช้ดนตรีจังหวะสนุกสนานเร้าใจในช่วงตั้งแต่กลางเรื่องไปจนจบ ตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อประกอบฉากนูปผาอาละวาด นอกจากนี้ยังมีการใช้เสียงประกอบเป็นเสียงกรีดที่เป็นการเอกลักษณะของนูปผาหรือประกอบสอดแทรกตลกเรื่องราวที่นูปผาออกนอกหลอน และในส่วนของเสียงพูดของตัวละครส่วนใหญ่จะเป็นบทพูดในบทสนทนาตลกๆ และเสียงกรีดร้องเวลาเจอผีนูปผาแต่ไม่ได้ใช้ในการเล่าเรื่องราวเท่าใดนัก

เทคนิคการตัดต่อมีการใช้การตัดต่อแบบการจางในช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ที่เรื่องราวยังดำเนินไปอย่างช้าๆ และใช้การจางอย่างรวดเร็วในช่วงที่ดนตรีประกอบเป็นจังหวะน่ากลัวประกอบเรื่องราวของนูปผา หลังจากนั้นเมื่อดนตรีประกอบเปลี่ยนเป็นจังหวะสนุกสนานเร้าใจแล้วการตัดต่อจะใช้การตัดตรงทั้งหมด

การเล่าเรื่องเริ่มจากภาพที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายเป็นการเกริ่นเรื่องราวเกี่ยวกับความรักและตัดมาที่เรื่องของนูปผา จากนั้นจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ แล้วจึงเข้าสู่ช่วงที่การตัดสลับฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ โดยไม่มีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายแทรกกระหว่างการเล่าเรื่องแต่จะใช้เสียงดนตรีประกอบและบทสนทนาของตัวละครเป็นตัวดำเนินเรื่องไปจนจบตัวอย่างภาพยนตร์ และปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์ฉากตลกหนึ่งฉาก แสดงชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ และบอกวันเข้าฉาย

7. แผลด

แผนภาพที่ 4.48: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องแผลด

เสียงประกอบ: เปลี่ยนสไลด์
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เปลี่ยนสไลด์
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เปลี่ยนสไลด์
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เปลี่ยนสไลด์
ตัดต่อ: ตัดตรง

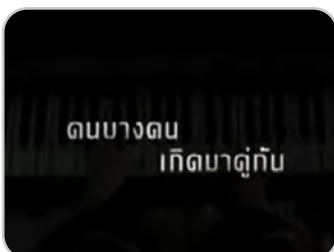
เสียงประกอบ: เปลี่ยนสไลด์
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: เปลี่ยนสไลด์
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: นากิ้ว
ตัดต่อ: ตัดตรง

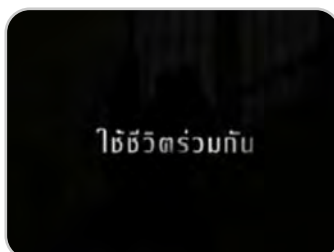
ดนตรีประกอบ: เปียนโน
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ซ้อนเปลี่ยนภาพ

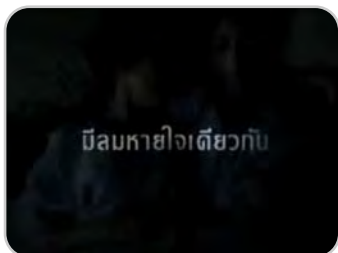
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

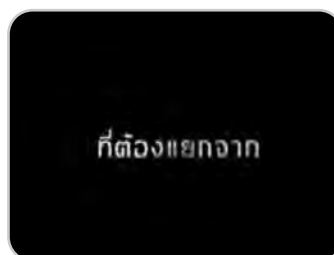
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ซ้อนเปลี่ยนภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

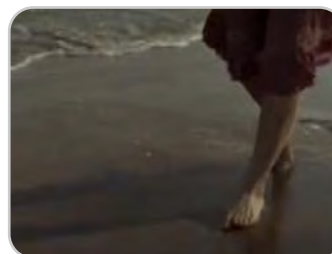
เสียงพูด: ไปไหนมันบอกไว้
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

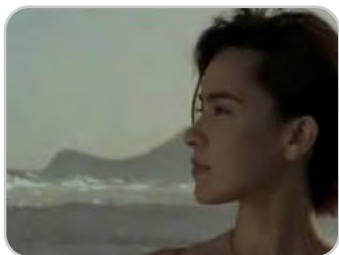
เสียงพูด: สิ่งที่เธอเคยสูญเสียไป
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: กำลังจะกลับคืนมา
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

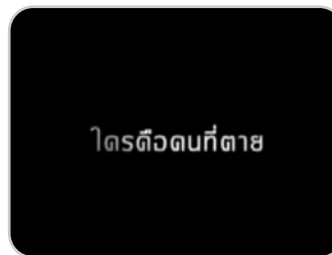
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

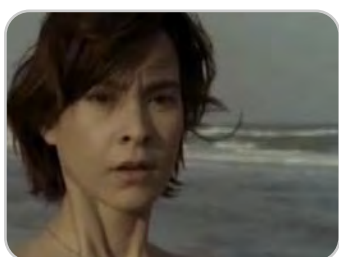
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

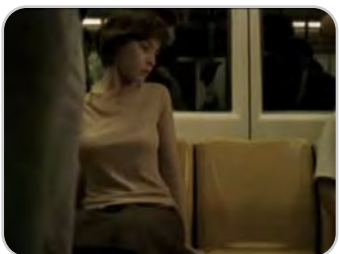
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: เขาตามฉันมา
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

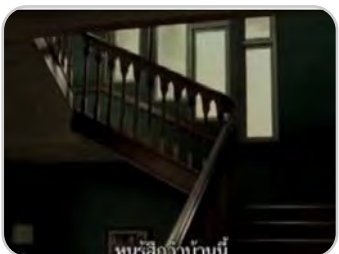
เสียงพูด: ฉันเห็นฝาแฝดของฉัน
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พิมรู้สึกว่าเขาายังอยู่ในหัวของพิมตลอดเวลา
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: น้ากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: บางครั้งหนูรู้สึกที่บ้านนี้
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: เหมือนมีคนอื่นอยู่ด้วย
ตัดต่อ: การจาง

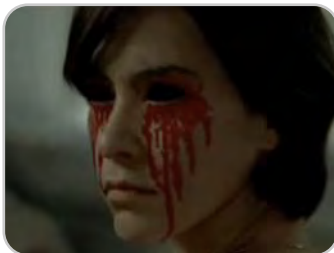

เสียงพูด: พิมเห็นเขายังไง พลอยเขาตายไปแล้วนะ
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ลองดูดีๆ ตอนนี้คุณเห็นใคร

ตัดต่อ: การจาง

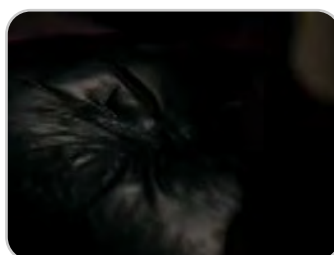
เสียงประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

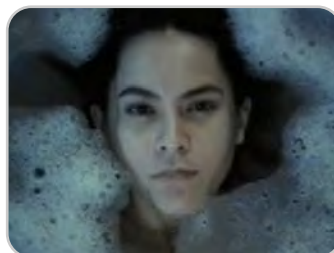
ดนตรีประกอบ: นากลัว
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: นากิ้ว
ตัดต่อ: ตัดตรง

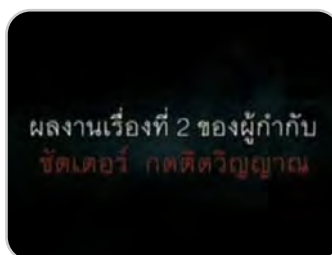
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

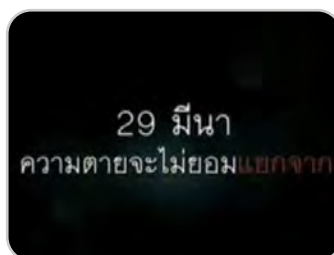
ตัดต่อ: การจาง

เสียงประกอบ: นากิ้ว
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ส่วนใหญ่จะใช้ภาพและส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายในการเล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง โดยไม่มีการใช้เสียงบรรยาย แต่จะใช้เสียงพูดของตัวละครบ้าง ซึ่งเสียงพูดนี้มีการใช้คล้ายๆ กับเป็นเสียงบรรยายจากภาพยนตร์ซึ่งเสียงพูดที่ใช้จะไม่ตรงกับฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ แต่จะสามารถใช้บรรยายสอดคล้องไปกับภาพที่ตัดตอนมาได้ นอกจากนี้ยังมีการใช้เสียงพูดที่ตรงตามฉากที่ตัดตอนมาด้วยเช่นกัน ในด้านของเสียงประกอบจะมีการใช้เสียงประกอบการเปลี่ยนสไลด์ภาพในตอนต้นและสอดแทรกเสียงประกอบในจังหวะนากิ้วอยู่ตลอดเรื่อง ประกอบกับดนตรีประกอบที่จะใช้ดนตรีในจังหวะนากิ้ว

M ในส่วนที่เป็นภาพมีการใช้ภาพที่เพิ่มจากในภาพยนตร์ อันได้แก่ภาพเด็กแฝดสยามในตอนต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ สำหรับภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ตามส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายและสอดคล้องกับเสียงพูดของตัวละครที่มีส่วนในการดำเนินเรื่อง โดยจะใช้ภาพที่มีลักษณะนากิ้วและชวนให้สงสัยในเหตุการณ์ ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ภาพใกล้และเป็นภาพที่ใช้แสงน้อยทำให้มีลักษณะภาพอยู่ในที่มืดเสียเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนั้นส่วนที่เป็นตัวอักษรยังมีการใช้สำหรับชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ ชื่อผู้กำกับ และกำหนดการฉายอีกด้วย

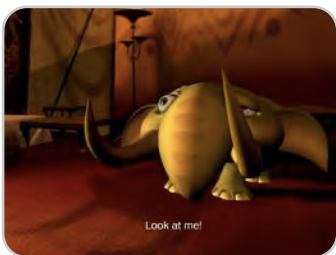
เทคนิคการตัดต่อส่วนใหญ่จะใช้เทคนิคการตัดต่อแบบการจางในช่วงที่อารมณ์ของเรื่องเป็นไปอย่างช้าๆ และน่ากลัว และจะใช้การตัดตรงหรือการจางอย่างรวดเร็วในช่วงที่อารมณ์ของเรื่องกำลังเข้มข้นและสถานการณ์ดำเนินไปอย่างรวดเร็วเช่นในช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์

การเล่าเรื่องและการลำดับเรื่องราวเริ่มจากการตัดสลับระหว่างภาพเด็กแฝดสยามที่เพิ่มจากในภาพยนตร์และชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ทั้ง 3 บริษัท เป็นการเกริ่นนำเรื่องราว จากนั้นจึงเข้าสู่เรื่องราวหลักโดยส่วนนี้จะเล่าเรื่องโดยใช้ภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ตัดสลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายและเสียงพูดของตัวละครที่มีส่วนในการบรรยาย ภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย และปิดท้ายด้วยชื่อภาพยนตร์ ฉากน่ากลัวอีก 1 ฉาก แสดงชื่อผู้กำกับภาพยนตร์และผลงานที่ผ่านมา และบอกวันเข้าฉายของภาพยนตร์

ภาพยนตร์แอนิเมชัน

1. ก้านกล้วย

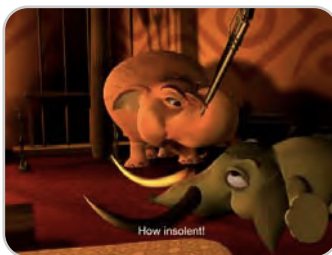
แผนภาพที่ 4.49: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องก้านกล้วย

เสียงพูด: ช้างๆๆๆๆ น้องเคยเห็น
ช้างรีเปลา ช้างมันตัวโตไม่เบาจมูก
ยาวๆ เรียกว่างวง

ดนตรีประกอบ: แฟนตาซี

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฮึย ไฉนทีละสิ่ง เขา
บรรพบุรุษมาล้อเลียน

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เจ้านี้มันเกิดมามี
ลักษณะดีนะ งวงก็ยาว ผิวหนา
ตากลมโต

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ย่าให้เจ้าชื่อก้านกล้วย
แล้วกัน, ก้านกล้วย

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: โตขึ้นมาเจ้านี้จะต้อง
กล้าหาญเหมือนพ่อมัน

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พ่อของลูกเขาถูกมนุษย์
จับตัวไปเป็นทหาร

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

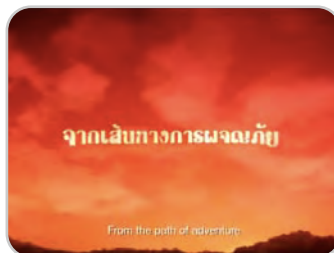
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ถ้าอย่างนั้นเราก็ไปช่วยพ่อคุณได้สิแม่ พวกมนุษย์อยู่ใกล้แค่นี้เอง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

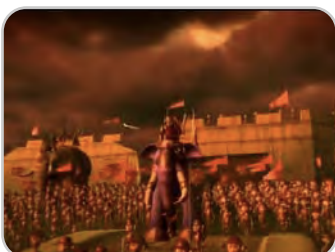
เสียงพูด: ไม่ได้นะลูก ห้ามเข้าใกล้พวกมนุษย์เด็ดขาด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: จังหวะเร้าใจ
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แม่ หนูจะไปตามหาพ่อให้เอง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

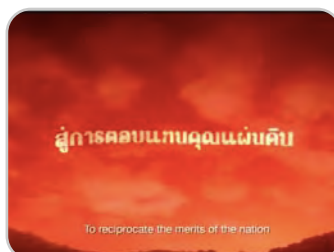
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

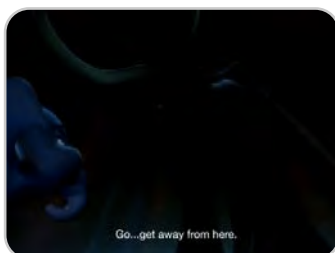
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จำใส่กระโหลกของพวกมันไว้ล่ะ..
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ว่าของทั้งหมดบนแผ่นดินนี้เป็นของหงสาทั้งหมด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พ่อฉันชื่อภูผา น้ารู้จักมั๊ย, ไปให้พ้น
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

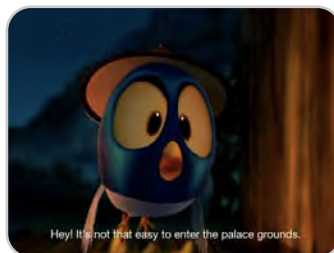
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

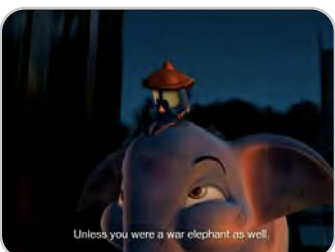
เสียงพูด: พ่อเอ็งเป็นช้างขุนศึกอันดับหนึ่ง เขาก็ต้องอยู่ในวังสิวะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

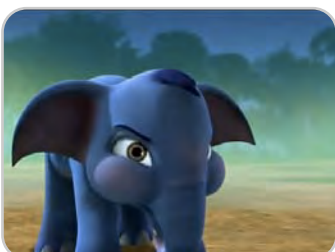
เสียงพูด: จ้ะนำพาฉันไปหาพ่อหน่อยสิ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ไม่ใช่จะเข้าไปกันได้ง่ายๆ นะโว้ย, นอกจากว่า
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

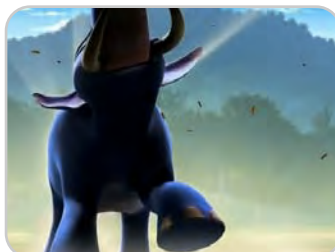
เสียงพูด: เอ็งจะต้องเป็นช้างขุนศึกเหมือนกัน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

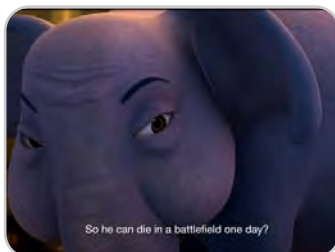
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แล้วยังไง สุดท้ายก็ต้องไปตายในสนามรบ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: มันไม่สำคัญหรอกว่าเราจะมีชีวิตอยู่นานแค่ไหน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

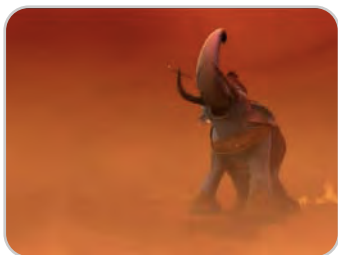
เสียงพูด: แต่อยู่ที่ว่าการตายของพวกเขาเราได้สร้างอะไรให้กับแผ่นดินบ้าง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เราพร้อมที่จะสละเลือดเนื้อและชีวิตให้กับแผ่นดิน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: และความรุ่มเย็นของบ้านเมืองเราสืบต่อไป
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

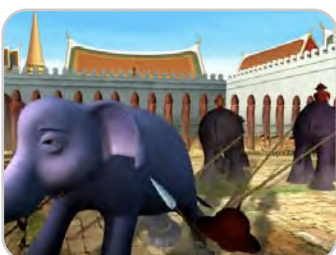
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: จงบดขยี้ ไล่พวกอโยธยา
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ให้สิ้นแผ่นดิน ฮ่าๆ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

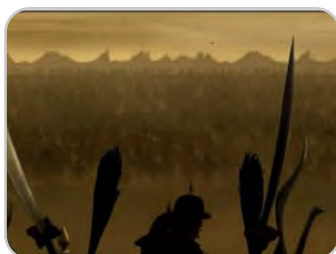
เสียงพูด: ก้านกล้วย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: แม่
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

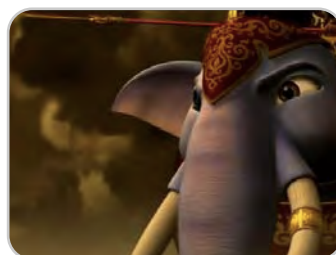
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

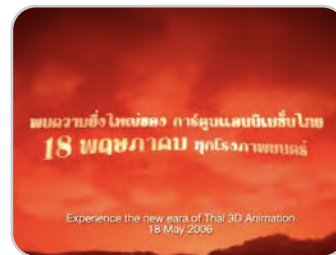
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ซ้อนเปลี่ยนภาพ

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ ซึ่งเป็นฉากที่นำเสนอเรื่องราวของก้านกล้วยโดยใช้ภาพใกล้และภาพขนาดกลาง และใช้ภาพมุมกว้างหรือภาพไกลในส่วนที่เป็นภาพในสมรภูมิรบ มีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายเหตุการณ์ นำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ กำหนดการฉาย และข้อความโน้มน้าวใจอีกด้วย

ส่วนที่เป็นเสียงจะมีการใช้ดนตรีประกอบแนวแฟนตาซีตลอดทั้งตัวอย่างภาพยนตร์ โดยจะเพิ่มจังหวะความเร้าใจมากขึ้นตั้งแต่ช่วงที่ก้านกล้วยเริ่มออกตามหาพ่อ นอกจากนี้ส่วนที่เป็นเสียงจะเป็นเสียงพูดของตัวละครตรงตามฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ โดยไม่มีการใช้เสียงบรรยายจากภายนอก

ในด้านเทคนิคการตัดต่อใช้เป็นการตัดตรงเกือบทั้งหมด มีเพียงในช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์จะมีการใช้เทคนิคการตัดต่อแบบการจาง และการซ้อนเปลี่ยนภาพ ระหว่างช็อตที่เป็นตัวอักษรบรรยายชื่อภาพยนตร์และกำหนดการฉายตัดต่อกับช็อตภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์เท่านั้น

ในส่วนของการลำดับเรื่องและการเล่าเรื่อง เริ่มจากชุดภาพเหตุการณ์ที่ตัดตอนมาจากในภาพยนตร์ ก่อนที่จะเข้าสู่การบอกชื่อบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ โดยใช้เป็นฉากที่บอกถึงการผ่านเวลาไปด้วยในตัว จากนั้นจึงต่อกับส่วนที่เป็นอักษรบรรยายสลับกับภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์เป็นส่วนของเรื่องราวหลัก โดยการลำดับเรื่องราวจะมีความเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ และปิดท้ายด้วยการบอกชื่อภาพยนตร์และกำหนดการฉาย พร้อมกับทิ้งข้อความเพื่อโน้มน้าวใจไว้ในตอนท้ายสุด

2. ก้านกล้วย 2

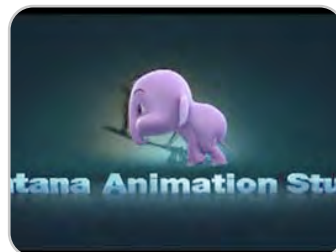
แผนภาพที่ 4.50: ส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องก้านกล้วย 2

ตัดต่อ: การจาง

ตัดต่อ: การจาง

ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: เร้าใจ

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

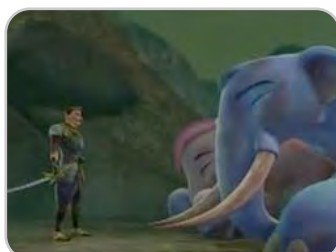
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

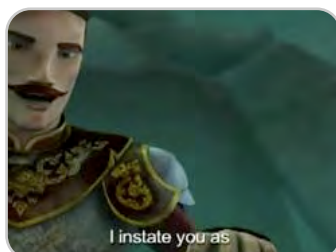
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เราขอแต่งตั้งให้ท่านเป็นเจ้าพระยาปราบหงสาวดี

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ช้างทรงคู่บารมีของเรา
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ก้านกล้วย เธอก็ยังไม่รู้
สินะว่าเรากำลังจะมีลูกด้วยกัน
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: นี่ฉันกำลังจะเป็นพ่อ
อย่างนนหรือ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต้นอ้อ กอแก้ว เรียกพ่อ
สิลูก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: งวงแดงหลุดแล้ว พวก
เราหนีเร็ว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

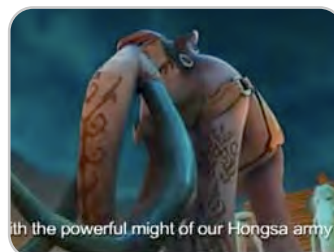
เสียงพูด: พวกหงสามันต้องโดน
แบบนี้
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ทหารแห่งหงสาทั้ง
หลาย
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

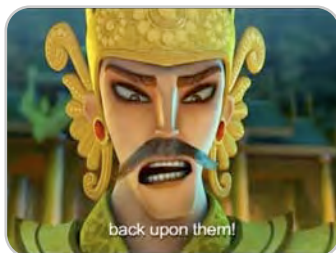
เสียงพูด: ต่อเนื่อง
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ด้วยกองทัพและ
แสนยานุภาพของหงสาวดี เรา
พร้อมแล้ว

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ที่จะมอบความเจ็บปวด
คืนกลับให้กับพวกอูรยา

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: พวกหงสาวดีกำลังล้อมตี
ตัวเมืองตะวันตก พวกเราต้องนำ
กำลังไปช่วย

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

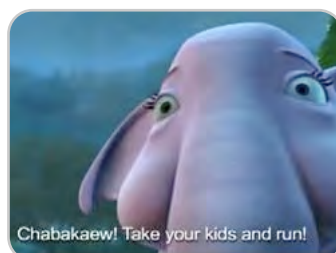
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ต่อเนื่อง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ชบาแก้วพาลูกหนีไป

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: พวกหงสามันบุกแล้ว

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: องค์เหนือหัวทรงให้
เตรียมจัดทัพเดี๋ยวนี้เลย

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ฉันอยากให้เธอสนใจ
ฉันมากกว่านี้

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: การจาง

เสียงพูด: ฉันแต่งงานกับก้านกล้วย
นะ ไม่ใช่เจ้าพระยาปราบหงสาวดี

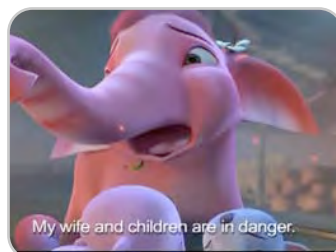
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ตอนนี้ลูกเมียของลูก
กำลังตกอยู่ในอันตราย

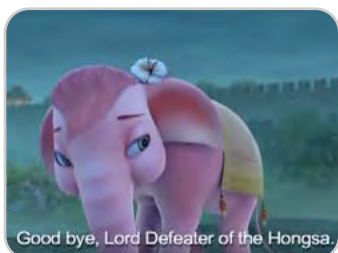
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ลาก่อนนะท่าน
เจ้าพระยาปราบหงสา
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

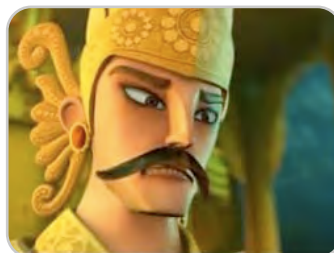
เสียงพูด: (ร้อง) อ้าก..
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

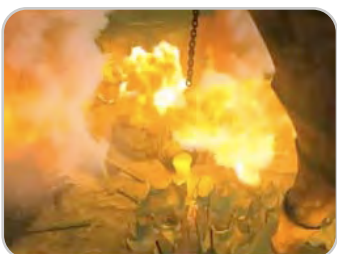
เสียงพูด: เราจะจัดการกับพวกหง
สาไม่ให้มันกลับมาเหิมเกริมกับ
อยุธยาได้อีก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เลือดอยุธยาอย่างไรก็ไม่มี
วันแปรเปลี่ยนเป็นเลือดหงสาไป
ได้
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง

เสียงพูด: กำจัดพวกมันให้สิ้นซาก
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: เด็กอย่างเราก็ทำอะไร
ได้เหมือนกันนะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

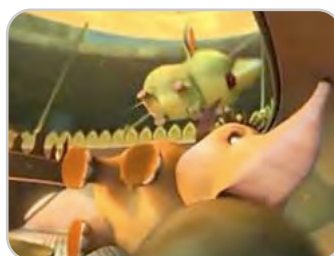
เสียงพูด: จะออกแล้ว
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงประกอบ: ตด
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

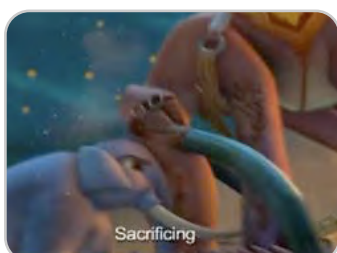
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

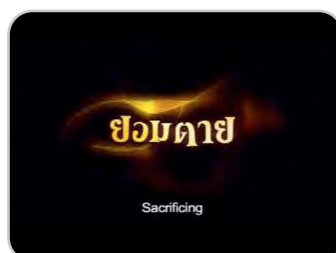
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

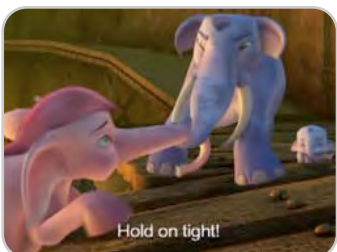
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

เสียงพูด: ซบาแก้วจับให้แน่นๆ นะ
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

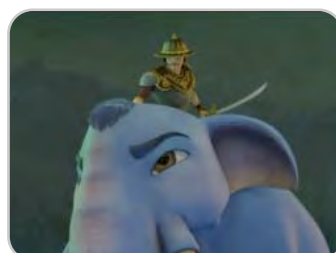
ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ดนตรีประกอบ: ต่อเนื่อง
ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ตัดต่อ: ตัดตรง

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยาย โดยลักษณะภาพของฉากที่นำเสนอเรื่องราวของก้านกล้วยและครอบครัวจะใช้ภาพใกล้และภาพขนาดกลาง และใช้ภาพมุมกว้างหรือภาพไกลในส่วนที่เป็นภาพในสมรภูมิรบ นอกจากนี้ยังมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายเหตุการณ์ นำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อภาพยนตร์ กำหนดการฉาย และรางวัลที่เคยได้รับจากภาพยนตร์เรื่องนี้ในภาค 1 อีกด้วย

ส่วนที่เป็นเสียงจะมีการใช้ดนตรีประกอบแนวแฟนตาซีในจังหวะเร้าใจตลอดทั้งตัวอย่างภาพยนตร์ โดยจะมีเพิ่มเสียงระเบิดในฉากสู้รบในสมรภูมิรบตามเรื่องราวบ้าง นอกจากนี้ส่วนที่เป็นเสียงจะเป็นเสียงพูดของตัวละครตรงตามฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ โดยไม่มีการใช้เสียงบรรยายจากภายนอก

ในด้านเทคนิคการตัดต่อใช้เป็นการตัดตรงเกือบทั้งหมด มีเพียงในช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์จะมีการใช้เทคนิคการตัดต่อแบบการจาง และการซ้อนเปลี่ยนภาพ แต่โดยส่วนใหญ่แล้วจะใช้เทคนิคการตัดตรงในการตัดต่อภาพฉากสู้รบและเหตุการณ์ที่ดำเนินไปอย่างรวดเร็วและมีชื่อภาพจำนวนมาก

ในส่วนของการลำดับเรื่องและการเล่าเรื่อง เริ่มจากนำเสนอรางวัลที่ได้รับจากภาพยนตร์ในภาคแรก จากนั้นจึงนำเสนอชื่อบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ จากนั้นจึงต่อด้วยส่วนที่เป็นตัวอักษรบรรยายสลับกับภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์เป็นส่วนหนึ่งของเรื่องราวหลัก โดยการลำดับเรื่องราวจะมีรายละเอียดและความเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ และปิดท้ายด้วยการบอกชื่อภาพยนตร์และกำหนดการฉาย

สรุป การวิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์

ส่วนที่เป็นภาพ

ตารางที่ 4.1: ส่วนที่เป็นภาพในตัวอย่างภาพยนตร์แต่ละประเภทของภาพยนตร์

ประเภทภาพยนตร์	ฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์	ฉากที่เพิ่มมาจากภาพยนตร์	ส่วนที่เป็นตัวอักษร
อิงประวัติศาสตร์	ภาพเรื่องราวการสู้รบของวีรบุรุษและวีรสตรีในประวัติศาสตร์ไทยที่กล้าหาญและเสียสละเพื่อปกป้องบ้านเมืองของไทย ความยิ่งใหญ่ของฉากการต่อสู้ และการใช้เทคนิคพิเศษที่สมจริง	-	-ให้ข้อมูลรายละเอียด -บรรยายเรื่องราว -เสริมอารมณ์ของเรื่อง
บู๊	ภาพที่นำเสนอเทคนิคการต่อสู้ การใช้เทคนิคพิเศษที่สมจริง การนำเสนอนักแสดงและความสามารถในการแสดง บทบาทด้านบู๊	ฉากแนะนำชื่อทำการต่อสู้ และแนะนำตัวละคร	-ให้ข้อมูลรายละเอียด -บรรยายเรื่องราว -แบ่งประเภทเหตุการณ์ -เสริมอารมณ์ของเรื่อง
ตลก	ท่าทางตลก หรือสถานการณ์ที่ตลก โดยจะเน้นการนำเสนอภาพของนักแสดงนำที่มักจะเป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียง	ฉากแนะนำตัวละคร และฉากเบื้องหลังการถ่ายทำ	-ให้ข้อมูลรายละเอียด -บรรยายเรื่องราว -แบ่งประเภทเหตุการณ์ -เสริมอารมณ์ของเรื่อง
รักวัยรุ่น	ภาพที่สามารถเล่าเรื่องราวในด้านความรักของตัวละครหลักได้ สอดแทรกภาพฉากที่มีความตลกสนุกสนาน	ฉากแนะนำตัวละคร	-ให้ข้อมูลรายละเอียด -บรรยายเรื่องราว -แบ่งประเภทเหตุการณ์ -เสริมอารมณ์ของเรื่อง
ผีสยองขวัญ	การนำเสนอภาพผีและฉากที่มีลักษณะของบรรยากาศที่น่ากลัว	ภาพผีจากเรื่องจริง	-ให้ข้อมูลรายละเอียด -บรรยายเรื่องราว -แบ่งประเภทเหตุการณ์ -เสริมอารมณ์ของเรื่อง
แอนิเมชัน	ภาพที่มีสีสันสดใส และเน้นที่คุณภาพของภาพแอนิเมชันที่สามารถสร้างได้สมจริง และนำเสนอเล่าเรื่องราวได้	-	-ให้ข้อมูลรายละเอียด -บรรยายเรื่องราว -แบ่งประเภทเหตุการณ์

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่ของตัวอย่างของตัวอย่างภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 50 เรื่องนี้ ส่วนใหญ่จะใช้ภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ที่สามารถเล่าเรื่องราวได้และนำเสนอสารที่ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งจะมีความแตกต่างกันตามประเภทของภาพยนตร์ ดังที่แสดงให้เห็นจากตารางข้างต้น

นอกจากนั้นยังมีการใช้ฉากที่เพิ่มมาจากเนื้อเรื่องในภาพยนตร์ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่นำภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ปะติดกับส่วนที่เป็นตัวอักษรเพื่อแนะนำตัวละคร และภาพจากเหตุการณ์จริงที่เพิ่มเข้ามาเพื่อเสริมเรื่องราวในตัวอย่างภาพยนตร์ อันได้แก่ ภาพเบื้องหลังการถ่ายที่มีการจับตัวจริงของนักแสดงในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องซ็อกโกแลต ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำที่นักแสดงหลุดท่าด้วยความตลกในภาพยนตร์ตัวอย่างเรื่องสาระแนสับล้อ ตัวอย่างภาพถ่ายตติวิญญาณในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องซัดเตอร์กิดตติวิญญาณ และภาพเด็กแฝดสยามในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องแฝด

ในด้านเทคนิคการถ่ายภาพจะสามารถเมื่อพิจารณาลักษณะของการใช้ภาพจากการแยกส่วนประกอบของการนำเสนอสารในตัวอย่างภาพยนตร์จะเห็นว่า มีการใช้เทคนิคการถ่ายภาพทั้ง 3 ประเภท ซึ่งจะมีเกณฑ์การใช้เทคนิคการภาพต่างกันไปดังนี้

ตารางที่ 4.2: เทคนิคการถ่ายภาพและลักษณะภาพในตัวอย่างภาพยนตร์

เทคนิคการถ่ายภาพ	ลักษณะภาพ
ภาพใกล้ (Close-up)	ภาพตัวละครเดี่ยวที่มีบทพูดหรือใช้สำหรับแนะนำตัวละคร ซึ่งในตัวอย่างภาพยนตร์ทุกประเภทมีการใช้ภาพใกล้นี้เป็นส่วนใหญ่ และมีการใช้ภาพเฝือหรือภาพที่เน้นรายละเอียดความน่ากลัวในตัวอย่างภาพยนตร์ผีสยองขวัญ
ภาพปานกลางหรือภาพขนาดกลาง (Medium Shot)	ตัวละคร 2 คนขึ้นไป หรือใช้กับภาพตัวละครเดี่ยวที่ต้องการแสดงให้เห็นองค์ประกอบรวมของภาพด้วย โดยจะนิยมใช้ในตัวอย่างภาพยนตร์ตลก ภาพยนตร์รักวัยรุ่น และภาพยนตร์ผีสยองขวัญ
ภาพไกล (Long Shot)	ภาพที่แสดงให้เห็นสถานที่ ฉากในสมรภูมิรบ และฉากที่มีการต่อสู้ในตัวอย่างภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ ภาพยนตร์บู๊ และภาพยนตร์แอนิเมชัน

นอกจากนั้นในด้านเทคนิคการถ่ายภาพยังมีการใช้ภาพที่ใช้การถ่ายทำด้วยเทคนิคพิเศษ เช่นภาพไฟไหม้ และภาพฉากระเบิดที่สมจริง ในตัวอย่างภาพยนตร์ประเภทอิงประวัติศาสตร์และภาพยนตร์บู๊อีกด้วย

สำหรับส่วนที่เป็นตัวอักษรที่ใช้ในตัวอย่างภาพยนตร์สามารถแบ่งเป็นประเภทตามหน้าที่ที่ใช้ในตัวอย่างภาพยนตร์ได้ดังต่อไปนี้

1. ส่วนที่เป็นตัวอักษรที่ทำหน้าที่ให้ข้อมูลรายละเอียด ได้แก่ การให้ข้อมูลชื่อเรื่อง ชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อนักแสดง ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ และกำหนดการขาย โดยการให้ข้อมูลชื่อเรื่องและชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์จะมีปรากฏในทุกตัวอย่างภาพยนตร์ ส่วนชื่อนักแสดงและชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ จะมีการนำเสนอที่แตกต่างกันไปตามประเภทของตัวอย่างภาพยนตร์ โดยภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์จะมีการนำเสนอชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ของภาพยนตร์ที่กำกับโดย หม่อมเจ้าชาติตรี เฉลิมยุคล ภาพยนตร์บู๊จะนำเสนอชื่อนักแสดงของภาพยนตร์ที่นำแสดงโดยจาพนม และจีจ้า ญาณิน ภาพยนตร์ตลกจะนำเสนอชื่อนักแสดงหรือผู้กำกับภาพยนตร์ อันได้แก่ หม่า จ๊กมก เท่ง เถิดเทิง โหน่ง 3 ซ่า ไนต์ เชิญยิ้ม และจากตุรงค์ ม๊กจ๊ก ภาพยนตร์รักวัยรุ่นจะนำเสนอโดยอ้างอิงผลงานการกำกับภาพยนตร์ประเภทนี้ที่เคยประสบความสำเร็จมาก่อน อันได้แก่ผลงานในภาพยนตร์เรื่องแฟนฉัน และเพื่อนสนิท ส่วนภาพยนตร์ประเภทแอนิเมชันจะไม่มี การนำเสนอชื่อนักแสดงและผู้กำกับภาพยนตร์

2. ส่วนที่เป็นตัวอักษรที่ทำหน้าที่บรรยายเรื่องราว หมายถึงการใช้ตัวอักษรบรรยายในการเล่าเรื่องราวหลักๆ ของเรื่อง โดยภาพยนตร์ที่ใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรเพื่อบรรยายเรื่องราวได้แก่ ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องสุริโยไท ตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช 1 ซ็อคโกแลต หลวงพี่เท่ง โหน่งเท่ง นักเลงภูเขาทอง วงษ์คำเหลา แหยมยโสธร 2 หลวงพี่เท่ง 2 รุ่นฮาร์วาร์ด สตรีเหล็ก 2 พยัคฆ์ร้าย ส่ายหน้า ตั๊ดสู้ฟุด มนต์เพลงลูกทุ่งเอฟเอ็ม เพื่อนสนิท สายลับจับบ้านเล็ก แผลด และก้านกล้วย 2 รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 18 เรื่องด้วยกัน

3. ส่วนที่เป็นตัวอักษรที่ทำหน้าที่แบ่งประเภทของเหตุการณ์ หมายถึงการใช้ตัวอักษรบรรยายในการเล่าเรื่องราวโดยใช้แบ่งประเภทของชุดเหตุการณ์ตามคำบรรยายนั้นๆ โดยตัวอย่างภาพยนตร์ที่มีการใช้การบรรยายประเภทนี้ได้แก่ ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่ององค์บาก 2 ซ็อคโกแลต หลวงพี่เท่ง แหยมยโสธร แสบสนิทศิษย์ส่ายหน้า โหน่งเท่งนักเลงภูเขาทอง สาระแนหัวเป้ง บอด้ การ์ดหน้าเหลี่ยม ฝ่าหัวขาด สตรีเหล็ก 2 สาระแนสับล้อ มนต์เพลงลูกทุ่งเอฟเอ็ม ตู๊กกี้เจ้าหญิงขาย กบ รถไฟฟ้ามาหานะเธอ แฟนฉัน กวน มึน โฮ 32 ธันวา ปิดเทอมใหญ่หัวใจวุ่น สิ่งเล็กๆ ที่

เรียกว่ารัก สายลับจับบ้านเล็ก Seasons change ห้าแพร่ง สี่แพร่ง และก้านกล้วย รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 24 เรื่องด้วยกัน

4. ส่วนที่เป็นตัวอักษรที่ทำหน้าที่เสริมอารมณ์ของเรื่อง อาจใช้เป็นข้อความที่เสริมเข้ามาเพื่อเกริ่นเรื่องหรือเน้นย้ำให้เกิดอารมณ์ตามเรื่อง ตัวอย่างภาพยนตร์ที่ใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรประเภทนี้ ได้แก่ ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องตำนานสมเด็จพระนเรศวร ภาค 2 บางระจัน ต้มยำกุ้ง มือปืน/โลก/พระ/จัน องค์บาก องค์บาก 2 2499 อันธพาลครองเมือง เท่งโหนดคนมาหาเฮีย เมล์ นรกหมวยยกล้อ บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม ผีหัวขาด แจ๋ว ไปกลางสะดิ่งลำซึ่งสายหน้า โกยเถอะโยม มนต์เพลงลูกทุ่งเอฟเอ็ม แฟนฉัน เพื่อนสนิท นางนาก ชัตเตอร์กดติดวิญญาณ และผีสามบาท รวมทั้งหมด 20 เรื่องด้วยกัน

จะเห็นได้ว่าตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องหนึ่งๆ อาจมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรเพื่อจุดประสงค์ที่หลากหลาย มากกว่าใช้เพื่อบอกข้อมูลรายละเอียดเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรเพื่อเล่าเรื่องราว แบ่งประเภทเหตุการณ์ หรือเสริมอารมณ์ของเรื่องได้อีกด้วย

ส่วนที่เป็นเสียง

สำหรับส่วนที่เป็นเสียงในตัวอย่างภาพยนตร์ทั้ง 50 เรื่องนี้จะมีลักษณะการใช้เสียงในตัวอย่างภาพยนตร์ที่แตกต่างกันไปโดยเสียงหลักที่พบในตัวอย่างภาพยนตร์ส่วนใหญ่คือเสียงพูดของตัวละคร ดนตรีหรือเพลงประกอบและเสียงประกอบซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทของภาพยนตร์หรือสถานการณ์ในฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ โดยที่มีตัวอย่างภาพยนตร์เป็นส่วนน้อยที่ใช้เสียงบรรยาย และเมื่อมีการใช้เสียงบรรยายจะมีเพียงการใช้ในตอนต้นของตัวอย่างภาพยนตร์และเสียงบรรยายจะหายไปทีหลัง โดยลักษณะของส่วนที่เป็นเสียงในตัวอย่างภาพยนตร์แต่ละประเภทสรุปดังนี้คือ

ตารางที่ 4.3: ส่วนที่เป็นเสียงในตัวอย่างภาพยนตร์แต่ละประเภทของภาพยนตร์

ประเภทภาพยนตร์	เสียงบรรยาย	เสียงพูด	เสียงประกอบ	ดนตรีประกอบ	เพลงประกอบ
อิงประวัติศาสตร์	-	ตรงตามฉาก	เสียงระเบิดและเสียงสู้รบ	ยิ่งใหญ่และเร้าใจ	-

ปู่	ในช่วงต้น	มีการใช้น้อยมาก และไม่มีส่วนใน การเล่าเรื่อง	เสียงการต่อสู้	เร้าใจ	-
ตลก	ส่วนใหญ่ไม่ใช่ เสียงบรรยาย	ตรงตามฉากที่มี บทพูดตลก	จังหวะตลก	สนุกสนาน	เพลงลูกทุ่ง
รักวัยรุ่น	ใช้เสียงตัวละคร เอกบรรยายเรื่อง ในช่วงต้น	ตรงตามฉากและ มีส่วนในการเล่า เรื่อง	จังหวะตลก	สนุกสนาน	เพลงที่มีเนื้อหา ตรงกับเนื้อเรื่อง
ผีสยองขวัญ	ส่วนใหญ่ไม่ใช่ เสียงบรรยาย	ตรงตามฉากแต่ ไม่มีส่วนในการ เล่าเรื่องเท่าส่วน ที่เป็นภาพ	เสียงน่ากลัว และน่าตกใจ	น่ากลัว	-
แอนิเมชัน	-	ตรงตามฉากและ มีส่วนในการเล่า เรื่อง	เสียงการสู้รบ	แฟนตาซี	-

เทคนิคการตัดต่อ

ในด้านเทคนิคการตัดต่อในตัวอย่างภาพยนตร์ทั้ง 50 เรื่องที่นำมาวิเคราะห์ในงานวิจัยครั้งนี้สามารถนำมาจัดกลุ่มเป็นการใช้เทคนิคการตัดต่อที่ใช้ในแต่ละเรื่องออกเป็น 5 กลุ่มได้ดังนี้

1. กลุ่มที่ใช้การตัดตรงทั้งหมดหรือใช้การตัดตรงเป็นส่วนใหญ่ หมายถึงตัวอย่างภาพยนตร์ที่ไม่มีการใช้เทคนิคการตัดต่อแบบอื่นเลยหรือมีใช้บ้างเพียง 1-2 ข้อตภาพ ได้แก่ ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องมือปืน/โลก/พระ/จัน หลวงพี่เท่ง แหยม ยโสธร แสบสนิทศิษย์สายหน้า โหน่งเท่งนักเลงภูเขาทอง สารระณะห้าแฉ่ง เท่งโหน่งคนมาหาเฮีย แหยม ยโสธร 2 บอร์ดี้การ์ด หน้าเหลี่ยม แจ๋ว สตรีเหล็ก 2 พยัคฆ์ร้ายสายหน้า สารระณะสิบล้อ โกยเถอะโยม มนต์เพลงลูกทุ่ง เอฟ.เอ็ม ตุ๊กกี้เจ้าหญิงชายกบ รถไฟฟ้ามาหานะเธอ แฟนฉัน กวน มึน โฮ 32 ธันวา เพื่อนสนิท ปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น สายลับจับบ้านเล็ก ชัตเตอร์กดติดวิญญาณ และก้านกล้วย รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 25 เรื่อง ซึ่งเป็นรูปแบบของการใช้เทคนิคการตัดต่อที่นิยมใช้มากที่สุด

2. กลุ่มที่ใช้การจางในตอนต้นและการตัดตรงในตอนท้าย หมายถึงภาพยนตร์ที่ส่วนใหญ่ตอนต้นของตัวอย่างภาพยนตร์จะดำเนินเรื่องอย่างช้าๆ และจังหวะของเรื่องจะรวดเร็วขึ้นในตอนท้าย อันได้แก่ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องสุริโยไท ตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราชทั้งภาค 1 และภาค 2 บางระจัน องค์กรบาก ซ็อคโกแล็ต เมล์นรกหมวยยกล้อ หลวงพี่เท่ง 2 รุ่นฮาร์วอย โป่งกลางสะดิ่งลำซึ่งสายหน้า ตัดสู้ฟู๊ด ผีสามบาท และ บุปผาราตรีเฟส 2 รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 12 เรื่องด้วยกัน ซึ่งเป็นรูปแบบของการใช้เทคนิคการตัดต่อที่นิยมใช้มากเป็นอันดับ 2

3. กลุ่มที่ใช้การจางและการตัดตรงเป็นส่วนใหญ่ คือตัวอย่างภาพยนตร์ที่จะใช้เทคนิคการตัดต่อทั้งสองแบบนี้สลับกันเป็นช็อตภาพหรือชุดช็อตภาพ โดยไม่ได้เรียงลำดับตามว่าใช้มากในช่วงต้นหรือช่วงท้ายเหมือนในกลุ่มที่ 2 ซึ่งตัวอย่างภาพยนตร์ในกลุ่มนี้ได้แก่ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องผีหัวขาด ห้าแพรง สีแพรง แผลด และก้านกล้วย 2 รวมทั้งหมดจำนวน 5 เรื่องด้วยกัน

4. กลุ่มที่ใช้การจางในส่วนที่เป็นตัวอักษรและการตัดตรงในส่วนที่เป็นภาพ ได้แก่ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง ต้มยำกุ้ง วงษ์คำเหลา สิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่ารัก และ Seasons Change รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 4 เรื่อง

5. กลุ่มที่ใช้เทคนิคการตัดต่อทุกประเภทผสมกันไปขึ้นอยู่กับอารมณ์ของเรื่อง ได้แก่ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง องค์กรบาก 2 2499 อันธพาลครองเมือง บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม 2 และนางนาก รวมเป็น 4 เรื่อง

แผนภาพที่ 4.51: รูปแบบการใช้เทคนิคการตัดต่อในตัวอย่างภาพยนตร์

จะเห็นได้ว่ารูปแบบเทคนิคการตัดต่อที่นิยมใช้ในตัวอย่างภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างที่นิยมใช้มากที่สุดคือรูปแบบการใช้การตัดตรงหรือใช้การตัดตรงเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากการนำเสนอสารในตัวอย่างภาพยนตร์มีข้อจำกัดในด้านเวลา ซึ่งตัวอย่างภาพยนตร์จะมีความยาวระหว่าง 1.30 – 5 นาที ดังนั้นเพื่อที่จะสามารถนำเสนอภาพฉากได้ในจำนวนมากและสามารถเล่าเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ตัวอย่างภาพยนตร์ส่วนใหญ่จึงใช้รูปแบบเทคนิคการตัดตรงทั้งหมดหรือใช้การตัดตรงเป็นส่วนใหญ่ซึ่งสามารถทำให้การตัดต่อข้อต่อภาพในจำนวนมากให้เรียงต่อกันอย่างต่อเนื่องได้ในเวลาอันสั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ในขณะที่การใช้เทคนิคการตัดต่อแบบการจางจะทำให้จังหวะในการเล่าเรื่องช้าลงและนุ่มนวลขึ้น จึงเป็นที่นิยมในการใช้เล่าเรื่องในตอนต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ที่เป็นช่วงเกริ่นเรื่องและจังหวะของเรื่องดำเนินไปอย่างช้าๆ

การเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์

จากการศึกษาในด้านการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์ทั้ง 50 เรื่องนี้ ทำให้สามารถจัดรูปแบบการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์ออกเป็น รูปแบบดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการเล่าเรื่องด้วยภาพประกอบกับดนตรี หมายถึงตัวอย่างภาพยนตร์ที่ใช้การเล่าเรื่องด้วยส่วนที่เป็นภาพอันได้แก่ภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์และส่วนที่เป็นตัวอักษร ประกอบกับการใช้ดนตรีประกอบโดยถึงแม้ว่าจะมีการใช้เสียงประเภทอื่นแต่จะไม่มีส่วนในการเล่าเรื่องอันได้แก่ ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องสุริโยไท บางระจัน มือปืน/โลก/พระ/จัน องค์บาก ซ็อคโกแลต และนางนาก รวมทั้งหมด 4 เรื่องด้วยกัน

2. รูปแบบการเล่าเรื่องด้วยภาพและเสียงพูดเป็นหลัก หมายถึงตัวอย่างภาพยนตร์ที่ใช้ภาพและเสียงพูดของตัวละครในการดำเนินเรื่อง โดยที่เสียงประเภทอื่นๆ จะไม่มีส่วนสำคัญในการเล่าเรื่องเท่าเสียงพูด อันได้แก่ ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องหลวงพี่เท่ง โหม่งเท่งนักเลงภูเขาทอง สาระแนหัวเวียง วงษ์คำเหลา เท่งโหม่งคนมาหาเฮีย เมล์นรกหมวยยกล้อ หลวงพี่เท่ง 2 รุ่นฮารัวร์วย และพยัคฆ์ร้ายสายหน้า รวมทั้งหมด 8 เรื่องโดยจะเป็นตัวอย่างภาพยนตร์ตลกทั้งหมด

3. รูปแบบการเล่าเรื่องด้วยภาพและเสียงพูดประกอบกับดนตรีหรือเพลงประกอบ หมายถึงตัวอย่างภาพยนตร์ที่ใช้การเล่าเรื่องด้วยภาพและเสียงพูดโดยที่มีการใช้ดนตรีหรือเพลง

ประกอบไปด้วยเป็นหลัก และทั้ง 3 องค์ประกอบมีส่วนสำคัญในการดำเนินเรื่องและให้อารมณ์ของเรื่อง อันได้แก่ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช 1 และ 2 ต้มยำกุ้ง องค์บาก 2 2499 อันธพาลครองเมือง แหยม ยโสธร แสบสนธิศิษย์สายหน้า บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม 2 แหยม ยโสธร 2 บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม ผีหัวขาด แจ๋ว สตรีเหล็ก 2 ไปงกลางสดีงลำซึ่งสายหน้า ตัดสู้ฟุด สารระแนสลิปล้อ โภยเถอะโยม มนต์เพลงลูกทุ่งเอฟเอ็ม ตุ๊กกี้เจ้าหญิงชายกบ รถไฟฟ้ามาหานะเธอ แฟนฉัน กวน มึน โฮ 32 ธันวา เพื่อนสนิท ปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น สิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่ารัก สายลับจับบ้านเล็ก Season Change ชัตเตอร์กดติดวิญญาณ ห้าแพร่ง ผีสามบาท สีแพร่ง บุปผาราตรี เฟส 2 ก้านกล้วย และก้านกล้วย 2 รวมทั้งสิ้น 38 เรื่อง ซึ่งเป็นรูปแบบการเล่าเรื่องที่นิยมใช้มากที่สุดในตัวอย่งภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์

แผนภาพที่ 4.52: รูปแบบการเล่าเรื่องในตัวอย่งภาพยนตร์

จะเห็นได้ว่าตัวอย่งภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะใช้รูปแบบการเล่าเรื่องด้วยภาพและเสียงพูด ประกอบกับดนตรีหรือเพลงประกอบ ซึ่งเป็นรูปแบบการเล่าเรื่องที่สามารถให้อรรถรสของการเล่าเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เนื่องจากรูปแบบการเล่าเรื่องรูปแบบนี้จะเป็นการเล่าเรื่องด้วยภาพและเสียงพูดประกอบกับดนตรีประกอบในช่วงต้นของการเล่าเรื่อง ในขณะที่ช่วงหลังจะเป็นการเล่าเรื่องด้วยภาพประกอบกับดนตรีหรือเพลงประกอบที่ให้อารมณ์หรือมีเนื้อเพลงที่สามารถเล่าเรื่องได้ตามภาพที่ต้นตอมาจากภาพยนตร์ ซึ่งจะเห็นได้ว่ารูปแบบการเล่าเรื่อง

รูปแบบนี้มีการใช้องค์ประกอบทั้งด้านภาพและเสียงที่หลากหลายและครบถ้วนทำให้สามารถเล่าเรื่องได้และสร้างอารมณ์ร่วมได้เป็นอย่างดีที่สุด

นอกจากนั้นในด้านของการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์ หากพิจารณาจากการลำดับเรื่องราวในการนำเสนอสารในตัวอย่างภาพยนตร์แล้ว จะสามารถสรุปเป็นหลักของการลำดับการเล่าเรื่องราวในตัวอย่างภาพยนตร์ได้เป็น 3 ช่วงหลักดังต่อไปนี้

1. ช่วงเกริ่นเรื่อง จะเป็นช่วงที่มีการนำเสนอชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ซึ่งอาจนำเสนอในตอนเริ่มต้นตัวอย่างภาพยนตร์หรือนำเสนอในตอนท้ายของช่วงเกริ่นเรื่องก็ได้ และเป็นช่วงของเนื้อความหลักที่ต้องการนำเสนอว่าเป็นภาพยนตร์เกี่ยวกับอะไร ประกอบด้วยชดชากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ หรือชดชากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษร

2. ช่วงเรื่องราวหลัก หรือเรียกได้ว่าเป็นส่วนขยายความของช่วงเกริ่นเรื่อง โดยจะเป็นเรื่องราวที่ลงในรายละเอียดของเรื่องมากขึ้น ซึ่งการเล่าเรื่องในช่วงนี้จะประกอบด้วยชดชากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ตัดสลับกัน หรืออาจจะใช้เป็นฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์สลับกับส่วนที่เป็นตัวอักษร

3. ช่วงปิดท้าย จะเป็นช่วงสำหรับการให้ข้อมูลเพิ่มเติมและการนำเสนอข้อความโน้มน้าวใจ โดยจะประกอบด้วยส่วนที่เป็นตัวอักษรให้ข้อมูลรายละเอียด ชื่อภาพยนตร์ ชื่อนักแสดง ชื่อผู้กำกับและกำหนดการฉายโดยที่อาจมีการแทรกชดชากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์หลังการนำเสนอชื่อภาพยนตร์หรือไม่ก็ได้

ประเด็นที่ 2 วิเคราะห์เนื้อหาสาระเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์

ภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์

1. สุริโยไท

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย คือบุคคลในระดับอุดมศึกษาและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์ประเภทอิงประวัติศาสตร์ และชื่นชอบภาพยนตร์ฟอร์มยักษ์ที่มีการทุ่มทุนสร้างสูง เห็นได้จากการนำเสนอภาพฉากที่ยิ่งใหญ่ที่ต้องใช้เงินลงทุนมหาศาลและต้องทำการศึกษาค้นคว้าประวัติศาสตร์ของประเทศไทยสมัยนั้นมาเป็นอย่างดีก่อนจะนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ เพื่อให้ได้ความสมจริง ทั้งในด้านภาพฉาก และตัวละคร และสามารถใช้อรรถาธิบายเหล่านั้นในการจูงใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายได้ และนอกจากนั้นกลุ่มเป้าหมายอีกกลุ่มคือผู้ชื่นชอบผลงานของหม่อมเจ้าชาตรี เฉลิมยุคล จะเห็นได้จากการนำเสนอชื่อของท่านไว้ในตอนท้าย ซึ่งท่านเป็นผู้กำกับที่มีความสามารถและมีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่งของประเทศไทย

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- หม่อมเจ้าชาตรี เฉลิมยุคล ซึ่งเป็นผู้กำกับภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ที่มีชื่อเสียงที่สุดในประเทศไทย โดยหากพิจารณาตามปัจจัยหลักของความน่าเชื่อถือแล้ว หม่อมเจ้าชาตรีถือว่าเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการกำกับภาพยนตร์ประเภทนี้ที่สุดในประเทศไทย ทั้งยังเป็นผู้ที่มีบารมีน่าเคารพในแนวความคิด และที่สำคัญคือมีความรอบรู้ในด้านประวัติศาสตร์เป็นอย่างดี
- บริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ ได้แก่บริษัท สหมงคลฟิล์มและพร้อมมิตรโปรดักชั่นที่มีความน่าเชื่อถือในปัจจัยของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเอาภาพความยิ่งใหญ่อลังการที่แสดงการทุ่มทุนสร้างของฉากในภาพยนตร์ เครื่องแต่งกายของตัวละคร และเครื่องประกอบฉากที่สมจริง มาเป็นจุดโน้มน้าวใจในด้านผลประโยชน์ที่จะได้รับความคุ้มค่าคุ้มราคาและเวลาที่เสียไป นอกจากนี้ยังผู้รับสารยังจะได้ซึ่งความรู้จากประวัติศาสตร์และความภูมิใจในความเป็นไทยและภาพยนตร์ไทยอีกด้วย

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีการเล่าเรื่องราวที่ต้องการจะนำเสนอได้อย่างชัดเจน แต่ยังคงไว้ซึ่งความน่าสงสัยใคร่รู้ในจุดสูงสุดและบทสรุปของเรื่อง

5. จังหวะและปริบทแวดล้อม เนื่องจากประเทศไทยมีความแตกต่างทางการเมืองอยู่เป็นประจำทำให้ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาส่งเสริมให้เกิดความรักชาติเป็นที่นิยม

6. สโลแกน มีการใช้ประโยคจูงใจจากนิตยสารไทม์ว่า “The most ambitious Thai film ever made” เพื่อใช้ในการรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์จากมาตรฐานระดับโลก

7. การใช้ภาษา สั้น กระชับ ชัดเจนเข้าใจง่าย

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว คือเรื่องราวในประวัติศาสตร์การต่อสู้ของสมเด็จพระศรีสุริเยไทยที่มีความกล้าหาญไม่แพ้ผู้ชาย โดยเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์คือ แผ่นดินไทยถูกข้าศึกกรกราน และสมเด็จพระศรีสุริเยไทยจึงได้ปลอมตัวเป็นบุรุษเพื่อเข้าสู้รบปกป้องประเทศไทย
- การยกตัวอย่าง โดยการยกตัวอย่างชุดภาพการสู้รบในฉากที่มีความตื่นเต้นเร้าใจประกอบกับดนตรีประกอบที่สอดคล้อง เพื่อให้เห็นภาพตัวอย่างและอารมณ์ของเรื่องที่ได้รับสารจะได้รับจากภาพยนตร์
- กลจูงใจในสาร มีการใช้กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ คือ อารมณ์รักชาติและอารมณ์เศร้า ในความเสียสละของสมเด็จพระศรีสุริเยไทยทำให้เกิดความฮึกเหิมที่จะเอาใจช่วยให้ตัวละครสามารถปกป้องประเทศชาติให้ได้

กล่าวโดยสรุปคือสารหลักที่ใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ คือการใช้เรื่องราวจากในประวัติศาสตร์ และภาพฉากที่อลังการสามารถจับจุดความสนใจของกลุ่มผู้ชมเป้าหมายได้

2. ตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 1

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย คือบุคคลในระดับอุดมศึกษาและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์ประเภทอิงประวัติศาสตร์ และชื่นชอบภาพยนตร์ฟอร์มยักษ์ที่มีการทุ่มทุนสร้างสูง เห็นได้จากการนำเสนอภาพฉากที่ยิ่งใหญ่ที่ต้องใช้เงินลงทุนมหาศาลและต้องทำการศึกษาค้นคว้าประวัติศาสตร์ของประเทศไทยสมัยนั้นมาเป็นอย่างดีก่อนจะนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ เพื่อให้ได้ความสมจริง ทั้งในด้านภาพฉากและตัวละคร และสามารถใช้อุปกรณ์เหล่านั้นในการจูงใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายได้ และนอกจากนั้นกลุ่มเป้าหมายอีกกลุ่มคือผู้ชื่นชอบผลงานของหม่อมเจ้าชาตรี เฉลิมยุคล จะเห็นได้จากการนำเสนอชื่อของท่านไว้ในตอนท้าย ซึ่งท่านเป็นผู้กำกับที่มีความสามารถและมีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่งของประเทศไทย

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- หม่อมเจ้าชาตรี เฉลิมยุคล ซึ่งเป็นผู้กำกับภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ที่มีชื่อเสียงที่สุดในประเทศไทย โดยหากพิจารณาตามปัจจัยหลักของความน่าเชื่อถือแล้ว หม่อมเจ้าชาตรีถือว่าเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการกำกับภาพยนตร์ประเภทนี้ที่สุดในประเทศไทย ทั้งยังเป็นผู้มีบารมีนำเคารพในแนวความคิด และที่สำคัญคือมีความรอบรู้ในด้านประวัติศาสตร์เป็นอย่างดี
- บริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ ได้แก่บริษัท สหมงคลฟิล์มและพร้อมมิตรโปรดักชั่นที่มีความน่าเชื่อถือในปัจจุบันของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเอาภาพความยิ่งใหญ่อลังการที่แสดงการทุ่มทุนสร้างของฉากในภาพยนตร์ เครื่องแต่งกายของตัวละคร และเครื่องประกอบฉากที่สมจริง มาเป็นจุดโน้มน้าวใจในด้านผลประโยชน์ที่จะได้รับความคุ้มค่าคุ้มราคาและเวลาที่เสียไป นอกจากนี้ยังผู้รับสารยังจะได้ซึ่งความรู้จากประวัติศาสตร์และความภูมิใจในความเป็นไทยและภาพยนตร์ไทยอีกด้วย

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีการเล่าเรื่องราวที่ต้องการจะนำเสนอได้อย่างชัดเจน แต่ยังคงไว้ซึ่งความน่าสงสัยใคร่รู้ในจุดสูงสุดและบทสรุปของเรื่อง และมีการระบุกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวัดและบริบทแวดล้อม เนื่องจากประเทศไทยมีความแตกแยกทางการเมือง อยู่เป็นประจำทำให้ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาส่งเสริมให้เกิดความรักชาติเป็นที่นิยม

6. สโลแกน มีการใช้ประโยคคำโปรยเพื่อโน้มน้าวใจว่า “ภาพยนตร์แห่งความภาคภูมิใจ บทสรรเสริญพระมหากษัตริย์แห่งชาติ”

7. การใช้ภาษา แม้ว่าในตัวอย่างภาพยนตร์จะใช้ภาษาเก่าแต่คำที่นำมาใช้ไม่ใช่คำที่เข้าใจความหมายได้ยาก

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การใช้การสร้างตำนานหรือเรื่องราว คือเรื่องราวในประวัติศาสตร์การต่อสู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งอิสรภาพของสมเด็จพระนเรศวรครั้งยังตกเป็นเชลยของหงสาวดี โดยเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์คือ อโยธยาถูกยึดครองโดยหงสาวดี พลเมืองไร้ซึ่งอิสรภาพ บ้านเมืองไม่มีสุข ในขณะที่พระองค์ดำหรือสมเด็จพระนเรศวรขณะนั้นตกเป็นเชลยศึกและถูกเลี้ยงดูจนเติบโตใหญ่ในปกครองของบุเรงนองกษัตริย์พม่าเป็นเวลา 15 ปี และตอนนี้พระองค์ทรงพร้อมที่จะกอบกู้เอกราชคืนให้แก่ไทยแล้ว
- การยกตัวอย่าง โดยการยกตัวอย่างชุดภาพการสู้รบในฉากที่มีความตื่นเต้นเร้าใจประกอบกับดนตรีประกอบที่สอดคล้อง เพื่อให้เห็นภาพตัวอย่างและอารมณ์ของเรื่องที่ได้รับสารจะได้รับจากภาพยนตร์
- กลจูงใจในโน้ตสาร มีการใช้กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ คือ อารมณ์รักชาติและอารมณ์เศร้า เนื่องจากเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ไทยตอนที่สูญเสียอิสรภาพเนื้อความในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้จึงนำเสนอฉากที่แสดงให้เห็นถึงความทุกข์ของคนไทยในอดีตเพื่อให้ผู้ชมเกิดอารมณ์เศร้าไปกับเรื่องราวและเกิดความฮึกเหิมที่จะเอาใจช่วยให้ตัวละครสามารถกอบกู้ประเทศชาติให้ได้

กล่าวโดยสรุปคือสารหลักที่ใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 1 นี้ คือการใช้เรื่องราวจากในประวัติศาสตร์ และภาพฉากที่อลังการสามารถจับจุดความสนใจของกลุ่มผู้เป้าหมายได้ ประกอบกับการนำเสนอนักแสดงฝีมือคุณภาพนั่นเอง

3. ตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 2

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย คือบุคคลในระดับอุดมศึกษาและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์ประเภทอิงประวัติศาสตร์ และชื่นชอบภาพยนตร์ฟอร์มยักษ์ที่มีการทุ่มทุนสร้างสูง เห็นได้จากการนำเสนอภาพฉากที่ยิ่งใหญ่ที่ต้องใช้เงินลงทุนมหาศาลและต้องทำการศึกษาค้นคว้าประวัติศาสตร์ของประเทศไทยสมัยนั้นมาเป็นอย่างดีก่อนจะนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ เพื่อให้ได้ความสมจริง ทั้งในด้านภาพฉากและตัวละคร และสามารถถ่ายภาพฉากเหล่านั้นในการจูงใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายได้ และนอกจากนั้นกลุ่มเป้าหมายอีกกลุ่มคือผู้ชื่นชอบภาพยนตร์เรื่องนี้ในภาพแรกและผลงานของหม่อมเจ้าชาตรี เฉลิมยุคล จะเห็นได้จากการนำเสนอชื่อของท่านไว้ในตอนท้าย ซึ่งท่านเป็นผู้กำกับที่มีความสามารถและมีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่งของประเทศไทย

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- หม่อมเจ้าชาตรี เฉลิมยุคล ซึ่งเป็นผู้กำกับภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ที่มีชื่อเสียงที่สุดในประเทศไทย โดยหากพิจารณาตามปัจจัยหลักของความน่าเชื่อถือแล้ว หม่อมเจ้าชาตรีถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการกำกับภาพยนตร์ประเภทนี้ที่สุดในประเทศไทย ทั้งยังเป็นผู้ที่มีบารมีนำเคารพในแนวความคิด และที่สำคัญคือมีความรอบรู้ในด้านประวัติศาสตร์เป็นอย่างดี
- ภาพยนตร์เรื่องตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 1 ซึ่งความสำเร็จของภาพยนตร์ในภาพแรกสามารถสร้างความน่าไว้วางใจให้แก่ผู้รับสารได้ว่าภาพยนตร์ในภาคต่อน่าจะมีคุณภาพดีเหมือนในภาคแรก
- บริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ ได้แก่บริษัท สหมงคลฟิล์มและพร้อมมิตรโปรดักชั่นที่มีความน่าเชื่อถือในปัจจุบันของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเอาภาพความยิ่งใหญ่ อลังการที่แสดงการทุ่มทุนสร้างของฉากในภาพยนตร์ เครื่องแต่งกายของตัวละคร และเครื่องประกอบฉากที่สมจริง มาเป็นจุดเน้นน่าสนใจในด้านผลประโยชน์ที่จะได้รับความคุ้มค่าคุ้มราคาและเวลาที่เสียไป นอกจากนี้ยังผู้รับสารยังจะได้ซึ่งความรู้จากประวัติศาสตร์และความภูมิใจในความเป็นไทยและภาพยนตร์ไทยอีกด้วย

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีการเล่าเรื่องราวที่ต้องการจะนำเสนอได้อย่างชัดเจน แต่ยังคงไว้ซึ่งความน่าสงสัยใคร่รู้ในจุดสูงสุดและบทสรุปของเรื่อง และมีการระบุกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม เนื่องจากประเทศไทยมีความแตกแยกทางการเมือง อยู่เป็นประจำทำให้ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาส่งเสริมให้เกิดความรักชาติเป็นที่นิยม

6. สโลแกน มีการใช้สโลแกนเพื่อสร้างความฮึกเหิมว่า “สู้กันแผ่นดิน”

7. การใช้ภาษา แม้ในตัวอย่างภาพยนตร์จะใช้ภาษาเก่าแต่คำที่นำมาใช้ไม่ใช่คำที่เข้าใจความหมายได้ยาก

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว คือเรื่องราวในประวัติศาสตร์การต่อสู้สมเด็จพระนเรศวร โดยเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์คือ ฝ่ายหงสาวดีได้ผิดคำสัญญาที่มีต่อไทย คิดจะรุกรานไทย จึงทำให้สมเด็จพระนเรศวรจำเป็นต้องประกาศสงครามกับหงสาวดีและต้องสู้รบกันที่สุดในที่สุด
- การยกตัวอย่าง โดยการยกตัวอย่างชุดภาพการสู้รบในฉากที่มีความตื่นเต้นเร้าใจประกอบกับดนตรีประกอบที่สอดคล้อง เพื่อให้เห็นภาพตัวอย่างและอารมณ์ของเรื่องที่ผู้รับสารจะได้รับจากภาพยนตร์
- กลจูงใจในโน้ตสาร มีการใช้กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ คือ อารมณ์รักชาติและเกิดความฮึกเหิมที่จะเอาใจช่วยให้ตัวละครให้สามารถเอาชนะศัตรูมาเป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

กล่าวโดยสรุปคือสารหลักที่ใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 1 นี้ คือการใช้เรื่องราวจากในประวัติศาสตร์ และภาพฉากที่อลังการสามารถจับจุดความสนใจของกลุ่มผู้เป้าหมายได้ ประกอบกับการนำเสนอนักแสดงฝีมือคุณภาพนั่นเอง

4. บางระจัน

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย คือบุคคลในระดับอุดมศึกษาและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์ประเภทอิงประวัติศาสตร์หรือภาพยนตร์สงคราม ชื่นชอบภาพยนตร์ฟอร์มยักษ์ที่มีการทุ่มทุนสร้างสูง ซึ่งเห็นได้จากการนำเสนอภาพฉากที่สมจริงและถอดแบบมาจากภาพในประวัติศาสตร์ และภาพส่วนใหญ่ที่นำเสนอจะเป็นภาพการสู้รบของชาวบ้านบางระจันนั่นเอง

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- ความน่าเชื่อถือของบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ ได้แก่ บริษัทไทเอ็นเตอร์เทนเมนต์ ซึ่งเป็นบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ที่ผลงานในการสร้างภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จมาแล้วมากมาย จึงทำให้สามารถสร้างให้เกิดความน่าไว้วางใจในคุณภาพของภาพยนตร์นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเอาภาพความสมจริง และความน่ากลัวของภาพสงครามการสู้รบเพื่อปกป้องบ้านเมืองของชาวบ้านบางระจันในประวัติศาสตร์มาเป็นจุดโน้มน้าวใจในด้านผลประโยชน์ที่จะได้รับความคุ้มค่าคุ้มราคาและเวลาที่จะเสียไป นอกจากนี้ยังผู้รับสารยังจะได้ซึ่งความรู้จากประวัติศาสตร์และความภูมิใจในความเป็นไทยอีกด้วย

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีการเล่าเรื่องราวได้อย่างชัดเจน แต่ยังคงไว้ซึ่งความน่าสงสัยใคร่รู้ในจุดสูงสุดและบทสรุปของเรื่อง และมีการระบุกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม เนื่องจากประเทศไทยมีความแตกแยกทางการเมืองอยู่เป็นประจำทำให้ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาส่งเสริมให้เกิดความรักชาติเป็นที่นิยม

6. สโลแกน ไม่มีการใช้สโลแกน

7. การใช้ภาษา ใช้ข้อความบรรยายสั้นๆ กระชับได้ใจความ

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว คือเรื่องราวในประวัติศาสตร์การต่อสู้อันกล้าหาญของชาวบ้านบางระจันเพื่อปกป้องบ้านของตน โดยเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์คือ ชาวบ้านบางระจันถูกพม่ารุกราน ชาวบ้านถูกฆ่าและจับไปเป็นตัวประกันจำนวนมาก แต่ชาวบ้านซึ่งนำโดย อ้ายจันทร์ หนวดเขี้ยว อ้ายทองเหม็น อ้ายอิน อ้ายโชติ และพันเรือน ก็ไม่ย่อท้อต่อภัยรุกราน จึงร่วมมือกันต่อสู้กับพม่าอย่างกล้าหาญแม้จะเป็นฝ่ายเสียเปรียบทั้งกำลังพลและอาวุธยุทโธปกรณ์
- การยกตัวอย่าง โดยการยกตัวอย่างชุดภาพการสู้รบในฉากที่มีความตื่นเต้นเร้าใจและภาพฉากความสูญเสียเลือดเนื้อชาวไทย ประกอบกับดนตรีประกอบที่สอดคล้อง เพื่อให้เห็นภาพตัวอย่างและอารมณ์ของเรื่องที่ได้รับสารจะได้รับจากภาพยนตร์
- กลยุทธ์ใจในในสาร มีการใช้กลยุทธ์โดยใช้อารมณ์ คือ อารมณ์เศร้าที่ได้เห็นภาพสงครามและการล้มตายของชาวบ้านบางระจัน และอารมณ์อีกเข็มจากฉากต่อสู้และสงครามระกว้างชาวบ้านบางระจันและพม่า

กล่าวโดยสรุปคือสารหลักที่ใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องบางระจันนี้ คือการใช้เรื่องราวจากในประวัติศาสตร์ และภาพฉากสงครามที่สมจริงสามารถจับจุดความสนใจของกลุ่มผู้เป้าหมายได้นั่นเอง

ภาพยนตร์บู๊

1. ต้มยำกุ้ง

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย คือผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์บู๊แอ็คชั่น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย ผู้ชื่นชอบนักแสดงนำและศิลปะการต่อสู้เฉพาะตัวของ จา พนม เนื่องจากจะเห็นได้ว่าในมีการนำเสนอภาพจากแอ็คชั่นเป็นส่วนใหญ่ และมีการนำเสนอว่าภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นผลงานการกลับมาอีกครั้งของจา พนมที่ทั่วโลกกำลังรอคอย และนอกจากนั้นยังได้นำเสนอว่าเป็นผลงานของปรัชญา ปิ่นแก้ว ซึ่งเป็นผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ ดังนั้นผู้ที่ชื่นชอบผลงานของผู้กำกับท่านนี้จึงถือเป็นหนึ่งในกลุ่มผู้รับสารด้วยเช่นกัน

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- จา พนม ซึ่งเป็นนักแสดงที่มีความน่าเชื่อถือในด้านความเชี่ยวชาญของการแสดงเทคนิคการต่อสู้ และความน่าดึงดูดใจในฐานะนักแสดงที่มีชื่อเสียง
- ปรัชญา ปิ่นแก้ว ซึ่งเป็นเรื่องนี้ผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีแนวทางเป็นของตนเอง ทำให้มีความน่าเชื่อถือในด้านความเชี่ยวชาญและความชัดเจนของแนวทางในภาพยนตร์
- บริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ ได้แก่ บริษัทสหมงคลที่มีความน่าเชื่อถือในปัจจุบันของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ ในด้านของความคุ้มค่าของการเติมเต็มด้านอารมณ์ความตื่นเต้นที่ได้รับจากภาพยนตร์ โดยการนำเสนอเรื่องราวและภาพฉากการต่อสู้ด้วยศิลปะการต่อสู้ของไทย มีการนำเสนอภาพการต่อสู้ด้วยท่ายาก ความสามารถของนักแสดง และความทุ่มเทของนักแสดง เพื่อเป็นโน้มน้าวใจผู้รับสารให้เห็นถึงความคุ้มค่าคุ้มราคาและคุ้มกับเวลาที่จะเสียไป

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีการเล่าเรื่องราวได้อย่างชัดเจน แต่ยังคงไว้ซึ่งความน่าสงสัยใคร่รู้ในจุดสูงสุดและบทสรุปของเรื่อง และมีการระบุกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ที่ใช้จา พนม นักแสดงที่มีชื่อเสียงและผู้ชมตั้งตารอชมผลงานชิ้นต่อไปของเขา ทำให้การกลับมาอีกครั้งของจา พนม ได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดีอีกครั้ง

6. สโลแกน มีการใช้ประโยคคำโปรยเพื่อโน้มน้าวใจว่า “การกลับมาของจา พนม ร่วมด้วย เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา”

7. การใช้ภาษา ภาษาพูด

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว โดยเป็นการสร้างเรื่องราวโครงเรื่องอย่างคร่าว ซึ่งเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์มีเพียงว่า คือเรื่องราว การต่อสู้ของจา พนม โดยใช้ศิลปะการต่อสู้แบบเฉพาะตัว
- การยกตัวอย่าง โดยจะเน้นการนำเสนอภาพฉากการต่อสู้ที่เร้าใจเพื่อให้เกิดอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวอันน่าตื่นเต้น ประกอบกับดนตรีประกอบที่สอดคล้อง เพื่อให้เห็นภาพตัวอย่างและอารมณ์ของเรื่องที่ได้รับสารจะได้รับจากภาพยนตร์
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์รักชาติ เนื่องจากในฉากที่ตัดตอนมามีการพูดถึงการกระทำเพื่อตอบแทนประคุณของในหลวง และอารมณ์ตื่นเต้นจากฉากการต่อสู้ของตัวละคร
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน โดยมีการใช้อารมณ์ขันจากนักแสดงตลก หมา จ๊กมก สอดแทรกเข้ามาในตอนท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์

กล่าวโดยสรุปคือสารหลักที่ใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์นี้ คือการใช้ภาพฉากที่การต่อสู้ที่เร้าใจและการศิลปะการต่อสู้เฉพาะตัวของ จา พนม ประกอบกับการนำเสนอว่าเป็นผลงานของผู้กำกับที่มีชื่อเสียงนั่นเอง

2. มือปืน/โลก/พระ/จัน

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์บู๊แอ็คชั่น การต่อสู้ และความเร้าใจของฉากการต่อสู้ที่มีการสอดแทรกมุขตลก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย และผู้ที่ชื่นชอบนักแสดงนำอันได้แก่ เต๋าส้มชาย เทพ โพธิ์งาม หมา จ๊กมก

แห่ง เกิดเทิ่ง และถั่วแระเชิญยิ้ม ซึ่งเห็นได้จากการนำเสนอภาพของนักแสดงเหล่านี้ ในฉากแอ็คชั่นตลอดทั้งตัวอย่างภาพยนตร์นั่นเอง

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- ความน่าเชื่อถือของอาร์เอสฟิล์มซึ่งเป็นบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำภาพฉากที่ตื่นเต้นเร้าใจและเต็มไปด้วยภาพที่ใช้เทคนิคพิเศษ อันได้แก่ฉากระเบิด หลายฉากด้วยกัน ประกอบกับการใช้นักแสดงนำที่ส่วนใหญ่เป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียง มาเป็นจุดโน้มน้าวใจในด้านผลประโยชน์ของผู้รับสารที่จะได้รับทั้งความสนุกสนานเร้าใจตามแบบฉบับของภาพยนตร์บู๊ ทั้งยังได้รับความตลกจากการแสดงในบทบาทที่มีความตลกของนักแสดงตลกอีกด้วย

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีการเล่าเรื่องราวที่ต้องการจะนำเสนอได้อย่างชัดเจน แต่ยังคงไว้ซึ่งความน่าสงสัยใคร่รู้ในจุดสูงสุดและบทคลี่คลายของเรื่อง

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม ไม่มีจังหวะหรือบริบทแวดล้อมใดๆ

6. สโลแกน ไม่มีการใช้สโลแกน

7. การใช้ภาษา ภาษาที่ใช้เป็นภาษาพูด และมีการใช้ภาษาอังกฤษแบบไทยๆ มาใช้เป็นมุขตลก

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว โดยเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์คือ มีการจ้างวานเป่ปิ่นควาย ให้สังหารตำรวจเอกนายหนึ่ง เทพ จึงต้องรวบรวมเหล่าอาชญากรมือฉมังอีก 4 คน มาร่วมปฏิบัติภารกิจ ซึ่งรวมเป็นมือปืนทั้ง 5 คน ได้แก่ คิดไซเลนเดอร์ มือปืนร้อยลีลา เอ้อเอลวิส มือปืนร็อคแอนด์โรล ฟีโรเฟิล มือปืนอินเตอร์ เป่ปิ่นควาย มือปืนควายควาย

และหมาลูกบักเขียบ มีปั้นจอมแพรวพราว ทั้งหมดจึงได้ร่วมกันปฏิบัติ
ภารกิจสุดมันส์ด้วยกัน

- การยกตัวอย่าง มีการใช้การยกตัวอย่างภาพฉากต่อสู้เร้าใจที่ผู้รับสารจะ
ได้รับชมจากภาพยนตร์ และนอกจากนั้นการเล่าเรื่องยังใช้การยกตัวอย่างนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์ นั่นคือ แนะนำลักษณะ
นิสัยของตัวละครที่ใช้ภาพตัวอย่างเหตุการณ์ที่สามารถสนับสนุนให้เห็นถึง
ลักษณะนิสัยของตัวละครนั้นๆ ได้
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ กลใจด้วยความเร้าใจของฉากต่อสู้ ฉากระเบิดต่างๆ
เพื่อให้เกิดอารมณ์ตื่นเต้นเร้าใจร่วมไปกับเรื่องราวในตัวอย่างภาพยนตร์
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ขันของบทพูดตลกของตัวละครและภาพฉากที่ตัว
ละครแสดงท่าทางตลก

กล่าวโดยสรุปคือสารหลักที่ใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ คือการ
ใช้เรื่องราวที่น่าสนุกและนักแสดงที่มีชื่อเสียง บทตลกและภาพฉากเร้าใจเป็นจุดดึงดูดใจและจับจุด
ความสนใจของผู้รับสารนั่นเอง

3. องค์บาก

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้ส่วนใหญ่จะเป็นเพศ
ชายที่ชื่นชอบภาพยนตร์บู๊แอ็คชั่น และการต่อสู้ด้วยศิลปะการต่อสู้ของไทย เห็นได้จากการนำเสนอ
สารในตัวอย่างภาพยนตร์ด้วยภาพฉากการต่อสู้ด้วยศิลปะการต่อสู้แบบไทยและข้อความบรรยาย
ถึงความล้ำค่าของศิลปะการต่อสู้ของไทยที่เป็นความภูมิใจของคนทั้งชาติ ซึ่งภาพและข้อความ
เหล่านี้สามารถใช้เป็นจุดโน้มน้าวใจผู้รับสารที่ชื่นชอบภาพยนตร์บู๊ที่ใช้ศิลปะการต่อสู้ของไทย

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- ความน่าเชื่อถือของสหมงคลฟิล์มซึ่งเป็นบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งม
ความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถ
รับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอภาพฉากการต่อสู้ที่ต้องใช้ความสามารถในการแสดงอย่างสูง พร้อมทั้งประกาศว่าการแสดงทั้งหมดนี้ไม่มีการใช้ตัวแสดงแทน ไม่มีการใช้สลิ้งยัดนักแสดงแม้ในฉากอันตรายที่น่าเสนอให้เห็นทั้งหมด เพื่อรับประกันความคุ้มค่าในด้านผลประโยชน์ของผู้รับสาร ที่นอกจากจะได้รับความเพลิดเพลินจากภาพยนตร์แล้ว ยังจะได้รับความคุ้มค่าจากความทุ่มเทในการแสดงของนักแสดง ที่ทำให้ผู้รับสารรู้สึกถึงความคุ้มค่าทั้งราคาและเวลาที่จะเสียไป

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย และมีการระบุกำหนดการฉายอย่างคร่าวๆ

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์เรื่องแรกของ จา พนม และเป็นครั้งแรกที่ภาพยนตร์ไทยประเภทนี้มี การนำเสนอศิลปะการต่อสู้แบบไทย และการแสดงแบบไม่ใช้ตัวแสดงแทนในฉากที่อาจทำให้เกิดอันตราย

6. สโลแกน มีการใช้สโลแกนว่า “ไม่ใช้สลิ้ง ไม่ใช้ตัวแสดงแทน”

7. การใช้ภาษา มีการใช้ข้อความสั้นกระชับรัดและเข้าใจง่ายในส่วนที่เป็นอักษรบรรยาย และมีบทพูดภาษาอังกฤษที่เป็นคำแสดงอารมณ์แต่สามารถเข้าใจได้

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว โดยเป็นการสร้างเรื่องราวเป็นโครงเรื่องอย่างคร่าว โดยเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์คือ เรื่องราวการต่อสู้ที่ใช้ศิลปะการต่อสู้ของไทยต่อสู้กับชาวต่างชาติที่ลบล้มมวยไทย และการแนะนำความสามารถของนักแสดงและฉากต่อสู้เป็นส่วนใหญ่
- นอกจากนั้นยังมีการชูประเด็นเรื่องของนักแสดงนำ จา พนม ที่เป็นนักแสดงไทยคนแรกที่แสดงฉากต่อสู้และฉากอันตรายเองทั้งหมดโดยไม่มีการใช้สลิ้งหรือตัวแสดงแทน เพื่อเป็นจุดดึงดูดใจในความแปลกใหม่ ความทุ่มเททุ่มสร้างและแสดงให้เห็นถึงความสามารถของนักแสดง

- การยกตัวอย่าง โดยจะเน้นการนำเสนอภาพฉากการต่อสู้ที่เร้าใจเพื่อให้เกิดอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวอันน่าตื่นเต้น ประกอบกับดนตรีประกอบที่สอดคล้อง เพื่อให้เห็นภาพตัวอย่างและอารมณ์ของเรื่องที่ได้รับสารจะได้รับจากภาพยนตร์
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ตื่นเต้นเร้าใจ จากการนำเสนอฉากการต่อสู้ที่มีความเร้าใจตลอดทั้งตัวอย่างภาพยนตร์
- กลจูงใจโดยใช้ความโกรธและอารมณ์รักชาติ โดยมีการนำเสนอบทพูดที่ชาวต่างชาติดูถูกมวยไทย เพื่อจูงใจให้ผู้รับสารเกิดอารมณ์โกรธและที่ถูกชาวต่างชาติดูถูกความเป็นไทยร่วมไปกับตัวละครด้วย

กล่าวโดยสรุปคือสารหลักที่ใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ คือการเน้นที่ตัวนักแสดงและความสามารถของนักแสดง ประกอบกับการใช้ภาพฉากที่เร้าใจเป็นจุดดึงดูดใจและจับจุดความสนใจของผู้รับสารนั่นเอง

4. องค์บาก 2

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้ส่วนใหญ่จะเป็นเพศชายที่ชื่นชอบภาพยนตร์บู๊แอ็คชั่น การต่อสู้ด้วยศิลปะการต่อสู้ของไทย และชื่นชอบนักแสดง จาพนม และศิลปะการต่อสู้แบบเฉพาะตัว เห็นได้จากการนำเสนอภาพการต่อสู้ด้วยศิลปะการต่อสู้ในท่าพิเศษ และมีการใช้ฉากแนะนำชื่อท่าต่างๆ ไปด้วย นอกจากนี้มีการผนวกชื่อของจา พนมเข้าไปในชื่อภาพที่นำเสนอชื่อภาพยนตร์อีกด้วย จึงแสดงให้เห็นว่าการชูประเด็นชื่อของจา พนมนี้มีไว้เพื่อโน้มน้าวใจผู้รับสารที่ชื่นชอบการแสดงและพร้อมที่จะติดตามผลงานของเขาก่อนนั่นเอง

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- จา พนม นักแสดงที่มีชื่อเสียงจากภาพยนตร์เรื่องเดียวกันนี้ในภาคแรก โดยมีความน่าเชื่อถือในด้านความเชี่ยวชาญทางการแสดงเทคนิคการต่อสู้ และความน่าดึงดูดใจในฐานะนักแสดงที่มีชื่อเสียง

- ความน่าเชื่อถือของสหมงคลฟิล์มซึ่งเป็นบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ ในด้านของความคุ้มค่าของการเติมเต็มด้านอารมณ์ความตื่นตันที่ได้รับจากภาพยนตร์ โดยการนำเสนอเรื่องราวและภาพฉากการต่อสู้ด้วยศิลปะการต่อสู้ของไทย มีการนำเสนอภาพการต่อสู้ด้วยท่ายาก ความสามารถของนักแสดง และความทุ่มเทของนักแสดง เพื่อเป็นโน้มน้าวใจผู้รับสารให้เห็นถึงความคุ้มค่าคุ้มราคาและคุ้มกับเวลาที่จะเสียไป

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีการเล่าเรื่องราวที่ต้องการจะนำเสนอได้อย่างชัดเจน แต่ยังคงไว้ซึ่งความน่าสงสัยใคร่รู้ในจุดสูงสุดและบทคลี่คลายของเรื่อง และมีการระบุกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ภาค 2 ขององค์บากที่ของจา พนมเป็นนักแสดงนำ ทำให้ผู้ที่ชื่นชอบและต้องตารอผลงานภาคต่อขององค์บากที่เป็นผลงานสร้างชื่อของจา พนม

6. สโลแกน มีการใช้สโลแกน “ภาพยนตร์ไทยที่คนทั้งโลกรอคอย”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาเก่าในการบรรยาย

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว เนื้อความหลักๆ ของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือนักแสดงนำเป็นคนในหมู่บ้านหนึ่งซึ่งไม่ปรากฏว่าเป็นที่ไหน แต่รับรู้ได้ว่าการคุกคามจากผู้มีอำนาจจึงเกิดการต่อสู้ขึ้น โดยเนื้อความส่วนใหญ่จะเป็นการนำเสนอการใช้ศิลปะการต่อสู้ตามแบบฉบับเฉพาะตัวของจาพนม และมีการนำเสนอชื่อทำการต่อสู้ต่างๆ อีกด้วย
- การยกตัวอย่าง มีการนำเสนอชุดภาพตัวอย่างประกอบชื่อทำการต่อสู้ของตัวละครที่นำแสดงโดยจา พนม เพื่อเป็นจุดดึงดูดใจให้ผู้รับสารได้รับรู้ภาพตัวอย่างการต่อสู้จากในภาพยนตร์

- กลงใจโดยใช้อารมณ์ ซึ่งมีการใช้อารมณ์ตื่นเต้นเร้าใจของฉากการต่อสู้ในการดึงดูดใจผู้รับสาร
- กลงใจโดยให้ความโกรธ โดยเกิดจากการนำเสนอภาพฉากความโกรธแค้นของตัวละครที่มีต่อผู้คุกคามซึ่งเข้ามารุกรานฆ่าฟันคนในหมู่บ้าน เพื่อให้ผู้รับสารเกิดอารมณ์ร่วมไปกับตัวละคร

กล่าวโดยสรุปคือสารหลักที่ใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ คือการเน้นที่ตัวนักแสดงและความสามารถของนักแสดง ประกอบกับการใช้ภาพฉากที่เร้าใจเป็นจุดดึงดูดใจและจับจุดความสนใจของผู้รับสารนั่นเอง

5. 2499 อันทพาลครองเมือง

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์บู๊แอ็คชั่นย้อนยุคที่ตัวละครมีอยู่จริงในอดีตอันใกล้นี้ และกลุ่มผู้รับสารที่เป็นวัยรุ่นหรือมีชีวิตรอยู่ในช่วงยุคอันทพาลครองเมือง เห็นได้จากการนำเสนอภาพฉากของการต่อสู้ของกลุ่มวัยรุ่นอันทพาลโดยมีการแนะนำชื่อตัวละครประกอบกันไปด้วย นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าเมื่อตัวละครในเรื่องนี้เป็นผู้ที่มีชีวิตรอยู่จริงในอดีตที่เพิ่งผ่านไปไม่นานมาก และผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายยังเป็นกลุ่มผู้ที่รู้จักตัวละครเหล่านั้นในอดีต ดังนั้นการเลือกใช้นักแสดงนำในเรื่องส่วนใหญ่จึงเลือกใช้นักแสดงหน้าใหม่ที่มีบุคลิกคล้ายตัวละครที่สุดและไม่ให้ผู้ชมติดภาพและไม่เชื่อในตัวละครหากใช้นักแสดงที่มีชื่อเสียงอยู่แล้ว

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- ความน่าเชื่อถือของไทยเอ็นเตอร์เทนเมนต์เป็นบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำภาพฉากที่แสดงเรื่องราวฉากแอ็คชั่นและเรื่องราวของเหล่านักเลงที่มีชื่อเสียงในอดีตเสมือนการจำลองเหตุการณ์ในอดีตให้มาปรากฏสู่สายตาคนรุ่นหลัง โดยปัจจัยด้านผลประโยชน์ที่ผู้รับสารจะได้รับที่วิเคราะห์ได้จาก

ตัวอย่างภาพยนตร์คือความเหมือนจริงของตัวละครในเรื่อง และเรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นจริงที่ผ่านการถ่ายทอดออกมาอย่างสมจริง คุ่มค่าแก่การรับชม

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีการเล่าเรื่องราวที่ต้องการจะนำเสนอได้อย่างชัดเจน แต่ยังคงไว้ซึ่งความน่าสงสัยใคร่รู้ในจุดสูงสุดและบทคลี่คลายของเรื่อง และมีการระบุกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม เป็นครั้งแรกที่มีการเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับกลุ่มนักแสดงวัยรุ่นในปี 2499

6. สโลแกน ไม่มีการใช้สโลแกน

7. การใช้ภาษา มีการใช้ข้อความสั้นกะทัดรัดและเข้าใจง่ายในส่วนที่เป็นอักษรบรรยาย และมีบทพูดภาษาอังกฤษที่เป็นคำแสดงอารมณ์แต่สามารถเข้าใจได้

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การใช้การสร้างตำนานหรือเรื่องราวอย่างหลวมๆ ของเรื่องราวของกลุ่มนักแสดงในปี 2499 ยุคที่อันธพาลครองเมือง การยกพวกตีกันของนักแสดงวัยรุ่น แต่เน้นที่การแนะนำตัวละคร อันได้แก่ แดงไบเล่ ดำเอสโซ่ ปูระเบิดขวด และแหลมสิงห์ ซึ่งเป็นตัวละครหลักของเรื่อง
- การยกตัวอย่าง มีการนำเสนอภาพฉากการต่อสู้ ยกพวกตีกันของกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่ในฉากย้อนยุคของประเทศไทยในสมัยปี 2499 เพื่อให้ผู้รับสารได้เห็นภาพบรรยากาศและฉากเร้าใจในภาพยนตร์
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ ได้แก่อารมณ์ตื่นเต้นเร้าใจไปกับภาพฉากการต่อสู้ที่สอดคล้องไปกับอักษรบรรยายว่า “สุดขีดความคลั่งวัยคะนอง”

กล่าวโดยสรุปคือสารหลักที่ใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ คือการเน้นที่การนำเสนอตัวละครที่มีชื่อเสียงในยุค 2499 และฉากของการต่อสู้แอ็คชั่นแบบย้อนยุค ประกอบกับการใช้ภาพฉากที่เร้าใจเป็นจุดดึงดูดใจและจับจุดความสนใจของผู้รับสารนั่นเอง

6. ข้อคิดโกลด์

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย คือผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์บู๊แอ็คชั่น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย และผู้ที่สนใจชมความสามารถของ จีจ้า ญาณิน นักแสดงหญิงคนแรกของไทย เห็นได้จากการนำเสนอภาพฉากการต่อสู้ด้วยความสามารถของจีจ้า โดยมีการนำเสนอชื่อนักแสดงและข้อความว่า “เล่นจริงเจ็บจริง” เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถและความทุ่มเทของนักแสดงเพื่อดึงดูดใจผู้รับสารที่ชื่นชอบภาพยนตร์บู๊ที่เน้นการใช้ความสามารถทางการต่อสู้ของ นักแสดง และนอกจากนั้นยังได้นำเสนอว่าเป็นผลงานของปรัชญา ปิ่นแก้วซึ่งเป็นผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ ดังนั้นผู้ที่ชื่นชอบผลงานของผู้กำกับท่านนี้จึงถือเป็นหนึ่งในกลุ่มผู้รับสารด้วยเช่นกัน

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- ปรัชญา ปิ่นแก้ว ซึ่งเป็นเรื่องนี้ผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีแนวทางเป็นของตนเอง ทำให้มีความน่าเชื่อถือในด้านความเชี่ยวชาญและความชัดเจนของแนวทางในภาพยนตร์ ทั้งยังเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ทั้งหมดที่นำแสดงโดย จา พนม ซึ่งเป็นนักแสดงที่โด่งดังในกลุ่มผู้รับสารของภาพยนตร์บู๊
- ความน่าเชื่อถือของสหมงคลฟิล์มซึ่งเป็นบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ ในด้านของความคุ้มค่าของการเติมเต็มด้านอารมณ์ความตื่นเต้นที่ได้รับจากภาพยนตร์ โดยการนำเสนอเรื่องราวและภาพฉากการต่อสู้ด้วยศิลปะการต่อสู้ที่ยังไม่เคยมีนักแสดงหญิงคนใดในประเทศไทยทำได้ มีการนำเสนอภาพการต่อสู้ด้วยท่ายากความสามารถและความทุ่มเทของนักแสดง เพื่อเป็นโน้มน้าวใจผู้รับสารให้เห็นถึงความคุ้มค่าคุ้มราคาและคุ้มกับเวลาที่จะเสียไป

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีการเล่าเรื่องราวที่ต้องการจะนำเสนอได้อย่างชัดเจน แต่ยังคงไว้ซึ่งความน่าสงสัยใคร่รู้ในจุดสูงสุดและบทคลี่คลายของเรื่องและมีการระบุกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์เรื่องแรกของจีจ้า ญาณิน และเป็นครั้งแรกที่ภาพยนตร์ไทยประเภทนี้มีนักแสดงนำเป็นผู้หญิงที่สามารถแสดงการต่อสู้ได้ไม่แพ้ผู้ชาย ทั้งยังไม่มีการใช้ตัวแสดงแทนในฉากอันตรายอีกด้วย

6. สโลแกน มีการใช้สโลแกนว่า “เล่นจริง เจ็บจริง”

7. การใช้ภาษา มีการใช้ข้อความสั้นกระชับและเข้าใจง่ายในส่วนที่เป็นอักษรบรรยายและใช้ภาษาพูดในสมัยปัจจุบัน

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวอย่าง โดยเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์คือ เรื่องราวของเด็กผู้หญิงออทิสติกที่มีความสามารถทางการต่อสู้สูงสามารถจดจำท่าต่อสู้จากภาพยนตร์ในโทรทัศน์และนำมาปฏิบัติได้ จากนั้นจึงเป็นการนำเสนอภาพจากการต่อสู้ของเธอโดยไม่ได้มีการเล่าถึงสาเหตุของการต่อสู้ เพียงแต่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความสามารถของนักแสดงเท่านั้น นอกจากนี้ยังสร้างความบันเทิงด้วย โดยมีการชูประเด็นเกี่ยวกับจีจ้า ญาณิน นักแสดงนำของภาพยนตร์เรื่องนี้เพื่อสร้างให้เป็นผู้หญิงคนแรกของไทยที่ใช้ศิลปะการต่อสู้ที่ยากเกินกว่าจะผู้หญิงจะทำได้ และนำเสนอความอันตรายและความยากลำบากในการถ่ายทำที่จีจ้าเป็นคนแสดงทุกฉากเองทั้งหมดโดยไม่ใช้ตัวแสดงแทน ราวกลับว่าจะทำให้เห็นว่าจีจ้าจะเป็น จา พนม ภาคผู้หญิงหรือเป็นราชินีของภาพยนตร์หญิงของไทยคนต่อไป
- การยกตัวอย่าง โดยจะเน้นการนำเสนอภาพจากการต่อสู้ที่เร้าใจเพื่อให้เกิดอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวอันน่าตื่นเต้น ประกอบกับดนตรีประกอบที่สอดคล้องเพื่อให้เห็นภาพตัวอย่างและอารมณ์ของเรื่องที่ได้รับสารจะได้รับจากภาพยนตร์
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ตื่นเต้นเร้าใจ จากการนำเสนอฉากการต่อสู้ที่มีความเร้าใจตลอดทั้งตัวอย่างภาพยนตร์

กล่าวโดยสรุปคือสารหลักที่ใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ คือการเน้นที่ตัวนักแสดงและความสามารถของนักแสดง ประกอบกับการใช้ภาพฉากที่เร้าใจเป็นจุดดึงดูดใจและจับจุดความสนใจของผู้รับสารนั่นเอง

ภาพยนตร์ตลก

1. หลวงพี่เท่ง

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลก ชื่นชอบนักแสดงนำ เท่ง เกิดเท็ง เห็นได้จากการนำเสนอภาพฉากตลกที่มีเท่งเป็นตัวละครหลักในทุกฉาก และมีการนำเสนอว่าเป็นบทบาทใหม่ของเท่ง คือเป็นพระหนุ่มที่มีความตลกในแบบฉบับของเขา และกลุ่มผู้รับสารอีกกลุ่มคือผู้ชื่นชอบผลงานของไนต์ เชิญยิ้ม ซึ่งเป็นผู้กำกับของภาพยนตร์เรื่องนี้ และเป็นนักแสดงตลกชื่อดังซึ่งกำกับภาพยนตร์ตลกมาก่อนหน้านี้แต่แม้ว่าจะไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร แต่อย่างไรก็ยังมีกลุ่มคนที่ชื่นชอบผลงานของเขาอยู่บ้าง

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- เท่ง เกิดเท็งดาราดลกที่มีชื่อเสียงในด้านความตลก โดยสามารถสร้างความน่าเชื่อถือได้จากปัจจัยด้านความเชี่ยวชาญทางการแสดงในบทบาทตลก และภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ตลก เขาจึงถือเป็นแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือด้านความเชี่ยวชาญได้ นอกจากนั้นความจริงใจที่มีต่อการในการแสดง ความจริงใจต่อบทบาทและตัวละครยังทำให้ตัวละครดูน่าเชื่อถืออีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นเท่งยังมีความน่าดึงดูดใจ ในฐานะที่เป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ ซึ่งไม่ว่าจะแสดงตลกที่ใดก็สามารถสร้างความสนุกสนานได้ทุกครั้งไป
- ความน่าเชื่อถือของบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ ได้แก่ บริษัทสหมงคลฟิล์มซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ โดยการนำเสนอภาพฉากที่มีความตลกของนักแสดงตลกคับคั่ง และนอกจากความสนุกแล้วยังได้นำเสนอข้อคิดผ่านการนำเรื่องราวของพระและชาวบ้านมาเล่าในมุมมองตลก และสอดแทรกเรื่องราวความเชื่อเรื่องไสยศาสตร์และเรื่องผี ซึ่งทั้งหมดเป็นเรื่องราวที่มีอยู่ในวิถีชีวิตของคนไทยมาช้านาน

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีการเล่าเรื่องราวได้อย่างชัดเจน ตัวอักษรบรรยายและเสียงพูดของตัวละครสามารถอ่านและฟังได้ชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม เท่ง เกิดเท่งเป็นดาราตลกที่ได้รับความนิยมสูงในช่วงที่ภาพยนตร์เข้าฉาย

6. สโลแกน ไม่มีการใช้สโลแกน

7. การใช้ภาษา มีการใช้ภาษาพูดและใช้ราชาศัพท์ที่ใช้กับพระภิกษุโดยจะเป็นคำง่ายๆ ที่คนไทยส่วนใหญ่เข้าใจกันดี

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวและบทตลกสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว โดยเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์คือ หลวงพี่เท่งซึ่งเป็นพระใหม่เพิ่งย้ายเข้ามาจำวัดที่จังหวัดนี้ เป็นพระหนุ่มที่มีความตลก และมีเมตตาธรรมคอยช่วยเหลือชาวบ้านที่เดือดร้อนอยู่ตลอดเวลา แต่เมื่อมีธรรมะก็ต้องมีฝ่ายธรรมซึ่งในเรื่องนี้คือความเชื่อเรื่องไสยศาสตร์และเจ้าพ่อประจำถิ่นที่มีอำนาจในชุมชนนี้ โดยเรื่องราวจะเล่าไว้เพียงเท่านี้
- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างฉากตามข้อความบรรยายแบ่งประเภทเหตุการณ์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ตลกเพื่อให้น่าสนใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน เนื่องจากเป็นภาพยนตร์แนวตลก บทสนทนาและฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้จึงเป็นช่วงที่มีบทพูดตลกๆ และสถานการณ์ชวนหัว

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้ความสามารถและความตลกของนักแสดงนำ บทพูดในสถานการณ์ตลก และเรื่องราวที่มีความเป็นไทยเข้าถึงได้ง่ายสามารถจับจุดความสนใจของกลุ่มเป้าหมายได้

2. แหยม ยโสธร

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลก ชื่นชอบนักแสดงนำ หมา จ๊กมก และเจนนี่ตเชียว ซึ่งเป็นนักแสดงตลกที่ได้รับความนิยมสูง และสามารถใช้เป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารได้ โดยจะเห็นได้จากการนำภาพฉากความตลกของทั้งคู่ และการนำเสนอในตอนท้ายว่า “หมา จ๊กมกแสดงนำทั้งเรื่อง กำกับเองทุกตอน” นอกจากนี้กลุ่มเป้าหมายอีกกลุ่มหนึ่งของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือคนไทยภาคอีสาน เนื่องจากมีการใช้ภาษาไทยอีสานและถ่ายทำในฉากที่แสดงให้เห็นว่าเป็นภาคอีสานทั้งหมด

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- หมา จ๊กมก ซึ่งเป็นดาราตลกที่มีชื่อเสียงและเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เคยกำกับภาพยนตร์ประสบความสำเร็จมาแล้วหลายเรื่อง โดยสามารถสร้างความน่าเชื่อถือได้จากปัจจัยด้านความเชี่ยวชาญทางการกำกับและการแสดงและการแสดงในบทบาทตลก และภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ตลก เขาจึงถือเป็นแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือด้านความเชี่ยวชาญได้ นอกจากนี้ความจริงใจที่มีต่อการในการแสดง ความจริงใจต่อบทบาทและตัวละครยังทำให้ตัวละครดูน่าเชื่อถืออีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นหมายังมีที่น่าดึงดูดใจ ในฐานะที่เป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงและเป็นที่นิยม ซึ่งไม่ว่าจะแสดงตลกที่ได้ก็สามารถสร้างความสนุกสนานได้ทุกครั้งไป

- ความน่าเชื่อถือของ บริษัทสหมงคลฟิล์มบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เต็มเต็มอารมณ์ ได้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีการเล่าเรื่องราวได้อย่างชัดเจนและมีการระบุกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม หมา จมูก และ เจนเน็ตเขียวเป็นดาราตลกที่ได้รับความนิยมสูงในช่วงที่ภาพยนตร์เข้าฉาย

6. สโลแกน มีการใช้สโลแกนว่า “เฮฮาตั้งแต่รากหญ้าไปยันรากแก้ว”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาไทยภาคอีสานตลอดทั้งตัวอย่างภาพยนตร์

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวคือ การเล่าเรื่องราวความรักของคู่พระนาง 2 คู่ ซึ่งคู่หนึ่งเป็นหนุ่มสาวหน้าดีดีตามแบบฉบับของพระเอกนางเอก ในขณะที่คู่หลักอีกคู่หนึ่งคือคู่ตลกที่คอยสอดแทรกมุขตลกให้กับเรื่องราว
- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างฉากตามข้อความบรรยายแบ่งประเภทเหตุการณ์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ตลกเพื่อใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน เนื่องจากเป็นภาพยนตร์แนวตลก บทสนทนาและฉากที่ตลกตลกมากจากภาพยนตร์ในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้จึงเป็นช่วงที่มีบทพูดตลกๆ และสถานการณ์ชวนหัว

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้ความสามารถและความตลกของนักแสดงนำ บทพูดในสถานการณ์ตลก และเรื่องราวของชาวไทยภาคอีสานที่สามารถจับจุดความสนใจของกลุ่มผู้เป้าหมายได้

3. แสບสนธิศิษย์สายหน้า

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลก ชื่นชอบนักแสดงนำ แदन วรเวช โกะตี ค่อม ชวนชื่น จิม ชวนชื่น และจาตุรงค์ มกจ๊ก เนื่องจากเมื่อพิจารณาจากตัวอย่างภาพยนตร์แล้วจะเห็นได้ว่าการนำเสนอภาพและความตลกของนักแสดงทั้งหลายเหล่านี้ ซึ่งเป็นผู้มีชื่อเสียงและมีผู้ชื่นชอบเป็นจำนวนมาก

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- โกะตี ค่อม ชวนชื่น จิม ชวนชื่น และจาตุรงค์ มกจ๊ก ซึ่งเป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยมในขณะนั้น และเนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ตลก ดังนั้นการนำเสนอภาพและบทบาทตลกของนักแสดงตลกเหล่านี้จึงเสมือนเป็นการรับประกันความตลกที่จะได้รับจากภาพยนตร์ เรียกได้ว่านักแสดงเหล่านี้มีความน่าเชื่อถือในด้านความเชี่ยวชาญในการแสดงบทตลก และมีความจริงใจในบทบาทการแสดงที่ได้รับทำให้ถ่ายทอดความเป็นตัวละครออกมาได้อย่างน่าเชื่อถือ

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เต็มเต็มอารมณ์ ได้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม แदन วรเวช เป็นนักร้องและนักแสดงที่ได้รับความนิยมสูงและมีกลุ่มแฟนคลับจำนวนมาก

6. สโลแกน มีการใช้ข้อความจูงใจว่า “ฮาทุกหมัด ทุกโรงภาพยนตร์” เพื่อรับประกันในความตลก

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดตามสมัยนิยมและมีการใช้คำหยาบ

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว โดยเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ ไช้หนิดหรือสนิทเป็นคนชายก๊วยเตี๋ยที่ไม่มีความสามารถในการต่อสู้เลยแม้แต่้อย แต่ชายกลุ่มหนึ่งพยายามที่จะปั้นให้เขาเป็นนักมวยระดับโลก ด้วยวิธีประหลาดและทำให้เกิดความขบขัน แต่ไม่ว่าจะใช้วิธีไหน เขาก็ยังชกแพ้อยู่ดี จนต้องให้นางเอกปลอบใจ เรื่องราวทั้งทำยัว้เพียงเท่านี้ โดยที่ไม่รู้ว่าสนิทจะกลายเป็นนักมวยที่เก่งกาจขึ้นมาได้จริงหรือ
- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างจากตามข้อความบรรยายแบ่งประเภทเหตุการณ์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ตลกเพื่อใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย ในขณะที่ช่วงท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์จะมีการตัวอย่างจากความรักของพระเอกและนางเอกอีกด้วย
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ ซึ่งคืออารมณ์รัก โดยเห็นได้จากการนำเสนอภาพจากความรักของพระเอกและนางเอกนั่นเอง
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน คือมีการสอดแทรกมุขตลกและตัดตอนสถานการณ์ตลกในช่วงยุทธวิธีที่จะฝึกให้สนิทเป็นนักมวยระดับโลกมานำเสนอในตัวอย่งภาพยนตร์

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่งภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้ความสนุกสนานของเรื่องราว ความตลกของบทสนทนา และความมีชื่อเสียงของดารานักแสดงและนักแสดงตลก ในการโน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

4. โหน่งเท่งนักเลงภูเขาทอง

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลก ชื่นชอบนักแสดงนำ เท่ง เกิดเทิงและโหน่ง 3 ซ่า เนื่องจากนักแสดงทั้ง 2 คนนี้ เป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงด้านความตลก โดยเห็นได้จากการนำเสนอภาพฉากความตลกที่มีนักแสดงทั้งคู่เป็นนักแสดงนำ อีกทั้งสามารถสังเกตได้จากชื่อภาพยนตร์ที่มีการนำชื่อของทั้งคู่ตั้งเป็นชื่อเรื่องเพื่อดึงดูดใจผู้รับสารที่ชื่นชอบการแสดงของทั้งสองนั่นเอง

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- เท่ง เกิดเทิงและโหน่ง 3 ซ่า ซึ่งเป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียง โดยสามารถสร้างความน่าเชื่อถือได้จากปัจจัยด้านความเชี่ยวชาญทางการแสดงในบทบาทตลก และภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ตลก เขาจึงถือเป็นแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือด้านความเชี่ยวชาญได้ นอกจากนี้ความจริงจังที่มีต่อการในการแสดง ความจริงจังต่อบทบาทและตัวละครยังทำให้ตัวละครดูน่าเชื่อถืออีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขายังมีความน่าดึงดูดใจ ในฐานะที่เป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ ซึ่งไม่ว่าจะแสดงตลกที่ใดก็สามารถสร้างความสนุกสนานได้ทุกครั้งไป
- สหมงคลฟิล์มซึ่งเป็นบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ โดยมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เติมเต็มอารมณ์ ได้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม เท่ง เกิดเทิง และโหน่ง 3 ซ่า เป็นดาราทลกที่ได้รับคามนิยมสูงในช่วงที่ภาพยนตร์เข้าฉาย

6. สโลแกน มีการใช้ประโยคจูงใจว่า “ครั้นครังทั้งเรื่องนู้เรื่องรัก”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดตามสมัยนิยมและมีการใช้คำหยาบ

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว โดยเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ เป็นเรื่องราวย้อนยุคไปในสมัยปีพ.ศ. 2466 ที่วัฒนธรรมภาพยนตร์แบบตะวันตกเริ่มเข้ามามีบทบาทในประเทศไทย ทำให้วงการลิเกที่เพิ่งและโหม่งทำเป็นอาชีพอยู่ต้องเดือดร้อน และพวกนายทุนกำลังจะยึดที่โรงลิเกของพวกเขาไปสร้างเป็นโรงหนัง พวกเขาจึงหาทางที่จะกอบกู้โรงลิเกเอาไว้ เรื่องราวทั้งทำไว้เพียงเท่านี้
- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างฉากตามข้อความบรรยายแบ่งประเภทเหตุการณ์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ตลกเพื่อใช้น้ำใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน โดยตลอดเรื่องราวจะมีการสอดแทรกมุขตลกเพื่อการจูงใจด้านอารมณ์ให้ผู้รับสารเกิดอารมณ์ร่วมและสนุกไปกับเรื่องราวอีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้ความสนุกสนานของเรื่องราว ความตลกของบทสนทนา และความมีชื่อเสียงของนักแสดงตลกนั่นเอง

5. สาระแนหัวเป้ง

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลก และชื่นชอบสไตล์ของทีมสาระแน โดยเห็นได้จากการนำเสนอในตัวอย่างภาพยนตร์ว่าเป็นผลงานของทีมสาระแน การใช้นักแสดงจากสาระแนทั้ง 3 คน อันได้แก่ วิल्ली แมคอินทอช เป็ด นาค และเสนาหอย ซึ่งนอกจากนั้นชื่อภาพยนตร์ยังสามารถแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเป็นผลงานของสาระแน เพื่อดึงดูดใจผู้รับสารที่ชื่นชอบทีมสาระแนนั่นเอง

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- ทีมสาระแนที่มีสไตล์ตลกเฉพาะตัว และมีความเชี่ยวชาญด้านการความตลกที่แตกต่างจากนักแสดงตลกทั่วไป โดยที่ความตลกของสาระแนจะมาจากการแก้งดาารับเชิญโดยที่เขาไม่รู้ตัวมาก่อน ซึ่งในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ก็นำเสนอความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้ของทีมนสาระแนให้เห็นอย่างเด่นชัด
- สหมงคลฟิล์มและลัคคิฟิล์มซึ่งเป็นบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ โดยมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เต็มเต็มอารมณ์ ได้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม เป็นภาพยนตร์เรื่องแรกของกลุ่มสาระแนที่มีความแปลกใหม่ไม่เหมือนภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวเหมือนภาพยนตร์ทั่วไป แต่จะมีความเป็นสาระแน คือมีลักษณะเหมือนรายการสาระแนที่คอยแก้งดาารับเชิญโดยไม่ให้เขารู้ตัว เพียงแต่นำมาทำเป็นภาพยนตร์ขนาดยาวและมีโครงเรื่องใหญ่ๆ คลุมทั้งหมด

6. สโลแกน มีการใช้ข้อความจูงใจว่า “ครั้งแรกและครั้งเดียวที่หมาเสียงตายแบบไม่รู้ตัว”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดตามสมัยนิยมและมีการใช้คำหยาบ

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การใช้การสร้างตำนานหรือเรื่องราว คือเป็นเรื่องของการแอบถ่ายชีวิตของเด็กฝึกงานของบริษัทสาระแนเป็นเวลา 120 วัน โดยจะมีการกิจให้พวกเขาคิดแผน

หลอกดารา 3 กลุ่ม ได้แก่ นักร้องเกาหลีวงเบบี๋วอก โกะตี และหมา จ๊กมก และเสนอเรื่องราวตัวอย่างที่ทั้ง 3 โดนแก๊งอย่างคร่ำวๆ

- การยกตัวอย่าง จะเป็นการยกตัวอย่างภาพจากจากเรื่องราวการหลอกดาราทั้ง 3 กลุ่ม เพื่อให้เห็นตัวอย่างความตลกที่ผู้รับสารจะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้นั่นเอง
- การใช้กลอุบายโดยใช้อารมณ์ขัน จากการนำเสนอฉากตลกตามสถานการณ์และความตลกที่ได้รับจากการที่ผู้ชมสามารถรับรู้ได้มากกว่านักแสดงในภาพยนตร์ที่ถูกแก๊งอย่างไม่รู้ตัว ในขณะที่ผู้ชมรู้ว่านี่คือการแก๊งกัน จนทำให้เกิดเป็นความตลกขบขันในความไม่รู้ของนักแสดง

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้ความแปลกใหม่ของแนวภาพยนตร์ ความตลกของสถานการณ์ และความเป็นเอกลักษณ์ของทีมสาระแนในการโน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

6. วงษ์คำเหลา

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลก และชื่นชอบผลงานของหมา จ๊กมก ซึ่งเป็นนักแสดงตลกและู้กำกับภาพยนตร์ตลกที่ได้รับความนิยมสูง และสามารถใช้เป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารได้ โดยจะเห็นได้จากการนำภาพจากความตลกของเขา และการนำเสนอในตอนท้ายว่าเป็นภาพยนตร์ที่กำกับโดยหมา จ๊กมก เพื่อดึงดูดใจผู้รับสารที่ชื่นชอบผลงานการกำกับภาพยนตร์ของหมานั้นเอง

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- หมา จ๊กมก ซึ่งเป็นดาราตลกที่มีชื่อเสียงและเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เคยกำกับภาพยนตร์ประสบความสำเร็จมาแล้วหลายเรื่อง โดยสามารถสร้างความน่าเชื่อถือได้จากปัจจัยด้านความเชี่ยวชาญทางการกำกับการแสดงและการแสดงในบทบาทตลก และภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ตลก เขาจึงถือเป็นแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือด้านความเชี่ยวชาญได้ นอกจากนี้ความจริงใจที่มีต่อการในการแสดง ความจริงใจต่อบทบาทและตัวละครยังทำให้ตัวละครดูน่าเชื่อถือ

อีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นหม่ายังมีความน่าดึงดูดใจ ในฐานะที่เป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ ซึ่งไม่ว่าจะแสดงตลกที่ใดก็สามารถสร้างความสนุกสนานได้ทุกครั้งไป

- ความน่าเชื่อถือของ บริษัทสหมงคลฟิล์มบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั้นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เต็มเต็มอารมณ์ ได้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม นักแสดงนำทั้งหมดเป็นผู้ที่กำลังได้รับความนิยมในขณะนั้น

6. สโลแกน มีการใช้ข้อความจูงใจว่า “ฮาทุกกระเบียดนิ้ว” เพื่อรับประกันความตลก

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดตามสมัยนิยม

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว โดยเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากภาพยนตร์ ตัวอย่างเรื่องนี่คือ เป็นเรื่องแนวล้อเลียนนิยายเรื่องบ้านทรายทอง ที่นางเอกต้องเข้าไปทำงานรับใช้ในบ้านของตระกูลวงศ์คำเหลาอันสูงศักดิ์ และเกิดหลงรักกับชายใหญ่ และโดนหญิงเล็กและตัวอิจฉาที่แอบหมายปองชายใหญ่ไว้กลั่นแกล้ง

- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างฉากตามข้อความบรรยายแบ่งประเภทเหตุการณ์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ตลกเพื่อใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย
- กลมใจโดยใช้อารมณ์ ซึ่งคืออารมณ์รัก โดยเห็นได้จากการนำเสนอภาพฉากความรักของนางเอกที่มีต่อพระเอกนั่นเอง
- กลมใจโดยใช้อารมณ์ขัน จากบทสนทนาตลกๆ และเรื่องราวที่ล้อเลียนเสียดสีเป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสาร

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวที่สนุกสนานน่าติดตาม นักแสดงตลกที่มีชื่อเสียง และความตลกของเรื่องราวและบทสนทนาในการโน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

7. บอดีการ์ดหน้าเหลี่ยม 2

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลกผสมภาพยนตร์บู๊แอ็คชั่น ชื่นชอบผลงานของหมา จ๊กมก และภาพยนตร์เรื่องนี้ในภาคแรก โดยจะเห็นได้จากการนำเสนอในตัวอย่างภาพยนตร์ถึงการกลับมาของบอดีการ์ดหน้าเหลี่ยมด้วยข้อความว่า “หน้าเหลี่ยมกลับมาแล้ว” และนำเสนอภาพฉากที่บู๊ที่มีความตื่นเต้นเร้าใจที่แสดงโดยหมาและผสมผสานความตลกไปด้วยโดยตลอด

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- หมา จ๊กมก ซึ่งเป็นนักแสดงตลกและผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียง โดยสามารถสร้างความน่าเชื่อถือได้จากปัจจัยด้านความเชี่ยวชาญทางการกำกับ การแสดงและการแสดงในบทบาทตลก และภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ตลก เขาจึงถือเป็นแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือด้านความเชี่ยวชาญได้ นอกจากนี้ความจริงใจที่มีต่อการในการแสดง ความจริงใจต่อบทบาทและตัวละครยังทำให้ตัวละครดูน่าเชื่อถืออีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นหมายังมีความน่าดึงดูดใจ ในฐานะที่เป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ ซึ่งไม่ว่าจะแสดงตลกที่ใดก็สามารถสร้างความสนุกสนานได้ทุกครั้งไป

- ความน่าเชื่อถือของบริษัทสหมงคลฟิล์มบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั้นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เต็มเต็มอารมณ์ ได้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม หมา จมูก เป็นดาราตลกที่ได้รับความนิยมสูงในช่วงที่ภาพยนตร์เข้าฉาย

6. สโลแกน ไม่มีการใช้สโลแกน

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาไทย ภาษาไทยภาคอีสาน และมีการใช้คำหยาบ

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว โดยสร้างเรื่องราวอย่างหลวมๆ โดยเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากภาพยนตร์ตัวอย่างเรื่องนี้คือ การกลับมาอีกครั้งของบอดีการ์ดหน้าเหลี่ยม ผู้ที่มีความเก่งกาจแต่กลัวเมีย ได้กลับมารับภารกิจเสี่ยงภัยอีกครั้ง
- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างฉากตามข้อความบรรยายแบ่งประเภทเหตุการณ์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ตลกเพื่อใช้น่าสนใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ ซึ่งคือการใช้อารมณ์ตื่นเต้นเร้าใจที่ได้จากการรับชมภาพการต่อสู้ที่เร้าใจของตัวละครเอก

- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน จากบทสนทนาตลกๆ และฉากบู๊แอ็คชั่นปนตลก โดยตลอดเรื่องราวจะมีการสอดแทรกมุขตลกเพื่อการจูงใจด้านอารมณ์ให้ผู้รับสารเกิดอารมณ์ร่วมและสนุกไปกับเรื่องราวอีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวและภาพฉากแอ็คชั่นที่น่าตื่นตาตื่นใจ ความตลกของบทสนทนา และนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงในการโน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

8. เท่งโห่งคนมาหาเฮีย

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลก และชื่นชอบการแสดงของเท่ง เกิดเทิง และโห่ง 3 ซ่า เนื่องจากนักแสดงทั้ง 2 คนนี้ เป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงด้านความตลก โดยเห็นได้จากการนำเสนอภาพฉากความตลกที่มีนักแสดงทั้งคู่เป็นนักแสดงนำ อีกทั้งสามารถสังเกตได้จากชื่อภาพยนตร์ที่มีการนำชื่อของทั้งคู่ตั้งเป็นชื่อเรื่องเพื่อดึงดูดใจผู้รับสารที่ชื่นชอบการแสดงของทั้งสองนั่นเอง

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- เท่ง เกิดเทิงและโห่ง 3 ซ่า ซึ่งเป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียง โดยสามารถสร้างความน่าเชื่อถือได้จากปัจจัยด้านความเชี่ยวชาญทางการแสดงในบทบาทตลก และภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ตลก เขาจึงถือเป็นแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือด้านความเชี่ยวชาญได้ นอกจากนั้นความจริงใจที่มีต่อการในการแสดง ความจริงใจต่อบทบาทและตัวละครยังทำให้ตัวละครดูน่าเชื่อถืออีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขายังมีความน่าดึงดูดใจ ในฐานะที่เป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ ซึ่งไม่ว่าจะแสดงตลกที่ใดก็สามารถสร้างความสนุกสนานได้ทุกครั้งไป
- สหมงคลฟิล์มซึ่งเป็นบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ โดยมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เต็มเต็มอารมณ์ ได้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและปริบทแวดล้อม เท่ง เกิดเทิ่ง และโหน่ง 3 ซ่า เป็นดาราดอกที่ได้รับความนิยมสูงในช่วงที่ภาพยนตร์เข้าฉาย

6. สโลแกน ไม่มีการใช้สโลแกน

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดตามสมัยนิยมและมีการใช้คำหยาบ

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว โดยสร้างเรื่องราวอย่างกว้างๆ โดยเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากภาพยนตร์ตัวอย่างเรื่องนี้มีเพียงแค่วะเท่งและโหน่งกำลังตามหาเฮีย โดยไม่ได้บอกว่าตามหาเพื่ออะไร ใครคือเฮีย และเฮียอยู่ที่ไหน แต่จะเน้นที่การแสดงให้เห็นสถานการณ์ตลกๆ บทสนทนาตลก และการเล่นมุขของทั้งคู่มากกว่า
- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างฉากตามข้อความบรรยายแบ่งประเภทเหตุการณ์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ตลกเพื่อใช้น่าสนใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน จากบทสนทนาตลกๆ และสถานการณ์ตลก โดยตลอดเรื่องราวจะมีการสอดแทรกมุขตลกเพื่อการจูงใจด้านอารมณ์ให้ผู้รับสารเกิดอารมณ์ร่วมและสนุกไปกับเรื่องราวอีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวตลกตามสถานการณ์ ความตลกของบทสนทนา และการใช้นักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงในการโน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

9. แหยม ยโสธร 2

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลก ชื่นชอบภาพยนตร์เรื่องนี้ในภาคแรก และชื่นชอบผลงานของหม่า จ๊กมก โดยจะเห็นได้จากการนำเสนอในตัวอย่างภาพยนตร์ถึงการกลับมาของอ้ายแหยมในภาคแรกด้วยข้อความว่า “อ้ายแหยมกลายเป็นก้านั้นแหยม” และนำเสนอภาพที่มาจากตัวอย่างภาพยนตร์ในภาคและการใช้ดนตรีประกอบเพลงเดิมอีกด้วย นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอฉากความตลกที่จะได้รับชมในภาค 2 นี้ และเรื่องราวที่พัฒนาจากภาคแรกมาเป็นจุดโน้มน้าวใจผู้รับสาร

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

- หม่า จ๊กมก ซึ่งเป็นดาราทลกที่มีชื่อเสียงและเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่กำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ในภาคแรก โดยสามารถสร้างความน่าเชื่อถือได้จากปัจจัยด้านความเชี่ยวชาญทางการกำกับและการแสดงและการแสดงในบทบาทตลก และภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ตลก เขาจึงถือเป็นแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือด้านความเชี่ยวชาญได้ นอกจากนี้ความจริงใจที่มีต่อการในการแสดง ความจริงใจต่อบทบาทและตัวละครยังทำให้ตัวละครดูน่าเชื่อถืออีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นหม่ายังมีความน่าดึงดูดใจ ในฐานะที่เป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ ซึ่งไม่ว่าจะแสดงตลกที่ใดก็สามารถสร้างความสนุกสนานได้ทุกครั้งไป
- ความน่าเชื่อถือของบริษัทสหมงคลฟิล์มบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เต็มเต็มอารมณ์ ได้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและปริบทแวดล้อม หมา จมูก และ เจนเน็ตเขียวเป็นดาราตลกที่ได้รับ ความนิยมสูงในช่วงที่ภาพยนตร์เข้าฉาย นอกจากนั้นยังได้ ดิม นักร้องนำวง tattoo color ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมมารับบทปลัดหนุ่มในเรื่องอีกด้วย

6. สโลแกน มีการใช้ข้อความจูงใจว่า “ความรักรากหญ้ากลับมาอีกครั้ง” และ “หมา จ๊กมก ยกขบวนชาวแหยมมาฮาสนั่นทุ่ง”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาอีสานตลอดทั้งตัวอย่างภาพยนตร์

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว โดยเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากภาพยนตร์ ตัวอย่างเรื่องนี้คือ อ้ายแหยมในแหยม ยโสธรภาคแรกได้กลายเป็นกำนันแหยมและได้แต่งงานกับเจ๊ย มีลูกสาวสวยชื่อแ้ว และมีปลัดอำเภอหนุ่มที่เพิ่งย้ายมาประจำที่โยโสธรมาดิตพัน แต่ก็ได้รับการขัดขวางจากกำนันแหยม โดยตลอดเรื่องราวมักมีการแทรกมุขตลกในบทสนทนาของตัวละครอยู่ตลอด
- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างฉากตามข้อความบรรยายแบ่งประเภทเหตุการณ์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ตลกเพื่อใช้น้ำใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ ซึ่งคืออารมณ์รัก โดยเห็นได้จากการเล่นภาพฉากความรักของนางเอกที่มีต่อพระเอกนั่นเอง

- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน จากบทสนทนาตลกๆ และสถานการณ์ตลก โดยตลอดเรื่องราวจะมีการสอดแทรกมุขตลกเพื่อการจูงใจด้านอารมณ์ให้ผู้รับสารเกิดอารมณ์ร่วมและสนุกไปกับเรื่องราวอีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวที่สนุกสนาน ความตลกของบทสนทนา และการใช้นักแสดงตลกและดาราที่มีชื่อเสียงในการโน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

10. เมล็ดนรกหมวยยกล้อ

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลก และผู้ที่ชื่นชอบนักแสดงตลก เทพ โพธิ์งาม ชูโมก๊ก และโนส อุดม เห็นได้จากเรื่องราวที่นำเสนอจะเป็นเรื่องราวตลกตามสถานการณ์ และการนำเสนอในฉากตลกที่มีบทตลก รวมทั้งการนำเสนอภาพการแสดงของนักแสดงตลกที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งเป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงมายาวนาน และยังคงเป็นที่นิยมอยู่จนปัจจุบัน

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- เทพ โพธิ์งาม ชูโมก๊ก และโนส อุดมซึ่งเป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงมายาวนาน และเนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ตลก นักแสดงเหล่านี้จึงถือว่ามีที่น่าเชื่อถือในด้านความเชี่ยวชาญในการแสดงที่ต้องใช้จังหวะตลก นอกจากนี้ยังมีความน่าเชื่อถือจากปัจจัยด้านความดึงดูดใจ เนื่องจากนักแสดงเหล่านี้เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงและมีคนนิยมชมชอบเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะโนส อุดม

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เติมเต็มอารมณ์ ได้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน และเสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม การใช้นักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงในขณะนั้นมากมาย
6. สโลแกน มีการใช้ข้อความจูงใจว่า “สงครามนี้กำลังจะเป็นสงครามฮา”
7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดและมีการใช้คำหยาบ
8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว ซึ่งเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากภาพยนตร์ ตัวอย่างเรื่องนี้เป็น เรื่องราวเกิดขึ้นบนรถเมล์คันหนึ่งในวันสงคราม โดยรถเมล์คันนี้มีเทพ โพธิ์งามเป็นคนขับรถเมล์เจ้าอารมณ์ มีโนส อุดมเป็นกระเป๋ารถเมล์จอมกวน รถคันนี้ถูกซุ่มโจมตีที่รับบทเป็นผู้โดยสารคลังใช้ปืนจี้เอาไว้ และสถานการณ์เกิดความยุ่งเหยิงวุ่นวายมากขึ้นเรื่อยๆ
- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างฉากตามข้อความบรรยายแบ่งประเภทเหตุการณ์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ตลกเพื่อใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย
- การจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน โดยตลอดตัวอย่างภาพยนตร์จะนำเสนอฉากที่มีสถานการณ์ตลกและช่วงที่มีมุขตลกในบทสนทนาของตัวละครอยู่ตลอดเวลา เรื่องราว

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวที่สนุกสนาน ความตลกของบทสนทนา และการใช้นักแสดงตลกและดาราที่มีชื่อเสียงในการโน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

11. หลวงพี่เท่ง 2 รุ่นฮาร์วีย์

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลก ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ในภาคแรก เห็นได้จากการนำเสนอภาพหลวงพี่เท่งที่นำแสดงโดยเท่ง เกิดเทิงในภาคแรก และนอกจากนั้นยังเห็นได้จากการคงชื่อเดิมของเรื่องไว้ ทั้งที่ในภาคนี้เท่งไม่ใช่เท่งเป็นนักแสดงนำอีกต่อไป กลุ่มผู้รับสารอีกกลุ่มหนึ่งคือผู้ที่ชื่นชอบ

ชอบใจอ๊อบยคารานักร้องที่มีชื่อเสียง ซึ่งได้รับบทเป็นหลวงพี่โจอี้ที่ย้ายมาจำวัดแทนหลวงพี่เท่ง โดยในตัวอย่างภาพยนตร์จะมีการนำเสนอฉากที่หลวงพี่โจอี้เทศน์เหมือนการร้องแร็ป ซึ่งเป็นสิ่งที่โจอี้บอยถนัดและมีชื่อเสียงด้านนี้มาเพื่อเป็นจุดให้นมน้ำใจผู้รับสารที่ชื่นชอบโจอี้บอยอีกด้วย

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- ไนต์ เซียูอี้ม ซึ่งเป็นผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ในทั้งสองภาค โดยพื้นฐานของไนต์เป็นนักแสดงตลกที่มีความสามารถและมีชื่อเสียงสูงแต่เดิมอยู่แล้ว จึงทำให้เขามีความน่าเชื่อถือในด้านความเชี่ยวชาญในภาพยนตร์ตลก อีกทั้งยังเป็นผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ในภาคแรกจึงทำให้มีความน่าเชื่อถือในด้านความแน่นอน เนื่องจากผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ในภาคแรกจะสามารถความหวังถึงความสนุกที่ได้รับเช่นเดียวกับในภาคแรกได้อย่างแน่นอน
- พระนครฟิล์มบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้
นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เต็มเต็มอารมณ์ ได้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีการเล่าเรื่องราวได้อย่างชัดเจน ตัวอักษรบรรยายและเสียงพูดของตัวละครสามารถอ่านและฟังได้ชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม ความสำเร็จของภาพยนตร์เรื่องหลวงพี่เท่งในภาคแรกทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นที่น่าสนใจ ประกอบกับการรับบทหลวงพี่คนใหม่ของโจอี้บอยซึ่งเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงทำให้สามารถเป็นจุดดึงดูดใจในช่วงเวลาที่เหมาะสม

6. สโลแกน “หากหลวงพี่รูปหนึ่งเคยทำให้คุณประทับใจ เตรียมพบความประทับใจอีกครั้งกับการเดินทางครั้งใหม่ของหลวงพี่รูปใหม่” และ “มงคลฮา อารานาซ่า โดย ไนต์ เซียูอี้ม”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดและมีการใช้คำหยาบ

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว ซึ่งเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากภาพยนตร์ ตัวอย่างเรื่องนี้เป็น เรื่องราวของหลวงพี่ใจดีที่เคยเป็นนักร้องแร็ปมาก่อน หลวงพี่ใจดีต้องย้ายมาที่วัดเก่าของหลวงพี่เท่งเพราะถูกรบกวนโดยเพื่อนเก่า ชาวแร็ป ทำให้หลวงพี่ใจดีต้องรับมือกับชาวบ้านและสถานการณ์ต่างๆ
- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างจากตามข้อความบรรยายแบ่งประเภท เหตุการณ์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ตลกเพื่อใช้โน้มน้าวใจผู้รับสาร กลุ่มเป้าหมาย
- การจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน โดยตลอดตัวอย่างภาพยนตร์จะนำเสนอฉากที่มี สถานการณ์ตลกและช่วงที่มีมุขตลกในบทสนทนาของตัวละครอยู่ตลอด

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวที่สนุกสนาน ความตลกของบทสนทนา การใช้ดารานักแสดงที่มีชื่อเสียง และ กระแสตอบรับที่ดีของภาพยนตร์ในภาคแรกในการโน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

12. บอร์ดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลก และชื่นชอบผลงานของหมา จ๊กมก ซึ่งเป็นนักแสดงตลกที่ได้รับความนิยมสูง และสามารถใช้เป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารได้ โดยจะเห็นได้จากการนำภาพจากความตลกของเขา และการนำเสนอในตอนท้ายว่าเป็นภาพยนตร์ที่กำกับโดยหมา จ๊กมก เพื่อดึงดูดใจผู้รับสารที่สนใจชมผลงานการกำกับภาพยนตร์ครั้งแรกของหมานั้นเอง

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- หมา จ๊กมก ซึ่งเป็นดาราทลกที่มีชื่อเสียง โดยสามารถสร้างความน่าเชื่อถือได้จากปัจจัยด้านความเชี่ยวชาญทางการแสดงในบทบาทตลก และภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ตลก เขาจึงถือเป็นแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือด้านความเชี่ยวชาญ

ชาญได้ นอกจากนั้นความจริงใจที่มีต่อการในการแสดง ความจริงใจต่อบทบาทและตัวละครยังทำให้ตัวละครดูน่าเชื่อถืออีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นหมายังมีความน่าดึงดูดใจ ในฐานะที่เป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ ซึ่งไม่ว่าจะแสดงตลกที่ใดก็สามารถสร้างความสนุกสนานได้ทุกครั้งไป

- ความน่าเชื่อถือของบริษัทสหมงคลฟิล์มบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เต็มเต็มอารมณ์ ได้รับความเพลิดเพลินไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์เรื่องแรกที่หม่า จ๊กมก กำกับเองทั้งเรื่อง

6. สโลแกน มีการใช้ข้อความโน้มน้าวใจว่า “หม่า จ๊กมก แสดงนำ กำกับเอง”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดในข้อความสั้นๆ และได้ใจความ

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว โดยการสร้างเรื่องราวเป็นโครงเรื่องอย่างคร่าว ซึ่งเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากภาพยนตร์ตัวอย่างเรื่องนี้คือ ชายชลกำลังตกอยู่ในอันตราย และได้เรียกใช้บอดีการ์ดมือหนึ่งในประเทศมาคอยคุ้มครอง โดยในตัวอย่างภาพยนตร์จะเป็นการนำเสนอภาพฉากที่เต็มไปด้วยการต่อสู้หลากหลายลีลา และผสมกับท่าทางตลกของนักแสดง และมีสถานการณ์ตลกและช่วงที่มีมุขตลกในบทสนทนาของตัวละครในตอนท้าย

- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างฉากตามข้อความบรรยายแบ่งประเภทเหตุการณ์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ตลกเพื่อใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย
- กลมใจโดยใช้อารมณ์ ซึ่งคือการใช้อารมณ์ตื้นตันเร้าใจที่ได้จากการรับชมภาพการต่อสู้ที่เร้าใจของตัวละครเอก
- กลมใจโดยใช้อารมณ์ขัน จากบทสนทนาตลกๆ และฉากบู๊แอ็คชั่นปนตลก โดยตลอดเรื่องราวจะมีการสอดแทรกมุขตลกเพื่อการจูงใจด้านอารมณ์ให้ผู้รับสารเกิดอารมณ์ร่วมและสนุกไปกับเรื่องราวอีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวที่น่าตื้นตัน ความตลกของตัวละคร การใช้ดาราตลกที่มีชื่อเสียงในการโน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายนั่นเอง

13. ฝีมือ

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลกผสมภาพยนตร์ผี เนื่องจากในตัวอย่างภาพยนตร์มีการนำเสนอภาพฉากที่แสดงให้เห็นว่าเป็นเรื่องราวผีในตอนต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ และหลังจากนั้นจะเป็นฉากเกี่ยวกับการปราบผีหัวขาดโดยกลุ่มหมอผีต่างๆ ที่นำเสนอโดยนักแสดงตลกชื่อดังจำนวนมาก

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- พระนครฟิล์มซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เติมเต็มอารมณ์ ได้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน ตัวอักษรบรรยายสามารถอ่านได้ชัดเจน ในขณะที่เสียงพูดของตัวละครบางครั้งไม่สามารถฟังได้ชัดเจนแต่ทั้งนี้ไม่มีผลต่อการดำเนินเรื่อง นอกจากนี้ยังมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม ไม่ได้ใช้จังหวะและบริบทแวดล้อมในช่วงนั้น

6. สโลแกน มีการใช้ข้อความโน้มน้าวใจว่า “อลเวงหัวหมุน ชุลมุนหัวหลุด ทั่วประเทศ”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดและมีการใช้คำหยาบ

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว โดยมีการสร้างเรื่องราวเป็นโครงเรื่องอย่างคร่าว ซึ่งเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากภาพยนตร์ตัวอย่างเรื่องนี้คือ ชายคนหนึ่งโดนฆ่าตัดหัวและกลายเป็นผีหัวขาดออกหลอกหลอนผู้คน จนทำให้เหล่าพระและหมอผีต้องออกปราบผี ซึ่งเหล่าหมอผีนี้จะนำแสดงโดยนักแสดงตลกที่มีบทบาทตลกและผสมกับมีการทำท่าทางตลกตลอดเรื่องราว
- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างจากตามข้อความบรรยาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ตลกเพื่อใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย
- การจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน โดยตลอดตัวอย่างภาพยนตร์จะนำเสนอฉากที่มีสถานการณ์ตลกและช่วงที่มีมุขตลกในบทสนทนาของตัวละครอยู่ตลอด

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวที่มีสถานการณ์และท่าทางตลกของตัวละคร การใช้ดาราทลกที่มีชื่อเสียงนั่นเองในการโน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

14. แจ๋ว

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลก และชื่นชอบนักแสดงนำ เป็นซ์ พรชิตา ณ สงขลา เนื่องจากเป็นซ์เป็นนักแสดงนำในภาพยนตร์เรื่องนี้ โดยมีบทบาทอยู่ในตัวอย่างภาพยนตร์ตั้งแต่ต้นจนจบ โดยเรื่องราวและภาพฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์เพื่อนำเสนอนี้ จะเป็นภาพในสถานการณ์ที่มีบทตลกของเหล่าคนรับใช้จากภาคอีสานที่จับพลัดจับพลูได้เป็นนักสืบ โดยตลอดเรื่องราวจะมีการพูดภาษาอีสานเป็นส่วนใหญ่ ทำให้กลุ่มผู้รับสารอีกกลุ่มหนึ่งคือ คนไทยภาคอีสานนั่นเอง
2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่
 - บริษัทจีทีเอชซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ที่มีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง
3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เติมเต็มอารมณ์ ได้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์
4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน ตัวอักษรบรรยายสามารถอ่านได้ชัดเจน และเสียงพูดของตัวละครในช่วงที่เป็นภาษาไทยอีสานจะมีคำบรรยายได้ภาพประกอบด้วย
5. จังหวะและบริบทแวดล้อม ในด้านนักแสดงใช้ เป็นซ์ พรชิตา ซึ่งเป็นนักแสดงที่มีชื่อเสียงโดยเฉพาะกับกลุ่มเป้าหมายในต่างจังหวัด เพราะเป็นซ์ยังเป็นนักร้องเพลงลูกทุ่งที่ได้รับคามนิยมสูงอีกด้วย นอกจากนี้ฉากมุขตลกที่นำมาเสนอยังเป็นมุขตลกที่ตรงกับสถานการณ์ในช่วงที่ภาพยนตร์เข้าฉายอีกด้วย เช่น มุขเสียงออตโรไฟฟ้าซึ่งในช่วงนั้นรถไฟฟ้าเพิ่งเปิดใช้ได้ไม่นาน
6. สโลแกน มีการใช้ข้อความเน้นน้ำใจว่า “งานบ้านไม่มีขาด งานชาติไม่มีถอย”
7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาไทยภาคกลาง ภาษาอีสานและภาษาไทยสำเนียงพม่า
8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว
9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก ซึ่งเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากภาพยนตร์ตัวอย่างเรื่องนี้คือ นางเอกที่ชื่อแหว เป็นคนรับใช้ในบ้านคุณนายฝรั่ง มีเพื่อนเป็นคนรับใช้ด้วยกันอีก 3 คนคือ จิม แคท และหนูเอ๋ ทั้งสี่คนได้รับการว่าจ้างให้เป็นสายลับช่วยงานชาติ โดยบทพูดของตัวละครจะมีความตลกและอยู่ในสถานการณ์ที่ตลกเป็นส่วนใหญ่
- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างฉากตามข้อความบรรยายแบ่งประเภทเหตุการณ์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการแนะนำลักษณะนิสัยของตัวละครและยกตัวอย่างเหตุการณ์ตลกเพื่อใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ ซึ่งคือการใช้อารมณ์ตื้นตันเร้าใจที่ได้จากการรับชมภาพการต่อสู้ที่เร้าใจของตัวละครเอก
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน จากบทสนทนาตลกๆ และฉากบู๊แอ็คชั่นปนตลก โดยตลอดเรื่องราวจะมีการสอดแทรกมุขตลกเพื่อการจูงใจด้านอารมณ์ให้ผู้รับสารเกิดอารมณ์ร่วมและสนุกไปกับเรื่องราวอีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวที่มีบทพูดในสถานการณ์ตลกและท่าทางตลกของตัวละคร และการใช้นักแสดงที่มีชื่อเสียงในการโน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายนั่นเอง

15. สตรีเหล็ก 2

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลก และชื่นชอบภาพยนตร์เรื่องสตรีเหล็กในภาคแรก เห็นได้จากการนำเสนอภาพฉากตลกของเหล่านักบอลเลย์บอลสาวประเภทสอง และการนำเสนอในข้อความบรรยายที่มีลักษณะเชิงเปรียบเทียบกับภาพยนตร์เรื่องสตรีเหล็กในภาคแรกว่า เคยได้เป็นขวัญใจประชาชนไปแล้วในภาคแรก และในภาพนี้ก็เช่นกัน ยิ่งไปกว่านั้นในภาคนี้จะ “แซ่บกว่า เล่นแต่กว่า สะดิงกว่า” ในภาคแรก เพื่อโน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายที่ชื่นชอบภาพยนตร์เรื่องนี้ในภาคแรกนั่นเอง

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- นักแสดงนำชุดเดิมของสตรีเหล็กในภาคแรก ซึ่งสามารถสร้างความน่าเชื่อถือได้ในปัจจัยของความแน่นอนในบทบาทการแสดงที่ทำให้ผู้ชมติดใจมาแล้วในภาคแรก และในด้านความดึงดูดใจ เนื่องจากหลังจากความสำเร็จของภาพยนตร์ในภาคแรกทำให้นักแสดงนำหลายต่อหลายคนในสตรีเหล็กเป็นที่รู้จักและชื่นชอบของผู้ชมภาพยนตร์
- บริษัทไทเอนเตอร์เทนเมนต์ซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ที่มีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เต็มเต็มอารมณ์ ได้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่งภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม ด้วยความสำเร็จอย่างสูงของภาพยนตร์เรื่องสตรีเหล็กในภาคแรกทำให้มีผู้ชมที่ชื่นชอบยังคงติดตามเรื่องราวต่อไปในภาคสองนี้

6. สโลแกน ทางการใช้ข้อความโน้มน้าวใจว่า “รวมพลังทำดีทำตบ แซ่บกว่า เล่นแต่กว่า”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาไทยภาคกลางและภาษาไทยภาคเหนือ

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก ซึ่งเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากภาพยนตร์ตัวอย่างเรื่องนี้คือ การกลับมาอีกครั้งของทีมสตรีเหล็ก ที่ครั้งนี้มีคู่แข่งเป็นทีมเลียนแบบ ดังนั้นจึงเกิดการแข่งขันเพื่อแสดงความเป็นทีมของแท้ และตลอดเรื่องราวจะมีการสอดแทรกมุขตลกในแบบของกระเทย ทำให้

ผู้ชมเกิดอารมณ์ขันและมีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวในตัวอย่างภาพยนตร์อีกด้วย

- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างจากตามข้อความบรรยาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ตลกเพื่อใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย
- การจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน โดยตลอดตัวอย่างภาพยนตร์จะนำเสนอฉากที่มีสถานการณ์ตลกและช่วงที่มีมุขตลกในบทสนทนาของตัวละครอยู่ตลอด

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวที่มีบทพูดในสถานการณ์ตลกและท่าทางตลกของตัวละคร และการใช้กระแสความสำเร็จของภาพยนตร์ในภาพแรกนั่นเอง

16. พยัคฆ์ร้ายสายหน้า

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลก และชื่นชอบนักแสดงตลกจำนวนมากในภาพยนตร์เรื่องนี้ เนื่องจากเรื่องราวและภาพฉากที่นำเสนอในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นภาพฉากที่มีความตลกและเป็นการแนะนำลักษณะตัวละครที่มีลักษณะนิสัยที่ตลกและนำเสนอโดยนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงจำนวนมากเพื่อดึงดูดใจผู้รับสารที่ชื่นชอบนักแสดงตลกเหล่านี้และชื่นชอบเรื่องราวตลกในเรื่อง

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- บริษัทอาเอสฟิล์มซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ที่มีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เติมเต็มอารมณ์ ได้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน และมีการใช้เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม มีการใช้การตกลงที่เป็นที่นิยมอยู่ในขณะนั้นจำนวนมากมานำเสนอในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้

6. สโลแกน มีการใช้ข้อความโน้มน้าวใจว่า “ปฏิบัติการที่พัยค์รียายต้องส่ายหน้าชาวประชาต้องหายหลัง”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดและมีการใช้คำหยาบ

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว ซึ่งเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากภาพยนตร์ ตัวอย่างเรื่องนี้เป็น เรื่องราวการฆาตกรรมที่ถูกอาชญากรต้องการติดตามหาคนมาช่วยกู้วิกฤตนี้ โดยประกาศเรียกหอมมือดีเข้าร่วมฝึกปฏิบัติการหลักสูตรมือปราบ ซึ่งหอมที่เข้าร่วมหลักสูตรนี้ได้แก่ หอมค่อมหอมฟัน หอมจิ้มจอมผ้า และหอมเทพนุ้มลีลาและแล้วก็มีแผนซ้อนแผนโดยจอมโจรจ๊ะเอ๋ และหอมฝืออภัพ ทำให้ทั้งหมดต้องต่อสู้กันด้วยความโกลาหลรุ่นวาย นอกจากนี้บทบาทพูดของตัวละครจะมีความตลกและอยู่ในสถานการณ์ที่ตลกเป็นส่วนใหญ่
- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างจากตามข้อความแนะนำลักษณะนิสัยตัวละครและบรรยายเหตุการณ์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ตลกเพื่อใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย
- การจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน โดยตลอดตัวอย่างภาพยนตร์จะนำเสนอฉากที่มีสถานการณ์ตลกและช่วงที่มีมุขตลกในบทสนทนาของตัวละครอยู่ตลอด

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวที่มีบทพูดในสถานการณ์ตลกและท่าทางตลกของตัวละคร และการใช้นักแสดงที่มีชื่อเสียงนั่นเอง

17. ไปกลางสะดึงลำซึ่งสายหน้า

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลกผสมเรื่องราวผี และชื่นชอบวงไปกลางสะดอน เห็นได้จากการนำเสนอภาพจากตลกผีหลอก วิงหนีผี โดยจะมีการนำเสนอเรื่องผีแต่ไม่ได้เน้นที่ความน่ากลัวแต่จะเน้นที่ความตลกของตัวละครที่กลัวผีมากกว่า โดยตัวละครหลักของเรื่องจะนำเสนอแสดงโดยนักแสดงจากวงไปกลางสะดอนที่มีชื่อเสียงในขณะนั้น นอกจากนั้นยังเห็นได้จากชื่อของภาพยนตร์ที่มีการหยิบยกชื่อวงไปกลางสะดอนมานำเสนอในชื่อเรื่องเพื่อดึงดูดใจและให้ข้อมูลแก่ผู้รับสารที่ชื่นชอบวงไปกลางสะดอนนั่นเอง

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- วงไปกลางสะดอนที่มีชื่อเสียงด้านความตลกและสนุกสนาน โดยมีความน่าเชื่อถือในด้านของความเชี่ยวชาญในการแสดงตลกและจากประสบการณ์ในการสร้างความสนุกสนานให้แก่ผู้ชมตลอดมา ทั้งยังมีความน่าเชื่อถือในด้านความน่าดึงดูดใจ เนื่องจากวงไปกลางสะดอนกำลังเป็นที่นิยมอย่างสูงในขณะนั้น ทำให้การแสดงภาพยนตร์ครั้งนี้ของพวกเขาสามารถดึงดูดใจผู้รับสารได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เต็มเต็มอารมณ์ ได้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม ในด้านนักแสดงใช้นักแสดงจากวงโปงลางสะออนและ ปีม กวี นักร้องชื่อดังที่มีแฟนคลับจำนวนมากและเป็นที่ยอมรับในช่วงนั้น

6. สโลแกน มีการใช้ข้อความโน้มน้าวใจเพื่อรับประกันความตลกว่า “ข้าสนั่นจอ ฮา กระที่บโรง”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดตามสมัยนิยม

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้าง แรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นคร่าวๆ ซึ่งเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จาก ภาพยนตร์ตัวอย่างเรื่องนี้คือ เรื่องเกิดขึ้นในโรงภาพยนตร์ผีสิงแห่งหนึ่ง ที่ เหล่าผีคอยหลอกหลอนผู้คนที่มาชมภาพยนตร์และคนที่อาศัยอยู่ โดยส่วนใหญ่จะเล่าเรื่องด้วยฉากการโดนผีหลอกและท่าทางตลกของนักแสดง และมีการใช้บทพูดของตัวละครที่มีความตลกและอยู่ในสถานการณ์ที่ตลกเป็น ส่วนใหญ่
- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างฉากตามข้อความบรรยาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ตลกเพื่อใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย
- การจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน โดยตลอดตัวอย่างภาพยนตร์จะนำเสนอฉากที่มี สถานการณ์ตลกและช่วงที่มีมุขตลกในบทสนทนาของตัวละครอยู่โดยตลอด กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์ เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวที่มีบทพูดในสถานการณ์ตลกและท่าทางตลกของตัวละคร และการใช้ นักแสดงที่มีเป็นที่ยอมรับในการโน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายนั่นเอง

18. ตัดสุ้ฟูต

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัย ทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลก เห็นได้จากการนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวกับแก๊งเจ้าพ่อซึ่งคนไทยจะคุ้นเคยกับเรื่องราวของภาพยนตร์เรื่องเจ้าพ่อเขียงไ้ ที่เรื่องราวจะเป็นการฆ่าฟันแก๊งแย่ง

อำนาจ แต่ในภาพยนตร์เรื่องนี้นำเรื่องราวแก๊งเจ้าพ่อมานำเสนอในมุมมองซ้ำชั้น ว่าถ้าเกิดเจ้าพ่อคนใหม่ “เป็นตุ๊ด” แล้วความน่าเกรงขามของวงการเจ้าพ่อจะเป็นอย่างไร ดังนั้นภาพที่นำเสนอจึงเป็นภาพฉากที่มีเรื่องราวตลกของการฝึกหัวเจ้าพ่อตุ๊ดให้เป็นแมนนั่นเอง และนอกจากนี้กลุ่มผู้รับสารอีกกลุ่มคือผู้ที่ชื่นชอบนักแสดงนำ บอย สิทธิชัย หรือบอย เอเอฟ3 ซึ่งเป็นนักแสดงหน้าใหม่แต่มีความโด่งดังและมีกลุ่มผู้นิยมชมชอบจำนวนมาก ดังนั้นการนำเสนอว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ นำแสดงโดยบอย สิทธิชัยจึงสามารถใช้เป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารได้

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- บริษัทจีทีเอชซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ที่มีความน่าเชื่อถือในด้านความน่าไว้วางใจในคุณภาพของภาพยนตร์ที่เป็นผลงานจากบริษัท

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เต็มเต็มอารมณ์ ได้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม ในด้านนักแสดงใช้ บอย สิทธิชัยหรือบอย เอเอฟ3 ซึ่งเป็นดาราที่มีฐานแฟนคลับจำนวนมาก

6. สโลแกน ไม่มีการใช้สโลแกน

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดและมีการใช้คำหยาบ

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว ซึ่งเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากภาพยนตร์ ตัวอย่างเรื่องนี้เป็นตุ๊ดแต่จะต้องมาเป็นหัวหน้าของแก๊งมังกรทองแทนพ่อของตัวเอง ทำให้ต้องได้รับการฝึกฝนกิริยาท่าทางให้เป็นผู้ชายแย่งชิงความเป็นใหญ่กับหัวหน้าแก๊งอื่น ซึ่งได้แก่ อาเฟย แก๊งตรอกโรงเจ

และเส้นปอ แก้งประตู่ผี และทิ้งทำให้สนใจว่าเรื่องราวจะเป็นอย่างไรเมื่อในที่สุดอาเทียนก็ได้นำวิทายายุทศิตต์มาใช้

- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างจากตามข้อความบรรยาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ตลกเพื่อใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย
- การจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน โดยตลอดตัวอย่างภาพยนตร์จะนำเสนอฉากที่มีสถานการณ์ตลกและช่วงที่มีมุขตลกในบทสนทนาของตัวละครอยู่โดยตลอด

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวที่มีบทพูดในสถานการณ์ตลกและท่าทางตลกของตัวละคร และการใช้นักแสดงที่มีชื่อเสียงในการโน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายนั่นเอง

19. สารแนสลิปส์

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลก ชื่นชอบผลงานของทีมีสาระแน โดยเห็นได้จากการนำเสนอในตัวอย่างภาพยนตร์ว่าเป็นผลงานของทีมีสาระแน การใช้นักแสดงจากทีมีสาระแน คือ เปิ้ล นาคร และเสนาหอย ซึ่งนอกจากนั้นชื่อภาพยนตร์ยังสามารถแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเป็นผลงานของทีมีสาระแน และนำเสนอว่าภาพยนตร์เรื่องนี้จะมีความแตกต่างจากผลงานของทีมีสาระแนครั้งที่ผ่านมา เนื่องจากจะเป็นภาพยนตร์ที่มีการเขียนบทเป็นครั้งแรก เพื่อดึงดูดใจผู้รับสารที่ชื่นชอบทีมีสาระแนและติดตามคอยชมผลงานในแบบใหม่ๆ สไตล์ทีมีสาระแนนั่นเอง และกลุ่มผู้รับสารอีกกลุ่มหนึ่งคือผู้ที่ชื่นชอบนักแสดง มาริโอ เมาริโอ ซึ่งเป็นนักแสดงวัยรุ่นที่มีชื่อเสียงอย่างสูงในขณะนี้ โดยเห็นได้จากการนำเสนอเรื่องราวที่เห็นได้ชัดว่ามาริโอแสดงเป็นตัวละครหลักของเรื่อง และมีบทบาทตลอดทั้งตัวอย่างภาพยนตร์ตั้งแต่ต้นจนจบ

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- ทีมีสาระแนที่มีสไตล์ตลกเฉพาะตัว และมีความเชี่ยวชาญด้านการความตลกที่แตกต่างจากนักแสดงตลกทั่วไป โดยที่ความตลกของทีมีสาระแนจะมาจากการแกล้งดาราธิบดีโดยที่เขาไม่รู้ตัวมาก่อน ซึ่งในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้จะ

แสดงให้เห็นว่าเป็นภาพยนตร์ที่มีการเขียนบทและไม่ใช้การแก้งดาราเหมือนครั้งก่อน แต่ในตัวอย่างภาพยนตร์ยังมีการนำเสนอภาพความตลกที่ได้จากการเล่นมุขเพิ่มเติมจนทำให้ดาราหลุดอย่างไม่ตั้งใจเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญด้านความตลกนั่นเอง

- สหมงคลฟิล์มและลัคฟิล์มซึ่งเป็นบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ โดยมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เต็มเต็มอารมณ์ ใต้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน ตัวอักษรบรรยายสามารถอ่านได้ชัดเจน แต่เสียงพูดของตัวบางครั้งมีความไม่ชัดเจนแต่ไม่มีผลกระทบต่อการดำเนินเรื่อง

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม เป็นภาพยนตร์เรื่องที่สองของกลุ่มสาระแนที่มีความแปลกใหม่ไม่เหมือนภาพยนตร์ในเรื่องแรกของสาระแน ซึ่งจะมีการนำเสนอว่ามีการเขียนบทภาพยนตร์ครั้งแรก แต่จะยังคงความเป็นสาระแน คือมีลักษณะไม่เหมือนภาพยนตร์โดยทั่วไป ซึ่งความแปลกใหม่นี้เองจึงสามารถนำมาใช้น่าสนใจผู้รับสารได้

6. สโลแกน มีการใช้ข้อความโน้มน้าวใจว่า “ภาพยนตร์จริงๆ แบบมีบท ครั้งแรกของสาระแน ดาราตัวล่องหน้า แต่ปล่อยมุขฮาเกินสุดๆ จนดารายังหลุดซ้ำ” เพื่อยืนยันและรับประกันความตลกในสไตล์ของสาระแน

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดและมีการใช้คำหยาบ

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว โดยมีการสร้างเรื่องราวเป็นโครงเรื่องอย่างคร่าว ๆ ว่าตัวละครหลักหรือเอกจะต้องมาอาศัยอยู่กับน้ำเซเพื่อฝึกความเป็น

ชาย และเพื่อความแมนจะต้องจับสาวให้ได้สักคน โดยเรื่องราวหลักๆ ที่รับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์มีเพียงเท่านั้น แต่จะมีการเน้นเรื่องสไตล์ของภาพยนตร์แบบสาระแน ซึ่งแม้จะมีการเขียนบทแต่ก็ยังมีกรปล่อยมุขนอกบทอยู่ตลอดเรื่อง

- การยกตัวอย่าง จะมีการตัดภาพตัวอย่างเบื้องหลังการแสดงที่นักแสดงปล่อยมุขนอกบทและดาราหลุดเข้ามาให้ชมในตัวอย่างภาพยนตร์ด้วย
- กลมใจโดยใช้ด้านอารมณ์ขัน โดยบทสนทนาของตัวละครจะเป็นบทพูดตลกและท่าทางของนักแสดงที่มีความตลกนั่นเอง

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวที่มีบทพูดในสถานการณ์ตลกและท่าทางตลกของตัวละคร การใช้นักแสดงที่มีชื่อเสียงและผลงานสไตล์สาระแนในการโน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

20. โภยเถอะโยม

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลกผสมเรื่องรางผี โดยเน้นไปที่เรื่องราวของความตลกของตัวละครที่โดนผีหลอกมากกว่าความน่ากลัวของผี เห็นได้จากการนำเสนอภาพฉากตัวละครโดนผีหลอก การวิ่งหนีผี และการปรากฏตัวของผีในจังหวะตลกมากกว่าการสร้างความตกใจ และนอกจากนั้นกลุ่มผู้รับสารอีกกลุ่มหนึ่งคือผู้ที่ชื่นชอบผลงานของจาตุรงค์ มกจ๊ก ซึ่งเป็นนักแสดงและผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ โดยเห็นได้จากการนำเสนอชื่อของเขว่าเป็นผู้กำกับในตอนท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- จาตุรงค์ มกจ๊ก ซึ่งเป็นนักแสดงตลกและผู้กำกับภาพยนตร์ตลกที่มีผลงานมาแล้วหลายเรื่อง โดยสามารถสร้างความน่าเชื่อถือได้จากปัจจัยด้านความเชี่ยวชาญทางการกำกับและการแสดงในบทบาทตลก และภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ตลก เขาจึงถือเป็นแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

ด้านความเชี่ยวชาญได้ นอกจากนั้นความจริงใจที่มีต่อการในการแสดง ความจริงใจต่อบทบาทและตัวละครยังทำให้ตัวละครดูน่าเชื่อถือด้วย ยิ่งไปกว่านั้นหม่ายังมีความน่าดึงดูดใจ ในฐานะที่เป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับ ซึ่งไม่ว่าจะแสดงตลกที่ใดก็สามารถสร้างความสนุกสนานได้ ทุกครั้งไป

- บริษัทจีทีเอชซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ โดยมีความน่าเชื่อถือในด้านของ ความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชม ภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เต็มเต็มอารมณ์ ได้รับความเพลิดเพลินไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยาย สามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม ล้อเลียนลักษณะผีของเกาหลีเรื่องจูอนซึ่งเป็นที่รู้จักดี ในหมู่ผู้ชมภาพยนตร์ชาวไทย

6. สโลแกน มีการใช้ข้อความโน้มน้าวใจว่า “นับจากนี้ ทุกสถิติการโกยจะถูกทำลาย”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดและมีการใช้คำหยาบ

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้าง แรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราว โดยสร้างเป็นโครงเรื่องอย่างคร่าว ซึ่งเรื่องราว ที่รับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์มีเพียงว่า เป็นเรื่องราวของเด็กที่ออก อาละวาดตามหลอกชาวบ้านจนชาวบ้านต้องหนีไปพึ่งพระ และ นอกเหนือจากนั้นจะเป็นฉากตลกๆ ในช่วงที่ผีเด็กออกหลอกชาวบ้านและ

การหนีผี โดยจะมีการใช้กลอุบายด้านอารมณ์ชั้นจากบทสนทนาตลกของตัวละครและสถานการณ์การหนีผีแบบตลกๆ

- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างจากตามข้อความบรรยาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ตลกเพื่อใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย
- การจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน โดยตลอดตัวอย่างภาพยนตร์จะนำเสนอฉากที่มีสถานการณ์ตลกและช่วงที่มีมุขตลกในบทสนทนาของตัวละครอยู่โดยตลอด

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวล้อเลียนภาพยนตร์ต่างประเทศที่เป็นที่รู้จักให้เป็นภาพยนตร์ตลกในแบบไทยๆ บทสนทนาตลกตามสถานการณ์และการนำเสนอชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ในการโน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

21. มนต์เพลงลูกทุ่งเอฟเอ็ม

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลก ชื่นชอบเพลงลูกทุ่งและนักร้องลูกทุ่งชื่อดังจำนวนมากที่เป็นนักแสดงในภาพยนตร์เรื่องนี้ โดยจะเห็นได้จากเรื่องราวที่นำเสนอในตัวอย่างภาพยนตร์จะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับโจรพันหน้าที่สามารถปลอมตัวได้หลากหลาย และการปลอมตัวแต่ละครั้งจะมีการใช้นักแสดงที่เป็นนักร้องลูกทุ่งมารับบทเป็นโจรให้แต่ละหน้า ซึ่งภาพฉากที่ตัดตอนมานำเสนอส่วนใหญ่ นอกจากจะเป็นภาพของนักร้องลูกทุ่งชื่อดังแล้ว ยังใช้ภาพที่มีการแสดงบทบาทตลกของเหล่านักร้องลูกทุ่งอีกด้วย

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- บริษัทสหมงคลฟิล์มซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ โดยมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เต็มเต็มอารมณ์ ได้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน

5. จังหวะและปริบทแวดล้อม การนำนักร้องลูกทุ่งที่เป็นที่นิยมในช่วงเวลานั้นมารวมตัวกันในภาพยนตร์เรื่องเดียวเป็นเรื่องแรกที่ยังไม่เคยมีใครทำมาก่อน

6. สโลแกน มีข้อความโน้มน้าวใจเกี่ยวกับนักแสดงที่เป็นนักร้องลูกทุ่งชื่อดังว่า “หลับตานึกถึงใคร ลืมตาเห็นคนนั้น”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูด

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก โดยเรื่องราวที่รับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์คือ มีโจรประหลาดออกอาละวาดปล้นทุกที่ที่มีเงินและเปิดเพลงลูกทุ่ง และโจรนี้สามารถเปลี่ยนหน้าไปเรื่อยๆ โดยมีหน้าตาเหมือนนักร้องลูกทุ่งหลายต่อหลายคน ตำรวจจึงออกตามล่าเจ้าโจรพันหน้า แต่ทำอย่างไรก็จับไม่ได้จึงใช้วิธีเปิดการแข่งขันร้องเพลงลูกทุ่งชิงเงินรางวัลล้านบาท เรื่องราวทิ้งท้ายไว้เพียงเท่านั้น
- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างจากตามข้อความบรรยาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ตลกเพื่อใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย
- การจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน โดยตลอดตัวอย่างภาพยนตร์จะนำเสนอฉากที่มีสถานการณ์ตลกและช่วงที่มีมุขตลกในบทสนทนาของตัวละครอยู่โดยตลอด

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้นักแสดงที่เป็นนักร้องลูกทุ่งที่มีชื่อเสียง เนื้อเรื่องที่นำเสนอติดตาม และบทสนทนาตลกเพื่อโน้มน้าวใจกลุ่มผู้รับสารเป้าหมายของภาพยนตร์

22. ตู๊กก็เจ้าหญิงชายกบ

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลก และชื่นชอบนักแสดงตลก ตู๊กก็ ซึ่งเป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียง โดยเห็นได้จากการนำเสนอภาพฉากตลกและส่วนใหญ่เป็นฉากที่แสดงให้เห็นว่าตู๊กก็เป็นนักแสดงหลักหรือเป็นนางเอกของเรื่อง ซึ่งเรื่องราวจะเป็นเรื่องราวของเจ้าหญิงซึ่งภาพตายตัว (Stereotype) ของเจ้าหญิงคือผู้หญิงที่มีความสวยงามทั้งภายในและภายนอก ดังนั้นการรับบทเป็นเจ้าหญิงของตู๊กก็ซึ่งมีชื่อเสียงเพราะความไม่สวยงามจึงเป็นสิ่งที่สามารถสร้างความตลกได้ตั้งแต่แรกเริ่ม และเป็นจุดสนใจให้ผู้รับสารสนใจชมภาพยนตร์เรื่องนี้

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- ตู๊กก็ซึ่งเป็นนักแสดงตลกที่มีผลงานเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมมาแล้วหลายเรื่อง โดยสามารถสร้างความน่าเชื่อถือได้จากปัจจัยด้านความเชี่ยวชาญทางการแสดงในบทบาทตลก และภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ตลก เธอจึงถือเป็นแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือด้านความเชี่ยวชาญได้ นอกจากนี้ความจริงใจที่มีต่อการในการแสดง ความจริงใจต่อบทบาทและตัวละครยังทำให้ตัวละครดูน่าเชื่อถืออีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นตู๊กก็ยังมีความน่าดึงดูดใจ ในฐานะที่เป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงและเป็นทีนิยม ซึ่งไม่ว่าจะแสดงตลกที่ใดก็สามารถสร้างความสนุกสนานได้ทุกครั้งที่ไป
- สหมงคลฟิล์มและเวิร์คพอยต์อินเตอร์เทนเมนต์เป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ ความคุ้มค่าที่จะได้เต็มเต็มอารมณ์ ได้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและปริบทแวดล้อม การใช้ตึกก็เป็นนางเอกภาพยนตร์เรื่องนี้ เนื่องจากตึกก็เป็นนักแสดงตลกที่กำลังเป็นที่นิยมอย่างมากและถึงแม้จะเล่นภาพยนตร์มาหลายเรื่องแต่ก็ยังไม่เคยเล่นเป็นนักแสดงนำสักครั้ง

6. สโลแกน “นี่คือบทพิสูจน์ของความรักและหน้าที่ และการค้นหาคนที่ใช่”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดและมีการใช้คำหยาบ

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นโครงเรื่องอยากคร่าวๆ โดยเรื่องราวที่รับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์มีอยู่ว่า เป็นเรื่องราวของตึกที่เข้าหญิงแห่งปาดังราวที่พยายามฝึกการเป็นเจ้าหญิงที่เพียบพร้อม เนื่องจากความไม่สวยของตน และเพื่อต้องการที่จะพิชิตใจของคหบดีหนุ่มรูปหล่อ
- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างจากตามข้อความบรรยาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ตลกเพื่อใช้น่าสนใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย
- กลจูงใจด้านอารมณ์ขึ้นจากบทสนทนาและท่าทางตลกๆ ของตัวละครอยู่ตลอดในตัวอย่างภาพยนตร์

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้นักแสดงตลกที่มีเป็นที่นิยมมาเป็นนักแสดงนำในเรื่อง เรื่องราวที่น่าสนุก และบทพูดตลกๆ ของตัวละครในการโน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

ภาพยนตร์รักวัยรุ่น

1. รถไฟฟ้ามาหานะเธอ

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือผู้หญิงวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวรักวัยรุ่น โดยเฉพาะสาวโสดวัยทำงาน อายุประมาณ 20-35 ปี ซึ่งเป็นวัยเดียวกับนางเอกในภาพยนตร์ เห็นได้จากการนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิตโสด และเหงาของสาวที่มีอายุเกินวัยรุ่นแล้วแต่ยังไม่มีแฟน โดยเป็นการจับประเด็นประสบการณ์ร่วมของผู้รับสารมาเพื่อโน้มน้าวใจ และกลุ่มผู้รับสารอีกกลุ่มหนึ่งคือผู้ที่ชื่นชอบนักแสดงเคน ธีระเดช ซึ่งเคนเป็นนักแสดงหนุ่มที่ได้รับความนิยมและถือเป็นชายในฝันของผู้หญิงไทยจำนวนมาก

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- บริษัทจีทีเอชซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียงด้านการผลิตภาพยนตร์แนวนี้ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือการได้รับรู้ประสบการณ์ความรักใหม่ๆ จากในภาพยนตร์และการได้มีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวในภาพยนตร์ที่ผู้รับสารเคยมีประสบการณ์ร่วมในเหตุการณ์คล้ายๆ กัน

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม การใช้เคน ธีระเดชเป็นพระเอกภาพยนตร์เรื่องนี้ เนื่องจากเป็นนักแสดงที่กำลังเป็นที่นิยมอย่างสูงเพื่อดึงดูดใจผู้ชมให้สนใจชมภาพยนตร์เรื่องนี้

6. สโลแกน “โอกาสสุดท้ายขอคนโสด คว่าไว้อย่าให้หลุดมือ” และ “เลิกเหงาเลิกโสด ทุกโรงภาพยนตร์”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดตามสมัยนิยม

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก โดยเรื่องราวที่รับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์มีอยู่ว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องราวของหญิงโสไดอายุ 30 คนหนึ่งชื่อเหมยลี่ เธอไม่เคยมีแฟนมาก่อนตลอดชีวิตในขณะที่เพื่อนสนิทของเธอแต่งงานมีครอบครัวกันไปหมดแล้ว และแล้ววันหนึ่งเธอก็ได้พบผู้ชายในฝัน เธอจึงพยายามทำทุกอย่างให้ได้เขามาเป็นแฟน แต่แล้วก็เหมือนกับว่าเรื่องราวจะไม่จบลงอย่างสุขสันต์ แล้วเรื่องราวก็จบลงเพียงเท่านี้ และในช่วงท้ายจะมีการใช้ภาพที่ตัดตอนมานำเสนอประกอบเพลงประกอบที่เข้ากับเนื้อเรื่อง เพื่อให้มีอารมณ์คล้อยตามไปกับเรื่องราวอีกด้วย
- การยกตัวอย่าง โดยการนำเสนอภาพตัวอย่างตามคำบรรยายแบ่งประเภทเหตุการณ์ที่จะนำเสนอ ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้เพื่อขยายความในฉากความรักและประสบการณ์ของนางเอก
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์รัก และอารมณ์เศร้า
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์รัก และอารมณ์ขัน อารมณ์รักนี้เห็นได้จากเรื่องราวที่นำเสนอเห็นได้ชัดว่าเป็นเรื่องราวความรักของนางเอกที่มีต่อพระเอกเพื่อนำมาจูงใจผู้ที่เคยมีประสบการณ์ร่วม เช่น คนโสด และคนที่เคยมีประสบการณ์แอบรัก สำหรับในด้านอารมณ์ขันนั้นจะสอดแทรกอยู่ในบทสนทนาประกอบกับสถานการณ์ที่สร้างให้เกิดความตลกสนุกสนาน

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ เรื่องราวที่น่าสนใจและโดนใจกลุ่มเป้าหมายผสมกับการใช้อารมณ์ขันในเรื่อง และการใช้นักแสดงตลกที่มีเป็นที่นิยมมาเป็นนักแสดงนำในเรื่อง มาเป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายนั่นเอง

2. แพนจัน

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์ย้อนยุค และมีอายุประมาณ 25-35 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุที่มีวัยเด็กอยู่ในช่วงเวลาของภาพยนตร์ เห็นได้จากเรื่องราว สภาพแวดล้อมของฉากที่ตัดตอนมา และการเลือกใช้เพลงประกอบที่มีลักษณะเป็นเพลงเก่า

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- จีเอ็มเอ็มแกรมมี และไทเอ็นเตอร์เทนเมนต์ซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือการได้รับรู้ประสบการณ์ความรักใหม่ๆ จากในภาพยนตร์และการได้มีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวในภาพยนตร์ที่ผู้รักสารเคยมีประสบการณ์ร่วมในเหตุการณ์คล้ายๆ กัน

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม เป็นภาพยนตร์เรื่องแรกที่จับเรื่องราวความรักในวัยเด็กในลักษณะย้อนยุคและทำให้ระลึกถึงความหลังเป็นครั้งแรกในประเทศไทย

6. สโลแกน “จำได้ใหม่ว่ามีแฟนคนแรกตอนอายุกี่ขวบ”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดตามสมัยนิยม

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก โดยเรื่องราวที่รับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์มีอยู่ว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องราวของเจ๊ียบ เด็กชายคนหนึ่งที่มีเพื่อนเล่นเป็นเด็กผู้หญิงทั้งหมด โดยแต่ละวันจะต้องเล่นเกมพ่อแม่ลูกกับกลุ่มเด็กผู้หญิง แต่เขาก็พยายามที่จะเข้าแก๊งของเด็กผู้ชาย เพื่อจะได้เล่นต่อสู้

กำลังภายในกับกลุ่มเด็กผู้ชายบ้าง แต่พวกเขาก็ไม่ยอมรับเจ็บเข้ากลุ่ม
แถมยังคอยล้อเลียนว่าเจ็บเป็นแฟนกับน้อยหน้าเด็กผู้หญิงในกลุ่มอีก
ต่างหาก เรื่องราวต่อไปแสดงให้เห็นถึงความรักระหว่างเด็กทั้ง
คู่ และนอกจากนั้นยังใช้ภาพที่ตัดตอนมานำเสนอประกอบกับเพลงเก่าตรง
กับยุคสมัยในเรื่องเพื่อชวนให้ระลึกถึงเรื่องราวในวัยเด็กที่ตรงกับ

ประสบการณ์ของกลุ่มเป้าหมายและมีอารมณ์ร่วมไปกับเนื้อเรื่องอีกด้วย

- การยกตัวอย่าง ในที่นี้คือการยกตัวอย่างเหตุการณ์ตามเสียงบรรยายของ
พระเอกและตัวอักษรบรรยายนั่นเอง
- กลองโดยใช้อารมณ์ ได้แก่อารมณ์รัก และอารมณ์ขัน อารมณ์รักนี้เห็นได้
จากเรื่องราวที่นำเสนอเห็นได้ชัดว่าเป็นเรื่องราวความรักน่ารักของเด็กทั้งคู่
และสำหรับในด้านอารมณ์ขันนั้นจะสอดแทรกอยู่ในบทสนทนาประกอบกับ
สถานการณ์น่ารักๆ ที่สร้างให้เกิดความตลกสนุกสนาน

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์
เรื่องนี้คือ เรื่องราวที่น่าสนใจและโดนใจกลุ่มเป้าหมายผสมกับการใช้อารมณ์ขันในเรื่องมาเป็นจุด
ดึงดูดใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายนั่นเอง

3. กวน มิน ไฮ

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัย
ทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวรักโรแมนติกสไตล์เกาหลี และผู้ชื่นชอบผลงานของบริษัทจีทีเอช

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- บริษัทจีทีเอชซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้าน
ของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของ
ภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือการได้รับรู้ประสบการณ์ความรักใหม่ๆ จากในภาพยนตร์และการได้มีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวในภาพยนตร์ที่ผู้รักสารเคยมีประสบการณ์ร่วมในเหตุการณ์คล้ายๆ กัน

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและปริบทแวดล้อม เป็นภาพยนตร์เรื่องแรกที่สร้างเป็นภาพยนตร์รักในแนวภาพยนตร์เกาหลีซึ่งเป็นที่ยอมรับในหมู่วัยรุ่นไทยในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา รวมทั้งฉากการถ่ายทำในประเทศเกาหลีจึงเป็นอีกจุดดึงดูดใจผู้ชมกลุ่มเป้าหมายได้อีกด้วย นอกจากนี้ยังมีการอ้างถึงว่าเป็นภาพยนตร์จากผู้สร้างเดียวกับภาพยนตร์เรื่องรถไฟฟ้ามหานครเธอซึ่งโด่งดังมากเมื่อ 1 ปีก่อนภาพยนตร์เรื่องนี้เข้าฉาย

6. สโลแกน “ภาพยนตร์โฮแมนติก กวนเมดี้ จากผู้สร้างรถไฟฟ้ามหานครเธอ”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดตามสมัยนิยม

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก โดยเรื่องราวที่รับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์มีอยู่ว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องราวพระเอกจอมกวนและนางเอกจอมมีน ทั้งคู่ไม่รู้จักกันมาก่อน แต่ไปเจอกันโดยบังเอิญที่เกาหลีและเดินทางไปเที่ยวในเกาหลีด้วยกันในที่สุด จนในที่สุดทั้งคู่ก็รักกัน เรื่องราวจบลงด้วยความเศร้าที่เหมือนทั้งคู่จะรักกันไม่ได้ และนอกจากนั้นยังใช้ภาพที่ตัดตอนมานำเสนอประกอบเพลงประกอบที่เข้ากับเนื้อเรื่องเพื่อให้มีอารมณ์คล้ายๆ ตามไปกับเนื้อเรื่องอีกด้วย
- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างฉากตามข้อความบรรยาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ความรักของพระเอกและนางเอก

- กลงใจโดยใช้อารมณ์ ได้แก่อารมณ์รัก และอารมณ์ขัน อารมณ์รักนี้เห็นได้จากเรื่องราวที่ความรักของทั้งคู่ของทั้งคู่ที่มีให้กัน และสำหรับในด้านอารมณ์ขันนั้นจะสอดแทรกอยู่ในบทสนทนาและความกวนของพระเอกที่สร้างให้เกิดความตลกสนุกสนาน

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ เรื่องราวที่น่าสนุกและโดนใจกลุ่มเป้าหมายผสมกับการใช้อารมณ์ขันในเรื่องมาเป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย และการใช้ความสำเร็จของผลงานเรื่องก่อนหน้าของบริษัทที่เอชด้วยเช่นกัน

4. 32 ธันวาคม

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวรักวัยรุ่นผสมความตลก และผู้ชื่นชอบนักแสดง แดน วรเวช
2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่
 - โฆษณา 3 ซ่า ซึ่งเป็นนักแสดงสมทบและเป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงสามารถรับประกันความตลกของภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ โดยมีความน่าเชื่อถือด้านความเชี่ยวชาญด้านความตลก และมีความน่าดึงดูดใจ เนื่องจากโฆษณานี้เป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงในขณะนั้น
3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือการได้รับรู้ประสบการณ์ความรักใหม่ๆ จากในภาพยนตร์และการได้มีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวในภาพยนตร์ที่ผู้รักสารเคยมีประสบการณ์ร่วมในเหตุการณ์คล้ายๆ กัน
4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน
5. จังหวะและบริบทแวดล้อม ปัจจุบันเด็กวัยรุ่นนิยมการมีกิ๊ก หรือคบกับผู้ชายหรือผู้หญิงหลายคน ภาพยนตร์เรื่องนี้จึงจับประเด็นนี้มานำเสนอเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน

6. สโลแกน “คนที่ดีพอหรือคนที่พอดี”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดตามสมัยนิยมและมีการใช้ภาษาเหนือ

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก โดยเรื่องราวที่รับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์มีอยู่ว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องราวพระเอกจอมเจ้าชู้ที่มีความรักกับผู้หญิง 3 คน แต่ยังไม่รู้ว่าจริงๆ แล้วตัวเอกรักใครกันแน่ จึงต้องอาศัยความช่วยเหลือจากเพื่อนที่แสดงโดยโหน่ง 3 ซ่า โดยเรื่องนำเสนอลักษณะนิสัยของผู้หญิงแต่ละคนและความสัมพันธ์ระหว่างพระเอกกับผู้หญิงแต่ละคน ซึ่งในตอนจบจะทิ้งท้ายไว้ให้เห็นว่าพระเอกกำลังวิ่งไปบอกรักผู้หญิงคนที่ใช่ แต่ยังไม่เปิดเผยให้ผู้ชมรู้ว่าคือคนไหน และนอกจากนั้นยังใช้ภาพที่ตัดตอนมานำเสนอประกอบเพลงประกอบที่เข้ากับเนื้อเรื่องเพื่อให้อารมณ์คล้อยตามไปกับเนื้อเรื่องอีกด้วย
- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างจากตามข้อความบรรยาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ความรักผสมความตลกของพระเอกและนางเอกทั้ง 3 คน
- กลยุทธ์โดยใช้อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์รัก และอารมณ์ขัน อารมณ์รักนี้เห็นได้จากเรื่องราวที่ความรักของพระเอกที่มีต่อผู้หญิงทั้ง 3 คน และสำหรับในด้านอารมณ์ขันนั้นจะสอดแทรกอยู่ในบทสนทนาของตัวละครทั้งหลายที่สร้างให้เกิดความตลกสนุกสนาน

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ เรื่องราวที่น่าสนใจและการจับประเด็นที่โดนใจกลุ่มเป้าหมายผสมกับการใช้อารมณ์ขันในเรื่องมาเป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

5. เพื่อนสนิท

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวรักวัยรุ่น ผู้ที่เคยมีประสบการณ์แอบรักเพื่อนสนิท และผู้ชื่นชอบภาพยนตร์เรื่องแฟนฉัน เนื่องจากมีการอ้างถึงผู้กำกับภาพยนตร์ว่าเป็น 1 ในผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องแฟนฉันที่ประสบความสำเร็จอย่างสูง

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- คมกฤษ ตรีวิมล ซึ่งเป็น 1 ในผู้กำกับกับเรื่องแฟนฉัน โดยมีความน่าเชื่อถือในด้านของความเชี่ยวชาญในการกำกับภาพยนตร์แนวนี้และเคยประสบความสำเร็จจากภาพยนตร์เรื่องก่อนหน้านี
- บริษัทจีทีเอชซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือการได้รับรู้ประสบการณ์ความรักใหม่ๆ จากในภาพยนตร์และการได้มีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวในภาพยนตร์ที่ผู้รักสารเคยมีประสบการณ์ร่วมในเหตุการณ์คล้ายๆ กัน

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม ประเด็นเรื่องราวเกี่ยวกับการแอบรักเพื่อนสนิทยังไม่เคยมีใครนำมาทำเป็นภาพยนตร์ และกระแสของภาพยนตร์เรื่องแฟนฉันยังไม่หายไปทำให้ประเด็นเรื่องผู้กำกับของแฟนฉันจึงนำมาใช้เพื่อโน้มน้าวใจได้

6. สโลแกน “เส้นบางๆ ระหว่างคำว่าเพื่อนรัก รักเพื่อน”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดตามสมัยนิยมและมีการใช้ภาษาไทยสำเนียงภาคใต้

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก โดยเรื่องราวที่รับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์มีอยู่ว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องราวของพระเอกชื่อหมูที่แอบรักเพื่อนสนิทของตัวเองที่ชื่อดากานดา แต่ดากานดาเหมือนจะไม่ได้รักเขาตอบกลับพาเพื่อนสาวมาแนะนำให้รู้จัก หมูจึงหลบไปเที่ยวที่ภาพได้และเกิดอุบัติเหตุจนขาหักต้องพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง และได้พบกับนุ้ย พยาบาลสาว ทั้งสองเริ่มสนิทกันแต่หมูก็ยังคิดถึงดากานดา และในตอนจบได้ทิ้งท้ายไว้ว่าหมูได้บอกรักดากานดา โดยที่ไม่รู้ว่าดากานดาตอบว่าอย่างไร และนอกจากนั้นยังมีการใช้ภาพที่ตัดตอนมานำเสนอประกอบเพลงประกอบที่เข้ากับเนื้อเรื่องเพื่อให้มีอารมณ์คล้อยตามไปกับเนื้อเรื่องอีกด้วย
- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างฉากตามข้อความบรรยาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ความรักของพระเอกและนางเอก
- กลองใจโดยใช้อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์รัก โดยเห็นได้จากเรื่องราวที่ความรักของพระเอกที่มีต่อผู้หญิงทั้ง 2 คน และมีการใช้กลองใจด้านอารมณ์ขัน โดยจะสอดแทรกอยู่ในบทสนทนาของตัวละครที่สร้างให้เกิดความตลกสนุกสนาน

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ เรื่องราวที่น่าติดตามและการจับประเด็นที่โดนใจกลุ่มเป้าหมายผสมกับการใช้อารมณ์ขันในเรื่องมาเป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

6. ปิดเทอมใหญ่หัวใจวัยรุ่น

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นชื่นชอบภาพยนตร์แนวรักวัยรุ่น และผู้ชื่นชอบผลงานของบริษัทจีทีเอช
2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- บริษัทจีทีเอชซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือการได้รับรู้ประสบการณ์ความรักใหม่ๆ จากในภาพยนตร์และการได้มีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวในภาพยนตร์ที่ผู้รักสารคดีมีประสบการณ์ร่วมในเหตุการณ์คล้ายๆ กัน

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม มีการใช้นักแสดงจากญี่ปุ่น โซระ อาโออิ ซึ่งเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับเป็นอย่างดีในหมู่คนไทย

6. สโลแกน “4 รัก 4 รุ่น กับเรื่องรุ่นของหัวใจ”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดตามสมัยนิยม

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก โดยจะแบ่งเรื่องราวออกเป็น 4 เรื่องด้วยกัน และเล่าเรื่องที่ละเรื่องดังนี้ เรื่องแรกเป็นเรื่องของวัยมัธยมต้นของ พุฒิไคและนานา โดยที่เด็กชายทั้งสองคือพุฒิไคและไมค์หลงรักผู้หญิงคนเดียวกับทั้งคู่จึงแข่งกันจีบนานา เรื่องที่สองเป็นเรื่องในวันมัธยมปลายของเด็กผู้หญิงชื่อโอโต้ ที่หลงรักดีทีนักเรียนชายได้หวน จนถึงกับขโมยรูปเหมือนขนาดเท่าตัวจริงของดีทีกลับบ้าน เรื่องที่สามเป็นเรื่องของวัยทำงาน เป็นเรื่องรักนอกใจของเหิร นวล และอาโออิ ซึ่งเหิรกับนวลเป็นแฟนกัน แต่เหิรบังเอิญไปเจออาโออิระหว่างเดินทางไปหานวลที่ต่างจังหวัด และมีท่าทีลังเลว่าจะนอกใจนวลดีหรือไม่ เรื่องสุดท้ายเป็นเรื่องในวัยมหาวิทยาลัย ของไจ้และซี ที่ไจ้แอบรักซีข้างเดียวและพยายามจะหาทางบอกความในใจแต่มีท่าทางว่า

จะผิดหวัง เรื่องราวจบลงเพียงเท่านี้ และหลังจากนั้นจะมีการใช้ภาพที่ตัดตอนมานำเสนอประกอบเพลงประกอบที่เข้ากับเนื้อเรื่องเพื่อให้มีอารมณ์คล้ายตามไปกับเนื้อเรื่องอีกด้วย

- การยกตัวอย่าง โดยมีการยกตัวอย่างจากตามข้อความบรรยาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ความรักของพระเอกและนางเอก
- กลมใจโดยใช้อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์รัก โดยเห็นได้จากเรื่องราวที่ความรักในทั้ง 4 เรื่อง และมีการใช้กลมใจด้านอารมณ์ขึ้น โดยจะสอดแทรกอยู่ในบทสนทนาของตัวละครที่สร้างให้เกิดความตลกสนุกสนาน

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ เรื่องราวที่หลากหลายของความรักหลายแบบและหลายช่วงอายุและการจับประเด็นที่โดนใจกลุ่มเป้าหมายผสมกับการใช้อารมณ์ขึ้นในเรื่องมาเป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

7. สิ่งเล็ก ๆ ที่เรียกว่ารัก

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย คือผู้หญิงวัยรุ่น เห็นได้จากเรื่องราวของตัวละครหลักหรือนางเอกเป็นเด็กวัยรุ่นในชั้นมัธยม และชุดประสบการณ์ที่ยกมานำเสนอล้วนเป็นประสบการณ์ของเด็กผู้หญิงในวัยรุ่น รวมทั้งการนำเสนอภาพลักษณ์ของพระเอก ที่แสดงโดยมาริโอ เมาริโอ ดาราวัยรุ่นที่กำลังเป็นที่นิยมอยู่ในขณะนั้น ว่าเป็นรุ่นพี่ในดวงใจของเด็กผู้หญิงทุกคน และตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ยังได้นำเสนอเรื่องราวผูกพันระหว่างกลุ่มเพื่อน ครู และโรงเรียน ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่คนทุกคนจะต้องเคยประสบมาแล้วในชีวิต ดังนั้นถึงแม้จะไม่ได้อยู่ในช่วงวัยรุ่น แต่เคยผ่านประสบการณ์อย่างที่ยกมาในตัวอย่างภาพยนตร์ก็จะสนใจชมภาพยนตร์เรื่องนี้เช่นกัน

นอกจากนั้นผู้รับสารอีกกลุ่มหนึ่งของภาพยนตร์เรื่องนี้คือผู้ที่ชื่นชอบนักแสดงนำอันได้แก่มาริโอ เมาริโอ และ ตู๊กกี้ นักแสดงตลก ที่จะเห็นได้ว่าทุกฉากที่ตัดตอนมานำเสนอจะแสดงความตลกของตู๊กกี้ และความหล่อน่ารักของมาริโอ ดังนั้นกลุ่มผู้ชื่นชอบนักแสดงทั้งสองคนนี้ก็ถือเป็นกลุ่มเป้าหมายด้วยเช่นกัน

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- บริษัทสหมงคลฟิล์ม และเวิร์คพอยต์ เอ็นเตอร์เทนเมนต์ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง
- ตุ๊กกี้ ในที่นี้นอกจากภาพยนตร์เรื่องนี้จัดอยู่ในประเภทรักวัยรุ่นแล้ว จากตัวอย่างของภาพยนตร์จะเห็นได้ชัดว่ามีการสอดแทรกเรื่องราวความตลกไปตลอดเรื่อง ดังนั้นการชูบทของ ตุ๊กกี้ ดาราตลกยอดนิยมจึงพบได้ตลอดเรื่องราว จนสามารถเรียกได้ว่าเป็นเรื่องคู่ขนานของความรักของคู่หลักที่เป็นวัยรุ่น คู่ของตุ๊กกี้เพื่อเป็นการการันตีความฮาของภาพยนตร์

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือการได้รับรู้ประสบการณ์ความรักใหม่ๆ จากในภาพยนตร์ และการได้มีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวในภาพยนตร์ที่ผู้รักสารคดีมีประสบการณ์ร่วมในเหตุการณ์คล้ายๆ กัน

4. ความชัดเจนของสาร การที่แบ่งการนำเสนอเรื่องราวตามกลุ่มคำบรรยายที่ใช้ถ้อยคำสั้นๆ กระชับ และได้ใจความ ทำให้ผู้รับสารเข้าใจสารได้ง่าย และสามารถติดตามเรื่องราวที่นำเสนอได้ดี และมีการระบุวันที่ภาพยนตร์เข้าฉายอย่างชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม ปัจจุบันภาพยนตร์ไทยเริ่มนิยมปั้นนักแสดงหน้าใหม่ โดยแสดงร่วมกับนักแสดงที่มีชื่อเสียงอยู่แล้ว เช่นเดียวกับภาพยนตร์เรื่องนี้ ที่ตัวนางเอกเป็นนักแสดงเด็กสาวสวยน่าใสซึ่งเป็นเทรนด์ที่นิยมในปัจจุบัน และในช่วงนั้นนักแสดงวัยรุ่นชายที่ดังที่สุดก็คือมาริโอ เมารูเออ เช่นเดียวกันกับตุ๊กกี้ ซึ่งกำลังได้รับความนิยมอย่างสูง ส่วนประกอบทั้งสามอย่างนี้จึงเป็นสิ่งทีภาพยนตร์ตัวอย่างนี้ให้ความสำคัญในการนำเสนอและนำมาเป็นสิ่งจูงใจในจังหวะเวลาที่เหมาะสม

6. สโลแกน มีการชูประเด็นเรื่องประสบการณ์จริงของทุกๆ คน เห็นได้จากคำโปรย “Base on true story ของทุกๆ คน” ซึ่งเป็นสโลแกนเด็ดของตัวอย่างภาพยนตร์ ที่โดนใจกลุ่มเป้าหมาย เนื่องจากสอดคล้องกับเรื่องราวในตัวอย่างภาพยนตร์จนทำให้ผู้รับสารเชื่อและมีอารมณ์ร่วมไปด้วยได้ การใช้สโลแกนนี้จึงสามารถโน้มน้าวให้ผู้รับสารถกลุ่มเป้าหมายได้เป็นอย่างดี

7. การใช้ภาษา ส่วนใหญ่ใช้ภาษานัยตรง และภาษาตามสมัณิยม ซึ่งเข้าใจง่ายและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ดี

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีข้อความเชิญชวนให้เกิดการกระทำอย่างชัดเจน แต่ใช้เรื่องราวเป็นตัวโน้มน้าวใจให้เกิดการกระทำ

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก คือเรื่องราวจากประสบการณ์จริงที่สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน หรือเรียกได้ว่าทุกคนต้องเคยมีประสบการณ์เหล่านี้ไม่มากก็น้อย และมีการนำประเด็นนี้มาเป็นจุดโน้มน้าวใจและกระตุ้นความสนใจของผู้รับสาร โดยมีเนื้อเรื่องย่อที่นำเสนอให้ผู้รับสารรับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์ คือ เป็นเรื่องราวของเด็กผู้หญิงตัวดำๆ หน้าตาไม่สวย ชื่อ น้ำ ที่หลงรักรุ่นพี่สุดหล่อชื่อ โชน น้ำพยายามทำทุกวิถีทางให้ได้ความรักจากโชน โดยมีความช่วยเหลือจากกลุ่มเพื่อนอยู่ตลอดเวลา และเมื่อเวลาผ่านไปน้ำก็สวยขึ้นและมีเพื่อนของโชนมาจีบ และโชนแสดงความห่วงใยออกมา นอกจากนั้นยังมีเรื่องที่คุณชานกันไปคือเรื่องของครูอินที่หลงรักครูพละ แต่มีคู่แข่งเป็นครูสาวสวย เรื่องราวจบลงที่โชนนำดอกไม้มาให้และบอกว่า “เพื่อนฝากมาให้” ทำให้เรื่องราวดูน่าสงสัยว่าสุดท้ายแล้วน้ำจะได้ลงเอยกับโชนหรือไม่ ในส่วนของการเรียงลำดับการเล่าเรื่องและการจัดเรียงลำดับภาพตามเหตุการณ์ที่เกิดจะจัดเรียงภาพเป็นช่วงเหตุการณ์ตามคำบรรยายทั้งที่เป็นส่วนที่เป็นตัวอักษรและส่วนที่เป็นเสียงตัวละคร ซึ่งอาจจะไม่ตรงกับตามการลำดับเรื่องราวที่เกิดขึ้นก่อนหลัง แต่จะมีลักษณะเป็นชุดเหตุการณ์ที่ตรงกับคำบรรยาย โดยชุดเหตุการณ์ที่เลือกตัดตอนมานำเสนอนั้น เป็นเหตุการณ์ที่สามารถจับจุดความรู้สึกของเด็กมัธยมและคนทั่วไปที่น่าจะเคยมีประสบการณ์อย่างที่ยกมา ซึ่งการนำเสนอเช่นนี้เป็นลักษณะเด่นของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ และตรงกับคำโปรยของภาพยนตร์ที่ว่า “Base on true story ของทุกๆ คน”
- ตัวเลขสถิติ มีการยกข้อความสถิติ “89% ของคนที่ดูหนังตัวอย่างเรื่องนี้ เคยมีอาการแบบนี้ทุกคน” เพื่อเป็นการยืนยันว่าเรื่องราวในภาพยนตร์เป็นเรื่องราวที่ทุก

คนมีประสบการณ์ร่วม และเป็นข้อยืนยันว่าไม่ใช่เพียงคุณคนเดียวเท่านั้นที่รู้สึก หรือเคยประสบเหตุการณ์เช่นนี้ เพื่อให้รู้สึกถึงอารมณ์ร่วมของภาพยนตร์และผู้รับสาร

- กลมใจโดยใช้อารมณ์ และ กลมใจโดยใช้อารมณ์ชั้น กลมใจทางด้านอารมณ์ ได้แก่ อารมณ์รัก และ อารมณ์เศร้า จะเห็นได้ว่าเนื้อเรื่องจะชูประเด็นเรื่องความรัก ของนางเอกกับพระเอก ความรักของคุณครู ซึ่งจะมีทั้งความหวัง และความเศร้า ซึ่งเป็นอารมณ์หลักของภาพยนตร์ประเภทรักวัยรุ่นที่ดึงดูดใจให้ผู้รับสารเกิดอารมณ์ร่วมกับภาพยนตร์ได้ง่าย โดยการการใช้เพลงประกอบที่เข้ากับสถานการณ์ทำให้ช่วยสร้างอารมณ์ให้คล้อยตามอารมณ์ของเรื่องและอารมณ์ของตัวละครได้ดียิ่งขึ้น และนอกจากนั้นยังมีการใช้กลมใจโดยใช้อารมณ์ชั้น โดยสอดแทรกมุขตลกกลับไปกับเรื่องราวความรักตลอดทั้งตัวอย่างภาพยนตร์ เนื่องจากกลุ่มผู้ชมชื่นชอบตลกก็เป็นอีกหนึ่งกลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้

กล่าวโดยสรุปคือสารหลักที่ใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องสิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่ารักนี้ คือการใช้เรื่องราวที่โดนใจและสามารถจับจุดความสนใจของกลุ่มเป้าหมายได้ ประกอบกับการใช้ความตลกขบขันของบทสนทนาและจังหวะของนักแสดง รวมทั้งใช้ตัวนักแสดงที่มีเป็นทินิยมของวัยรุ่น และดาราทลกยอดนิยมนั้นเอง

8. สายลับจับบ้านเด็ก

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวรักวัยรุ่น และผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิท เนื่องจากมีการอ้างถึงว่าผู้กำกับคือ เอส คมกฤษ ผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิท

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- เอส คมกฤษ ผู้กำกับภาพยนตร์ โดยมีความน่าเชื่อถือในด้านของความเชี่ยวชาญในการกำกับภาพยนตร์แนวนี้และเคยประสบความสำเร็จจากภาพยนตร์เรื่องก่อนหน้านี้

- บริษัทจีทีเอชซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือการได้รับรู้ประสบการณ์ความรักใหม่ๆ จากในภาพยนตร์และการได้มีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวในภาพยนตร์ที่ผู้รักสารคดีมีประสบการณ์ร่วมในเหตุการณ์คล้ายๆ กัน

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม มีการใช้อ้างถึงว่าเป็นผลงานของผู้กำกับคนเดียวกับภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิทที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงเมื่อไม่นานก่อนหน้าภาพยนตร์เรื่องนี้เข้าฉาย

6. สโลแกน “ระวังแผลใจให้บ้านเล็ก”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดตามสมัยนิยม

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก โดยเรื่องราวที่รับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์มีอยู่ว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องราวของจ๊อกนักสืบจับเมียน้อย โดยมีผู้ช่วย 2 คนคือ แจ็ค ฤทัย และสุนัข 1 ตัว ครึ่งนี้พวกเขาได้ว่าจ้างให้ตามสืบผู้หญิงคนหนึ่งชื่อน้ำปั้น และเมื่อทั้งคู่ได้รู้จักกันก็รักกัน เรื่องราวจบลงเพียงเท่านี้ และหลังจากนั้นจะมีการใช้ภาพที่ตัดตอนมานำเสนอประกอบเพลงประกอบที่เข้ากับเนื้อเรื่องเพื่อให้มีอารมณ์คล้ายตามไปกับเนื้อเรื่องอีกด้วย
- การยกตัวอย่าง ในที่นี้คือการยกตัวอย่างเหตุการณ์ตามเสียงบรรยายของพระเอกและตัวอักษรบรรยายนั่นเอง

- กลงใจโดยใช้อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์รัก โดยเห็นได้จากเรื่องราวความรักของพระเอกและนางเอก และยังมีการใช้กลองใจด้านอารมณ์ขัน โดยจะสอดแทรกอยู่ในบทสนทนาของตัวละครที่สร้างให้เกิดความตลกสนุกสนาน

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ เรื่องราวที่ความรักที่ไม่น่าเป็นไปได้ทำให้เกิดความสงสัยใคร่รู้ว่าเรื่องราวจะเป็นอย่างไร โดยสอดแทรกอารมณ์ขันในเรื่องเพื่อเป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

9. Seasons Change

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวรักวัยรุ่น และผู้ชื่นชอบภาพยนตร์เรื่องแฟนฉัน เนื่องจากมีการอ้างถึงผู้กำกับภาพยนตร์ว่าเป็น 1 ในผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องแฟนฉันที่ประสบความสำเร็จอย่างสูง

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- นิธิวัฒน์ ธรธร หนึ่งในผู้กำกับกับเรื่องแฟนฉัน โดยมีความน่าเชื่อถือในด้านของความเชี่ยวชาญในการกำกับภาพยนตร์แนวนี้และเคยประสบความสำเร็จจากภาพยนตร์เรื่องก่อนหน้า
- บริษัทจีทีเอชซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือการได้รับรู้ประสบการณ์ความรักใหม่ๆ จากในภาพยนตร์และการได้มีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวในภาพยนตร์ที่ผู้รักสารเคยมีประสบการณ์ร่วมในเหตุการณ์คล้ายๆ กัน

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม กระแสของภาพยนตร์เรื่องแฟนฉันยังไม่หายไปทำให้ประเด็นเรื่องผู้กำกับของแฟนฉันจึงนำมาใช้เพื่อโน้มน้าวใจได้

6. สโลแกน “ไม่ว่าฤดูไหน หัวใจก็ยังแปรปรวน”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดตามสมัยนิยม

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- สร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก โดยเรื่องราวที่รับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์มีอยู่ว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องราวของพระเอกชื่อป้อมที่แอบรักสาวสวยประจำโรงเรียนจนตามเธอมาเรียนที่มหาวิทยาลัยดนตรี และพยายามจีบเธอต่อ ในขณะที่เดียวกันก็รู้จักกับอ้อม ผู้หญิงอีกคนที่น่ารัก และดูเหมือนจะชอบป้อม แต่อย่างไรก็ตามป้อมก็ยังชอบหญิงคนเดิมอยู่ จนทำให้อ้อมเสียใจ เรื่องราวจบลงเพียงเท่านี้ และหลังจากนี้ยังมีการใช้ภาพที่ตัดตอนมานำเสนอประกอบเพลงประกอบที่เข้ากับเนื้อเรื่องเพื่อให้มีอารมณ์คล้อยตามไปกับเนื้อเรื่องอีกด้วย
- การยกตัวอย่าง ในที่นี้คือการยกตัวอย่างเหตุการณ์ตามเสียงบรรยายของพระเอกและตัวอักษรบรรยายนั่นเอง
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์รัก โดยเห็นได้จากเรื่องราวที่ความรักของพระเอกที่มีต่อผู้หญิงทั้ง 2 คน และมีการใช้กลจูงใจด้านอารมณ์ขัน โดยจะสอดแทรกอยู่ในบทสนทนาของตัวละครที่สร้างให้เกิดความตลกสนุกสนาน

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ เรื่องราวที่สนุกสนานน่าติดตามและการใช้เพลงประกอบที่เหมาะสม ผสมผสานกับการใช้อารมณ์ขันในเรื่องมาเป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

ภาพยนตร์ผีสยองขวัญ

1. นางนาก

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์ผีสยองขวัญ และเรื่องของแม่นาคพระโขนง
2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่
 - บริษัทไทเอ็นเตอร์เทนเมนต์บริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง
3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความคุ้มค่าที่ผู้รับสารจะได้เต็มเต็มอารมณ์กลับไปพร้อมกับเรื่องราวในภาพยนตร์ และได้ปลดปล่อยความกลัวนั้นออกมา ซึ่งเป็นการระบายความเครียดอย่างหนึ่งเช่นกัน
4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน ตัวอักษรบรรยายสามารถฟังได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน
5. จังหวะและบริบทแวดล้อม ถึงแม้เรื่องของแม่นาคพระโขนงจะเคยมีการนำมาทำเป็นภาพยนตร์หลายต่อหลายครั้ง แต่ครั้งนี้เป็นการนำเอามุมมองใหม่ๆ มานำเสนอโดยมีการตีความตัวละครที่ลึกมากกว่าแต่ก่อน จึงทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ได้นำเสนอในมุมมองของผีน่ากลัวเพียงอย่างเดียว แต่นำเสนอในมุมมองความรักที่เป็นสาเหตุของเรื่องทั้งหมด ซึ่งเป็นมุมมองที่ยังไม่มีใครเคยทำ และเป็นครั้งแรกของหนังไทยที่มีการสร้างอย่างสมจริง
6. สโลแกน “ความตายมีอาจพรากหัวใจรักแห่งนาง”
7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาเขียนที่สั้นกะทัดรัดและสื่ออารมณ์ชัดเจน
8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว
9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก โดยเรื่องราวที่รับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์จะนำเสนอในลักษณะเป็นภาพ เนื่องจากเนื้อเรื่องของแม่นางพระโขนงเป็นที่รู้จักกันดีอยู่แล้ว จึงใช้ภาพที่ตัดตอนมานำเสนอประกอบเพลงประกอบที่เข้ากับเนื้อเรื่องเพื่อให้มีอารมณ์คล้อยตามไปกับเรื่องราว ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเพื่อให้เกิดความน่ากลัวและตื่นเต้นไปกับเรื่อง
- การยกตัวอย่างภาพจากความน่ากลัวของตัวผี และเหตุการณ์น่ากลัวที่ตัวผีออกหลอกหลอนตัวละครหลัก
- กลมึงใจโดยใช้อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์กลัว ที่ได้จากภาพฉากอันน่าสะพรึงกลัวโดยใช้เสียงประกอบและดนตรีประกอบที่น่ากลัวเป็นส่วนในการเสริมอารมณ์กลัวอีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การนำเสนอมุมมองของเรื่องที่แตกต่างกันจากการเล่าเรื่องแม่นางพระโขนงในสมัยก่อน ประกอบกับการสร้างให้เกิดอารมณ์ร่วมคือความกลัวตามแบบฉบับของภาพยนตร์ผีมาเป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายนั่นเอง

2. ชัดเตอร์กตติวิญญาน

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์ผีของขวัญ และผู้ชื่นชอบผลงานของบริษัทจีทีเอช
2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่
 - บริษัทจีทีเอชซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง
3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความคุ้มค่าที่ผู้รับสารจะได้เต็มเต็มอารมณ์กลัวไปพร้อมกับเรื่องราวในภาพยนตร์ และได้ปลดปล่อยความกลัวนั้นออกมา ซึ่งเป็นการระบายความเครียดอย่างหนึ่งเช่นกัน

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยาย สามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม ยังไม่เคยมีภาพยนตร์เรื่องไหนจับประเด็นเรื่อง ภาพถ่ายติดวิญญาณทั้งทีในช่วงก่อนหน้านี้ประเด็นเรื่องภาพถ่ายผีมีการพูดถึงอยู่เรื่อยมา การนำประเด็นเรื่องนี้มาทำเป็นภาพยนตร์ครั้งแรกจึงสามารถเป็นจุดสนใจให้แก่ผู้รับสารได้

6. สโลแกน ไม่มีการใช้สโลแกน

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดตามสมัยนิยม

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก โดยเรื่องราวที่สารมารับรู้ได้จาก ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ เป็นเรื่องราวของช่างภาพคนหนึ่งที่ย้ายภาพออกมาแล้วเป็นภาพเสียที่ทั้งหมดโดยลักษณะภาพที่ออกมาคือภาพที่คล้ายกับภาพถ่ายติดวิญญาณ และหลังจากนั้นก็เหตุการณ์น่ากลัวเกิดขึ้นกับ พระเอกและแฟนสาวของเขาคือทั้งคู่ต้องเจอกับผีผู้หญิงคนหนึ่งที่ย้ายมาหลอกหลอน จากนั้นจึงทิ้งเรื่องราวเอาไว้ให้น่าสงสัยว่าทำไมคนที่ตายไปแล้วถึงกลับมาหลอกหลอนถ้าไม่มีเหตุผลอะไร และพระเอกดูเหมือนจะรู้ตัวว่าตัวเองจะเป็นรายต่อไปที่จะโดนฆ่าตาย
- การยกตัวอย่างภาพฉากความน่ากลัวของตัวผี และเหตุการณ์น่ากลัวที่ตัวผี ออกหลอกหลอนตัวละครหลัก
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์กลัว ที่ได้จากภาพฉากอันน่าสะพรึงกลัวโดยใช้เสียงประกอบและดนตรีประกอบที่น่ากลัวเป็นส่วนในการเสริมอารมณ์กลัวอีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวที่น่ากลัวน่าติดตามและการจับประเด็นที่น่าสนใจ มาเป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

3. ห้าแพรง

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์ผีของขวัญ ผู้ชื่นชอบภาพยนตร์เรื่องสี่แพรงซึ่งเป็นภาพยนตร์ภาคแรกของภาพยนตร์เรื่องนี้ และผู้ชื่นชอบผลงานของบริษัทจีทีเอช

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- บริษัทจีทีเอชซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความคุ้มค่าที่ผู้รับสารจะได้เต็มเต็มอารมณ์กลับไปพร้อมกับเรื่องราวในภาพยนตร์ และได้ปลดปล่อยความกลัวนั้นออกมา ซึ่งเป็นการระบายความเครียดอย่างหนึ่งเช่นกัน

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม เป็นภาพยนตร์ภาคต่อจากภาพยนตร์เรื่องสี่แพรงที่ประสบความสำเร็จสูง

6. สโลแกน “แน่ใจหรือว่าความกลัวจบลงแล้ว” และ “5 เรื่องผี 5 ผู้กำกับ 5 ความกลัว”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดตามสมัยนิยม

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก โดยเรื่องราวที่น่าเสนอจะแบ่งเป็น 5 เรื่องโดยจะเล่าทีละเรื่อง โดยมีแกนหลักที่ร้อยเรียงทั้ง 5 เรื่องเข้าด้วยกันด้วยวลีว่า “แนใจหรือ” โดยเรื่องแรกจะเป็นเรื่องในโรงพยาบาลว่าเราจะแนใจได้อย่างไรว่าคนที่นอนอยู่เตียงข้างๆ ยังไม่ตาย เรื่องที่สองจะเป็นเรื่องของณอร์ทที่มาบวชเพื่อหนีจากอะไรสักอย่าง แต่จะแนใจได้อย่างไรว่าจะหนีพ้นกรรมที่ก่อ เรื่องที่สามเป็นเรื่องของกองถ่ายหนังผี ที่อยู่ๆ นักแสดงที่เล่นเป็นผีก็ป่วยและตายในที่สุด จึงเข้าสู่ประเด็นว่าจะแนใจได้อย่างไรว่าคนเล่นไม่ใช่ผี เรื่องที่สี่เป็นเรื่องของการโบกรถริมทางว่าจะแนใจได้อย่างไรว่าจะไปถึงที่หมาย และเรื่องที่ห้า เป็นเรื่องของรถมือสอง ว่าเราจะแนใจได้อย่างไรว่ารถไม่เคยมีประวัติ
- การยกตัวอย่างภาพฉากความน่ากลัวของตัวผี และเหตุการณ์น่ากลัวที่ตัวผีออกหลอกหลอนตัวละครหลัก
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์กลัว โดยตลอดเรื่องราวจะมีการใช้ดนตรีประกอบที่ทำให้เกิดความน่ากลัว เพื่อให้เกิดอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวในตัวอย่างภาพยนตร์อีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวที่น่ากลัวที่หลากหลายในประเด็นที่คนมักจะกลัว และกระแสวิเคราะห์ความสำเร็จของภาพยนตร์เรื่องผีแพรวซึ่งเป็นภาพยนตร์ภาคแรกของภาพยนตร์เรื่องนี้มาเป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

4. ผีสามบาท

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์ผีของขวัญ
2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ไม่มีการใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความคุ้มค่าที่ผู้รับสารจะได้เต็มเต็มอารมณ์กลับไปพร้อมกับเรื่องราวในภาพยนตร์ และได้ปลดปล่อยความกลัวนั้นออกมา ซึ่งเป็นการระบายความเครียดอย่างหนึ่งเช่นกัน

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องโดยใช้เสียงบรรยายและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและปริบทแวดล้อม เป็นภาพยนตร์แนวผีสยองขวัญที่เล่าเรื่องเป็นชุดเรื่องสั้นที่มีความต่อเนื่องกันบ้างเล็กน้อยเป็นครั้งแรกของภาพยนตร์ลักษณะนี้

6. สโลแกน “ความตายไม่ใช่จุดสิ้นสุดแต่มันคือการเริ่มต้น”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดตามสมัยนิยม

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวอย่างคร่าวๆ โดยเรื่องราวที่รับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์มีเพียงว่าเป็นเรื่องของความเชื่อเรื่องผี หรือชีวิตหลังความตาย โดยจะใช้การเล่าเรื่องด้วยภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ในฉากที่น่ากลัว ประกอบกับเพลงที่ทำให้เกิดอารมณ์ร่วมเกิดความกลัวและและความตื่นเต้นไปตามภาพที่น่ากลัวนั้น
- การยกตัวอย่างภาพฉากความน่ากลัวของตัวผี และเหตุการณ์น่ากลัวที่ตัวผี ออกหลอกหลอนตัวละครหลัก
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์กลัว โดยตลอดเรื่องราวจะมีการใช้ดนตรีประกอบที่ทำให้เกิดความน่ากลัว เพื่อให้เกิดอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวในตัวอย่างภาพยนตร์อีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้ประเด็นชีวิตหลังความตายและภาพที่น่ากลัว รวมถึงความแปลกใหม่ของลักษณะการนำเสนอเรื่องมาเป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

5. สี่แพรง

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์ผีของขวัญ ผู้ชื่นชอบผลงานของผู้กำกับภาพยนตร์ทั้ง 4 คน และผู้ที่ชื่นชอบผลงานของบริษัทจีทีเอช

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- ผู้กำกับภาพยนตร์จากภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จ 4 คน ได้แก่ ผู้กำกับจากภาพยนตร์เรื่องซัดเตอร์กิตติวิญญาน ผัด และบอดี้ศพ 19 โดยมีความน่าเชื่อถือในด้านของความสำเร็จในการกำกับภาพยนตร์แนวนี้และเคยประสบความสำเร็จจากภาพยนตร์เรื่องก่อนหน้า
- บริษัทจีทีเอชซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความคุ้มค่าที่ผู้รับสารจะได้เต็มเต็มอารมณ์กลัวไปพร้อมกับเรื่องราวในภาพยนตร์ และได้ปลดปล่อยความกลัวนั้นออกมา ซึ่งเป็นการระบายความเครียดอย่างหนึ่งเช่นกัน

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม เป็นภาพยนตร์ที่รวบรวมผู้กำกับภาพยนตร์แนวผีของขวัญที่เคยสร้างภาพยนตร์แนวนี้ประสบความสำเร็จมาก่อน

6. สโลแกน “ความกลัวจะมาจากทุกทาง”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดตามสมัยนิยม

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก โดยเรื่องราวที่นำเสนอจะแบ่งเป็น 4 เรื่องโดยจะเล่าทีละเรื่อง โดยมีแกนหลักที่ร้อยเรียงทั้ง 4 เรื่องเข้าด้วยประเด็นของความกลัว “ความกลัว” โดยเรื่องแรกจะเรื่องของความกลัวเมื่อต้องอยู่คนเดียว เรื่องที่สองจะเป็นเรื่องความกลัวเมื่อต้องนอนติดกับคนตาย เรื่องที่สามเป็นเรื่องความกลัวเมื่อต้องอยู่กับศพ และเรื่องที่สี่เป็นเรื่องของความกลัวเมื่อต้องถูกเอาคืน
- การยกตัวอย่างภาพฉากความน่ากลัวของตัวผี และเหตุการณ์น่ากลัวที่ตัวผี ออกหลอกหลอนตัวละครหลัก
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์กลัว โดยตลอดเรื่องราวจะมีการใช้ดนตรีประกอบที่ทำให้เกิดความน่ากลัว เพื่อให้เกิดอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวในตัวอย่างภาพยนตร์อีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวที่น่ากลัวที่หลากหลายในประเด็นที่คนมักจะกลัว และกระแสวิเคราะห์ความสำเร็จของภาพยนตร์เรื่องทั้ง 3 เรื่องของผู้กำกับทั้ง 4 คนที่กำกับภาพยนตร์เรื่องนี้มาเป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

6. บุพผารাত্রี เฟส 2

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์ผีผสมตลก ชื่นชอบภาพยนตร์เรื่องนี้ในภาคแรก และชื่นชอบผลงานของยูทูปเลิศจู๊กับภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียง

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- ยุทธเลิศผู้กำกับภาพยนตร์โดยมีความน่าเชื่อถือในด้านของความเชี่ยวชาญในการกำกับภาพยนตร์แนวนี้และเคยประสบความสำเร็จจากภาพยนตร์เรื่องก่อนหน้า
- สหมงคลฟิล์มบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความคุ้มค่าที่ผู้รับสารจะได้เต็มเต็มอารมณ์กลับไปพร้อมกับเรื่องราวในภาพยนตร์ และได้ปลดปล่อยความกลัวนั้นออกมา ซึ่งเป็นการระบายความเครียดอย่างหนึ่งเช่นกัน

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน ตัวอักษรบรรยายสามารถฟังได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม จากความสำเร็จของภาพยนตร์บุปผาราตรีในภาคแรก ทำให้ในภาค 2 นี้ได้รับอิทธิพลจากความสำเร็จของภาคแรก

6. สโลแกน “ภาพยนตร์เขียนตามคำขอยุทธเลิศจัดให้”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาเขียนที่สั้นกะทัดรัดและสื่ออารมณ์ชัดเจน

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก โดยเรื่องราวที่รับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์จะนำเสนอในลักษณะเป็นภาพที่สามารถเล่าเรื่องราวให้เข้าใจได้ว่า บุปผากำลังอาละวาดหลอกผู้คนในอพาร์ทเมนท์จนต้องมีหมอผีมาปราบ โดยจะมีการแทรกมุขตลกอยู่ตลอดเรื่องราว ซึ่งจะใช้อารมณ์ขันและความน่ากลัวของเรื่องราวผสมผสานกันไปเพื่อให้เกิดผู้ชมเกิดอารมณ์ร่วมในความน่ากลัวและตื่นเต้นไปกับเรื่อง

- การยกตัวอย่างภาพฉากความน่ากลัวของตัวผี และเหตุการณ์น่ากลัวที่ตัวผี ออกหลอกหลอนตัวละครหลัก
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์กลัว โดยตลอดเรื่องราวจะมีการใช้ ดนตรีประกอบที่ทำให้เกิดความน่ากลัว เพื่อให้เกิดอารมณ์ร่วมไปกับ เรื่องราวในตัวอย่างภาพยนตร์อีกด้วย
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน โดยจะมีการสอดแทรกจากตลกสลับไปกับฉาก ความน่ากลัวซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของยูทูลิติก

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์ เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวที่น่ากลัวผสมกับความตลกของตัวละคร ตามแบบฉบับของยูทูลิติกซึ่ง เป็นผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องนี้มาเป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายนั่นเอง

7. แผลด

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์ผีของขวัญ ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์เรื่องซัดเตอร์กอดติดวิญญาณ เนื่องจากมีการอ้างถึงว่าเป็นผู้กำกับภาพยนตร์คนเดียวกัน และผู้ชื่นชอบผลงานของบริษัทจีทีเอช

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- ผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องซัดเตอร์กอดติดวิญญาณ โดยมีความน่าเชื่อถือในด้านของความเชี่ยวชาญในการกำกับภาพยนตร์แนวนี้และเคยประสบความสำเร็จจากภาพยนตร์เรื่องก่อนหน้า
- บริษัทจีทีเอชซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ คือความคุ้มค่าที่ผู้รับสารจะได้เต็มเต็มอารมณ์กลับไปพร้อมกับเรื่องราวในภาพยนตร์ และได้ปลดปล่อยความกลัวนั้นออกมา ซึ่งเป็นการระบายความเครียดอย่างหนึ่งเช่นกัน

4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน

5. จังหวะและปริบทแวดล้อม เป็นภาพยนตร์ที่กำกับโดยผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องชุดเตอร์กอตตีดิวิญญานซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงและได้รับเสียงวิจารณ์ในทางที่ดีทำให้ผลงานของผู้กำกับท่านนี้เป็นที่ยอมรับและได้รับความสนใจ

6. สโลแกน “ความตายจะไม่ยอมแยกจาก”

7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาพูดตามสมัยนิยม

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก โดยเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์คือ เป็นเรื่องราวของแฝดสยามพิมพ์และพลอยที่เกิดมา มีหน้าท้องติดกัน และใช้ชีวิตมาด้วยกันจนโต จนวันหนึ่งได้ทำการผ่าตัดแยกร่างทั้งคู่ออกจากกัน ทำให้พลอยต้องตายและพิมพ์ได้ใช้ชีวิตอยู่ต่อไปอย่างคนปกติ แต่แล้วพี่พลอยแฝดที่ตายจากก็กลับมาหลอกหลอนอย่างลึกลับและน่ากลัว
- การยกตัวอย่างภาพฉากความน่ากลัวของตัวผี และเหตุการณ์น่ากลัวที่ตัวผีออกหลอกหลอนตัวละครหลัก
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์กลัว โดยตลอดเรื่องราวจะมีการใช้ดนตรีประกอบที่ทำให้เกิดความน่ากลัว เพื่อให้เกิดอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวในตัวอย่างภาพยนตร์อีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้จับประเด็นเรื่องราวที่น่าสนใจและมีความน่ากลัว และกระแแความสำเร็จของภาพยนตร์เรื่องซัตเตอร์คดีวิญญูณซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่มีผู้กำกับคนเดียวกันมาเป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

ภาพยนตร์แอนิเมชัน

1. ก้านกล้วย

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือ เด็กและผู้ใหญ่ที่ชื่นชอบภาพยนตร์แอนิเมชัน
2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่
 - บริษัทกันตนาแอนิเมชันสตูดิโอบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง
3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ ความคุ้มค่าของการรับชมภาพยนตร์แอนิเมชันที่ทุ่มทุนสร้างอย่างสมจริงและมีคุณภาพเทียบเท่ากับแอนิเมชันระดับโลก
4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน
5. จังหวะและบริบทแวดล้อม เป็นภาพยนตร์แอนิเมชันสามมิติที่มีเรื่องราวสมจริงและอิงเกร็ดพงศาวดารเรื่องแรกของไทย
6. สโลแกน “พบความยิ่งใหญ่ของการ์ตูนแอนิเมชันแบบไทย”
7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาไทยโบราณแต่ใช้คำที่มีความหมายไม่ยากเนื่องจากเป็นภาพยนตร์การ์ตูนที่กลุ่มเป้าหมายเป็นเด็ก

8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร

- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก โดยเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์คือ ก้านกล้วยเป็นช้างที่เกิดมามีลักษณะที่ดีสมบูรณ์ พ่อของก้านกล้วยถูกมนุษย์จับตัวไปตั้งแต่มีก้านกล้วยยังไม่เกิด ก้านกล้วยจึงออกตามหาพ่อ จนได้พบว่าพ่อได้ไปเป็นช้างขุนศึกอันดับหนึ่งของไทย ดังนั้นทางเดียวที่จะได้พบพ่อคือต้องเป็นช้างขุนศึกเหมือนกัน และสุดท้ายก้านกล้วยจึงได้กลายเป็นช้างขุนศึกร่วมต่อสู้เพื่อแผ่นดินไทย
- การยกตัวอย่าง โดยจะมีการยกตัวอย่างภาพจากตามอักษรบรรยายแบ่งประเภทเรื่องราว ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะแบ่งชุดเหตุการณ์ตามลำดับเวลา
- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์เศร้าใจ โดยตลอดเรื่องราวจะมีการใช้บทพูดและดนตรีประกอบที่ทำให้เกิดความตลกสนุกสนานและความตื่นเต้นเศร้าใจและมีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวในตัวอย่างภาพยนตร์อีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวที่น่าสนุกและเทคนิคการสร้างภาพยนตร์แอนิเมชันที่มีสวยงามมาเป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

2. ก้านกล้วย 2

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์เรื่องนี้คือ เด็กและผู้ใหญ่ที่ชื่นชอบภาพยนตร์แอนิเมชัน และผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์แอนิเมชันเรื่องก้านกล้วยในภาคแรก
2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้แก่

- บริษัทกันตนาแอนิเมชันสตูดิโอบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในด้านของความน่าไว้วางใจว่าเป็นบริษัทที่สามารถรับประกันคุณภาพของภาพยนตร์ได้นั่นเอง
3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ ความคุ้มค่าของการรับชมภาพยนตร์แอนิเมชันที่ทุ่มทุนสร้างอย่างสมจริงและมีคุณภาพเทียบเท่ากับแอนิเมชันระดับโลก
4. ความชัดเจนของสาร มีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยในตัวอย่างภาพยนตร์มีเล่าเรื่องราวอย่างชัดเจน เสียงพูดของตัวละครและตัวอักษรบรรยายสามารถฟังและอ่านได้ชัดเจน และมีการบอกกำหนดการฉายชัดเจน
5. จังหวะและบริบทแวดล้อม ความสำเร็จของภาพยนตร์เรื่องก้านกล้วยในภาคแรกทำให้ผู้ชมเกิดความสนใจและต้องการจะติดตามเรื่องราวต่อไปในภาค 2 นี้
6. สโลแกน “ชน สู้ ยอมตาย เพื่อความรัก เพื่อชาติ”
7. การใช้ภาษา ใช้ภาษาไทยโบราณแต่ใช้คำที่มีความหมายไม่ยากเนื่องจากเป็นภาพยนตร์การ์ตูนที่กลุ่มเป้าหมายเป็นเด็ก
8. เสนอแนะให้กระทำ ไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำแต่ใช้เรื่องราวสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว
9. เนื้อความและโครงสร้างสาร
- การสร้างตำนานหรือเรื่องราวเป็นหลัก โดยเรื่องราวที่สามารถรับรู้ได้จากตัวอย่างภาพยนตร์คือ ก้านกล้วยได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพระยาปราบหงสาวดีข้างคูबारมีของสมเด็จพระนเรศวร ในขณะเดียวกันก้านกล้วยก็เพิ่งจะมีลูก 2 ตัวด้วยกัน คือ ต้นอ่อน และกอแก้ว แต่แล้วหงสาวดีก็โจมตีโยธยาอีกครั้งทำให้ก้านกล้วยต้องออกรบเคียงบ่าเคียงไหล่กับสมเด็จพระนเรศวร ในขณะที่ครอบครัวของก้านกล้วยก็ได้รับความเดือดร้อนจากสงคราม ลูกๆ ของก้านกล้วยและผองเพื่อนจึงพยายามหาทางช่วย และเรื่องราวก็จบลงเพียงเท่านี้
 - การยกตัวอย่าง โดยจะมีการยกตัวอย่างภาพจากตามอักษรบรรยายแบ่งประเภทเรื่องราว ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะแบ่งชุดเหตุการณ์ตามลำดับเวลา

- กลจูงใจโดยใช้อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์เศร้าใจ โดยตลอดเรื่องราวจะมีการใช้บทพูดและดนตรีประกอบที่ทำให้เกิดความตลกสนุกสนานและความตื่นเต้นเร้าใจและมีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวในตัวอย่างภาพยนตร์อีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือหลักการสร้างสรรค์เพื่อการโน้มน้าวใจผู้รับสารในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การใช้เรื่องราวที่น่าสนุกเข้มข้นและเทคนิคการสร้างภาพยนตร์แอนิเมชันที่มีสวยงามและการใช้ความสำเร็จของภาพยนตร์เรื่องก้านกล้วยในภาคแรกมาเป็นจุดดึงดูดใจผู้รับสาร

กลุ่มเป้าหมาย

ตารางที่ 4.3: ตารางเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาสาระและสารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์

	ชื่อเรื่อง	เนื้อหาสาระ				สารเพื่อการโน้มน้าวใจ									
		ภาพ	เสียง	ตัดต่อ	การเล่าเรื่อง	กลุ่มเป้าหมาย	แหล่งข้อมูล	ผลประโยชน์	ความชัดเจน	บริบทแวดล้อม	สโลแกน	การใช้ภาษา	เสนอแนะ	โครงสร้างสาร	
1	สุริโยไท	ภาพใกล้ตัวละคร/ภาพไกลจากผู้รับ	ดนตรีแสดงความยิ่งใหญ่	การจางตอนต้น/ตัดตรงตอนท้าย	ภาพ/ดนตรีประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์	มจ. ชาตรีเฉลิมยุค/สหมงคลฟิล์ม	ประวัติของสมเด็จพระศรีสุริโยไท	ไม่ระบุกำหนดการฉาย	ส่งเสริมการรักชาติ	รับประกันคุณภาพระดับโลก	ภาษาไทยโบราณ	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์รักชาติ/เศร้า	
2	ตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 1	ภาพใกล้ตัวละคร/ภาพไกลจากผู้รับ	เสียงพูด/ดนตรีแสดงความยิ่งใหญ่/เร้าใจ	การจางตอนต้น/ตัดตรงตอนท้าย	ภาพ/เสียงพูด/ดนตรีประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์	มจ. ชาตรีเฉลิมยุค/สหมงคลฟิล์ม	ประวัติของสมเด็จพระนเรศวร	ชัดเจน	ส่งเสริมการรักชาติ	ข้อความสร้างเสริมความฮึกเหิม	ภาษาไทยโบราณ	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์รักชาติ/เศร้า/ฮึกเหิม	
3	ตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 2	ภาพใกล้ตัวละคร/ภาพไกลจากผู้รับ	เสียงพูด/ดนตรีเศร้า/หุดหู่/เร้าใจ	การจางตอนต้น/ตัดตรงตอนท้าย	ภาพ/เสียงพูด/ดนตรีประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์	มจ. ชาตรีเฉลิมยุค/สหมงคลฟิล์ม	ประวัติของสมเด็จพระนเรศวร	ชัดเจน	ส่งเสริมการรักชาติ	ข้อความสร้างเสริมความฮึกเหิม	ภาษาไทยโบราณ	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์รักชาติ/เศร้า/ฮึกเหิม	
4	บางระจัน	ภาพใกล้แนะนำตัวละคร/ภาพไกลจากผู้รับ	ดนตรีเร้าใจ	การจางตอนต้น/ตัดตรงตอนท้าย	ภาพ/ดนตรีประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์	ไทเอ็นเตอร์เทนเมนต์	ประวัติบ้านบางระจัน	ชัดเจน	ส่งเสริมการรักชาติ	-	ภาษาไทยโบราณ	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์เศร้า/ฮึกเหิม	

ตารางที่ 4.4: ตารางเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาสาระและสารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์วี

	ชื่อเรื่อง	เนื้อหาสาระ				สารเพื่อการโน้มน้าวใจ								
		ภาพ	เสียง	ตัดต่อ	การเล่าเรื่อง	กลุ่มเป้าหมาย	แหล่งข้อมูล	ผลประโยชน์	ความชัดเจน	บริบทแวดล้อม	สโลแกน	การใช้ภาษา	เสนอแนะ	โครงสร้างสาร
1	ต้มยำกุ้ง	ภาพใกล้ตัว ละคร/ภาพ ไกลจาก ต่อผู้	เสียงพูด / ดนตรี จังหวะซ้ำๆ และเร้าใจ	อักษร บรรยาย ใช้การ จาง/ตัด ตรงใน ฉากเร้า ใจ	ภาพและ เสียงพูด ตอนต้น/ ภาพและ ดนตรี ตอนท้าย	ชื่นชอบ ภาพยนตร์วี และ จา พนม	จา พนม และสห มงคลฟิล์ม	ศิลปะการ ต่อสู้แบบ จา พนม	ชัดเจน	จา พนม กำลังโด่ง ดัง	ซูเปอร์เดิน นักแสดง นำ	ภาษา พูด	-	เรื่องราว/ ยกตัวอย่าง/ อารมณ์รัก ชาติ/เร้าใจ/ อารมณ์ขัน
2	มือปืน/โลก/ พระ/จัน	ภาพปาน กลางตัว ละคร/ภาพ ไกลใน ฉากวี	เสียงพูด/ ดนตรีหรือค แอนด์โรล	การตัด ตรง ทั้งหมด	อักษร บรรยาย ประกอบ ดนตรี	ชื่นชอบ ภาพยนตร์วี/ นักแสดง ตลก	อาเอส ฟิล์ม	ฉาก แอ็คชั่น ตื่นเต้น/ ฉากตลก	ชัดเจน	-	-	ภาษา พูด/ อังกฤษ แบบ ไทย	-	เรื่องราว/ ยกตัวอย่าง/ อารมณ์เร้า ใจ/อารมณ์ ขัน
3	องค์บาก	ภาพใกล้ แนะนำตัว ละคร/ภาพ ไกลจาก ต่อผู้	ดนตรี จังหวะ กลอง/เร้า ใจ	การจาง ตอนต้น/ ตัดตรง ตอนท้าย	ภาพฉากวี ประกอบ ดนตรี	ชื่นชอบ ภาพยนตร์วี	สหมงคล ฟิล์ม	ฉาก แอ็คชั่น ตื่นเต้น	ชัดเจน	การแสดง ไม่ใช้ตัว แสดง แทนครึ่ง แรก	ซูเปอร์เดิน การไม่ใช้ ตัวแสดง แทน	ภาษาไ ทย โบราณ	-	เรื่องราว/ ยกตัวอย่าง/ อารมณ์รัก ชาติ/เร้าใจ/ ความโกรธ

ชื่อเรื่อง	เนื้อหาสาระ				สารเพื่อการน้อมนำใจ									
	ภาพ	เสียง	ตัดต่อ	การเล่าเรื่อง	กลุ่มเป้าหมาย	แหล่งข้อมูล	ผลประโยชน์	ความชัดเจน	บริบทแวดล้อม	สโลแกน	การใช้ภาษา	เสนอแนะ	โครงสร้างสาร	
4	องค์บาก 2	ภาพใกล้ตัวละคร / ภาพไกลจากต่อสู้	เสียงบรรยาย / ดนตรีเร้าใจ	ตัดตรงฉากต่อสู้/ฉาก ข้อนเปลี่ยนภาพจังหวะช้า	ภาพเสียงบรรยายประกอบดนตรี	ขึ้นขอบภาพยนตร์บู๊/จา พนม/องค์บาก 1	จา พนมและสหมงคลฟิล์ม	ศิลปะการต่อสู้แบบจา พนม	ชัดเจน	จา พนมกำลังโด่งดัง	ซูเปอร์เด็นนักแสดงนำ	ภาษาเขียน	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์เร้าใจ/ความโกรธ
5	2499 อันธพาลครองเมือง	ภาพปานกลาง ฉากบู๊/ภาพใกล้แนะนำตัวละคร	เสียงบรรยาย / ดนตรีเร้าใจ	ตัดตรงฉากบู๊/ฉาก ข้อนเปลี่ยนภาพจังหวะช้า	เสียงบรรยาย/ดนตรีประกอบภาพ	ขึ้นขอบภาพยนตร์บู๊	ไทเอิ้นเตอร์เทนเมนต์	เรื่องราวของนักเลงชื่อดังในสมัย 2499	ชัดเจน	ครั้งแรกของการเล่าเรื่อนักเลงปี 2499	-	ภาษาพูด	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์เร้าใจ
6	ซ็อคโกแลต	ภาพใกล้เล่าเรื่องตัวละคร/ภาพไกลจากต่อสู้	เสียงบรรยาย / ดนตรีเร้าใจ	การจางตอนต้น/ตัดตรงตอนท้าย	ภาพฉากบู๊ประกอบดนตรี	ขึ้นขอบภาพยนตร์บู๊	สหมงคลฟิล์ม	ฉากแอ็คชั่นนักแสดงผู้หญิง	ชัดเจน	การแสดงไม่ใช้ตัวแสดงแทนครั้งแรกของผู้หญิง	ซูเปอร์เด็นการไม่ใช้ตัวแสดงแทน	ภาษาพูด	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์เร้าใจ

ตารางที่ 4.5: ตารางเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาสาระและสารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์ตลก

	ชื่อเรื่อง	เนื้อหาสาระ				สารเพื่อการโน้มน้าวใจ									
		ภาพ	เสียง	ตัดต่อ	การเล่าเรื่อง	กลุ่มเป้าหมาย	แหล่งข้อมูล	ผลประโยชน์	ความชัดเจน	บริบทแวดล้อม	สไตล์แกน	การใช้ภาษา	เสนอแนะ	โครงสร้างสาร	
1	หลวงพี่เท่ง	ภาพปานกลางเล่าเรื่องราวตลก	เสียงพูด/ดนตรี/สนุกสนาน/จังหวะตลก	ตัดตรงทั้งหมด	ภาพ/เสียงพูดเป็นหลัก	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ตลก/เท่งเกิดเท็ง	เท่งเกิดเท็ง/พระนครฟิล์ม	เรื่องพระกับชาวบ้านในมุมมองตลก	กำหนดการฉายไม่ชัดเจน	ความมีชื่อเสียงของเท่งเกิดเท็ง	-	ภาษาพูด/ราชาศัพท์	-	เรื่องราวเป็นหลัก/ยกตัวอย่าง/อารมณ์ขัน	
2	แหม่มยโสธร	ภาพปานกลางในสถานการณ์ตลก	เสียงพูด/เพลงประกอบ/จังหวะตลก	ส่วนใหญ่ตัดตรง/กวาดภาพ	ภาพ/เสียงพูด/เพลงประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ตลก/หม่าจ๊กมก	หม่าจ๊กมก/สหมงคลฟิล์ม	เรื่องตลกชาวอีสาน	ไม่มีการบอกกำหนดการฉาย	ความมีชื่อเสียงของหม่าจ๊กมก	รับประกันด้านความตลก	ภาษาไทยอีสาน	-	โครงเรื่องคร่าวๆ/ยกตัวอย่าง/อารมณ์ขัน	
3	แสบสนิทศิษย์ส่ายหน้า	ภาพใกล้/ปานกลางในฉากที่มีบทตลก	เสียงพูด/ดนตรี/สนุกสนาน/จังหวะตลก	ส่วนใหญ่ตัดตรง/กวาดภาพ	ภาพ/เสียงพูด/เพลงประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ตลก/แดน เวช	จาตุรงค์มีกจก	เรื่องตลกเกี่ยวกับมวย/ตาราตลก	ชัดเจน	ความมีชื่อเสียงของแดน เวช	รับประกันด้านความตลก	ภาษาพูด/คำหยาบ	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์รัก/อารมณ์ขัน	
4	โหน่งเท่งนักเลงภูเขาทอง	ภาพใกล้ตัวละคร/ปานกลางในบทตลก	เสียงพูด/ดนตรี/สนุกสนาน/จังหวะตลก	ส่วนใหญ่ใช้การตัดตรง	ภาพ/เสียงพูดเป็นหลัก	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ตลก/เท่งเกิดเท็ง/โหน่ง 3	เท่งเกิดเท็ง/โหน่ง 3 ซ่า มงคลฟิล์ม	เรื่องตลกย้อนยุคของเท่งและโหน่ง	ชัดเจน	ความมีชื่อเสียงของเท่งและโหน่ง	-	ภาษาพูด	-	เรื่องราว/ผู้มีชื่อเสียง/สนับสนุนยกตัวอย่าง/อารมณ์ขัน	

ชื่อเรื่อง	เนื้อหาสาระ				สารเพื่อการโน้มน้าวใจ									
	ภาพ	เสียง	ตัดต่อ	การเล่าเรื่อง	กลุ่มเป้าหมาย	แหล่งข้อมูล	ผลประโยชน์	ความชัดเจน	บริบทแวดล้อม	สโลแกน	การใช้ภาษา	เสนอแนะ	โครงสร้างสาร	
5	สารระแนห่าวเป็ง	ภาพปานกลางจากตลก/ภาพใกล้แนะนำตัวละคร	เสียงพูด/ดนตรีสนุกสนาน/เร้าใจ	ส่วนใหญ่ใช้การตัดตรง	ภาพ/เสียงพูดเป็นหลัก	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ตลก/สารระแน	สารระแน/สหมงคลฟิล์ม	เรื่องตลกสไตล์สารระแน	ไม่มีการบอกกำหนดการฉาย	เรื่องแรกของสารระแน	ชูประเด็นแปลกใหม่	ภาษาพูด/คำหยาบ	-	โครงเรื่องคร่าวๆ/ยกตัวอย่าง/อารมณ์ขัน
6	วงษ์คำเหลา	ภาพปานกลางในฉากที่มีบทตลก	เสียงพูด/เพลงประกอบ/จังหวะตลก	ภาพใช้ตัดตรง/ตัวอักษรใช้การจาง	ภาพ/เสียงพูดเป็นหลัก	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ตลก/หมาจ๊กมก	หมาจ๊กมก/สหมงคลฟิล์ม	เรื่องตลกล้อเลียนนิยาย	ชัดเจน	ความมีชื่อเสียงของหมาจ๊กมก	รับประกันด้านความตลก	ภาษาพูด	-	โครงเรื่องคร่าวๆ/ยกตัวอย่าง/อารมณ์รัก/อารมณ์ขัน
7	בודี้การ์ดหน้าเหลี่ยม 2	ภาพไกลฉากบู๊/ภาพปานกลางฉากตลก	เสียงพูด/ดนตรีเร้าใจ/จังหวะตลก	การจาง/ตัดตรง/ซ้อนเปลี่ยน	ภาพ/เสียงพูด/ดนตรีประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ตลก/หมาจ๊กมก	จาตุรงค์มีกจก	เรื่องตลกผสมแอ็คชั่น	ชัดเจน	ความล้ำเรื่งของภาคแรก	-	ภาษาพูด/อีสาน/คำหยาบ	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์ตื่นเต้น/อารมณ์ขัน
8	เพ่งโหน่งคนมาหาเฮีย	ภาพปานกลางในฉากที่มีบทตลก	เสียงพูด/เพลงประกอบ/จังหวะตลก	ส่วนใหญ่ใช้การตัดตรง	ภาพ/เสียงพูดเป็นหลัก	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ตลก/เพ่งเกิดเท็ง/โหน่ง 3 ชั่วโมง 3 ชั่วโมง 3 ชั่วโมง 3 ชั่วโมง	เพ่งเกิดเท็ง/โหน่ง 3 ชั่วโมง 3 ชั่วโมง 3 ชั่วโมง 3 ชั่วโมง	เรื่องตลกตามสถานการณ์	ชัดเจน	ความมีชื่อเสียงของเพ่งและโหน่ง	-	ภาษาพูด/คำหยาบ	-	โครงเรื่องคร่าวๆ/ยกตัวอย่าง/อารมณ์ขัน

	ชื่อเรื่อง	เนื้อหาสาระ				สารเพื่อการโน้มน้าวใจ								
		ภาพ	เสียง	ตัดต่อ	การเล่าเรื่อง	กลุ่มเป้าหมาย	แหล่งข้อมูล	ผลประโยชน์	ความชัดเจน	บริบทแวดล้อม	สโลแกน	การใช้ภาษา	เสนอแนะ	โครงสร้างสาร
9	เหยมยโสธร 2	ภาพปานกลางในฉากที่มีบทตลก	เสียงพูด/เพลงประกอบ/จังหวะตลก	ส่วนใหญ่ใช้การตัดตรง	ภาพ/เสียงพูด/เพลงประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ตลก/หมาจิ้งมก	สหมงคลฟิล์ม	เรื่องตลกชาวอิสาน	ชัดเจน	ความล้าเร็จของภาคแรก	รับประกันด้านความตลก	ภาษาอิสาน	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์รัก/อารมณ์ขัน
10	เมล์นรก หมวยยกล้อ	ภาพใกล้ตัวละครในฉากที่มีบทตลก	เสียงพูด/ดนตรีสนุกสนาน/จังหวะตลก	ช่วงต้นใช้การจาง/ช่วงท้ายใช้ตัดตรง	ภาพ/เสียงพูดเป็นหลัก	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ตลก/ดาราตลก	เทพ โพธิงาม/ซูโม่ ก๊ก/โนส อุดม	เรื่องตลกตาสถานการณ์	ชัดเจน	นักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงมากมาย	รับประกันด้านความตลก	ภาษาพูด/คำหยาบ	-	เรื่องราวเป็นหลัก/ยกตัวอย่าง/อารมณ์ขัน
11	หลวงพี่เท่ง 2 รุ่นฮา รำรอย	ภาพใกล้/ปานกลางในฉากที่มีเรื่องราวตลก	เสียงพูด/เพลงประกอบ/จังหวะตลก	ช่วงต้นใช้การจาง/ช่วงท้ายใช้ตัดตรง	ภาพ/เสียงพูด/เป็นหลัก	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ตลก/ใจอึบอย	ไนต์เชิญยิ้ม/สหมงคลฟิล์ม	เรื่องราวภาคต่อของหลวงพี่เท่ง 1	ชัดเจน	ความล้าเร็จของภาคแรก	รับประกันด้านความตลก	ภาษาพูด/อิสาน/คำหยาบ	-	เรื่องราวเป็นหลัก/ยกตัวอย่าง/อารมณ์ขัน
12	บอริติการ์ด หน้าเหลี่ยม	ภาพปานกลาง/ไกลจากบู๊	เสียงพูด/ดนตรีเร้าใจ/จังหวะตลก	ตัดตรงทั้งหมด	ภาพ/เสียงพูด/ดนตรีประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ตลก/หมาจิ้งมก	หมาจิ้งมก/สหมงคลฟิล์ม	เรื่องตลกผสมแอ็คชั่น	ชัดเจน	ความมีชื่อเสียงของหมาจิ้งมก	ชูประเด็นนักแสดง/ผู้กำกับ	ภาษาพูด/คำหยาบ	-	โครงเรื่องคร่าวๆ/ยกตัวอย่าง/อารมณ์ขัน
13	ผีหัวขาด	ภาพปานกลางในฉากที่มีท่าทางตลก	เสียงพูด/ดนตรีสนุกสนาน/จังหวะตลก	การจาง/การตัดตรง	ภาพ/เสียงพูด/ดนตรีประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ตลก	พระนครฟิล์ม	เรื่องตลกผสมเรื่องผี	เสียงพูดไม่ชัดเจน	-	รับประกันความสนุก	ภาษาพูด/คำหยาบ	-	โครงเรื่องคร่าวๆ/ยกตัวอย่าง/อารมณ์ขัน

	ชื่อเรื่อง	เนื้อหาสาระ				สารเพื่อการโน้มน้าวใจ								
		ภาพ	เสียง	ตัดต่อ	การเล่าเรื่อง	กลุ่มเป้าหมาย	แหล่งข้อมูล	ผลประโยชน์	ความชัดเจน	บริบทแวดล้อม	สโลแกน	การใช้ภาษา	เสนอแนะ	โครงสร้างสาร
14	แจ๋ว	ภาพปานกลาง/ไกลเน้นองค์ประกอบ	เสียงพูด/เพลงประกอบ/จังหวะตลก	ตัดตรงทั้งหมด	ภาพ/เสียงพูด/เพลงประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ตลก/เบ็นซ์พรชิตา	จีทีเอช	เรื่องตลกสนุกสนาน/แอ็คชั่น	ไม่ระบุกำหนดการฉาย	ความมีชื่อเสียงของเบ็นซ์พรชิตา	เกี่ยวกับเรื่องราว	ภาษากลาง/อีสาน/กระเหรียง	-	เรื่องราวเป็นหลัก/ยกตัวอย่าง/อารมณ์ขัน
15	สตรีเหล็ก 2	ภาพใกล้ตัวละคร/ปานกลางภาพกลุ่ม	เสียงพูด/ดนตรีสนุกสนาน/จังหวะตลก	ส่วนใหญ่ใช้ตัดตรง	ภาพ/เสียงพูด/ดนตรีประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ตลก/เรื่องนี้ในภาค 1	ไทเอนเตอร์เทนเมนต์	เรื่องตลกของสาวประเภทสอง	ชัดเจน	ความล้ำเรื่งของภาคแรก	รับประกันความสนุก	ภาษากลาง/เหนือ	-	เรื่องราวเป็นหลัก/ยกตัวอย่าง/อารมณ์ขัน
16	พยัคฆ์ร้ายสายหน้า	ภาพใกล้ในฉากที่มีบทตลก	เสียงพูด/ดนตรีสนุกสนาน/จังหวะตลก	ส่วนใหญ่ใช้ตัดตรง	ภาพ/เสียงพูด/เป็นหลัก	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ตลก/ดาราทลก	อาเอสฟิล์ม	ดาราทลกมากมาย	ไม่ระบุกำหนดการฉาย	ชื่อเสียงของดาราทลก	รับประกันด้านความตลก	ภาษาพูด/ คำหยาบ	-	เรื่องราวเป็นหลัก/ยกตัวอย่าง/อารมณ์ขัน
17	โปงลางสะดึงลำซิ่งสายหน้า	ภาพปานกลางตัวละคร/ฉากตลก	เสียงพูด/ดนตรีสนุกรสนาน/จังหวะตลก	ช่วงต้นใช้การจาง/ช่วงท้ายใช้ตัดตรง	ภาพ/เสียงพูด/ดนตรีประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ตลก/โปงลางสะออน	โปงลางสะออน	เรื่องตลก/ผี	กำหนดการฉายไม่ชัดเจน	ความมีชื่อเสียงของโปงลางสะออน	รับประกันด้านความตลก	ภาษาพูด	-	โครงเรื่องคร่าวๆ/ยกตัวอย่าง/อารมณ์ขัน

	ชื่อเรื่อง	เนื้อหาสาระ				สารเพื่อการโน้มน้าวใจ									
		ภาพ	เสียง	ตัดต่อ	การเล่าเรื่อง	กลุ่มเป้าหมาย	แหล่งข้อมูล	ผลประโยชน์	ความชัดเจน	บริบทแวดล้อม	สโลแกน	การใช้ภาษา	เสนอแนะ	โครงสร้างสาร	
18	ตัดสูฟุด	ภาพปานกลาง/ไกล ในฉากที่มีบทตลก	เสียงพูด/เพลง ประกอบ/จังหวะตลก	ช่วงต้นใช้ การจาง/ ช่วงท้าย ใช้ตัดตรง	ภาพ/เสียงพูด/เพลง ประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบ ภาพยนตร์ ตลก/บอย สิทธิชัย	จีทีเอช	เรื่องตลก/แก๊งเจ้าพ่อ	ชัดเจน	ความมีชื่อเสียง ของบอย สิทธิชัย	รับประกันด้าน ความ ตลก	ภาษาพูด/คำ หยาบ	-	เรื่องราว เป็นหลัก/ ยกตัวอย่าง/ อารมณ์ขัน	
19	สาระแนลึบ ล้อ	ภาพปานกลาง/ใกล้ ในฉากที่มีบทตลก	เสียงพูด/ดนตรี สนุกสนาน/ จังหวะตลก	ส่วนใหญ่ ใช้ตัดตรง	ภาพ/เสียงพูด/ดนตรี ประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบ ภาพยนตร์ ตลก/ สาระแน	สาระแน สหมงคล พิล์ม	เรื่องตลก สไตล์ สาระแน	ชัดเจน	ความล้ำ เร็วของ ภาคแรก	รับประกันด้าน ความ ตลก	ภาษาพูด/คำ หยาบ	-	โครงเรื่อง คำว่าฯ/ ยกตัวอย่าง/ อารมณ์ขัน	
20	โกยเออะ โยม	ภาพใกล้/ไกล ในฉาก สถานการณ์ตลก	เสียงพูด/ดนตรี สนุกสนาน/ จังหวะตลก	ตัดตรง ทั้งหมด	ภาพ/เสียงพูด/ดนตรี ประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบ ภาพยนตร์ ตลก/ดารา ตลก	จาตุรงค์ มิกจก/จีทีเอช	เรื่องตลก/ผี	ชัดเจน	ล้อเลียน เรื่องผี เกาหลี	รับประกันความ สนุก	ภาษาพูด/คำ หยาบ	-	โครงเรื่อง คำว่าฯ/ ยกตัวอย่าง/ อารมณ์ขัน	
21	มนต์เพลง ลูกทุ่งเอฟ เอ็ม	ภาพปานกลาง/ใกล้ แนะนำตัวละคร	เสียงพูด/เพลง ประกอบ/จังหวะตลก	ตัดตรง ทั้งหมด	ภาพ/เสียงพูด/เพลง ประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบ ภาพยนตร์ ตลก/นักร้อง ลูกทุ่ง	สหมงคล พิล์ม	เรื่องตลก ของนักร้อง ลูกทุ่ง	ชัดเจน	ความมีชื่อเสียง นักร้อง ลูกทุ่ง	ชูประเด็น นักแสดง	ภาษาพูด	-	เรื่องราว เป็นหลัก/ ยกตัวอย่าง/ อารมณ์ขัน	
22	ตุ๊กกี้เจ้าหญิงขาย กบ	ภาพใกล้ตัวละคร	เสียงพูด/ดนตรี สนุกสนาน/ จังหวะตลก	ตัดตรง ทั้งหมด	ภาพ/เสียงพูด/ดนตรี ประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบ ภาพยนตร์ ตลก/ตุ๊กกี้	ตุ๊กกี้/สหมงคลฟิล์ม	เรื่องตลก ของตุ๊กกี้	ชัดเจน	ความมีชื่อเสียง ของตุ๊กกี้	เกี่ยวกับ เรื่องราว	ภาษาพูด/คำ หยาบ	-	โครงเรื่อง คำว่าฯ/ ยกตัวอย่าง/ อารมณ์ขัน	

ตารางที่ 4.6: ตารางเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาสาระและสารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์วิทยุรุ่น

	ชื่อเรื่อง	เนื้อหาสาระ				สารเพื่อการโน้มน้าวใจ									
		ภาพ	เสียง	ตัดต่อ	การเล่าเรื่อง	กลุ่มเป้าหมาย	แหล่งข้อมูล	ผลประโยชน์	ความชัดเจน	บริบทแวดล้อม	สโลแกน	การใช้ภาษา	เสนอแนะ	โครงสร้างสาร	
1	รถไฟฟ้ามหานคร	ภาพใกล้/ปานกลาง/ตัวละคร	เสียงพูด/ดนตรี/เพลงประกอบ	ตัดตรงทั้งหมด	ภาพ/เสียงพูด/เพลงประกอบ	หญิงโสด 20-35 /ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์รัก	จีทีเอช	ประเด็นเรื่องราวจับจุดสาวโสด	ชัดเจน	ความมีชื่อเสียงของเคนธีรเดช	ให้เทียบเคียงประสบการณ์	ภาษาพูด	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์รัก	
2	แฟนฉัน	ภาพใกล้ตัวละคร/ปานกลาง/ภาพกลุ่ม	เสียงพูด/บรรยาย/เพลงประกอบ	ตัดตรงทั้งหมด	ภาพ/เสียงพูด/บรรยาย/เพลงประกอบ	อายุ 25-35 ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์รักย้อนยุค	จีเอ็มเอ็ม/ไทเอินเตอร์เทนเมนต์	ประเด็นเรื่องราวประสบการณ์ร่วม	ชัดเจน	ประเด็นเรื่องราวไม่ซ้ำใคร	ให้เทียบเคียงประสบการณ์	ภาษาพูด	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์รัก/อารมณ์ขัน	
3	กวน มึน โฮ	ภาพใกล้ตัวละคร/ปานกลาง/องค์ประกอบ	เสียงพูด/ดนตรี/เพลงประกอบ	ส่วนใหญ่ใช้การตัดตรง	ภาพ/เสียงพูด/เพลงประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์รัก/ตลก/จีทีเอช	จีทีเอช	ประเด็นเรื่องรำน่าสนใจ	ชัดเจน	ล้อหนังสไตล์เกาหลี	ชูประเด็นผู้สร้างภาพยนตร์	ภาษาพูด	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์รัก/อารมณ์ขัน	
4	32 อันวา	ภาพใกล้ตัวละคร/ปานกลาง/ภาพกลุ่ม	เสียงพูด/ดนตรี/เพลงประกอบ	ตัดตรงทั้งหมด	ภาพ/เสียงพูด/เพลงประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์รัก/ตลก/แดนเวอร์ซ	โหม่ง 3 ซ่า	ประเด็นเรื่องรำน่าสนใจ	ชัดเจน	เรื่องราวทันสมัย	ให้เทียบเคียงประสบการณ์	ภาษากลาง/เหนือ	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์รัก/อารมณ์ขัน	

ชื่อเรื่อง	เนื้อหาสาระ				สารเพื่อการโน้มน้าวใจ									
	ภาพ	เสียง	ตัดต่อ	การเล่าเรื่อง	กลุ่มเป้าหมาย	แหล่งข้อมูล	ผลประโยชน์	ความชัดเจน	บริบทแวดล้อม	สโลแกน	การใช้ภาษา	เสนอแนะ	โครงสร้างสาร	
5	เพื่อนสนิท ละคร/ปานกลางองค์ประกอบ	เสียงพูด/เพลงประกอบ/จังหวะตลก	ส่วนใหญ่ตัดตรง/กวาดภาพ	ภาพ/เสียงพูด/บรรยาย/เพลงประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์รัก/แฟนฉัน	คมกฤษ ตีริวิมล/จีทีเอช	ประเด็นเรื่องราว ประทับใจ ประทับใจ การมีส่วนร่วม	ชัดเจน	ประเด็นเรื่องราว ไม่ซ้ำใคร	ให้เทียบเคียง ประทับใจ	ภาษา กลาง/ได้	-	เรื่องราว/ ยกตัวอย่าง/ อารมณ์รัก/ อารมณ์ขัน	
6	ปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น ภาพกลุ่ม	เสียงพูด/ดนตรี/เพลงประกอบ	ตัดตรงทั้งหมด	ภาพ/เสียงพูด/เพลงประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์รัก	จีทีเอช	เรื่องราว น่าสนใจ/ หลากหลาย	ชัดเจน	นักแสดง ญี่ปุ่นชื่อดัง	เกี่ยวกับ เรื่องราว	ภาษา พูด	-	เรื่องราว/ สถิติ/ อารมณ์รัก/ อารมณ์ขัน	
7	สิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่ารัก องค์ประกอบ	เสียงพูด/ดนตรี/เพลงประกอบ	ภาพใช้ตัดตรง/อักษรใช้การจาง	ภาพ/เสียงพูด/เพลงประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์รัก/ตลก/มาริโอ เมาริโอ	ตุ๊กกี้/สนมงคลฟิล์ม	ประเด็น เรื่องราว ประทับใจ การมีส่วนร่วม	ชัดเจน	ชื่อเสียง มาริโอ เมาริโอ/ ตุ๊กกี้	ให้เทียบเคียง ประทับใจ	ภาษา พูด	-	เรื่องราว/ ยกตัวอย่าง/ อารมณ์รัก/ อารมณ์ขัน	
8	สายลับจับบ้านเล็ก ภาพกลุ่ม	เสียงพูด/บรรยาย/ดนตรี/เพลง	ส่วนใหญ่ใช้การใช้การตัดตรง	ภาพ/เสียงพูด/เพลงประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์รัก/เพื่อนสนิท	คมกฤษ ตีริวิมล/จีทีเอช	ประเด็น เรื่องราว น่าสนใจ	ชัดเจน	ความล้ำ เรื่องของ เพื่อน สนิท	เกี่ยวกับ เรื่องราว	ภาษา พูด	-	เรื่องราว/ ยกตัวอย่าง/ อารมณ์รัก/ อารมณ์ขัน	
9	Seasons Change ภาพกลุ่ม	เสียงพูด/บรรยาย/ดนตรี/เพลง	ภาพใช้ตัดตรง/อักษรใช้การจาง	ภาพ/เสียงพูด/บรรยาย/เพลง	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์รัก/แฟนฉัน	แฟนฉัน/จีทีเอช	ประเด็น เรื่องราว น่าสนใจ	ชัดเจน	ความล้ำ เรื่องของ แฟนฉัน	ให้เทียบเคียง ประทับใจ	ภาษา พูด	-	เรื่องราว/ ยกตัวอย่าง/ อารมณ์รัก/ อารมณ์ขัน	

ตารางที่ 4.7: ตารางเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาสาระและสารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์ผีของขวัญ

	ชื่อเรื่อง	เนื้อหาสาระ				สารเพื่อการโน้มน้าวใจ								
		ภาพ	เสียง	ตัดต่อ	การเล่าเรื่อง	กลุ่มเป้าหมาย	แหล่งข้อมูล	ผลประโยชน์	ความชัดเจน	บริบทแวดล้อม	สไตล์แกน	การใช้ภาษา	เสนอแนะ	โครงสร้างสาร
1	นางนาก	ภาพไกลองค์ประกอบ/ภาพใกล้ตัวละคร	เพลงประกอบ/เสียงนำกลัว	การจาง/ตัดตรง/ซ้อนเปลี่ยนภาพ	ภาพ/เพลงประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ผี/แม่นาคพระโขนง	ไทเอนเตอร์เทนเมนต์	เรื่องของแม่นาคพระโขนง	ชัดเจน	การเล่าเรื่องในมุมใหม่	เกี่ยวกับเรื่องราว	ภาษาเขียน	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์กลัว
2	ซัดเตอร์กตติงวิญญาน	ภาพใกล้ตัวละคร	เสียงพูด/เพลง/ดนตรีนำกลัว/เสียงนำกลัว	ส่วนใหญ่ใช้การตัดตรง	ภาพ/เสียงพูด/ดนตรีประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ผี/จิตีเอซ	จิตีเอซ	ประเด็นเรื่องรำน่าสนใจ/น่ากลัว	ชัดเจน	ประเด็นเรื่องรำน่าสนใจ/น่ากลัว	-	ภาษาพูด	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์กลัว
3	ห้าแพรง	ภาพใกล้ตัวละคร/ปานกลางภาพแวดล้อม	เสียงพูด/ดนตรีนำกลัว/เสียงนำกลัว	ส่วนใหญ่ใช้การตัดตรง/การจาง	ภาพ/เสียงพูด/ดนตรีประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ผี/จิตีเอซ	จิตีเอซ/ผู้กำกับที่มีชื่อเสียง	ประเด็นเรื่องรำน่ากลัว/หลากหลาย	ชัดเจน	ความล้ำเลิศของภาคแรก	เกี่ยวกับเรื่องราว/ชูประเด็นผู้กำกับ	ภาษาพูด	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์กลัว

ชื่อเรื่อง	เนื้อหาสาระ				สารเพื่อการโน้มน้าวใจ									
	ภาพ	เสียง	ตัดต่อ	การเล่าเรื่อง	กลุ่มเป้าหมาย	แหล่งข้อมูล	ผลประโยชน์	ความชัดเจน	บริบทแวดล้อม	สโลแกน	การใช้ภาษา	เสนอแนะ	โครงสร้างสาร	
4	ผีสามบาท	ภาพใกล้รายละเอียด	เสียงบรรยาย/ดนตรีนำกลัว/เสียงน่ากลัว	ช่วงต้นใช้การจาง/ช่วงท้ายใช้ตัดตรง	ภาพ/เสียงบรรยาย/ดนตรีประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ผี	-	ประเด็นเรื่องราวน่ากลัว/หลากหลาย	ชัดเจน	แบ่งการเล่าเป็นชุดครึ่งแรก	เกี่ยวกับเรื่องราว	ภาษาพูด	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์กลัว
5	สี่แพร่ง	ภาพใกล้ตัวละคร/ปานกลางภาพแวดล้อม	เสียงพูด/ดนตรีนำกลัว/เสียงน่ากลัว	ส่วนใหญ่ใช้การตัดตรง/การจาง	ภาพ/เสียงพูด/ดนตรีประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ผี/จิตีเอซ	จิตีเอซ	ประเด็นเรื่องราวน่ากลัว/หลากหลาย	ชัดเจน	ผู้กำกับหนังผีที่มีชื่อเสียง	รับประกันความน่ากลัว	ภาษาพูด	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์กลัว
6	บุปผาราตรี เฟส 2	ภาพใกล้ตัวละคร/ปานกลางภาพกลุ่ม	เสียงพูด/ดนตรีนำกลัว/เสียงน่ากลัว	ช่วงต้นใช้การจาง/ช่วงท้ายใช้ตัดตรง	ภาพ/เสียงพูด/ดนตรีประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ผี/ตลก/บุปผาราตรีภาค 1	ยุทธเลิศ/สหมงคลฟิล์ม	เรื่องผีบุปผา/ตลก	ชัดเจน	ความล่ำเร่ใจของภาคแรก	ซูประเด็นผู้กำกับ	ภาษาพูด	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์กลัว
7	แฝด	ภาพใกล้หน้ากลัว/ตัวละคร	เสียงพูด/ดนตรีนำกลัว/เสียงน่ากลัว	ส่วนใหญ่ใช้การตัดตรง/การจาง	ภาพ/เสียงพูด/ดนตรีประกอบ	ผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ตลก/หนังเกิดเท็ง/หนัง 3 ซ่า	เท็งเกิดเท็ง/หนัง 3 ซ่า/สหมงคลฟิล์ม	เรื่องตลกตามสถานการณ์	ชัดเจน	ประเด็นเรื่องราวไม่ซ้ำใคร	-	ภาษาพูด/คำหยาบ	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์กลัว

ตารางที่ 4.8: ตารางเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาสาระและสารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์แอนิเมชัน

	ชื่อเรื่อง	เนื้อหาสาระ				สารเพื่อการโน้มน้าวใจ								
		ภาพ	เสียง	ตัดต่อ	การเล่าเรื่อง	กลุ่มเป้าหมาย	แหล่งข้อมูล	ผลประโยชน์	ความชัดเจน	บริบทแวดล้อม	สไตล์แกน	การใช้ภาษา	เสนอแนะ	โครงสร้างสาร
1	ก้านกล้วย	ภาพใกล้ตัวละคร/ปานกลางภาพกลุ่ม/ภาพไกลสมรภูมิรบ	เสียงพูด/ดนตรีแฟนตาซี	ส่วนใหญ่ใช้การตัดตรง	ภาพ/เสียงพูด/ดนตรีประกอบ	เด็ก/ผู้ใหญ่ที่ชื่นชอบภาพยนตร์แอนิเมชัน	กันตนาแอนิเมชัน	แอนิเมชันแบบไทยคุณภาพระดับโลก	ชัดเจน	แอนิเมชันสามมิติสมจริงเรื่องแรก	คุณภาพของแอนิเมชัน	ภาษาไทยโบราณ	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์เร้าใจ
2	ก้านกล้วย 2	ภาพใกล้/ปานกลางภาพกลุ่ม/ภาพไกลสมรภูมิรบ	เสียงพูด/ดนตรีแฟนตาซี/เร้าใจ	ส่วนใหญ่ใช้การตัดตรง/การจาง	ภาพ/เสียงพูด/ดนตรีประกอบ	เด็ก/ผู้ใหญ่ที่ชื่นชอบภาพยนตร์แอนิเมชัน/ก้านกล้วยภาคแรก	กันตนาแอนิเมชัน	แอนิเมชันแบบไทยคุณภาพระดับโลก	ชัดเจน	ความสำเร็จของภาคแรก	เกี่ยวกับเรื่องราว	ภาษาไทยโบราณ	-	เรื่องราว/ยกตัวอย่าง/อารมณ์เร้าใจ

ประเด็นที่ 3 วิเคราะห์ลักษณะเด่นร่วมกันของตัวอย่างภาพยนตร์ในแต่ละประเภท

ภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์

ภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ทั้ง 4 เรื่องจะเป็นภาพที่นำเสนอเรื่องราวการสู้รบของวีรบุรุษและวีรสตรีในประวัติศาสตร์ไทยที่กล้าหาญและเสียสละเพื่อปกป้องบ้านเมืองของไทย โดยลักษณะการถ่ายภาพที่ใช้จะมีการใช้ภาพใกล้ของตัวละครหลักเพื่อแสดงสีหน้าและอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร และใช้ภาพไกลในส่วนที่เป็นภาพสมรภูมิมิรบและการสู้รบเพื่อให้เห็นภาพฉากโดยรวมที่มีความสมจริง ยิ่งใหญ่ และคุณภาพของการสร้างภาพยนตร์ นอกจากนั้นตัวอย่างภาพยนตร์ทุกเรื่องในกลุ่มนี้จะมีการนำเสนอภาพที่ใช้เทคนิคพิเศษในการถ่ายทำได้แก่ฉากระเบิดและฉากไฟไหม้ เพื่อสร้างความสมจริงและดึงดูดทางด้านอารมณ์อีกด้วย

สำหรับส่วนที่เป็นเสียงส่วนใหญ่จะใช้เสียงดนตรีในจังหวะที่แสดงถึงความยิ่งใหญ่ เนื่องจากภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นภาพยนตร์ชีวประวัติของวีรบุรุษและวีรสตรีจึงใช้เพลงประกอบที่ยิ่งใหญ่ และจังหวะเร้าใจในช่วงหลังที่เป็นฉากในสมรภูมิมิรบ เช่นกันกับเทคนิคการตัดต่อที่ส่วนใหญ่จะใช้การจางในช่วงต้นประกอบส่วนที่เป็นดนตรีประกอบจังหวะยิ่งใหญ่ และใช้การตัดตรงในช่วงที่ดนตรีมีจังหวะที่เร้าใจขึ้นประกอบกับภาพการสู้รบในสมรภูมิ

ในด้านการเล่าเรื่องจะสามารถแบ่งออกได้เป็นสองกลุ่มคือกลุ่มแรกจะใช้เสียงดนตรีประกอบภาพเป็นส่วนในการเล่าเรื่อง โดยไม่เน้นที่การใช้เสียงพูดหรือเสียงบรรยาย ซึ่งได้แก่ตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง สุริโยไทและบางระจัน ในขณะที่ภาพยนตร์เรื่องตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราชทั้ง 2 ภาค จะใช้ภาพประกอบกับเสียงพูดของตัวละครและดนตรีประกอบในการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์

ด้านเนื้อหาสาระเพื่อการโน้มน้าวใจ เห็นได้ชัดว่าภาพยนตร์ 3 ใน 4 เรื่องในกลุ่มภาพยนตร์ประเภทอิงประวัติศาสตร์นี้เป็นภาพยนตร์ที่กำกับโดยหม่อมเจ้าชาติรี เฉลิมยุคล และเป็นภาพยนตร์ที่ได้รายได้สูงอันดับที่ 1-3 ของภาพยนตร์ไทย อันได้แก่ ภาพยนตร์เรื่องสุริโยไท ตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ภาค 1 และ 2 โดยในตัวอย่างภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องนี้ มีการนำเสนอชื่อของผู้กำกับภาพยนตร์ไว้ในตอนท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์ทุกเรื่อง ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าในกลุ่ม

ภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์นี้ปัจจัยด้านการอ้างแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือซึ่งก็คือการนำเสนอชื่อผู้กำกับภาพยนตร์นี้ เป็นปัจจัยหลักอย่างหนึ่งในการสรรสร้างเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์ประเภทนี้

ในด้านจังหวะและบริบทแวดล้อมเนื่องจากภาพยนตร์ทั้ง 4 เรื่องเป็นภาพยนตร์จากเรื่องราวในประวัติศาสตร์ไทยที่มีเนื้อหาของวีรบุรุษและวีรสตรีที่ยอมเสียสละตนเองเพื่อชาติบ้านเมือง ดังนั้นด้วยเหตุผลนี้เองจึงทำให้การนำเสนอเรื่องราวด้านความรักชาตินี้ทำให้ภาพยนตร์ทุกเรื่องในกลุ่มนี้ได้รับการสนับสนุนจากสังคมและได้รับความนิยมจากกลุ่มผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์

นอกจากนั้นโดยหลักแล้วลักษณะเด่นร่วมกันอีกปัจจัยหนึ่งของตัวอย่างภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ทั้ง 4 เรื่องในด้านเนื้อหาสาระเพื่อการโน้มน้าวใจนี้คือ ในด้านการสร้างเรื่องราวโดยมีการนำเสนอเรื่องราวที่สมจริงและมีการอ้างอิงจากประวัติศาสตร์ไทย โดยการนำเรื่องราวนั้นถ่ายทอดออกมาทางภาพได้อย่างสมจริงน่าติดตามชม และมีการนำเสนอสารโดยใช้ภาพและเสียงที่ผสมผสานกันแล้วสามารถดึงดูดทางอารมณ์ได้

ภาพยนตร์บู๊

ในด้านการนำเสนอเนื้อหาสาระจะเห็นได้ว่าลักษณะเด่นร่วมกันอย่างเห็นได้ชัดของภาพยนตร์ประเภทบู๊ในส่วนที่เป็นภาพนั้นก็คือ การใช้นำเสนอภาพของการต่อสู้ โดยส่วนใหญ่จะใช้ภาพไกลหรือภาพปานกลางที่มองเห็นภาพโดยรวมของฉากต่อสู้ ไม่ว่าจะเป็นฉากต่อสู้กับผู้ร้าย ฉากระเบิด และฉากที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถทางการต่อสู้ของนักแสดง และจะใช้ภาพใกล้เฉพาะในส่วนที่เป็นการแนะนำตัวละคร โดยจะมีการใช้ภาพที่ถ่ายทำด้วยเทคนิคพิเศษ เช่น ฉากระเบิด ฉากยิงปืนในตัวอย่างภาพยนตร์ส่วนใหญ่ของภาพยนตร์ประเภทนี้อีกด้วย

สำหรับส่วนที่เป็นเสียงส่วนใหญ่จะเน้นที่เสียงดนตรีประกอบในจังหวะเร้าใจประกอบไปกับภาพฉากการต่อสู้ โดยจะมีการใช้เสียงพูดหรือเสียงบรรยายเพียงเพื่อเล่าเรื่องเล็กน้อยใน

ตอนต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ เช่นเดียวกับเทคนิคการตัดต่อจะมีการใช้เทคนิคการจางในตอนต้นของตัวอย่างภาพยนตร์บ้างในบางเรื่อง แต่โดยส่วนใหญ่แล้วจะใช้เทคนิคการตัดตรงเพื่อความฉับไวของอารมณ์ในฉากการต่อสู้

ในส่วนของการเล่นเรื่องโดยหลักแล้วจะเน้นที่การนำเสนอภาพฉากแอ็คชั่น การเล่าเรื่องจึงเป็นชุดภาพประกอบดนตรีในจังหวะเร้าใจ และมีการใช้เสียงพูดของตัวละครในฉากและเสียงบรรยายบ้างในตอนต้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

สำหรับในด้านของสารเพื่อการโน้มน้าวใจจะเห็นได้ชัดว่าการชูประเด็นเรื่องนักแสดงนำที่มีความสามารถในการต่อสู้เพื่อโน้มน้าวใจผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายที่ชื่นชอบภาพยนตร์บู๊และชื่นชอบในตัวนักแสดงนั้น พบได้ในตัวอย่างภาพยนตร์ 4 ใน 6 เรื่องด้วยกัน อันได้แก่ ภาพยนตร์เรื่องต้มยำกุ้ง องค์บาก 1 และ 2 และภาพยนตร์เรื่องซ็อคโกแลต ที่มีการชูนักแสดงนำซึ่งคือ จา พนม ในภาพยนตร์เรื่องต้มยำกุ้ง องค์บาก 1 และ 2 และจีจ้า ญาณิน ในภาพยนตร์เรื่องซ็อคโกแลตนั่นเอง ในขณะที่ในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องมือปืน/โลก/พระ/จัน นั้นจะชูประเด็นของนักแสดงตลกที่มาแสดงในบทบาทบู๊ และในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง 2499 อันธพาลครองเมืองนั้นจะไม่มีการชูประเด็นด้านนักแสดงเพราะส่วนใหญ่จะใช้นักแสดงหน้าใหม่แต่จะเน้นที่ตัวละครที่เป็นที่รู้จัก

นอกจากนั้นในด้านความสนใจส่วนบุคคลของภาพยนตร์ในกลุ่มภาพยนตร์บู๊นั้นส่วนใหญ่จะเป็นความสนใจในการใช้ศิลปะการต่อสู้ที่ยาก และแน่นอนว่ามีความสนใจเป็นอย่างมากในฉากบู๊แอ็คชั่นที่สามารถสร้างความตื่นเต้น

ภาพยนตร์ตลก

ในด้านการนำเสนอเนื้อหาสารและการเล่าเรื่องจะใช้ภาพและเสียงพูดของตัวละครเป็นส่วนในการเล่าเรื่อง โดยส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่จะใช้ภาพในฉากที่มีบทพูดตลกหรือท่าทางตลกของตัวละคร หรือเป็นฉากที่ตัวละครอยู่ในสถานการณ์ตลก และส่วนที่เป็นเสียงจะเน้นที่เสียงพูด

ของตัวละคร ประกอบกับเพลงหรือดนตรีในจังหวะสนุกสนาน และการใช้เสียงประกอบในจังหวะตลก

ด้านสารเพื่อการโน้มน้าวใจ จะมีการชูประเด็นด้านนักแสดงนำที่โดยมากแล้วจะเป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียง ไม่เช่นนั้นก็จะเป็นชูประเด็นด้านผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีผลงานด้านภาพยนตร์ตลกที่เคยประสบความสำเร็จมาแล้วและมักจะเป็นนักแสดงตลกเองด้วยเช่นกัน โดยตัวอย่างภาพยนตร์ตลกแทบทุกเรื่องจะมีการชูประเด็นเรื่องนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียงนี้ เว้นเพียงแต่ในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง แจ๋ว สตรีเหล็ก 2 ตัดสู้ฟุด และมนต์เพลงลูกทุ่งเอฟเอ็ม ซึ่งทั้ง 4 เรื่องนี้จะเน้นที่การนำเสนอเรื่องราวของภาพยนตร์ที่สอดแทรกอารมณ์ขันโดยไม่ใช้นักแสดงตลกที่มีชื่อเสียง นอกจากนั้นในส่วนของการใช้สโลแกนจะส่วนใหญ่จะเป็นการใช้สโลแกนเพื่อรับประกบความตลกและสนุกสนาน พร้อมกับชูประเด็นด้านผู้กำกับภาพยนตร์หากภาพยนตร์เรื่องนั้นกำกับโดยนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียง

สำหรับลักษณะเด่นร่วมในส่วนของโครงสร้างของสารเพื่อการโน้มน้าวใจ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ กลุ่มแรกจะเป็นตัวอย่างภาพยนตร์ตลกที่เน้นการสร้างเรื่องราวเป็นหลัก จำนวน 12 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่องหลวงพี่เท่ง แสบสนทศิษย์สายหน้า โหน่งเท่งนักเลงภูเขาทอง วงษ์คำเหลา แหยม ยโสธร 2 เมล็ดรอกหมวยยกล้อ หลวงพี่เท่ง 2 รุ่นฮาร์วอย แจ๋ว สตรีเหล็ก 2 พยัคฆ์ร้ายสายหน้า ตัดสู้ฟุด และมนต์เพลงลูกทุ่งเอฟเอ็ม และกลุ่มที่ 2 จะเป็นตัวอย่างภาพยนตร์ตลกที่ใช้การสร้างเรื่องราวแบบเป็นโครงเรื่องอย่างคร่าว จำนวน 10 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่องแหยม ยโสธร สาระแนหัวแข็ง บอติก้ารดน้ำเหลียม 2 เท่งโหน่งคนมาหาเฮีย บอติก้ารดน้ำเหลียม ผีหัวขาด โป่งกลางสะดึงลำซิ่งสายหน้า สาระแนสิบล้อ โกยเถอะโยม และตุ๊กก็เจ้าหญิงชายกบ โดยทั้ง 2 กลุ่มจะมีการใช้การดึงดูใจด้วยอารมณ์ขันอีกด้วย

ภาพยนตร์รักวัยรุ่น

ลักษณะเด่นในด้านการนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์รักวัยรุ่นจะเป็นการใช้ภาพที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ และใช้เสียงพูดของตัวละครเป็นหลักในการเล่าเรื่องราว โดยในบาง

เรื่องจะมีการใช้เสียงบรรยายในตอนต้นของภาพยนตร์ แต่อย่างไรก็ตามโดยหลักแล้วเสียงที่ใช้ดำเนินเรื่องราวในตัวอย่างภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างประเภทนี้ทุกเรื่องจะเป็นเสียงพูดของตัวละครตรงตามฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ และสำหรับเทคนิคการตัดต่อส่วนใหญ่จะใช่เป็นการตัดตรงทั้งหมด โดยจะมีบางเรื่องที่ใช้การจางในตอนต้นหรือใช้ในส่วนที่เป็นตัวอักษร แต่โดยมากแล้วจะใช้การตัดตรงทั้งหมด เนื่องจากตัวอย่างภาพยนตร์กลุ่มนี้จะเน้นที่การนำเสนอเรื่องราวของภาพยนตร์จึงจำเป็นที่จะต้องใช้ภาพจากหลายฉากเพื่อเล่าเรื่องราวได้อย่างครบถ้วนตามต้องการ และเทคนิคการตัดตรงทำให้การตัดต่อข้อผิดพลาดนั้นเป็นไปได้อย่างรวดเร็วที่สุด

ในด้านการเล่าเรื่องจะมีความโดดเด่นที่การใช้ภาพประกอบกับเสียงพูดของตัวละครหรือเสียงบรรยาย และเพลงประกอบ โดยทุกเรื่องในกลุ่มภาพยนตร์ประเภทนี้มีการใช้เพลงประกอบในการเล่าเรื่องทั้งสิ้น ซึ่งจะมีการใช้เพลงในตอนที่เนื้อเรื่องสามารถสอดคล้องไปได้กับภาพที่นำเสนอเรื่องราว และอารมณ์ของเรื่อง

ลักษณะเด่นที่เห็นได้ชัดของตัวอย่างภาพยนตร์รั้ววัยรุ่นนี้คือการจับประเด็นเรื่องราวที่น่าสนใจมาเล่าในตัวอย่างภาพยนตร์ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่โดนใจกลุ่มเป้าหมายที่ชื่นชอบภาพยนตร์รัก และโดยส่วนมากจะเป็นผู้หญิง เรื่องราวในประเด็นใหม่ๆ ที่ไม่ซ้ำใคร หรือเรื่องราวที่ตรงกับสังคมในปัจจุบัน โดยเรื่องราวที่นำเสนอส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องราวที่สามารถทำให้ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายมีอารมณ์ร่วมเนื่องจากเป็นประเด็นเรื่องราวที่ผู้รับสารเคยมีประสบการณ์เช่นเดียวกัน

นอกจากนั้นแล้วปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือของตัวอย่างภาพยนตร์ประเภทนี้นั้นส่วนใหญ่จะเป็นความน่าเชื่อถือของบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ซึ่งบริษัทที่เอชจะเป็นบริษัทที่ประสบความสำเร็จในด้านรายได้ในกลุ่มของภาพยนตร์ประเภทนี้มากที่สุด และเช่นเดียวกันกับการชูประเด็นด้านผู้กำกับภาพยนตร์ซึ่งจะมีการแนะนำชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ที่เคยมีผลงานภาพยนตร์รั้ววัยรุ่นที่เคยประสบความสำเร็จมากแล้ว

ภาพยนตร์ผีสยองขวัญ

ลักษณะเด่นของตัวอย่างภาพยนตร์ผีสยองขวัญในด้านการนำเสนอเนื้อหาสารคือ ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพที่สามารถเล่าเรื่องราวที่มีความน่ากลัวและภาพผี สำหรับส่วนที่เป็นเสียงส่วนใหญ่จะเป็นเสียงพูดประกอบกับเสียงดนตรี และเสียงประกอบที่ประกอบในจังหวะที่มีน่าตกใจกลัว โดยเทคนิคการตัดต่อส่วนใหญ่จะเป็นการจางและการตัดตรง โดยจะใช้การตัดต่อแบบการจางในช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ที่เรื่องราวมักจะนำเสนอความน่ากลัวของเรื่องอย่างช้าๆ และใช้การตัดตรงในตอนท้ายที่เรื่องราวจะเข้มข้นขึ้นหรือเมื่อผีปรากฏตัวแล้วจะใช้เทคนิคการตัดตรงเพื่อความฉับไวและสร้างความตื่นเต้นได้มากกว่า

ในส่วนของการเล่าเรื่องส่วนใหญ่จะเป็นการเล่าเรื่องด้วยภาพประกอบกับเสียงดนตรีประกอบในจังหวะน่ากลัว โดยจะมีการใช้เสียงพูดของตัวละครและเสียงบรรยายบ้างเพื่อการดำเนินเรื่อง แต่อย่างไรก็ดีจะมีการเน้นที่ภาพที่แสดงความน่ากลัวได้ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของภาพยนตร์ประเภทนี้นั่นเอง

ด้านโครงสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจส่วนใหญ่ในตัวอย่างภาพยนตร์ผีสยองขวัญจะใช้การสร้างเรื่องราวเป็นหลักโดยประกอบกับการดึงดูดทางอารมณ์เพื่อให้เกิดความกลัว โดยมีตัวอย่างภาพยนตร์ในกลุ่มนี้เพียงเรื่องเดียวที่ใช้การสร้างเรื่องราวเป็นโครงเรื่องอย่างคร่าว แต่เน้นที่ภาพความน่ากลัวประกอบดนตรีเท่านั้น ซึ่งคือตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องผีสามบาท ดังนั้นสำหรับประเด็นเรื่องราวจึงเป็นส่วนสำคัญในการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์ประเภทผีสยองขวัญนี้ โดยเรื่องราวที่นำเสนอจะต้องมีความแปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร หรือถ้าเป็นเรื่องผีที่เป็นเรื่องเล่ามาช้านานอย่างเรื่องนางนากก็จะต้องมีการนำเสนอมุมมองของเรื่องในมุมใหม่ๆ ที่ไม่ซ้ำกับฉบับก่อนๆ ที่เคยสร้างมา

ภาพยนตร์แอนิเมชัน

ภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างของภาพยนตร์ประเภทแอนิเมชันมีเพียง 2 เรื่องที่สามารถทำรายได้สูงสุดติดอันดับภาพยนตร์ที่ทำรายได้สูงสุดของประเทศไทย และทั้งสองเรื่องยังเป็นภาพยนตร์ภาคต่อเนื่องกันอีกด้วย ดังนั้นตัวอย่างภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องนี้จึงมีลักษณะที่เด่นที่แทบทุกประการ ดังนี้คือ ลักษณะภาพจะเป็นภาพแอนิเมชันสามมิติที่มีความสมจริง นำเสนอภาพฉากของตัวละคร ช่างก้านกล้วยและภาพฉากในสมรภูมิรบ โดยการดำเนินเรื่องจะดำเนินเรื่องผ่านเสียงพูดของตัวละครตรงตามฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ ประกอบกับการใช้ดนตรีประกอบในแนวแฟนตาซี และเพิ่มความเร้าใจมากขึ้นในฉากที่เป็นการสู้รบ

นอกจากนั้นการลักษณะภาพจะมีสีสันสวยงามและการเล่าเรื่องจะเป็นการเล่าเรื่องอย่างไม่ซับซ้อนและเข้าใจได้ง่าย เนื่องจากผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายของตัวอย่างภาพยนตร์กลุ่มนี้คือเด็ก แต่อย่างไรก็ตามในด้านคุณภาพของการผลิตยังต้องมีความสมจริงอีกด้วย เนื่องจากผู้รับสารอีกกลุ่มหนึ่งคือผู้ใหญ่ที่ชื่นชอบภาพยนตร์แอนิเมชันที่มีคุณภาพทัดเทียมต่างชาติ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การนำเสนอสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทย” นี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทย การใช้สารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทย และศึกษาลักษณะเด่นร่วมกันในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทยแต่ละประเภทของภาพยนตร์ โดยทำการศึกษาจากตัวอย่างของภาพยนตร์ไทยที่สามารถสร้างรายได้สูงสุด 50 อันดับแรกในประเทศไทย ซึ่งภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นภาพยนตร์ที่เข้าฉายตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540-2553 จากนั้นจึงนำภาพยนตร์ตัวอย่างทั้ง 50 เรื่องมาจัดประเภทของภาพยนตร์ได้เป็น 6 ประเภทด้วยกัน ได้แก่ ภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ จำนวน 4 เรื่อง ภาพยนตร์บู๊ จำนวน 6 เรื่อง ภาพยนตร์ตลก จำนวน 22 เรื่อง ภาพยนตร์รักวัยรุ่น จำนวน 9 เรื่อง ภาพยนตร์ผีสยองขวัญ จำนวน 7 เรื่อง และภาพยนตร์แอนิเมชัน จำนวน 2 เรื่อง

สรุปผลการวิจัย

1. การนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทย

จากการวิเคราะห์ด้านการนำเสนอเนื้อหาสาร โดยวิเคราะห์ถึงส่วนที่เป็นภาพ ส่วนที่เป็นเสียง เทคนิคการตัดต่อและการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์ทั้ง 6 ประเภทแล้ว สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

ส่วนที่เป็นภาพ

ส่วนที่เป็นภาพส่วนใหญ่ของตัวอย่างของตัวอย่างภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 50 เรื่องนี้ ส่วนใหญ่จะใช้ภาพที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ที่สามารถเล่าเรื่องราวได้และนำเสนอสารที่ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งจะมีความแตกต่างกันตามประเภทของภาพยนตร์ ดังต่อไปนี้

- ภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่จะใช้ภาพที่นำเสนอเรื่องราวการสู้รบของ วีรบุรุษและวีรสตรีในประวัติศาสตร์ไทยที่กล้าหาญและเสียสละเพื่อปกป้อง บ้านเมืองของไทย ความยิ่งใหญ่ของฉากการต่อสู้ และการใช้เทคนิคพิเศษที่ สมจริง
- ภาพยนตร์บู๊ส่วนใหญ่จะใช้ภาพที่นำเสนอเทคนิคการต่อสู้ การใช้เทคนิคพิเศษที่ สมจริง นำเสนอความสามารถในการต่อสู้ของนักแสดง และการนำเสนอนักแสดง ที่มีความสามารถในการแสดงบทบาทด้านบู๊
- ภาพยนตร์ตลกจะใช้ภาพฉากที่เล่าเรื่องราวได้และนำเสนอบทพูดตลก ท่าทาง ตลก หรือสถานการณ์ที่ตลก โดยจะเน้นการนำเสนอภาพของนักแสดงนำที่มักจะเป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียง
- ภาพยนตร์รักวัยรุ่นส่วนใหญ่จะใช้ภาพที่สามารถเล่าเรื่องราวในด้านความรักของ ตัวละครหลักได้ โดยจะมีการสอดแทรกภาพฉากที่มีความตลกสนุกสนานด้วย
- ภาพยนตร์ผีสยองขวัญจะเน้นการนำเสนอภาพที่มีลักษณะของบรรยากาศที่น่า กลัว ภาพผี และภาพสีหน้าท่าทางของนักแสดงในอารมณ์ของความกลัว
- ภาพยนตร์แอนิเมชันจะใช้ภาพที่มีสีสันสดใส และเน้นที่คุณภาพของภาพแอนิเมชันที่สามารถสร้างได้สมจริง และนำเสนอเล่าเรื่องราวได้

นอกจากนั้นยังมีการใช้ฉากที่เพิ่มมาจากเนื้อเรื่องในภาพยนตร์ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นภาพ ฉากที่นำภาพที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ปะติดกับส่วนที่เป็นตัวอักษรเพื่อแนะนำตัวละคร และ ภาพจากเหตุการณ์จริงที่เพิ่มเข้ามาเพื่อเสริมเรื่องราวในตัวอย่างภาพยนตร์ อันได้แก่ ภาพ เบื้องหลังการถ่ายที่มีการจับตัวจริงของนักแสดงในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องซ็อกโกแล็ต ภาพ เบื้องหลังการถ่ายทำที่นักแสดงหลุดขาดด้วยความตลกในภาพยนตร์ตัวอย่างเรื่องสารระแนสลิบล้อ ตัวอย่างภาพถ่ายตลกวิญญานในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องซัดเตอร์กตติวิญญาน และภาพเด็ก แผลดสยามในตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องแฝด

ในด้านเทคนิคการถ่ายภาพจะสามารถเมื่อพิจารณาลักษณะของการใช้ภาพจากการแยกส่วนประกอบของการนำเสนอสารในตัวอย่างภาพยนตร์จะเห็นว่า มีการใช้เทคนิคการถ่ายภาพทั้ง 3 ประเภท ซึ่งจะมีเกณฑ์การใช้เทคนิคการภาพต่างกันไปดังนี้

- ภาพใกล้ (Close-up) ส่วนใหญ่จะใช้ในการถ่ายภาพตัวละครเดี่ยวที่มีบทบาทหรือใช้สำหรับแนะนำตัวละคร ซึ่งในตัวอย่างภาพยนตร์ทุกประเภทมีการใช้ภาพใกล้นี้เป็นส่วนใหญ่ และมีการใช้ภาพผีหรือภาพที่เน้นรายละเอียดความน่ากลัวในตัวอย่างภาพยนตร์ผีของขวัญ
- ภาพปานกลางหรือภาพขนาดกลาง (Medium Shot) ส่วนใหญ่จะใช้ในการถ่ายภาพตัวละคร 2 คนขึ้นไป หรือใช้กับภาพตัวละครเดี่ยวที่ต้องการแสดงให้เห็นองค์ประกอบรวมของภาพด้วย โดยจะนิยมใช้ในตัวอย่างภาพยนตร์ตลก ภาพยนตร์รักวัยรุ่น และภาพยนตร์ผีของขวัญ
- ภาพไกล (Long Shot) ส่วนใหญ่จะใช้ในภาพที่แสดงให้เห็นสถานที่ ฉากในสมรภูมิรบ และฉากที่มีการต่อสู้ในตัวอย่างภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ ภาพยนตร์บู๊ และภาพยนตร์แอนิเมชัน

นอกจากนั้นในด้านเทคนิคการถ่ายภาพยังมีการใช้ภาพที่ใช้การถ่ายทำด้วยเทคนิคพิเศษ เช่น ภาพไฟไหม้ และภาพฉากระเบิดที่สมจริง ในตัวอย่างภาพยนตร์ประเภทอิงประวัติศาสตร์และภาพยนตร์บู๊อีกด้วย

สำหรับส่วนที่เป็นตัวอักษรที่ใช้ในตัวอย่างภาพยนตร์สามารถแบ่งเป็นประเภทตามหน้าที่ที่ใช้ในตัวอย่างภาพยนตร์ได้ดังต่อไปนี้

1. ส่วนที่เป็นตัวอักษรที่ทำหน้าที่ให้ข้อมูลรายละเอียด ได้แก่ การให้ข้อมูลชื่อเรื่อง ชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ ชื่อนักแสดง ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ และกำหนดการฉาย โดยการให้ข้อมูลชื่อเรื่องและชื่อบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์จะมีปรากฏในทุกตัวอย่างภาพยนตร์ ส่วนชื่อนักแสดงและชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ จะมีการนำเสนอที่แตกต่างกันไปตามประเภทของตัวอย่างภาพยนตร์ โดยภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์จะมีการนำเสนอชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ของภาพยนตร์ที่กำกับโดย

หม่อมเจ้าชาตรี เฉลิมยุคล ภาพยนตร์นี้จะนำเสนอชื่อนักแสดงของภาพยนตร์ที่นำเสนอโดยจาพนม และจีจ้า ญาณิน ภาพยนตร์ตลกจะนำเสนอชื่อนักแสดงหรือผู้กำกับภาพยนตร์ อันได้แก่ หม่า จ๊กมก เห่ง เกิดเทิง โห่ง 3 ซ่า ไนต์ เซ็ญยิม และจากตุงค์ ม๊กจ๊ก ภาพยนตร์รักวัยรุ่นจะนำเสนอโดยอ้างอิงผลงานการกำกับภาพยนตร์ประเภทนี้ที่เคยประสบความสำเร็จมาก่อน อันได้แก่ผลงานในภาพยนตร์เรื่องแฟนฉัน และเพื่อนสนิท ส่วนภาพยนตร์ประเภทแอนิเมชันจะไม่มี การนำเสนอด้านนักแสดงและผู้กำกับภาพยนตร์

2. ส่วนที่เป็นตัวอักษรที่ทำหน้าที่บรรยายเรื่องราว หมายถึงการใช้ตัวอักษรบรรยายในการเล่าเรื่องราวหลักๆ ของเรื่อง โดยภาพยนตร์ที่ใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรเพื่อบรรยายเรื่องราวมีจำนวน ทั้งหมด 18 เรื่องด้วยกัน

3. ส่วนที่เป็นตัวอักษรที่ทำหน้าที่แบ่งประเภทของเหตุการณ์ หมายถึงการใช้ตัวอักษรบรรยายในการเล่าเรื่องราวโดยใช้แบ่งประเภทของชุดเหตุการณ์ตามคำบรรยายนั้นๆ โดยตัวอย่าง ภาพยนตร์ที่มีการใช้การบรรยายประเภทนี้มีจำนวน 24 เรื่องด้วยกัน

4. ส่วนที่เป็นตัวอักษรที่ทำหน้าที่เสริมอารมณ์ของเรื่อง อาจใช้เป็นข้อความที่เสริมเข้ามา เพื่อเกริ่นเรื่องหรือเน้นย้ำให้เกิดอารมณ์ตามเรื่อง ตัวอย่างภาพยนตร์ที่ใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษร ประเภทนี้มีจำนวน 20 เรื่องด้วยกัน

จะเห็นได้ว่าตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องหนึ่งๆ อาจมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรเพื่อจุดประสงค์ ที่หลากหลาย มากกว่าใช้เพื่อบอกข้อมูลรายละเอียดเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีการใช้ส่วนที่เป็น ตัวอักษรเพื่อเล่าเรื่องราว แบ่งประเภทเหตุการณ์ หรือเสริมอารมณ์ของเรื่องได้อีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือ ถึงแม้ตัวอย่างภาพยนตร์ในแต่ละประเภทจะมีการนำเสนอส่วนที่เป็น ภาพแตกต่างกันไปตามประเภทของภาพยนตร์ แต่หากพิจารณาโดยรวมทุกประเภทของภาพยนตร์ เข้าด้วยกันแล้ว จะเห็นได้ว่าส่วนที่เป็นภาพจะเน้นที่ฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ที่สามารถเล่า เรื่องราวตามที่ตัวอย่างภาพยนตร์แต่ละประเภทต้องการนำเสนอและเน้นนำเสนอภาพนักแสดงที่มี ชื่อเสียง โดยส่วนที่เป็นฉากที่เพิ่มมาจากในเรื่องราวของภาพยนตร์เพื่อเสริมเรื่องนั้นมีใช้เป็นส่วน น้อย แต่จะใช้เพื่อเป็นส่วนแนะนำตัวละครเสียมากกว่า นอกจากนั้นจะมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษร ที่เป็นอักษรนำเสนอบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ในทุกตัวอย่างภาพยนตร์ ส่วนการแนะนำชื่อ

นักแสดงและผู้กำกับการแสดงนั้นจะมีการใช้เฉพาะในตัวอย่างภาพยนตร์ที่มีการใช้นักแสดงหรือผู้กำกับที่มีชื่อเสียงเฉพาะด้านนั้นๆ และยังมีการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรเพื่อการเล่าเรื่องราวโดยใช้เพื่อแบ่งเป็นประเภทเหตุการณ์มากที่สุด

ส่วนที่เป็นเสียง

สำหรับส่วนที่เป็นเสียงในตัวอย่างภาพยนตร์จะมีลักษณะการใช้เสียงในตัวอย่างภาพยนตร์ที่แตกต่างกันไปตามประเภทของภาพยนตร์ โดยเสียงหลักที่พบในตัวอย่างภาพยนตร์ส่วนใหญ่คือเสียงพูดของตัวละคร เสียงดนตรีหรือเพลงประกอบ และเสียงประกอบซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทของภาพยนตร์หรือสถานการณ์ในฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ โดยที่มีตัวอย่างภาพยนตร์เป็นส่วนใหญ่ที่ใช้เสียงบรรยาย และเมื่อมีการใช้เสียงบรรยายจะมีเพียงการใช้ในตอนต้นของตัวอย่างภาพยนตร์และเสียงบรรยายจะหายไปมากที่สุด

ลักษณะของส่วนที่เป็นเสียงในตัวอย่างภาพยนตร์แต่ละประเภทสรุปดังนี้คือ

- ภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่จะเน้นที่การใช้เสียงดนตรีประกอบ อันได้แก่เสียงดนตรีในจังหวะที่ยิ่งใหญ่ และเร้าใจ ในขณะที่การใช้เสียงพูดของตัวละครจะแบ่งเป็น ตัวอย่างภาพยนตร์ที่มีการใช้เสียงพูดของตัวละครอย่างมีส่วนในการเล่าเรื่อง และตัวอย่างภาพยนตร์ที่ไม่มีการใช้เสียงพูดของตัวละครหรือไม่มีส่วนสำคัญในการดำเนินเรื่องมีลักษณะเป็นเสียงที่ติดมากับฉากเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีการใช้เสียงประกอบในฉากที่มีระเบิดและเสียงสู้รบอีกด้วย
- ภาพยนตร์บู๊ส่วนใหญ่จะใช้เสียงดนตรีประกอบในจังหวะเร้าใจ ประกอบกับเสียงบรรยายในช่วงต้นของตัวอย่างภาพยนตร์ โดยที่จะมีการใช้เสียงพูดน้อยมากและไม่มีส่วนสำคัญในการดำเนินเรื่อง
- ภาพยนตร์ตลกส่วนใหญ่จะใช้เสียงพูดของตัวละครในลักษณะเพื่อนำเสนอมุขตลก ประกอบไปกับการใช้เสียงประกอบเพื่อเน้นจังหวะตลก โดยจะมีการใช้เสียงดนตรีในจังหวะสนุกสนานประกอบด้วยเป็นส่วนใหญ่ และดนตรีประกอบนี้จะลดระดับเสียงลงหรือเงียบหายไปในช่วงที่มีบทสนทนาตลกของตัวละคร

- ภาพยนตร์ร็อกวัยรุ่นส่วนใหญ่จะใช้เสียงพูดของตัวละครที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ตามฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ ประกอบกับดนตรีประกอบในจังหวะสนุกสนาน และลักษณะสำคัญคือจะมีการใช้เพลงประกอบที่ไพเราะและมีเนื้อเพลงที่ให้อารมณ์ได้ตรงกับเรื่องราว
- ภาพยนตร์ผีสยองขวัญจะเน้นที่การใช้เสียงดนตรีประกอบในจังหวะที่สามารถสร้างให้เกิดความน่ากลัวในส่วนที่เป็นบรรยากาศอันน่ากลัว ประกอบกับเสียงประกอบที่สามารถสร้างความน่าตกใจได้ โดยเสียงโดยรวมของภาพยนตร์ผีสยองขวัญนี้จะมีลักษณะเสียงแหวดล่อมที่เจียบทำให้การเน้นเสียงประกอบที่น่าตกใจเพื่อที่จะสร้างความน่ากลัวได้มากขึ้น สำหรับการที่ใช้เสียงพูดส่วนใหญ่จะใช้โดยประกอบอยู่กับฉากที่ตัดตอนมาแต่ไม่ได้มีส่วนสำคัญในการเล่าเรื่องราวเท่ากับการใช้ส่วนที่เป็นภาพ
- ภาพยนตร์แอนิเมชันจะเน้นการใช้เสียงพูดของตัวละครที่ประกอบมากับฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์และสามารถเล่าเรื่องราวได้ โดยจะมีการใช้เสียงดนตรีประกอบในลักษณะของภาพยนตร์แฟนตาซีและจังหวะเร็วใจในช่วงที่เหตุการณ์น่าตื่นเต้นขึ้น

กล่าวโดยสรุปคือการใช้เสียงในตัวอย่างภาพยนตร์หากพิจารณาโดยรวมทุกประเภทของภาพยนตร์จะเห็นได้ว่า ส่วนที่เป็นเสียงจะขึ้นอยู่กัลักษณะการเล่าเรื่องของภาพยนตร์โดยภาพยนตร์ที่เน้นอารมณ์ของเรื่องมากกว่าการนำเสนอเรื่องราวจะเน้นที่การใช้เสียงดนตรีหรือเพลงประกอบที่สอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่องราวในตัวอย่างภาพยนตร์ ซึ่งพบมากในตัวอย่างภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ ภาพยนตร์บู๊ และภาพยนตร์ผีสยองขวัญ และการใช้เสียงประกอบที่สอดคล้องกับภาพฉากเหตุการณ์ ในขณะที่ตัวอย่างภาพยนตร์ที่เน้นเรื่องราวหรือเนื้อหาในบทสนทนาของตัวละคร ส่วนที่เป็นเสียงบรรยายและเสียงพูดของตัวละครก็จะมีมีความสำคัญว่าเสียงดนตรีหรือเพลงประกอบ และใช้เสียงดนตรีหรือเพลงประกอบเพื่อเป็นส่วนในการเสริมเรื่องราวให้ได้อารมณ์มากขึ้น ซึ่งภาพยนตร์ตัวอย่างที่ส่วนใหญ่มีลักษณะการใช้เสียงอยู่ในกลุ่มนี้คือ ภาพยนตร์ตลก ภาพยนตร์วัยรุ่น และภาพยนตร์แอนิเมชัน

เทคนิคการตัดต่อ

ในด้านเทคนิคการตัดต่อหากพิจารณาตามลักษณะของการตัดต่อแล้วไม่สามารถพิจารณาแยกเป็นประเภทของภาพยนตร์ได้ แต่จะขึ้นอยู่กับลักษณะโดยรวมของการตัดต่อทั้งตัวอย่างภาพยนตร์ โดยเมื่อพิจารณาจากการวิเคราะห์ในส่วนขอเทคนิคการตัดต่อของตัวอย่างภาพยนตร์ทั้ง 50 เรื่องนี้แล้วสามารถแบ่งเป็นกลุ่มรูปแบบการใช้เทคนิคการตัดต่อได้ดังนี้

1. กลุ่มที่ใช้การตัดตรงทั้งหมดหรือใช้การตัดตรงเป็นส่วนใหญ่ หมายถึงตัวอย่างภาพยนตร์ที่ไม่มีการใช้เทคนิคการตัดต่อแบบอื่นเลยหรือมีใช้บ้างเพียง 1-2 ข้อตภาพ โดยมีตัวอย่างภาพยนตร์ที่ใช้รูปแบบการตัดต่อรูปแบบนี้จำนวน 25 เรื่อง ซึ่งเป็นรูปแบบของการใช้เทคนิคการตัดต่อที่นิยมใช้มากที่สุด
2. กลุ่มที่ใช้การจางในตอนต้นและการตัดตรงในตอนท้าย หมายถึงภาพยนตร์ที่ส่วนใหญ่ตอนต้นของตัวอย่างภาพยนตร์จะดำเนินเรื่องอย่างช้าๆ และจังหวะของเรื่องจะรวดเร็วขึ้นในตอนท้าย โดยมีตัวอย่างภาพยนตร์ที่ใช้รูปแบบการตัดต่อรูปแบบนี้จำนวน 12 เรื่องด้วยกัน ซึ่งเป็นรูปแบบของการใช้เทคนิคการตัดต่อที่นิยมใช้มากเป็นอันดับ 2
3. กลุ่มที่ใช้การจางและการตัดตรงเป็นส่วนใหญ่ คือตัวอย่างภาพยนตร์ที่จะใช้เทคนิคการตัดต่อทั้งสองแบบนี้สลับกันเป็นข้อตภาพหรือชุดข้อตภาพ โดยไม่ได้เรียงลำดับตามว่าใช้มากในช่วงต้นหรือช่วงท้ายเหมือนในกลุ่มที่ 2 โดยมีตัวอย่างภาพยนตร์ที่ใช้รูปแบบการตัดต่อรูปแบบนี้จำนวน 5 เรื่องด้วยกัน
4. กลุ่มที่ใช้การจางในส่วนที่เป็นตัวอักษรและการตัดตรงในส่วนที่เป็นภาพ โดยมีตัวอย่างภาพยนตร์ที่ใช้รูปแบบการตัดต่อรูปแบบนี้จำนวน 4 เรื่อง
5. กลุ่มที่ใช้เทคนิคการตัดต่อทุกประเภทผสมกันไปขึ้นอยู่กับอารมณ์ของเรื่อง โดยมีตัวอย่างภาพยนตร์ที่ใช้รูปแบบการตัดต่อรูปแบบนี้จำนวน 4 เรื่อง

กล่าวโดยสรุปคือรูปแบบการใช้เทคนิคการตัดต่อที่เป็นที่นิยมใช้มากที่สุดในตัวอย่งภาพยนตร์คือรูปแบบการใช้เทคนิคการตัดตรงทั้งหมดหรือใช้เทคนิคการตัดตรงเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจะ

ทำให้การเล่าเรื่องมีความต่อเนื่องมากที่สุด และสามารถนำเสนอภาพฉากได้ในจำนวนมากในเวลาอันสั้น

การเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์

การเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์สามารถจัดเป็นรูปแบบการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์ได้ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการเล่าเรื่องด้วยภาพประกอบกับดนตรี หมายถึงตัวอย่างภาพยนตร์ที่ใช้การเล่าเรื่องด้วยส่วนที่เป็นภาพอันได้แก่ภาพที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์และส่วนที่เป็นตัวอักษรประกอบกับการใช้ดนตรีประกอบโดยถึงแม้ว่าจะมีการใช้เสียงประเภทอื่นแต่จะไม่มีส่วนในการเล่าเรื่อง ซึ่งมีตัวอย่างภาพยนตร์ที่ใช้รูปแบบการเล่าเรื่องรูปแบบนี้จำนวน 4 เรื่องด้วยกัน

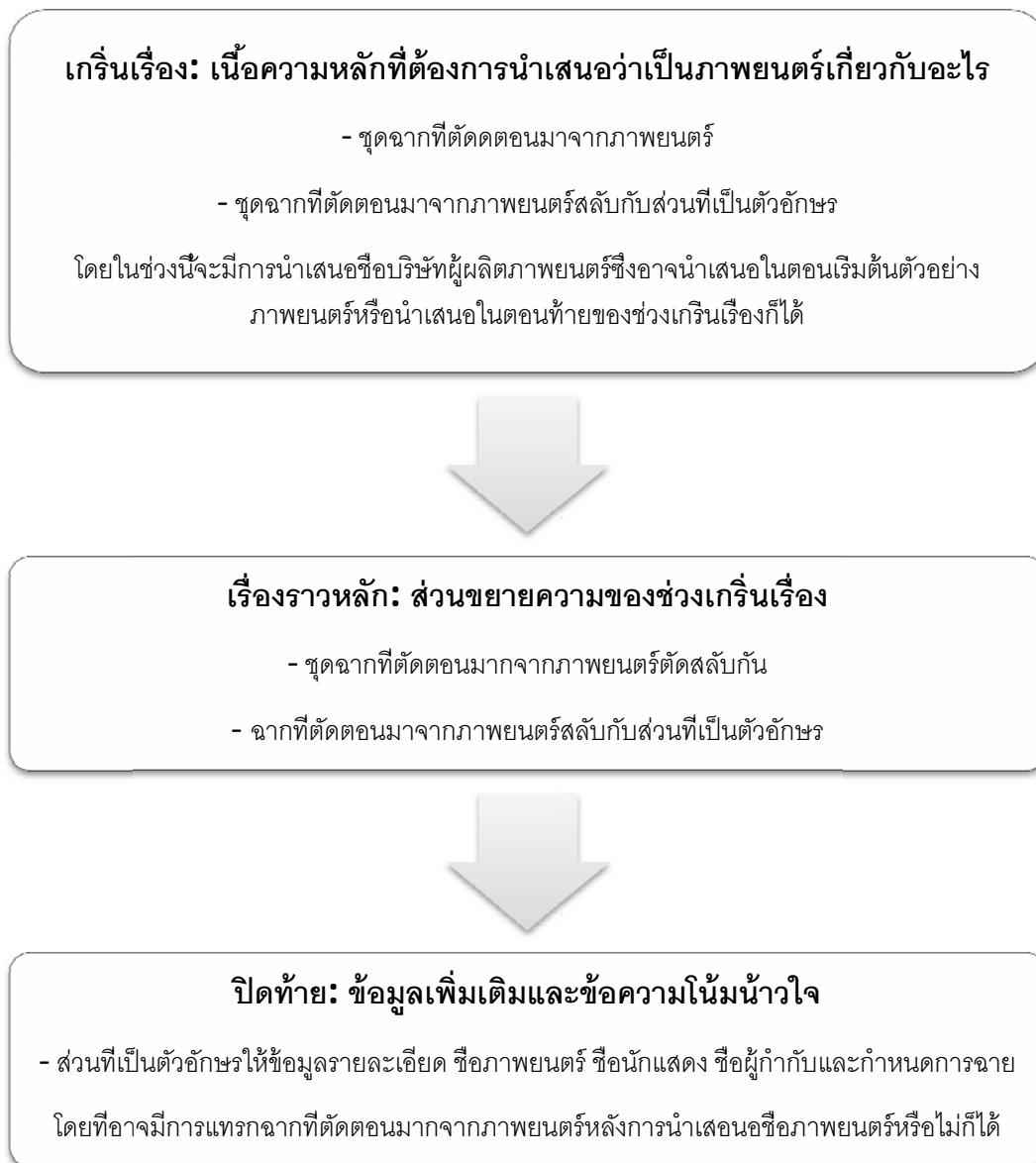
2. รูปแบบการเล่าเรื่องด้วยภาพและเสียงพูดเป็นหลัก หมายถึงตัวอย่างภาพยนตร์ที่ใช้ภาพและเสียงพูดของตัวละครในการดำเนินเรื่อง โดยที่เสียงประเภทอื่นๆ จะไม่มีส่วนสำคัญในการเล่าเรื่องเท่าเสียงพูด ซึ่งมีตัวอย่างภาพยนตร์ที่ใช้รูปแบบการเล่าเรื่องรูปแบบนี้จำนวน 8 เรื่องโดยจะเป็นตัวอย่างภาพยนตร์ตลกทั้งหมด

3. รูปแบบการเล่าเรื่องด้วยภาพและเสียงพูดประกอบกับดนตรีหรือเพลงประกอบ หมายถึงตัวอย่างภาพยนตร์ที่ใช้การเล่าเรื่องด้วยภาพและเสียงพูดโดยที่มีการใช้ดนตรีหรือเพลงประกอบไปด้วยเป็นหลัก และทั้ง 3 องค์ประกอบมีส่วนสำคัญในการดำเนินเรื่องและให้อารมณ์ของเรื่อง ซึ่งมีตัวอย่างภาพยนตร์ที่ใช้รูปแบบการเล่าเรื่องรูปแบบนี้จำนวน 38 เรื่อง ซึ่งเป็นรูปแบบการเล่าเรื่องที่นิยมใช้มากที่สุดในตัวอย่งภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์

จากการจัดประเภทของรูปแบบการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์จะเห็นได้ว่ารูปแบบการเล่าเรื่องด้วยภาพและเสียงพูดประกอบกับดนตรีหรือเพลงประกอบนั้นเป็นรูปแบบที่นิยมมากที่สุด จึงสรุปได้ว่าการเล่าเรื่องด้วยภาพโดยที่มีการใช้เสียงพูด และเสียงดนตรีหรือเพลงประกอบตามอารมณ์ของเรื่องราวนั้นเป็นรูปแบบการเล่าเรื่องที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการเล่าเรื่องของตัวอย่างภาพยนตร์

นอกจากนั้นในด้านของการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์ หากพิจารณาจากการลำดับเรื่องราวในการนำเสนอสารในตัวอย่างภาพยนตร์แล้ว จะสามารถสรุปเป็นหลักของการลำดับการเล่าเรื่องราวในตัวอย่างภาพยนตร์ได้เป็น 3 ช่วงหลักดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 5.1: ลำดับการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์

กล่าวโดยสรุปคือการลำดับเรื่องราวในตัวอย่างภาพยนตร์จะมีการลำดับเรื่องโดยแบ่งเป็น 3 ช่วงหลักดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยจะรวบรวมส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์ทั้งส่วนที่เป็นภาพ ส่วนที่เป็นตัวอักษร ส่วนที่เป็นเสียงเข้าไว้ด้วยกัน ด้วยเทคนิคการตัดต่อที่เหมาะสมตาม

วิถีคิดของผู้ผลิตตัวอย่างแต่ละเรื่อง แต่อย่างไรก็ตามไม่ว่าส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์จะมีรายละเอียดอย่างไรก็ตาม การเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์นั้นจะจบลงที่ความขัดแย้ง (Conflict) ของเรื่องเสมอ โดยที่จะเว้นบทสรุป (Resolution) ของเรื่องไว้ให้เป็นที่น่าสงสัย

นอกจากนั้นในแง่ของการจัดลำดับสาร พบว่าเนื้อความสำคัญจะอยู่ในช่วงเกริ่นเรื่อง ซึ่งจะเป็นช่วงที่นำเสนอเนื้อความหลักของเรื่องราวทั้งหมดว่าผู้รับสารกำลังจะได้รับชมเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร และจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใดตั้งแต่ในช่วงเกริ่นเรื่องนี้ โดยที่ในช่วงเรื่องราวหลักจะเป็นการยกตัวอย่างภาพฉากที่ต้องการนำเสนอเพื่อขยายความของข้อความหลักในช่วงเกริ่นเรื่อง หรือเป็นการเล่าเรื่องราวตามข้อความบรรยายที่ใช้แบ่งชุดเหตุการณ์ที่นำเสนอ แต่อย่างไรก็ดี เหตุการณ์ทั้งหลายจะเป็นเหตุการณ์ที่ขยายความเนื้อความหลักในตอนต้นทั้งหมด และในช่วงปิดท้ายของตัวอย่างภาพยนตร์จะเป็นการให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาพยนตร์ ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลที่ผู้รับสารจะสนใจต่อการรู้ต่อเมื่อผู้รับสารมีความสนใจที่จะชมภาพยนตร์เนื่องจากผลสำเร็จของสารโน้มน้าวใจในช่วงเกริ่นเรื่องและเรื่องราวหลักแล้วเท่านั้น ซึ่งในแง่ของการจัดลำดับสารแล้ว การจัดลำดับสารในตัวอย่างภาพยนตร์จึงเรียกได้ว่าเป็นการจัดสารแบบ Anticlimax Order คือจัดให้สาระสำคัญอยู่ตอนต้นของข้อความทั้งหมด

2. การใช้สารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทย

1. ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย

- กลุ่มเป้าหมายของตัวอย่างภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลในระดับอุดมศึกษาและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวอิงประวัติศาสตร์ไทย และชื่นชอบผลงานการกำกับของหม่อมเจ้าชาติตรี เฉลิมยุคล
- กลุ่มเป้าหมายของตัวอย่างภาพยนตร์มีส่วนใหญ่จะเป็นเพศชายที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวบู๊แอ็คชั่น และชื่นชอบนักแสดงนำที่มีความสามารถทางการแสดงในฉากที่ต้องใช้เทคนิคการต่อสู้สูง

- กลุ่มเป้าหมายของตัวอย่างภาพยนตร์ตลกส่วนใหญ่จะเป็นวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลก และชื่นชอบนักแสดงนำหรือผลงานของผู้กำกับที่ส่วนใหญ่จะเป็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียง
- กลุ่มเป้าหมายของตัวอย่างภาพยนตร์รักวัยรุ่นส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิงวัยรุ่นและผู้ชื่นชอบภาพยนตร์แนวรักโรแมนติก
- กลุ่มเป้าหมายของตัวอย่างภาพยนตร์ผีของวัยรุ่นส่วนใหญ่จะเป็นวัยรุ่นและวัยทำงานที่ชื่นชอบภาพยนตร์แนวสยองขวัญที่มีความน่ากลัว
- กลุ่มเป้าหมายของตัวอย่างภาพยนตร์แอนิเมชันส่วนใหญ่จะเป็นเด็กและผู้ใหญ่ที่ชื่นชอบภาพยนตร์แอนิเมชันที่มีความสมจริงและมีคุณภาพ

2. การใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ในส่วนของการใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือจะเป็นการนำเสนอชื่อบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์และนักแสดงที่มีชื่อเสียงเฉพาะทางที่ตรงกับประเภทของภาพยนตร์ โดยสามารถสรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดความน่าเชื่อถือได้ดังต่อไปนี้

- ด้านความเชี่ยวชาญ ความน่าเชื่อถือด้านความเชี่ยวชาญจะพบได้ในแหล่งข้อมูลที่เป็นนักแสดงบู๊ และนักแสดงตลก ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการแสดงเฉพาะทาง และผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีความเชี่ยวชาญในการกำกับภาพยนตร์ประเภทนั้นๆ
- ด้านความมีบารมี โดยหม่อมเจ้าชาติตรี เถลิงยุคจะเป็นผู้เดียวที่มีความน่าเชื่อถือในด้านความมีบารมี เนื่องจากยศศักดิ์ดินาของท่านทำให้ท่านเป็นผู้มีบารมีและมีความน่าเชื่อถือ
- ด้านความจริงใจ ความน่าเชื่อถือด้านความจริงใจจะพบได้ในแหล่งข้อมูลที่เป็นนักแสดงที่มีความสามารถทางการแสดงที่มีความจริงใจในการสวมบทบาทเป็นตัวละครนั้นๆ ได้อย่างน่าเชื่อ และเป็นบุคคลที่คนในสังคมยอมรับว่าเป็นคนดีคนหนึ่ง
- ด้านความน่าดึงดูดใจ ความน่าเชื่อถือด้านความน่าดึงดูดใจจะพบได้ในแหล่งข้อมูลที่เป็นนักแสดงที่มีชื่อเสียงและกำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะที่ภาพยนตร์เข้าฉาย โดยความน่าดึงดูดใจนั้นอาจจะเป็นปัจจัยด้านรูปลักษณ์ภายนอกหรือความน่าดึงดูดใจจากความเป็นที่นิยมก็ได้

- ด้านความแน่นอน ความน่าเชื่อถือด้านความแน่นอนจะพบได้ในแหล่งข้อมูลที่ได้รับสารเคยมีประสบการณ์มาก่อน เช่น ในภาพยนตร์ที่เป็นภาพยนตร์ภาคต่อจะมีความน่าเชื่อถือด้านความแน่นอนจากความสำเร็จของภาพยนตร์ในภาคแรกที่จะเป็นสิ่งที่รับประกันว่าจะได้รับผลตอบแทนที่เคยได้เช่นเดียวกับในภาคแรก
- ด้านความน่าไว้วางใจ ความน่าเชื่อถือด้านความน่าไว้วางใจจะพบได้ในแหล่งข้อมูลที่เป็นบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียง สามารถเป็นสิ่งที่รับประกันได้ว่าภาพยนตร์ที่สร้างโดยบริษัทนั้นๆ จะมีคุณภาพที่ดี

3. ผลประโยชน์ที่จะได้รับ สำหรับสารเพื่อการโน้มน้าวใจในด้านผลประโยชน์ที่ผู้รับสารจะได้รับจากการชมภาพยนตร์มีความแตกต่างกันตามประเภทของภาพยนตร์ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

- การนำเสนอผลประโยชน์ที่ผู้รับสารจะได้รับในตัวอย่างภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่คือความคุ้มค่าจากการทุ่มทุนในการสร้างภาพยนตร์ที่ต้องใช้การศึกษาค้นคว้าจากประวัติศาสตร์และนำเสนอความยิ่งใหญ่สมจริงนั้นออกมาให้ผู้รับสารรู้สึกคุ้มค่าที่จะแลกกับค่าตัวและเวลาที่จะเสียไป
- การนำเสนอผลประโยชน์ที่ผู้รับสารจะได้รับในตัวอย่างภาพยนตร์มีส่วนใหญ่จะความคุ้มค่าที่ได้รับจากการชมการแสดงที่ทุ่มเทของนักแสดงที่มีความสามารถในการแสดงบทบาทศิลปะการต่อสู้ที่สามารถทำได้ยาก และความทุ่มเทของการใช้ภาพที่สร้างด้วยเทคนิคพิเศษ
- การนำเสนอผลประโยชน์ที่ผู้รับสารจะได้รับในตัวอย่างภาพยนตร์ตลกส่วนใหญ่คือความคุ้มค่าที่จะได้เติมเต็มอารมณ์ ได้ระบายความเครียดไปกับการหัวเราะในภาพยนตร์
- การนำเสนอผลประโยชน์ที่ผู้รับสารจะได้รับในตัวอย่างภาพยนตร์รักวัยรุ่นคือ การได้รับรู้ประสบการณ์ความรักใหม่ๆ จากในภาพยนตร์และการได้มีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวในภาพยนตร์ที่ผู้รับสารเคยมีประสบการณ์ร่วมในเหตุการณ์คล้ายๆ กัน
- การนำเสนอผลประโยชน์ที่ผู้รับสารจะได้รับในตัวอย่างภาพยนตร์ผีสยองขวัญคือความคุ้มค่าที่ผู้รับสารจะได้เติมเต็มอารมณ์กลัวไปพร้อมกับเรื่องราวในภาพยนตร์

และได้ปลดปล่อยความกลัวนั้นออกมา ซึ่งเป็นการระบายความเครียดอย่างหนึ่งเช่นกัน

- การนำเสนอผลประโยชน์ที่ผู้รับสารจะได้รับในตัวอย่างภาพยนตร์แอนิเมชันคือ ความคุ้มค่าของการรับชมภาพยนตร์แอนิเมชันที่ทุ่มทุนสร้างอย่างสมจริงและมีคุณภาพเทียบเท่ากับแอนิเมชันระดับโลก

4. ความชัดเจนของสาร ตัวอย่างภาพยนตร์จำเป็นจะต้องมีความชัดเจนในประเภทของภาพยนตร์และกลุ่มเป้าหมาย โดยการถ่ายภาพ เสียง และการเล่าเรื่องที่เหมาะสมตรงกับความต้องการของผู้รับสาร โดยด้านความชัดเจนของตัวสารในด้านส่วนที่เป็นเสียงอาจไม่จำเป็นต้องสามารถฟังได้ชัดเจนทุกถ้อยคำแต่จะต้องไม่มีผลกระทบต่อการดำเนินเรื่อง เนื่องจากยังคงสามารถรักษาอารมณ์ของเรื่องได้จึงไม่มีผลกระทบในด้านความชัดเจนของสารแต่อย่างใด

5. จังหวะและบริบทแวดล้อม มีการใช้นักแสดงที่มีชื่อเสียงในขณะนั้นมาเป็นมันจุดดึงดูดใจในตัวอย่างภาพยนตร์ หรือในกรณีที่เป็นภาพยนตร์ภาคต่อจะมีการใช้ปัจจัยด้านความสำเร็จของภาพยนตร์ในภาคก่อนหน้านั้นมาเป็นจุดดึงดูดใจ

6. สไตล์แกน ในการใช้สไตล์แกนจะมีความแตกต่างกันไปตามแต่ประเภทของภาพยนตร์โดยจะสรุปได้ดังนี้

- ภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์จะใช้สไตล์แกนจะเป็นข้อความแสดงความอึกเขิม และเพื่อรับประกันคุณภาพ
- ภาพยนตร์บู๊จะใช้สไตล์แกนสำหรับชูประเด็นนักแสดงและความสามารถของนักแสดง
- ภาพยนตร์ตลกจะใช้สไตล์แกนสำหรับรับประกันความตลกหรือความสนุกสนานของเรื่องราว หรือชูประเด็นนักแสดงตลกที่มีชื่อเสียง
- ภาพยนตร์รักวัยรุ่นจะใช้สไตล์แกนที่เกี่ยวกับเรื่องราวในภาพยนตร์และเพื่อให้ผู้รับสารได้เทียบเคียงกับประสบการณ์ส่วนตัวที่ตรงกับในเรื่องราว
- ภาพยนตร์ผีสยองขวัญจะใช้สไตล์แกนที่เกี่ยวกับเรื่องราวและชูประเด็นด้านผู้กำกับ
- ภาพยนตร์แอนิเมชันจะใช้สไตล์แกนที่เกี่ยวกับเรื่องราวในภาพยนตร์และคุณภาพของภาพยนตร์

7. การใช้ภาษา การใช้ภาษาพูดในสมัยปัจจุบันและใช้ภาษาตามสมัยนิยมเป็นการใช้ภาษาในตัวอย่างภาพยนตร์ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ในตัวอย่างภาพยนตร์แทบทุกประเภทของภาพยนตร์ โดยยกเว้นตัวอย่างภาพยนตร์ประเภทภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์จะใช้ภาษาไทยโบราณเนื่องจากเป็นเรื่องราวในสมัยก่อน และตัวอย่างภาพยนตร์ประเภทภาพยนตร์ตลกที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับคนอีสานหรือคนเหนือจะมีการใช้เสียงพูดในภาษานั้นๆ ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับความสมจริงและความสอดคล้องกับเรื่องราว

8. เสนอแนะให้กระทำ จากการศึกษาตัวอย่างภาพยนตร์ทั้ง 50 เรื่องพบว่า ภาพยนตร์ตัวอย่างทุกเรื่องไม่ได้มีการเสนอแนะให้เกิดการกระทำ ดังนั้นในการสารสร้างเพื่อการโน้มน้าวใจ ในตัวอย่างภาพยนตร์จึงไม่จำเป็นจะต้องใช้การเสนอแนะให้กระทำโดยตรง แต่ควรใช้ภาพและเรื่องราวที่ตรงกับความต้องการของผู้รับสารเพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะติดตามชมเรื่องราว

9. เนื้อความและโครงสร้างสาร ปัจจัยด้านโครงสร้างสารที่ใช้เป็นหลักในตัวอย่างภาพยนตร์ทุกเรื่องคือการสร้างตำนานและเรื่องราว โดยจะแบ่งเป็นการสร้างเรื่องราวเป็นหลักและการสร้างเรื่องราวเป็นโครงเรื่องอย่างคร่าวๆ โดยตัวอย่างภาพยนตร์ส่วนใหญ่ในประเภทอิงประวัติศาสตร์ ภาพยนตร์บู๊ ภาพยนตร์รักวัยรุ่น ภาพยนตร์ผีสยองขวัญ และภาพยนตร์แอนิเมชัน จะใช้การสร้างตำนานและเรื่องราวเป็นหลักในการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ ในขณะที่ภาพยนตร์ตลกในบางเรื่องจะใช้การสร้างเรื่องราวเป็นโครงเรื่องอย่างคร่าวๆ เท่านั้น แต่จะเน้นที่การนำเสนอจากตลกเท่านั้น

นอกจากนั้นแล้วยังมีการใช้การดึงดูดทางอารมณ์มาใช้เพื่อโน้มน้าวใจอีกด้วย โดยภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์จะใช้การดึงดูดทางอารมณ์ด้วยภาพฉากการต่อสู้ที่ยิ่งใหญ่สร้างอารมณ์ฮึกเหิม ภาพยนตร์บู๊จะใช้การดึงดูดทางอารมณ์ด้วยภาพฉากต่อสู้ที่เร้าใจเพื่อสร้างอารมณ์ตื่นเต้นเร้าใจ ภาพยนตร์ตลกจะใช้การนำเสนอภาพฉากที่มีบทตลกเพื่อดึงดูดอารมณ์ด้วยอารมณ์ขัน ภาพยนตร์รักวัยรุ่นจะใช้การนำเสนอเรื่องราวเพื่อให้เกิดอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวที่ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายมีประสบการณ์ร่วม ภาพยนตร์ผีสยองขวัญจะใช้การนำเสนอฉากน่ากลัวและฉากผีเพื่อสร้างอารมณ์กลัว ภาพยนตร์แอนิเมชันจะใช้การนำเสนอเรื่องราวในแบบการ์ตูนที่สนุกสนานเพื่อสร้างอารมณ์ร่วมระหว่างผู้ชมและตัวอย่างภาพยนตร์

3. ลักษณะเด่นร่วมกันของตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทยแต่ละประเภทของภาพยนตร์

ในภาพยนตร์แต่ละประเภทของตัวอย่างภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างจะมีลักษณะเด่นร่วมกันอยู่หลายประการด้วยกัน แต่ลักษณะเด่นที่เห็นได้ชัดและเป็นลักษณะที่เฉพาะเจาะจงในแต่ละประเภทของภาพยนตร์มีดังต่อไปนี้

- ลักษณะเด่นของตัวอย่างภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์คือ การนำเสนอภาพฉากที่ยิ่งใหญ่มีการทุ่มทุนสร้างสูง และความสมจริงในด้านต่างๆ อันได้แก่ ตัวละคร เครื่องแต่งกาย ฉากประกอบฉาก ความสมจริงในการใช้เทคนิคพิเศษ
- ลักษณะเด่นของตัวอย่างภาพยนตร์บู๊คือ การใช้ภาพฉาก และการแสดงในบทบาทที่ต้องใช้ความสามารถในการต่อสู้สูงมาเป็นจุดดึงดูดใจ และการชูประเด็นเรื่องนักแสดงนำที่มีความสามารถด้านศิลปะการต่อสู้
- ลักษณะเด่นของตัวอย่างภาพยนตร์ตลกคือ การนำเสนอมุขตลกและฉากตลกหลากหลายฉาก และการนำเสนอด้านนักแสดงนำที่เป็นนักแสดงตลกชื่อดัง
- ลักษณะเด่นของตัวอย่างภาพยนตร์รักวัยรุ่นคือ การนำเสนอประเด็นเรื่องราวที่โดนใจมีความน่าสนใจซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่สามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวันแต่ไม่เคยมีใครหยิบมาเล่า ทำให้รู้สึกถึงประสบการณ์ร่วมกันกับเรื่องราวได้
- ลักษณะเด่นของตัวอย่างภาพยนตร์ผีของขวัญคือ การนำเสนอภาพฉากของความน่ากลัว ผสมผสานกับเรื่องราวที่จับประเด็นน่าสนใจและมีความน่ากลัวอยู่ในตัว
- ลักษณะเด่นของตัวอย่างภาพยนตร์แอนิเมชันคือ การนำเสนอภาพที่สร้างสรรค์อย่างสวยงามด้วยเทคนิคพิเศษอย่างพิถีพิถันมีคุณภาพและมีความสมจริง โดยเรื่องราวที่เล่าจะเป็นเรื่องที่สนุกสนาน ผจญภัย ในแนวแฟนตาซี

อภิปรายผลการวิจัย

1. แนวคิดการเล่าเรื่องในภาพยนตร์กับการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์

จากการศึกษาการนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 50 เรื่อง ทำให้เห็นได้ว่าปัจจัยของความสำเร็จในการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อตัวอย่างภาพยนตร์นี้ นอกจากปัจจัยด้านภาพและเสียงแล้วยังมีปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งอีกประการหนึ่งคือ ปัจจัยด้านการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์ ซึ่งในด้านของการเล่าเรื่องนั้นจะเป็นการร้อยเรียงกันของส่วนที่เป็นภาพ ส่วนที่เป็นเสียง และเทคนิคการตัดต่อเข้าไว้ด้วยกันเป็นหนึ่งเดียว หรือเรียกได้ว่าการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์คือภาพรวมทั้งหมดของตัวอย่างภาพยนตร์นั่นเอง ซึ่งการเล่าเรื่องนี้มีลักษณะที่แตกต่างกับการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ทั้งเรื่อง โดยจะอธิบายดังต่อไปนี้

จากการศึกษาส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์จึงทำให้เห็นได้ว่าการเล่าเรื่องในภาพยนตร์และในตัวอย่างภาพยนตร์นั้นมีความแตกต่างกันกล่าวคือ การเล่าเรื่องในภาพยนตร์เป็นการนำชุดเหตุการณ์มาเรียงต่อกัน โดยแต่ละชุดของเหตุการณ์จะมีความเกี่ยวเนื่องกันในลักษณะของความเป็นเหตุเป็นผล หากเป็นการเล่าเรื่องแบบที่ยึดหลักเหตุผล แต่เหตุการณ์ต่างๆ ในเรื่องไม่จำเป็นที่จะต้องเรียงกันเป็นเส้นตรง หรือเรียงตามลำดับเวลาก่อนหลังก็ได้ ถึงแม้ว่าการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะเป็นการเล่าเรื่องแบบตามลำดับเวลาก็ตาม (Warran Buckland, 2008) ในขณะที่การเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์ที่ได้ทำการศึกษามานั้นคือ ใช้การเล่าเรื่องด้วยชุดภาพที่นำมาเรียงต่อกันเพื่อให้ได้เรื่องราวตามที่ต้องการจะนำเสนอ โดยเรื่องราวที่นำเสนอไม่น่าจะจะไม่ตรงกับเรื่องราวในภาพยนตร์จริงทั้งหมด กล่าวคือจะเป็นเรื่องราวที่คัดเลือกในประเด็นสำคัญ หรือประเด็นที่มีความน่าสนใจมานำเสนอเท่านั้น โดยอาจจะนำมาลำดับเวลาของเรื่องใหม่ที่จะตรงกับภาพยนตร์เรื่องเดิมหรือไม่ก็ได้

นอกจากนั้น รักसानต์ วิวัฒน์สินอุดม (2546) ยังได้กล่าวว่า บทภาพยนตร์เป็นรูปแบบหนึ่งของการเล่าเรื่องที่มีปัจจัยสำคัญเดียวกันคือประกอบด้วยแก่นเรื่อง (Theme) โครงเรื่อง (plot) การแสดง (drama) ความขัดแย้ง (Conflict) จุดสูงสุด (Climax) บทสรุปของเรื่อง (resolution) และบทพูด (dialogue) และเมื่อเปรียบเทียบกับผลการศึกษารวบรวมของตัวอย่างภาพยนตร์แล้วจะเห็นได้ว่า บทหรือการดำเนินเรื่องของตัวอย่างภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะนำเสนอในแทบทุกองค์ประกอบที่มีในบทภาพยนตร์ เว้นแต่จะไม่นำเสนอ จุดสูงสุด (Climax) และบทสรุปของเรื่อง (resolution) โดยจะเน้นที่การเล่าโครงเรื่อง (plot) การแสดง (drama) และบทพูด (dialogue) และ

มักจะทิ้งท้ายเรื่องราวไว้ให้จบลงที่ความขัดแย้ง (Conflict) เพื่อให้เกิดความต้องการอยากรู้เรื่องราวในบทสรุปของเรื่อง

โดยผลการวิจัยจากการวิเคราะห์การเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์ที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของพนิดา สมภพสกุลเวช (2544) ที่สรุปไว้ว่า “ภาพยนตร์ตัวอย่างมีลักษณะการนำเสนอเนื้อหาและสถานการณ์ในภาพยนตร์โดยการนำฉากที่ตัดต่อมาจากภาพยนตร์ประกอบกับเสียงบรรยาย ตัวอักษร เสียงประกอบ และเพลงหรือดนตรีประกอบ โดยจะนำเสนอฉากที่เลือกจากภาพยนตร์มาตัดต่อเข้าด้วยกันอย่างไม่ต่อเนื่องกันในแง่ลำดับเวลาดังที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ ดังนั้นผู้ชมจึงต้องทำหน้าที่ปะติดปะต่อและตีความภาพยนตร์ตัวอย่างที่มีลักษณะการนำเสนออย่างกำกวม”

กล่าวโดยสรุปคือแม้ว่าการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์จะมีความแตกต่างจากการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ แต่อย่างไรก็ดีการเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์ยังยึดหลักตามการเล่าเรื่องในภาพยนตร์เพียงแต่จะมีการปรับเปลี่ยนในการเรียบเรียงลำดับเวลาของเรื่องหรือใช้การเลือกนำเสนอเรื่องราวเฉพาะบางส่วนที่สามารถสร้างความสนใจใคร่รู้ให้กับผู้รับสารซึ่งก็คือการดำเนินเรื่องราวให้หยุดอยู่ที่ประเด็นความขัดแย้งของเรื่อง โดยไม่เล่าไปถึงบทสรุปของเรื่อง

2. แนวคิดเรื่องสารเพื่อการโน้มน้าวใจ

Wilcox (2005) ได้กล่าวไว้ว่า “ในการวางแผนการสร้างสารที่ใช้ในการสื่อสารจะต้องตัดสินใจว่าสารหลัก (Key Message) ที่ต้องการจะส่งออกไปนั้นคืออะไร และต้องการให้ผู้รับสารคิดอย่างไร เชื่ออย่างไร และปฏิบัติอย่างไร” ซึ่งจากการศึกษาวิเคราะห์การนำเสนอเนื้อหาสารและการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจทำให้เห็นได้ว่าตัวอย่างภาพยนตร์ทั้ง 50 เรื่องมีการวิเคราะห์ผู้รับสารและนำเสนอสารให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นปัจจัยหลักอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดความสำเร็จในด้านรายได้ของภาพยนตร์ โดยในตัวอย่างภาพยนตร์แต่ละประเภทจะมีผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกันดังนั้นสารที่ส่งออกไปไม่ว่าจะเป็นในส่วนของส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์ อันได้แก่ ส่วนที่เป็นภาพ ส่วนที่เป็นเสียง รูปแบบการเล่าเรื่อง และข้อมูลที่

นำเสนอเพื่อโน้มน้าวใจ จึงมีความแตกต่างกันไปในแต่ละประเภทของภาพยนตร์ ซึ่งสอดคล้องกับที่กาญจนา แก้วเทพ (2551) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับการออกแบบสารว่าคือการคัดเลือกข้อมูลและกำหนดรูปแบบการนำเสนอให้เหมาะกับผู้รับสาร

นอกจากนั้น Wilcox ยังได้กล่าวอีกว่า “สารที่สื่อออกไปจะต้องมีความเป็นไปได้ เชื่อถือได้ มีความเป็นจริง และสามารถนำมาโน้มน้าวใจได้ นอกจากนี้สารจะต้องมีความชัดเจน และเข้าใจได้ในคำหรือวลีที่คุ้นเคย โดยสิ่งที่สำคัญที่สุดคือจะต้องสามารถทำให้ผู้รับสารประจักษ์ว่าความคิดที่นำเสนอเป็นประโยชน์ต่อผู้รับสาร” ซึ่งในตัวอย่างภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 50 เรื่องนี้มีความชัดเจนในสารที่สื่อสารออกมา และแน่นอนว่าสามารถโน้มน้าวใจผู้รับสารได้ โดยการใช้การดึงดูดใจด้วยอารมณ์เป็นหลักโดยจะเป็นอารมณ์ร่วมที่เกิดขึ้นจากเรื่องราวที่ได้รับ หรือภาพฉากประกอบเสียงเพลงหรือดนตรีที่สร้างให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกตามที่ตัวอย่างภาพยนตร์ต้องการนำเสนอ และยิ่งไปกว่านั้นในตัวอย่างภาพยนตร์กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษานี้ ส่วนใหญ่จะมีการใช้วลีที่สามารถจดจำได้ง่ายมาช่วยเสริมในการโน้มน้าวใจอีกด้วย

และจากการศึกษาในประเด็นร่วมกันลักษณะของตัวอย่างภาพยนตร์แต่ละประเภท จึงทำให้สามารถสรุปได้ว่าปัจจัยหลักของสารเพื่อโน้มน้าวใจในตัวอย่างของภาพยนตร์แต่ละประเภทคืออะไรบ้างดังต่อไปนี้

- ตัวอย่างภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์จะมีลักษณะเด่นในด้านสารเพื่อการโน้มน้าวใจคือการใช้ภาพฉากที่ยิ่งใหญ่มีการทุ่มทุนสร้างสูง และความสมจริงในด้านต่างๆ อันได้แก่ตัวละคร เครื่องแต่งกาย ฉากประกอบฉาก ความสมจริงในการใช้เทคนิคพิเศษ โดยจะไม่เน้นการนำเสนอสารด้านเรื่องราวเท่าใดนักเนื่องจากผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายจะเป็นผู้ที่สนใจในเรื่องราวในประวัติศาสตร์และรู้เรื่องราวดีอยู่แล้ว ดังนั้นปัจจัยด้านเรื่องราวจึงไม่สำคัญเท่าการนำเสนอภาพที่ผู้รับสารต้องการจะเห็นประวัติศาสตร์ที่เคยเป็นตัวหนังสือออกมาโลดแล่นเป็นภาพที่จับต้องได้
- ตัวอย่างภาพยนตร์บู๊จะมีลักษณะเด่นในด้านสารเพื่อการโน้มน้าวใจคือการใช้ภาพฉากและการแสดงในบทบาทที่ต้องใช้ความสามารถในการต่อสู้สูงมาเป็นจุดดึงดูดใจ เนื่องจากผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายจะเป็นกลุ่มผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์ที่มีฉากบู๊แอ็คชั่น

ดังนั้นการนำเสนอภาพความต้องการของผู้รับสารจึงมีความสำคัญกว่าในส่วนของเรื่องราว

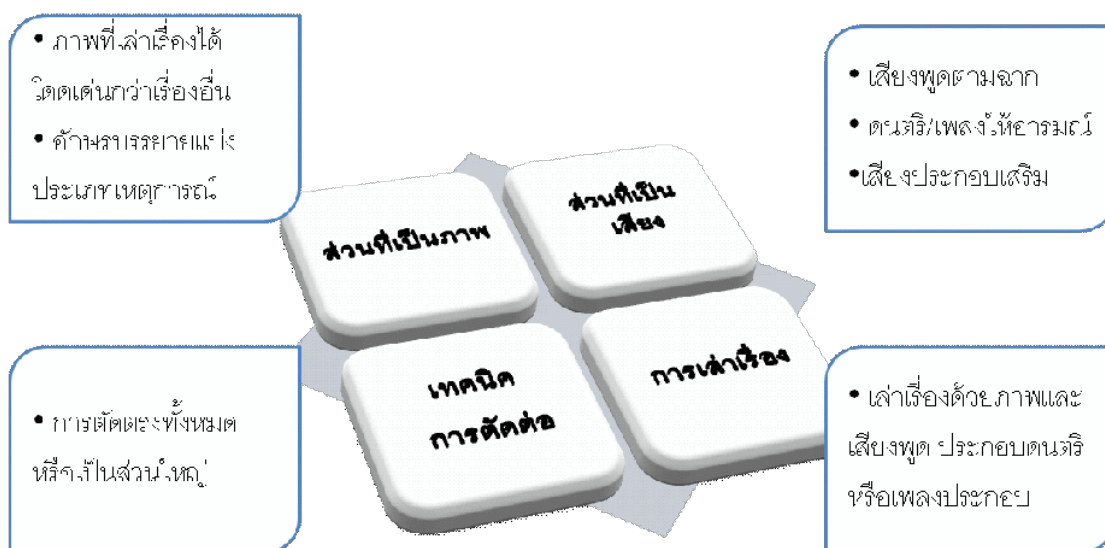
- ตัวอย่างภาพยนตร์ตลกจะมีลักษณะเด่นในด้านสารเพื่อการโน้มน้าวใจคือการนำเสนอชุดฉากตลกหลากหลายฉากที่อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินเรื่องหรือไม่ก็ได้ เนื่องจากผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์ตลกจะเลือกชมภาพยนตร์ที่มีมุขตลกที่สร้างอารมณ์ขันได้ และนอกจากนั้นการนำเสนอด้านนักแสดงนำที่เป็นนักแสดงตลกชื่อดังก็เป็นลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งซึ่ง นักแสดงตลกแต่ละคนจะมีความสามารถและแนวทางเฉพาะตัวที่ทำให้ผู้ชมที่ชื่นชอบในแนวทางเฉพาะนั้นๆ เกิดความสนใจที่จะรับชมภาพยนตร์นั่นเอง
- ตัวอย่างภาพยนตร์รักวัยรุ่นจะมีลักษณะเด่นในด้านสารเพื่อการโน้มน้าวใจคือในด้านการนำเสนอประเด็นเรื่องราวที่โดนใจและสามารถดึงดูดใจกลุ่มผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายที่ส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิงวัยรุ่น โดยการใช้เรื่องราวและประโยคเด็ดในตัวอย่างภาพยนตร์ที่มักจะสามารถสร้างอารมณ์ร่วมจากการที่มีประสบการณ์ร่วมกันกับเรื่องราวในตัวอย่างภาพยนตร์มาเป็นจุดดึงดูดใจ
- ตัวอย่างภาพยนตร์ผีสยองขวัญจะมีลักษณะเด่นในด้านสารเพื่อการโน้มน้าวใจคือการนำเสนอภาพฉากของความน่ากลัว ผสมผสานกับเรื่องราวที่จับประเด็นน่าสนใจและมีความน่ากลัวอยู่ในตัว เนื่องจากผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์ประเภทนี้จะชื่นชอบความน่ากลัวของภาพยนตร์และต้องการที่จะปลดปล่อยอารมณ์และรู้สึกกลัวไปกับเรื่องราว ซึ่งในการสร้างให้เกิดอารมณ์กลัวนั้นจะทำได้จากการนำเสนอเรื่องราวและภาพฉากที่น่ากลัวนั่นเอง
- ตัวอย่างภาพยนตร์แอนิเมชันจะมีลักษณะเด่นในด้านสารเพื่อการโน้มน้าวใจคือด้านการเสนอภาพที่สร้างสรรค์อย่างสวยงามด้วยเทคนิคพิเศษอย่างพิถีพิถันมีคุณภาพและมีความสมจริง โดยเรื่องราวที่เล่าจะเป็นเรื่องที่สนุกสนาน ผจญภัย ในแนวแฟนตาซี เนื่องจากผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นเด็กนั่นเอง

กล่าวโดยสรุปคือในด้านสารเพื่อการโน้มน้าวใจปัจจัยที่จำเป็นอย่างยิ่งคือผู้รับสาร โดยสารที่จะสื่อสารออกไปต้องสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับสารได้จึงจะประสบความสำเร็จในการโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารคล้อยตามความคิดที่จะนำเสนอได้ ซึ่งในที่นี้หมายถึงการโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารเกิดความต้องการชมภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ จากการรับชมตัวอย่างภาพยนตร์นั่นเอง

3. แนวทางการนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมลักษณะเด่นจากในแต่ละส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์มาสามารถสรุปและสร้างเป็นแนวทางหลักในการนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์ให้มีประสิทธิภาพได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 5.2: แนวทางการนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทย

- ส่วนที่เป็นภาพ ควรใช้ฉากที่ตัดต่อนมาจากภาพยนตร์ที่สามารถเล่าเรื่องราวได้ และแสดงความโดดเด่นของภาพยนตร์ที่เหนือกว่าภาพยนตร์เรื่องอื่น โดยลักษณะของการใช้ส่วนที่เป็นตัวอักษรนอกจากใช้บอกข้อมูลทั่วไปแล้วควรใช้เพื่อ

การบรรยายเรื่องราวโดยแบ่งเป็นประเภทของเหตุการณ์ที่ต้องการนำเสนอ ออกเป็นชุดเหตุการณ์โดยใช้ข้อความที่สร้างให้เกิดอารมณ์ร่วมได้

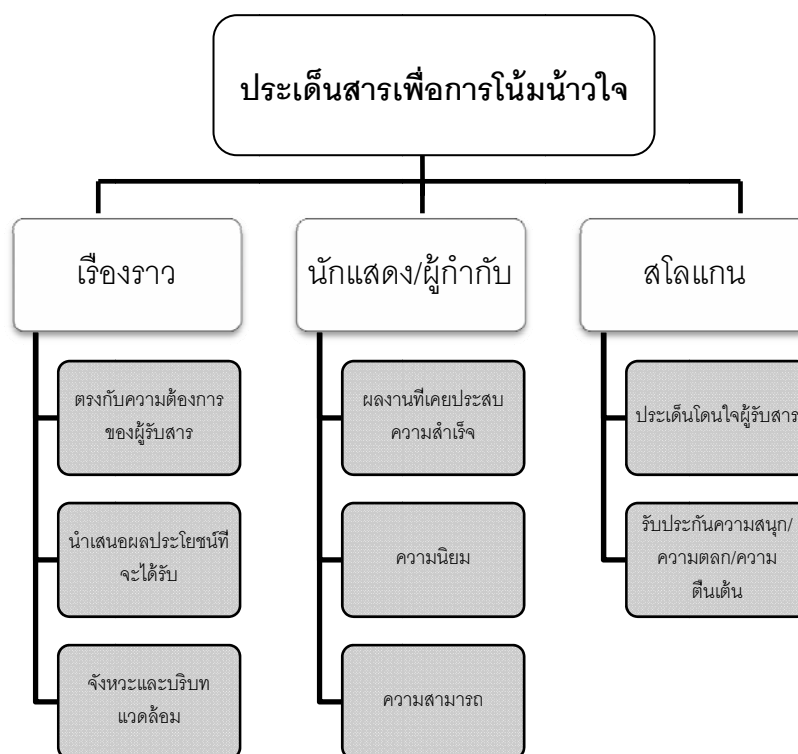
- ส่วนที่เป็นเสียง ควรใช้เสียงพูดของตัวละครตรงตามฉากที่ตัดตอนมาจาก ภาพยนตร์เป็นเสียงหลักในการดำเนินเรื่อง และใช้เสียงดนตรีหรือเพลงประกอบที่ สอดคล้องกับอารมณ์ของฉากที่ตัดตอนมาจากภาพยนตร์ โดยควรมีการใช้เสียง ประกอบช่วยเสริมอารมณ์และความสมจริงของเรื่องราวในจังหวะที่เหมาะสม
- เทคนิคการตัดต่อ ควรใช้รูปแบบเทคนิคการตัดต่อแบบการตัดตรงทั้งหมดหรือใช้ การตัดตรงเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากจะทำให้นำเสนอฉากได้หลากหลายในจำนวน มากและยังสามารถรักษาความต่อเนื่องทางอารมณ์ได้เป็นอย่างดี
- การเล่าเรื่องในตัวอย่างภาพยนตร์ ควรใช้รูปแบบการเล่าเรื่องด้วยภาพและ เสียงพูดของตัวละครประกอบกับการใช้ดนตรีหรือเพลงประกอบที่ช่วยเสริม อารมณ์ในเรื่องให้น่าเชื่อและสร้างอารมณ์ร่วมได้มากขึ้น ซึ่งเป็นรูปแบบการเล่า เรื่องที่สามารถให้ธรรมชาติของการเล่าเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เนื่องจากมีการใช้องค์ประกอบทั้งด้านภาพและเสียงที่หลากหลายและครบถ้วน ทำให้สามารถเล่าเรื่องได้และสร้างอารมณ์ร่วมได้เป็นอย่างดีที่สุด

นอกจากนั้นจากการวิเคราะห์ด้านการใช้สารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์แล้ว ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิจัยมาเป็นวางแนวทางสำหรับการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่าง ภาพยนตร์ไทยว่าควรจะนำเสนอสารเพื่อการโน้มน้าวใจในประเด็นใดบ้างอย่างไรเพื่อการส่งเสริม การตลาดภาพยนตร์ไทยอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด ซึ่งได้แก่ประเด็นดังต่อไปนี้

- ประเด็นการสร้างเรื่องราวที่น่าเสนอในตัวอย่างภาพยนตร์จะต้องตรงกับความต้องการของผู้รับสาร โดยการชูประเด็นที่ตรงกับความสนใจส่วนบุคคลของผู้รับ สาร และเสนอให้เห็นผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการชมภาพยนตร์ ทั้งยังควรนำ ประเด็นที่เป็นที่นิยมหรือเป็นที่ที่พูดถึงในขณะนั้นมานำเสนอ

- ประเด็นนักแสดงและผู้กำกับภาพยนตร์โดยเลือกนำเสนอนักแสดงที่มีชื่อเสียงหรือผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียงจากผลงานที่ผ่านมา หรือนำเสนอความสามารถพิเศษของนักแสดง
- การนำเสนอสโลแกนของภาพยนตร์ โดยใช้สโลแกนที่มีประเด็นโดนใจผู้รับสารจนทำให้สามารถจำได้ หรือใช้ในการรับประกันความสนุกสนาน ความตลก หรือความตื่นเต้นเร้าใจโดยจะขึ้นอยู่กับประเภทของภาพยนตร์

แผนภาพที่ 5.3: แนวทางการนำเสนอเนื้อหาสาระเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทย

ทั้งนี้แนวทางการนำเสนอเนื้อหาสาระและสารเพื่อการโน้มน้าวใจในตัวอย่างภาพยนตร์ข้างต้นนี้เป็นเพียงแนวทางโดยรวมที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาสาระในตัวอย่างภาพยนตร์ไทยทุกประเภทที่ได้รับความนิยม โดยหากพิจารณาแยกตามประเภทของภาพยนตร์แล้ว อาจมีความแตกต่างกันในรายละเอียดบ้างเล็กน้อย และนอกจากนั้นแล้วการนำเสนอเนื้อหาสาระในตัวอย่างภาพยนตร์ให้มีประสิทธิภาพนั้นยังขึ้นอยู่กับความสามารถในการกำกับเชิงศิลป์ที่ไม่สามารถวิเคราะห์หรือออกมาเป็นแนวทางอย่างตายตัวได้นั่นเอง

ข้อจำกัดในงานวิจัย

ขอบเขตในการศึกษาการนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อการส่งเสริมการตลาดภาพยนตร์ไทยครั้งนี้คือ ตัวอย่างภาพยนตร์ที่นำมาศึกษาจะต้องเป็นตัวอย่างของภาพยนตร์อย่างเป็นทางการของภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จทางรายได้ แต่เนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถหาตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องสุริโยไท ในฉบับที่ใช้สำหรับการประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ในประเทศไทยได้ เพราะมีการลบตัวอย่างภาพยนตร์ฉบับนั้นออกจากในเว็บไซต์ต่างๆ และบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ไม่สะดวกที่จะให้ข้อมูลของตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ แต่เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องสุริโยไทเป็นภาพยนตร์ที่สามารถทำรายได้สูงสุดเป็นอันดับ 1 ของประเทศไทย ผู้วิจัยจึงเห็นว่าจำเป็นจะต้องนำมาศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จึงได้นำตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนี้ในฉบับที่เป็นภาษาอังกฤษมาศึกษาแทน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยที่ศึกษาตัวอย่างภาพยนตร์ไทยที่สามารถสร้างรายได้สูงสุดอันดับที่ 1-50 จึงมีภาพยนตร์หลายประเภทด้วยกันที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ประเด็นในการศึกษาจะเป็นไปอย่างกว้างๆ และไม่ได้เจาะลึกไปที่ตัวอย่างภาพยนตร์ประเภทใดประเภทหนึ่ง ดังนั้นหากในการวิจัยในอนาคตมีการศึกษาตัวอย่างภาพยนตร์ในประเภทที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้นน่าจะช่วยให้สามารถทำการศึกษาได้อย่างลึกซึ้งและละเอียดมากขึ้นกว่านี้ โดยอาจทำการศึกษาเป็นประเภทเดียวของตัวอย่างภาพยนตร์และเก็บตัวอย่างของตัวอย่างภาพยนตร์ในจำนวนที่มากกว่านี้เพื่อสามารถสรุปออกมาเป็นตัวชี้วัดคุณภาพของตัวอย่างภาพยนตร์ในประเภทนั้นๆ ได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น
2. งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาด้านการนำเสนอเนื้อหาสารในตัวอย่างภาพยนตร์ไทย โดยทำการวิเคราะห์ออกมาเป็นส่วนประกอบของตัวอย่างภาพยนตร์ และทำให้เห็นได้ว่าส่วนประกอบด้านการเล่าเรื่องของตัวอย่างภาพยนตร์นั้นมีความน่าสนใจ ซึ่งสามารถนำไปศึกษาเจาะลึกในด้านการเล่าเรื่องสืบต่อไปได้ โดยจะศึกษาโดยเฉพาะเจาะจงไปที่ตัวอย่างภาพยนตร์ประเภทใดประเภทหนึ่งหรือนำการเล่าเรื่องในภาพยนตร์เรื่องเต็มและการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ตัวอย่างมาเปรียบเทียบกันก็ย่อมได้

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรรณิการ์ อัครวรเดชา. **การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550

กรรณิการ์ อัครวรเดชา. **สื่อและเครื่องมือเพื่อการประชาสัมพันธ์**. กรุงเทพมหานคร : โครงการตำรา คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544

กาญจนา แก้วเทพ. **การวิเคราะห์สื่อ : แนวคิดและเทคนิค**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541

กาญจนา แก้วเทพ. **เอกสารการสอนชุดวิชา 15337 การสื่อสารกับการพัฒนา**. พิมพ์ครั้งที่ 6 นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2551

กัจจกร หลุยยะพงศ์ และสมสุข หินวิมาน. **หลอน รัก สับสน ในหนังไทย: ภาพยนตร์ไทยในรอบสามทศวรรษ (พ.ศ.2520 - 2527) กรณีศึกษาตระกูลหนังผี หนังรัก และหนังยุคหลังสมัยใหม่**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยาม, 2552

เกษม ศิริสัมพันธ์. **รายงานการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)**. หนังสือพิมพ์รายวันในกรุงเทพฯ 14 ฉบับ. กรุงเทพมหานคร: แผนกวารสารศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2507

จุฑามาศ ศุภสุนทรากุล. **กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดภาพยนตร์อเมริกันของ บริษัทผู้จัดจำหน่ายภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543

ทรงพล วงษ์คนดี. **พัฒนาการของกระแสนิยมภาพยนตร์เรื่องบางระจัน และปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดกระแสนิยมในสังคม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543

ทรงศิริ พันธุเสวี. การวิเคราะห์รูปแบบและเนื้อหาทางโฆษณาเพื่อการประชาสัมพันธ์

ประเภทส่งเสริมสังคมทางสื่อโทรทัศน์ (พ.ศ.2535-2539). วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต. ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2540

นิภาพร เนียมแสง. พัฒนาการ "ภาษาโปสเตอร์" ในโปสเตอร์ภาพยนตร์ไทย : วิเคราะห์

รูปแบบการนำเสนอและเนื้อหา ระหว่างปี พ.ศ.2500-2534. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการศึกษาสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2537

ปาริชาติ สถาปิตานนท์. ระเบียบวิธีวิจัยการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550

พนิดา สมภพกุลเวช. บทบาทของภาพยนตร์ตัวอย่างในการนำเสนอเพื่อโน้มน้าวใจ.

วิทยานิพนธ์ปริญญาามมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการศึกษาสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544

พิรฤดา พจนพิสุทธ์. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาพยนตร์ กับ

การตัดสินใจชมภาพยนตร์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต. ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2539

มงคล ปิยะทัสสกร. โครงสร้างธุรกิจภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย (พ.ศ.2537-

2541). วิทยานิพนธ์ปริญญาามมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการศึกษาสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541

มัทนี รัตนิน. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศิลปะการกำกับการแสดงละครเวที. กรุงเทพมหานคร

: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

ระวีวรรณ นุชนาคาม. **แนวทางการประชาสัมพันธ์การตลาดหนังสือไทยเพื่อให้เกิดกระแส**

นิยมและความเหมาะสมเชิงจรรยาบรรณวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ.

สาขาวิชาประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551

รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม. **ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย : รายงาน**

ผลการวิจัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549

รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม. **รายงานผลการวิจัย: ทศนคติเกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์ไทยของ**

ผู้ชมภาพยนตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2546

วิชา สันทนาประสิทธิ์. **การนำเสนอภาพความเป็นชายในภาพยนตร์ไทยระหว่างปีพ.ศ.**

2541-2542. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศ

ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543

สิรฎา เกตุเยี่ยม. **ปัจจัยการสื่อสารการตลาดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกชม**

ภาพยนตร์ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการโฆษณา คณะ

นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

สุโขทัยธรรมมาธิราช. **เอกสารการสอนชุดวิชา 16452 การผลิตภาพยนตร์เบื้องต้น.** พิมพ์ครั้งที่

ที่ 1. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2551

สุภาวค์ จันทวานิช. **วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ.** พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เสรี วงษ์มณฑา. **108 การประชาสัมพันธ์.** กรุงเทพมหานคร: A.N.การพิมพ์, 2541

อรวรรณ ปิลาพันธ์โอบาท, ร.ศ. **การสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ.** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537

อัญญลักษณ์ บัวศรี. **กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เพื่อการตลาดของภาพยนตร์แอนิเมชัน**

ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. สาขาวิชาประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549

ภาษาอังกฤษ

Alexa. **Top Sites in Thailand**. Retrieved November 22, 2010, from

<http://www.alexa.com/topsites/countries/TH>.

Bettinghaus Erwin P. and Cody Michael J. **Persuasive communication**. 5th ed.

Wadsworth, 1994.

Bivins, Thomas H., **Public relations writing: the essentials of style and format**. 5th ed:

Boston: McGraw Hill, 2006.

Buckland, Warren. **Film studies**. Blacklick, OH : McGraw-Hill, 2008.

Cutlip M. Scott and Alen H. Center. **Effective Public Relations**. Prentice-Hall, 1978.

Cutlip, S.M., Center, A.H. and Broom, G.M. **Effective Public Relations**. 6th ed. New

Jersey: Prentice-Hall, 1985.

Giannetti, Louis. **Understanding movies**. 11th ed. Upper Saddle River, New Jersey :

Pearson, 2008.

Harris, Thomas L. **The Marketer's Guide to Public Relations**.: New York: John

Wiley&Sons, Inc, 1993.

Helen Fulton. **Narrative and media**. Cambridge: Cambridge University Press, 2005.

Kindem, Gorham and Musburger, Robert. **Introduction to media Production : From**

Analog to Digital. Boston : Focal Press , 2001.

Schultz, D & Schultz, S.E. **Theories of personality.** 5th ed. Belmont, California:

Wadsworth, 1994

Keenan & Shiri. Sociability and social interaction on social networking websites. **Library**

review. 58,6(2009) : 438-450., 2009.

Lulofs, Roxane Salyer. **Persuasion contexts, people, and messages.** Scottsdale, Arizona

:Gorsuch Scarisbrick, 1991.

Monroe, A and Ehniger, D. **Principles of Speech Communication.** 7th Edition. Glenview,

Ill: Scott, Foreman and Company, 1975.

Newsom, Doug and Haynes Jim. **Public relations writing : form & style.** 8th ed.:

Belmont, California: Thomson/Wadsworth, 2008.

Wilcox, Dennis L. Phillip H. Ault and Warren K. Agee. **Public Relations Strategies and**

Tactics. : New York: Harper & Row, 1992.

Wilcox, Dennis L. **Public relations writing and media techniques.** 5th ed.: Boston:

Pearson/Allyn and Bacon, 2005.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาว กันต์หทัย เกษชุมพล เกิดเมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2527 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะอักษรศาสตร์ สาขาวิชาศิลปการละคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2548 และสำเร็จการศึกษานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จากคณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2553 ปัจจุบันเป็นพนักงานต้อนรับผู้โดยสารบนเครื่องบินของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)